

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

ВИДАЄ

ІСТОРИЧНО-ФІЛСОСФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. VI.

61

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК II.

рукописи

123799

У ЛЬВОВІ 1911.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ.

ТОМ VI.

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

ВИДАЄ

ІСТОРИЧНО-ФІЛСОСФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. VI.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК II.

У ЛЬВОВІ 1911.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК
ВИПУСК II.

ОПИС РУКОПИСІВ НАРОДНОГО ДОМУ
З КОЛЕКЦІЇ АНТ. ПЕТРУШЕВИЧА.

ЧАСТИНА ДРУГА,

ЗЛАДИВ

Д-р ІЛЯРІОН СВЕНЦІДКІЙ.

123799

У ЛЬВОВІ, 1911.

НАКЛАДОМ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

Ур 50к

III

и-114827/
6 (1911)

ЛВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ 114832

Передмова.

В сю частину опису рукописів Музею А. С. Петрушевича ввійшло 51 н-рів [3, 27, 52, 54, 59, 64, 65, 69, 76, 82, 85, 95, 102, 105, 108, 112, 126, 131, 133, 135, 141, 143, 146, 154, 159, 162, 163, 167—169, 171—2, 179, 181, 190, 194, 196, 199, 210, 212 а, 212 б, 215, 217, 222, 224, 233, 236, 249, 250, 251]. Не ввійшли в опис н-ри 160 (після каталога: Полемическое сочинение XVIII в.) і 254 (Щ҃сенникъ XVIII в.) з причини вижиченя сих рукописів за границю. Розділені вони на 9 відділів, з яких деякі повинні були найти собі місце вже в 1-ім томі, а деякі — можливо — в посліднім третім томі. Сталось се тому, що каталоґ бібліотеки, яким ми руководились в часі приґотованя до систематичного опису, не всюди однаково точний в означеню рукописа після його внутрішнього змісту. Вкажемо кілька примірів: н-р 27 значить ся в каталоґу „Мінея март-август“, між тим є се Пролоґ; н-р 69 „Слова великопостныи“ оказав ся в значній части Ізмаґардом; н-р 85 „Пролоґ“ є в дійсности служебною мартівською місячною Мінеєю з чисельними житійно-повчителними статями в синаксарній часті між 6 і 7-ою піснями канонів; н-р 108 на основі одної невеличкої статі названий „Исповѣданіе в дни недѣльныи“ в дійсности зборник з перевагою „Практики господарем“; н-р 141 „Проповѣди“ є Зборником, н-р 171 „Пролоґ нач. XVIII в.“ оказав ся списком „Несѣдалного“, н-р 210 „Слова XVII в.“ є Зборником 1665 р., н-р 217 „Календарь XVIII в.“ оказав ся Зборником пол.

XVII в. Не познакомившись отже перед систематизацією із змістом поодиноких рукописів, описуватель, мимо найширшої волі, замісто дати систематичний опис, попав в свого рода безсистемність, в якій на сім місці і каєть ся.

В датах бібліографічних не увзгляднено в часі коректури сього опису виданих проф. В. Н. Перетцом в Извѣстіях 2-ого Отдѣл. Ак. Н. 1909 р. I, ст. 125—159 статей з рукопису н-р 102 л. 275, 281, 286—290 (ст. нинішнього опису 140—4) і його опису, як також не вказано деяких паралель до наших текстів в текстах зборників київського Університета після видання Ю. А. Яворського — Два замѣчательныхъ карпаторусскихъ сборника XVII в. принадлежащихъ У-ту св. Владимира, Київ 1909 і рец. д-ра Франка (Зап. Наук. Т-ва 93, ст. 195—200), що тут доповняєть ся. На 137-ім ст. при Изложеніи Лавр. Зиванія належало вказати, що се еписок з друкованого Лексика.

Описані рукописи, що до віку, належать до: XVI — 4, кін. XVI — 1; 1600 — 1, поч. XVII — 2, пол. XVII — 2, 1655 — 1, 1665 — 1, кін. XVII — 5, 1691 — 1; поч. XVIII — 4, 1730 — 1, 1740 — 1, пол. XVIII — 16, 1777, 1781, 1790 по 1-ому, кін. XVIII — 4; поч. XIX — 2, 1832 — 1, пол. XIX — 2. Всі вони, крім н-ру 27 (ст. 45 сл.), очевидно місцевого походження. Коли зважити ріжноманітне багатство змісту описаних зборників XVII—XVIII в., особливо в порівнаню з друками сього часу, ми переконуємось, що в сій часті рукописів маємо дорогоцінне жерело до пізнаня українсько-руського письменства сеї доби.

Особливо знаменна з того погляду колишня бібліотека Свідзінських, Івана — батька († 1732 р.) і Павла — сина, священників Терновець і Лодини кінця XVII до 60-их рр. XVIII в. В збірці кан. Петрушевича заховало ся 15 рукописів бібліотеки Свідзінських (гл. Архив I, ст. 202, і в сім томі ст. 121—174 і в 3-ім томі н-ри 149, 175, 180 і 182). Крім сього належали Свідзінським еще два рукописи XVII в.. Пролог і Евангеліє Учительне, що находять ся нині в руській Канітульній бібліотеці в Перемишлі.

Оба любителі рідної книжки типічні представники старосвіцьких книжників. Від них пореняли вони все, що

становило їх головну прикмету — любов до книжки і знаня. З любови до книжки вони не гляділи на ню критично, тому у них — священників знайшли ся зборники багаті апокрифічними статями, та до того в руках уніятського декана опинилась полеміка против латино-католицтва, з нелегкими закидами против нього та глузованями над ним. Оба вони, судячи по їх записам і приписам на книжках, як на сей час, були люде освічені. Але сеї освіти було їм мало, бо хотіли ще більше знати — тож сї освічені люди шукали відповіді на інтересні їм питання в статях, які могли вдоволити хиба дуже нерозвинені уми. Се характеристичне роздвоєне середньовічної освіти.

Одно й друге не випадкове. Недавня традиція з часів православія і сильна обрядова одність з останками старої віри була очевидно за сильна, тому і стара полеміка Греко-Руси з Латиною мала для уніятського декана 1-ої пол. XVIII в. те саме значінє, що й за 200—300 літ передше. Що-ж до некритичної сумішки статей, апокрифічних з канонічними та серйозних з казковими, можна замітити хиба, що найчастійше навівав їх дух часу, на який зложились з одного боку давня традиція і з другого схолястична школа. Ся школа тільки підтримувала традиційну любов до казково-апокрифічного, бо сама давала як найменшу скількість фактичного знаня.

Користаючи з записів Свідзінського, Івана — батька на 210 об. до 217 об. Перемиського Пролога можна подати деякі дати про сина Павла, що з огляду на зібрану бібліотеку не безінтересне. Родив ся він в Тернівцях 1704 р., на дев'ятім році заправляв ся до Альвару, а на десятім дав його батько у інфіму шкіл польських в Перемишлі, які він кінчив до риторики, повторивши синтаксиму. В часі науки 1719 р. лучилось у батька нещастє, бо „згинуло штук имѣня 13 — волов чтири, коров піет, яловиц 4, котори' юж тѣлніи были“. Подякувавши „за школи Єзуитам, раб божій Павел попович Тернавекій ходил до канцелярии Перемыско“ між 1723—1726 р., 1727 р. женив ся з Анастасією Врублицькою, дочкою динівського міщанина і старшого брата. В 1731 р. він одержав парохію Володжу, 1734 перейшов на Лодину, де зістав 1740 деканом. Від сього часу він

зіставляє на своїх книжках записки аж до 1768 р. (про конфедератів). Цікавить ся він не тільки явищами економічними і природними, але й історичними. Сі черпає він з польських газет сього часу (пор. ст. 131). Крім сього, як декан бірецький, звернув він увагу на обляти ерекцій і надань різних повіств Сяніцького і Перемиського староств (ст. 155—8), чим дав великий доказ як розуміння їх історичної ваги, так і любови до свого рідного. Сю любов проявив він ще мовою своїх власних казань, записок, та одного другого перекладу. Найбільше ж одначе добором книжок у свою бібліотеку, в яких зіставив нам багато дорогоцінного літературного матеріалу, нерідко й свіцько-народного походження, як великодні інтермедії, молитви від тучі, пісня Бандурка, та цілий ряд апокрифів.

Належить ще додати, що в роді Свідзінських живе традиція книжньої любови. Іван вчить Павла і вже за молоду заправляє його до списування книжок, Павло вчить тому самому сина Андрія, що списав пісню „Не могу начати от жалю вѣщати“ (ст. 130), та й в інших місцях полишив сліди своєї руки.

Переходимо до дальшої загальної характеристики описаних рукописів. Найбільша частина з них XVIII в., бо всіх 29. Від рукописів попередніх віків відрізняють ся вони перше всього мовою, яка в переважній часті народна з значними слідами польського впливу, як в лексиці так і в граматиці. Особливо помітно се в перекладах з польського. Польський вплив проявив ся навіть в письмі, в якім стрічають ся часто польські g, m, x, z, вмiсто ğ, m, Ź, z. З польського жерела походить рівнож немало статей, напр. виписів з газет і календарів (у Свідзінського), або з різних Historyi — в їх первіснім виді. Певну частину сього рода зборників можна було навіть виділити осібною групою під назвою „польсько-руських зборників“. Між рукописами старшими XVII в. і глибоше нам рідко трапляєть ся стрінути таку появу, хоч вона і тоді не була виключена, чому найліпший доказпереклади з Скарґи і Бельського (н-ри 57, 59, 89).

За те нема в сих давнійших польсько-руських зборниках сентенцій, орацій і повіншовань з приводу різних свят і нагод, шкільних дійств, інтермедий та вірш і народної

пісні. Перечислені статі — се вже характеристична прикмета зборників XVIII в., чим вони як раз і важні. Завважити належить, що для збирача XVIII в. з пісенного репертуару все рівно цінне, тому він списує в суміш пісні — набожні і світські, без огляду на се, чи то пісня любовна, чи сороміцька, чи польська, чи „москевська“. З сього погляду описані рукописи дають дослідникови великий матеріал, порівняно-історичний і язиковий. Всіх пісень в описаних рукописах 258 номерів.

1. (№ 69). Зборник, зложений з Ізмарагда¹⁾ і поучень св. Отців, XVI в. 241+1 л. F^o старанним півуставом на гладженім папері знаку кабан, оправа дошка в шкірі. Заголовки статей киноваром, початкові букви рисовані продовж 7-и і більше стрічок; на стороні по 29 стрічок. Слова в реченях не розділені, одинокий знак перепинання — точка. Редакція рукописи руська: ж, ч, ц, ш, щ звичайно м'яккі, ж зам. жд, є зам. ѓ. Велике Ч в формі широкої чаші.

л. 1. а. Сло^в сто^г Анастасіа и҃смена сина'скаго. ш еже не имѣти гнѣва. Много може^т мѣтва правѣнаго поспѣваема...

л. 1 об. в. Сл. того^ж е^ж не шсжжѣати. Не шсжжѣайте рѣ. да не шсжжѣени вѣдете...

л. 2 об. г. Сл. стѣхъ шѣць ко хрѣтіаномь. Рекж вы послашайте люковно братіе. аще во мирѣ есте...

л. 3 об. д. Сл. стѣ. мѣни^х евсевіа, нешфита, лешвѣтїа и дрѣжини ихъ. По оумрѣтїи стѣго великомѣника гевор҃га повелѣ дивклитїан'...

л. 4. е. Сл. стѣ. сидора ко евсевію еїпоу. ш всажко^ж неправѣннимъ дѣлѣ. аще во и цркви кто шеправдою зиждетъ и шпрїати сжѣ вѣо^ж. Наченши ко златїю евсевію еїпш. црквь вѣ пилѣсїи послаша ко сидорѣ пжстынникж...

л. 4 об. ж. Сл. стѣ. мѣ. евсевіа еїпа. Евсевіи сїїномчникъ вѣ при константїи цри. рвенїемъ горли по правои вѣрѣ...

¹⁾ Руководячи ся в виборі рукописів для опису бібліотечним каталогом, годї менї було з'орїєнтувати ся, що „Слова великопостных“ окажуть ся Ізмараїдом, який належало описати за н-ром 1.

— 3. Сл. сѣ. ексекіа в оумирающи^х напрасно и оутопающи^х во водѣ и ѿ мраза изъыхаюцимъ. Бѣ едины оубо ѿ днѣ члкъ нѣкын рѣкж перевозаса и оумре. да шѣи глѣ [л. 5 тѣльки конець, видно бракуе тексту] вахо^х вавлена неисцѣлк, нж внимайте мурсеа глѣ...

л. 5. ѿ. Сл. ѿ патерика в марцѣ мнисѣ и в прѣвутерствѣ его. Глѣше в марцѣ мнисѣ египетѣмъ. яко прѣвы^о ѿ. лѣт^т неисходан ис келїи...

л. 5 об. ѿ. Сл. ѿ патерика в двою мнихѣ, да и мы грѣшнїи покаавшеса ѿпж^о прїиме^т. а не ѿчае^х себѣ. Два мниха. бра^ннолюбо деанїа ѿ діавола прїимша идоста и поаста себѣ женѣ. по времени же нѣколицѣ рѣста ко себѣ, что прихвѣртоховѣ яко вставиховѣ аггльскїй чинъ и прїид... сквернѣ сїю. и по си^х вомжкж шгн... (бѣльше нема). (Пролог 1895 р. апр. 15.)

л. 6. Фргм. 13-го слова: ѿ самаго вѣ прїахоумь... се даю ва^м. всакїи звѣк... во брашно яко зелѣ... зарѣзжа пролїи на земь...

л. 6 об. дї. сл. сѣ. апѣлѣ и сѣмъ ѿцѣ... в постѣ. и в петровѣ. и в фил(иповѣ). Иже вѣрнїи сж^т. слышите братїа... вси старїи и юнїи писанїа в постѣ...

л. 7 об. єї. Сл. сѣ. ѿцѣ в временнѣмъ житїи. Єже подобае^т намъ рещи. вѣкратцѣ се^х житїи творити. прїидите и слышите. в свое^м спнїи ко^{ждо} печалѣте...

л. 8. продовжене слова 16-го: ...гы^х и не дае^т просащи^м. дабы не оубывало емѣ ѿ числа собраннѣх. и аще мало что погыбне^т. то мно^г творит^т лишенїе...

— зї. сл. ѿ патерика яко недостои^т ити ѿ црѣкве егда пою^т. еже древле бы^о. и се повѣда намъ ѿ вѣрнѣх... (Яковл. 176—38).

л. 9 об. зї. (!) Слово сѣ. нидонта в богатѣмъ. в скжпѣмъ. влѣи ѿче за молитовѣ: Иногда сѣ. нифонтѣ видѣ члѣка емоу^ж молаше^о мно^жство нищи^х. и просащи оу него милостыня... (Прол. авг. 10.)

л. 10 об. зї. сл. и повченїе сѣмъ ѿцѣ дшѣ полезно. Єще вы се извѣцлаю любимїи. понеже вижѣж вы оубо приходящи ко црѣкви. швѣ ржкодѣлїе вставиша. и ини торгованїе и шрѣдни лишивса...

л. 11 об. нї. Ѡ правилѣ сѣ. ап°лѣ. шъ книгѣ дѣ и хъ же подобаєт чести и внимати и ни чести. Не достоит мирски^х и составленны^х шло^х глѣти во цркви и ни почитати книгъ неисправленны^х. но токмо исправленнїи новаго и ветхаго завѣта. аще ли и кто и ложнїи писанїа книжнїи. яко сѣла въ цркви полагаєт нечестивїи яко сѣ мѣкнїть на соблазнь всѣмъ людемъ. аще причетникъ. да изврѣжетса сана. а книги искож'гоу'са. и извѣщенїе ш добры^х. ветхаго закона четєнїе... (доведено тїльки до: соломони. ф. при'чи.)

л. 12. продовжене слова: землї. тако^ж и сѣи не во славѣ и ни во богатствѣ кыша. по истинѣ са^х гѣ рекль. поне^ж сотвористе єдино^х Ѡ хъды^х...

— дї. сл. сѣ. Ѡца генадіа патрїарха. Готовите братїе на исход' дѣла добраа. снїмиже Ѡиде^х Ѡ свѣта сего... (обор. сла'каго питїа, стокалницѣ, каплами дож'да встрѣлаєми)... (без вїнца).

л. 15. продовжене слова: тїа своего мви. да не возне'тъ ти хвалы. и не вѣси что ти творѣт...

— кѣ. сл. сѣ. Ѡ. григорїа дво'словца. Бѣ нѣкаа жена имєнѣ матрона. и єа^ж снѣ недавно бѣ женѣ сѣк' полѣ. и яко кѣпно своєю кровїю. на сѣенїе цркви звана бѣ. и на тѣж ноцѣ иже на оутрїе выти сѣенїю плотнож похотїю со свои^х мѣже^х смѣсїса... (шшла в церкву, там нечестивї опанував її у гробницї св. Севастїана, мучив довго — не помагали авї чари, авї замовленя, аж молитва праведного Фортуната помогла. Наука — не лїчїти ся чарами, щоб ше в бїльшу хоробу не впасти.)

л. 15 об. кѣ. сл. ш сѣомъ григорїи папѣ римско^м. При црї оустїанѣ. се бїжнннїи григорїи перкопрестолникъ бѣ римскїа цркви сѣла... (Прол. марта 12.).

л. 16 об. кѣ. сл. сѣ. григорїа бѣслова ко всѣмъ хр°тїаномъ ш пїанствѣ. Прїидите моужїи во кѣпѣ и жены. и ери и лю'є мнїси и бѣлци. богатїи и оукозїи... (вол'вани, воздышю ш се^х и стѣжажси, плещете, ко соп'кли сопете и лостїте°, лаетеса, шсержаєте°, коцюнаєте°).

л. 18. кѣ. Сл. Ѡ прїтчен. ш наказанїи и Ѡ родителєи ко дѣтемъ. Члїци внемлите извѣстно ш глѣмы^х

кажѣт' за молода дѣти своа. глѣт во вѣѣа прмѣдрость любан
сѣа своего. жезла нах не поща(ди) накажа его въ юности...

л. 19. Продовжене иншого слова: оубо днѣ днѣ. да не
вопаднеши никогда конже нечаеши днѣ...

л. 19 об. Истлѣкованіе главам избранымъ всѣмъ
ѡ сѣоу анастасіа. игжмена синаискаг. (Се показчик
59 глав, що творили зміст якогось зборника; л. 21 продов-
жене показчика (13—19) глав иншої части зборника, що вже
више були в части згадані.

л. 21. ѡ. Гл. сѣ. ѡцѣ и сѣ. аплѣ. ках жити крѣтїа-
нох. Подобаеъ всакомоу хрѣтіанинѣ чисто жити. сѣ расмо-
трніемъ творити. да ни во тоце трд нашъ вждѣт. и вне-
виденїи нѣкто погненеъ и славенеъ... (Яковл. 172—6).

л. 21 об. сл. сѣ. ѡцѣ ш пїанкствѣ. Иже бы и не
пити ѡинѣт. и того возеранѣт вѣми... (Яковл. 173—13).

л. 22. Продовжене иншого слова: ишах и аплѣ павѣх
рѣх. не вси во оумрѣх. но вси измѣнихса. и во мгновенїи
ока рекшен въ борзѣ. егда во вси члѣци изомрѣт. тогда
мнози праведнии встанѣтса живи вѣо. блюдоми... аще кто
питаеъ во сѣх книгах...

л. 22 об. Истлѣкованіе главамъ сѣх ѡцѣ и сѣх
аплѣ. ѡ. слово сѣ. ѡцѣ и сѣ. аплѣ како жити хрѣтіанох...
(1—12 гл., 13—19 г. на 19 об., пор. Яковлевъ, Измарагдъ, ст.
138—156).

л. 23. продовжене показчика 112—156; л. 24: 60—111,
пор. 19 об.

л. 25. продовжене слова про пїанство: ...дондеже вопадохъ
ковисвухнаньн... (ви)но во превратиша очи мои и штедни
ми похотѣ срдце...

л. 26. кѡ. Слово притчею ведено ш составѣ
тѣла члѣа. Иже писанїе рѣх. что ео егда вшжстѣтѣт земля.
и црѣх изнеможе и силнїи его разыдѣтса...

л. 26 об. ѡ. сл. Козмы прозвитера ш хотѣшихъ
во чернїци. Мниси во ѡиходахъ во монастырѣ не могжшии
терпѣти сжих (!) томителн и трждовъ телесныхъ ѡбѣглахъ...
(Яковл. ст. 15—26).

л. 28 об. сл. петра чернорїца. ш житїи сѣх. ѡ.
Яще кто ѡ члѣх. оукоры и скорби и бѣды прїимаеъ во хждохъ

се^х житїи. и то въ шно^х вкцк ѿ бї чотень бжде^т. и почто любимїи и самиса чужааса радости вкчыла...

л. 29 об. сл. бїж. нила черноризца посланїе. ко хариклїю превтерс. соронападающа на согршающа и глшо недоото^{на} покланїе исповкнїе оустен^у аще дѣла постническа^т не бде^т. лѣ. Скло мншими са бжтвна^т писанїа не размка. поне^ж токмо ко единой тои части и гнѣвь пвака... (полкзныа).

л. 31 об. лѣ. сл. ѿ черноризици. его^ж хоташе вкси прелестити. Оубо скдаше и вѣмо^хвствжа бра^т. и хоташе вкси (32) прѣстити его привиденїемь аггль... (возати) [на сїю тему в Пролозі 21 апр.].

л. 32 об. лѣ. сл. ѿ стї. михалк черноризици (!). Сїи оубо михалк вкша ѿ града едеса блгород^нтель снѣ. родителем^у же его прѣставльшемиса... (33 причтати^о вкрк ба^т-мечи).

л. 33. лѣ. сл. ѿ исакїи мниск его^ж прѣстиша дїаво^х. и паки оукрѣпиша^о и повѣди дїавола и милость ползчи. Вкша черноризиц именовь исакїи. и родо^х торопчани^х и разда имкнїе свое трѣвѣющн^х. и иде во монастырь ко великомѣ антонїю ко пещерс... (тїлькв до слів:) и рѣ^х антонїи се оу^ж прѣстави^хса е^о и пришедше и со девдосїемь и со братїю ѿкопавши пещерс. и возаше и мнше и мртва. и вынесше и положиша его прѣ^д пещерою и видѣша іако и —

л. 34. продовжене оповїданя про страшный суд: ко блазїи же и лскавїи. начнж^т вкличати дїши. и приносяще и прѣ^д ни и вса еа грѣхи. словеса^ж и мысли іа^ж ѿ юности и до часа смртнаго... (л. 35) и поки есмо живи и вркма има^х...

л. 35. лѣ. сл. ѿ виденїи стї. оца макаріа іеролимьскаго. Оца макаріа іеролимьскаго. оучннк повѣда на^х сице іако никог^да рѣ^х ходаци^х на^х со ѿце^х моимь по пжстыни... (гл. Зборн. № 165 л. 331 і д-ра Франка — Аповер. IV, 218—227).

л. 37 об. лї. ѿ оучитѣства стї. ѿ аммонїа ко хотаци^х спотиса. Четыри вещи сж^т. и аще единж ѿ ни^х има^т члѣк... іако всака правда члча іако ржкь повержень е^о прѣ^д. бго^м...

л. 42. лѣ. слово ст҃го Ѡца дога (!) в ст҃кѣмъ постѣ. Къ законѣ повелѣнъ бѣ снѣмъ илѣвыѣ. но кожѣ Ѡ себе десатинѣ даеѣ... (Ізмар. 1 = л. 157).

л. 43. об. мѣ. слово в прѣд. оцѣи малецѣ. Сѣи быѣ Ѡ антихрѣста сирьскѣа. рожѣшеса ко веси нарицаемымъ севенѣа...

л. 44 об. мѣ. Посланіе нѣкоего оцѣа ко снѣ дѣховномъ. Желю любовиче спсѣна твоего. тѣхъ же влѣвеніе даю ти. вѣси во ты снѣ и чаѣо. дѣхѣо родимое еже водаѣ ми бѣ оученіа талантѣ... ко законнѣ гдѣни ходоащени.. 45. пѣанчивымъ, многоѣ питіемъ, пѣанымъ витиса готовъ, сваритѣ со братіемъ сважаеѣ и долгъ свадити, 45 об. ко мнозѣкъ скерви, сѣи деніе, хрѣстіанеса именѣемнѣ,... в братіе всеи ко славѣ бж҃ію творите. да гѣ прославнтѣ вы во цр҃твѣи своѣхъ. а зѣе зѣравіе и чѣѣ мир и живѣтѣ. (Слово противъ пьянства в цѣст. — гл. Яковлевъ — Къ лѣт. вѣст. др.-рус. сборн., 61 ст. Кав. Петрушевичъ уважае се слово русьскимъ творомъ).

л. 45 об. мѣ. сл. вжѣтвѣно в влѣзѣѣ покланіи. Ико подобаеѣ наѣ братіе. и оцѣи. блюсти себе хитрѣк да не погыбенеѣ.

л. 46. мѣ. Сл. в покланіи грѣшнымъ. Повѣдаше влѣж. павеѣ простымъ оучѣтѣ оцѣа антоніа коко (!) видѣша сѣю вещь... кто какою дѣшею ко церковь воходитѣ.

л. 47. мѣ. по оученіе в исповѣданіи грѣхѣовъ. Ѡцю етерѣж. живѣщени влиѣ етера старца зинона сего никто в помыслѣхъ вопроси... (47 об. самъ веси, самъ вѣси личитѣ.)

л. 48. мѣ. сл. ст. Ѡ. дѣшнисѣа в желѣю цнѣхъ. Иногда ко стѣмъ Ѡцю антонію дѣшнисію мнозѣи прѣидоша хрѣстѣлюбци... (Ізмар. 1, л. 90 об.).

л. 49 об. мѣ. сл. іѣванъ млѣтѣваѣ в исхоѣхъ дѣшнѣ. Сѣло многоѣ страѣ шедеержитѣ дѣшю тогда истазаемоуѣ вѣ исхоѣѣ Ѡ тѣла... (пор. Ізмараѣдъ № 1 л. 42. Памятѣкн IV. 227 і Яковл. 11.)

л. 50. мѣ. сл. в погребѣемъ в цр҃кви. Оужасно чюѣо. и памяти достоинно. повѣдаше іѣванъ римлянинъ. иже во шѣласти нѣхъ вѣкѣ сотворишаѣ. вѣше нѣкто сѣдѣи и мзѣдонмець люѣтѣ. именеѣ вѣлернѣхъ. всѣа вѣсѣтавши истинноуѣ... (об.) григоріи дваславецѣ (!). (Ізм. № 1, л. 102).

л. 51. мѣ. сл. в кладѣшнѣѣ в цр҃кви. Да слышите еше в погребѣемъ в цр҃кви. вѣлѣтнѣнъ сѣдѣа мзѣдонмець

лю^т оумре. въ мѣ^{стѣ} шланк градѣ. мж^к ѿинж^к не имѣа правѣы и поживе... (об. ци, потоцимса.) (Ізм. 102 об.)

л. 51 об. мѣ. сл. ш не милостивы^х и богатых. Не глѣа оубо на богатых иже податливи и добрѣ живѣ^т. и оукараю злыа иже богатство имѣще и во скѣпости живѣ^т... (Ізмар. 1 л. 109, Як. 109).

л. 52 об. нѣ. сл. ш глѣши^х тако злѣк оумирающіи не бж^ттвено^м повелѣнїемъ оумираю^т. блѣви ѿче. Лю^{те} за молитовь. Оубо не лѣкпо сазшати несмыслны^х глѣши^х тако во рѣкѣ^х и во морю погыбающіи... (ци 53.)

л. 53 об. Сл. ѿ еврѣя. е^{же} ш богатѣ^м и оубого^м лазари. Еже ш богато^м. и лазарева притча велми на плѣзж^ѣ есть... (Ізмар. 76 л. Як.).

л. 54 об. нѣ. сл. ѿ еврѣя и^{же} ѿ ма^ла стѣго. Еже прорѣк^ѣ рѣ^ч. даса исправитъ молитва ма^ла...

л. 55 об. нѣ. сл. ш старци иже молитвож дождѣ со нѣсе сведѣ^т. Бж^то никог^да во мирстѣи ш власти прѣ^дож^дїе велико. и молѣшимса имъ. (Ізмар. л. 105); тут тильки фрѣм. до сл: „старець синець. носаше на плещю своєю брѣма дровь. и епѣ повелѣк оудержати и. и восташа епѣ“. [того оутриман.]

л. 56. продовжене нѣ. слова: „а дшю его въ црѣство вѣдевк. и се глѣста и невидима бж^тста...“

— нѣ. сл. ш нѣкои^м вл^{ст}ницѣ^к и^{же} милостыню творѣа вл^{ст}са не шста. Таково ш се^м сказа^т. в лѣкта леш^тта црѣа вѣ славе^н члѣк въ Коста^нтинѣ градѣ. богат и милѣши ница... (Ізмар. л. 77).

л. 56 об. нѣ. сл. ш нѣкои^х двѣ сж^кдѣ шевца. Послашайте ш се^м, вѣста два сж^кдѣ шевца. во кжпѣк и живжша... (Ізмар. л. 137. Прол. № 50 л. 153 об.)

л. 57 об. нѣ. сл. ш нѣкои^м кжпци бѣгобазни-вѣ^м. ш се^м повѣдаше епѣк евсеѣи. вѣк кжпѣ^н въ алѣ^кс^ндрїи бѣгобазнивы... (Ізм. л. 165 об.)

л. 58 об. нѣ. въпро^с. вси ли оудавлающиса. или оутапающѣ или посыпаѣми. по бж^тїю гнѣвж и по повеленїю его страж^тать. или и ѿ деиства злошкават. — ѿвѣ^т. тако^ж рѣ^ч писанїе, не испытани и не искл^дними нѣти его швѣ^к е^с...

л. 60 об. є^ж ѡ притчи смоковни златѣстаго. Смоков^ѣ рече. имѣаше нѣкто во виноградѣ своємъ. и прїиде ища плода на немъ...

л. 61. ҃д. іѡан^н лѣствичника. Слыша^х нѣкъа мирскыа лѣностно живуща...

— ҃ѣ. ѡ апл^{скы}хъ заповѣ^ххъ. Стра^{скы}хъ всѣ^ххъ кни^г оукландиса. что во тѣбѣ чужими словесы или зрако^м или законо^м...

— ҃ѣ. максимо^с ѡ главизнь. Всака^ѣ во члѣка ѡ дшн^и любви є^ѡ. на бѣ же точю надежда возлагати есть... (оборот.) ҃д. марковъ. Поне^{же} не вси члци нечестиви... (л. 62.) ҃ѣ. анастасїа. ѡж^дажъ вѣ^ѡ члѣкъ яко прости^х есть вѣ грѣх^{овъ} его...

л. 62 об. ҃с. сл. ѡ юноши совлачивши^х мртвца. и ѡ покаавши^х с^а. Стѣни ѡцѣ іѡан^н. иже въ видѣнїи мнѣхъ. повѣдаше гл^а сице. бѣша нѣкъи юноше (!) въ градѣ зѣло много зла сотворивше. и люте согрѣшивъ. и гробница кра^х... (Пролог, септ. 2).

л. 63. ҃д. сл. ѡ покланїи. Бѣ нѣкто епѣ. ни в конѣ градѣ. и по діаволоу дѣиствѣ вопа^х во блж^х... (ѡнждор^ѡ)... (Пролог, септ. 3).

л. 63 об. ҃й. сл. моусеа пророка законодавца їильтеска. Моусен пророкъ и законодавецъ. бм^ѡ снѣ амроновъ...

л. 64. ҃д. сл. ѡ томъ како срацини^х крѣтиса. Тако стѣни мнѣхъ повѣдаше на^х. яко прїидоста два срацинина въ ерлимъ... (страцинина)... [видѣне, як з відпавшого від христїянства два ангели здерли по смерти шкуру, тіло спалили, а шкуру взяли на небо, бо була хрещена. Хрестить ся, иде в черці і товариша на се намовляє.)

л. 64. ѡ. сл. прп. ѡ. наше^ѣ. дѣ^ѣа бывши прѣ^{же} разбойника. Стн оубо ѡцѣ нашъ иже въ стѣхъ дѣ^ѣхъ. бѣша прѣ^{же} разбойникъ во пѣстыни живши... (Пролог, септ. 6.)

л. 65 об. ѡ. сл. ѡ житїа стѣ. висаришна мнѣхъ. Повѣдаше джлалась. оучникъ стѣго висаришн^а. яко єдиноу прїидо^х ѡ дѣла въ хижю оца моего. и шерѣтоша его столе на молитвѣ. и ржцѣ емоу простертѣхъ выста на нбо яко свѣщи гораши...

— оѣ. сл. ѡ мѡринѣ дровосѣцѣ. Бѡ никогдѣ во кѡпрѣтѣи странѣ бѣдожѣе мноѣ и молиша бѣ страны тоѣм ѣппѣ. и бѡ емѡ глѣ — (дальше нема).

л. 66. (продовженѣ 73-го слова:) имѣнѣа многа. ни ино-го тѡшка — ни пици ни шдѣда. да оубо малыѣ избѣтѣкоѣ и оубрѣха...

— оѣ. сл. еже не ѡсѣдати но миловати согрѣ-шающѣа. Никтоѣ констинѡ тако не навидѣтѣ грѣха ѡкоѣ стѣи. но ѡбаѣ не возненавидѣтѣ согрѣшающѣиѣ ни ѡсѣжѣлюѣ ни ѡгнѣлюѣ иѣ...

л. 66 об. оѣ. сл. ѡ женѣ цѣрци како ѡстави цѣрѣ покорѣшиѣа женѣ еѣ. Слышахоѣ ѡ нѣкогого вѣрна мѡжа бѡ цѣрѣ во константинѣ градѣ козариѣ родоѣ... (67 и оубрѣ-ствѣеть, об. препрѣла, мѡживѣ коѣмѡ) [цар змушенѣи воро-гом уступѣти і йти з родиною на вигнанѣ, по часѣ відзѣскуѣ престол при помочи божѣи через засѣдку на противника, женѣть ся в друге. Перша жѣнка, довідавѣшиѣ про все те, приходѣтъ з мѣста вигнанѣа в царѣвѣи палати, оповѣдаѣ все новѣи царицѣ-хриѣтиѣвцѣи, і та уступѣла свое мѣсце законѣи царицѣи].

л. 67 об. оѣ. сл. ѡ нѣкторѣи дѣци. Ёсе ко сказанѣе се ѡ многыѣ слышѣвъ истинно во мѣниѣ писанѣю предѣти. дѣца нѣклаѣ ѡта бѡ вельможею перѣснѣиноѣ... (по ѡбѣданѣю, ноудѣино). — [Давѣи обѣт чѣстотѣи Хриѣсту, не давала себе на-силувѣти, відмовляючи ся тим, що вона чѣста дѣва і зможе знайти йому зѣле, від якого шѣира його ствердне, як зелѣзо. А коли вельможа не хотѣв пробувати сѣого на собѣи, вона дозволила спробувѣти мѣцѣ того зѣла на своѣи шѣи, через що стрѣтила свое житѣ з рук пана, чоґо й хотѣла, щоб тѣльки заховѣти чѣ-стоту].

л. 68 об. оѣ. сл. стѣ. ѡ. кѣрила ѣппѣа ѡ тоѣ еже не зѣбѣѣтѣ оубѣтѣленѣи своѣиѣ. Ёще кто великѣ стѣль. или малѣ. рѣкѣши попоѣ дѣшполѣномѡ раздѣмѣ. и хитромѡ свѣѣнѣю навѣкѣ...

л. 69. оѣ. сл. ѡ двѡ старцю иѣ сѣсоста влѣ-ницю поѣченѣемѣ. Два нѣцѣи мнѣха идаѣта ѡ пѣстыни во тарсон градѣ потрекѣ раѣ...

л. 69 об. оѣ. сл. ѡ милостѣи. ѡко даюѣе ни-щѣѣ хѣ даюѣтѣ. Чѣкъ нѣкѣ въ константинѣ градѣ. зѣло бѣ

милостивъ. яко и по лица^х гра^хны^х идуюцю емѢ... (Пролог 18 септ.).

— п̄. сл. св. Ѡ. варлаама ко асафатѢ притча. Бѣ кѣи црѣ велии и славе^х. бы^о емѢ ше^хствовати на (л. 70) колесници позлащеннѣи. и окрѣтъ его врѣжници тако^ж подоба^т цре^х. и оу^срѣкте мѣжа два растерзаны^х ризами око^ччина сѣща... (обор. смолою и пекло^х, призка ве^хмогы).

л. 71. п̄. сл. ѡ прѣ^свитерѣ к. Къ па^хши^х во прелюбоудканіе и прощенѢ бывшю покааніемъ. Презвукте^р нѣкѣи во константнѣ градѣ. Ѡ дѣства діавола вопа^хши во блѢ. и по днѣ^х нѣколицѣ^х помыслиша свое согрѣшеніе... (обор. ташкѣи, 72 мѣскѣса... Пролог 25 септ.)

л. 72 об. п̄. сл. ѡ петрѣ к мытарѣ к. Къ фрикѣи фрѢгѣнстѣн. се бѣ петрѣ мытарѣ... (Прол. 22 септ.)

л. 73. п̄. сл. ѡ юноши ковавши^х крѣтъ патрикѣю. и приложивши^х свое^х злата два златника. Бѣ нѣкѣи юноше. хитрѣ сеи ковати злато^х всакои твари. и семѢ повелѣк патрикен. сковати крѣтъ со драго^х каменіемъ... (Прол. 5 септ. — юноше, патрикею, комѣшю, две мѣ^хници вдовици сноа, обор. приложю, Ѡ дѣшнего дѣи).

л. 73 об. п̄. сл. памѣ^т страха велика трѢса прѣжѣе воскреснѣа показавшемѢ днѣ воскреснѣа. дѣктица на воздѣху восхущена. Къ црѣтво стѣго великаго дѣвдо^сна. трѢ великѣ бы^о... (Прол. 25 септ.)

л. 74. п̄. сл. како подоба^т жити хрѣтіанинѢ... п̄. сл. ст. анастасіа игѢмена г. с. ѡ покааніи. и ѡ юноши ра^ввоинницѣ. его^ж спѣ и ѡла^х фелѡ^х. Прише^х великѣи оученикѣ хѣ^х ѡла^х фелѡ^х во гра^х сѣнскѣи... (об. любо^дѣнство, се^хши, мѣ^хсь = то, 75 положю, приходящю. Прол. 26 септ.)

л. 75. п̄. сл. ѡ ка^хни григоріа черноризца. Не мозѣ^х во кратіе лѣкнитисѣ ѡ свое^х сѣсеніи и не презри^х времени данаго на^х на покааніе... (Прол. 27 септ.)

л. 75 об. п̄. сл. прп^х. фѣѡфана милостиваго. Но гадѣ^х градѣ бы^о мѢ^х бога^х именѣ^х фѣѡфа^х. милостивѣ велми и стран^нопріимникѣ...

л. 76. п̄. сл. ѡ павлѣ еѣпѣ. и^ж ѡставиша свою еѣпѣю и ше^хше въ антиѡхѣю и кормиша^о зѣаніемъ.

Повѣдаше нѣкто ѿ дѣцъ во семь павлѣ еѣпѣк. (Прол. февр. 6.)

л. 77. ѿ.¹⁾ сл. ст. анастасіа никого^ж во сжжаемо. Да не вожди^м во братіе да ѿ ба проценію сподо^ови^мса. ты во егда видиши кого согрѣшающе...

л. 77 об. чѣ. сл. во мѣтивѣ^м исхаластицѣ (!). Бы^о мж^ж волюбивъ въ акалонѣ. и мж^ж во бычачи странныя приимати... (78 гдн исхаласъ-тичи, исхаластикж, возъ-вратише^о, нѣкми виде^т, два старца... есмо... витала).

л. 78 об. чѣ. сл. яко похвалиша^о мни^х. Сказаше на^м нѣкто христороубецъ. бы^о црѣ блгоговѣи^нкы нивкото^ро^м градѣ. живаше во страстѣ вѣи^н...

л. 79. чѣ. сл. во овьяденіи повчимое. Кск^м во потребно^о е^о и^ж нждитса възрѣжати оутробѣ. па^ч же хоташа^м вѣ работати...

л. 80. чѣ. сл. во нѣастѣ^к. Пѣанство па^ч во вьяденіа пжше^о. и сѣло ѿречено. стѣми книгами...

л. 80 об. чѣ. сл. прѣдѣ. мѣри нашиа пелагѣи влѣ^ници. Стѣни патрїархъ великои антиохїа... (Прол. № 28, л. 4, Зборн. № 165, ст. 105.)

л. 81. чѣ. сл. во женѣ прише^тши к невофитѣ исповѣдалса. Чѣны невофит^т добродетѣ^нныи мни^х. и вѣи^н ере^и и постническы^м приходаше житенскы^м... (Прол. 18 окт.)

л. 82. чѣ. сл. во добродетели и е^ж стажа^в чѣкъ спее^тса. Четыри сж^т добродетели и прѣлежаще ко спенію чѣкѣ... (Изгна^т бы^о ада^м праз^нень. и тою поровнею.)

л. 82 об. чѣ. сл. во что^м же не вѣрваше тѣлѣ хѣс нѣкто. Слышахо^м ни ѿ которо^г чѣка вѣрна. вѣша нѣккы^м чѣкъ. и возыдоше емоу помысль во стѣ^км комканіи... (присъ-тѣни. Принявши причастіе, він з ует виявѣ тіло).

— чѣ. (!) сл. во лицемѣ^нкне^м черноори^нци. Повѣдаше аданасїи презвитерь повк^о строашнѣ (!)... (83 не мози^х замашкати во грѣсѣ^х).

л. 83. ѿ. сл. во милостивѣ^м и стѣ^км мартинѣ еѣпѣк. бы^ши^м во костѣ^нтинѣ градѣ галиленстѣ^км. Стѣни ѿцѣ нашъ мартин^н. бы^о ѿ града римска. ѿ прѣ^жни^х нарочиты^х моу^ж... (Прол. 12 окт.)

¹⁾ Для цифри 90 уживае ркп. знаку ѿ.

л. 84. рѣ. сл. ѡ мзѣоиманїи. и ѡ рѣзѣкѣ ѡ кѣнолюбїи. Мздоимецъ и рѣзоимецъ и срекролюбецъ и грабитеѣ. єдина колесница ти є° четверолична... (дѣче, богатство).

л. 84 об. рѣ. сл. ѡ лихѣоиманїи. Рѣѣ гѣ никтоѣ можеѣ двома госпоѣноми работати...

л. 85 об. рѣ. сл. ѡ дающиѣ въ лихѣѣ. рѣкше и въ рѣѣкѣѣны. Мира сего чѣлци николи теѣѣ котеры ѡстанѣтъса. аще не со прилогоѣ возмѣтъ...

л. 86. рѣ. поѣченїе стѣго дѣѡдора. игѣмена стѣдїискаго. и єѣ не ѡчаати° своими грѣхы вожи милости. Ничтоѣѣ противпохотащеѣ спѣтиса. и ни сѣмнѣнїе ѡдержан. аще и во послѣѣнїи виѣ злыѣ грѣхѣѣ кто копадеѣтъ...

л. 86 об. рѣ. сл. ѡ дерзости и о жрости ѡпаѣства. Подобна є° жарости во чѣлцѣкѣ зноу великоѣ. егоѣ не терпаше чѣлци паленїа бѣгаюѣ ѡ него...

л. 87 об. рѣ. сл. ѡ никоеѣ игѣменѣкѣ. иже бѣкѣ прїаѣ ѡ бѣ дѣр. бѣксы изгонити ѡ чѣлкъ. Игѣмеѣ нѣккыи живаше во монастыри...

— рѣ. поѣченїе лариѡна ѡ поѣзѣкѣ дши. Потѣщитѣ° молю вы братїе и сестры ко вѣчнѣкѣй жизни свѣтлѣки... (Прибавл. къ твор. св. Отц. II.³ і Изв. 2-ого отд. V.⁴; Никольскїй, Матер. для поврем. списека русек. писат. X—XI в. ст. 105—110 бїблїогр.)

л. 88 об. рѣ. сл. ѡ клеветанїи. Люѣ є° клеветливыйи вреѣ. паѣ во дѣѡволѣ є° подобенѣ...

л. 89 об. рѣ. сл. ѡ любви стѣ. максима. Сѣѡвершена є° любовь еже не радѡвонти чѣлка рѣкѣще. ѡѡого знаю и ѡѡого не знаю...

— рѣ. сл. ѡ гнѣѡвѣкѣ. Пелми добро є° чѣлкъ нѣдїтиса. да оудержитѣ стѣрѣть гнѣѡвнїю. и да сокрѣшити жарѣ дѣшѡвнїю...

л. 90 обор. раѣ. сл. ѡ кѣмеркѣрїи. како сотвори мило° стѣ оубѣгожъ женою. и не прикоснѣса єи. Кѣ градѣкѣ тирѣ бѣкѣ нѣкто десатникъ. именеѣ мѣсхъ. и многажѣѣ сѣ повѣдаше глѣаше... (оустерѣмиѣса ити). Прол 26 окт.

л. 91 об. сл. прп. Ѡ. н. евагрия ш оумилєнїи дѣи. Реѣ блжнныи старецъ евагріи. горе дѣи согрѣшившии по стѣомъ крѣщенїи... (Прол. 27 окт.)

л. 92. ргї. сл. ш то^ж и^ж не ш сѣжати по па ш грѣсѣ его. По^п нѣкїи Ѡ притчл. прїиде ко затворникѣ нетерѣ. творл емѣ приношенїе стѣ^ж тлн^н. (видїне чистого жерела і кришталєвої чашї в руках прокажевого... пор. Wesselski, Mönchsleatin, № 80.)

л. 92 об. рдї. сл. ш исходѣ дѣи и ш восходѣ на нѣси. Блжнныи їаа^п милостивыи. ш памати смртнїки. и ш исходѣ дѣевни^ж глїаше прїно. іако бѣ емѣ Ѡкровено Ѡ стѣго семинна сто^жпника. исходѣши бо реѣ дѣи ис телеси... (гл. Памятки IV, 228.)

л. 93. реї. чюдо стї. дмитріа. и ш двою дѣцю. и єю же перенесе Ѡ сроци^п на празникъ вѣ црковѣ свою. Попѣцающю бѣ на хрїтіаны за грѣхїи наши. шко поганїи наводѣ. и шво пожаро^ж казнѣ... (дмитрии, димитрее вос., домитріа). Подїбне чудесе перенесене з одного краю в другий в повїєтї про кривоприсяжця Готина, т. I, 207. Пор. рвп. н-р 34 л. 128.)

л. 94. рзї. чю^ж стю безмѣзникѣ. козмы и дѣміана. ш мѣжи. в него^ж колѣзе смїа. Мж^ж єтерѣ Ѡ ткѣ мѣсть изыде ко врѣмѣ жатвы жати своєа нивы... (В часї сну зїя встунула ся крїзь уста чоловікови в живїтї і чудесною силою Безеребренїкїв на молитву чоловіва влїзла назад у часї сну.)

л. 94 об. рзї. сл. ш женѣ постнїци. Нѣкто мнї^ж иде ко далнїю пжстнїю. и видѣ женѣ сѣдѣщю на камени... (Прол. падол. 30.)

л. 95. рїї. сл. ш єїпѣ ко пѣстнїи бывши^ж. лї. и дї. лѣтѣ. Повѣдаше єїпѣ града сжхо^жска. ш сѣ^ж єїпѣ его^ж шврѣтє во пжстнїи. єтѣа реѣ бѣтѣ мнї^ж и восхотѣмїса ити ко далнїю пжстнїю... (Прол. падол. 30.)

л. 95 об. рдї. сл. ш стїкмѣ мѣнїци дѣв^жотѣ крѣчемнїци. Єтѣ бѣ Ѡ анкुरы галатїискыа. хрїтіанѣ родителю снѣ. златолюбїеже бѣвѣ Ѡ юности. іагса корчемнїчїти... (Прол. черв. 8.)

л. 96. рїї. чю^ж стѣго архїаггла мїханїа како избави колїи граѣ. Ѡ безбо^жны^ж агара^ж. Иногѣа паки

вѣстна вѣстны^м агарано^м. на колѣн гра^д вѣст^нши^м вѣст^нма нѣ-
колико... (Ужасть велика, вѣст^нши^м).

л. 97. ркѣ. сл. в стѣ. сѣрапишнѣ. ка^к сїѣ вѣст^н-
ницію. Черноризѣ^н нѣкто сѣрапишнѣ имене^м. жившии въ пѣ-
стыни. и единою прїиде во гра^д потревы ра^х... (Прол. падол. 2.)

л. 97 об. ркѣ. чю до стѣ. їва^н милостиваго. в же-
нѣ ню^м прѣоти грѣх^о. и сже по смѣрти своен. Жѣна
же нѣкаа въ ташкын грѣх^н вѣпа^ншии и сего не можшии
сра^х исповѣдати Ѡцю дѣховном^с... (Пролог № 6, л. 107.)

л. 98. ркѣ. сл. в стѣ. епифанїи. како прїиде ко
ѣрю пѣрско^м. Пришѣшию нѣкогда стѣмоу епифанїю ко ѣрю
прѣско^м...

— ркѣ. сл. в стѣ. и прпд. Ѡ. н. виталїи мнисѣ.
Прпѣ. Ѡ. н. виталїи вѣше Ѡ кипрѣска вѣтрова. въ тримѣшїи
градѣ рожѣше...

л. 99 об. ркѣ. сл. в еоу харистѣ пастѣскѣ. Два
Ѡца живѣща въ пѣстыни молистася вѣ. да извѣсти^т има
во кое прѣсло еста... (Прол. падол. 17.)

л. 100. ркѣ. сл. в смиренїи. ег^о вѣмѣсѣ. Бѣ нѣ-
кын мѣ^м во египтѣ. старѣкишина в людѣх. и во того дщѣ^р
вопа^н вѣше вѣ^с лю^т...

— ркѣ. сл. в сждѣх^н вжїи^н неиспытаны^х. мо-
ливши^с в ни^х нѣкто^ром^с старцѣ. дабы вѣда^н сѣды
вѣ^с. Баше нѣкїи Ѡходникъ чернець. исполне^н все^м добро-
дѣтели... (Здѣбав на дорозї ангела в видї монаха і тричи по-
чував з ним; ангел — товариш винув у море сѣбну судину,
задусив хлопця одинака, збурив хату і почав її на ново ста-
вити, бо судина була набута грїхом, одинае мав стати ли-
хам чоловіком, а в стѣнах хати було замуроване золото. Прол.
21 падол., Wesselski, № 79.)

л. 101 об. ркѣ. памѣт прп. Ѡ. н. амфило^а. єїпа
нконїскаго. ег^о поставиша аггли стѣни. Ге^н стѣни
Ѡ. н. амфилохїи вѣ^с черноризѣ^н и жить (!) въ пещерѣ...
(Прол. падол. 23.)

л. 102. ркѣ. сл. в прпѣ. мастрндїи дѣци. пѣ^н из-
боде сама очи свои. спѣнїа своего ради. Бѣ але-
ѣандрїи египѣстѣни. вѣша нѣкаа дѣа. именемъ мастрндїа.
пѣ^н сѣши въ домѣ своимъ вѣ^с мольствѣюши... (Прол. 24 падол.)

л. 102 об. чю^х сѣ. мѣ. геургиа в болгаренинѣ. и его^х избавити ѿ рати. Сказаше иисѣо черноризѣн. жившии во монастыри (103 л.) бли^х мѣрська града. родо^х секеан^т... (оуглы = оугры, обор. доухати, по десатерѣ, тѣ в ни^х, 104 оугодъ = ника) пор. Срезневскій, Записки Акад. Наукъ, т. X.

л. 104. сл. в твораши^х знаменіе черноризцѣ^х. Повѣдаше ѿць сисон глѣ. ег^а вѣ^х во скитѣ со ѿце^х маркаріе^х (!). и ше^хше и се^хмь на^о наахо^хса нажатвѣ. и се едина вдовица класы собираючи вѣ^х за нами...

л. 104 об. рл^х. сл. в паднотіи мни^хк. како сп^ое разбойники. Паднотіи мни^х житіе постное изволивѣ. вина^х николи^х невокѣшаше. нѣкогда^х хо^да по пѣх^хстыни и шврѣте разбойники... (Прол. 25 падол.)

л. 105. По оученіе в то^х, да не зѣло по плоти работае^х. но паче в дѣи пече^хса. Братіа моа милаа. не все^ада плѣти работате но поминате яко ѿ бѣ дѣа дана. яко и оужика ны е^о ко вѣтвѣ... (любодеаніе, прелюбодеаніе, рѣзвонимство, потворы — пор. 92 об. чародѣаніа потворовѣ.)

л. 105 об. По оученіе в сп^оеніи дѣи. Яко мнозин пѣтїе сп^оенію сѣ^х. первое каати... (гражини^х вышнего цр^отвѣа.)

л. 106. рл^х. сл. в черноризци іорѣ. его^х искѣси дѣаволь и посрамиса. Баше во пѣх^хстыни нѣкто чернецъ. глѣмыи норѣ сын во десѣ^х лѣ^х невокѣшиша земнаго брашна. но аггль емѣ по три^х дни^х ѣвное брашно приносаше... (Прол. 30 груд.)

л. 106 об. рл^х. сл. в сѣ. деудалѣ и в меситѣ чародѣи. Вѣ константинѣ градѣ вы^о нѣккіи члѣкы. чародѣи и лѣка^х глѣмыи меси^х... (Пор. № 134, л. 41 об.)

л. 107 об. рл^х. сл. прп. ѿ. н. арсеніа в члч^окы дѣ^х. Ре^х авка дани^х. оучникъ ѿца арсеніа. повѣдаше на^х ѿць арсеніи яко в ино^х етерѣ глѣ...

л. 108. рл^х. сл. в то^х яко страннопримѣство боле е^о пре^х вѣ^ох постнаго и пѣх^хстыннаго трдѣа. Бѣше нѣккіи старе^х вѣ сѣрїи. и сѣдѣше при пѣх^хстыни живыи... (Прол. груд. 5. ѿ Старчества.)

— рл^х. сл. в сѣ. ѿ н. карионѣ мни^хк и захарїи сїа е^х. Бѣ нѣккіи мѣж^х во египтѣ имени^х карион^х. сєи имѣ двое дѣтїи. и оставиша женѣ свои дѣтїи... (Прол. 5 груд.)

л. 109. рлї. чю^{то} стї. николаы в хромо^м. и в бол-
но^м. Ино^м вы да скажу чюдо. юноша вѣ^н нѣкто имене^м
никола. дѣмоно^м вдержи^м и лежаше мѣ^н ѿ. и огне^м велико^м
вдержи^м.. (обор. топыи, исцелѣ, целоваше).

л. 110. рлѣ. сл. в неродико^м мнисѣ. Игжме^н нѣкто
имѣаше чер^нце^н по^н совою кѣ. единь вѣ^н сѣ^нло лѣ^нникъ и не
пекїса в своемъ сп^ннїи... (Прол. 9 груд.)

л. 110 об. рлї. сл. в некоторо^м попѣ. вколганѣ
емѣ вывшю кѣ еїп^н. и во темници затворенѣ.
и аггло^м затворенѣ. ѿ самїскаго града веси поприць
село е^н имѣаше цр^квь. и еѣ попь вбажень ко еїп^н... (Прол.
8 груд.)

л. 111. рмѣ. сл. в двою ѿшелникѣ пр^нною т^н во
скитѣ гѣи оугодиша и спасостеса. Повѣдаша авва
макарїи в ст^ню сею гл^н... (Прол. 12 груд.)

л. 112 об. рмѣ. сл. ѿ пандока в то^м е^н не вскор-
влати нико^го^м. Яще кто люби^т вѣ. а не любии брата
своего ни вѣ люби^т... (Прол. 10 груд.)

л. 113. рмѣ. сл. ѿ пандока. в вѣгорѣчїи. Бл^гга
словеса ѿ вѣгосокровица сердце^наго исходи^т...

л. 113 об. рмѣ. сл. в чюдеси стїи вл^нчци нашеѣ
вѣи. Ливаниси финическїи гра^н естѣ. и в нимже скоморо^н
ваше нѣкто. имене^м ганн^н... (Прол. 15 мая.)

л. 114. рмѣ. сл. в женѣ патрикиевѣ. Повѣдмше
на^н анастасїи прѣ^нвтерѣ. и домодержецѣ стїго вѣскр^нїл^н...

л. 114 об. рмѣ. пам^н прп. ѿ. н. ни фонта. Ни фонть
вѣ стѣ^н ѿць нашъ вы^н мни^н ѿ юны версты. добры^н приле-
жаше дѣлѣ^н... (Прол. 23 груд.)

л. 115. рмѣ. сл. в ѿци дѣлѣ. Гл^наше авва дѣ^норѣ
стрѣнникѣ. тако сѣд^нцю ми во клѣти и во скитѣ...

л. 115 об. рмї. сл. в похвалѣ стї. ѿць. Се приспѣ
вратїе. ч^нтнаѣ пам^н вѣобжѣтвы^н патриархѣ ѿць наши^н...

л. 116 об. рмѣ. сл. в мнисѣ. вѣпадающїи^н влю-
водѣканїе. а не ѿчаавши^нса но моленїемъ во^ню по-
л^нчиша мило^н. Мни^н нѣкїи живаше вѣ монодїѣ. и мно^н-
цею ѿ неиривнины лѣсти вопл^нши влюводѣканїе и прѣвы-
ваше нѣда себе и не встави мнишеска^н житїа. но твораше
мал^ню сл^нб^ницю своѣ...

л. 107 об. рн̄. сл. ш поклоненїи вольхѡвѡвъ. и малхншна. валтасара. и аспара. имена ихъ. Въ прѣзнїи времена. еѡ рабъ вѣїи моусей видаше їїльтѡскиа люди..

л. 118. рн̄. сл. ш їшсифе шврѡчникѡ дѡвѡ. прїа вѣѡ вѣсенѣ ѡ воѡм аїгла. да вѣжиѡ вѣ египет. ѡвѣдѡвже ирѡѡ їоуденскїи црѣ ѡ влѣхѡвѡ. іако родишаѡ...

— рн̄. сл. ш поѡченїи на роѡство хѣѡ. Пристѡпите братїе. и разѡмно послѡшанте да скажю ваѡ силѡ и че-сти сеѡ дни...

л. 119. рн̄. іако неподѡбаеѡ вѣкры имати клеветникѡм. Бѣ нѣкѡи градѣ їпѣ вѡволазникѡ. непрїимла клевищущїхъ вѡтаи... (об. ѡбщєнїе = причастїе, 120 владимїю.)

л. 120 об. рн̄. сл. ш черноризци. еѡѡ влѡдница непрельстикши ѡумре и воскрѡю и помолнса ко вѣ. Мнїхъ нѣкїи вѣ книжнїхъ странахъ египта имениѡ еднї живнї вѣ пѡѡѡ. мѣстѡ... (Прол. 27 груд. — палив собї пальци, щоб не впасти в блуд.)

л. 121. рн̄. памѡт прп. ѡ. н. маркеѡ мнїха не-ссыпающїхъ. Ёнї прп. ѡ. н. маркеѡ наѡучншаѡ всакомѡ разѡмѡ...

— рн̄. сл. ш мнїскѡ. иѡ влѣкнѡсти ижнїша. и послѡѡ же покаавса испѡса. Члѣкѡ нѣкїи хоташе прїати мнїшескїи швраѡ. и возбранѡ вѡше ѡ своѡм мѡре... (обор. ѡустѡровитиѡ емѡ ѡ волѣзни...)

л. 121 об. рн̄. чюѡѡ стї. селивестра. и принесеѡ¹⁾ еѡ со жиды и єлины. Но крѡченїи великаѡ црѡ костантина. слѡхъ вѡѡ всѣм єлиноѡм и жидом. іако затворитиѡ кѡмирницаѡ иѡ... (Прол. 2 єчня.)

л. 122. рн̄. сл. стї. антишха шѡѡ иже ѡдати искрнѡмѡ. Єже ѡдати искрнѡмѡ ѡ срѡца. гнѡ єѡ запо-вѣди и спѡна всѣхъ члѣкѡм. заповѣди бо хѡва жизни вѣчна єѡ...

л. 123. рн̄. сл. ш вѡрилѡ. иѡ растлї дхѡвнѡю свою дщѡ. Бѣ странѡ валерїистеи и вещь велми страшна слѡчиса. іакоѡ во животѣ блѡговѣрннї маїмїаѡ повѣдаше ми... (до шестїи днїи.)

л. 123 об. рн̄. сл. єѡ не ѡсѡдити никомѡѡ. дондеѡ саѡ гѡ шбавити. и ш долготерпенїи вѣїи. Бѣ

¹⁾ має бути „прѣкнїе“.

дѣи лешна и алекса^{др}а нѣкто кна^з въ полопонисѣ кѣпи
отрочишь скифинь родо^м. и преда^о и презвитеръ слѣжаци^м
во молебницѣ въ домъ его... (124 шпите^мю, азѣ^ж оубо^г сей.
пре^з поповѣства не мого^х жити, обор. дерезнѣль, дерѣзне^т.)

124 об. рѣд. повѣщеніе на вѣоавленіе гѣи. ісѣ хѣ.
Прѣноподобно е^с кратіе, подвигъ добръ со вѣкрою и любовію
павляюща. спѣати во закони гѣни и развѣкти...

л. 125. рѣв. повѣсти стѣ. Θεω^{το}ρα. еѣпа. едеска
ш столпницѣ еже вѣк во едесѣ. Сто^пники некѣи вѣк
во едесѣ. и ксе^мс прѣиде де^во^рь того^ж града еѣпѣ...
(Прол. 7 сѣч.)

л. 126. рѣг. сл. Ѡ житіа стѣ. Ѡ макариана. како
совлекѣи ризѣ свою и да^о ю нишемъ. Стѣмъ генадію
патриархъ вношеніе твораще моще^м стѣго анастасіе... (і в часѣ
літургіи оказав ся з допуету божого в царських ризах. Прол.
10 сѣч.)

л. 127. рѣд. сл. Ѡ житіа стѣ. де^вдотіа. Бѣ^о въ пѣ-
стыни бли^з ерлима черноризецъ де^во^сіи имени^м. изде^тска вѣо
и оубо^гно жнша...

л. 128. рѣг. сл. ш презвтерѣ сказан^{ом} Ѡ еѣпа.
Презвитеръ нѣкоторыи Ѡ своего еѣпа приа епитемію...

л. 128 об. сл. Ѡ житіа стѣ. висаришна мниха. По-
вѣдаше дѣма^о оубѣники великаго висаришна...

л. 129. рѣз. памѣт прп. Ѡ. н. іѡан^н кѣщника. оубо-
го^ж златое е^вгліе. Іѡан^н кѣщникъ вѣк во константнѣк
градѣк...

— рѣй. сл. ш черноризци мартѣрїи како хѣ
носи^т. Бѣ земли саверскіи. вѣ^о нѣккыи черноризецъ христо-
любивъ и ницелюбивъ и милостивъ... (оборот. манатію.)

л. 129 об. рѣд. сл. ш стѣ. е^вфиміи. Е^жщю стѣмъ и ве-
ликомъ Ѡцю е^вфимію. во лаврѣк со братію во скѣдости
и недостатѣк мнозѣк...

л. 130. рѣ. сл. ш члѣцѣк оубе^дено^м змѣію. Глѣше нѣкто
яко хопле^т вѣ^о нѣкто Ѡ бѣцѣ змѣію...

л. 130 об. рѣд. сл. ш исповѣдавше^{сѣ} ш образъ гѣи
наш. ісѣ хѣ. Мѣ^ж нѣкоторыи Ѡ великы^х имѣаше не^вкѣрѣ
многѣ ко христовѣ стію. иѡан^н Злат^оустомъ...

л. 131. рѣв. сл. стѣ. павлина еѣпа. иже изѣла все
имѣніе свое во милостыню. и посла^ди самѣа

прода^с вдовици на продажіе поганом^х. Поразвѣтими и оувѣтми. како первїи сонзвѣстїем^х (обор.) заповѣт^х гнѣ со-влюдаахъ... (оундали — вандали, племененоу Ѡ затиригова, извѣсь товаше, затаригова, шгра^х, 132 шгородни^х, диминта и рѣ^хко^х, кодимѣ^хта). (Прол. 23 сїч.)

л. 132 об. роѣ. сл. ш нестѣжанїи стї. антишха. Немлѣкнїе цѣломѣрено житїе мнїхъ оуказает. бѣ^с имѣнїа во чернець шрель е^с...

л. 133 об. роѣ. сл. стї. несама мнїха. ш безловїи. еже не поминати зла. Помните братїе еугласта глѣца. рѣ^х гнѣ аще не швратите^с и вѣдете яко дѣктиць...

л. 134. роѣ. сл. еже не шсѣжати никого^х ш всѣко^х дѣла^х. Бѣста два мнїха. велика житїем^х. въ швщїем^х манастири...

л. 134 об. роѣ. сл. ш никое^х мнїсѣ. иже Ѡвержеса хѣ и паки покал^с. Нѣкоем^х мнїхъ бра^х бы^с влюводѣканїе (в чужїй еторовї хоче взяти собї за жїнку дочку нехрїстїянеького жерця і відпадае від своєї віри... Прол. 16 сїч.)

л. 135. роѣ. сл. стї. антишха. ш постраданїи. Иже постра^хти дрѣ^х со дрѣго^х. помагати^х и трѣждати^с оугодно е^с вѣ... (без кїнця; Прол. 31 сїч.)

л. 136. продовженє 180-го слова: „небы разори^х зако^х и прорѣ. того ра^х и се сотвори повинѣса законѣ...

л. 136 об. роѣ. сл. стї. антишха о шчищенїи грѣх^х. (Прол. 20 лют.)

л. 137. роѣ. пам. влѣженом дѣш^хора црїци сотворша правѣ вѣрѣ о иконах. Блѣжена дѣш^хора црїца. влше жина дѣш^хора црїца... (Прол. 11 лют.)

— роѣ. сл. Ѡ житїа стї. мартїна милостива^х. Сжцїс стїм^х мартїна лѣ^х к. непрїимши стїго еше крїщенїа...

л. 137 об. роѣ. сл. ш никое^х мнїсѣ иже исхожѣаша измонастыра во монастыр и не терпѣ досады Ѡ братїи. Бра^х нѣкто живаше во швщїем^х манастири покалса. и любви^х вѣ патїю и^х. и шкорбїша его... (Прол. 15 лют.)

л. 138 об. сл. ш разбонници иже прїиде во мнїше^хкїи чи^х спѣса. Нѣкто разбонникъ прїиде во Ѡцю зосїм^х. и молиша старца рекше...

л. 139. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. власна мниха. Привѣныи
Ѡцъ власѣи. вѣ Ѡ земли востоѣнои. и Ѡ града марѣшнѣка..

л. 139 об. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. алаѣѣдра мниха.
Блжѣ. Ѡ. нашъ вѣша Ѡ асеѣнскои страны..

л. 140. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. подна мниха. Ѡбо^н
плъ рѣки ефраѣскоѣ граѣ е^о имене^х сереѣѣи. зѣкло славе^н въ
томъ вы^о блжѣныи Ѡцъ нашъ подѣи во вонѣскѣи вѣчте^н
сань..

л. 140 об. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. петра мниха. Петръ
же востѣ. Ѡ. н. Ѡ страны галатѣнскѣа. Ѡ града ерополѣа..

л. 141. рѣ. слово Ѡ скоморосѣк. спѣшнѣма со
двѣма женами своѣма. Баше нѣкыи скоморосъ въ градѣк
тарѣк киликѣистѣк^х имене^х вавула.. (Прол. 22 лют.)

— рѣ. сл. Ѡ лимонѣса. Ѡ делѣфѣи еѣпѣк. Яделѣфѣи
епѣкъ араваѣ града. и се^и имѣаше сеѣстрѣа.. (Прол. 23 лют.)

л. 141 об. рѣ. сл. Ѡ лим. о ѣѡаннѣк мнисѣк. егосѣ
исѣкли Ѡ волѣзни стѣи ѣѡан^н крѣтль. Бѣ нѣкто
мни^х презвутѣ^р имене^х ѣѡан^н. велѣми блгочестивы.. (Прол.
24 лют.)

л. 142. рѣ. сл. Ѡ званѣи вѣѣи Ѡ па^ндикта. Гѣ вѣ
зовѣцю ны законо^х и прѣркы..

л. 142 об. рѣ. сл. е^ск не ѡсѣжѣати всѣкаго чѣла.
Ѡже ѡсѣжѣати горѣе всего е^о. та^ск во мы мнимъ ѡсѣжѣати
и они во таготы ѡблегчѣются..

л. 143 об. рѣ. сл. стѣ. аданасѣа иже не ѡсѣжѣати
согрѣшающѣхъ. Помышляющѣа братѣе гѣ глѣца.. (Измар.
46 об.)

л. 144. рѣ. сл. Ѡ гнѣвѣк. ѣко держащи гнѣ^н на
своѣ дръгы. вѣ ѡвласти даеми сѣтѣ дѣволѣ. По-
вѣдаше исла^х мни^х. вы^о ми ре^н нѣкогѣа которѣа со братѣ^х
имѣа^х на^н гнѣ^н.. (Прол. 3 вер.)

л. 144 об. рѣ. сл. стѣ. патрикеѣ еѣпа. Ѡ исхо-
дѣщи^х Ѡ земь | ли ѡгни во различны^х мѣстѣк^х.
Стѣи сѣѣнночѣникъ патрикеѣ глѣ^т. ѣко два мѣста оуготова
вѣ.. (пор. пієла рѣк. н-р 85 у д-ра Фравка IV, 247—8.)

л. 145. рѣ. стѣго сло^в нѣкоего старца. живѣще
на горѣ лимвѣк. Старе^н кто стѣи бѣоносе^н вѣк на горѣ
ли^нвѣк..

л. 145 об. рѣд. сл. в некоторомъ мнискѣ. иже вѣ-
престанно в грѣкѣ своемъ плакаше. и нехоташе
оутѣшити°. Да село е° кипрское. и вли° его монастырь
вѣк. и во томъ вѣкѣ монастыри мнискъ имене° сидорь.

л. 146. ѿ. сл. іѡаннѣ лѣтствѣника в терпеніи кѣра
мниха. Слышите братіе наоучите°. повчивше° вѣжи пре-
мудрости...

л. 146 об. сѣ. сл. в превитерѣк снимже аггли
слѣжахъ. Повѣдаше нѣкто ѿ старецъ, іако вѣк превитеръ
нѣкїи стын и чисть...

л. 147. сѣ. сл. в подвижѣк поладѣ мниха. Рече прп.
ѡцъ нашъ поладїи. къ пришешимъ к немъ...

л. 147 об. сѣ. сл. в прозорливомъ сергїи пѣстыни-
ници. Повѣдаше мнискъ гевргїи. іако многожы молаше ма-
григорїи... (Прол. 15 мар.)

— сѣ. сл. в прорчестїи писанїи в развѣк
и в страстѣ вѣжи. Пръвыи во проркѣ къ притчѣ рече. снѣ-
дце премжѣрь вѣдши...

л. 148 об. сѣ. сл. в гевргїи игѣменѣ горы синаи-
ской. и како аггло вѣсхнше вѣбрѣте° къ іерли-
мѣ. и паки къ своен келїи сопосажѣенны°. Баше
игѣме° вѣ горѣ синанстѣки имене° гевргїи великы зѣло
и велми сѣ вѣзѣрѣжа... (Прол. 17 мар.)

л. 149. сѣ. сл. прп. ѿ. н. аннина мниха. Се вѣк
ѡ халкидона. ѡ вѣговѣрнѣ рождша° родителю. и наоучиша°
вѣжѣтвныи книгамъ...

л. 149 об. сѣ. сл. прп. ѡ. н. павла. проста° оучни-
ка. великаго антонїа. Паве° прпѣвныи ѡцъ нашъ. вѣк
во ѡ египта и живын на селѣк...

л. 150. сї. сл. в стѣмъ герасимѣ. емсѣ свѣкръ по-
работа вѣкры его рѣдѣ. Поприца единѣ ѡ стѣ. іѡрдана.
лавра е° стѣ. прп. герасима... (Повієть про вдячїєть лѣза за
уздоровлену ногу.)

л. 151 об. сѣ. сл. прп. ѡ. н. исакиа мниха. Прп.
ѡ. н. исакин вѣк вѣ антихїи во велицѣкимъ монастыри
далматско... (Прол. 30 мая.)

л. 152. сї. повченїє прорческое стѣмъ пророкъ.
Первое хоташе вѣ ѡвести жида ѡ цркви лѣстными идоѣстїи
зане молиша° идоломъ...

л. 152 об. сѣ. сл. ш то^м є^ж все во славу вѣію творити. Рє^х вѣнны павє^а, кѣзови и оубогын. и причастника сотвори трапезк...

л. 153. свѣ. сл. ш тага штк коскрше^м ѿ мрткы^х вкѣ. чл^о. Не оумолчу бо^ж бывшаа блгдти на ро^дх члч^тткмь... (Измар. л. 134, Прол. н-р 79 л. 3 і Прол. 28 мар.)

л. 154 об. сѣ. повченіе стго дєш^ора игсмена стсдїиска^т ш сшетн мира. и ш по^бвизк ко вѣ. и сты^м похвала. Братє и ѡци. ѿ чл^кк швн богатство влжать. швн силс, и нїи же пицю...

л. 155 об. сдї. сл. іако подоває^т прє^а вго^м иста-затиса с насильники сего скѣта. иже швидя^т меншиа з^ає. Анастасїи црѣ. кѣ еutihєвсш вопл^аши ересь...

— свѣ. сл. ш покаанїи грѣшны^х. Блаженныи ѿць нашє павє^а простын. оучни^к ѿца антонїа...

л. 157. сзї. по оученіе дш^ора игсмена стс^аскаго. трс^адающиса кѣ ради. Братїе и ѿци. торжество дѣю^т по вса дни сходаще^о члци...

л. 157 об. сзї. по оуч. ст. пр. ѿ. н. дєш дора иг. ст. Братїе и ѡци ст. ѿ. н. и оу^чтла не оуклонимоса наказанїа. и мы бо по швычаю мало что рє^жмо. днѣ ѿ днїи жизнь наша іако^ж и коло шврацаетса. и ко смрти приближаетса...

л. 158 об. снї. сл. ш то^м іако непо^акє^т всакомсш хр^тїанинсш глсмити^о. Поразс^мжимы братїе. колико х^сна^о хотацю ны равныа аггломь сѣтворити... (вє^кх любл^киши, стрєллю^т).

л. 159. сдї. сл. ст. анастасїа игсмена син. да не шклеветаетсш їерєи и ш ст^ом причастїи. Да не сждите оубо братїе молю вы. да прощенїа спо^абн^сса...

л. 159 об. сѣ. сл. ш дѣци сотвориши мило^о на^х хотѣвшиса оудавити должника ра^п. Кѣ амѣандрїи при павл^к патрїарск... (Прол. 8 цвіт.)

л. 160 об. скѣ. сл. ш зинон^к цри. Глѣахж ш зинони цри. іако женж вдовицю швидк и ѿ нем ѿне^м еа дощєрє вработж...

л. 161. скѣ. сл. ш матѣвє^м дєшдан^к. Кѣ градк нк^коємь вы^о моу^ж бога^т имене^м дєшдан^к...

л. 161 об. скѣ. сл. о вагрїи филосода. егѣ крѣти
свѣтїи еїпъ и да° емѣ рѣкописанїа милостыни
ради. При рѣшдїлѣ папѣ александрінетѣмъ. вы° во курини
еїпъ сѣнесїи... (Прол. 11 цвѣт.)

л. 162 об. скѣ. сл. ѿ старечїиства. да никто° не
прѣститса мечтанїи дїаволи, ѿ явленїа. Нѣкое
мѣ мнїхъ явиса дїаволъ. прѣобразиса къ агглы свѣтель...

— поученїе на памѣтї стї. аїла марка егїпцїста.
Братїа рѣно жадаѣ сїенїа нашегѣ гѣ вѣ нашѣ...

л. 164. скѣ. сл. ѿ никоемъ мнїсѣ. иже вѣ влѣкѣ
въ вертепѣ работати вѣ. и прѣщеѣ ѿ дїавола. и па
ки свѣдеѣ во монастырѣ и спѣса. Нѣкто козникъ
мнїхъ именеѣ григорїи повѣдаше яко прїиде помыслъ ити въ
ерѣлимиѣ... (Прол. 9 еїч.)

л. 166. скѣ. сл. ѿ магистрянѣ иже мртваѣ
своею срацицею покры нага лежаща. Нѣкто маги
стрианѣ. пѣщеѣ вы° на посоѣ црѣвь. и по пѣсти идыи вѣрете
нищаго...

л. 167. скї. сл. ѿ вѣктѣхъ и жрѣтвахъ. Яше что вѣк
цаши гїи. принеси скоро и не оумѣли...

— скѣ. поученїе їваѣ милостиваѣ. ѿ ползѣ
дшѣвнен. и ѿ влѣгосердїи вжїи. еже на° согрѣшаю
щиѣ и колико согрѣшающиѣ наѣ. и ѿждидаѣт вѣра
шенїа и терпїт. Исѣ же часто влѣгочтныи изноша вѣсѣдѣ.
аще выхоѣ помышлалїи вжїе ѿ на° влѣгосердїе...

л. 167 об. сѣ. сл. стї. аїла петра ѿ двою рабѣ со
грѣшившею гїѣ своемѣ. Бѣ члѣкъ етерѣ во градѣ.
въ вѣкмѣ извѣнѣла. имаше рабы многы. и согрѣшиста емоу
два раба...

л. 169. слѣ. сл. ѿ покаанїи и ѿ прошенїи грѣхоѣ.
Постница нѣкка дѣва. и затвори себе во тѣснѣ храмнѣ.
и постиса дї. лѣт. оуловлена вы° ѿ врага дїѣхъ нашиѣ. и ѿ
гвоздиѣши двѣрцѣ и приять нѣкоего пѣвца... (Прол. 5 мая.)

л. 169 об. слѣ. сл. стї. аїла павла ѿ поученїи
и людѣхъ. Глѣше стїи аїлѣ павѣ. горе члѣкоу томуу имже
согласнитса мирѣ... (против вѣсовскыѣ гѣрѣ, пѣсвы, гѣдвы,
пѣсни' мирскыѣ, огна, вил, Мокоши, Сима, Рѣгла, Пе
руна, Рода і Рожаницї).

л. 170 об. слѣ. сл. в развоиници иже исповѣдав сѧ своѧ прегрешенїа прѣ^а всею црѣквїю класешасѧ. Язы ѿва^н видѣ^х страшнѧ вещь... (Прол. 7 мая.)

л. 171. слѣ. сл. стѣ. ѿва^н. еже не весѣжати никого^ю. Се^н же вѣженныи ѿва^н. имѣше исправленїе... (вѣдацю въ чѣнкѣ^х сикритѣ со клирны.)

л. 171 об. слѣ. сл. в стѣ^х кнндантїи мѣтивш^н. Кнндантїи во стѣи. славныи во милостыни и щедрота^х...

л. 172. слѣ. сл. в то^хже кнндантїи. Паки^ю иногда вѣимь исквшнїемь вѣры его...

л. 172 об. слѣ. сл. в мнискѣ свранѣ мѣтиво^н. Въ странѣ еврѣ нарицаемѣ. вѣ нѣкто мѣ^ю живнїю говѣинь...

л. 173. слѣ. сл. в никонѣ старци милостивѣ^н. Старець еди^н сѣдаше со дрѣгы^х брато^м вкспѣ...

— слѣ. сл. в мѣжи како шклетет^н бывѣ. и не встасѧ милостыни. и избавле^н бы^о ѿ оклеветанїа. Бѣ нѣкто въ александрїи. христороубець и бѣговожзвнѣ. чиновникъ великаго воеводы скринїа...

л. 173 об. слѣ. сл. в стѣ^х ердимїи. Ежцо стѣ^х и великомѣ оцїю ердимїю. в лаврѣ съ братїю своєю...

л. 174. слѣ. сл. в старци милостиво^н. и како милостыни исцѣкли ѿ недѣга. Повѣдаше в ѡци етерѣ гра^нницѣ. яко дѣлаше и ве^о трѣ^х сво^х дааше во милостыню...

л. 174 об. слѣ. сл. в житїи стѣго венедикта. в то^х еже вѣровати и не тѣжити внишетѣ. Въ единомъ во врѣмѧ житници монастырстѣ^н тощїи быти. еже многѣмъ соключишасѧ ѿ многѣмъ мѣтныи...

л. 175. слѣ. о явленїи чѣнаго крѣта и шповѣ^н силы вжїа. Константїи^н великїи первыи хрѣтіанскїи црѣ...

— слѣ. сл. незинскїи^н пророка на ерѣм иже не оучить лю^ди. Сице глѣ^т гѣ. горѣ ка^м пастѣси. яко мѣтко и вѣнѣ ѿ стада воземлите...

л. 175 об. слѣ. сл. в сждїа^х и властителе^х. смлющїи^х мздѣ и неправосждѣщїх^х. Сице глѣ^т гѣ. слышите сжѣ^на земьсти...

л. 175 об. слѣ. сл. в юноши положишнмь надеждѣ на стѣ^ни вѣи. нежели на шчи^н имѣнїе. и ка-

ко внищеть ємѡ сѡщю и шбогати и скѡтѡи папа.
Слышавъ инѡгда. етера милостива ѿрока сѡра штавлена.
и ро^дтелема его и оумрѡшима...

л. 176. смѣ. сл. ст. ѿ. григоріа. ш нѣкон^м хри-
столювци. Сѣдашю нѣкогда стѣмѡ ѿ. съ оуѣники скон-
ми. и глѡше ш дѡи полѣзнѣ.. (сотри сити 176 об.)

л. 177. смѣ. сл. ш прп. петрѣ черноризци ш прѣ-
нѡи прѣжѣ три^и дѡи смѣрти его. Прозвигтерѣ нѣкѡи.
впелопотамѡи штровѣкѣ прѡидѣ в менасію. и молиша^о чернице^м
шблѡрѡса вѣ стѡи шбра^н... (колѣзнѣ коза^х, третіаго дѡи)
— Передешертна візія естрашнаго суду: мурѡи дѡволи об-
вивають умирающаго перед царевим мужем, „изниго іако свѣт^т
влицѡхъ“ пор. Прол. н-р 50 л. 116.

л. 178. сл. ш сапо^жници. его^ж шврѣте црѣвь мѡс^к
писарѣ. молаша^о полѡноши в цркви стѡи вѣи
ха^ткопратѡи. Цѣкѣ нѣкто писецѣ. повѣдаше ко єдинѡ
патницѡ вѣрѣ... (Прол. 28 мая.)

л. 179. смѣ. сл. ѿ еклѡсїата на немилостивѡи
кѡнѡи. и^нкѣ неправдѡ дѣкю^т. Слышите кѡнѡи и раздѣкните.
внѡшнѡи дрѣжащѡи власть... (Кормча, № 4 л. 425.)

— смѣ. сл. ш черноризци давшѡи ризѡ свою ни-
римѣ. (обор.) Черноризецѣ имѣ двѣ ризѣ... (Прол. 31 лш.)

л. 180. смѣ. сл. ш женѣ бывши во штровѣкѣ вмо-
ри бывши со сномѣ свои^м. Блѣжнѡи ѿ. н. марко черно-
ризецѣ повѣдаше. іако нѡдѡше ми ѿ стараго рѡма ко црско-
мѡ градѡ... (Прол. 30 мая. 180 об. товаришовѣ, не дѣи
мене = не борѡи менѣ, пони когати^чнѡ).

л. 181 об. смѣ. сл. ш ст. ѿ. нашѡи дѣш^осѡи
млѡтѡиво^м. Бѡ вѣ єрѡимѣкѣ черноризецѣ. дѣш^осѡи имене^м.
из дѣтска чернеческѡи жизнь имаше...

л. 182. смѣ. сл. іеремѣкѣ прѡрка ш вѣошгоднѡ^м
пѡти. и мѣже ходѡщѡи вси спѣштсѡ. Сице глѣть гѣ. се
дѡ прѣ^т очѡи вашима пѡтѣ жизни...

л. 182 об. смѣ. сл. ш лѣстѡици. Сѣкры^а є^о гѣ ѿ
мира напасти и врѣма...

— смѣ. сл. ѿ канѡна ст. апѡлѣ. ш рабѡ^х. да не
шбидѡть гѣ^х сво^х. Рака вѣ клирѡ^о поставити вѣ^а гѣскѡи
воли не повѣлѣваѣ^м.

л. 183. продовжене 257-ої гл.: „и тѣ' ѡрасли е° блъ выш-
нег. исто^чни^х и живо^т всакон пѣти...

— заповѣди изахарова. ѡ про^тотѣ и ѡ трѣ-
долюбїи. Посе^х бо исахоръ призва сны свои. и рече имъ...
азъ роди^хса. патыи снѣ ѿаковѣ мз^аю ма^тдрагоры... (обор.)
жить^х л^кт^р р. кѣ.

л. 183 об. заповѣди заоулонова. ѡ мл^рдїи
и ѡ братолюбїи. Призва бо заоуло^н сны свои к себѣ.
и гла снѣе завлони вншнїи словеса ѡца вашег... (Шор. запо-
вити патріархів у Франка, Апокріфи I, ст. 174—224.)

л. 184. пошченїе сщци^н вънапастех. и печалех. Вса-
кѣ радо° имкните братїе мои. егда впадете° въ р^зличныя на-
пасти...

— сл. стї. пророка іеремїа. ѡ вѣдницех. Слы-
шнїи любоудїи и вѣднїи. люте^к ва^х...

— сл. де^лорита ѡ расмотренїи всег^д дѣла зла.
Вѣдомо боуди смотраши^х дѣла члч^скы^х. блгы^х и злы^х...

л. 184 об. сѣ. сл. нѣкоего старца ѡ почитанїи
кни^жном^о яко полкзнее все^кх^х кни^г ѡалты^р чети...
(бравуе).

л. 185 двї стрїчки кїнца 262-го слова.

— сѣг. сл. стї. варсонодіа. яко по^то^вае^т прїтер-
пѣти всакомоу твораше^х бра^ту вѣчиннѣ. Бра^т
вѣпроси оца великог^о варсоно^да гла. бра^т противит^ся не-
корно... (ѡ^дрею).

— сѣд. сл. ѡ бытїи ѡ страннолюбїи. Ревнители
добры^х дѣла вѣднїи братїе...

л. 185 об. сѣе. сл. ѡ покланїи и ѡчищенїи. Не
срамлїса исповѣдати свои^х грѣх^ов^н...

л. 186. сѣс. сл. яко добро посѣщати болаши^х.
Не лкни° присѣщати болаши^х гдї ради. равно бо е° мнло-
стыни...

— сѣз. сл. ѡ препрѣнїи петровѣ. симоно^м
влъхво^м. Прише^лши бо стї. аплѣс петрѣ ѡ антихїа в римь...
(Прол. н-р 57 л. 232 і Зборн. н-р 34 л. 502).

л. 187. сѣй. сл. в дѣци монѣи. како сїе ю сѣ. макарїи немилостивѣкь кывши еи. Дѣца нѣкаа бы° во алѣандрїи... (Прол. 30 мар.)

л. 188. сѣѣ. повченїе да никтоже собою спововае°. ни на властели. но на млотиваго бѣ сїсаюшаго. Блже° есть кратїе члѣкь. и° надѣтса при все° на бѣ и не°ли на члѣка...

л. 188 об. соѣ. повч. в дѣклѣхъ яко° кто твори° тако прїиме° ѿ бѣ. Ими° кто согрѣшаю° зѣ. тѣми имѣче° вѣде°...

— соѣ. яко добро теци и ко цркви. и просити полезны° оу млотиваго бѣ. Потоцитѣ братїе и сестры зовѣши ко цркви...

л. 189. соѣ. в печали. Нѣсть добро ве°мѣреню печла° вдати°...

— соѣ. в величавѣкѣ. и возносащи°са члѣцѣкѣ. Не возноси себе члѣе да не падеши и внезапно...

л. 189 об. соѣ. в согрѣшающихъ и нехотащихъ покаатиса. Мнози согрѣшающихъ рѣно глїю°. и срама исплѣне° есмь...

л. 190. соѣ. повч. к покаянїю. е° не ѿставиши молитвы. Не ѿчиса члѣе. ни ѿстѣпаи млтвы...

л. 190 об. соѣ. в любви павловѣ. Молю вы кратїе. вѣдите совершителї заповѣдїи гїи...

— соѣ. дѣвора стѣдїискаго. Братїе и ѿци. боюса ѿсѣженїа сокрывша° тала°ть... (191 свѣза оуенѣ, окаянїи).

л. 191 об. соѣ. сѣ. дѣвора. яко подовае° прїтерпѣти и всако напасть мнихѣ гѣ ради. Братїе и ѿци. хотѣкѣ единого кожѣо ва° видѣти пре° лице° монїи...

л. 192. соѣ. яко подовае° покарати° властеле° и чѣъ възѣати и°. и при всѣкѣ слѣшати и°. Братїе при все° повинитѣ° кїзю... (уривок).

л. 192 об. спѣ. поуч. сѣ. ап. павла. в попо°. (урив.)

л. 193 закїчене 284-го слова: „и длѣготерпенїе° не длїи зѣе никого° люта. колико° на пѣтїхъ разбиваю°...

— спѣ. сл. в возѣатїи комѣждо по дѣла°м. Кѣѣм на° братїе пѣвовае° явитиса пре° сѣдище° хѣвїи...

л. 193 об. спѣ. в страси вѣїи. яко всакъ имѣа
страхъ вожїи и спѣетса и всемоу шдолжѣт. Оубоитѣ
вратїе вѣ. и развѣк и его не оустрашио...

л. 194. спѣ. в покланїи. Кто ѿ ва^о вратїе не хоче^т
заповѣдѣи его доврѣк держати. да оубоитса глѣнаго аплвм...

л. 194 об. спѣ. в прп. мѣтри нѣашїи тасїи. бывши
прежѣ влоуѣнїици. Добро е^о и полезно написати теѣк по-
вѣ^о житїа стѣла тасїа... (Прол. 8 жовт.)

л. 195. спѣ. по8ч. стѣ. їѡвѣа мл^тниваго. ко цркви.
Стѡм8 оубо їѡвѣу печалї си твораци8. в стѣмь цркви^км со-
ворици...

л. 195 об. в мнїск хотѣкши^м впасти вѣк вл8^л.
Нѣкто мнї^х монастыра иг8мена свирїана п8ще^н вѣ^о на
сл8^кв8 вѣк странж своѡвѣнаго... (Дївчина відмовила його від
страсти згадкою на чистоту його 17 лїт монастирського житя
і погрозою, що буде відповідати на страшнїм судї за її смерть,
яку вона собі завдала бн в разї знасидуваня.) Прол. 29 цвіт.

л. 196. сѣ. сл. в сп^ошимса ѿ болезни мл^тныни
ради. и паки раскаса оумре. Чѣк нѣкто во коста^н-
тинѣк градѣк. разволѣкше^о и смрти оубоаша^о... (Прол. 19 сїч.)

л. 196 об. сѣ. сл. в оуставѣк мнїшескаго житїа
и в питѣ^ни. Повѣдаше петрѣк прозвїтерѣк. в стѡ^м григорїи
папѣк ривско^м... (страцици, вхаротїи).

л. 197. сѣ. повченїе невозѣати зла за зло. но
терпѣкти вѣ ради. Послшанте вратїе глѣк гнѣ и оу-
боитѣ^о в словеси его...

л. 197 об. сѣ. повченїе в тр8дѣк и в цртвїи
нѣнѡмь. Не лѣнїте^о вратїе в своемь спѣнїи...

л. 198. сѣ. сл. в оуб^око^м п8ти вѣд8шим8 во жизнь.
и в широко^м п8ти вѣд8шем8 во вѣ^чн8ю м8к8. Под-
византѣ^о вратїе тѣкны^м п8тѣ^м ководащи^м во жизнь. се^к е^о
скрѣвныи п8тѣ ководаще во цртво нѣное...

л. 198 об. сѣ. сл. стѣ. козмы еїпа халкидо^тскаго.
в томь како не пш^оваѣт жены своеѣ зкати госпо-
жею. Прїиде нѣкто хрѣтолюбѣц ко прп. еїп8 козмѣк халки-
до^тском8. пастж8 словесны^х швѣць... (199 господовати. го-
сподѣть, ко крѣндо^м, м8жескоѣ главы, женскоѣ главы
вышїши м8жескоѣ).

л. 199 об. счѣ. поѡч. в ѡжѣн помощи. яко во
всакои бѣдѣк поможеть оуповаючи^х на нѣ. Имѣкими
братіе бѣ помощника себѣк во всакои бѣдѣк...

— счѣ. в мирѣк. и в любви. тово всего лѡучши
е°. Смирите° братіе. и вѣ мира и любви бѣдеть с вами...

л. 200. счї. в молитвѣк. яко тою всею напасти
извѣде^х. Добро е° братіе всегѣа со матвою бесѣдовати
сѣ бѣмъ...

л. 200 об. счѣ. в храненїи языка. Яще хощете во
жизни си добрѣк жити. цѣлѣста оуста свои ѡ многого глѣнїа...

— тї. сл. в затворници. какънши^хса вѣсѣ. Бѣ
нѣкто в горѣк величїи. затворникъ старецъ. пѡвѣже^х
велими...

л. 201. сл. в милостыни и в камени иже вѣ
ѡ ри^в ар^в. егѡ^ж шѡрѣте члѣк и прине° ко ерею.
Члѣк нѣкыи вѣ во їи°ли бога^г же и немѡтивѣ...

л. 202. тѣ. чю^{ло} стѡа бѣци. како спе° штрѡчѣ.
во врѣжено вѣ ражѣженнѣю пещь истокланнѣю. Бѣ
їртво иустине. вѣ нѣкыи жидовинѣ во коста^хтинѣк градѣк.
стокланноюю имаше пещь... (спотошанїемъ, во прѡпрѣдѣ
шѡвѣченна.)

л. 202 об. тї. сл. в то^х како нищелюбѣство и
страннопрїимѣство выши пѣстынаго житїа и
пѣстынаго. Глѣше в єдино^х старци вѣ оурїи...

— тѣ. сл. в клѣшю два мнїхѣ. да неразвѣ-
чити° има и до смѣрти. Бѣ лаврѣк стѣго дѡвѣсїа. вѣста
два мнїха сотворили клѣтвѣ себѣк...

л. 203. тѣ. в нехраненїи языка и лѣстно глѣши^х.
ѡ всакого глѣнїа неправѣ ѡстѣпи^ш братїе...

л. 203 об. тѣ. како достѡнѣ миловати иновѣр-
ники. Бѣ єди^х ѡ стѣ во єгѡптѣк. живыи во пѣсто^х
мѣстѣк...

— тѣ. в жидовинѣк дѡвѣрѣ егѡ^ж волна сѣша
и крѣтиша на пѣти пѣско^х. и вы° зѣравѣ. Нѣкто жи-
дови^х имене^х дѡвѣрѣ. иде со крѣтіаны на пѣть. ѡ александрїа
во сирыи...

л. 204 об. тї. в клеветнѣхъ прѣвѣтерѣхъ къ єїпс. Десятю поприць ѿ града кузика... прѣвѣтеръ вѣкоєнь скла...

— тѣ. сѣ. григорїа в гнѣвѣхъ. Не дадите братїе в сѣвѣ мѣста гнѣвѣхъ... (тїльки початок).

л. 205. оуспе снохъ вѣчныхъ. и плакаше ѿ нехъ вѣнль, и єгипет понѣхъ єдиныхъ оуа сними страхъшени. и житъ всѣхъ лѣт. ѣ. и десаѣт.

— Заповѣхъ рѣвимова. в согрѣшенїи и в поканїи. По сеже старѣишома снѣ іаковлю. рѣвимова впаѣши во волѣзнь... (без кїнца; закінчене на 223 л.)

л. 206. продовжене слова про любов до убогихъ старця Іоанна: „аше. въ єдиныхъ днѣхъ призвѣа роды свои и глѣ имъ. аще мене послашате. сѣтворили оубо выхохъ шѣхъ добрыхъ...

л. 206 об. сл. сѣ. вєнедикта. в просившехъ оу него масла древаного. Присѣхъ вѣжннхъ ѿци вєнедиктѣхъ. єдинога во по шѣхънома житїю немѣшихъ имъ масла... (207 столѣтїю, на землю искыпати).

л. 212 продовжене 312 слова і 313 сл. вѣжнаго дїаларета мѣтваго.

л. 207. тѣї. сл. сѣ. аїлахъ в покланяюцихъ сѣ. не дѣли. Слышите любимици како тнимъ сѣхъ вѣхъ. давь закохъ ѿметаѣхъ... (норова пѣстошнаго).

л. 207 об. тѣї. сл. сѣхъ ѿцѣхъ в книжномъ пошченїи. Слышите братїе іако книги сѣхъ всема добрыхъ мїти. крѣмаши дѣти свои...

л. 208. тидї. (!) сл. козмы прѣвѣтера в затворникѣхъ злыхъ и добрыхъ. Дрѣзїи бо во затворы вѣходахъ. но да свою волю сотворѣхъ. и тѣхъ кормаши сѣхъ акї свинїа вѣхъ хлѣквинѣхъ прѣвѣваюхъ...

л. 208 об. тѣї. сл. єпїфанїа архїєїпа в житїи сѣхъ вѣи и живота сѣхъ лѣтохъ. Извѣстїи. истиннїи кїи и прїо дѣи мїри. и мнози прозвѣстїиша древнїхъ оучитѣхъ... (210 лєнь, шолкѣхъ, вѣса, 210 об. тетчичнѣхъ, 211 сєстричнѣхъ, 213 Успенїє, 215 урив.)

л. 216. тѣхъ. вѣхъ члѣкохъ сѣхъ в вѣгочестїи хрѣтїанскоѣ рода правовѣрнѣхъ вѣхъ. имѣти вѣхъ ибраѣхъ кромѣхъ вѣкаго нечѣтїа...

л. 218. ткѣ. сл. Ѡ ег'лїискы^х и с'тѣ^х оуказанїи. Оубоимса оубо могущаго и дшю и т'кло пог'вити во геє-н'к да^к в'р'кма не прїидеть м'шкы...

л. 223 закїнчене слова про смерть Рувима.

— Запов'ди семишнѣ. Ѡ зависти. Бѣ^с оубо се-миш^{нѣ} вторыи снѣ іаковль...

л. 224 об. ткѣ. запов'дѣ^х левина Ѡ жре'ств'к. По се^х левїи третїи снѣ іаковль и лин^{нѣ} прїзва ко себ'к снѣ своѣ ..

л. 228 об. ткѣ. запов'ди іоудова Ѡ пїаньств'к и Ѡ вл'дотворенїи, и Ѡ сребролюбїи. Посе^х іоуда дї-и снѣ іаковль и лїинь... (тїльки до слів:) ими^х нестр'к т'к-ло вымене лице жены к'раны. но д'хъ зависти и шп'льчи^с на ма^с.

л. 229 кон. 17-ого слова вншого збірника і 18-ого сл. Івана Злат.: „Ѡ в'р'цїши^х мно^г им'кнїѣ“.

л. 230. Ѡ запов'кта гадова Ѡ ненависти — урив.

л. 231. урив. слів 342—345.

л. 232. урив. „зав'кт вєнїаминовь. Ѡ помысл'к чисто^х“.

л. 233. написанїє зав'кта асирова Ѡ злов'к и Ѡ доброд'їи.

л. 234. Вопросо-одвіти: Бѣпро^с, Чи^х прим'книтса сж-щество в'ковськое Ѡ сжщества дїгльска... Б. Ѡкждѣ дви-жатса во серци ч'л'к'с помысли...

235—236 і 238 урив. звїздохотної мудрости.

л. 237 конець заповїдей патріярших (урив.)

л. 237 об. слово Ѡ исторїѣ. Єгда изыдоша из раѣ-ддѣ^х и ева. дѣ'ствена в'кта... (всего 7 стрїчок).

л. 239—242 урив. патріярших історїй.

л. 161 об. на боцї кривлицю 2-ої пол. XVIII в.

„Ѡ м'ти дѣо читла св'к'да в'н'к прєск'тлаѣ: за-в'кстїла^с нам' | в' т'мн'о' ноци додала е^с нам' в'ск'м' по-

мочи роданим'са ѿ адама | До пото^хк^с авраамла: Іско-
торого^о покол'на вишло справди' | твоє племл: Спа^нни
Чи^отон Девниці Спречистон голубици | ами^н ами^н Го^оди да'
вѣчни^х царство незабѣва' аминла. Г.

л. 209 об. на марті. скорописом пол. XVІІІ в.: Почонтєкѣ
Мон'дро^оци боязнѣ пан'ка. Милость твою Гдїи поземли
воста днї живота моего. Гдїк про^овѣщенїе мое когоса свою^о.

ЖИТІЯ СВЯТИХ.

2. (№ 85.) Мінея на март зі службами важнїйшим свя-
тим і численними житїйно-поучительними статями, що вїйшли
як сїнаксарї між 6-у і 7-у піснї канонів — стараним вели-
ким полууставом пол. XVI в. на грубїм блискучїм паперї
знаку „кабав“, 140 л. Г, без прп. Правопис русько-болгар-
ськшї в ж зам. 8, ю; ь зам. ь - лѣ, рѣ.

Починаєть ся кінцем житїя св. Якова поетника марта 4:
„Дверїи ѿкръзе ток'мо в свон^х грѣк^х плакашєса бжри же
вел'ми оумноживш^о. и зем'ли истръзажшисл. и слнцж сж-
шащюу. вѣз'пиша вси людїє кѣ коу. и в'торое томоу^х ейпоу
ѿкрысл в стѣ^х іаковк. и прише^хши^х кнемоу помоли^о в ни^х.
и вы^о дѣжѣ на земля. и бжра преста. и тако наста влѣша
чюдєса творити. и толми по^движєса іако^х ємоу вѣси изьго-
нити прокаженул шчишати. вѣ старости добр'к сы. лѣт ѓ.
и 5. кѣ гоу ѿидє.

вѣ тѣ^х днѣ стр^оть прѣвнаго м'чника нисїа иже
вѣ вѣ лѣт ап'л'скал. ѿ страны исавр'ьскыл. Млгнѣ
нѣктѣ воєвода вѣзємь власть ѿ цр'ьскл^т повелєнїа испл'нєнѣ
гн'кѣ на хр^отіану.

л. 3. в. т. д. ст҃го м'чника вачьслава князл
чѣскаго. Бѣ княз вѣ чѣх^х именѣ вачьслав. рожѣсл
ѿ хр^отіаноу родитєлю ѿца вратислава. мтрє дорогомїрь.
брата^х имкшє старѣйшаго болєслава. болєслав же проуче-
нїєм діаволѣ^х оуби брата вачьслава. тогда явисл чюдо
на^д тѣлесѣ ст҃го вачьслава. іако крѣвь єго не идаше за г.
днї вѣ зє^лю. г. днѣ вѣзыидє цр'ькѣ на^д ни^х іако дивитєл
всѣ^х видаши^х. видѣвшє же се болєслав. приложисл вѣ шка-
менєнїє срѣдца своего наказанѣ. и шїж свож желѣзноу^ж при-
клони. ра^мкѣв грѣх^х свон єже не ток'мо брата своего вачь-

слава бити. и ж ины его ради погжи^в поманжъ все къ боу^ѣ колко сътвори грѣховъ молашеса боу^ѣ ве^р престанни всѣхъ стѣхъ. и стѣмоу братоу вачьславоу. тогда пославъ їерей слоугы своа. принесе тѣло брата своего вачьслава. из колеславе града пражы. глѣ азъ съгрѣшихъ и грѣхъ мой безаконїе мое азъ съвѣмъ. и положиша и въ цркви стѣго вита. шдесноуѣ вл-тара въ двоу надесате ап^лс. (3 об.) иде^ж въ са^м рекаъ сътвори црковь тж принесенъ бысть вачьславъ кня^р. мѣца марта въ д. днѣ. въ пол^т его дѣшу на лонкѣ авраамли. исаконкѣ. іаковли. иде^ж вси правѣднїи почиваѣт чаще въскрнїа глѣ нашего їѣ х^ра. — Гл. Fontes rerum bohemicarum (Prameny dějin českých) I² Životy svatých 135 ст. „Принесенїе мощи сватаго Вачьслава княза“.

л. 3 об. (поучене о монашїм житїю): Лкпо естъ чрвнцю имѣти паче въсего житїа. да не врежет имѣнїа шннѣ^т. телесн оудржченїе...

л. 5 об. в. т. д. слово ш стѣмъ герасимкѣ. емоу^ж свѣр^р поравота въкры его ра^т. Поприца єдинаго ш стѣго їурдана. лавра е^с прпѣзнаго герасима...

л. 7. Конецъ канона 4-му марта, піенї 7—9 і піенї 1—6 марта 5-му дню.

л. 10 об. мѣца того^ж въ ї. днѣ стѣртъ стѣго мѣнїка конона иже въ исаврїи. Єїн оубо стѣнї кононъ вѣ въ лкто стѣхъ ап^лв. ш села глѣмага висанда. шстоаща нї. поприць... Пор. Памятки т. VI, ст. 16—17.

л. 11 об. в. т. д. памѣт прпѣзнаго шца нашего марка мнїха: Съ^н трждолове^т мар'ко. въскѣ мнїхъ прѣвѣшѣ^т постш^т. въжнѣ^т же оученїж вж^ствены^т писанїемъ...

л. 13. в. т. д. пооученїе стѣго васнїа. шходащнхъ ш мира сего въ мнїшескн чннь. Ты^ж иже нѣнаго житїа желатель. и аглѣскаго прѣыванїа рачитель...

л. 13 об. — 17 об. Канон.

л. 18. м. т. въ ш. днѣ стѣртъ стѣхъ мѣнїкѣ м. и ї. въ аморїи штш^т. и въ соурїи мѣнш^т. Феш^тора Константина. Феш^тфила касоа и прочїихъ. Ты^ж вѣ въ лкто днїа їра ш назареда галиленскаго. и штждѣ прїиде въ градъ ман'донъ пан'филїнскн. и вѣ на мѣскѣ глѣмѣ^т кар'мела...

— Під заголовком „в. т. д. стѣртъ стѣмъ мѣтникъ каллиста. фѣѡра костаѡтина. фѣѡфила“ находимо оповѣдане о вѣтци, що зѣставив трое дѣтей на свѣті, а сам пішов у монахи. Коли його по 3-х лѣтах напала туга за дѣтьми, духовник велѣв йому привести їх в монастир. Монах приніс тѣлько одну дитину, яка осталась іще жива — і хотя дуже любив її, то все таки на приказ свого духовника вивув її в огнену піч. Се оповѣдане має бути образцем монашого послуху. — „Стѣръ моу^{ск} имень штрочата три Шиде къ манастир^р. вставль а въ градѣ“...“

л. 19. в. т. д. слово стѣго патрикіа еїпа. ш исходаци^н ѡ земля шгни въ различны^х мѣстѣхъ. Стѣми сїнном^ници патрикіа глѣть. іако двѣ мѣстѣ оуттока вѣ... Пор. Памятки, т. IV, ст. 247—8.

л. 19 об. в. т. д. слово стѣго ефрема ш плѣсѣ дшѣвнѣки и смѣренїи. Да есте вѣдѣци възлюбленїи. іако вѣи прави саван сѣдрѣжа^тса съвоузу^н любке дѣховныа... л. 20—23 об. Канови.

л. 23 об. м. т. в. къ 3. днь стѣртъ стѣмъ наши^х еїпъ въ кор'соуни вывше^х василїа евгенїа агафодора капитона елпидїа еферїа ефрема. Къ цѣтво дивклитїане, ер'мв^н іерлїм'скын еїпъ. поставивъ еїпы. и посла а по странна^н. да вчѣт вѣрѣ хѣк. и ефрема въ оугры. а оу кор'св^н василїа иде^{ск} хѣ пропокѣдавъ бїень вы^о. и ѡ града шгна^н. вѣскрѣснв же сѣна княза из мѣртвы^х. пакы призванъ вы^о. крѣсти^{ск} княза и ныи многы... (л. 24) еферїи... пристѣпи къ великомуу костаѡтинѣ въ везантїи. и прогнани вышл из кор'соуна идолослужители...

л. 24. в. т. д. памѣт прпѣвна^т ѡца нашего пакла исповѣ^нника еїпа проси^тска. Паве^т стѣми еїпъ къ проси^тскыа цѣркве стѣмъ...

— в. т. д. памѣт стѣоу^ж ѡцоу наше^ж. аркадїа и нестера еїпоу тримиднѣта купрѣска (обор.) еоувпла и оулїана врача. и прпѣвна дометїа къ тѣ^{ск} прпѣвнаго оулїана мни^х. Вихтвривнъ нѣкто моу^{ск} имене^н в ри^нско^н градѣ ѡ жности въ многы грѣхы вѣпа^т. послѣ^т же къ старости помѣноувса и прише^т въ памѣт свои^х грѣхувъ и прише^т єдинъ стѣмъ монастырь и моли нгоумена...

л. 25 об. в. т. д. слово ст҃го касилѣа ш постѣ. Понеже ст҃ыи пш^о граде^т: яко шенованіе нѣкое г҃ѣ полагае^т. притчю мытаря и фарисея. и ш смиреніи во си^х ны вчи^т..

л. 26 об. — 29 об. Канон.

л. 29 об. м. т. вѣ й. Днь памат прѣбнаго шца нашего еѣпа никомидіискаго. Фавѣилакѣ прѣбныи стѣль. вѣ оуко ш вѣсточныа страны..

л. 30. в. т. д. стрѣть ст҃го мѣника фѣвдорита презвитера антиш҃іискаго. Съ^х вѣ прѣзвитеръ антиш҃іискаго съборныа аплѣскыа цркви..

л. 31. в. т. д. ст҃. аѣла ерма. в. т. д. ст. ефрема ча^к неподобает черныцоу много ризы имѣти. Вѣ мирско^м житіи мироуан тѣло свое. измѣни^ка ризы своа. и ш чѣкы славоу има^т..

л. 31 об. в. т. д. слово маѣимово ш главизнь. Съмыслнѣи оубо вжѣтѣвны^х сѣдовъ врачеоу помышлѣа съ блгодареніе^м трѣпи слоучажцаа напасти..

— до 38 л. Канон.

л. 38. м. т. вѣ ѡ. Днь стрѣть ст҃ых мѣник иже вѣ савастіи скончавши^х сѣ. Главнѣи гни мѣници м. ш разны^х вѣкхж мѣсть. вѣ единомъ^ж полцѣ коньствовахж.. (оборот) а се и^х имена..

л. 38 об. в. т. д. стрѣть ст҃го мѣника дивнисіа иже вѣ коринѣѣ. Дивнисіи хвѣ мѣникъ вѣ единѣ ш познавши^х ст҃го кондрата..

л. 39. в. т. д. слово ш нѣкое^м мниск и^ж беспрестани плакаше^о ш грѣсѣк свое^м и нехоташе оутѣшитисѣ. Дада село естъ кипрское и вели^о его монастырѣ вѣ. и в тш^м вѣ монастыри мни^х имене^м сидорь..

л. 39 об. в. т. д. слово ш пафнотіи и ш добродѣтели. и старѣишины селоу ш немъ^ж емоу вѣ повѣда. Пахнотіи великыи поустыинникъ. и ст҃ыи чрѣноризецъ молиса нѣкогда гви павити емоу кнѣ ст҃ых подо-бенъ е^о..

л. 40 об. — 48 л. (без 43-го) Канон.

л. 48. м. т. вѣ і. Днь стрѣть ст҃го мѣника кондрата. и^ж съ ни^х кипріана. дивнисіа авоукѣта. павла крискента. Вѣ цртво дѣла гоненіж подвигоуся и вси хр҃тіане емлѣми и закалаѣми бывахж..

л. 48 об. в. т. д. стра° ст҃го мѣника пивонїа. Г҃ь ст҃и пивонїи въ цр҃тво вк҃ дїка. попк и измирскїа ст҃ла цр҃кве. шланчаше їоудеѡ. елїны прѣпїра Ѡ писанїа...

л. 49. в. т. д. слово Ѡ патерїка ш марцк҃ мнїск҃ ш прозоретвк҃. Г҃лаах҃ж ш марцк҃ мнїск҃ егїпетск҃ яко вы° л҃. л҃ѣтъ ненс҃хода нскелїи. имаше же швычан прїзвїтерь прїходїти к немуу...

л. 49 об. в. т. д. слово Ѡ еклїсїаста яко нк҃стѣ вк҃нець вѣ злоу. Ѡк҃ждѣ вк҃ша нед҃жси. Ѡк҃ждѣ сѣмр҃ти вє҃годны. Ѡк҃ждѣ паг҃жвы градш҃. истопленїе корабел҃. и бранїи рати. нбо злаа вк҃шати и вк҃са е҃їа сѣтворенїа...

л. 51—54 об. Канон.

л. 54 об. м. т. вк҃ дї. Дн҃ь памѣт прп҃внаго Ѡца нашего софронїа архїеїпа ер҃лискаг҃. Съфронїи иже вк҃ ст҃ыѣ Ѡцѣ нашѣ вы° Ѡ странны финїческыа. Ѡ града дамаска...

— в. т. д. памѣт прп҃внаго Ѡца нашего григорїа папы римскаго. При оустїанк҃ црї бїженнїи вывѣ григорїи престо҃никѣ. рїсскыа ст҃ла цр҃кве...

л. 56. в. т. д. пам. ст҃. ст҃ла Ѡца кирїла архїеїпа рїскаг҃. Г҃и вк҃ при константїнк҃ великом. прѣвѣ вывѣ мнїх҃ постнїчскыѣ прѣхода житїемѣ...

— в. т. д. памѣть прп. Ѡ. н. григорїа чюдотворца. лежащаго вк҃ пидїи: и памѣт Ѡ. н. венедикта. вк҃ тш҃ дн҃ь слово ст҃го григорїа ш милостыни. (тїлько послїдне.) Б҃ъ все҃ раѣумк҃те чада ко҃ велика д҃кла мїтїни сж҃т. вк҃ се҃ вк҃цк҃ помагает и вк҃ шнш҃...

л. 56 об. в. т. д. слово Ѡ еклїсїаста ш постк҃. Имже воеводы вк҃нїк на пак҃ строаше оутѣшнїи словы. прѣжѣ подвига страваг҃ же и вк҃паг҃. и толк҃ж имѣт слоу слова оутѣшнаа...

л. 58—61 об. Канон.

л. 61 об. м. т. вк҃ вї. Дн҃ь прп҃внаго Ѡца нашего фешфана исповк҃ника. фешфанѣ прп҃внїи Ѡц҃ нашѣ. вк҃ родителю бл҃говк҃роу и в҃гату сїѣ...

л. 62. в. т. д. стр҃ть мѣника савїна. Савїнѣ х҃в мѣнїѣ вк҃ Ѡ странны егїпетскыа...

— в. т. д. слово їванна л҃кетвїчнїка. ш трѣпнїи кирїла мнїха. Слышїте братїе и наоучїтєса почю-

дившеса премоуѣрости вѣн. въ глиникны^х съсѣдѣхъ шврѣтены. глше во ѿван'нѣ ш сѣ^м прп^бвн^м кирил^к мниск^м...

л. 62 об. в. т. д. слово почто невѣзврани вѣ еф^лаеви трѣ^беж^е положити дѣ^тцѣрѣ^к аки авраама. Почтѣ не поревнова авраа^м любо влгочѣстїж. и прїа^т вѣрн^к жрѣтвы аще и зак^л са швѣща... (пор. л. № 50 л. 9 об.).

л. 63—66. Канони.

л. 66. м. т. вѣ гї. днѣ вѣзвращенїе мошеи велика^т и^ж вѣ стѣ^х ѿца нашего никифора. Прѣнесенїе мошїй великаго стѣла никифора. сице вистѣ по ѿврѣженїи ѿванна безакон'наго...

л. 66 об. в. т. д. стрѣть стѣго мѣника алеѣандра. Алеѣандръ стѣи. славныи мѣникъ вѣ вѣ время гоненїа и потѣ^м прелѣсти идослоужитѣ^т...

л. 67. в. т. д. словѣ ш презвитерѣ съ ним^м агг^ли слоужа^х ж. Повѣдаше нѣкто ѿ старецѣ тако вѣ прозвитерѣ нѣквыи чистѣ. егда же твора анторгїж агг^ла видаше шдсноуж^е себе. и ш лѣкоуж... (пор. № 50 л. 10 об.).

л. 67 об. в. т. д. слово ш десѣтословци. Законъ естѣ десѣтословци прѣжѣ сътворенїа люде^т, египет'скаго тел'ца апина. вѣ имѣ законъ оустави слышимы^м гласо^м...

л. 68—71 об. Канони.

л. 71 об. м. т. вѣ дї. днѣ памѣ^т прп^бвнаго ѿца нашего венедикта архїеїпа римскаго. Прп^бвныи ѿцѣ нашѣ венедиктѣ. вѣ рим'скаго града. младѣ^т сыи штави до^т и родителѣ его. иде вѣ поусто мѣсто. скрѣващѣ еж старїцеж. и малѣкы... тажкѣм' временем' и жестѣмъ жа-желем... (л. 72.) ѿ зѣгѣ молиса гѣви.

л. 72 об. в. т. д. памѣ^т прп^д. ѿ. н. венедикта и еусихимона епїа. Еусихимонѣ и^ж вѣ стѣ^х ѿцѣ нашн^х исповѣдникъ хѣв и оучител хрїтїанскы...

л. 72 об. в. т. стрѣть стѣ^х мѣни^к соутѣра. сарто-нина. реукта перпетоуж. и филикита ти в римѣ пострѣавши^х. и стрѣть стѣ^х ефросинїи. вѣ тѣ^т днѣ слово ш подвизѣ маладїа мнїха. (тїлько послїдне): Речѣ^т прп^бвныи ѿцѣ на^ш маладїи кѣ прише^тши^х к нему оубратїи нача врѣмѣ стѣго поста. добрѣ трѣпенїем съхраним...

л. 73 об. в. т. д. слово ѿ милостины. Бѣ в ризь-
стѣки страннѣк чръноризиць и чюдотвориць. славе^н зѣлао име-
не^н венедиктъ стѣх и чюдень. яко^ж и мѣртвыа въскрѣшати...
(12 златиць для бѣднаго 3-дневною молитвою. Пор. № 50 л. 12).

л. 74 (3/4 вирваній) — 77 Канони.

л. 77. м. т. вѣ еѣ. днь стѣх мѣни^к агапіа тимо-
лаа. алеѡандрѡ дѣоу. и дишнисіѡ дѣоу и рѡмола
діакона. Тѣи стѣи и многостра^нніи мѣници вах^с при де^в-
клитіанѣк цѣри. агапин оубо ѿ газьскаго града. а тимолан
ѿ оуѡи^нта...

л. 77 об. в. т. д. стрѣть стѣго мѣника алеѡандра
попа всидѣ градѣ. Црѣтвѡущіѡ авиаріанѡ вѣсть го-
неніе велико на хрѣтіаны. всачѣскы бо искаше оубодити діа-
волоу...

л. 78. в. т. д. стрѣть стѣго мѣника ника^ндра. Ни-
кан^ндрѣ великыи мѣникѣ и тѣ^н бѣ въ црѣтвѡ дишклитіане...

л. 78 об. в. т. д. слово ѿ прозорліи^к сергїи
поустыинницѣк. Повѣдаше мни^к сергїи. яко многож^ны мо-
лаше ма григорїи игжмень лавры..

— в. т. д. слово ѿ ино^нь прозорливѣ^к мни^к.
Рѣ^н етерѣ старецѣ яко кѣста два соусѣда емоу. еднѣ стра-
нень а другын ѿ земаць...

л. 79—82. Канони.

л. 82. м. т. сї. днѣ стрѣть стѣго мѣника ноуліа-
на иже въ келикіи. Оуліанѣ вѣ хѣв мѣникѣ ѿ назарѣда
града. снѣ нѣкоего сътника едина. мѣрк имѣаше хрѣтіанѡ...

л. 82 об. в. т. д. стрѣть стѣх мѣни^к трофима
и афама. и и^н въ алеѡандрїи. Си вѣста ѿ аладкіа
кесарїискыа и презвитера сѡща съворныа црѣкве. иже мно-
гажды противистаса елино^н...

л. 83. в. т. д. стрѣть стѣго аристооула единаго
ѿ ѡ. Аристооу^н вѣтѣвныи аплѣ хѣв вѣ оубо ѿ ѡ. оученикѣ
по славнѣ^к и спсани^к вѣзнесенїи... Пор. Памятки III, ст.
219—220.

л. 83 об. в. т. д. стѣх мѣни^к романа. и менигна^ж вѣ
парїи и стра^н стѣго сценомѣника алеѡандра папы ризьска^н.
въ тѣ^ж днь слово стѣго ефрема соурина къ во^нты^н.
Слышите богатїи и вѣнжшите послоушанте дома дръжашен...

л. 84. в. т. д. слово Ѡ еклісїаста ѡ богатѣ-
ши^хсѧ. Не раѣуешисѧ ѡ добрѣ^х сїніи. нѣ Ѡходниши бола
дшеѣ и плача. и твориши себе неключима...

л. 85 об. — 87 об. Канони.

л. 87 об. м. т. въ зї. днь памѧ^т прпѣбаго Ѡца
наше^х алексеѧ чѣка вѣїа. Съ вк^н Ѡ вет'хаго рима снѣ
евфимїана...

л. 88. в. т. д. слово ст҃го мѣника марина. Маринѣ
хѣв мѣникѣ хртїа^н сын. видѣ иделослужителя жроуца...
нѣ тѣчїѣ бесловесныѧ животы чѣтвероногыѧ и птица. но
и чѣкы...

л. 88 об. в. т. д. памѧ^т въскршенїю правѣнаго лазара
дрѣга хѣв. в. т. д. слово ѡ геѡргїи игжменѣ горы
синаискыѧ. како аггав^н въсхуишень и шбрѣте^н въ
їерлїмѣ. и пакы въ своен келїи посаже^н въ°. баше
игжмень въ горѣ синаистѣки. имене^н геѡргїи вели^к зѣло. се-
моу въ великоуж сѣботѣ. сѣдащѣ въ келїи своен помы-
слисѧ рекѣщѣ. хотѣ^н въ^х въ ст҃и въскршенїа днь сътвориши
въ градѣ ст҃ом ѣерлїмѣк ком'кати Ѡ ст҃ымъ тань... (в клитѣ
своей...)

л. 89—92 об. Канони.

л. 92 об. м. т. иї. днь памѧ^т прп. Ѡ. н. кирила
архїеїпа ѣерлїмскаго. Тѣ^н вк^н снѣ родителю бѣгочѣ-
стивоу. при црѣтвїи коста^нтина...

л. 93. в. т. д. прп. Ѡ. н. анїина мнїха. Съ вк^н
Ѡ халкидона. Ѡ бѣгов'кроу рожѣшоусѧ родителю. и наоу-
чисѧ вжѣтвны^х книга^х...

л. 94. в. т. д. ст҃ымъ зѣ. жень алеѣан'дры. клавдїи.
еѡуфрасїи. мафронїи. иоулїаны еѡфимїи фѣѡтїи.
иже в'ансонѣ. Къ црѣтѣ злочѣстиваго ма^ксимїана гоненїа
по^звигшасѧ великому на хртїаны...

— в. т. д. слово ѡ данилѣ мнїск и^нк вк шблѣ-
ганѣ любод'канїе^н. Повѣдаша на^н старецѣ ав'ва данїи^н
ѡ егуптаныни глѣ. и^н възынде старецѣ едножъ въ тер'финѣ
рждод'канїа своего продаѧ...

л. 94 об. в. т. д. слово и поучени мнїшеска^н
житїа. Ре^н Ѡ великы^х Ѡцѣ н'кто. зможе идеши вънемли
себе выноу. и^н неродїе^нкъ жилище шбладаѣ^н и мнї. сирѣ^н мнї^н...

л. 95—98. Канони.

л. 98. м. т. дї. днѣ памѣтѣ вѣ стѣмъ ѿ. н. фомы патрїарха константина градѣ. Ѳома иже вѣ стѣмъ ѿцѣмъ на^ш за премногоуж его добродѣтели и цѣломоу^рнаго ра^зума и вѣволазньства ради дїакономъ поставленъ бы...

л. 98 об. в. т. д. прп. ѿцѣ наши^х черноризецѣ и збѣенны^х ѿ мирѣ вѣ лаврѣкѣ стѣго савы. Тїи стїи ѿци ѿ разлїчны^х мѣсть скъравше^о и вѣ монастыри подкызажше^о стѣго савы...

л. 99. в. т. д. прп. ѿ. н. павла (простаго) оученика великаго антонїа. Съ повѣдавше стѣми хѣмъ рабѣ нерекъ и кронїи и инїи мнози. ѿ братїа ѿ немъ же хошѣ глѣти. тако павель нѣкто простѣ велѣми...

л. 101 об. в. т. д. памѣтѣ прп. ѿ. н. григорїа. дїакона рї^нскон црѣкви. в. т. д. слово стрѣтѣ стѣмъ мчннкѣ хрисанфа и дарїа. постра^вши^х при ноумерїанкѣ. в. т. д. слово ѿ же^нкѣ заколиши^х дѣтица своѣ. Повѣдаше мнѣмъ паладїн глѣ. тако слыша^х се ѿ нѣкогого корѣмника кораблѣмъ глѣца. тако єдиноуж ми плевоушѣмъ вѣ кораблїхъ по морѣ. имѣхѣ многы вѣслѣннкы. моужкѣ и жены... Корабль збїв се з путї і блукав 15 днѣв; кермач став молвти се до Бога о помїчї почув тричи голос: „Сѣврѣзи марїж долоу и стронно ти сѣ поплоте“. Вїн квиче Марїю, одну з гостѣй і в мирнїи розмовї довідуетѣ се від неї таку сповїдѣ (л. 102): „постиннѣк гнѣ навѣкларѣ. азѣ шкаланна моужа имѣхѣ и два дѣтица. прѣквынѣ ѡ. лѣтѣ а дрѣквынѣ ѣ. лѣтѣ. таже потѣмъ оумре моужемъ мон. прѣвѣхѣ вдова. живаше вѣ краи имене^м коннѣ да хотѣхѣ бы^х ѣ да ма по^а женѣ. и посла^х кнѣмоу нѣкогого коннѣ рѣ^ч нимоу теке женѣ имоуши дѣти иного моужа. тогдѣ азѣ тако слыша^х тако нехоше^т мене по^ати дѣтирѣ дѣла. ктомоу^м любѣщїа заклѣ дѣтица своѣ шкаланна. и вѣсть ємоу по^асла^х рекѣши не има^х ни єдиногѣ дѣтица оумѣ. тако тѣ слыша^х коннѣ ѿ дѣтирѣ тожѣ єже єсть сѣтворїла. рѣ^ч жи^в гѣ живыи на нѣсе^х. таже не поимѣу ѣ. да тѣмъ оубо^авши^о єда се оубѣда^т и оумора^т ма. да тѣмъ и вѣжа^х. се слышавѣ а^з ѿ жены тоѣ и павы не хотѣхѣ єѣ вѣверѣци вѣ пѣчинѣмъ морѣскоужѣ. нѣ сице вѣмысли^х рѣ^ч. и рекѣхѣ и се азѣ прѣвѣважѣ вѣ кораблї. да вѣсн оубо жено аще не иде^т корабль то и монѣ рѣсн дрѣжа^т корабль. таже вѣзва^х кораблѣннкы (102 об.)

и свѣсиша санда^л. яко^ж сънидо^х въ сан'да^лтъ не бы ничтв^ж
ни постоупи. тог^да вл^кзи къ великыи корабль. р^к жєн^к
вл^кзи вса^ддалецъ, шна^ж съниде. да гдє точ^йжъ съниде^т вл^к
сан'далецъ недопатиж^жы шєротиса стрє^н дн^ж иде и по-
гразє. великыи^ж корабль поплоу строино и г. дн^и посє^н идо-
хо^м пловоуци, є^ж в^ѣхо^м пришли єї. дн^ии" (пор. ркп. Кієво-
Соф. Собора № 129 у Н. И. Петрова — Описаніє ркп. собра-
ній, т. Ш, № 278).

л. 102 об. — 106. Канони.

л. 106. м. т. въ к. дн^ь стр^ть ст^ыа м^чниц^к фє-
тиміи самаряныни и с^да єа шєїа. Фетиміа славнаа
самарк^нына снєю г^б на клад^кси вєскдова. си' в^ѣотво нерона
прїидє Ѡ самарїа къ р^и... Пор. Памятея т. II, ст. 367.

л. 106 об. прп. Ѡ. н. герасима. Великаа слава пост-
ником герасим^а. съмысль в^ѣт^вныи змлада къспрїємь...

л. 107. в. т. д. слово ш герасим^к ст^к ємоу^ж
зв^крь поработа в^кры є^т ра^н. Поприца єдиногѡ Ѡ ст^го
їврдана лавра є^т ст^го герасима. тв^р монастыр^а пов^кд^лх^ж
мниси ш д^ци герасим^к и^ж єдинож ємоу холащ^ж по брег^ж
ст^го їврдана. ср^кте и л^квь вє^тми рєвы" рыданїємь ноги ради
имашє во трость внос^к внє^шоу. и в^к штекла нога вел^ми
и полна гноа. ти' яко оузр^к л^квь стар^ца показа ємоу ног^ж
извнѡу^ж рєвыи вє^тми шбраз^ж яко мола^с ищ^кленїю хот^а...

л. 108 об. в. т. д. пам^т Ѡ. н. никиты аполонїа д^с-
скагѡ. Никита къ ст^ыѡщ^к наш^к. испов^кник^ь х^в. въ
врем^я гонєнїа иконоборє^н с^ѣ в^к єїп^ь наполион^{ск}и^и.

л. 109. в. т. слово ш пост^к. Ище постшиса пока-
жи Ѡ д^кт^а свон^х. которы^х д^кт^а вид^к ниша пом^лоу". с^ѣ во-
рого^ж съмири^с...

л. 109 об. в. т. слово к^жзмы прозвитєра ш хо-
тащи^х Ѡити в^к чєрноризы. Мнози оубѡ Ѡходивше в^к
монастыр^ь. немог^шци тр^ѣп^кти. с^ѣши^х тоу м^тв^ь и тр^ѣд^ш.
прив^кгаж^т и в^ѣзрацаж^тса акы п^си на своа клюватины...
д^кти оубѡ шсирѡт^ки^{ны}а и^ж гладо^ж оумирающе" — дальше
бракує.

л. 110. Конєць канѡна Благовїщеню і канон 26-у марту
(110 об.).

л. 114. м. т. въ к^ѣ. дн^ь с^ѣктвар^кет^ь с^ѣвѡрь
ар^ха^нг^ла михаила (1). Єїи ст^ыи архистратиг^ь гаври^а

еди^н е^с ѿ великы^х кня^з кон. и^ж искони бѣш^ь послале^м на зем'лю...

л. 114 об. в. т. стѣть стѣ. мѣ. ириней еѣпа града ерѣма. Бѣ црѣво дивклитіане и маѣиміане. нечтивыа црѣ. ириней сѣеннойпѣ въ галилеискы^х страна^х оучиша вса вѣкровати въ хѣ...

л. 115. в. т. д. памат^ь въ гтѣк^ъ мѣны^х стѣх^ь попоу двоу. вафиси и оун'рика съ д'вѣма снѣма своима и съ двѣма дщерема своима. въ т. д. памат^ь стѣх^ь мѣни^х и арпоуилы мниха и престаць вѣ. двипы констан'та. агилароуа (115 об.) и гафрика. искоа силы сигисы сѣирилы соуимваа. фер'ма. ди'га а женѣ ѣ. ан'ны дласы вар'ки. монки мамикы и оуикы. аниман'ды. Ти вахж оубо при оуггжриск^ь князи го'ет'к^ъ. и оуалентіанов^ъ и оуален'тоу и гратіанов^ъ црѣмь римскы^х...

л. 105 об. в. т. д. прп. ѿ. н. василіа новаго. Сѣи оубо блженны ѿцѣ на^ш василіи. шврѣтень вы^с въ поустыни въ страннѣ асирет'ки...

л. 116—119. Канони.

л. 119. мѣа того^ъ въ кѣ. днѣ стѣх^ь мѣни^х филита сж'клита и жены оудое и чадоу еа макидоніа и еш-препѣа кронида коментарисіа анфилофѣа. лѣкы. При андрианѣ цри ти^и вѣша. пат^ь вы^с блженныи фини^т. и прѣста црви...

л. 119 об. в. т. д. стѣра^с ст. мч. филимшна и до^н. на. Филимш^н и домнѣ хѣва мѣника вѣста ѿ рима въ время гоненіа. и шѣша въ стра^ну италійскоуж...

л. 120. в. т. д. стѣа мѣникж манѣуила. и фѣш^о. сѣа. Маноуи^т и фѣш^осѣи стѣа мѣника си вѣста ѿ странны въсточны^х. а видаша на вса^х днѣ хрѣтіаны оубиваеми ѿ идолослоужите^х...

л. 120 об. в. т. д. слово ш некрѣгши^х и мѣнїа Повѣдаша на^м нѣкто ѿцѣ іа^х егѣа потрекы дѣла нѣкыа. възыидш^ь въ костан'ти^н градѣ...

л. 121. в. т. д. ст. григоріа папы римска^т слово ѿ стѣго егѣліа пооученіе ключѣ^м. И егѣа вси стѣи аглигни по^нни сжще заповѣди. что е^ж ш люб'ви іа^х ш единомъ заповѣди гѣ глѣть. се е^с заповѣ^к моа ѿ единомъ любве...

л. 121 об. — 126. Канони.

л. 126. м. т. кїи. днѣ сѣоу ж мѣникъ іѡнны и вара си хїа и и^ж снн^ж. Въ црѣтво велика^г коста^нтина вѣста мннха сѣща. идоста же къ прѣсидѣ и шврѣтоста къ темници затворены хѣвы мѣники...

— в. т. д. стрѣть сѣыа мѣницѣ матроуны селоу^нскыа. сѣла рава вѣ единое жидо^нк имене^м павлнты мѣжа имѣща вѣведѣ селоу^нска^г...

л. 126 об. в. т. д. сло^в ш таксѣштѣ вѣскрѣши^ж ш мрѣтвы^ж вѣ г. ча^о вѣ л^кг ирдкїа црѣа и никиты патрикїа. Не оумлѣча вы^ша вѣїа влгѣти. на родѣ члѣско^м не ло^ж ко е^о рекшїи. не хоцѣж смрѣти грѣшникъ... (гл. ркп. № 1, л. 134 об., Опше I, ст. 14).

л. 128. в. т. д. сло^в ш стрѣти хѣвѣ ж^ж прїа за ве^о мир. Ег^ла вы^о їс ѿ. л^кг рожѣса ш марїа. исплѣни^о вѣк^ж пррѣк прорицанїе ш нем...

л. 128—132 об. Канонн.

л. 132 об. м. т. вѣ кѣ. днѣ памѣт прпѣбнаго акакїа еїпа мелентїиска^г. Якакїи иже вѣ сѣы^ж шцѣ наш. неповѣдни^ж хѣвы вѣк^ж при декїи безаконно^ж цри... и вѣ чуде^жк достѣинствова^в сѣ миро^ж (бравуе).

л. 134 (!). продовжене канона 30-му марта.

л. 135. м. т. вѣ ѿ. днѣ памѣт (прп. ш. н. іѡаннл) писавшаго (л^кетвицѣ)...

— в. т. д. сѣ. пр. іѡада. Іѡады пррѣк сѣ вѣк^ж ш самарїа. ег^ж поправѣ вѣфилїи лѣкѣ и оумре...

л. 135 об. в. т. сѣр. сѣ. мч. акакїа и памѣт ш. н. везмѣвника и^ж в лаврѣк сѣго савы жи^ж. Ек оуко сїенки шцѣ на^ш іѡа^н вѣк^ж ш града икопола...

л. 136. в. т. д. слово ш^ж по смрѣти мѣтнѣк вѣоу прїатна. Члѣе сице не достиглѣ еси попиш^о вѣ житїи свое^ж. напиши и^ж вѣ завѣтѣк твое^ж сѣ чады и оужикы нѣна^г влѣкѣ...

л. 136 об. — 139. Канонн.

л. 139. в. т. д. сѣ. (ш. н. аполшнїа) поу^жстын^нника.

л. 139 об. в. т. д. слово ш^ж подокае^т прѣ^ж вѣш^ж сѣ насн^ники стазати^о и^ж шкида^т зде меншаго.

Анастасіи црѣвь євѣнѣвоу вѣпа^х єре°. изгна ілоу патрїар'ха ѿ прѣла єрлі^нска...

л. 140. в. т. д. прп. ѿ. н. василїа новаго. Слава гѣн нашемоу їс^хоу дажда^т на^м блг^тьт^ь своими оубо^дники... (обор.) храмїн ристах^ж. и многа чудеса извѣст^но подаваше. вѣ дни же романа^н (без кінця).

л. 43. Стефа^н прп^бныи ѿцѣ нашѣ х^вь истин'ны^х исповѣ^дни^х. вѣ^к вѣ лкто лѣва ар'менина измлада... (1 лютого).

— в. т. д. пам'ят^ь прп. ѿ. н. їсакїа мни^х. Прп^бныи ѿцѣ нашѣ їсакїи. вѣ^к вѣ антиохїи велици... їоуліан црѣвь граде^т съ повѣ^дож и ре^ч їсакїи граде^т блговѣ^рныи црѣвь фѣв^роїи и оуліан^ж вѣ плавници съжеже^х вѣ^к. и ше^лша (без кінця).

л. 133. Конець 2-ої піснї канона — до 4-ої піснї (без кінця).

л. 2. Конець житїя священномученика Феодота.

— в. т. д. нѣ^к (28 ливня?) стѣ. апла пар'мены єдино^г ѿ ѿ. апла.

— в. т. д. слово стѣго афанасїа еже не всоужа^тти вса съгрѣшажа. Помышл^кжце оубо кратїе г^дї гл^це... (обор.) и вса и люди и слѣвы безаконствовати и сътворити. и єдинь ча^с (без кінця).

3 записок на полях ркп. означую: 37 об. Jenitywum Sa-
pietyia tymor Domini. — Poczontek mańdrosci boiazn Panska
(пол. XVIII в.);

75 л. Лодь жидов^ки затрвожонїи ѿ х^тїа єсть ѿпшц^онїй — Зкнрлалїса якъ забити Месїаша неживити — Пилат Рүцкѣ ѿмиває^т акт^км х^тїа Рапїнає^т Ма^тка завше фрасовлива по^д криже^мь стонтъ Ємүтлива: На сїа сїа поглада(єть) Єлезамн сїа заливаєть ѿ снү мои прелюбезнїи серц^ѣс мое-
м^ѣ... (слідуючого слова не прочитати), полуует. поч. XVIII в.

л. 80 об. Рокъ ѿк Мїа маи дни єї. Преставїлїса рба вжїи старїи жона Понады вү^кковкаи ѿца тимофея — (ско-
ропись).

3. (№ 126.) Житіє и страданіє сѣмъ великомъ чиници Єкатерины дѣвы премѣдромъ. Мѣа Ншемврїа въ кѣ. денѣ. Въ времена нечестиваго Црѣ Маѣнтїа, вѣ къ Градѣ Ялѣѣандрїи дѣвица именованъ Екатерина Дщи Квинсти прежнаго Црѣа зѣло красна, возрастомъ высока осмънадесятъ лѣтъ имѣща: зѣло же премѣдра, наѣчиса во всакаго Єлиискаго писанїа, навиче мѣдрости всѣхъ древныхъ книготворцевъ: Ємїра Виргїліа Ярістотѣла Платона и прочїихъ, не токмо философъ, но и врачевъ книги доврѣ оувѣда: Яскліпа, Инократа, Галина, и просто речїи, всегъ Риторскаго и Єуллогїети'каго мѣдрованїа и всакаго реченїа и азика изъ оучиса... (14 об.). Честниже еа моши втойже часѣ (якоже видѣнно высѣ ѿ вѣрныхъ достойныхъ) Ягглі сѣмїи взаша и принесоша ю честно на горѣ Єнлайскю во Славѣ Хрїтѣ Бгѣ иже со (л. 15) Єцем' и сѣмъ Дхѣомъ во єдиномъ Божествѣ Царствѣетъ во вѣки Аменъ.

л. 15. И. в. с. ѿ. н. Басїліа Великаго Ярхїєпископа Кесарїа Каппадокїскаго. мѣа Іаннсарїа въ ѣ. днѣ. Въ Іерарсїхъ Израдний въ Учїтелехъ Премѣдрый и въ всѣхъ Сѣыхъ Великій оугодникъ Бжїей Басїлії Єчество имѣ Каппадокїю ѿца тогожде имене Басїліа матеръ же Ємїлію... (без 17 і 18 л.) уриваетъ ся уступомъ: „имѣаше же и Янастасїи сѣинѣ ради житїа свогъ Дхѣа Бжїа и вѣ мѣжъ прозорливъ. Въ то во время провидѣвъ Дхѣомъ яковъ Басїліи хошїтъ егъ по“.

Ркп. кириллицею пол. XIX в. на 28 л. 4-ки бїявого паперу, без прп.

4. (№ 27). Пролог, мартівська половина, XVI в. півуставом сѣв.-рус. почерка, в два стовпцї на 557 л. F⁰ пап. знаку кабан, дос. в шк.

л. 1—40 дописанї в 2-їй пол. XVII в. мїсгять житя святїх перших десяти днѣв марта, л. 41-їй продовжене слова Івана Злт. „в чести сїѣенникъ“ — „вкыже сїѣенници наречетеса

гни слѣги“... В описі пропущені всі памяти святых, що находять ся в книзі без житій.

л. 41 об. 11 мар. Софроніа аїпа ієрусалимського. Софроніи и. в. с. Ѡ. н. въ Ѡ страны фѣническіа...

— слово прп. Ѡ. н. григора папы римскаго. При оустїани цри въ блженни григорей...

л. 43. в. т. д. и. в. с. Ѡ. н. соуфимїа аїпа великого новаграда. новаго чудотворца. Сего збо блженнаго соуфимїа. родителїе великаго навагерода вѣахс...

л. 44 об. в. т. д. сл. ст. григора ш мїтїни. Їкъ всѣмъ разсмѣните чада. коль велика дѣла и мїтїни сѣтъ...

л. 45. 12 мар. феофана исповѣдника. Феофанъ прпдв. Ѡць нїшъ вѣк родителю блгороднѣ и когатс...

л. 45 об. ст. Ѡ. н. кирила леп. ієрлімскаг. Тки вѣк при константинѣ велицемъ...

— в. т. д. сл. іванна лѣствичника ш терпѣнїи кира мнїха. Слышите братїе и научитесь почюдившесѣ бжїи премдрости...

л. 46. сл. івана злт. Ѡ матфѣа. Рече гѣ къзмете царємон насѣ и научитесь...

л. 46 об. 13 мар. къзвращенїе мощи ст. вел. стѣла никифора. Принесенїе мощи ст. никифора...

л. 47. в. т. д. стрѣть ст. мѣ. савина египтанина. Савинъ мѣнѣкъ хѣвъ вѣк Ѡ страны египетскыа...

л. 47 об. в. т. д. страсть ст. мч. александра. Александръ стѣи и славныи мѣнѣкъ вѣк къ время гоненїа...

— сл. ш прозвѣтери снимъ аггїи слѣжахс. Повѣдаша нѣкто Ѡ старецѣ. яко вѣк прозвѣтеръ...

л. 48. сл. евагріа мнїха мыслемъ сложенїе и шкыадене. Начатокъ плодотво (об.) ренїю цвѣтѣ...

л. 49 об. 14 мар. память прп. Ѡ. н. венидикта архимандрита римскаго. Прпдв. Ѡ. н. венидиктъ вѣк Ѡ римскаго града блвнѣ нарицаемъ...

л. 50. стрѣть ст. мѣ александра. Алекс. великыи мѣ. вѣк въ црѣтво максимїанє...

л. 50 об. прп. Ѡ. н. соусихмона аїпа. Соусихмонъ аїпѣкъ въ стѣхъ Ѡ. н. и исповѣдникъ хѣвъ...

л. 51. сл. о подвизѣ паладїа мнїха. Рече прп. Ѡ. н. паладен пришедшимъ к'немоу братїи...

л. 51 об. сл. иванна (!) златавстаго яко неподобаетъ черноризцѣвъ шѣжати. Не мози безмннкъ чернецъ израднѣ творити шѣчаа...

л. 52 об. 15 мар. стрѣтъ ст. мѣ. агапіа и тимона. и инк^х ѿ египта дѣда и александра и иже сними. Сїи стїи многострадалци бахѣ при диоклитїани цѣи ..

— ст. мч. александра попа иж кѣ сидїи. Црѣтвѣющѣ алеврїанѣ бы^о гоненїе...

л. 53 об. ст. мч. никандра. Никандрѣ великыи мѣнкѣ тки вѣ кѣ црѣтво дїоклитїане...

л. 54, сл. что естъ знаменїа свершена христїанина. Вѣра права и дѣла бѣгочтива...

л. 54 об. 16 мар. стрѣтъ ст. мѣ. и оуліана иж вклинкїи. Ювлїанѣ хѣвѣ мѣ. вѣ ѿ назарефа.

л. 55. стр. ст. мѣ. трофима и фама иже вѣша вѣ александрїи. Тин вѣста ѿ ладивкїи кесарескыи презвоутери...

л. 55 об. ст. ап. аристовѣла єдинаго. ѿ аплѣ Аристовѣла вѣжтвенныи хѣвѣ аплѣ вѣ во ѿ. ѿ. оучникѣ...

л. 56. сл. ст. ефрема сирина богатымѣ. Слышите богатїи вноушите послоушанте...

л. 56 об. 17 мар. памѣть прп. алексеѣа члѣка вжїа. Сен вѣ ѿ ветухаго рима сїѣ еоуфимїана...

л. 57. ст. мѣ. марина. Маринѣ хѣвѣ мѣ. хрѣтанѣ сын...

л. 57 об. сл. ѿ гѣвргїи игѣминѣ горы синаискыа. како вѣсхыще^н бы^о и шѣрктѣса вѣ їерлїмѣ. и како вѣ свои кѣлїи посаженѣ бы^о. Бѣлаше игѣменѣ вѣ синаистѣи горѣ...

л. 58 об. сл. евагрїа мнїха. Овьяденїе пища прѣставлѣтѣ...

л. 59 об. 18 мар. ст. ѿ. кирила деп. їерл. То^н вѣ родителю бѣгочѣтѣвоу сїѣ. .

— сл. ѿ. н. анѣна мнїха. Сїи вѣ ѿ халкидона ..

л. 60 об. мѣ. трофима. и вкарпїа пострадавши^х вникомидїи. Гоненїю же на крѣтїаны распальшовѣса...

л. 61 об. сл. ѿ данїилѣ мнїскѣ и^н шѣволганѣ бы^н любовдѣанїемѣ. Повѣдаше на^н авѣа старецѣ...

л. 62 об. поученїе ѿ мнїшескѣ житїи. Рече ѿ великы^х ѿць нѣккто, аможколижде идеши внемли себе всегда...

л. 63. 19 мар. пам. ст. мѣ. хрисанфа и дарїи. Ти бахоу при ноумирїанѣ цри. башѣ^н хрисанфѣ сїѣ полемона...

л. 63 об. пам. ст. мч. павхарїа. Цр̑твоующ̑а дивклитїанов и максимїан̑а въ старо^м римк̑а...

л. 65 об. сл. ѡ женѣ заклавши два дѣтища своа. Повеѣдаше мни^х паладїи гл̑а. яко слыша^х се ѡ нѣкоего корабленика...

л. 66 об. 20 мар. прп. Ѡ. н. оувїены^х Ѡ варва^р въ швители ст. савы. Сїи стїи Ѡци Ѡ различни^х мѣстк̑а...

л. 67. ст. мїѣ женѣ иж Ѡ амниса александрїи. клавдїи. ефрасїи. матроны. ноуліанїи. еовфимїи. и фавдосїи. Сїи бахоу^т къ цр̑тво максимїана злочестиваго...

— пам. прп. Ѡ. н. никиты еп. аполоидѣскаго. Тѣи и. в. с. Ѡ н. ваше въ времена иконоборец̑а...

л. 67 об. ст. фотинїа самаряныни и сїа еа ишеѣа. Фотинїа славнаа самаряныны. снєю^м гл̑а на кладзк̑а вєскдова...

л. 68. сл. Ѡ ст. герасимк̑а. како емоу звк̑р поравота вк̑ры его ради. Поприще єдино Ѡ ст. їердана. лавра ст. герасима прпдвнаго...

л. 69 об. 21 мар. пам. прп. Ѡ. н. исповѣдника іакова еїпа. Іаковѣ прпдв. Ѡ. н. ѡ юны врѣсты постно возлюбивѣ житїе...

л. 70. пам. прп. Ѡ. н. кирила еїпа катанскаго. Тѣ ваше Ѡ антиохїа родо^м...

л. 70 об. ст. мч. филимона и домнина. Си бахоу^т Ѡ вел. слак. града римскаго...

— и. в. с. Ѡ. н. фомы патр. коньстанть-тина града. Тѣ иже в. с. Ѡ. н. фома премноги ради добродѣтели...

л. 71. ст. мч. терентїа. африкана. максима. помплїа. синона. александра. дивдора. свра и инк̑а. Ти вѣша въ цр̑тво декїа нечтїиваго цр̑а...

л. 71 об. сл. пафнотїа ѡ развоиницк̑а спшесма. Бы^о моу^т въ псстыни къ страна^х ираклиа^х фиваїскаїа...

л. 72 об. сл. ѡ оставленїи ст. аїл̑а петра и павла. Рече петр̑а и павѣ повелѣавк̑а люде^м ѿ. днїи дѣлати... (о обхожденю свят господських, апостольських, мученика Стефана і др. і о захованю часів р., ѿ. ѿ і молитв утреннїх і в куро-глашенїе).

л. 73. мар. 22. пам. с. смч. василіа ангирскаго. Тѣи
ваше при оуліанѣ престовницкѣ..

л. 73 об. стѣмъ дросиды дщирѣ троана црѣа. Црѣю тро-
анѣ поксегда живота лишающемъ хѣ исповѣдающихъ... Па-
мятка т. VI.

л. 75 об. стр. ст. и прп. Ѡ. н. стефана игоумена три-
класкаго монастырѣа. Стефанъ прп. Ѡ. н. хѣв исповѣдникъ
истинны" вѣк...

л. 76. пам. прп. Ѡ. н. исакіа мниха. Прп. Ѡ. н. исакіи
вѣк вѣ антихѣи велицѣи монастыри даалматскоѣ...

л. 77. сл. ѡ двою братѣ имѣющихъ враждѣ между
собою. Брата два бывшѣ гоненію. ата быста прѣати мѣкоу..
(межди, оусекнѣти).

л. 77 об. поуч. іѡвана злт. ѡ сопротивнѣи всякоѣ. Ище
имаше ѡгнь похоти. постави ѡнѣ ѡгнь противѣоу...

— 23 мар. пам. смч. никона. и иже снѣ р. и ч. д.
оучникѣ. Тѣи стѣи никонѣ ваше вѣ времена кандіана иге-
мона...

л. 78 об. ст. ап. родиѡна иж впатрѣ. Іродиѡнѣ хѣв
дѣлѣ и мѣ. вѣк... Памятки III, ст. 235—6.

л. 79. ст. мч. доментіа и оученика его. Сѣи вѣк Ѡ ан-
тихѣа сѣрскіа...

л. 79 об. сл. ѡ кѣпци пришедшимъ вѣ мнишескѣи чинѣ
и сѣшемсѣа. И. в. с. Ѡ. н. пафнотѣи. молаше вѣа да емѣ
явити комѣ естѣ подобенѣ...

л. 80. сл. ѡ сѣдѣ ѡ вопрошеніи александра. Вѣ единѣ
Ѡ днѣи чѣкѣ вѣрков впаѣ оумре...

л. 81. мар. 24. предпразднѣство блѣговѣшеніа и память
прпдѣ. Ѡ. н. и исповѣдника іакова. Сѣи измладыѣ ногтѣ
постническоѣ прошеѣ житіѣ.

— пам. прп. Ѡ. н. артемона еѣпа селевкѣа писидѣискаѣ.
(об.) Сѣи блж. селевкѣискѣи граѣ Ѡчьство имѣаше..

л. 81 об. пам. ст. смч. артемонѣа прозвитѣра. Дѣикли-
тѣанѣ црѣвѣоуѣ вримѣк...

л. 83 об. стѣою мѣков іакова прозвитѣра и азы дѣакона.
Стѣа мѣка іаковѣ прозвитѣрѣ. и аза дѣаконѣ..

л. 84. поуч. на прѣдпразднѣство блѣговѣшеніа. Да естѣ
вѣдѣше вратѣ. іако всѣи днѣ...

л. 85. мар. 25. блговѣщеніе преславныа влѣдѣца ншѣа
вѣа и прѣодѣцы мрѣа. Въспоминаніе блговѣщенїа...

л. 85 об. побч. на блговѣщеніе стѣа вѣа. Мнѣк подобно
е° братїе ква^х велегласно изрещи...

л. 87. сл. ивана дамаскина в причащенїи тѣла хѣа.
Многы киди^х хѣо тѣло прїемлюща престо...

л. 88. сл. їѡ^а злт. на блговѣщеніе престѣа вѣа.
Црѣкыхъ танихъ празднествое^х днѣ...

л. 92. мар. 26. наутрїа праздникѣ блговѣщенїю. съвѡ^р
съвершае^х. сѣнномоу и вѣественномѣ архѣааглас (1) гаврїилоу.
Сїи стѣи архїстратигъ гаврїилъ. еди^х естѣ Ѡ великы^х кнѣ^р
нены^х кон...

л. 93. стр. стѣ. мѣ. кѣ. и^х вготфѣк^х мѣчившихса. Сїи
вѣхѣ при оуиѣрискѣ цари готфѣкскомъ...

— ст. мѣ кондрата. фѣвдосїа. иманїила. Сїи вѣхѣ
Ѡ вѣсточныа страны...

л. 93 об. повѣсть полкзвала малѣа ради мнѣа пѣк-
ненахъ. Тридесатимъ поприще^х Ѡ антиѡхїа сѣрскїа ..

л. 96. ст. мѣ. мановїла. и сакї^ала. и кондрата. сте-
фана древанїка. и авраама и прп. Ѡ. н. василїа но-
ваго. Слава гѣи ншїемоу їсов хѣ^р дающе^{мѣ} на^х влѣдѣть,
своими оугодники. преже вѣк подовало написати ро^д и земѣ-
ство сего блж. василїа...

л. 98. сл. ст. василїа в блгодаренїи кога. Сѣдан на
трапезѣ молиса. и приносѣ къ оусто^х хлѣбѣ...

л. 98 об. сл. в гевргїи игѣменѣ горы синаискыа. како
аггломъ вѣсхїще^х вѣ° и шѣртѣса вѣ їер°амѣ. и паки къ
своей келїи посаженѣ вѣстѣ. Каше игоуменѣ вгорѣ синаи-
стѣки.. (пор. вѣше л. 57 об.).

л. 99. мар. 27. пам. стѣа матроны еже Ѡ селѣна. Сїа
каше рабына нѣккыа жены иудѣяныни...

л. 99 об. ст. филита синьгантика. и андїи жены его.
и ча^х нѣхъ македона. и фѣшпрѣїа. кронїда. кѡментарїса.
и амфїлофїа. дѣкы. Сїи вѣхѣ при андрѣянѣ црїи..

л. 100. стѣю мѣчникѣ манїила и фѣвдосїа. Мановїлѣ
и фѣвдосїи стѣла и мѣнка...

л. 100 об. сл. в некрегшїи^х имѣнїа но вѣа. Повѣдаше
на^х нѣкто Ѡцѣ. іако егда потрекы ради нѣккога вѣзидо^х...

л. 101 об. сл. ѿванна злт. ѿ мѣтны и ѿ рабѣхъ. Каци оубо краво^х свои^х вѣдемъ. яко^х хоше^х владѣк ѿ на^о быти...

л. 102. мар. 28. пам. прп. ѿ. н. иларіѡна новаго. иговмена шбителн пале(с)тиньскіа... (об.) ст. мѣ. ѿсны и варасихіа. Къ црѣтво великаго константина...

л. 102 об. сл. ѿ вѣскрѣніи гѣ ншѣго іса хѣ. Гоѿ ншѣшъ ісѣ хсѣ исполнѣвшъ пррѣческое слово...

л. 103. сл. ѿ тасиштѣк вѣскрѣ^ошѣмоу из' мртвы^х. Не оумолчю бывшаго вѣжѣа блгдти на родѣк чѣчѣстѣ^х...

л. 105. мар. 29. пам. ст. мѣ. и исповѣдникъ марка епіпа ѿлефонска^г и киріла дѣакона. и прочи^х дѣѣхъ многы^х. Оубже блгочтѣа просѣавшъ хѣвою блгдтѣю и еллинскѣи прѣлѣсти потемнѣвѣши...

л. 106 об. ст. мѣ. ѿсны и варасихіа и иже сними. Еіи вѣхсѣ ѿ персиды въ времена соворѣа прѣска^г...

л. 107 об. прп. ѿ. н. исповѣдника еѡвстатѣа еп. киафинѣискаго (мав бути — виф...) Еіи н. ст. ѿ. н. и исповѣдникъ еѡвстатѣе. миръ яко^х время тажко ѿ себе ѿложивъ...

л. 108. прп. ѿ. н. ѿванна иже на стоуденцы. Къ времена ѡна вѣше жена богата сѣкло и бѣ кощисѣа оуланѣа...

л. 109 об. сл. ѿ стрѣти хѣвѣ ю^х прѣа за ми^р. Егда вѣ ісѣ, ѣ. лѣтъ рожѣсѣа ѿ мрѣа...

л. 110 об. сл. ѿ дѣци мононѣи. како сѣсе юстыи макарен и немативе еи бывши. Дѣца нѣккаѣ въ александрѣи именѣмъ мононѣи...

л. 112. мар. 30. пам. ѿ. н. ѿва^н лѣствичника. Тѣи шѣстѣнадѣсѣты^х лѣто^х сыи...

л. 112 об. ст. прер. ѿвада. Іѡвдѣ см^н пррѣкъ вѣ ѿ самарѣа...

л. 113. пам. прп. ѿ. н. ѿвана безмѣвника. и^х влвре ст. савы прѣ^х епѣпѣ вѣ. Еіи оубо сѣенныи ѿ. н. ѿванъ. вѣ ѿ града никопола...

л. 114. н. в. с. ѿ. н. ѿсны митрополита московскаго чудотворца. Нѣккое время прилѣчисѣа смиренномуу фотѣю митрополитѣс... (об. старцовъ, въ хлѣбне монастырѣстѣи).

л. 115. сл. ѿ ѿвна лѣствичника ѿ терпѣнѣи кюра мниха. Слышите братѣа и наоучитѣсѣа. почюдившѣсѣа вѣжѣи прѣмѣдрости...

л. 115 об. мар. 31. пам. прп. Ѡ. н. акакіа еп. мелетинска^т исповѣдника. И. в. с. Ѡ. н. акакіе исповѣдни^х хѣвъ баше при декїи безаконно^х црїи...

— ст. прор. іовада. Тѣ^н баше Ѡ самарїа. его^ж порази левѣ и оумре...

л. 116. ст. Ѡ. н. аполонїа поустынника. Аполонїи и. в. с. Ѡ. н. еї. лѣ^т сѣ^м Ѡвержеса мира...

л. 117. ст. смѣч. авды еїпа. и венѣамина діакона. Тѣи бѣ^к въ црѣтво фѣвдосїа малаго. въ персидѣ епкпѣ вѣ...

л. 117 об. сл. іако подоваетѣ тазати^о пре^д вѣомѣ, съ насилники сего свѣта и^ж шенда^т менша^т здѣ. Анастасїи црѣ въ евтихіевоу ересь впа^д...

л. 119. цвѣт. 1. прїдовныа мрїи египтаньни. Сїа баше Ѡ египта вневреженїи безсрамїи...

л. 119 об. пам. прп. Ѡ. н. исповѣди. макаріа игоуменародиса вконстантинѣ градѣ...

л. 120 об. сл. ѡ покланїи. Блж. Ѡ. н. павелѣ простын оученикѣ стѣ. Ѡ. антонїа...

л. 122 об. цвѣт. 2. пам. прп. Ѡ. н. и чудотворца тита. Блж. и стѣ. Ѡ. н. титѣ. измлада възраста хѣ възлюбивѣ...

— стѣин^х мѣ. несамобратїи. амфїана едесїа. Сїи баше въ времена максимїана црѣ. братїа Ѡ единомъ стробы...

л. 123. прп. фѣвдосїи дѣвы. Сїа баше Ѡ града тита седмы^х надеса^т лѣто^х възрастѣ имѣщи...

— сл. Ѡ лимонса. ѡ разконницѣ^х. вземши^х вещи оу старца. и паки давши^х. Глѣше старецъ зосима, іако сѣщов ми вмонастыри имени^х втирѣ...

л. 124. сл. ѡ исповѣданїи грѣхо^в. Аще оубо шбращеши мовжа дѣовна и искоуена...

— сл. іако и по смрти мѣтѣни бѣс прїатна есть. Члѣще аще не достигаѣ еси попециса вживотѣ свое^х...

л. 124 об. цвѣт. 3. пам. прп. Ѡ. н. и испов. никиты игомена мидїскаго. Сїи възлюбивѣ въздержанїе и дѣвство...

л. 125. стр. стѣ. мѣченицѣ агапїи, иринїи. и хишнїи. Сїи баше при максимїанѣ црїи Ѡ града селогньска...

л. 125 об. сл. Ѡ патерика ѡ соблазньшимса братѣ ѡ стѣмѣ причастїи. Повѣдаше Ѡ. н. данилѣ глѣ. іако рѣ старецъ ишѣ арсенїи ѡ единомъ скитанинѣ...

л. 126 об. сл. ст. касіана в то^м. иже не възноситиса. Рече стѣи касіанъ римлянинъ. възпоманете и вы ѿца ирона... (на полі привієка XVII в.: Nauka przeciwko Lutrom i Kalwinom).

л. 127 об. цвіт. 4. прп. ѿ. н. и исповѣд. ивсифа пѣснописца. Ген баше ѿ сикелинскіа епархіа ѿ родителіи...

л. 129 об. пам. ст. мѣ. фєвдѣла и агафопода. Бѣ си хъ^ж фєвдѣлъ юнкшиши ваше. агафоподъ же старѣйшии...

— ст. мѣци. фєрфѣры и сестры ея рабыня. Єи вѣхуо при саворіи црїи вѣ персидѣ...

л. 130. прп. ѿ. н. зосимы. Єи оубо стѣи ѿ. н. зосима измлада вѣсхотѣ вѣоу работати...

л. 131. сл. ѿ патерика в страсѣ вѣїи. Бѣпроси нѣкто старца пѣмина в второмъ пришествіи хѣвѣ...

— цвіт. 5. пам. ст. мч. фєвдѣла. і агафопода. в. т. д. ст. мч. клавдіана и н^ж сн^ж. в. т. д. прєп. фєвдоры иже ѿ селогна. Єїа прп. фєвдора измлада вѣзраста хѣ вѣжде лѣвши...

л. 132. ст. мч. фєвдоры и дидима. Црѣвѣюиш дивклитіанѣ и максиміанѣ...

л. 133. сл. в трѣсѣ бывше^х вѣ антихѣи. да и мы слышаце поканіе приємемъ. Бѣ црѣво новѣтина великаго. вѣ^о вѣ антихѣи трѣсѣ великѣ...

— сл. в женѣ моливши^о вѣоу. еиже никаже напастъ не прїимашеса. Повѣдаше єдинъ нѣкто ѿць. іако вѣ александрію пришѣ^х внидохъ вѣ црѣвѣ на молитвоу... (вѣ желѣтвенихъ ризахъ, ѿ крычаніа, об. в вѣолювнѣк крѣпциі дшїи).

л. 133 об. сл. в мѣтѣкѣ. Єгда оубо речеть ти єрдце твоє вѣ дшїи нѣ вноци. вѣстани брате помолнса вѣс...

л. 134. сл. ст. анастасіа игоумена синлаискаго, да не вклевѣтає^х ієрѣа в стѣкмъ причастїи. Да не всоуди^х оубо вѣраѣ молю вы, да процїенїю сподобнмса...

л. 134 об. цвіт. 6. пам. прп. ѿ. н. євтихїа архїєїпа константина граѣ. Ген и. в. с. ѿ. н. и великіи (л. 135) архїєрѣки євтихїє...

л. 136. ст. ієрѣа и дхїлѣа. Єтѣи григорїи папа римѣскїи ѿ єтого вѣлїа сею стѣю показа... (на полі привієка XVII в. Powaga Grzegorza S-o Pap. Rzymisk. NB.).

л. 136 об. сл. в правдѣ и в неправдѣ. Первое оубо створена вѣдомъ правда... І. Франко, Пієна про правду і неправду.

л. 137 об. цвіт. 7. пам. пр. Ѡ. н. геургіа митѣлиньскаго. Сен измлады^х ногте^х хѣ възлюбивъ...

л. 138. ст. мч. калопіа. Сен баше въ времена максиміана...

л. 138 об. прп. Ѡ. н. серапиона мниха. Прп. ш. н (л. 139) серапионъ Ѡ оубности въ^о мни^х.

л. 139 об. сл. ст. петра александрскаго. Иже елико Ѡ высости своєа прискачють на подвигъ волѣзненъ...

л. 140 об. цвіт. 8. пам. ст. аплъ ѳ. иродиона. глава. и флешнта. и прочи^х. Кси^х оубо иродионъ его^х великіи аплъ навелъ... Памятев III, ст. 234—5.

л. 141. пам. ст. мч. пасовлопіа. Пасовлопіе земленое вставль жительство...

л. 141 об. пам. ст. прп. Ѡ. н. келестина папы римскаго. (Papież Celestinus Świętym iest). Сен баше при феодосіи юнкъ... низложи злочтиваго несторіа епистолами (Papież składa Patriarchy bez Synodu. NB.).

л. 142. сл. в дѣци сътворши мѣть. на хотѣвѣшимса оудавити длѣжникъ дѣла... (142 об. вси не родахъ в нем).

л. 143. сл. в чръноризци. смиривши^х братѣ келіа радъ. Баше чръноризецъ Ѡходан сѣло. весь разлогчавса мыслію...

л. 144. цвіт. 9. пам. ст. мч. еовпесхѣа и^х вкесаріи. Сен баше Ѡ каподокійскіа страны...

л. 144 об. ст. мч. кадима, архимандрита и седмъ счейкъ его. Сен баше въ времена саворіа персека^х...

— пам. ст. мч. иже къ плененіи вперидѣ скончавши^х сѣ. Саворію црю персекомог...

л. 145 об. сл. в логинѣ мнискъ и^х слово^х ницѣлаше недѣжнѣа. Жена нѣкаа имаше на сесѣкъ строу^х рекомын карки^х... (вѣщъ).

— сл. ст. исака сирина в милостыни. аще по смѣрти пріатна есть. Рече стѣи исакъ сиринокъ. тако аще имаши дневныа потреби...

л. 147. цвіт. 10. пам. ст. мч. терентеа. африка. максима. помѣіа. и прочи^х. лѣ. еже в блж. зинонтѣ. и александра. и феодора. Сїи бяхъ въ времена декіа цря. и фсртиніанѣ нѣмонѣ...

л. 147 об. ст. мч. іакова прозвितѣра и азы діакона. Єи
вѣхъ въ времена саворїа црѣ персескагѣ...

л. 148. ст. ап. агава. Єтѣи агавъ прркъ и аплкъ. сєи
взє^м пота^с великого павла... Памятєи Ш, ст. 213.

— сл. в наїи пѣстынници. како похотѣ^м сѣдвалѣ. По-
вѣдахъ братїа в ѡци наїи. іако издѣтъска тровада приле-
жашє... (об. похотєніє).

л. 148 об. сл. ѡ патерика в послашани. Речє старецъ
іако сѣдали въ послашанїи...

л. 149 об. цвіт. 11. пам. ст. смч. антипы єппа перга-
масїискагѣ. Тѣи башє въ времена доментїана црѣ. Па-
мятєи VI.

л. 150. стр. стѣю мч. процѣшїа и марѣтина. Єи сєю
стѣю мѣков григорїи папа римскїи ѡ стѣ. євѣаїа казаетѣ...
(Powaga nauki Grzegorza S-o Papieża).

л. 150 об. сл. в єварїи философѣ. єго^м крѣти сѣнесєи
єїпѣ. и дастѣ ємоу рєкнописанїє милостына ради. При фєв-
филѣ папѣ лєксандрьстѣ^м вѣ^с вкюринѣи єїпѣ... (Czemu
Theophilus Alexandryiski Patriarcha Papieżem. Jest tego przy-
czyna słuszna).

л. 152. цвіт. 12. пам. прп. ѡ. н. василїа исповѣдника
єїпа парїискаго. Єи стѣи василєи прємногїа єго ради до-
бродѣтели. (Тє S. у Francuz у Łacinnik).

— пам. прп. анфѣсы дщєрє копронїма. Єїа ѡцмь —
(пропуск). црѣ много повѣжена башє сѣпрашєсѣ мѣжєви...

л. 152 об. пам. принесєніє чѣтнаго пояса стѣла вѣда ѡ єїпа
зила въ црьградѣ при костѣнѣтинѣ и романѣ кагранород-
нѣ^м. Гѣ вѣ просвѣтєвѣи землю грѣческою...

л. 153 об. пам. прп. мѣри нїєѣ афанасїи игѣменїи. Яфа-
насїа бѣженаѣ рода вѣ ѡ острова нарицаємаго єгнѣи...

л. 154 об. сл. ѡ патерика в нѣкоєи стѣки старици и пов-
стынници. Два єдина велика старца ходоца вѣстыни
скитѣстѣи...

л. 155. цвіт. 13. ст. смч. артемона. Дивклитїанѣ
црѣвѣющѣ вримѣ. посла кѣ всѣ грады и страны...

л. 157. стр. ст. мч. трискенѣта¹⁾ Тѣи стѣи мѣ. три-
скенѣтѣ. вѣ ѡ мѣрѣскаго града...

¹⁾ крискента.

л. 157 об. ст. мч. василиска. и аскитрїи дщери его.
Бгда оубѣклаемн бахѸ иже ш стѣмъ сумешне стїи мѣнци...

л. 158. сл. Ѡ патерика ш данилѣ мнисѣ вѣскрившемъ
оубїенаго. Прихода иногда авва данилѣ мимо единомѣсто...

л. 158 об. сл. ѡмн злат. ш матыѣ. Члче послн бога^т-
ство свое вѣ шнѣ вѣкѣ...

— цвіт. 14. пам. и. в. с. Ѡ. н. мартина папы римь-
скаго. Сїи баше вѣ црѣвѣ костантина брадатаго...

л. 159. ст. мч. ардалишна мимьскаго. Сїи баше вѣ
времена максимїана црѣа. вѣ позорици^х подобе^н сын...

— стр. ст. мѣ. а. и азата скопца. Сїенномоу праз-
никѸ приспѣвшѸ ст. и великого патка...

л. 159 об. сл. Ѡ патерика ш видѣнїи е^ж видѣ слава^н.
Бцѣ славиана сѣда иногда сѣ братїєю. бы^о вѣ видѣнїи
оубжаснѣ...

л. 160. повч. ст. евагрїа вѣ черноризцемъ. Подоблетъ
мнихов тако снѸ быти...

л. 160 об. цвіт. 15. пам. ст. аплѣ Ѡ. ѡ. аристарха
псда. и трофима. Сїи бахѸ Ѡ ѡ. аплѣ... Памятїи Ш, ст. 219

— ст. женѣ василисы настасїи. Сїи бахѸ Ѡ великого
града римьскаго...

л. 161. сл. Ѡ патер. ш двою мнихов да и мы грѣшнїи
покаив'шеса, Ѡнсетъ Ѡ бѣ прїимемъ а не Ѡчлемеа. Два
мниха брань любодѣянїа Ѡ дїавола прїимѣша. изидоста
и поаста секѣ женѣ...

л. 161 об. сл. ст. евагрїа ш тщеславїи. Тщеславїе е^о
стрѣть безсловеснаа. и ко всякомѸ дѣлов...

л. 162. цвіт. 16. пам. ст. женѣ мсч. агапїи. ирины
и хишнїи. Бѣ время внигда христорснѣ мѣ. дишкантианомѣ
црѣмѣ...

л. 162 об. ст. мѣ. лешнида. хариссы. никїе. галинїе.¹⁾
калиды нвнехїе. василисы и феодоры. ПѣдрѸ морьскомѸ вда^н
бы^о лешнидѣ... Сїи стїи мѣци бахѸ Ѡ елады...

л. 163. стр. ст. мч. иринїи. Ст. мѣ. иринїа в'то^ж время
стѣла пасхы...

¹⁾ м. б. галинїе = галинїѣ.

л. 163 об. притча ст. варлаама, в печали житенстни, и в советне^х богатствѣк и в мѣтныи. Чѣкъ нѣкто имѣ ф. дровни...

л. 165. цвіт. 17. пам. ст. смѣч. смѣшна еѣпа перси^х-скаго и иже снимѣ. Ктисифонѣ исаликѣ владающе по градѣ^х персидьскы^х...

л. 165 об. пам. прп. Ѡ. н. акакіа еѣпа мелетїиска^г и исповѣдника. И. в. с. Ѡ. н. акакіе. и исповѣдникѣ хѣвъ баше при дѣкїи безаконнемѣ царн...

л. 166. ст. мч. андрїана. Ген стї. мч. андрїанѣ баше єдинѣ Ѡ тогда таты^х...

л. 166 об. и. в. с. Ѡ. н. агапита папы римскаго. (Cnoty у Cuda Agarita Papieža). Ген и. в. с. Ѡ. н. баше вѣ времена новстниїана црѣ...

л. 167. стр. ст. мч. арделшна игреца. Тѣи вѣ вѣ црѣтво максимїане шпилманскїа игры твора... (кнѣзь шпснѣк лицѣмѣ).

л. 167 об. пам. ст. анфѣсы дщери костантина кавалина. Прп. анфѣса бы^о дщїи...

л. 168. сл. Ѡ патер. в смиренїи. иже всю силѣ діаволю повѣждаетѣ. Два мнїха кыста брата приснаа...

— прп. Ѡцк н. изосимы и саватїа соловецкы^х начальниковѣ новы^х чудотворцовѣ. Прп. Ѡ. н. саватїе прѣбываше вѣ иноческо^х чиноу...

л. 171 об. сл. ст. мовсѣа в дєрзости. Бѣзлюбленаѣ брате строи^х свою силѣ вѣ слеза^х...

л. 172 об. цвіт. 18. пам. ст. прп. Ѡ. н. їванна очника ст. григора декаполита. Їванѣ и. в. с. Ѡ. н. измады^х ногтеи мира вѣзненавидѣ...

— пам. ст. мч. савы гофтѣкнина. Тѣи баше вѣ времена. новвалентїана црѣ...

л. 173. и. в. с. Ѡ. н. козмы халкидоньскаго еѣпа. Ген Ѡ пеленѣ вчистнѣк себе. вѣ постничьскы^х подвигѣ...

л. 173 об. сл. Ѡ патерика тако не подовае^т доводѣтели творити прѣ^х чѣкы. Баше нѣкїи мнї^х живыи вѣ постыни...

л. 174. сл. ївана злат. в послѣшанїи свѣкроу молащн^хса на всякомѣ мѣстѣ. Ико павелѣ не вѣрамѣ стѣк помолиса...

л. 175. цвіт. 19. прп. Ѡ. н. йана ветхїа лавры. Тѣмъ Ѡ млада^х ногте' вѣтвеною любовію оуязвленъ...

л. 175 об. прп. Ѡ. н. гевргїа єппа антивхїа писидїйскаго. Прп. Ѡ. н. гевргїи исповѣдникъ хвѣ. влѣта вѣ инокорець...

— ст. мѣ. хрѣтофора. и фавны и антинина. Єгда оубо великїи мѣ. хвѣ гевргїи мочч^и каше...

л. 176. прп. Ѡ. н. никифора игѣмена катовада нарицаемаго. Никифоръ блж. вел. Ѡ. н. вы^о Ѡ константина града рода славна...

л. 176 об. сл. Ѡ патер. Ѡ вдовици ю^и помилова кнѣзь смиренїа ради сїа єл. Старица оубога имѣ двѣ чадѣ мужскѣ полѣ и женскѣ... (177 повитїю).

л. 177 об. сл. Ѡ лѣствици ѡ сїнїи дїшевнѣмъ. Аще не всакъ крещенъ спїетса прочее оумолчю...

л. 178. цвіт. 20. пам. прп. Ѡ. н. фѣдора трихїны. Єи всакїмъ злостртїемъ... (об.)

л. 178 об. ст. мч. виктора. зотика. зинона. акундїна. кесарїа. христофора. фавны. и антонина. Єи вси єдиномыслено. при дивклантїанѣ злочтивѣмъ...

— сл. анастасїа игѣмена. ѡ исповѣданїи грѣхомъ къ дхѣвнѣмъ ѡцемъ къ вѣжамъ. Добро є^о ѡинды и полезно исповѣдати грѣхы...

л. 179 об. цвіт. 21. пам. ст. смч. їановарїа єппа. и ст. мѣ. проксла. соса. и фаогста дїакона. и дисерїа четца. ектихїа и аковстївна. Єи влхѣ при дивклантїанѣ црї. и тимофѣа кнѣза амѣвонїскаго...

л. 180. пам. ст. вмч. фѣдора. и^и впергїи пам'филїистки. Вѣ црѣво антонїново швладаюцїс фѣдорс...

л. 183. прп. Ѡ. н. анастасїа синаискаг. Єи стѣ. Ѡ. н. штавлен мирѣ и т^и вмирѣ...

— и. в. с. Ѡ. н. максима єппа конѣстантина градѣ. Єи нарицашеса Ѡ ветхаго рима снѣ вы^и родителю богатс...

л. 183 об. ст. мч. александрїи црїци єуже вѣдѣщаго швсїанїа ходатан. Александрїа мѣ. хва вѣше жена дивклантїана црѣ...

л. 184. стр. мѣ. исакїа. аполоса. кондрата Єи стїи мѣци.. Дроузи влхѣ александрѣ црїци...

— пам. ст. пр. мнѹка. Многи^и тацѣмци мѣжи гѣ вѣ.
давѣ симѣ прѣрчества дарѣ..

л. 184 об. сл. Ѡ старчества. да никто^ж не прелстится
въ мечтаніи^х діаволи^х Ѡшавленіа. Нѣкоемѣ мнѹхъ ави^о діа-
волѣ прѣвѣразивса въ аггль свѣтѣ^х..

л. 185 об. цвѣт. 22. пам. прп. Ѡ. н. и чюдотворца си-
кивта. Тѣи нарицашеса Ѡ веси галатїнскїа..

л. 186 об. вѣспоминаніе и еже къ хѣ шествіе ст. апла
нафанана, и^{же} естъ симонѣ ревнivyи. Сїи ваше Ѡ кань
града галилїнскѣ^х.. Памятки III, ст. 198.

— сл. Ѡ прп. мнискъ виталїи. како вставль келїю иде
въ александрїю. и сїе владнїцов. Прп. Ѡ. виталїи бѣ Ѡ
кюпрьскѣ^х вострова.. (187 об. вѣзвєскѣ^х шєи...)

л. 187 об. цвѣт. 23. пам. ст. вмч. и повѣдоносца георгїа.
Славныи и дивныи великыи мч. георгїи ваше въ вре-
мена диоклитїана црѣ.. (л. 189.) Чудо ст. георгїа Ѡ снѣ-
попокѣ. Повѣдаше козма мнѣ^х и^{же} бѣ Ѡ скверскїа страны..
(л. 190 об.) Чудо ст. георгїа Ѡ иконѣ. вню^ж стрѣли срачи-
ннѣ овиависа и поклавса сїнѣ^х вѣ. Кѣ градѣ рамелїи сра-
чиньскѣ^х..

л. 191 об. цвѣт. 24. пам. ст. мч. савы стратилата. Сїи
стѣ. мч. ваше во времена аврилїана црѣ вримѣ^х..

— прп. елисаветы чюдотвор. Сїа въ оуности телєснѣи
постническїа трѣды вѣспрїємши..

л. 192. пам. ст. мч. пасикратїа и валентїана. Сїи вѣхѣ
Ѡ родостола мисїнскѣго вѣкоемѣ гегеинѣ^х ковающе..

л. 193. ст. мч. евсеїа. невна. лєвнѣтїа. и н^ж снїми. По
скончанїи стѣ. вмч. георгїа. повелѣ диоклитїанѣ — повсюдоу
вѣрѣтаємыа хрѣтїаны..

л. 193 об. чудо ст. георгїа Ѡ пастѣскъ овидєнѣ^х Ѡ змїє.
Повѣдаша на^м авва георгїи вхѣдѣщѣ^х вгорѣ..

л. 195. цвѣт. 25. пам. ст. ап. ї ер^т. марка. Всєхвалныи
гнѣ аплѣ и вѣговѣтныи^и марко..

л. 196. пошченїе ст. ап. марка. Братїє, прѣно жадла сїнїа
ншєго гѣ вѣ ншѣ^х..

л. 197 об. цвѣт. 26. и. в. с. Ѡ. н. василїа еїпа амасїи-
скаго. Славныи мч. василїє. ваше еїпѣ амасїнскїа митро-
полїа..

л. 198 об. сл. в ползк дїи. Подобаєть на^м братїє въ кратцк^м семъ житїи...

л. 199 об. цвіт. 27. пам. св. смѣч. симишна сродника гїа. Сего са^х х^с вг^з нш^к. іако сродника въсприємъ...

— сл. в исакїи мниск. его^ж прельсти діаво^т. и паки оукрѣпнєса повѣди діавола. и мѣть вжїю (л. 200) положчи вкїєвк. Б^о ч^рноризиць именовъ исакїи...

л. 202. сл. іѡа^н злат. в мѣтїни како подобаєть тво-рити. Яце оуко насыти^тса еси пищею, помани лчюца...

л. 203. цвіт. 28. пам. ст. аплъ насона и сѣсипатра. Жизни тлѣмьма насонъ конецъ прїа^т. (троп.) об. Вснх^жкъ насонъ тарсаннѣ каше... Памятеи Ш, ст. 231—2.

л. 205. насон^м вѣровавшє и апл^м з. развоинникъ. в^ко-но^с смолк врюще вѣврѣжени скончашаса. Развоинници оувѣ-девши єдемъскаго развоиннїа. Ємолою потщаса полбчити мыслєно въспрїати.

— ст. керкира дщи црѣва стрѣлами сѣстрѣлана сконча^с...

— ст. мч. максима и дазы и киндилїа. Вѣ дни ди-вклитїана и максимїана злочестивы^х. іати бывше стїи.

л. 205 об. ст. виталїє вгне^м сконча^с...

— сл. Ѡ лимониса в черноризци продавни^м клобѣцк. Вѣ александрїи єгипетъстєи вдомоу стѣла мрїа вѣолобивїи мѣжи...

л. 206 об. сл. ст. анѣстасїа в казнє^х вжїа^х. в ратє^х и в гладк пєбчнїє. Оуво чѣколювецъ и правєдныи сѣ-дїи вжї...

л. 207 об. цвіт. 29. ст. мч. и^ж вѣ кизицк. фєвгнїда. рѣфа и антипатра. нєвєстиха. артеми. магна. фєвдота. фав-масїа и филимона. Єїи вжїтвєнїи мѣченици Ѡ различны^х странъ сѣбравшєса...

— пам. прп. Ѡ. н. мемнона чюдотворца. Єи и^ж вѣ стѣ^х Ѡ. н. мемнонъ вѣла ради покорьса...

л. 208. фєвдора, и родишна діакона, мѣчєвшн^хса вѣ афродїи каринєцк. Тїи вѣх^оу вѣ времена дивклитїана црѣ...

— пам. прп. Ѡ. н. никиты игѣмена сѣна^тскаго. Тїи прп. Ѡ. н. никита вѣ Ѡ града виѣднєска^т рожєса Ѡ влго-вѣрнов родитєлю...

л. 209. сл. в овѣтѣ. и в жертвѣ и в мѣтвѣ. Ище что овѣщаши бѣи. принеси скоро..

л. 209. сл. в пѣстынници прѣймавшѣ хлѣбѣ в бѣ. Бѣлаше нѣкѣи черноризицѣ вѣ внотренѣи пѣстыни..

л. 210 об. цвѣт. 30. пам. ст. ап. иакова брата ст. йѡана вѣслова. Ген баше сѣѣ зеведешвѣ. братѣмъ йѡана вѣслова..

л. 211. сл. в магистрѣанѣ и^ж мртвѣ свою срачницею покры лежаща. Нѣкто магистрѣа пѣщенѣ вы^о на посо^жство царевѣ..

л. 212. ст. ефрѣма в миретѣи сѣетѣ и в вѣдоуше^ж сѣдѣ. Оуже время наводи^т ны на дѣло вѣчна^т живота..

л. 213. сл. в патерика и^ж оумираа извѣститѣ брати иако впокои граде^т. Глахов в етерѣ старци иако омираа вѣ вѣскитѣ..

л. 213 об. сл. в исходащи^хса во има гнѣ павлаючи^хса дѣгль стѣѣ. а сходащи^хса же на весоуженѣ павлаютса вѣси. Мниси едини шѣѣше исхи^ж свои собрашася вкоупѣ..

л. 214. мѣѣ маи.. Вѣ прѣвѣѣ ст. пр. йеремѣа. Ген изѣ отровы матерна шѣщенѣ вы^о..

л. 215. пам. ст. мч. ваты персаинна. Стѣи мѣ. вата вѣ страны вѣ персекия. в прадѣ хѣѣ вѣрѣ наочикса..

л. 215 об. пам. прп. в. н. пафнотѣа игѣмена рѣтва прѣчтыа вѣѣ. и^ж вѣворовѣске просѣавѣшаго вностницѣѣ новаго чудотворца. Ген оубо прѣпопомнимыи вѣѣ пафнотѣе. баше вѣ колѣна агара^жска влѣкѣса родѣ..

л. 217 об. сл. в патерика о любке еи^ж дѣла вѣѣ сѣгрѣшенѣа працаетѣ. Брата два идоста на торгѣ..

л. 218. сл. иеремѣа пр. в вѣсѣгодне^ж поуги имѣѣ хѣдаше вси спѣмса. Сице глѣтѣ гѣ се да^ж прѣѣ вчима вашима пѣтѣ..

л. 218 об. мая 2. принесенѣе моше^ж и. в. с. в. н. афанасѣа лейпа александрѣска. Сего дѣгльскаго житѣла..

— пам. ст. мч. испера. изоа. и члѣ и^ж кюрѣака. и фѣвдѣла. Сѣи стѣи есперѣе. изоа влѣхѣ при андрѣани цри равнѣ выша..

л. 219 об. пам. ст. мч. селѣвана йѣпа. Ген баше вѣ газскѣа страны..

— принесенѣе мошеи стѣою мч. кориса и глѣва. По свѣенѣи стѣою мѣ. кориса и глѣва..

л. 220 об. сл. Ѡ лимониса. како послѣшаніе боле во пѣ-
стыннаго житіа. Два брата прислаа придоста житѣ вма-
настыр...

л. 221. мая 3. пам. ст. мч. тимофѣа четца. и мавры
сѣжителиницы его. Къ времяа гоненію іатѣ въ стѣи ти-
мофѣи...

л. 222. пр. Ѡ. н. петра чудотворца. Сѣи константін
град Ѡчѣство имѣаше родителен бѣолюбезных...

л. 223. оуспеніе прп. Ѡ. н. фѣвдосіа игумена печерьска
иже вкнѣвѣк. Фѣвдосіи прп. Ѡ. н. вѣ Ѡ града василева...

л. 225. сл. Ѡ житіа ст. фѣвдосіа. Стомог Ѡ. н. фѣв-
досію живѣщог сѣ братію вкоупѣ. и мѣтвоею манастыр
оумноживши. повелѣніе въ емѣ Ѡ бѣ разѣградити мана-
стыр воліи...

л. 226 об. мая 4. ст. мч. пелагеа иже Ѡ тарса. Сіа
ваше при дивклитіанѣ црїи...

л. 227. пам. ст. мч. шавіана іѣпа и оуѣнкѣ его. Тѣи
ваше при маѣиміанѣ цри...

— пам. прп. Ѡ. н. иларіа чудотворца. Сѣи измлада
възраста. крѣтѣ хѣвъ на ramo вземѣ...

л. 227 об. прп. Ѡ. н. никифора игумена мидіискіа шки-
тели. Прп. никифорѣ въ времена ваше иконоборецѣ...

л. 228. стрѣтъ ст. мч. еразма. Еразмѣ блаженны измлада
хѣ възлюбивѣ. и заповѣди его храна...

л. 229. прп. пелагеи блѣдници. Стѣи патриархѣ ве-
ликиа антиохіа созва своа іѣппи нѣкогѣа ради потреби
црковныа...

л. 229 об. сл. Ѡ патерика ѡ висаріонѣ. како слово
толко изгонаше вѣскы. Приде иногда єдинѣ вѣскѣнѣсѣ
въскитѣ и въ ѡ неѣ мѣтва въ цркви...

л. 230. мая 5. пам. ст. вмч. ирины. Та вѣаше єдино-
роѣна дщи ликинїа василиска...

л. 232 об. сл. ѡ стѣѣ сисон вѣскри слово 8мершаго.
Приде иногда простѣлюдинѣ имѣ сїа своего...

л. 233. сл. ѡ покланїи. и ѡ прощенїи грѣховѣ. Пост-
ница нѣкаа дѣа затвори себе втѣскнѣ храмннѣ...

л. 233 об. мая 6. пам. прп. іѡва. Сѣи ваше Ѡ авсидїи-
скіа страны...

л. 234. Сл. ѿ лимониса в іуаннѣ поустыиницѣ его^ж хотѣ вѣсѣ прильстити комканіе^м. (об.) Есть рѣ^н вѣстыни далнѣи кра^т нашѣ..

л. 235. сл. в касіанѣ епкпѣ. Вѣ градѣ ларенѣ вѣ еппѣ имѣне^м касіанѣ. швыча^н имаше такѣ всѣ дни слѣжити бѣи..

л. 235 об. мая 7. вѣспоминаніе внигда ависа крѣтѣ на нѣи при чѣ^к третіе^м дни. при константинѣ велицѣ^м црїи. и кирилѣ архїеппѣ іерлимѣстѣкмѣ. Вѣ стѣмѣ градѣ іерлиме вѣ дни стѣла н. ница..

л. 236. пам. ст. мч. акакіа. Єи каше при маѣиміани црїи каподокіанинѣ родо^м..

— пам. прп. ѿ. н. пахоміа мнѣха. Пахомеи прп. ѿ. н. татѣ вы^о вѣ время гоненіа..

л. 236 об. сл. в антонїи черноризци. вышеш^м врсѣи началникѣв печерьскѣ манастирѣ. Кнїсю іарославѣ сїѣѣвоу володимерю княжачю вкѣвѣк..

л. 237 об. сл. в разбойницѣ иже исповѣда всѣ своѣ съгрѣшенїа пре^д всѣми каша. Язѣ іѡан^н видѣ^х страшнѣ вещь. прише^х вѣ александрію..

л. 239. мая 8. пам. ст. ап. и евр. іѡан^нна вѣслова. Похвалѣ софронїа іерлимскаго в вѣсловѣ. тако ѿцѣ іѡана вѣслова зєвѣден каше..

л. 239 об. собраніе стѣла прѣсти исходаціи ѿ грѣва. сиречь манна. Бєвѣлгыи чѣколювѣ^н вѣкѣ ншѣ. неточїю в не^м вѣжделѣннѣ подвигшим^{сѣ}..

л. 240. прп. ѿ. н. арсенїа великаго. Арсенїе и^ж. в. с. ѿ. н. каше ѿ стараго рима дїаконѣ стѣла вѣїа цркви великіа..

л. 241. сл. в еракѣ поустыиници. Можжи стїи трїе съврѣшени до конѣца издѣтска вѣс сѣ повинѣвшє..

л. 241 об. ѿ патерика тако полза е^о трѣжати^о своимѣ рѣкамн. Братѣ вѣпроси старца. рци нам^у глѣ. и рече старецѣ подцимѣсѣ дѣла^{тѣ} и не ленимѣсѣ.

— мая 9. ст. пр. исїа. Ст. пр. исїа велеглѣннѣ каше ѿ іерлима..

л. 242 об. ст. мч. христовѣра. ѿ семѣ прєславнѣ мч. глѣтѣсѣ нѣкѣе чюднѣ и прєславнѣ..

л. 244 об. ст. епимаха. и гордіана. Сеи иже снимъ
хѣва ради исповѣданіе ятнвыша...

— принесеніе мощей ст. вел. чудотворца никола Ѡ
моуръ вѣа^р гра^х. Поне^ж злоумноженіе грѣховъ нѣи^х посп-
шающ^с...

л. 245 об. сл. Ѡ чудесъ ст. никола. како изведе издна
мора чѣка глѣмага дмитріа. Добро е^о намъ вжѣ писаніе
ка^м проповѣдати...

л. 247. мая 10. пам. ст. ап. симона силота. Сеи естъ
симонъ иже нафананѣлъ нарицаемъ...

л. 247 об. ст. мч. кондрата и дрѣжини его. Сеи иже
снѣ^х вах^оу въ времена декіа...

л. 248 об. пам. ст. мч. алфіа. диладелфа и кипріана.
Сѣи стѣи вах^с Ѡ касанскѣа страны...

л. 249. прп. Ѡ. н. исх^хіа исповѣдника. Сеи стѣи исихіе
нарицашесѣ Ѡ страны діапійскѣа...

— сл. Ѡ черноризци исходашимъ изманастыра. Въ
земли роуст^ки въ градѣ кѣвкѣ. е^о зовомое берестовое...

л. 249 об. сл. Ѡ полз^к дшѣвн^ки. Члѣче всѣ въспрѣалъ
еси Ѡ вѣа. раз^с и смыслъ...

л. 250 об. мая 11. пам. ст. мч. мокіа. Сеи ваше при
дешкантианѣ црѣи Ѡ европѣ...¹⁾

л. 251. ст. мч. дишкора. Тѣи нарицашесѣ Ѡ смирен-
ска града...

л. 251 об. пам. прп. Ѡ. н. мефодіа моравскаго. Прп.
Ѡ. н. мефодіи кѣ Ѡ града селовнскаго... (Niedostateczna Hi-
storia bo nie znaczy czasu, у pod ktoremi Pany i Patriarchy sie
to dzialo).

л. 252. сл. Ѡ патерика Ѡ верюущихсѣ съ мнѣхъ кѣ-
сехъ. Мнѣ^х мургсѣиже кѣ на каменито^х...

л. 252 об. мая 12. пам. н. в. с. Ѡ. н. епифаніа депла
кипреска^г. Сеи великѣи чудотворецъ епифаніе ваше Ѡ страны
финійскѣа...

л. 253 об. н. в. с. Ѡ. н. германа архіеппа коньстантина
града. И. в. с. Ѡ. н. германъ ваше въ црѣтво иракліево...

л. 254. сл. Ѡ житіа ст. Ѡ. н. епифаніа. Епифаніи оубо
сеи родомъ кѣ жидовинъ...

¹⁾ м. б. европѣ.

л. 255 об. пам. прп. Ѡ. н. савина іппа кипреска^т. 8чїка ст. епифана. Єи в'к Ѡ земля финическіа глѣмыа (л. 256) богатыа..

л. 256. прп. Ѡ. н. полѣвіа іппа риноковрска. Полѣвіи прп. Ѡ. н. 8чїкъ вѣше того^ж епифана..

л. 256 об. повченїе в смрти и в согд'к. Попцимса вратїе прѣ^ж смр'ти свои^х покаитиса грѣхо^в..

л. 257. мая 13. пам. ст. мч. глокерън. Єїа вѣше в'к времена антонїа цр'а и савина игемона..

л. 257 об. пам. прп. Ѡ. н. сергеа испов'дника. Єи вѣше рода славна и богата. и велїи дшїю..

л. 258. прп. Ѡ. н. навсикакіа іппа синад'скаго. Єи блж. Ѡчьство им'кїаше апамїю..

л. 258 об. сл. в нрав'к'хъ добры^х. Стра^х в'їи Ѡгони^т злобѣ. а л'кность Ѡгони^т стра^х в'їи..

л. 259. мая 14. пам. ст. мч. сидора. Єи вѣше в'к времяа декїа цр'а. Ѡ града александр'скаго..

л. 259 об. ст. мч. александра. Єи вѣше в'к времена максимїана цр'а..

л. 260. сл. Ѡ патерника в оуспенїи вел. макариа. Хоташѣ оубо изити великыи макарии..

л. 260 об. преставленїе ст. сидора х'ї ради оуродиваго. нарицаемаго твердослова. ростов'скаго новаго чюдотворца. Єи блж. яко^ж пов'даю^т н'кции. Ѡ западны^х стра^х вѣше..

л. 262. мая 15. пам. прп. Ѡ. н. пахомїа. Прп. Ѡ. н. пахомїе. вѣше Ѡ египта..

л. 263. прп. Ѡ. н. архилїа іппа ларнѡньска^т. Єи вѣше в'к цр'тво константина вел. бл'гоч'тивсѣю Ѡрасль..

л. 263 об. ст. мч. раклїа, павлина и венеदिма. Єи стїи блжѣ Ѡ афин'къ пропов'дающе..

— преставленїе прп. Ѡ. н. ефросима псковска^т новаго чюдотворца. жившаго на^х толь-вою (!) рекою. несздавшаго вбитель прѣч'твю трїе^х стїхъ. Слово в роженїи блж. Ѡ. н. ефросина и в житїи и в преставленїи. Бж^о оубо єи блж. втрокъ елазаръ Ѡ великаго встрова роусїи¹⁾ межю севера и западу.

¹⁾ пор. прїнде на рвскїи встровъ царь батыи 215 об.².

л. 266. сл. Ѡ патерника ѡ видѣнїи ст. пахомїа како дїша праведны^х възсходати на нѣба. како грѣшны^х вста-
влѣма враго^х. хотѣ възсвити брашна великїи пахомїи вета
помоли^{сѣ}.. Пор. Памятки IV, ст. 470—1.

л. 267. мая 16. пам. прп. Ѡ. н. феѡдора Ѡ сїѣннаго
ѡчїйка пахомека. Феѡдо^р в. с. Ѡ. н. стѣла ради чѣтоты наре-
ченъ кы^о ѡсцѣенныи..

л. 267 об. пам. прп. Ѡ. н. александра аїппа їерлїм-
скаго. Пам. ст. мч. еїпѣкъ авды, и авдисѣки и^х сними лї.
и зї. прозвите^р и двѣць. з. Стѣни авдїисѣ еїпѣкъ сын персид-
ска^р града..

л. 268. пам. ст. мч. вахвосоа. и сакїа и семїшна. Стїи
въ персидѣ хѣ исповѣдавъ. пати быша..

— пам. прп. Ѡ. н. геѡргїа еїппа митѡли^сскаго. Геѡргїи
въ ст. Ѡ. н. измлада хѣ възлюбивъ..

л. 268 об. ст. мч. вита медоста и хрїтїаници. Въ земли
лоукашнѣстѣки кы^о моч^х..

л. 269 об. сл. Ѡ лимониса. ѡ поносившемъ въ флорисци
братоѡ своемѡ мнїхоѡ пострадаѣти. Два брата въста вко-
стантїнкѣ градѣ..

л. 270. сл. кесѣїамъ. Разѡмѣван прѣмо довольно. тво-
ри^х рассѣженїе..

л. 270 об. мая 17. пам. ст. аїпль Ѡ. ѡ. андронїка
и нонїе. Стїи хѣвъ мч. и аїпль всю вселенїю тако нѣкто кри-
латъ ѡбѣтекъ.. Пор. Памятки III, ст. 218.

— ст. мч. солохона и иже снимъ. Стїи баше въ вре-
мена максимїана црѣ..

л. 272. сл. Ѡ патерника ѡ пїанѣстѣкѣ. Молю^х всако^р
чѣлка хотѣщаго дати покашнїе вѣоѡ..

— сл. како достонтъ ѡ цркви стоати съ страхо^м и бо-
пазнїю. Всакомѡ вѣровавшемѡ вѣвѡ аггль гнѣ приходитъ..

л. 272 об. мая 18. пам. ст. мч. феѡдота и^х въ ан-
кѡркѣ. Стѣла дѣвы и седмеро мѣць..

л. 273. ст. мч. петра и павла. андрѣа и дїмїїа и хри-
стїны дѣвы. Стѣни мч. петръ баше Ѡ ламѣака града..

л. 273 об. пам. н. в. с. Ѡ. н. стеѣфана аїппа коньстан-
тина града. Стїи баше сїѣ прїноминаемаго василїа црѣ
грѣческа^р..

л. 274. пам. ст. ап. епафродита. Сѣи единъ Ѡ седми-
десати^х бы^х...

— стр. ст. мч. семевна. исакіа. и варфѣа. Семувнъ
исакїи и варфѣи хъви мѣци...

л. 274 об. стр. ст. мч. фѣвдесїи. Сѣи вѣк Ѡ констан-
тина града.

л. 275. сл. Ѡ патерика ѡ покаяніи. Приде иногда етеръ
къ Ѡцю сисою...

л. 275 об. сл. ст. ефрѣма ѡ то^х. како достои^т съ всѣ^х
прилежанїе^х чести стѣла книги. Брате егда наиде^т на та лѣ-
бавыи помыслѣ...

л. 276 об. мая 19. пам. ст. смч. патрикіа и и^х сви^х
акакіа. менадра. и полїена. Стѣи патрикіи ваше еїпъ прѣ-
сїнскїи...

л. 277. ст. мч. колѣфа. Сѣи ваше при маѣимїанѣ цри...

— пам. прп. Ѡ. н. агадіа. Прп. Ѡ. н. агафїи Ѡ хртїанѣ
родителю рожьса...

л. 278. сл. Ѡ патерика ѡ смиренїи. Приде единъ братъ
къ Ѡцю сисою вгорѣ Ѡца антонїа...

л. 278 об. сл. ѡ званїи бжїи въ цртво ѣвное. Індѣ же
прилагаа цртво ѣвное къ члѣкѣ богатѣ...

л. 279. мая 20. пам. ст. мч. фалелѣа. Сѣи ваше при
нѣмерїанѣ цри...

л. 279 об. ст. мч. аскалы. Сѣи ваше Ѡ фиванды егв-
петьскїа...

л. 280. ст. мч. филитера и^х снимъ. Филитеръ хъвъ мѣ.
вѣк рода и воспитанїа никомїдїнска града...

л. 280 об. шврѣтєніе моцїи н. в. с. Ѡ. н. алексїа ми-
трополита московьскаго и всеа Р҃си. Бѣ времена^х кѣлочѣи-
ваго и хѣлюбиваго самодрѣжца великаго кнѣза василїа васи-
левича...

л. 281 об. сл. ївана зат. ѡ мѣтвѣ. како не продолжати
молѣтвѣ но вкратцѣ съ оумилєніемъ молитиса. Пшдобенѣт
оубо молащемоуся недолгы^х простирати словесъ...

л. 282 об. мая 21. пам. ст. и вѣовѣкчанн^х црїи вели-
кы^х и равноапѣль коньстантина. ї елены. Великіи сѣи блж.
прѣновѣспоминаемыи въ цри^х...

л. 284. сл. Ѡ патерика ѡ константинѣ цри. како съшєдѣ
съ нѣк^о вєсѣдова съ пансїемъ прѣстыннїко^х. си^х слыша^х

їванъ коловъ вписа^в слышашн^х ползвы ради. Сеи нѣкто и. в. с. Ѡ. н. вѣ скутѣк...

л. 285. мая 22. пам. ст. мч. василанска аниесеа стѣго феѡдора тиро^в. Бѣ времена маѣиміана цѣр. посланъ бѣ на косто^в...

л. 286 об. пам. ст. Ѡ. н. мелхиседека. Подобно е^о прѣвое Ѡчьство и ро^в мелхиседека...

л. 287. сл. афанасіа аеп. александрьскаго ѡ мелхиседецѣ. Мелхилъ цѣр. яко^в рекохо^в имѣ два сѣла... Пор. Памятви т. I, ст. 94.

л. 290. прп. Ѡ. н. никиты переславѣскаго (!) нова^т чудотворца. Никита прп. Ѡ. н. вѣ роже^в и вѣспитанъ вѣ градѣ переславли...

л. 292 об. мая 23. пам. прп. Ѡ. н. миѡанла еѣпа синнадскаго. Сеи агглоименитнын миѡанлъ житіемъ съвршени^х себе вѣти^х...

л. 293. прп. Ѡ. н. неповѣдника ивана крѣспичника. Сеи блж. изъ млада ївановы^х (об.) и илїнны^х подокаса нраво^в...

л. 293 об. стр. ст. Ѡ. н. миѡанла мнїха. Сеи вѣ Ѡ едеса града...

л. 294 об. шврѣтеніе чѣтн. телесе прп. Ѡ. н. леѡнтїа еѣпа ростовѣскаго. Сеи вѣ блж. леѡнтїи константина града рожани (!) воспитанїе...

л. 296. сл. ѡ есдіахъ и властеле^х емлющи^х мздов и неправосудащи^х. Сице глѣтѣ гѣ слышите соудїа [земны]...

л. 296 об. мая 24. пам. прп. Ѡ. н. симѡна и^х на дивнѣи горѣ. Сеи прп. чудотворецъ семѡнъ...

л. 297. Пам. ст. мч. мелетїа стратилата и и^х снї^х ївана. стефана. сѣрапїиѡна. егѡптанїна. и калиника великаго. и вї. комитѣ. и три оунѣ. и тре^х женѣ. марїанїи. паладїи и сосаны. и двон^х млада^хнець. и кирїака. и хрїстїна. и проча^х множества и^х снїми мѣчївиши са едина. ї. тысяць и с. и нї. Сїи стїи мѣци бахѣ вѣ времена антонїа цѣр...

л. 298. сл. Ѡ лимонїса ѡ ходоши^х мнїск вкорчмоѡ. Старець нѣкїи сѣдаше вѣ скитѣ. и взиде единою вѣ алеѣандрїю...

л. 298 об. сл. ѡ попе^х. Долженъ е^о попѣ сице ѡ люде^х жити, прѣвое да творитѣ мѣтвѣ всею дїшею за са и за люди и Ѡ смерти застѣпаѡ люди внапастѣ^х. ид^шю свою пола-

гла застадо. долженъ есть попъ бѣдныѣ помогати. скорѣиша оутѣшати. печалныѣ. всакоѣ гнѣва не дрѣжати. аще попъ гнѣвъ дрѣжитъ то по вса дни съгрѣшае... (л. 299) не побчи° лестыцѣхъ. не одинаѣ възвыси. а дрѣгаго оуничжиши. ни почти богатаго за выше сѣданіе не презри збогатаго не имовща ти даровъ. но равно вса имѣни. клеветыѣ скоро не приеми. и люди не сѣди слышаніемъ. мнози бо завистію и неправдою клеветѣтъ... не величан (съгрѣшившаго) прѣкъ кѣми. да не лише вреда емѣ предаси... долженъ е° попъ зѣло кротокъ быти. (299 об.) и съ многыѣ пытаніеѣ нескати и егда вѣраше съгрѣшшаѣ не авіе изгонити и° цркви. да не похытивъ сатана чѣка того своего и створитъ.. Не достонтъ бо еркви часто владчати или клати кого. но срассвженіемъ вса створити (Ся статья, очевидно, руського походжена.)

л. 299 об. мая 25. третіе вѣрктеніе чтныѣ главы прдо-течевы. Иже прѣкъ многими лѣты съкровена бывши..

— ст. смч. ферапонта еппа кюпренскаго. Ферапонтъ смч. вквдѣ вѣк и коюю родителю..

л. 300. стр. ст. мч. панхаріа бывшаго преже жрѣца. Панхаріи хѣвъ мч. вы° оубо в ветхаго рима..

л. 300 об. сл. в лимониса в порвченіи стѣви вѣы. Повѣдаше поладіи мниѣ. пришедшиѣ наѣ кнемѣ..

л. 301. мая 26. пам. ст. ап. карпа. одинаго в седми-десятихъ. Сен гнѣ аплѣ седмѣдесатыѣ оуѣнкоѣ и аплѣ..

л. 301 об. пам. прп. в. н. йванѣ испихита. Йванѣ в. с. в. н. измлада хѣ възлюбивѣ ..

л. 302. сл. како діаволѣ изводиѣ в пѣктіа изцркви чки. Баше старецъ прозорливѣ дхѣомъ. въ печерскоѣ монастыри. именеѣ мафѣи.. видѣк вѣходѣща вѣкса въ вѣразѣ лаха влоудѣк..

л. 302 об. стр. ст. в мч. геургіа новаго. пострадавшаго в средецѣ градѣ болгарскоѣ в вѣзможного црѣ селима турскаго. Быстѣ оубо сен влж. геургін в влгчтивѣ и славнѣ родителю..

л. 304 об. сл. йвана зат. ико подоваеѣт ѣеркѣмъ зчити люди. аще и не послѣшюѣт. Рече гѣ подоваеѣтъ сребро мое дати трѣжнникоѣ..

л. 305. мая 27. пам. ст. смч. ферапонта. Сен влше ѣерѣи въ сардінсѣкѣ митрополіи..

л. 305 об. стр. ст. мч. фѣвдоры и дидѣма. Стѣла фѣвдора вѣкта дивквнтїана црѣ..

л. 306. сл. в прїдобвнѣхъ петре чръноризци. и в пркнїи его преже треи дїи смрти его. Прозвѣтеръ нѣкто въ пелопотамїи ветровк...

л. 307 об. сл. ївана зат. в емлюци^х рѣкзы на сирота^х. Доколѣкъ ненасмѣтитеса събирающе шгнѣ на своа главы лихонмцы...

л. 308. мая 28. пам. смч. владїа. Сеи стѣи вѣтивъ себе Ѡ всакїа скверны...

л. 308 об. ст. мч. елнконида. Та вѣше при гордїанѣк и филиппа црїи...

л. 309. ст. мч. крискента павла и дивскорида. Стїи вримецѣк градѣк ходаше...

л. 309. пам. ст. Ѡць на перво^х соборѣк съше^хши^хса вникїи. и єдиносѣсна Ѡцѣс сїа проповѣдавше. и злочтиваго арїа ересе^х началника низложившимъ. По петрѣк стѣкише^х патрїархо^х александрьскимъ поставленъ въ^о ахилии...

л. 309 об. сл. в сапожници. его^х шерѣте црѣвъ писецъ молащася полѣнощи оу цркви стѣи вїа вхалкопратїи. Црѣвъ нѣкто писецъ повѣдаше...

л. 311. сл. в діаконѣк^х. Дїаконѣ оубо подобѣт все творити. но не (об.) безвола поповы...

л. 311 об. мая 29. пам. ст. фѣвдосїи дѣвы и мѣци. Стїа шѣїннаѣ и всешѣїннаѣ штроковица. тираннна вѣше родо^х...

л. 312. прп. Ѡ. н. александра папы александрьскаго. (без текету). Ten titul skąd (Patriarsze) Alexandriysk.

— ст. прп. мч. фѣвдосїи и^х Ѡ константина града. Стїа вѣше вѣкта фѣвдосїа. родителїи влѣгочтивы^х дщи...

л. 313. сл. Ѡ лимониса в мѣтыни. Повѣдаше намъ яко въ шѣце^х житїи ст. аввы фѣвдосїа..

л. 313 об. сл. сирахово на немлтивыѣ кнїса и^х не въ правдѣ соудатъ. Слышите кнїзи и разумѣйте...

л. 314. мая 30. пам. ст. Ѡ. н. исакїа исповѣдника. Вѣ днїи оуалента црѣ съдрѣжаща арїаньскаѣ ересь...

л. 315 об. пам. ст. вѣртихїа оуѣнка ст. їванна вѣо слова. Сеи любве вжтвенѣѣ исполньса...

л. 316. сл. в женѣ вврѣтены вывши въ (w)стровѣ
вморн съ снѡхъ свонѣхъ. Блаженни ѿць ншѣ марко черноризецъ
повѣдаша...

л. 318 об. мая 31. ст. мч. еремѣа. Сенъ ваше при анто-
нинѣ црѣи въ градѣ команьскѣхъ...

— сл. ст. ефрѣма в страскѣ вжѣи. и ввѣстрашнѣ. Блѣжнѣхъ
оубо братѣ члѣкѣхъ имать страхъ вжѣи...

л. 319 об. сл. в неразсвѣженнѣхъ съгрѣшающнѣхъ. Бѣкѣ нѣкто
черноризецъ съгда единѣхъ въ келнѣхъ...

л. 320. сл. ѿвана зат. в смиреннѣхъ. Молю вы оубо чада
гдѣ дѣла. смиреннѣ любите...

л. 320 об. мѣцѣ июнь. впервыи намаѣтъ стѣго ѿвѣстина
философа. Тѣхъ вкѣшѣ ѿ фаланѣа неапольскѣа вкрѣи...

— ст. мч. и оустина и оустахарита. и велвиста. и гра-
ска павна. и велерѣана. Сѣи пострадаша крнмѣкѣ. въ днѣхъ рѣ-
стикѣа епарха...

л. 321. стр. ст. мч. ермолы и стратоника. Та стѣа
при ликннѣи црѣи...

— сл. ѿвана зат. како подобаетъ ѣерѣка чѣити. Слы-
шите павла глѣюща. покарантеса старѣвшинамѣхъ...

л. 322. черввя 2. пам. и. в. с. ѿ. н. никифора кост.
града. Сенъ ваше въ црѣтвѣо костантина блѣгочтиваго...

л. 323. пам. и. в. с. ѿ. н. александра лѣппа кост. града.
Сенъ блж. алекс. всажими добродѣтелѣми блѣгыми исполнеѣхъ
ваше...

л. 323 об. сл. в нѣкоехъ пѣстынннцн. иже съгрѣшихъ
покаса. Повѣдаше ѿць пафнотѣи. помыслихъ ити в'пѣ-
стыню...

л. 325. дня 3. пам. ст. мч. лѣкѣана и павла и иже
сннѣхъ маѣнца клавдѣю. и патѣю. павла и днѣннѣа. Сенъ стѣхн
мч. лѣкѣанѣхъ ваше въ времена аврнлѣана црѣа...

л. 326. стр. стѣа мч. паулы прѣодвѣа. Хва мѣца
павла пришеѣхъ на стѣрѣхъ и подвигѣхъ...

— побч. вженаѣхъ да вобдоутѣ молчанинѣхъ. Послѣшантѣ
жены заповѣди вжѣа. и наоучнтеса молчати...

л. 327. черввя 4. пам. и. в. с. ѿ. н. митрофана лѣппа
кост. града. Сенъ ваше константина црѣа...

л. 328. стр. ст. смѣч. астіа іппа дѢракінескаго. Астіи великіи смѣч. вѣ при трапанѣ при...

л. 328 об. пам. прп. Ѡ. н. андрѣа аіппа критцкаго. Бѣ ст. Ѡ. н. андрѣи вѣ оубо Ѡ града дамаска...

— сл. іѡан^м злт. є^ж не проповѣдати вѣства невѣрны^х. Не дадите стѣго псомъ, ни помѣште висера вашего прѣ свиіами...

л. 329. черв. 5. пам. прп. Ѡ. н. дорофеа іппа тирскаго. Дорофеи прѣно въспоминаемыи мов^ж...

л. 329 об. стр. стѣою мч. маркіана и никандра. Маркіанъ и никандръ хѣва мѣнка...

л. 330. прп. Ѡ. н. феѡдора мниха и чудотворца. При Ѡ. н. феѡдорѣ. Ѡ снности вѣ скопленѣ...

л. 330 об. повч. ст. іѡана злт. Яце наоукъ имашии ѡ грѣсѣхъ...

л. 331. черв. 6. прп. Ѡ. н. иларіѡна дааматска^г нгоумена. Сѣи стѣи иларіѡнъ ваше сѣтъ петра каподочина...

л. 333. пам. і. мч. маркіана, никандра, аполона, левнида. аріа. гордіа и перехіа селеніада. иринеа. и памвона аличю^г и жажѣтъ страдалци десать. Тѣи стѣи мѣнци хѣвѣ вѣровъ хранаше...

— сл. ст. василіа да не приѡвида^г раби ідѣи сконѣ. Сланко^ж кѣплени раби кѣ иночествѣ въсхоуцетъ прити... (пор. ввѣше л. 339.)

л. 333 об. черв. 7. пам. ст. мч. феѡдота анкюрска^г. Сѣи каше вѣ анкурѣ галатїестѣки...

— ст. женѣ кюрѣакїи. калерїи. марїи. кюрѣакїи хѣва мѣца...

л. 334. сл. ѡ лѣствици. Скрылъ есѣ вѣтъ Ѡ мира сего напасти...

л. 334 об. повч. григора мниха ѡ мѣтѣни. Яце ревнѣши хѣ вѣс вѣдаши вѣженѣ...

— черв. 8. пам. ст. и славно^г вѣмч. феѡдора стратилата. Бел. феѡдорѣ стратилатѣ каше вѣ времена ликинїа цара...

л. 337. прп. Ѡ. н. єфрѣма аіппа антиѡхїнескаго. Сѣи вѣ прѣ^ж воевода сѣкло^ж вѣ мѣтивѣ...

л. 338. сл. ѡ некрещене^х дѣтици. и ѡ власти ерѣкитѣ^к ꙗко и къ аггло^х изыде слово их^х. Лавдикіа градець е^о малъ вгорѣ ливаньстѣки...

л. 338 об. черв. 9. пам. и. в. с. Ѡ. н. аѣпа кирила александрискаго. Кириль дивныи Ѡ. н. вѣ Ѡ града александръска сестричиць фешфила...

л. 339. сл. Ѡ канюна стыхъ аѣлъ ѡ рабѣ^х. да не швидѣ^т гдѣи свои^х. Рака вѣ^хрилось бегдѣскіа вола поставити не повелѣваемъ...

л. 339. побч. кесци^х впечалехъ и внапасте^х. Бсакъ радость именте братіе моѣ...

л. 339 об. прп. Ѡ. н. кирила их^х на велѣ ѡзерѣ новаго чудотворца. Ген оубо прп. Ѡ. н. кири^х. родисѣ Ѡ блгочтивѣ...

л. 340 об. черв. 10. пам. ст. смѣч. тимофѣка ѣпа прскаго. Тимофѣки смѣч. вѣ при сліанѣ престѣпницѣ...

л. 341. ст. мч. александра и антонины. Ст. мч. антонина баше Ѡ веси дриданьскіа...

л. 341 об. пам. ст. влж. фешфана посемны. Фешфанъ в. с. Ѡ. н. вѣ 8во Ѡ атіухѣнскаго града...

л. 342. побч. ст. ефрѣма. ꙗко неподобаетъ мнихъ преходити Ѡ мѣста на мѣсто. Слѣдѣ оубо влды хѣ како вѣслѣдѣ^х...

л. 342 об. черв. 11. пам. ст. аѣлъ валфромѣка и варнавы. Валѣфромен единаъ сын Ѡ оубою надесати^х...

л. 343 об. сл. ст. василіа ѡ многоиманіи. Иже чюжего желе^т... то по малѣ дѣи по свое^х рыдаеть...

л. 344. черв. 12. пам. прп. Ѡ. н. ановфреѣ. Ген баше Ѡ егупта вкиновіи прекываа...

— пам. прп. Ѡ. н. петра. их^х вѣ афоньстен горѣ постившагосѣ. сти^х. Ѡдолѣ на ато^х (об.) зриши ѡ^х пречюдне петре. и паки вше^х на нбо шбрѣте себе бѣ ближасе. Ген оубо влж. Ѡ. н. петрѣ баше Ѡ части востока родомъ...

л. 347. пам. ст. мч. антонины. Та баше Ѡ града никенскаго...

— сл. ст. василіа ѡ житіи сѣетнѣ^х свѣта сего. Многа въздыханіа и оуныніа полно е^о житіе мира сего..

л. 348. черв. 13. пам. ст. мч. асколинъ. Та баше въ времена двиклѣтана црѣа...

— сл. Ѡ патерика в двою поустынникъ. Повѣдаше авва макарий египтани^х и^ж вскитк...

л. 349. сл. ст. пр. еремѣа в блгодницахъ. Слышите люבודѣицы лютк ва^х...

— черв. 14. пам. ст. пр. елисеа. Сеи баше сѣк асафаровъ...

л. 349 об. и. в. с. Ѡ. н. мефода деп. константѣа купрескѣа. Н. с. Ѡ. н. мефодѣи. вы^о оубо Ѡ сикелѣа...

л. 350. ст. смч. кирила еп. гортиньскаго. встрова критскаго. Сеи постническы и сѣк пожитъ.

л. 350. сл. полезно Ѡ лимониса. Братъ алимпѣи прѣнде влаврѣа...

л. 350 об. черв. 15. пам. ст. пр. амеса. Сеи баше Ѡца нсаѣа прѣка...

— пам. ст. мч. дѣли. Сеи баше Ѡ зоферѣеки (351) претрѣады...

л. 351 об. сл. феѡдорита в расмѡтрѣнѣи всего дѣла. Кѣдомо вогди смотрашимъ дѣла...

л. 352. черв. 16. пам. прп. Ѡ. н. тихона еѣпа амафсѣита кипрьскаго. Сеи блгочѣивыи и хрѣтолюбивыи...

л. 353. сл. ѣѡана зат. къ глѡшн^х н^ко мѣки грѣшн^х. како не воишиса рци ми дрѣзо глѣа...

л. 353 об. черв. 17. пам. ст. мч. манвила. савела. и исманла. Ти вахѣ Ѡ персиды самобратѣи сѣце...

л. 354 об. прп. Ѡ. н. оупатѣа и^ж врозфинкхъ. Прп. Ѡ. н. оупатѣи. вѣ во црѣство аркадѣево...

л. 355. сл. в почитанѣи книжн^к. яко ползнее вск^х книгъ псалтырь почитати. Рече старецъ вѣроу имите мн чада. ничтоже тако смѣщаеть и вскорбляетъ...

л. 355 об. черв. 18. пам. ст. мч. левнтѣа. Сеи рожѣнѣи имѣкаше Ѡ еллады...

л. 356 об. сл. Ѡ нѣккес^х прозвѣтери дхѡвн^к, и^ж видѣвъ вѣксы 8-келѣи лениваго мниха. и поновди его вноци молитиса и прогна вѣксы. Прозвѣте^р нѣкто прозорливъ сын...

л. 357. посч. в любви. Возлюблене, аще стажиси (об.) любовь ски^х и известиси...

л. 358. пам. ст. ап. июды фад'кѡва. иже и левии наре-
ченныи. Тѣи оубо ѿ логкы июда именуетсяа...

л. 358 об. ст. мч. зесима. Сеи стѣи ваше воинъ при-
транк...

л. 359. пам. ст. прп. Ѧ. н. ивана Ѧшелника. Иванъ прп.
Ѧ. н. поставъ мн^р и км^о мнх...

л. 359. об. сл. ѡ чести еренст'ки. Хотите ли оуб'дѣти
колика есть ер'ниска сила...

л. 360. черв. 20. пам. ст. смч. мефодѣа еѣпа патарь-
ска. Сеи блж. издѣтства себе възложиетъ в'гов...

л. 360 об. ст. мч. аристоклаѣа прозвнтера. дмитріана
дѣакона и афанасѣа чет'ца. Пенхъ^ж ст. мч. аристоклаѣи ваше
родо^ж кипранинъ...

л. 361. ст. мч. ины. пины. римы пострадавш^х в'гот-
ф'хъ. Тѣи стѣи мчци в'ша ѿ сев'крскѣа землѣ...

л. 361 об. сл. Ѧ патерика. тако да не мшамъ себе шви-
дцимъ на°. Братъ прѣимъ швидов Ѧ много мнх...

— псѣч. ко всякомоу хр'тіанинов. Чада моя възлюбле-
наа възпоминайте...

л. 362 об. черв. 21. пам. ст. мч. оуліана тарсеи-
скаго. Сеи ваше ѿ назарва града...

л. 363. ст. мч. иовліана египетскаго. Сеи ваше къ вре-
мена дивклитіана...

л. 365 об. сл. ѡ етер'к старци дх'овн'к. иже многы намъ
ѡ спнѣи написа. Старець н'кто стѣи в'носець. в'к на гор'к
шлѣмпѣ...

л. 366 об. сл. ст. савы ѡ н'коемъ черноризц'к добро-
дѣтелне. Ст'мов старцю идѣшоу ѿ рова в'тростников...

л. 367. черв. 22. пам. ст. смч. евсева еѣпа самосады-
скаго. Евсеѣи смч. в'к при константине црѣи...

л. 367 об. ст. мч. зинона. и зины слбгы его. Сеи ваше
ѿ филладельфіа аравінскѣа...

л. 368. сл. ст. варсонофіа. тако подовает претерп'кти
всякомъ братѣ в'счннѣ ходѣщемуу. Братъ въпроси Ѧ. вел.
варсонофіа глѣ...

л. 369. сл. івана злт. ѡ покаянѣи (!). Егда дѣла ѡвѣата
в'одеть многыми стр'ткми...

л. 369 об. черв. 23. пам. стыла мѣченицы агрипины. Сїа в маады^х ногтѣ^х вѣов вѣ вдавши...

л. 370. ст. мч. евъстохыа. и гая. лнепсеа. и ча^х его. лонїи. провїи и оурвана. Евъстѣхыа стын гайи...

л. 370 об. сл. ст. ефрѣма в оучителѣх^х яко подовае^т твори^т яко^ж и счїти. Не желан владѣти дѣшамн...

л. 371 об. черв. 24. рѣтво ст. їванна пр. предотечи крѣла гїа. Сїи врожѣнїи иже на^м паче вѣк^х свѣдѣте^х...

— ст. мч. шретнїна. и ѿ. присны^х братїи его. иже имена фарнакїе. їероск. дирмоск. фирминѣ. кирїакѣ. и логинѣ. Сїи стїи седмобратенїци (372) вѣхоч...

л. 373. побч. на рѣжтво ст. їванна предотечи. Подовно естѣ братїе съ испытанїемъ всаков правдѣс твораще. и празнїки оугоднїки вжїи вчесть дрѣжати...

л. 374 об. черв. 25. пам. ст. прп. мч. февронїи. Сїа в юннаго вѣзраста иремѣ гїи вѣспрїимѣши...

л. 376. сл. ст. ефрѣма в непокоряющїх^хса мнїсе^х иговменѣ и братїи. Яце прїдетѣ братѣ вманасты^р. кою любо вїною...

л. 376 об. пам. ст. влѣчт. ст. кїза петра. и стыла княнїни (!) его (377) февронїи нареченны^х во иноческо^х чїнѣ двадѣ и ефреснїа, новы^х чудотворцо^в мѣромскїх^х. Сїи влѣчтївыи кїзь петрѣ рожденса...

л. 377 об. в мирѣстѣки чади. Слыша^х нѣкїа мирскїа лѣкнїво поживѣща...

л. 378. черв. 26. пам. прп. Ѡ. н. двѣа селѣнскаго. Сїи влѣж. имаше рожнїе Ѡ вѣстока яко звѣзда многосвѣтлаа...

л. 378 об. пам. прп. Ѡ. н. їван еп. свѣфьска^г. Тѣи вѣ при костантинѣ цїри и приавѣ савраннїк...

л. 379. сл. ст. васїла да нїкто^ж Ѡчае^тса сїнїа впа^х вѣ многы грѣхы. но да покае^тса и^х. Нїкто^ж вѣзловѣ грѣхевнїкїи хѣда...

л. 379 об. черв. 27. пам. прп. Ѡ. н. самсона страннопрїимца. Сїи влѣше родо^х римланнїнѣ...

л. 380. сл. в мартїне мнїси и^ж вѣ вѣрѣвѣ. вцїрвї стѣбю мѣкѣс єдинѣ живыи в вѣкѣ. Нѣкто старїцѣ именемъ мартынѣ. бывыи прѣ^ж поварѣ їппомѣ тѣрѣвскїх^х сумевнѣс...

л. 381. сл. яко добро присѣцати волащихъ. Не лѣнитса присѣцати волащихъ гдѣ ради...

— черв. 28. възвращеніе моцѣ ст. мч. и чудотворецъ и всеребрени^ѣ кира іѡана. Єи стѣи мѣци и чудотворци врачеве кахѣ...

л. 381 об. ст. павла врача. Павелъ прп. и в. с. Ѡ. н. вѣ оку Ѡ коринфа...

л. 382. сл. ѡ страннолюбїи. Бюдете братїе ревнители добры^ѣ дѣло^ѣ...

л. 383. сл. како подобаетъ чтѣти Ѡца и мѣрь. Гдѣ прославиаѣ Ѡца ѡ чадѣхъ. и сѣдѣ материнъ оутверди^ѣ на сынохъ...

л. 384. черв. 29. пам. ст. и верховны^ѣ апѣлъ петра и павла. Єимъ нѣкъсю Ѡ похвалы притчю большю...

л. 385 об. сл. пренїа петрова съ симоно^ѣ воухомъ. Пришедшѣ оку стѣмоу апѣлъ петрѣ...

л. 387. поѣч. на памать ст. верх. апѣлов петра и павла. Слышасте ли братїе къ еугѣи самого вѣа...

л. 387 об. черв. 30. съвѣ ст. апѣлъ. Єи бжтвенїи апостоли...

л. 389. сл. къ богатымъ и створащимъ матыни. Почто скорвиши чѣче тѣкны^ѣ нехота подати ницемѣ...

л. 389 об. сл. ѡ христїанинѣхъ вземъши^ѣ злато ѡ жидовина. и запрѣвса его каатса емѣ яко не вземъ. Нѣкто жидовинъ къ александри^ѣ кѣпѣ...

л. 391. июль 1. пам. ст. мч. и всеребрени^ѣ козмы и дамїана и^ѣ Ѡ рима. Єи стѣи вѣхоч Ѡ великого рима града при карини црѣ...

л. 391 об. прп. Ѡ. н. петра бывшаго патрикїа къ евандрѣ. Єи вѣше въ времена ирины блѣгочивыѣ црѣ...

л. 392 об. поѣч. кжена^ѣ да вѣдоу^ѣ молчаливи. Послосанте жены заповѣди бжїа и наоучитса молчати...

л. 393. сл. Ѡ патерика ѡ ползѣ дшїи. Братъ приде вгорѣ феремскою...

л. 394. лип. 2. полож. чт. ризы прчтыѣ вѣдча ншеѣ кѣѣ и прѣодѣвы мрїа. Вѣ црѣтво лѣва. и ирины патрикыѣ два имени галвїе и кандидѣ...

л. 394 об. ст. мч. коинта. Єи родивса наоучи сѣвѣ блѣгчтїю...

л. 395. пам. ст. свеналіа єїпа іералимъскаго. Оувеналіи
вѣ сты^х Ѡ. н. вѣ влѣта фѣвдосіа оунаго...

л. 395 об. повѣч. да никто^х собою оуповаетъ. ни на вла-
стела но на вѣа сїса нїго. Бѣженъ єсть братїа члѣкъ и^х на-
дѣтса...

— сл. ѡ милостыни и ѡ смиренїи. Ико подоваетъ
млѣтню хотѣ творити...

л. 396. лѣп. 3. пам. ст. мч. накинфа, кѣвикларїа. Єъи
вѣше Ѡ кесарїа. первыа страны...

л. 396 об. пам. ст. мч. марка и мокіана. Єи стїи по-
нѣжени вѣша пожрети...

л. 396 об. н. в. с. Ѡ. н. анаталїа (1) лїпа констант.
града. Єи вѣше первѣкѣ прозвѣтеръ, и апоклїсархъ...

л. 397. сл. ѡ покланїи. Не срамлїса исповѣдати свои^х
грѣховъ...

л. 397 об. сл. исана мнїха ѡ безловїи вѣїи еже непо-
минати зла. Помнїте братїа євѣлиста глїюца. рече бо гѣ
лице не свратїтса...

л. 398 об. лѣп. 4. пам. н. в. с. Ѡ. н. андрѣа лїпа
крїта ерѣсалимъскаго. Єи родїса Ѡ вѣолюбивою родителю
гра^х дамаaskaго...

л. 399. ст. марфы мѣре симѣшна и^х на дивнїи горѣ.
Та вѣ вѣскоа добродѣтели свра^в прѣходящи поцинїе^х...

л. 399 об. ст. смч. фѣвдора єїпа кирїнеїскаго. Єи
вѣше при дївклїтанѣ цри...

л. 400 об. стр. ст. мч. фѣвдота и фѣвдотїи. Єѣа мч.
ѣва исповѣданїа ради їата вѣста...

л. 401. сл. їван. зат. ико не подоваетъ зла за зло
вѣздавати ни враждовати. Наоучїтса брате влїюсти са^м себе...

л. 401 об. ївана зат. сл. ѡ єпкпѣ^х непекѣрїи^хса ни оуча-
щи^х людїи.. Єпкпѣ не твора попеченїа владѣемы^х нѣ^о емѣ
извѣкта прѣ^х вѣомъ... (на полї припѣвка: А któž to czynї?)

— лѣп. 5. (прп. Ѡ. н. афанасїа и^х вгорѣ афо^хсѣцѣки по-
стївѣшем^о и шесть оуѣнкѣ его.) Прп. Ѡ. н. лампада. Єи
Ѡ самы^х пеленъ постнїческомѣ житїю себе давъ...

л. 402. стр. ст. мч. чѣны. тако нарицаемыа. Єъи
вѣразъ и їма подобно їмѣщи. и многы^х Ѡ нечїтївы^х женъ
оувѣщеваше...

л. 402 об. сл. йвана зат. ш жидѣхъ впоустыни прогнѣ-
вавшинъ бѣа. и да никто сѣа ѿнѣ слыша престѣпнѣ заповѣди
бжїа. Хоцешн ли дати оубоже ѿ писанїа ш мнозѣмъ на-
родѣ...

л. 403 об. лѣп. 6. пам. прп. ѿ. н. сисоа вел. Сеи из-
млада блжѣ. бѣа възлюбенѣ..

л. 404. ст. смч. исавра иже снѣ, инокентѣа, филика,
їерміа василїа, и пергина. Ст. исаврѣ иже таннымъ хвѣмъ
дїаконѣ...

л. 404 об. ст. мч. пергїана, лскїана, помелїа, исхїа, па-
нїа, саторника и германа. Сеи блжѣ ѿ италїа въ времена
траниова...

л. 405. ст. мч. лскїи двѣци, и риска. макаріа и инѣхъ.
ѿ. мч. вкамѣпанїи. Та ст. мїа лскїа бѣ оубо всикелїн...

л. 405 об. сл. йван. зат. яко неслѣпо еѣ ѿнѣшнѣ пеци-
сѣа, но плѣ вѣчныѣ. Сѣгрѣшающаа прѣ всѣми шблнчан...

л. 406 об. лѣп. 7. пам. прп. ѿ. н. иже вчюдесѣхъ великоѣ
фомы иже вгорѣ мален. Сеи иже исперваго житїа своего выѣ
великѣ и чюденѣ...

л. 407. ст. мч. кирїакїи. Въ днїи дншклнтїана црѣа. до-
рофен иѣкїи хрїтїанинѣ...

л. 408. по8ч. ст. дншнїсїа еїпа къ желѣющиѣ по смршнѣ.
Сѣдашѣ иѣкогда въ своеѣ оутишїи...

л. 410 об. лѣп. 8. пам. ст. вмч. прокопїа. Великн при-
днвннн вчюдесѣхъ прокопїе. баше въ времена дншклнтїана
црѣа...

л. 412. (знаменїе преч. влдчца н. вїа и пр. двѣ мрїа
вывшее ѿ честнаго еа шбраза. въ градѣ оустюзе). И ст.
прп. прокофѣа хѣ ради оуродиваго. оустюжскаго новаго чю-
дотворца. Семѣ оубо ст. прокофїю еше живѣ сѣшов... (об.
речеве: „послати шдоленїе на ироплеменннн лзыѣ вѣсер-
меньскїи. и латыѣскїи“ підчерквено, а на полї замїтка: Co to
ma do rzeczy? Nu jeszcze tego zawstydzic (?), у ny modlitwy).

л. 413 об. сл. ш печали. Нѣѣ добро ввзмѣкрнїю печалѣ
предавшѣсѣа...

л. 414. сл. йван. зат. яко подобаетѣ оучащемѣ такоѣ
творити нмѣѣ оучитѣ. Рече всакѣ книжникѣ наоучивсѣа
црѣкїю нкномѣс... велико оубо зло еѣ неразвѣкти писанїи —
Czemuz się nie ucza? NB.

л. 414 об. лѣп. 9. пам. ст. смѣч. панькратїа єїпа тавро-
номїнскаго. Єи ст. баше въ времена стѣхъ аплѣ...

л. 415. ст. прпѣч. патермоуфїа. копрїа и александра.
Єи бахочъ въ времена оуліана престѣпника...

л. 415 об. ст. мч. виарона и силѣана. Ст. виаронѣ въ
ѿ псидїнскїа епархїа...

л. 416. ст. мч. кирила єїпа гортоньскаго. Кирилѣ смѣч.
въ вѣрѣхъ хѣвѣхъ въспитанѣхъ вѣ...

— сл. ївана милост. ѿ двою сѣсѣдовъ, яко добро хо-
дѣти въ цѣвь. Бѣста два клирика въ александрїи...

л. 417. лѣп. 10. пам. ст. мч. мѣ. и^{хъ} вникополїи арк-
менстїи пострадавшихъ. Єи бахочъ въ времена ликинїа црѣ.
и лїсїа игемона...

л. 417. ст. мч. аполонїа. Єи баше ѿ града сарден-
скаго...

л. 417 об. стѣхъ тма мѣкѣхъ постни^{хъ} и^{хъ} вскитѣхъ въ врьте-
па^{хъ} горѣкѣю (!) смртїю подави. ѿгнемѣ же и дымо^{хъ} фѣ-
филѣ александрьскїи єїпѣхъ исидора ради прозвитера. Єи
стїи постници и мѣци хѣви мниси совѣще...

— сл. ѿ величавы^{хъ}. и възносѣщи^{хъ} сл. Не възносѣ-
чѣче да не падеши внезапно...

л. 418. лѣп. 11. пам. ст. вѣмѣци и доброповѣдныа
и всехвальныа еоуфимїи. Бѣдоможе яко доброповѣдныа
мѣца...

л. 419. пам. ст. мч. киндеа прозвитера. Єи баше ѿ
веси талименнїсїады памфилїнскїа...

л. 419 об. ст. блж. княгинѣхъ вльги, оуспенїе рѣскѣю
прѣдтече къ боѣ. Єи блж. вага родо^{хъ} въ плесковытыни...

л. 420 об. сл. ѿ лимониса. Повѣдаше нѣкто ѿць, яко
ѿхапле^{хъ} вѣ^{хъ} нѣкїи мни^{хъ} смїею...

— лѣп. 12. пам. ст. мч. прокла. иларїа. Єи бахѣ при
траанѣхъ цри и максимѣхъ игѣмонѣхъ...

л. 421. ст. мч. голеньдѣхїи и^{хъ} ѿ прѣсиды. послѣди^{хъ}
нареченѣхъ марїи. Та баше ѿ прѣсиды поемши мѣжа влѣва...

л. 422. блж. мѣкѣхъ варага и сїа его їванна оубїеною
вкїевѣхъ. Володимерѣхъ великїи (об.) и еще поганѣхъ сынъ повѣдї
атвагы...

л. 423. сл. в велики^х первы^х мниск^х и в ѿн^кшнн^х и в последни^х. Пов^кдаше ѿван^ъ сирин^ъ аки в ино^у н^ккоим^ъ мниск^{...}

— лиц. 13. (соборъ арх^агга гаврила) об. Прп. Ѡ. н. ст^ефана саванта. Г^ди баше в^ъ времена с^евира ц^ра...

— ст. м^чци мерони. Бысть х^ѣ м^ца мерони. в^лкта дек^іа...

л. 424. пам. смч. новста. Т^гн баше Ѡ града римскаго. в^нс^мере^х коева^л...

— ст. сирапишна. Сирапишн^ъ х^ѣ в^ъ м^чк^ъ к^к в^лкта сабра ц^ра...

л. 424 об. стр. ст. мч. маркіана. Маркіан^ъ х^ѣ в^ъ м^сч. о^гн^ъ сы...

— по8ч. ст. василіа в всакои доврод^ктели. Братіа воуде^х бл^готворици и м^лтивн^{...} (425) попов^к ш^влечетеса в^ъ кротость и в^ъ правд^с...

л. 425 об. лиц. 14. пам. ап. акилы единого Ѡ. Ѡ. т^гн ст. а^пл^ъ в^ы о^уч^къ ст. а^пла павла...

— прп. Ѡ. н. чудотворца ѿнисима. Т^гн баше ст^гн ѿниси^х о^уч^къ павла...

л. 426. ст. ѿвсифа а^ппа фесалоннискаго брата ст. ф^ев дора ст^сд^інскаго. ѿвси^о и^х в^ъ ст. Ѡ. н. в^к в^ъ ц^ртво ф^ев-ф^ила иконоборца...

л. 426 об. прп. Ѡ. н. ѿелліа мниха. Прп. Ѡ. н. елліи в немже пов^кдах^с св^кд^сщ^іи Ѡци...

л. 427. сл. в покаяніи. іако не токмо в^ѣ испов^кдав^ъши^х гр^ѣх^ы своа пріемлет^ъ. но и ш^вратившіих^с Ѡ гр^ѣх^ъ на покаяніе. Пов^кдаше старе^ц г^ла. іако всел^сни е^о монасты^р д^ѣв^ческ^ъ...

л. 427 об. лиц. 15. пам. ст. мч. кирика и оулнты. Ст^ла оулнта баше при дишкантиан^к ц^ри...

л. 428. ст. мч. авди^х ноже^х заклан^ъ скончас^а. Х^ѣ в^ъ мч. авдим^ъ в^к при дишкантиан^к...

л. 428 об. о^успніе блж. и вел. к^нз^а владимера крестив^ъ-шаго землю роуск^ю. Волод^име^р бл^го^чтивыи в^ы с^нъ ст^о-слав^ъ...

л. 430. сл. Ѡ патерника в хитрости книжнои и в зло-в^ѣ. Брат^ъ в^ъпроси старца в книжн^кх^ъ словеси. г^ла ем^с ста-

риць. тѣхъ не пыта" но ѡ жени ѡ себе злобоу. и бѣ въ вышнѣа
и нижнѣа ѡткрыет'...

л. 430 об. сл. ѡ молитвѣ. како достонтъ молитиса въ
цркви столицѣ. Цркви божиа зовущїа на мѣтвѣ остави зем-
ное дѣло...

л. 431. лип. 16. пам. смч. анфиногена еѣпа бывшаго
въ нида^х тои. ї. оученикъ его. Ст. мч. анфиногенъ ваше
ѡ севастїа при диоклитїанѣ...

л. 431 об. ст. мч. антиѡха врата ст. мч. платона. Сїи
ваше ѡ града антиѡхїискаго...

л. 432. по вѣѣк знамене бывшее ѡ иконы пречтыа
владчци нашеа вцы и прїодвы мрїи и^ж въ^о ввеси пьсковъ-
скїа вчирска^х. Въ^о же сицѣк вѣкта сѣцкїи. го при державы (!)
блговѣрна^г и блгочтиваго и блгороднаго самодрѣжца вел.
кн. василїа дмитрїевича...

л. 433. вѣдомо^ж да боуди и сїе. аще прилогчитса сїи
внѣлю, то послѣк его чти и ѡ седми сворѣ^х прилогъ...

— ст. седми събв^р пам. и вѣносны^х ѡцѣ т. иї. и^ж
вники. Ст. вселенскїи въ^о въ второе надеса^т лѣто... (На
поляхъ противъ сїхъ памятейъ семи вселенскїимъ соборамъ часто
замѣтки: Starszeństwo papieża).

л. 436 об. сл. нѣкогого старца ѡ послушанїи. Стариць
етеръ вѣ въ виѣландѣ...

л. 437 об. лип. 17. стѣа и доброповѣдныа мѣцы ма-
рины. Та ваше ѡ антиѡхїа писидїискїа...

— ст. мч. павла. овалерїа. антипы и фѣа посѣчнїю. Сїи
сїи вѣх⁸ египтане...

л. 438. ст. инисифора и порфирѣ раба е^т. Та вѣста ѡ
града иконїа...

— сл. ѡ сѣгрѣшающїхъ и нехотѣщїхъ каитиса. Мнози
ѡ сѣгрѣшающїхъ прїно глїють...

л. 439. лип. 18. пам. смч. емельяна. Тѣи ваше ѡ ро-
достола града. дамасїа фракїискїа...

л. 439 об. ст. мч. акинѣа. Тѣи прозаве ѡ родителїи
блгочтивы^х фѣвклита и фѣвнилы...

— стр. ст. мѣци фѣвдосїи. Та вѣкта фѣвдосїа црѣ ро-
дителю блгочестивѣ...

л. 440 об. поч. в покаяніи, и еже не вставити мѣтвы жъ вѣдѣ. Неѡчлася чѣче ни ѡстогани мѣтвы...

— сл. в злоязычнѣмъ. Чѣкъ царъ разживаетъ сваары...

л. 441. лип. 19. пам. прп. м. н. макрины сестры вел. васила. Сїа стѣла макрина добротою телесною и нравы бл҃гыми...

л. 441 об. прп. ѡ. н. дїа. Сѣ" баше въ времена февдосїа вел. въ антиохїи сѣр҃ьцѣк'...

л. 442. сл. ст. марка. Сгда рѣ^х гѣ къ сч҃нко^х свон^х, аще вставите чѣко^х сѣгр҃кшенїа их^х...

л. 442 об. лип. 20. угненое въсхожнїе ст. и слав. и. в. прор. вел. илїи. Сєи баше сїѣ саваковъ ѡ фезвитскїа страны...

л. 443. сл. ївана зат. в милостыни. Донелѣ^ж дышеш и аще сѣгр҃кшаеш...

л. 443 об. сл. їван. зат. в злы^х жена^х. Никто^ж естѣ подобно на земан женѣ злоязычнѣк'...

л. 444 об. лип. 21. пам. прп. ѡ. н. їванна. ї скиївна. хѣ ради огродива^т. Сїи вѣхот в едеса гра^д...

л. 445. ст. пр. езекила. Сєи баше сїѣ воззневъ...

л. 446. сл. ст. афанасїа. іако мнози праведнїи злою смертїю огмирають а гр҃кшници праведною. Баше черноризецъ ѡходникъ...

л. 446 об. сл. езекила прка. на ерѣи и^ж не огчатъ люден. Сїце глѣтѣ гѣ горѣ вамъ пастогси. іако млеко и волнѣ ѡ стада въспрїемлетѣ...

л. 447. лип. 22. пам. ст. мирносеца магдалы^т. Сїа стѣла мїрїа пришедши послѣдова емог...

л. 447 об. чудо ст. мч. фоки попа. Повѣдаше синопти^т іако зинонѣ кр҃кккнн итѣ бывѣ...

— стр. ст. мч. новїана. Бѣ цр҃тво дивклитїана. и бѣ^о гоненїе на хр҃тїаны...

л. 448. сл. ѡ патер. в черноризци впадши^х къ прелюводїанїе. Старець етерѣ бѣ въ (об.) ските. введоггъ впаде великѣ...

л. 448 об. лип. 23. пам. ст. мч. трофима. и фѣвфила и прочи^х. тринадеса^т. Сїи занѣ^ж нествориша дївклитїаню колю...

л. 449. пам. ст. мч. фоки новаго. Тѣ" баше при траїани мїри...

— стр. ст. смч. аполинарія іппа равенскаго. Аполинарія
в. с. Ѡ. н. въ^о сченикѣ ст. апла петра..

л. 450. сл. Ѡ патерика. Бѣ нѣкто въщемоу житію Ѡцѣ.
и прилогчиса сего оуѣнкѣ стѣжив'ши изити изманастыра...

л. 450 об. лѣп. 24. пам. ст. мч. христини. Сїа баше
Ѡ тироньскаго града..

л. 451 об. стр. ст. мч. и чудотворцю вел. кориса и глѣ-
ба. Став и славнаа хѣва мѣка корисѣ и глѣбѣ...

л. 452 об. сл. Ѡ мѣтѣни іако тою всеа напасти избеде^м
и мѣть полѣчимѣ. Нѣкто хѣлюбєць вѣ александриі..

л. 453 об. поѣч. павлово Ѡ любви. Молю вы оуко бра-
тїе бодете свершитєли заповѣди бжїа...

л. 454. лѣп. 25. оуспенїе ст. анны мѣре прѣчтыа бца.
Сїа баше баба гѣ наш. іс хѣ по плоти кывши..

л. 454 об. пам. прп. и вж. алимпїады. Сїа баше вѣ
црѣтво фѣвдосїево...

— пам. прп. еовпраксєи. Сїа баше дщи анѣ тигона нѣ-
когого (455).

л. 455 об. пам. ст. Ѡ. рѣѣ. и^ж вѣ патыи сокорѣ съшед-
ши^х на шригена. Нѣ црѣтво новстѣаниново баше патрїархѣ..

— пам. ст. мч. санекта. сатѣра. атала и валиндини.
Црѣтво правашемѣ греческое марков..

л. 456. сл. Ѡ дїаконѣ впадше^м влюкодѣанїе. и паки вѣ
свои санѣ прише^хши поклонїемѣ. Дїаконѣ етерѣ нарочитѣ
и все^мни славе^н...

л. 456 об. лѣп. 26. пам. ст. смч. ермолаа. и и^ж снѣ^м
пострадавши^х ермила, ермократа. Ст. ермолае и иже снѣ^м
мѣчнѣшєиса..

л. 457. поѣч. Ѡ казни ча^х Ѡ прѣточника. Казни сїа
своего Ѡ оуности его... (Nauki potrzebne).

л. 457 об. сл. ст. ефрѣма Ѡ вєстрашїи. Не имѣа страха
бжїа все^мкѣ повиненѣ е^с...

л. 458. лѣп. 27. пам. ст. влч. и цѣлєбника пандєле-
мона. Сєи баше при мазимїанѣ цри.. (об.) Б. т. д. и. с.
пандєлѣкимоно^м исцѣлєвыи слєпец. и хѣ исповѣдавѣ мечемѣ
скон'чєса...

л. 459. прп. мт. н. анѳонсы игѸменїи и деѳатидеса^т сестрѣ. Та бѣ при константинѣ гноетѣснѣ...¹⁾

— сл. ст. василїа в пїаньствѣ. Бѣжи^х братїе пїаньства ѳещаво бл҃гдл...

л. 460. лѣп. 28. пам. ст. ап. тимона. Бл҃женна рекоша оуста...

л. 460 об. пам. ст. мч. акакіа нов. Якакіе хѣвъ мч. бѣ въ цр҃тво ликинїа...

л. 461. ст. мч. еустафїа иже въ анкѳрїи галатистѣки. Евстафїи хѣвъ мч. воинъ бѣ хр҃тіанъ^х сын...

л. 461 об. сл. в оуноши и^х не пощадѣ добродѣства своего. но шобразен прокази разволѣвшеся дѣла вл҃дннца. Повѣдаше нѣкто яко магистрїанъ добрѣ тварїю сѣло...

л. 462 об. лѣп. 29. пам. ст. мч. калинника иже въ ганьгрѣ. Сеи ст. ваше родомъ ѿ киликіа...

— стр. ст. мѣци фѣвдотїи. Фѣвдотїа мѣца бѣ ѿ никїнскаго града (463)...

л. 463. сл. яко подовлетѣ покарати^о властеле^х. и честь воздати и^х. и привсѣмъ слошати. Братїа привсѣ^х повиновитеса правотѣрны^х кнзе^х...

л. 463 об. сл. ѿ патерика. в сдолѣвше^х сѣте^х вражїамъ венце^х ѿ вѣа сподобавшимся. Повѣдаховъ збо яко идаховъ братїа...

л. 464. лѣп. 30. пам. ст. ап. ѿ ѿ. силы и силсана. Сеи вдахов ѿ ѿ. апаъ и еже сила съ бл҃жены^х... Памятеви Ш, ст. 254.

л. 464 об. пам. ст. ївана стратилата. Сеи ваше при оуліанѣ престѸпницѣ...

л. 465. ївана зат. побѣ. в матежи сеа жизни и в покани. Разогмѣтите брате свѣта сего матежи...

л. 465 об. пам. прп. евдокима новаго. Сеи ваше бл҃ж. въ цр҃тво фѣвфїла хѣсненавистника...

л. 466. ст. мчцы оулиты и^х вкесарїи. Сеа нарицашеса ѿ града кесарїа...

л. 466 об. побѣ. ст. василїа кленивы^х и нехотаци^х дѣлати своима рѣкама. и похвала дѣлателе^х. Нехотѣвш ми братїе. в си^х ква^х гл҃ати...

¹⁾ Прол. друк. „гноетезномъ“.

л. 467 об. сл. Ѡ патер. ѡ черноризци давшемоу ризов свою нищемоу тако и самому хоуѣ вдасть. Черноризець нѣкѣи имѣише две ризкѣ...

л. 468 об. мѣць августъ. въ ѣ. Пам. ст. маккавен. елѣазара. и соломанѣи. и чаѣ ел. антонина. авима. гсрѣа. елѣазара. евсона. самона и маркела. Антиохъ снѣс селевковѣ изшешоу и пленникѣсъ весь языкъ...

л. 469. пам. ст. мч. ѡ. и^ж вписидѣ памфилиетѣки пострадавши^х левнтей. атта. александра. киндіа. мнисфеа. вирика. минеа. катѣна. и евъклеа. Сѣи бахъ въ время диву кантіана цѣра и игѣмона флакіа...

л. 469 об. праздншемъ всемѣтивомѣ сѣсѣ и пречтѣи его мѣре. Вѣдѣте е^о намъ братіе възлюбленаа ѡ се^м е^ж пантократы днѣ мѣти бжїа празнове^м. бл҃гочѣтивому и бл҃говѣрномѣ ишемоу цѣрю и кнѣзю шндрѣю...

л. 471 об. сл. ст. васила ѡ въспомановенїи члѣча бѣтва. Белїа мѣдростѣ брате житїа сего превыванїи...

л. 472 об. серп. 2. принесенїе мошемъ ст. первомч. архнд. стефана. По причтенїи многи^м лѣто^м по възнесенїи хѣвѣ...

л. 474. шврѣтенїе моше^м ст. мч. дады и кинділіана. и максима. Сѣи бахъ при маѣимьянѣкѣ цѣри Ѡ граѣ родо стола...

л. 474 об. стр. ст. мч. стефана папы римск. и и^ж снѣс. Ст. смч. стефанъ въ при оулїанѣкѣ и галинѣковѣ патома...

— іѡана мѣт. сл. ѡ долготерпѣнїи бжїи и ѡ люкви. яко аще помыслили выхо^м развѣмно...

л. 475 об. серп. 3. пам. прп. Ѡ. н. далмата. фавста. и исакїа. Сѣи сѣын далматѣкѣ ваше хоуда въ вторе^м оупраженїи...

л. 476 об. пам. прп. Ѡ. н. козмы. Сѣсѣкѣ вы^о мнѣ^х клаврѣкѣ фара, подалѣкѣ іерсалима...

л. 477. сл. ѡ черноризцѣкѣ етерѣкѣ. и ѡ вѣдници. Ико въ градѣкѣ вѣста два черноризца... (полѣте, черноризѣць, об. присещенїе).

л. 478. сл. сирахово ѡ мѣтѣни. Члѣца послушантѣ моего наказанїа и вѣдете мѣтѣни...

л. 478 об. пам. ст. 3. штро^к и^ж въ ефеск. маѳиміана, и амелиха. мартиніана. дионисіа. іѡан^н и екса кѣстодіана. и антоніа. Сѣи стѣи бахочъ въ времена декіа цѣра...

л. 479 об. ст. мч. елферья. Елферей ст. вѣкъ Ѡ оузантаеа единъ соув'клитъ...

л. 480. пам. сѣенію цѣраго и вѣтвеннаго храма. вседержителя сѣа хѣ вѣа нашего. Пѣты многими словесы мѣри. златы пленица...

л. 482 об. оуспеніе сисоа пѣстынника вгорѣ нитрїистѣки. Сѣи оубо великїи Ѡцъ ншѣ сисоа...

л. 483. сл. Ѡ патер. в ѡдѣци^х мнисѣ^х на трапезѣ. Повѣдаше, единъ Ѡ старецъ. іако три соутъ веши чѣны мнїх^о...

л. 483 об. сл. іѡан. зат. в възданїи комѣждо по дѣло^м. Вск^н намъ подобаѣтъ братїе швнтиса...

л. 484. серп. 5. пам. ст. мч. елсїнѣа. Сѣи вѣше родо^м антишхїанинѣ. коннѣ бивѣ при константїне зелено^м...

л. 484 об. побч. прѣ^х превращенїе^м гнї^н. Да есте вѣдоуще братїе. іако всїи днѣ є^о предпразднество...

л. 485. побч. в страскъ вжїи. іако всакъ имѣа стра^х вжїи. спасетса. Оувонтеса братїе вѣа...

л. 486. серп. 6. възпоминанїе вѣтвеннаго превращенїа гѣ вѣ и сѣа нше^х ісѣ хѣ. Поне^ж много шведѣ^х хѣ повѣсѣдова съ 8чїнки евоими...

— побч. ст. климента на превращ. гѣ ншего ісѣ хѣ. Последшанте братїе скажочъ ва^м днѣ сего чѣк...

л. 487 об. серп. 7. пам. ст. прп. мч. дементїа персїнина и двою оувчнѣкъ его. Сѣи вѣше въ времена вел. цѣра константїна...

л. 488. пам. прп. Ѡ. н. фѣѡдосїа игомена. Ѡѡдосїи прп. Ѡ. н. Ѡ мла^д ноготъ хѣ възлюбивѣк...

— ст. мч. марїна старца. Тои вѣкъ при дишклитїани цѣри и лсїи игѣмонѣк...

л. 488 об. прп. мт. н. тасїи бивши еи прѣ^ж владнїци. Добро є^о и полезно написати повѣсѣтъ житїа сѣгѣа тансїа...

л. 489 об. сл. іѡанна зат. похвала мѣтивухѣ. Мѣтїи оубо є^о вгда слюковїю биваетъ...

л. 490. серп. 9. ст. ап. матѣа. Сѣи вѣше единъ Ѡ седмидесѣти^х... Памятви Ш, ст. 168.

— пам. ст. мч. и^ж стѣла ради иконы сїса ѱшего ісѣ х^а б^а ѱшего. пострадавші^х вмедны^х врат^к^х, и оуліанс, и маркіанс, іваннс, іаковс, алеѣю, дмитрею, фотію, петрс, лешн^тію, и марію патрикею. Сїи стїи б^ах^с при львѣ свероименитн^к^х ц^ри...

л. 490 об. ст. антонїа алеѣандранина. Тои в^к александранин^х родо^х, б^агоговин^к воаса б^аа...

л. 491. сл. в іаденїи како іадшци^х брашно хранать агли без^к пох^вленїа и бесрамны^х г^л^в. Хожа стын нифонт^х и вид^к ч^ака с^кдаща...

л. 491 об. по8ч. како подокае^т д^ѣтем^х чтити родитела своа паче сев^к. Послшанте заповѣди г^на. ю^ж р^е^т ко закон^хников...

л. 492. серп. 10. пам. ст. мч. лаврентеа и киста. и полита. Сїи б^ах^с в^к времена декїа ц^ра...

л. 493. ст. мч. иполита и др^жжини его. Дружина стаа ст^го и см^ч. иполита в^кша в^к ц^ртво клавдїана...

л. 493 об. сл. в житїа нифонтова в сребролюкци. Хожа стын нифонт^х вид^к ч^ака емоу^ж молашеса множество...

л. 494. по8ч. ст. васила в зависти. Б^ѣжи^м братїе зависти б^ѣсовьскїа с^кти...

л. 494 об. серп. 11. пам. ст. есупла. Сїи баше при диоклитїан^к ц^ри...

л. 495. сл. в мнис^к хот^ѣвш^е впасти вблуд^х... Н^ѣкто мни^х манастира, иг^дмена сеорыана...

л. 496. серп. 12. пам. ст. мч. фотїа и аникита. Сїи б^ах^с в^к града родостола...

л. 497 об. сл. в н^ѣкоем^х вл^дниц^к. и^ж м^лтыню твораше. и вл^да нештаса и до смерти. Вл^ѣта л^шна ц^ра баше^ж в^к константин^ѣ град^к ч^лк^к славен^х с^кло и бога^т...

л. 498 об. по8ч. ст. іванна зат. в оумиленїи д^ши. Ико да напислетса во твои мысли всегда втораго пришествїа...

л. 499. серп. 13. принесенїе моше^м ст. максима исповѣдника. Максим^х стын в^к в^к ц^ртво константина братаго...

л. 499 об. сл. в оустанк^к мнишеска^т житїа и в питема^х. Повѣдаше петр^х прозв^ттер^х в ст^ѣкм^х григорїи пап^к римст^к^х...

л. 500. серп. 14. пам. ст. преп. михѣя. Сѣи баше єдинъ ѿ шести надѣсатъ (об.) прѣркъ...

л. 500 об. ст. мч. маркѣла єїпа апамїиска^р. Сѣи баше при фѣвдосїи цри...

л. 501. ст. мч. ѡрсикїа. Тои бѣ при максимїанѣ цри санш^м воинъ...

л. 501 об. подуч. прѣк^х преставленїемъ стѣмъ вїа. Да єсте вѣдоуше братѣ прѣк^х празднѣство...

— сл. еже не вѣсжати. Прїидѣ нѣкѣи мни^х великогоу фѣвдорѣ ферминьскомоу...

л. 502. серп. 15. оусп. прс. влдч. н. вїа и прїводѣвица мрїа. Єгда гѣ ншѣ и бѣк прїати изколи свою матеръ...

л. 502 об. подуч. на преставленїе стѣмъ вїа. Днѣ братїе мти гѣ ншого преставлшисѣ...

л. 503 об. сл. григорїа двословца ш карпїи єпїскѣ. Карпїи євротїиска^р града єїпѣ...

л. 504. сл. о оузицѣмъ псти вѣдѣши^м вжизнѣ. и ш ширецѣмъ вѣдѣши^м вѣмѣков вѣчнѣю. Подвизантисѣ братѣ тѣсны^м пстемъ...

л. 504 об. серп. 16. принесенїе нерѣкотворенаго вбразѣ ѿ єдеса вѣ црѣ градѣ. Подоваетъ ш то^м мало повѣскдовати...

л. 506 об. пам. ст. димїида. Сѣи баше ѿ тарсакиликїискаго...

л. 507. пам. бжїа чѣколюбїа. єгда кѣзврати сѣ стѣдо^х везвожныѣ агараны при авѣк цри. Бѣ везвожны^х агаранѣк^х сицѣ єстѣ...

л. 507 об. сл. ѿ патер. ш старци изгна слово^м авѣ извертепа. Старець вѣ єдинъ идын кѣ їерданов...

— сл. єзекїила пр. вѣ єпкпо^м и попо^м. Єнѣов чѣчѣ стража та дахѣ домѣ їїлевѣ...

л. 508 об. серп. 17. пам. ст. мирона. Сѣи баше при дѣкїи цри и антипатрѣ внѣк...

л. 509. ст. мч. стратона, филипа. и євѣтоухїана впецѣ ввер'женаго. Єтѣ вникомидїи прохѣдаше, нарочитїи чѣци...

— ст. мч. павла и оуліаны сестры єго и снима стратоника и кондрата. и акакїа. Єи вѣста при ѡланѣк цри вѣ градѣ потелмадѣ...

л. 509 об. сказаніе григорья двословца в просекорѣ. и^ж за оуспоши^х дѣла сорокоѡстїе слазжати. Много може^х дѣламъ помощи прѣчтаа жртѡа..

л. 510 об. серп. 18. пам. ст. мч. фрола и лавра. Сїи стїи братїа вѡхочу близнеци сѡще..

л. 511 об. пам. ст. мч. ерма. серапївна. и полиена. Сїи стїи шклеветани быша ѡ невѣрны^х..

— по8ч. како добро є^о теци кцеркѡви и просити полезны^х отъ бга. Потщитеса братїа и сестры зовѡще къ цркви..

л. 512. по8ч. в мирѣ и в любви. то во всего лбчиши естѣ. Смирантеса брате и любите..

л. 513. серп. 19. пам. ст. мч. андрѣа стратилата. и и^ж снї^м скончавши^хса «в. и ф. и дї. Сїи вѡше въ времена нечтїваго црѣа максимїана..

л. 513 об. пам. ст. мч. тимофеа, агапїа, феклы. Главныи мч. тимофеи вѡше родо^м ѡ палестина..

— по8ч. в мѣтѣк. како тою всеа напасти избеудемъ. Добро естѣ братїе всегда мѣтѡвою вѡсѣдовати съ вѡм..

л. 514. сл. в епѣк престоупницѣ, и написано ползы ради. Вселогнѣ вѣк нѣкто епѣк имене^м фалелѣи..

л. 514 об. сл. на подвигѣ чтѡщи^м и слышанимъ. Рече григорїи двословецѣ. волѣ естѣ чудо словесное..

л. 515. серп. 20. пам. ст. пр. самонла. Сїи вѡше ѡ аримафеа сифы, изгоры ефремовы..

л. 515 об. ст. мч. севира и мемнона, кентїришна. Сїи вѡше неповѣдимыи хѣвѣ мч. вѡше ѡ сиды..

— сл. в съхраненїи аззыка. Яще хоцеши вжизни сїи доврѣк пожити..

л. 516. сл. в стѣкмъ аполинарїи. како мѣтѡвною притчею и шбогати чѣка сѣкло нища выкша. Повѣданїе намъ в стѣ^м аполинарїи папѣ александрьестѣмъ... (Ten skąd ma tytuł Papieski? Ztąd że był następcą S. Cyrilla który... S-o Celestyna Papieża rzymskiego).

л. 518. серп. 21. ст. ап. фадѣа иже и келевїа. Сїи вѡше ѡ вѡдеска^г града еврейнѣхъ родо^м..

л. 518 об. ст. мчци касилсы, и ча^х еа. февгнїа и агапїа и пїста. Сїа мѣца вѡше при максимїанѣ црїи въ едеси градѣ..

л. 519 об. ст. мч. лѣкіа. Ст. мч. хѣвъ локѣи вѣ ѿ кю-
рикіа...

— посч. ѿ трѣдѣ и ѿ црѣтѣи нѣнѣкѣ. Не лѣкнитеса
вратѣе ѿ своеѣ снѣни...

л. 520. сл. ст. василѣа. ѿ соудѣахѣ и ѿ клеветѣахѣ. Ст.
великѣи црѣкѣ константинѣ рече. да вѣдетѣ сѣдѣа нелице-
мѣренѣ...

л. 521 об. серп. 22. пам. ст. мч. агафоника. и иже снѣмѣ
зотика. зинона. фѣвпрепѣа. акиндѣа. и севирияна. Мч. хѣвъ
агафонѣ вѣше вѣ времена црѣа, патѣкѣ бывѣ комитоѣ евтоль-
мѣемѣ...

л. 522. ст. мѣцы анфѣсы. и афанасѣа еппа крѣтившаго,
и неѡфита. и харисима, сѣбгов еѣа процвѣтѣиша. Еѣа вѣше
при оулерианѣ црѣи...

л. 523. стѣи иринѣе. и ѡра. и ѡропск. мечѣѣ скончав-
шиѣса. Блаженѣи иринѣи лѣкѣитѣ вѣ црѣковнѣи...

— сл. ѿ затворницѣкѣ клеветѣемѡса вѣ вѣсов. Нѣкто
вгорѣ елѣвнѣстѣки затворникѣ и старѣцѣ...

л. 524. серп. 24. пам. ст. мч. доуппа. ст. мч. иринѣа
еппа сирмѣискаго. Еѣи вѣше вѣ црѣтво дивкантианѡво...

— ст. смѣч. иринѣа еп. лѣгданѣискаго. Еѣи вѣѣ вѣ
временѣ антонина марка црѣа... бывѣ еппѣ лѣгдана галиленскаѣ.
(Nie Galileyskiego, ale Francuzkiego).

л. 524 об. пам. и. в. с. ѿ. н. калинѣника патрѣрха ко-
стантина града. Еѣи первѣе вѣше снѣнникѣ...

л. 525 об. пам. ст. ѿ. н. еѡстафѣа еппа антиѡхѣискаго.
Ст. блж. еѡстафѣи вѣ при константинѣ велицемѣ црѣи...

— сл. ѿ кленѣиѣса вѣ лжѣ именеѣ вжѣиѣ. Вѣспомни-
наю вамѣ и глѡ преѣ всего врата моѣ. не кленѣтеѣ...

л. 526. серп. 24. пам. ст. смѣч. ектихѣа снѣнка ст. ѣѡана
вгослова. Ст. ектихѣи ѡчьство имѣкѣ всеаѣстополѣи...

л. 526 об. пам. ст. мч. татиѡна. Еѣи вѣше ѿ мѣн-
тинѣа...

л. 527. пам. прп. ѿ. н. испѡв. геѡргѣа езерника. Еѣи
блж. ѿ оѡностнаго вѣзраста постѣническое житеѣ.

— сл. ѿ женѣтѣкѣ и ѿ любѡдѣиѣтѣкѣ. Прѣидѣте оумнѣи
и смѣслѣнѣи...

л. 528. серп. 25. пам. принесѣнѣю ст. варфоломѣа.
Иже дивѣнѣкѣ вѣ вѣ стѣѣ своиѣ...

л. 530. пам. ст. тита еппа гортиньскаго оучн. ст. апа павла. Титъ блж. минова црѣваше критскаго сродникъ...

л. 531. пам. ст. Ѡ. н. епифаніа. мины. и генадіа. ѿмана леппа константина града. Блж. миноваваше въ времена оустиніана...

— ст. мч. аз. въ филипполи пострадавши. се именована ихъ...

л. 532. сл. тако не подобаетъ шестати попа. Послашати паки ш се дшполкзне покѣсти...

л. 532 об. поч. ст. син'глитика. ш смиренн' мдрости. Рече блж. син'глитикн...

— серп. 26. пам. ст. мч. андріана и наталіи и дрѣжины ихъ. Мч. андріанъ и наталіа жена его беше Ѡ града никомидійскаго...

л. 534. ст. мч. андріана дрѣгаго. Хѣъ мч. великы андріанъ вѣ при ликини цри...

л. 534 об. сл. ш кленшемася мнихома. неразлѣчити има до смрти... Блаврѣ ст. феодосіа вѣста два мниха...

— л. 535 об. срѣченіе иконы владимѣрьскіа престѣки бѣи, и на москвѣ, и ш повеженн злат и безбожнаго цара темиръ аксака тамарскаго. Бы оубо вѣкто шци. е въ дшн княжнѣа блгвѣрна и хрѣтолюбиваго вел. кнзѣа василіа дмитревича самодрѣжца рѣскои земли...

л. 537. сл. ст. Ѡ. н. ефрама. поч. ш ползѣ дшевнѣ. Оубоимса братіе временныа вѣсѣды...

л. 537 об. серп. 27. пам. прп. Ѡ. н. пимона. Сеи прп. родо беше египтанн...

л. 538 об. пам. ст. мѣи евфаліи и пам. прп. Ѡ. н. исповѣдника ливеріа леппа римскаго. Сеи беше въ времена константина црѣ...

л. 539. прп. Ѡ. н. еппа кѣдоупрїискаго. е въспитанн. Сеи блж. вѣпостѣ первѣе поживѣ...

л. 539 об. сл. ст. Ѡ. н. генадіа ш царьстѣи нѣне и ш вѣсконѣчнен мѣцѣ. Ико дровзін въ члцк мнать...

л. 540. сл. ш несѣхраненнн языка и лѣстно глѣощихъ Ѡ всакого глѣннѣа неправедна Ѡстѣпнн братіе...

л. 540 об. серп. 28. пам. прп. Ѡ. н. моисеа мирна. Сеи блженныи беше родо муринъ...

л. 541. сл. в фѣвдорѣ в жидовинѣ. егоже волна свѣта крѣтиша на пѣти пѣско^м и въ^о здравѣ. Нѣкто жидовинѣ имене^м фѣвдорѣ иде съ хрѣтіаны на повт...
л. 542. сл. в гордости. Никтоже да не ищеть славы..

л. 543 об. серп. 29. оуспѣкновение чт. главы ст. пр. прѣдотечи и крт. іованна. Сеи въ роженіи женѣстѣмъ паче всѣхъ свѣдѣтельствемъ хмѣ...
л. 544. сл. в житіи и в тровдѣхъ прп. ѡ. н. хрѣтофора. Повѣдаше ѡ. н. фѣвдѣлѣ в се^м преподобнѣмъ мѣжи..

л. 544 об. сл. в вдовахъ и в сиротахъ да не шендѣтъ ихъ. Бѣжкіа вдовы и сироты не възлюбайте братіе...
л. 545 об. пам. прп. ѡ. фан'тина чудотворца. Сеи вѣше родо^м ѡ страны калаврїнскыа...

— ст. смч. филикса. иже сним' фѣртѣніана. септемина и инѣрїа. Сеи стїи доваїи хрѣви мѣци...
х. 546. пам. смч. филонида іїпа кюринїскаго. Оилоннѣ сїїнноїпѣ вѣ въ времена двѣклитїана црѣ...
л. 546 об. сл. в шклетанѣмъ прозвїтерѣ. Десатїю поприць ѡ града зотика..

л. 547. пошч. ст. григорѣа к'держаци^м гнѣвѣ. Не дадите братіе всевѣ мѣста гнѣвов...
л. 548. прп. ѡ. н. александра свер'скаг' новаго чудотворца. Сеи прп. и вѣноснын ѡ. н. александрѣ роженіе имѣа и въспитаніе ѡ предѣлѣ и шласти славнаго и великаго новаграда...

л. 550 об. серп. 31. воспоминаніе полежаїю чти. пошса прѣтыа вѣа. Егда преславнаа владычица вѣша двѣ мрїа...
л. 551. въспом. вышемѣ чудеси положеніе чти. пошса престыа вѣа. на црѣцю зою сѣпружницѣ лѣва царѣ. Великаго фѣвдосїа снѣ аркадїе..

л. 551 об. въспом. црѣкви прѣтыа вѣа вшврїи. Вѣ дїи мїхѣанла и фѣвдоры влѣгочтивы^м и православы^м црѣ...
л. 553. Чудо первое. Жена нѣкаа ѡ нарочиты^х. влют' недѣггъ впа'ши...

л. 554. — второе. Антонїе же нѣкоторыи мнѣ ѡ обителї галаврїнскїа...

л. 555 об. сл. в мѣтвѣ созоменѣ. яко для ницемѣ мѣтвѣ вѣ взаимкѣ даеѣ. и сторичю прїимѣѣ. Бѣ нѣкто члѣкѣ вѣ іерѣмѣ. созоменѣ именеѣ...

л. 557. сл. в развоиницѣ кюрїацѣ в лимониса. избавльшемѣ в развоиницѣ избитїа жены и дѣти. и пакї того ради изкави его вѣ вѣ смрти. Повѣдаше нѣкто хѣлюбивѣ в нѣкоѣ развоиницѣ...

л. 557 об. сл. іѡанна зат. в пѣсч. дѣвнѣ єѣ єсть полза дїи. Тѣмже братїе патрїараха подражаѣ... (до слів) аще во члчї хвалы глїше цїреѣ.

Визом 61—74 л. скорописна вкладна „Григорыѣ ѡстїецкого свѣщ. за ѡпѣшнїе грѣхоѣ монѣ и жены моиѣ Параскеїи и чадѣ... купиѣ ѡца твердозба (?) протопопа вродскаго... „ахѣ. мїца мѣа ѣ. днѣ“.

Путники, хронїкарськѣ-землеписнї статї.

4. (№ 251.) Сказанїе ѡ стѣкѣ градѣ іерѣмѣ іѣ прочнѣ стѣ мѣстѣ и монастырѣхѣ. Ркп. скорописею на 21 ст. 4-кв. брош. — Під текстом на 21-їй ст. запись: „Конецѣ працы малѣ нашѣ: списаса роѣ вѣго „ахѣ. мїца мѣа ѣ. днѣ“.

Єсть се список „Путешествїа московскихѣ купцовѣ Коробейникова и Юрїя Грекова“ 1584 р. (сл. И. Сахаровѣ — Сказанїя рускаго народа, кн. 8, ст. 137—155), в пропуценими двома першїми статїями — лїтописною і географїчною. Текст наш, входившїй очевидно в якийсь Зборник, бо на 1-їм листї находимо помїту — вїдай статї — ркѣ, начинаєѣ ся вїд слів: „Граѣ ѡко Іерѣлиѣ на востоѣ; на сївоѣ горѣ; дѣ: ѣгли; накрѣтѣ; вѣкрѣгѣ єго три вѣрѣсты; єдиѣ ѣгоѣ стонѣ на полѣднї; а дрѣгѣ на полноцѣ; а третѣ на востоѣ; а четвѣрѣты на запаѣ“. В нїм пропуцено мїсце в описом церквей і престолів, посвячених памѣти ѡ муках Христо-вих вїд слів (Сахар. 139 ст. верхня полов. 1-го стовпца): „Да вѣ тойже церкви ѡтѣ входу, куда ходять на лѣтнїцу, на Лобное мѣсто, саженьѣ єѣ десять...“ до (ibid. до 15-го рядку

з долу 2-го стовпця): „стоитъ церковь каменная неведьма...“
 Наш текст виглядає проте так (ркп. стор. 3. рядок 9): „а ска-
 зываю^т. что то мѣсто послѣ распятія г҃на: было соше-
 ствые г҃не во а^т. а дна то^т пропасти неждѣю^т. — да вто^т же
 стои^т цр҃кви велика камена. а вне^т гробѣ мелхиседековѣ.
 и вто^т же цр҃кви види^т разскланнѣ ѿ стыл горы го^тгоды...“ —
 Межи сторонами 4—5 бракуе в рукописі майже 6 стовпців
 текету Сахарова з описом порядків в патріаршій церкви Кре-
 ста Господня, обрядів світлої утрені в воскресну суботу і ста-
 тею о вірі еретиків (Сах. 140 ст. 12 ряд. з долу 1-го стовпця
 — 143 ст. 17 вй рядок зверху 1-го стовп.). Текст проте йде
 так: „ѿ цр҃квѣ велика прѣто^т греческы гдѣ слѣжи^т патриарх^к.
 ѿнованіе цара Ко^тантина. и мѣри его елены цр҃ци. шгра-
 жѣна кр҃сто^т на д. ст҃кнѣк а сто^тповѣк вне^т ѿ. а цр҃квѣ вели-
 кую дер҃житъ (бракуе: патриархъ іерусалимскій Софроній...
 [до слів] и рѣша къ себѣ Іудей: како же можетъ разорити
 церковь сію и трема деньми создати и, создана бо бысть 45
 лѣтъ). Вто^т же цр҃кви приа^т правѣни^т семини на рс҃кѣ х҃а.
 и г҃ла... — Межи сторонами 8—9 находимо знов брак кількох
 листків текету з описом гори Сіон, ві монастирів, села Ску-
 дельничого, Гефсиманії, Елеонської гори, гробу Пелатії, Віфанії,
 Іордані, Вифлеєму, (Сах. 144²—150² в низу). — В статі о ку-
 пиві неопалимій (ст. 14 — у Сах. 153¹) замітна незначна ре-
 дакційна переміна: 6 останніх рядків статі о неопалимій ку-
 пиві (Сах.) перенесені (ркп.) в статью „Сты^т ѿцѣ всинли
 и вридѣк и^тбѣнны^т ш моце^т“; причім замітити належить,
 що ся статя одвічає Сахарівський „О синанскомъ монастырѣ“.

Мова нашого ркп. така сама як в великоруськѣм ори-
 гіналі, з'українчена хіба в закінченнях прикметників (-ой на
 -ый), або в поодиноких виразах, ни^тхто зам. ни^ткто, лам-
 лю^т (4 ст.) зам. ломаютъ, ш мирилѣк (ст. 5) зам. мѣ-
 рилѣк, рс҃клюкѣ (17 ст.) зам. рс҃клекѣ (13 ст.), стро-
 коми^т или стрѣцѣ (19 ст.). В деяких разях в нашім ркп.
 справлено деякі неточности оригінала, напр.: мечты на ме-
 читы (т. в мечеті) всюди, свой мечи^т (6 ст.); в другім
 знова місця перемінено: дома купли на дому купле^т-
 наго (ст. 5), къ чл҃кахѣ на вчл҃ке^т, долина зам.
 длина (довгота).

Ст. 21. „Сказаніє ст҃го Никона. На колицкѣ ѿ юда продаде хѣ жидоѣ; На ѿ. срекренныѣ: которіє такю рачувѣ в' совѣ маюѣ. Ъкождоѣ срекреницкѣ по двѣ антрѣ. Ъскухѣ антрѣ тѣ. и ѿ. Я в' кождоѣ антрѣ по два рѣлкѣ; всѣхѣ рѣлеѣ стѣмѣ Антрѣ: ѿѿ. и ѿ. Рѣлеѣ. Розложивши на копы. ѿ. ѿ. ѿ. копѣ: и шдна копа и Грешѣ ѿ.“

5. (№ 221.) Исторія о плѣненні славнаго цара града, иже Константинополь и новыи римѣ нарицаетса. Ъ лкто по Христѣ 1453. (Списана на 1 л. + 66 стор. 8-ки без прп. першу пол. XIX в.).

Mahomet Sultan Tureckij toho ymene wtory umerszu otcu geho Amuramu (!) wo Asiy wo oblasti Wyflaniy wo Hradi Bursyi dostoynoie pohrebenie sodilaw, kromi wsiakaho prepatyia oblada otca swoiiego carstwom...

Послѣдную туя страну описователь сей исторіи самѣ поправлялъ. $\frac{1}{4}$ по ст: ч: 864. В: Н: (Віктор Неронович?)

Поученя церковні.

6. (№ 76.) Книги рекоміє Бесѣды егѣльскія. Тлѣкованіє іѡанна златаоустаго — (281 об. дрібнам півуставом:) Списана въ сиа бесѣда мнѣмѣ грѣшныѣмѣ равоѣ бжїиѣ андреемѣ еревичѣмѣ старого саѣвора ѿцѣ василію добраѣскомѣ сїѣеникѣмѣ соѣскомѣ храма ст҃го прѣрка іїїи его працею. роѣ ѿѿ сѣмого мїѣа маѣта шестого днѣ ѿ мене емѣ ѿдана. — Ркп. старавним півуставом на 281 л. F^o паперу знаку „три навхрест зложені копія в овалній рамѣ“ (Лихачевѣ, Бум. мельницы — Атласъ н-рѣ 512 з 1596 р.), прп. дос. в шкірі. Правосіє руська з неправильним ж зам. 8—ю.

3 „Предисловія“ (1—3 л.) довідуємо ся, що є се перевід Максима Грека 1524 р. списаний „в' матери градовоѣ. въ преименитѣй и пресловѣщей Москѣкѣ“ його учеником Москвичом Селїваном „здѣшнѣм прѣсти и рѣсинѣм іакѣм и прочїи ненаказанній. ктомѣм и поселанинѣм“, інокѣм Свято-троїцького Сергієвого м-ря. — Се виклад евангелія Матфея, зложеній Іваном Злат. в 45-и бесѣдах, з яких 44 належать переводчикам Максимови і Селїванови, а послѣдня (278 л.) взята „зл-

ти^нски^х кни^г князя кр^вьска^г“; вона і різнять ся від попередніх полуднево-руським стилем. Кождий виклад складається з „вєскды“ і „правоученїа“. На полях тексту подав писець червоним дрібним письмом гльосси в родї, як: єг^лїє благокѣтвованїє 5; головные рѣчи которыи съдѣржа жизнь нашу 6; философи ро^вно др^ж на др^вга писаша, єг^лїсты не тако 7; кажды^ѣ ѿ работы своей живи^тса — наука т^ако приход^итъ. — чернорызци телеснїи аг^лїи 8; если кто неслуха^т спилностїю изгнанъ в^сдетъ 9 об., сл^вга добры^ѣ хотя^т мно^г зрєбити не хвалит^са самъ то добре чини^т 18 об.; м^вка в^кчна^я а не чистецъ 28 об.; досталъ єси злє розтан добр^к 33; идеже с^кв^ва т^ам и живи^а (против — идѣже с^кв^вїє тамо и оумноженїє) 33 об.; чюжими свои оучи^т 36 об.; н^вжда приганя^т читати писмо 42; ч^лк^ъ злєстю зв^заныи гл^вн^н выв^лт 44; не прїймиши зла невидѣти добра 45; н^кмашъ гор^шаго на^л гн^кв 63; ч^лци яко св^кн^к 82; доча^нла поч^т 158 об.; л^вчи д^кмо^н нежели ч^лк^ъ лакомыи, лакомый аще в^кград^к в^к п^сстыни єсть 189 об.; мирном^в мир даєт^са 212 (дальше вже нема). Сї гльосси або вказують на зміст тексту, або передають його яснїйше — в однім другім місци поговіркою народною.

На початку ркп. перед передмовою невелика заставка — плетїнка в 3 акварельні краски; така сама в двое більша перед першою бесїдою Івана Зл. „ѿ ст^ом ма^тф^їи єг^лїст^к“.

7. (№ 3.) н. в. с. ѿ. н. архієпіпа Іоанна Константина града Златоустаг Бєскды єг^лскїа на єванг. Матфея. Ркп. полууставом поч. XVII в. руського письма з примією ц.-славянського ж зам. ѿ, ю; ь зам. ѣ; місяцями -рѣ-, -лѣ-), на 330 лл. F^o грубого гладженого паперу, без 1-го л. тексту межи лл. 6—7. Походженє і розклад книги як в попереднім н-рі 76. Бєсїда 1-а починаєть ся на 5-ім л. дуже чисто і майстерно викованою заставкою з перевитих фалстїх лївій. Против 45-ої бєсїди зазначено на полю, як і в попереднім рукописї: „ѿсел^к починаєт^са выклад 3 латинских

книг князя курбського“, по бесіді додано „конец з латинських переводок князя курбського доселк“.

Цікавий переплет, дошки в шкірі, з тисненнями на обложках і написами. На 1-ій досці: „Бесѣда матѣева“, Розп'ятіє; на 2-ій обложці 12 апостолів і євангелісти з латинськими написами, по середині в овалю ангел зі зложеними руками в сторону небесного сява з написом: Dominus — illuminatio — mea — 1 : 5 : 8 : 1 (то є рік).

Низом 5—8 дл. вкладний запис: „рої ѿ рож. х҃ва рх҃зі їже во інокинах б҃гобогызнива інокина г҃жа євгеніа касилковскаа придеет сию книгу ко храм҃с спеніа прѣтои вѣди монастыра знева, за шп҃щеніе грѣхѡв родичѡв своих і сородник, і рава єжиа касиліа касилковскаа (тут пропуск, бо недостає один лист) і своє і чад своих, да не вѣдет же ш҃дална никогда ѿ тѡѡ ст҃го монастыра. Єже аще кто вы дерзнулѣ сотворити, соперника да їмат прѣтшю єжію матер. в ден страшнаа правосѣдіа. х҃ї спителаа ншиг амин“.

8. (№ 82.) н. в. с. ѡ. н. Іоана Златоустаг патриарха коста^тїнаграда Бесѣды єв҃гелскіа на єван. Іоана. Ркп. полууставом тої самої руки, що попередній н-р 3. Початкова заставка та сама що і в попереднім ркп., тільки зменшена. Всіх бесід, зложених по образцю: „Бесѣда“ „нравоученіє“ 48—88. Бесѣда 48-а на тему св. Іоана гл. 7 зач. 25 — нравоученіє „о простоти и кротости“; бесѣда 88: „егда оубо шѣк-доваше. г҃ла симонѡ петрѡ іс҃. симоні ивни^н любіши ли ма множає си^х. г҃ла єму ей г҃и ты вѣси яко люблю та“; нравоученіє: „да вѣнимає^м оубо опаснѣ рѣ^чнны^х. и да не вскс-дѣ^кває^м разгибающе себе истѣзѣюще. ѡ частаго во причитанія вѣдѣ^т нѣчто вацїше ва“.

Всі ті Золотоустівські бесѣди-гомілїї були видані в Москві: 1664 р. на Матфея, 1665 на Іоана.

Прп. ркп. той сам, що в н-рі 3, тільки на задній обложці в середнім овалі витиснутий орнамент з китиць лїлїї; середина 1-ої обложки вирізана, осталась надпись: „Бесѣда іованнова ѡ.“

Низом 1—4 л. скорописна надпись: „ро^к ѿ р^м х҃ва рх҃зі їже во інокинах б҃гобогызнива інокина г҃жа євгеніа каси^т“.

ковскал придаєт сїю книгѸ ко храмѸ спенїа прѸои вѸци ма-
настира знева за Ѡпшченїе грѸхо^х родите^х свои^х і сродни^х.
і раба вжїа василиа васи^хковско^х і своє і ча^х свои^х, да не
вѸде^т же Ѡдалена никогда^х Ѡ тв^{го} ст҃го манастира. еше аше
ктобы дерзну^т сѸтворити сопє^рника да їма^т прчтѸю вжїю
мате^р. вде^х страшна^т правосѸдїа. хїї спїтелеа їшого ами^а.

На 1-їй обложці полууставна надпись: „Не ревнши ас-
кавнїюшимъ ниже завиди творащимъ безаконїе; занє тако
трава скоро исшѸт^к“.

В корїнь справи вїйшло 5 куснїв пергамїнного уставного
XIII—XIV в. Евангелїя апракос, полуднево-руського похо-
дження. З листкїв 1—2 беремо слїдуючі повні слова: (1) с^рѸвєр-
никъ. (в)неда и прѸда, (в)ъ перьвыи днїъ; (2) вывѸшо, по-
добаетъ, и еже. З куснїв 3—4 можна зложити часть тек-
сту: „Въ четвєрт... Великии на | литоургии е^га Ѡ мїа. |
Рече¹) үче(ником)ъ своимъ вѸсте тако подк^ою днїю пасха
в^оудеть и^а“; (оборот.) „авси вы^о можаше все мї^оро продано
выти на мно|зк и д(а...)ъ і оубогимъ | и разоумѸвкъ же
їѸъ и ре^х и|мъ и что троужаете же^а(ноу).

9. (№ 59.) Зборник, пївуставом поч. XVII в. на (7—
79)+170 л. 4-ки густого паперу, оправ.

лл. 7—56: Наўка в семи тайнахъ, без початку,
тїльки з продовженням статї о семи тайнах ввагалї.

л. 15. **С** стѸомъ крїстїнїи.

л. 26. **С** стѸомъ мврѸк.

л. 29. **С** чинс сїєнства.

л. 32. **С** вжествє^нкїи литоургии и в причащє^ни.

л. 43 об. **С** покаанїи або исповѸданїи.

л. 51 об. **С** станѸ ма^хже^хско^х.

л. 56. **С** тайнѸ маслосщє^на.

л. 58—79. Наўка или стѸє^рженїе влговѸрны^х
сѸомъ црѸкви вѸсточныа. како подобаетъ внимати
в вжтвнѸкїи тайнѸки вє^ры хївы. аше в' шпрѸсноцѸъ,

¹) Р красного рисунка червоною краскою против 4-ох
рядкїв.

Іли въ хлѣбѣ предаде Іѹ хѣтѣкло свое стѣое оучникомъ своимъ. ѡ семъ здѣ извѣстнѣно. ѡвращеши. токмо не лѣнаса съ вѣодѣхновеннымъ разумомъ прочти любезнѣ. и тако ствердиши истинно срѣце свое. Црковъ стѣла каролическаа Матка наша всего выбранного людѣ хрѣтіа^нскаго...

Надписе верхомъ листівъ: „наоука ѡ части г. — ѡ хлѣбѣ і ѡ прѣсноцѣ“.

л. ѡ. Кроника то есть исторіа свѣта на шесть вѣковъ, а чтыри Монархіи роздѣлена, зрозманты гисторико^в жидовски^х і погал^нскихъ. Книги первыи роздѣла: ѡ: Жидове выписю^т семъ вѣковъ. Первый ѡ створеніа свѣта до потопѣ. лѣт^ъ 6 а ше^е сотъ пѣтдеся^т и ѣ. вторій ѡ потопѣ великаго до авраама лѣт^ъ . . . (оборотъ) Шестыи ѡ ржтва хѣого до того рокѣ штеса пише^т „афѣ и чтыры...“

Е се втягъ з дословного переводу Мартива Бельскаго: „Kronika tho iesth Historya Swiata na sześć wieków a czterzy Monarchie rozdzielona z rozmaitych Historykow... od początku Swiata aż do tego roku który sie pisze 1564...“

л. 1 об. Вѣки свѣта ведлѣт писма стѣго и филона оученого жидѣ крѣеннаго.

л. 2 об. Первый вѣкъ свѣта починаетса ѡ адама и до ноѣ. Куды^ж гѣ вѣ всѣдръжите^х вѣдѣчи в ма^нстаткѣ свое^м предѣ часѣ вѣчныи и всѣхъ хвалебныи почина^т господарство свое...

л. 7. Вѣкъ вторій свѣта починаетса ѡ но^а алко ѡ потопѣ до авраама... роздѣла ѣ. книгъ первыхъ. Нѣй господарѣ^х земски^х вѣдѣчи на то^т ча^е црѣм і сѣеннико^в. и княжате^х. почина^т господарство перше... (л. 10.) ѡ вежи вавель а роздѣлаю языкъ... (л. 11 для приміра помішаня язвкѣв подано назви: „хлѣки ..хлѣвѣ — слованѣ, ...паннѣ — французове...“

л. 13. (Роздѣла третій книгъ первыхъ) ѡ трѣх монархіахъ. а монархіаса рѣч^ь мѣ^т едн^и панѣ, алко справца прѣнѣйшій на свѣтѣ. зовемо то поспо-

лите цѣсарствомъ. Кгда ю^м гѣ вѣ видѣлъ лю^д мнв-
жашій днѣ ѿ днѣ на свѣтѣ. была то вола е^т стѣла лкы
зверхно°, албо преложенство на^д людо^м посполиты^м была
становлена...

л. 14. Третій вѣккъ свѣта починается ѿ авраа-
ма до дѣда е^о лѣт^т осмь сот^т ѿ. и ѿ. по^дле нѣкоторы^х лѣт^т
дѣва^т сот^т лѣ. и ѿ...

л. 15. Роздѣлъ пятый книги первы^х в рожлю
и захованю коговъ поганскихъ. Ико кгда неслѣш-
наа. ре^х е^о стѣе писмѣ мѣшати межи поганское писмо...

л. 15 об. Книги первыи вѣккъ третій роздѣлъ дѣ.
в жидох^х. Жидове в мовсеи розмантого мнманіа сж^т.
опжснвши его писмо стѣе, которое им^ь по свѣк^к застави^т...
(л. 16.) Антеры жидовскыи... Ѣ талмоутѣ книгахъ
жидовскихъ... (л. 18.) Знаменіа людѣ вѣего. Въ
вторы^х книгахъ мовсеовыхъ... (л. 21.) Знаменіа
хѣвы и оучениковъ ѿго. Исцѣлѣт^т хѣ раслабленны^х.
слѣпы^х...

(л. 22.) Розделеніе едінѣ надесатое книгъ пер-
вы^х. вѣккъ третій, в гре^кко^м писмѣ. Вадмѣсь выло
има власное крола нени^ккого (!). снѣ егнора. которій в^тирѣ
и сидонѣ панова^т... (цѣбаво буде вказати на деякі назви грець-
кнх букв: вѣта, епписило^т, ѣта, зѣта, тѣта.

л. 23. Въ лѣт^т прѣ^д рѣтвомъ хѣвы^м арѣ. Никостра-
та албо Карментискъ кролев^а аркадѣиска, невѣста ве^ккого
сченіа...

л. 23 об. влѣто ѿ сотвореніа свѣта три ти-
сащи дѣва^т сотѣ. сѣндѣ. Иѣта вемыи соудіа жидо^в-
скій. розказовалъ жидо^м шесть лѣт^т. а по смрті нанрѣ...

л. 24 об. Ѣ дивны^х народѣ^х людѣи. книги
прѣшій. вѣккъ вторій. Роздѣлъ вторыи. Ико роз-
манто^о языков свѣтѣ. гѣ вѣ рачи^т роздати на земли. та^к
тако^м и розманто^о шесовивы^х нанѣ^м імѣти рачи^т...

л. 26. Ѣ рыба^х, и в диво^х морекы^х, которіи сѣ^т
на мори полѣночно^м, книги пятый на само^м ко^нци.
Келиорыбѣ е^о ико гора. вли^кко исла^ддѣи...

л. 27 об. Ѣ гора^х што шгнемъ тлѣют^т и коурат-
са. во вторы^х книга^х вѣ шестомъ вѣккѣ. За цѣсар-

ства титового веспезіанороу сїа того часѣ гора везинноуоу оу кампанїе и Ѡ неполиѣ недалеко запалиласѣ...

л. 29. Ѡ егуптѣ ї сѣнти еи; кнїги першїи. вѣкѣ вторї. роздѣкѣ вѣ. Пишетъ їерониѣ стѣмѣ иже плато ї питагорасѣ таѣ были пришли слѣхати проркоу...

л. 29 об. Роздѣкѣ двадесѣтъ первыи, книгѣ першиѣ, ш заложенїи рымоу и ш справѣ егѣ. Прокасѣ кроль албаѣскїи маѣ двоѣ сїѣв ноумїтера, а емилноуса. и назначиѣ былѣ проклаѣ кролевство сїѣви старшемѣ нѣмїтерови...

л. 31. Знамаѣ соуѣного дна вѣдѣѣ. земля запотитсѣ всѣды...

Лактанцоуѣ пишеѣ ш сѣдноѣ дїи, кѣѣ имаѣѣ прїити скончанїе свѣта...

л. 32. Ѡ Іѣваниѣ Крїтителїи. роздѣкѣ мѣ. книгѣ первыѣ. Акта второго надесѣѣ, панованїа тиверїѣса цѣсѣря былѣ Іѣвѣ послѣмѣ прѣѣ гїѣкѣ проповѣдаючи кѣ пжстїни егѣлїе. то еѣ посельство довроѣ... Судьба головы: паде на дорозї — в Генав, вїдѣтак „шѣкѣвлѣѣна марцѣѣлови шпатови 8 дїниций. и принесена до констаѣтинополѣ през реодоѣїѣ цѣсѣря. потом до рима, которѣю и днѣѣ вѣазѣютъ вѣцркви стїго селвестра в рымѣ. ївзепоуѣ пишеѣ ш їѣваниѣ стоѣ... (л. 34 об.) тоуѣса докончили прѣѣвыи книги. кронники. такѣже патѣ вѣкѣвѣ свѣта выпоѣнїлоѣ...

л. 34 об. Ѡ марїи магдалини. вѣкладѣ. Марїѣ магдалена. Шїѣнѣ едїна хѣва была...

л. 35. Неронѣ шкрѣтнїи. сїѣ домицоуѣса едноварѣва. а матки агрипинны (!)...

л. 36 об. Дївклїтїанѣ дамѣта цѣсѣря лѣ. родичѣѣ невѣдомыѣ. былѣ грѣдыи. форѣтѣвнїи. шкрѣтнїи на хрїѣтїаны...

л. 37. Марцѣалиноуѣ папѣѣ. родѣмѣ зрымѣ. того былѣ при нѣднѣ дѣвклїтїанѣ иже мѣсѣѣѣ чинїти офѣкры болѣваноѣ чрѣтѣвскїѣ...

л. 37 об. Сѣвѣтонїи Елены животѣ. Елена стѣла была родѣмѣ иѣ англиси. неволница констаѣтина вѣѣкаго цѣсѣря...

л. 38 об. Арїѣѣ Ѡщепенеѣ родѣмѣ иѣ арїїи того часѣоу кѣѣ которїѣ мало не всю ассанїю своєю шѣлѣсѣѣною наоукою звеѣ...

л. 41. Костаѣтїи великїи сїѣ стѣонїи елены звїтажївшїи свои непрїѣтелѣ. ї цркви хрїстїѣскоѣ маѣѣѣцїноуѣса...

л. 41 об. Ошдосїи меншиї сїѣ аркадиоусо, цѣсарь..

— Махаметъ въѣзъ въца арапа поганина. зматки изманатенскон. агарры жидов'ка врожъены'..

л. 43. Козмографїа. То естъ розмѣренїе вшиткон землѣ. вѣдлоугъ стопню^в і ины^х знаменъ ѿвнухъ. Земля е^о впосре^{дк}с крѣго^в ѿвнхъ. і яко то^ака оу церклован'но^м ко^{тк}с. въ єдиности инои далекости ѿ ѿва. Зо всѣхъ стра^н вѣскою справою постановле^нна. акы єднакїи во^тгости ко пло^тженїю дождо^в и^з себе вышдшала. а прїимовала мокрости.. Kronika świata, 1564, list 263 ss.)

л. 45. О роу си. У ржси наидѣются напервѣки въ^т і панова^т ты^х тре^х брато^в. то е^о, кїи, щекъ, коре^в. а сестра левѣдъ. Кїи заложитъ мѣсто, и замокъ на^д рѣкою днѣпромы... Кїювкъ. гдѣ е^о и днѣ Митрополитъ, архїепїпъ роускїй.. (замки) цікавица.. коревїца. и мали заса свои кесеє княжата. которы^м роздавали кранны пѣстыи, вѣдванїю замковъ. яко ради^м ѿ которого названи сѣтъ ради^ччане, на^д рѣкою сашѣ. вїатко ѿ котораго вїатчане. на^д рѣкою во^тга. дѣлєва. ѿ котораго дѣлєвіане. на^д рѣкою вѣго^м. днѣ зовѣтъ лѣчане. По то^мковѣ кїшвы были. шшка^дкъ а диръ. которїи (45 об.) ро^зширили па^тства свои на по^тнощи. а княжата вставили на^д собою зыншого народоу. дѣла того, абы не фотковали братѣ. анк сватѣ. анк єдїномѣ. кто што заслѣжитъ або має^т што въ того оужива^т. першеє кїжа было роурко. которїй въ^т вновгородѣ. дрѣгї сенивгъ... на штаткоу рѣрко панова^т во вши^тки^х.. по смѣрти коурка (!) сїѣ его зоста^т гевргъ. то^т забилъ шшка^дда.. нти за ихъ кїжа нискина.. свнцала то вчинити... дрєванє до крѣнтѣ побилъ.. (л. 46) в лѣто по рѣтвѣкъ хѣвѣ дѣва^т сотъ кѣ. Земомисла^в король по^тскїи нарадѣ дї. на ѿцевское мѣ^тце оустоупи^т. ѿ которо^м широко кронника пише^т. Роусинъ стѣсла^в шкрѣнъ¹) елени^н сїѣ рѣское княжа. зва^ччивши козакї рѣскїи. дань нанк вложи^т. во^тгары такожь поска^л и ихъ замко^в шсмѣдеса^т, вложивши нанк дань. са^м обрѣнѣлася до крѣціи. а та^м моцно воева^т. вто^т

¹) Више було сказано: „ѿлга.. са шкрѣтила. але сїѣ ен нхотѣ^т“.

ча. ёмоу печингове кувѣкъ облегли... порази^т кбра печенигъ сѣослава... (л. 46 об.) снѣ ѣ^т володыме^р тагндалъ проти^{во}ко полако^м. възалъ премыслѣ, чрѣвнѣ. Пото^м до крещѣн. въз^а корео^т. і вшито^х тот^а повѣ^т. врата иеропол^{ска} зави^т... а кгда приеха^м до цариграда, велѣ^{нн}а на очы. послаа^т до панны, скаржачиса, и^ж такъ не^фортѣна его поткала... Скоро его окрѣтил^а Спѣ^нъ из^а коревна. але изъ рыма не хотѣ^ла коса емѣ неподовало...

л. 47. **С** народ^к московско^м або ржском^ъ. а о рожаю московски^х князе^в а^ж до днѣ^шнего Іованна которѣи то^т ро^к пануѣ^т. (на полѣ — „Ро^к вѣ^т ѣа^фѣ^т“). Первыи коуригъ. вторѣи игоръ... паты^т: стополы^с. шестыи се^тмы^т іорѣи. весмы^т а^тдрѣ. деваты^т семе^тка а^тко сенечко. десатыи дими^ттрѣи, ді. василѣи: вѣ. василѣи сал^ткыи. гѣ, іѡа^н. ді. іѡа^н дрѣ^тгѣи. еѣ. Іѡанъ монарха. которѣи панова^т рокѣ по рожестыкѣ х^вво^м ѣ^тѣ^т.

С московскомъ або роускомъ народ^к. розманито писали старыи историковѣ. которѣи вѣ^сгда за сарматы покладали быти. а та^к москва не ѡ рожаю ѣ^с названа (47 об.) ты^м прозвиско^м. але ѡ рѣкѣи и мѣста. которое здавна зовѣ^т М^всква. сѣ^т тог^лы они роуск прѣваа... (теорѣи походженя імени Русь... ѡта^ттол^к (ѡ кролевства колхисѣ) пришли слованѣ. до истрѣи ш^трова. ѡтова названи сѣ^т рѣсацѣи. (л. 48.) албо М^всква. вшитки сѣ^т словенскаго азыка. и хрѣ^тіанѣ едны обычаѣ^т грецки^и. дроусѣи рымским^ъ. Роускѣи краннѣ замыкаю^тса горамѣи ѡ полѣднѣа. которѣи зовемо бесчад^а а рѣккою днѣ^тстро^м. а подла стары^х историковѣ. і море^м пон^тьски^и. а ш^т вѣсходѣ снѣца рѣккою волгою. ѡ полѣноци море^м велики^и ват^тгео^м, а^ж до моря ледоватаго. але недав^наго часѣ тѣ^жрцы посѣ^ли и^х краннѣ немало. і такъ в^лолоскѣх^у і всюды на^т Море^м пон^тьски^и гдѣ лежитѣ крѣ^та. вѣ^тлогро^т. преко^т. вчаковѣ. і иншіи части рѣски^х краннѣ, держа^т три великѣи панове. Першю ча^со наво^тшю дрѣ^жи^т М^всковскѣи вѣ^ткыи црѣ. дрѣ^тгю литовскѣи. третью кро^т по^тскѣи, на имѣ на до^тней земли. і по^тлаше. і такъ пошли спредко^в свои^х. такъ на писмѣ имаютѣ. (Kron. św. l. 427 ss.)

л. 48. Было томоу а^ткѣ ѡ сотвореніа свѣ^та ѣ^тѣ^т. За цѣсара Іѡа^нна коста^ттинополскаго. тогѣ ш^тгоу роу^со привлацать снѣцѣ. Мовачи такъ снѣце свѣ^та вѣ^ткча^т. та^к та-

ко^ж і она на^о шев^ктила к^рто^ж с^ты^ж (48 об.) то^жко с^на не могла намови^{ти} на к^рть. нею с^ж шбирал^ь и^в ва^тками. а к^глы в^мерла шльга. погребана в^квек^к по^днесена пр^ес^в в^ншка коло^ж м^ира. с^ти^т єї с^то роу^ск д^нь єди^н на і. м^ица іюла то є^о лища.

л. 48 об. **И** та^ж по в^нко вст^вплєнію г^а н^иш^е і^с х^а. в^рн^илиса 8ч^ици в^о горы ел^иш^ской до ієр^лима.. шедаринни в^сд^вчи д^хи^ж с^ты^ж... заложили вызнана к^рс^нт^к наше в^тры х^рт^ианскон вывираючи слова пр^ор^чискаго писма. Петр^к напер^вки тако к^нжа а^пл^ьское река^ь вед^дг^ь ієреми пр^орка. в^кр^ю во єди^ного в^іа в^іца в^осєдр^ьжитєл^я.. [вожда часть символа в^іри привєсана в^ншому апостолови.]

л. 49. **О** авгароу цароу єд^есско^ж. Авгарь ц^рь м^кста єд^ескаго. посла^т до г^а н^иш^е і^с х^а листь сво^и. просачи абы пр^іше^тши до н^ег^о оуздорови^т в^о троу^дс... (обіцєе захист від жидів; Христос відмовив ся задля свого посланництва, тільки ап. Фадія, який —) оуздорови^т єго в^о телєсн^он ф^ор^окы. и єго в^кр^ные.

л. 49 об. без всякого розділу від попереднього слідує оповіданє про вкаменованє св. Стефана та про чотири письма Пилата о чудах межи христіянами. На підставі тих листів Тиверій предложив Сенатови „абы вы^т г^ь іс х^с за сна в^кїа пр^іят^ь в^ірк^ка^ж“. Сенат сього не прийав. Конєць панованя Тиверія — передача трону Кайови...

л. 51. Розд^кл^ь п^ат^и кни^г в^торы^ж. ш а^пл^ьк^хъ. в^ь л^ѣто по р^іж^твє х^вк^ь м^ѣ. а по оумоученію г^а н^ишего іс х^а. в^і. л^ѣт^ь. Розышли^о а^плове а оучници х^овы по в^кк^ь краина^ж св^ѣт^а то^г... Д^рогого рок^ж д^ва М^рїа г^а н^ишего і^с х^а ст^кло^ж а^кд^ь с^вѣт^оса разв^чила. по^длє ли^тв^ь н^кк^оторы^ж докторо^в до^мниман^іа, мала в^кк^ь своє^г л^ѣт^ь 3. Того час^ь п^ам^ати г^од^ны іако^в а^пл^ь в^рт^ь ро^дн^ы і^ива^ж в^глиста. пришо^т до гиспаніи. а к^глы в^ід^кт^ь лю^д просты^ж, которій є^т на^дки понати не мог^т, в^зврати^тса до ієр^лима.. (Прод^ь Агрипа казав його стяти; р^івночасно Петра в^нув у в^язницю, але) а^пл^ь єго в^ввєд^ь зв^азєнка.. ш^кр^ьж^тности ір^вдовы в^іт до^тго тр^ьп^кт^ь не хот^ѣт. та^жже и в^ол^ох^ва^тства. в^ов^кт^ь на с^то в^костєл^ь, в^бра^шиса коштовн^ь в^королє^вское од^каніє. и каза^т лю^дє^ж. жидовє спох^лб^ьства мовили. Бож^ін^ь то гл^о а не ч^лч^и. Зтого ємоу х^вал^ь и ч^ть в^жєск^ю чинили. а ш^сса

в'том' коха^т. возр'к^а на себе, вид'к^а птаха которі єму вылет'к^а на гла^ву. гвзепоу^с пишеть. прихилив'шися рекл'к. а то и а богъ ва^ш змираю. а повид'ѣл'к єму в'ѣро^к, кг^амы еще бы^т з в'дзенью втиверіюса перскаго. и^ж пта^х смърть єго ма^т знаменовати. патого тог^амы д'на сталася на^х ни^х помста бож'а явна. и^ж хрѣбаци живо^т єго в'престани гризан л^ж до смрти...

л. 52. Розд'к'к шестын. в петр'к ст'о^х. і в ны^х апостол'к'х, а зволенико^х х'вух^к. Я кг^амы ю^ж росла х'р'т'янскаа в'кра. і приходила з послоу^х много люде^х. д'вако^а в'д'д'чи стого завист'ны^х. Повжди^т с'м'вна самар'їскаго чарѣвника лвы шо^т до рыма. гдѣ была г'л'ва вшитко^т св'кта і самар'їн. а кг^амы прише^т. чини^т много коу^шшто^в и дивок^к, д'вако^аскою силою. і извел'к много люд'їн, и^ж єго за бога хвалили. і столп^к єм^с к'ж хвал'к поставили... (ап. Петро приходить з Автіохіі до Риму... „ніко там повид'к'к м'ѣстце (об.) сл'бшное к'заложе^ню сто^тца. преложєнства ст'го ко хвал'к в'ж'ї^а“, та щоби зганьбити науку „фалєчного“ Самеона Самар'їського. Симон пробував перекупити Петра і його ученик'їв, щоби уд'їлили і йому дар'їв св. Духа, но безусп'їшно, в'їден назва „симонія = святокупєтво“. Марко, учєнь Петр'їв, на просьбу Римлян запшеує науку апостола.) л. 53. Петр'к ст'ї^х видачи лю^д к'том^с прихильн'х. закладавши ц'рк'вы. розд'а^т дони^х писмо ст'ое к'вчитан'ю посполитом^с ч'л'к^с. То^т тако^ж ма^рко Єгип'танс^к напер'в'є^т слово в'ж'їє пропов'кда^т. і ма^т Петр'к ст'ї^х жєноу с'єсковою. и дщєр^с, петронєлю. кг^амы дорыма пришо^т жєна тако^ж была м'ч'ница при др'в'г'їх. алє дщєр'к и^ж была ц'ж'їна. напир'а^тся в'зати єи єдин'к погани^н. Петр'к ст'ї^хн зпроси^т то з в'їд. и была зимницею скарана. а пото^м єи швєца^т напослоу^гоу дати гостє^х х'р'т'янск'їх. в'ст'впила в' нєє зимница і изышла и^в св'кта д'в'ца... (Д'явльн'їєть апостольс'єка св. Петра в Римі; посланє ученик'їв „прє^з горы ал'пєск“ — неспод'ївана смєрть ученика Матєрнуса недалеко Аргєнтивви — чудєсєное воскрєшєнє єго по 33-х днях Петровою „пастырскою палицею“; та палиця розд'їлена на двое находить ся в Тивєр'їі і Агрипин'ї. (л. 54). Нєрон мучить хрєст'їан; ап. Петро їдє просєвти єго о п'їльгу — „з пр'шшого камєнє стр'к'ти^а єго г'ї іс х'с. Петр'кєсє єм^с поклони^т и рекл'к, г'ї гдѣ идєш'к. рекл'к г'ї х'с идоу дорыма. л^ж бы^х бы^т др'в'г'їн ра^з зкрыжова^н.

на то^м м'к'цж пото^м каплиць зведено. Петро вид'к'т и^{ст}: то в сомрт'ї иде^т верноу^тса, зстави^т по соб'ї климе^тта, которомъ столиц' сїрквию порвчи^т. Мовачи такю мо^у тов'к даваю справока^{тн} цр'ков' хр'отїаньскю, якою мн'к далъ г'в їс' хс'... (згадка про мученичу смерть обох апостолів).

л. 54. Ъ кроли ве^тт'ко^м с африц'к. которо^т зовемо по^т їва^т. Протогїань. которого они сами зовс^т белоу^с. Мы зовемо его по^т їва^т. не длато^т лвы (обор) бы^т каплане^х іаким'. але и^{ст} са на слов'к шмылаемо. гїаня ра^ум'ке^т великїи па^т. Белоу^с високой. Мае^т свон королевства наполадне с африц'к. не оу ассїи. іако дрвгїи над'кютса. незнаючи и^{ст} е^с двоа индїа. е^тна к'асїи, дрвгга оу африц'к моури^тскаа, ..в'кри^т то^т корол (по^т їва^т) к'ъ х'д' і еу^тліе. е^тнакже не по ры^тскж. посла^т бы^т їд л'кта, к'аф' колко оучени^х людїи свон^х до портогалїи лвы навикли іззыка гишпа^тского. в'к'ры ведлоу^т рым^тскаго кестела... (Оце віри — вірять після науки ап. Филїпа і заховують обряди) „іако і к'грековъ... л. 55. ї маю^т обр'кзкж. которю наперв'кї зстала королевства сава. ма^тведа імене^т власны^х ре^тнна. к'т'ы Ѡ крола солмона. и^т їерлїма при^тхала... зстала и д'квичїй рожан обр'кзевати. на ты^т члонкж. которїй докторове зовж^т нимфа... л. 55 об. доходо^в певше ни едїны^х немаю^т. то^тко што им'в'їркви зал^ски даю^т за дш'к оу^тр'лак'т'... мон'кты власнои инои не маю^т. то^тко изыны^х приходи^т... кро^т сам'к вна м'к'т'к'х вс'кгда мешкае^т зрицетство^м свон^м... л. 56. Писали также и^{ст} мае^т по^т совою чтырыдеса^т королевств' чого не мае^т. Люде та^х с'т'к розманты^х оуродо^в. а наво^тше мврино^в. с'т' також' по^т ни^х люде которїи маю^т вперсе^х шлїча.. дрвсїи оу єдино^м око^м оу чол'к. гиганто^в, велицїи так' и^{ст} єдїного мвжа, так' чотырдеся^т локтїй. сж^т тако^{ст} центари по^т ни^х, што порамена ч'к'к, а на до^т іако конь. с'т' тако и циноцефали. которїи с'т' ке^тки^м рыбитвы. сж^т тако^{ст} тамже во африц'к єдноногове, в єдинои великои ншз'к, што Ѡ с'нца і непогоды заслони^т ногою. іак' шопю. Та^х вты^х країна^х пта^х фїни^х штоса к' триста л'к'т Ѡнова^т, і много иных' р'кчїй писали жидове в то^м кроли. Третїа ча^с сїта е^с європа наша. назва^тна в д'к'к'ки Європы. агїерона крола грецкого дшера. великои цвдности и кровды... (оповїданє про зносїви Зевеа з Европою на Кретї, як на 22

об.) л. 56 об. Дѣлитъ Европа ѿ вѣходѣ сѣнца рѣчка танисъ... (дуже побіжне розділене). в грецкихъ дѣвухъ зацныхъ досытъ є писма на свои мѣстцахъ. имаєтъ всекѣ греція королевствъ, мѣстъ, і выспо зацныхъ досытъ... (пор. В. Истринь — Сказаніе объ Индѣйскомъ царствѣ, М-ва 1893).

л. 56 об. Ѣ диво, которіеся дѣяли вѣкто по рѣжтвѣк ѿвѣкъ сасѣдѣ. На повѣтрѣ видѣно крѣпса воиска потыкали (л. 57) шкочутнѣ наконѣ. На дрѣгій рокъ єдна невѣста лѣ. дѣтїи вродила вирославова жена вкраковскои земли... (Слѣдує цілий ряд записокъ того рода з краківської землі і західньої Європи ріжнихъ лѣт XV і XVI в. в сумішку). л. 59. вѣкто сѣфмѣ. того рокоу четверо затмѣніє было. трє в мѣцоу, а єдино в сѣнцоу.

л. 59. в кѣ мироу хъ поганскихъ хъ. Володымеры вѣкто были. которы было і наставлялѣ и хъ вѣцѣрки в кѣвѣк. которы та хъ были имена. первы, Пероуны... оушла... корса... даска... стрыва... сямарса... макош. которы то чини вѣ володымеръ шфѣры. посполиты лю хъ на полноцны хъ крау хъ. вшитѣ народѣ слованскїи шрдами свои хъ ходили кажды шкромѣ... (спосіб життя руськихъ славян) л. 59 об. Ческїи бо вѣ вѣкто по рѣжтвѣк ѿвѣк сѣдмѣ со лѣт ѣ. и ѣ. лѣвса ческаа королевѣ... (опиє народнього похорону Любуші — дуже цікавий множествомъ подробиць. л. 60. Ческїи боги — Перот, Арамадас, Клїмба).

(л. 60 в долу 7 стрічка в серединї:) Я лѣ андрѣ великого македо ского монархы были идоли грецкїи вческои кронницѣ. словенскомѣ народокїи вшитѣкомѣ полѣноциномѣ листѣ. Мы лѣ андрѣ, вога наввы шшаго іоупитера сѣ хъ на ѣкѣ а фїліппа крола македонскаго на земан. панѣ свѣкта. ѿ вѣходѣ до заходѣ сѣнца. а ѿ по (л. 60 об.) лѣдна до по шноци. потѣшчїтѣ мѣскїи и перскїи королевствѣ. грецкїи и єврскїи. і вавлаонскїи. шѣщенномѣ поколѣнью словенскомѣ лѣзкѣ ихъ. мѣть покои. захованїє и поздоровленїє ѿ на и инши хъ наместникѣ вѣдѣчи по на оу православію свѣкта. прото и хъ єсте на всѣгдамы готови были с вѣркѣ, правдо мѣ шни. с звершїи статочни. аєо вѣкѣ они и хъ не вєслави наидены были. давамы, а на вѣ пренашлємо. свободни на вѣчно вшитѣи краннѣ. ѿ полѣноцинаго морѣ, вѣкаго шкєана. лѣдоватаго лѣ до морѣ влєскаго скаанаго полѣднѣго аєы

дено до роз'ясненя Александром матери, що він не походить від бога, як мати думала, тільки від єгипетського віщува.)

л. 71 об. Починаєтса монархїа шстатнаа Палѣства римскаго четвѣртаа. Ё зложеноа рима лѣт оѣ. а прѣ рѣтвоѣ хѣвѣ мїѣ. почаласа выѣ монархїа римскаа ѣ ноулноуѣса цесара..

л. 72. Ёкставїаноуѣ аогоустоуѣ ѣ. мѣцѣ.

л. 73. (Книгѣ первыхѣ ш сивиѣлахѣ.) Сивиѣла речена ѣ. тыѣ словоѣ грецкиѣ пророкини. ибо то не ѣ класное има неѣкѣтѣе, ѣно ѣ таемности вѣен.. старїи людѣ звали ихѣ мѣлиереѣ. ентеа по грецкѣ. то ѣ неѣкѣты. которыѣ срѣце вѣга прѣало... (вѣїх Сивїл 12 — та їх пророцтва о приходї Христе. Пор. д-ра Франка — Апокрїфи II, ст. 18—32).

л. 79 об. Знаменїе сѣнаго дна вѣдеѣ. землеса запотїѣ всады. ївиѣ. аковѣм прїидеть гѣ створенїа на свѣтѣ снѣсѣ. дѣла сѣжденїа. сѣдїти з'оучинкоѣ каждоѣ. шбавїѣ моцѣ палѣства своѣ. оузраѣт ѣго вшиѣтци своїѣ окоѣ. злыѣ и добрыи кождыи своїѣ токоѣ... (сеї уступ робїть вражїне перевода з польсѣского сїлїбїчного вїрша). . л. 80. тоты рѣчи лавтациноуѣ, давныѣ докторѣ оученыи хрїтїанскїи писаѣ своѣї шстанїи главѣ. вывїраючи иѣ сивиѣ ї иѣ жидоѣскиѣ проркоѣ...

л. 80. Вѣспазїаноуѣ флавїоуѣ пановаѣ лѣт ѣ...

л. 80 об. Ё палѣненїю їе рѣли мѣскоѣ. ѣиныѣ мѣстѣ вжидоѣствѣ. Лѣта втораго панованїа, вѣспазїана римскаго цесара. ї вѣрїи мѣсто знаменїтѣе. глава вшиѣткѣ сїрїї. которое выѣ зложеноѣ канїѣ лѣко галемѣ. то ѣст мѣлѣхїсѣдекѣ. кроѣ ї каплаѣ шко есмѣ прѣѣ тыѣ писаѣ. скажено было и погѣблено до вгрѣнтѣ...

л. 87. Ёшдосїи цесарѣ. родоѣ згїшпанїи пановаѣ лї. лѣт. Сирициоуѣ папѣѣ родоѣ зрима. зѣца тнѣсрѣцего... (прїкладв з жїтїа Іоана Злат.).

л. 88 об. Вѣ четырѣста лѣт по рѣтѣвѣ хѣвѣ за папы мѣѣго именеѣ зосїмѣса... таѣмѣтѣ книги жидоѣскїи писали два ихѣ. рабїе и шѣ... (критїка Талмуду пїсля Корнїла Агрїпи і иш)

л. 98. Ё раю. Раи по жидоѣскѣ гавѣденѣ. выкладѣтса мѣсто роскошї. которїи люѣе оученыи выкладѣют розмїтѣк вытї. едѣ на землї. дрѣгїи на ѣѣкѣ...

л. 100. **Ѡ** пеклѣ. И тако рачь естъ мѣсто закрыто **Ѡ** обличнѣ^{стѣ} лю^{дск}оу. та^к тако^ж и пекло. вь которѣ ни еди^н (об.) певного мѣстца неписа^н.. (л. 101) што естъ лѣно авраамово. южъ есмъ писалъ.

На сѣмъ кінчатъ ся польсько-руські вишеї з космографіі.

л. 101. Мнози любашен мѣра сего житіа и имашен женѣ и чада. **Ѡ** домов'но^м строеніи пекѣшса па^к нежели вь синіи дѣшъ своих'. ащеже а сицева глѣше не-страша^тса правед'наго вѣіа сѣда. ег^{да} слыша^т ег^лское слово. Ѡзвѣа врата, и прискорбны' пѣть. Но глѣ^т не на^к е^с до^лжно исправлати. но инокомъ: (об.) Слыши мѣролюбче, ктобѣ ми слово... (Наука о головних основахъ христіаньскаго житя.)

л. 103 об. (Продовжене попередньої науки.) Рече старецъ василіе. Лоучше жити стреми боаци^тса бѣ нежели съ тмою немѣщими страха вѣіа... (Вишеї з апостольскихъ посланій і одвітні науки.)

л. 109 об. Бне^млю православнѣю стѣго поста ѣ. ю **Ѡ** тридцати. всѣботѣ, вечерѣ. На стиховнѣ.

л. 110. Стѣми проркѣ елисеи по сѣмѣрти свое^м чѣка **Ѡ** мѣртвы^х положена на гробѣ его вѣрси **Ѡ** мѣртвы^х.. всѣ^к во вѣрѣ^н стѣ^к е^с, того ра^днѣ понѣ^ж вѣренѣ. е^с. люво кѣлиц' вѣренѣ, стѣ^к е^с..

л. 110 об. **Ѡ** стѣднѣта. во нѣлю вторсю о стѣмъ постѣк. Прїидѣте дрѣзи и братіа. вѣзлюблѣ^нное стѣ^ко **Ѡ**во. да мало нѣчто изрекоу ва^м о стѣ^м постѣк. десатинѣ оубо **Ѡ** всего лѣта, сѣи стѣи по^с е^с..

л. 112. Стѣмъ хѣ аплѣ правило **Ѡ**во. (о карахъ церковноу причту за незаховане постів.)

— На іерѣа е^ж нешча^т людіи. сице глѣтъ гѣ. Горе ва^м пастѣси яко млеко и во^ннѣ **Ѡ** стада вѣспрїемлете. а вь овца^х непечете^с..

л. 112 об. **Ѡ** крѣтѣ іднѣ ма^трѣи свѣ^тчнѣ: за^к рѣ. Начало положѣ повѣстковати еже вь стѣмъ крѣтѣ вь которѣ са^м хѣ рѣ^н.. Стѣ^{да} мечтаніе^м свои^м соблазнити хоче^т. Стѣ^{да} же хорохвію цѣра небеснаго, крѣто^м е^т стѣ^м себе огради^т.

заразо^м ѿскочи^т ѿ него, не постои^т. но яко стрѣла збѣга
згине^т... (Все слово, кромѣ текстів зі св. Писѣма, народньою
мовою; але в уступі і зіпсутою церковщиною.)

л. 116. **Ѡ** почести стѣх^х иконъ, потомъ чита^т
и ра^вм^к. **Ѡ** дрѣси неправдѣ развѣмѣвающе писаніа раст-
ленны^м свои^м житіе^м. ра^ввращаете^{сѣ} помысли свои^{ми} члѣками ..

(л. 118 об.) Паки егда тры црѣи кви^фаіѡм приходили..
тогда прѣтыа (л. 119) шва^в съ мл^нце^м іс^х х^м на плаще-
ници начерта^вши принесли оу свою землю. и нетрѣпачи
идо^х вси прахо^м пали. и колва^н прозва^нныи йра. Пр^орковала
и^к црѣ великій некончаемы^м родиса. и крупинъ попь еи вы-
знава^т. и^к погинѣли и^х пожитки. приходо^м црѣа нѣнаго. се
е^с писано в вѣсловіи григоріа ѿ печерски^х книгъ... Патрїархъ
герма^н шва^в х^в и прѣтыа. еда леонъ црѣ въ ересь впалъ.
оупѣстивши на море и река^л. идѣте ѿ иконокорца сего къ
грїгорію Папѣ римскому. і тако иконы при^е море до рыма
сами пришли. качи^ли что вѣра справѣтъ... (Авгар). кото-
рѣю женѣ кровоточивѣю х^с оуздорови^т. она^к змѣди х^в
шва^в встави^нши, шковавши і впочтливости его вдомѣ свое^м
мѣла... (цѣс. Тиберій уздоровленнй образом Іеуса).

л. 119 об. **Ѡ** посте прилежно читай. Поутѣ до-
вродѣтеле^м дѣховны^м і телесны^м пш^{от}. яко начало подвига
еже противѣ грѣха.. ю^к х^с за на^с ѿ постилѣ. шле вѣпа-
матїа сего. ци забыли есте сего реченнаго г^м.. (л. 120.)
їли егда х^с гдѣ х^лк^б ида^т, і иска^т роукъ тако вѣ^тможно
оумывати рѣкомы^м сребрны^м не закрыванїа стола ни та-
релей. ни вмыванїа роукъ нетрѣвѣт...

(121 л. Молитва на народній мові.)

л. 121. **Ѡ** велебной достойности стѣх^х ѿци^н
і папѣжо^м римски^х. вѣ^в похнѣвы нашлакысѣ мало
не такъ ровнаа, Мѣжы Єп^ппы, і митрополиты,
рѣжскими и грецкими. (обор.) кгда бы наавно ѿкры^т вѣ.
ѿложивши покры^вкѣ и^х насторона. авысѣ и^х оуказало вѣ^в-
женство: штосѣ неженатѣ, дла и^х врыдливы^х оучинко^в.
влѣт по ро^к х^вк по^девата ста. Іваннъ того имена шемын
папѣ^к а нарадѣ вши^тки^х рѣ. папѣ^к. невѣста вѣдѣчи спрово-
вала двѣ лѣта, и па^т мѣцїи столе^ц папѣ^кскїи.. еднѣго часѣ
к^ты ишла впроцѣсїи... (л. 122) зята боленїю пала и вродила
дитѣ мертвое.. и оумрѣла на то^м мѣсѣж. а тоѣ дитѣ мѣла

и³ єдїны^м слѣжевнїко^м. та^мже пото^м бе^в ни єдинои чѣти похор-
вана... ѿ того часѣ при вывїранїю папѣжа мацать архїдіа-
конѣ скрѣсѣк столецѣ дѣравнї. имаѣт ли папѣж^е религїѣ до-
мовы. або такѣ насѣна домовое.

л. 122. вѣ лѣто по ро^ж хѣвѣ сѣфмѣ. дна і. листопада.
павелѣ третїи папѣжѣ оумерлѣ. Вышли книжки о немѣ,
по^д титѣло^м бернардина, шхынжса, накоторы^х выписано є^т
неслыханыи злости... (матїр забив, синовцїв отроїв, свою дочку
знасилював — тому її мужа „вошиоуса сфорци“ строїв...)

л. 122 об. Паве^т того имена четверты, здомѣ карафов'...
(1555 р.)... не хотѣ^т абы его кто милова^т. єдно абыса его
вши^тци боали... лютерїаны розманте вѣди^т, легаты много
ра³ сала^т просачи и оупоминаючи крола. абыса стерегл' лю-
терїанѣ, а моцѣ бы свою на нѣ швернѣлѣ... по его смѣрти
(1559 р. септя 18) вѣгльса бы^т лю^т посполиты^х хотачи
тѣло его поворозо^м волочити (л. 123) по оулицѣ до тибрѣ
рѣки... (кардинали потайки поховали мерця, цїмста люду на
памятках по папї).

л. 123. О борбі Сергїя і Формоза пап на поч. ІХ в. та
о радї пап по Сергїйови... (обор.) „заправдѣ страшнвыи а не-
слыханыи речї вто^м костелѣ стѣомѣ здавны^х лѣтѣса точа^т.
потреба бї боати абы то всѣ^м на^м злы^мса нїшплатило...“

л. 124. вѣ лѣто по ро^ж хѣвѣ сѣрнѣ. Федерикѣ цесарѣ ле-
ѣадра папѣжа зрїма выгна^т. а шкватїана всади^т на его
мѣстѣ... (борба цїсаря з папою у Венецїї, побїда папї)...
„келестї^т того имена паты“... писма ни єдиногo невмѣлѣ.
є^тнакже бы^т спїро^жденїа стѣго пѣстынническаго живота...
венедиктѣ ананигнїноу^с хитры^х видачи чѣка простого... вѣ-
лѣлѣса скрити хлопцевї по^д ложе его гдѣ лѣгалѣ папѣж^е.
а вночи кликати, єсли келестїне не пѣсти^т папѣжества вене-
диктови, збавленѣ не вѣде^т бо єсь его негоде^т... назоу^трѣ
папѣж^е шо^т до кардынала^в, спѣсти^т папѣжество. а живо^т пѣ-
стинничїи хотѣ^т прїати... венедиктѣ его ѣ вазеню вморї^т..

л. 125 об. Пре^тмова ш латїнѣ напроти^в єзвн-
томѣ. Мои милыи хрїтїанскїи чѣче бѣгочѣтївы^х і хрїтолю-
бївы^х вѣди же то на мене. и^ж ма коу томѣ писанїю при-
нѣдила вѣ^ткаа любо^в дла шбороны розно^{ст}и... Я и грѣшны^х

жа^т великіи маю до шны^х а новы^х чрѣнци^в папезки^х езоуи-
то^в. которіи рознали (л. 126) вты^х то книжка^х... бо люте^р
зваши^х намі^нки нѣчого вва^о нехвали^т. вши^тко х^вли^т. што ѿ
папезо^в. а вна^о за ласкою стѣго бѣл: нѣкатори^х справ^к много
хвали^т. што є^о иснаа а годнаа ко хвал^к, (жонате духовен-
ство, під двома видами евхаристія, попи з бородами)... слѣ-
хлиже каплане римскои цркви новои, а не старои...

л. 126 об. ѿ на оука х^к аїл^аски х^к. Исторія иснаа,
ѿ аїл^аски^х нашка^х. а зваца ѿ стѣм^а аїл^ак Петрѣ... иде вры^м
навѣдити павла аїла и волхва симона вбличити... (його)
вбличи^х и зєромоти^х. а лю^х ри^мскіи к^к крѣс стѣм^а при-
вѣдл^х...

За сѣм йдуть короткі статі про наслідників ап. Петра
на папєвкїм престолї: Ліна, Клїта, Климента, Анаклета, Ева-
риета „похова^н в^к тыкане“ 128 л., Александра, Сикета „оустла-
ви^х на рожѣство х^кво потры мшы мшити клєбано^м“, Ан-
кита... та про їх устааови в цєрквї; згадаємо тїльки про важ-
нїйші: 128 об. фелиѣ^х ѿстави абы мша не была... є^тно вко-
стєл^к. а тепєр^ь мѣваю^т лахове лєда вдом^с. л. 129. В статї
про Інокентія сказано о Іванї Златоустї „писа^х кнїги црков-
ныи. кто^т ча^о єму^х чорт^к калама^р переверноу^х. не ма^х чы^х пи-
сати. а^к наплюва^х вкалама^р писа^х слинами вако злато^м“;
оповїданє про перепєску папи Леона з ап. Петром... За папи
Агатона говорить ся о 6-їм царгородськїм соборї та о його по-
становї мати єхїдному духовенству жїнки (л. 130 об.) „а за-
хо^нни^х тако нѣмцо^м, влохо^м, полако^м, оугром^ь ї иншы^х мал-
женство зворонєно а к^кхарки дозволено... (прываєтїє під од-
нам видом). ѿ чортє. ѿ чортє. злы^х а злы^х неприятелию дш^к
хртїанскы^х ча^о бы перєстати воурды стронти“. — Сєргїи
папа. того прѣво звано вспорцы, то є^о свин^к и пыск^ь.¹⁾
а дла шкарадности имени того, прєм^кнено єм^с иноє. ѿ того
час^с кождом^с папєжеви ѿм^кнаю^т има при кыбыраню“..
Зобразивши надужитя власти зі стороны папи Сєргїя, за грїхи
якого царя Арнульфа „оушы зыли“, полємієт вказує на се, що
з-за проступєв папєвєка (л. 132) „рє^ч поспо^{шт}таа взала великю
шкод^с и впадо^к немалы“... бы то бы^х вѣда^х шн^ь сты^х
цѣса^р коста^хти^х великї^х и^к та^к пап^кжевє збогатства вгор-

¹⁾ на полі — os porci.

дѣю пыхъ по^несѣтса. а згордости и законъ вѣиїи і уставы айпльскїи і секо^рныи запакѣютъ. не фох^ндова^н бы вы^н та^н великими пак^нствы то^т сты^н прѣл^н. которїи тепер^н в^нпроклатство пал^н. спричыны богаты^н пап^нжю^н. вол^нк^нл^нбы вы^н сты^н то пак^нствк^н пѣстын^н. начинити (л. 132 об.) коу ме^ншканю зв^нк^нре^н дивны^н і инши^н вѣстїи которїи мешкаючи в^нща^н не сѣт^н сан н^нком^нс едно сами сѣт^н. але папезеке ры^нстїи сан сѣт^н себ^нк^н і ным^нк^н многим^н. которїи явно вед^нт до ѿхланїи пекельныхъ и до шнон ямы рымскон. котора^нса тепер^н лежи ними ѿновила невидимо... (л. 133) и тепер^н вы с^н запрѣла та^н то шма... кр^ныкы тын папезк^н которїи соу^н причиною розорван^н цркве ст^нон. и понн^н в^нд^нчїи которїи и до дн^н вноса^нт лѣво хот^нт в^нн^нти прѣ^н посла^нц^нк^н свои до с^нворо^нст^ны^н свои неисправленыи вымыслы ѿ своко^нства сложе^нныи, выкопа^нши н^н изземл^нк^н. і шволочи^н до тибр^н. а занимн н^н вымыслы в^нмета^н на то^н м^нк^нсце гдѣ сергїи формоса каза^н вверечи. бы^н бы ты^н покон. іако бы^н пр^нвнн во ст^нк^ни ц^нркви... боудѣ^нт лѣсть посл^нд^нна^н гр^нше пер^нкож... [л. 134. для образца легковїрности і глупоти римлян-слуг папи, оповїдае ся про якїсь там дивовижи в Кракові 1577 р. як дївка 2 рази в небї була; 1578 в Ярославскїм в с. Муниї „явно шл^н дїавол^н мовити прѣ^н к^нл^ншю головою. чиначис^н д^ншїю, на подобе^нство мовы м^нтр^не тенто л^нхавки... за которою каплапи. (134 об.) по всѣ^нх костел^нх виск^нштства перемы^нкаго розказали вѣл^н просити... (бо дївчина хвалила тїльки жедїв і католикїв, а Руснїв і Грекїв нї — бо дїявол не любить їх, тїльки Римлян, що як він від ангелїв через гордїсть віддїлили ся від Грекїв) шкачннши то^н в^нр^нл^н св^нк^нцкїн, же не д^нша говорит^н але дїаво^н понмали тою д^нк^нк^нс... шкачннши клоу^н спалили е... (За сїм слїдує продовжене про відступництво пап та про їх ворожнечу зі свїцькою властю, чого по гадцї полемїета не було бв, як би Константин вже не був відступив папському престолови захїднїої части імперїї: бо за достаткомъ пыха идѣт^н и незгода...) л. 135 об. Оурбанъ папа... уставн^н стїити д^ншїи кожего тѣла спрощїями і изд^нсдами, оуподобляючиса навходоносор^н, с^н всакими с^нп^нк^нми. пов^нк^ндаючи кто^н великїи ѿпѣсты... ба^н же мо^н милы^н чите^нник^нс. ежели сѣт^н папезеке д^нха ст^нго на то^н стол^не швирани. іа^н л^нхове пов^нк^ндаю^нт... что ѿ вѣл^н то тр^нвае^н, а что ѿ людїи то не долго

бываєт. таже рымскаѣ црковѣ не мала бѣдѣ достати за таковыми (л. 136) папѣжми, гдѣ юже ласки бжтвѣнои нѣмаѣ кѣ выбиранию старшего. а зваца шсовы дхѣнои. на котороѣ барзо много залежит людемскомѣ избавленію. единъ дѣтинѣ вродиѣ. если то не быѣ гнѣнъ бжій. не вѣста папа. а дрѣгїи простыѣ члѣкѣ. то все смѣховиско. а иншіи барзо были мѣдрїи. а ледачого навывмышлали. а тоѣ вшиѣтко вполаковѣ за стѣотѣ почитаюѣ. а роуѣ прѣсѣа хоулити. ѡ глѣпаа роуѣ таѣ моваѣ. а шни на посмѣкѣ во вшиѣкиѣ народоѣ. тосѣ тоу знаидѣѣ. таѣ моваѣ, иже грекове и роуѣ ѡщепенцы. не свѣхлюѣ риѣского костела. немоѣ костела. але бѣдѣ. хотѣ бы вшеѣ кѣрва была. такоже и была. чемоуже еѣ запоматаѣ еѣглїа. таѣ мовиѣ. ѡ двоу црквахѣ на вѣходѣ една. а дрѣгаа на заходѣ. читаніи совѣ тако внемѣ стонтѣ. (слїдуѣтъ Евангелїе Луки 5, 17... „и реѣ к симонѣ їс не бо сѣа ѡселѣ бждѣш члѣки ловаѣ. извакше оба корабаѣ на земля. ѡставльше все вѣслѣѣ еѣ идоша“.)

л. 136 об. (продовжене полемїки з Сауїтами): „Милыи есоуїте. выкладїте совѣ тоѣ стѣе еѣглїе. два корабаѣ. скѣти. рыбы, рыбитвы... то еѣ во двѣ столицаѣ. и понїѣ нынї рыбитвы. то еѣ папѣжеѣ ї патрїархоѣ. понехавшы патрїархи именовати (л. 137.) стын. которыѣ еѣ много, вкалеѣдды. аѣбо вѣоуставѣ. але троха папѣжеѣ рымскыѣ напомаиѣ. которїи сѣтѣ гоѣни почитана. ї похвалаюѣ иже грекове и роуѣ (Климентѣ 25 пад., Сильвестра 2 сїч., Іполїта, Леона 14 лют., Мартина Іспов. цвїт. 13). шваче иже немного добрыѣ. боѣше полевы анѣжли пшеницѣ. злыи вроѣжан... (Паралелї о 2-х церквах з псалтирї Давїда. л. 137 об.) Можноѣ ваша не еѣ рознѣшла ѡ тѣрецкои. то бы не ити до шыронї правды. къ оноѣ свѣтѣ вѣчноѣ. Бо тжрѣцы выхваляюѣ своего махомета. а вы папѣжа. причїтѣючи намѣ, жѣте вневолї вѣнаѣ и втѣрка. то еѣтъ закоѣ вашѣ. жѣте ѡстѣпили ѡ рымѣ. и выдѣ васѣ вѣ вневолї... (л. 138. Згадка про заходи Пїя II привернути причастїе під 2-ма видами та супружество духовенства.) лаховѣса прѣтѣ. Повѣдаючи жѣсмы нѣгды такѣ не дрѣжали тако грекове. а то иже власныи записы протїво нимѣ свѣѣчаѣ. и зовѣтѣ наѣ ѡщепенцы. а тосѣ покаѣѣтѣ иже сжѣ сами таковыми... (Говорить ся про борбу пап рымскыѣ і авїньонскыѣ; костанскїи собор; главенство ап. Петра — добре

буде, коли добрі люди стануть рядити ділами церкви; висіть моральна східних патріархів над папами; поява Лютра — організація проти лютеранства Єзуїтів — л. 141 об.) але вы новин стїцєве новин єретиковє. до которого васъ послано, та^м не см^ке^ш г^бвы ро^ззввити. а на тоє м^кстце Греки и р^ськ х^длите... іа^к ем^к ш то^м досыт^к выводи^т же с^бт^к тои х^длы неви^нни... (продовжене о Лютрі). після „кроника ваше^т полско^т Шлейдана“... л. 143 об. Евангеліє Івана 27, і місяця з псалмів; л. 146). Питаю т^ж и которіи то съборъ розказ^ат оу с^вкма^кк^с шгорнѣти всинною на крижи привитого вол^вва^нца. а не писа^нного. іако соборъ сты^л с^тави^т... и др^бгаго кыр^кзанного поставою пов^кдате іса. але во^тван^л. которого носи^т хлопъ ледвы. бот^ато^к. ставлетъ его на ш^лтары. а оу голов^к ем^с жел^кзнаа скопа... (л. 146 об.) але теп^е може^т ваш^к тыи церемон^ки новин. к^е встыд^с звати к^смндыє. то є^с кр^стофил^к блазенскій. іако в^леликїи чет^верт^ок^с и в^пато^к. шныє хр^ехо^чки пал^кна и^х... еше чет^верт^ок^с ѓ. по пасц^к. то на то^т ч^а ц^клаа коумендыа... (л. 147.) .. шрганы... а кр^стофил^к справ^бю^т. на котор^бю нша р^ськ в^кжи^т. іако бы за медевед^є. там^же ва^к полагаю^т забити дїавола шчиненого съ кретища... (як би то греки та русь чинили такі комедїї, то певво назвали би ви їх поганамы... л. 147 об.) греки хо^т с^бт^к в^тоурка в^неволн. а р^ськ оу васъ. але ш дїавола соу^т во^нни... (л. 148) и колимо ш васъ бы^тк^с в^неволн. ан^кжли ш дїавола. ш которого єсмо за ласкою в^жїю волни... до кого бы мовити. не см^кете ан^к г^жби ро^ззввити. а зва^ша до лютро^в. чиначиса варзо шченимы. але єсте гл^бпымы а зманенымы... (л. 149: толковане псалма зі згадкою про дикого коня, двую і „спросн^к“ раду, мескїв глупих і „спросн^к“ — яко папа, кардинали)... (л. 149 об.) понеже н^кмаетъ на^к совою зве^рх^ности. онъ є^с цесар^є, и кроле^є, и княжате^є, и пастыре^є на^к пастырни. ш треба^ж вы том^с пастыреви (л. 150) оудилъ моцны^х з моу^шштоуко^є и^жк^с вы не бы^т дикимъ. ш пастырю фалшив^к чемоу^с такого слога нас^кна нас^калъ. в^лркви рымскои и по виш^тки^є. (Еванг. Мат. 18, 58)... (л. 150 об.) грекове повбрали пшениц^є, а пап^кжеви в^ставили смотолок^ж и полов^є. понеже пшениц^єса годи^т в^крны^є х^ртїано^є... а смотолока і полова прис^єжена свина^є. не мовлю виш^тки^є посл^єшник^є рымски^є. але

ты^х которіи ро^зс^тквили гвѣж проти^в греко^м и рѣси. што є^с значно и^х волана і зна^ч немл^тти хрї^іанскои. іако росписали вкни^жка^х свои^х, вѣрославаю ты^х, не ап^льскіми покорамн 8чд^т. але вѣ^тмостію тира^нскою. тоса шсоба^х дх^овны^х негоди^т... а еси^х та^х єсте барзо мѣдри. прова^дрѣжіжеса до Москвы. та^х та вѣачне прїймѣтъ. або до тата^р. але шп^рстивши ты^х (л. 151) тоу^х дома свою братію ш^о наредѣ того^х которо^т єсте и вы. і вѣ^тле римскои цр^кве коло васъ земаны и просты^х лю^ди... (їх учіть). Тоу^х впремыскои землі єстєстє велнціи непрїатели и^х. а грецы и рѣск выпжцаю^т ва^с стои ласки и прїазни, южса обвндѣтъ вѣ^в вашей наѣки. працн^тєса о ты^х, которы^х іа ва^м шзнаимилъ... Мнѣмаєте и^х вы до ва^с голо^с заходи^т з^ввостокѣ ш^о греціи, а^бо зрѣси змосквы. ано иззападѣ ш^о рымѣ. єтноса прислѣхан гораздъ (Лук. 18, 88)... (л. 153 об.) Милыи пап^кжѣ правда и^х ш^ошмишъ, а вѣжешъ проти^в гѣ вѣ^с і сты^х єго рада^х прѣшы^х. тжса виш^тко сказало. при писаню пап^кжѣ^н. которіи єст^т тѣ писаны. прето^х мы Грецы и Рѣск жалбючи васъ ср^дечне, и^х єсте зашли кѣ гн^квови... (л. 154 об.) ш^о пати^х панна^х мѣдрыхъ. і ш^о пати глѣпы^х. того єв^гліа непотреба выкладати товѣ^к єзоучітє. зновы^х имєнє^х. не для пох^лбствєта тоє моваю, або ты^х не для боизни. за ласкою ст^гго вѣа. іа васъса не бою. ани твои^х много собра^нны^х колеатовъ. іа^к починаєте в^ѣрославаю сопротивныи а незносныи вѣрды... (л. 155) што є^с виш^тко землі прємыскои іавно. і виш^ткомѣ подолю. і єще далєй. прето^х іакомъ ти припоманѣ ш^о слово єжїє. єм^кєтє єчинити и барзо добрѣ вѣ^с пох^нбы. зацнє, побожнє вѣачнѣ. не єдинны^х ваши^х римски^х послѣшннко^х. але навет^т кто вы єдно мога^т выр^лумѣти іазыка н^шєго словєнскаго. повѣдана знаѣки слова єжїа... толко єв^глика^х... є^с немло ваше оучєнїє. але на^м є^с мло и^х оучитє добрѣ. а звацїа ш^о дшєвно^х избавлєнїи... (тїльки не захвалюйтє шідданєства папї... л. 155 об.) а грековъ и Рѣск виш^тко х^сдїтє. позналє^х то по васъ того часѣ. кгда зваши^х єденъ свѣтїць. тж^х на^ш єжск^х, знового мѣста. каза^тса звати Гєрбєсто^х. сынъ станьєла^н. іако вы іако жївє роуєси нєзна^т. прихалъ до манєтыра ст^гго сїєса. вєсно^т здокторо^х прємыски^х (були на воїх службахъ церковних і нїчого не ганили. Відтак поїхали до львівєскихъ Вірмен — і по поворотї написали квижку з ганьбою Русн а похва-

лами Вірменам за оплаток... л. 156:) Прето^ж тыи книжки писалъ ва^ш братъ герберстъ на горшю совкъ х^сл^с. хотачи греки и роу^с зельжити. гершей совкъ доста^т. ед^но читан качне. кривое ф^лишъ, правое х^сл^с. то ю^ж нерозоу^м але шк^лда. і впор' і ныха.. (о походженю св. Духа — ѿ ѿца, а на сн^к почивае^т; о постах...) л. 158. н^кзацию совкъ м^кните братію свою греки и роу^с. того^ж народ^с, тогоже азыка словеского.. (л. 158 об.) абы таа вва^с покора, а шк^лда. вета^тбы ст^ты петръ и паве^т. в^кскр^сен^ты бы ва^м шныи пап^жк^т добр^ти. і были бы смы вто^жже покою і м^лоти. па^к пр^кв^ке. а не сромотнии вымоса. але милова.. але кр^ты бы была любов. ю^ж бы моцъ тоурецкаа ани саваа татарскаа можности немала. абы е^дно межи нами любов^с ресла і изгода старожитнаа (више говорив полеміст, що Поляки мусять просити мира у невірних Турків. — Після того молит ся автор до Спаса о з'єдиненє церковей. На 159 л. згадує іще про відцуети папєскі 1576 р. — що після руського полеміста в хіба „самелов'ка іако бы на мышы“ [159 об.]; згадка про насмішки Поляків-католиків над славянськими екте^тїями [161 л.]; закид Полякам задля „ротулъ рожестка х^сва.. з которы^х споминаю^т птахы, г^жси, голоу^сц^к, воробата, і ины^х покормовъ. і колад^с ст^тго стефана.. [обор.] але и жако^сски^х. франто^сски^х п^ксн^ти много вкостел^к сп^кваю^т“... чого у Руси-Греків нема; [л. 162] згадка про бесіду Грека Панагіота з латинником Азимітом-кардиналом, як папа із-за жінки остриг бороду — та свому духовенству приказав те саме вчинити, ніби по вказівці ангела з неба. — Є се полемічний одвіт на Wypisanie drogi Венедикта Гербеста 1566, який говорив о львівських православних і Вірменах 10 об. — 12 об.; гл. д-ра К. Студинського Памятки полемічного пш^сменства, ст. 8—10].

л. 163—7. **Є** крест^к г^сдни наука. албо знаменіи х^ристіанскомъ (з бесіди Панагіота з Азимітом — кінчать ся на л. 170 ввазівкою на услівя згоди обох церковей: Рим має „з греки и з р^сю в^к єдино т^клоса спонти“, т. є відречи ся всіх своїх нововведень; но се вже належить до самого полеміста; лл. 168—169 бракують.

л. 170. и. в. с. ѿ. н. Ядана сіа архієп^тпа але х^сл^с. дрїскаго ш ст^тон Тр^тици, и ш в^кр^к.

л. 176 об. Ключь црѣва нѣнаго и нашеє хр^{отіа}н-ское дѣховное власти нерѣшимы оузель.. (тільки початок тексту Мат. 18, 76 — без самого виводу).

Словарні особености польсько-руських літописних статей: пакныи, цѣдност, врода — 22 об.; тамже — меркв-рибса, мрѣквриоушь, скреты выспоу до Фенеціи... фенеціи; кост'кль 29, фсеудо пропета 32, крола пеницкого 22; зззз-рости 34, форобы 49 об., казенья 51 об.; гоусара иж загалль 62 об. (дословно з польського: *goşiora iż zagęgał*), боцана 62 об., вдишпїа 68 об.

В полемічвій части: того имена — постійно, климо^н-тови 138 об., ци 139, дакто 139, пшца^т 143, мешкатъ 160 об., ницовати в'крѣ 157, поклепъ 157 об.

З записей на полях звертають нашу увагу: л. 7—22, скорописна запись власности „монастира М'кличецкого“; л. 46—50, „таи книжъка власнаи Пречест. Ѡца Николаи Борзїшвича.. архипрезвитера грѣбешовского Архидякона“...; на правім полю 49-го л. невиробленым скорописом XVIII в. „коли вѣ панъ вѣкъ Пресвятая В'кра наша застѣп'ница дѣшъ на-шехъ застѣп'ница всѣхъ к'станъ“; л. 72—74 правими полями скорописею: „И на повинн^{нѣ}.. превел^бныи Ѡче Степане, авы^о втомъ на мене нем'кль за зле цюсія забавила та^к до^тго — тримали тоту книгу л'ктъ дѣ., ле^тка Ѡдали, за прозко` — сію книгу Ѡдали року „ахѣ мїа дека^к вѣ.“; на л. 10 (хровіки) початок пісні: *Posłuhaycie Co zrobiła wsee-klıh odszepiencow sila wnądzele w witepsku Rano wladike zamordowano w powinnosci Swey ochotny Iozapat jak dzen sobotny*“; л. 46 об. — 49 верхнім краєм запись власности „Славетне ұрожного пана Стефана поповича Ко^сславского“ (л. 147 об. — 148: „ta xięga ktoro zowie kroynika Stefana Rabkie-wicza Prezbitera Cerkwi husińskiej“... л. 161 об. рокѣ вжиа „ахнї мїа маи продалъ), л. 152 об. — 153: „Старая ка-ламѣтна Рѣская цале врыдны — хто вѣдѣ^т вндю со внима-нїѣ^н читати Горко треба вѣс зато Ѡпов'кдати“; на 131 л. (полеміки) автограф: „Jakub Susza Epp. Chełmski у Belzki Ar-

chimandryta Zyduczywski mр.“; там самим почерком NB. на 135 об. „вршы — вршы“, 137 об. „ти самъ МахOMETъ лишнего писавѣ“, 143 л. „a od tebe rozum odstupyw“, „ale ty hurszy lotr“.

Бібліотека Свідзінського.

10. (№ 168.) **Б** спадедномъ камени со ѿвсе епистола сѣа. Первое чѣдо высть во іерлімѣ, егда спадъ камень сѣвсе, тагости же его никтоже можетъ изрещи. и тако во єдинѣ ѿ днѣй патріархъ іерусалимскій сотвори соборъ и заповѣда давы не али і. днѣ. и дѣтемъ малимъ которіи мерои (!) ссѣтъ давы не али до трехъ днѣй донѣдеже явитъ“... Ркп. невиробленим великим півустановом поч. XVIII в. на 7 л. 4-ки без прп. Правопие галицько-руський з заміною -ый в -ій, дожчѣ 4, дождѣ 5, изморѣ — сотворѣ 4 об., жевестеса 4 об.

Ркп. без кінця, бо дальших лѣствіа бракъ. Кінчатъ ся уступом: „аще же не имете вѣри книгамъ моимъ, и писанію моему то пѣшѣ на васъ смаи^ттане. да слою смертію маєте погибнѣти за сѣбю неделю. и приказю вамъ людіе мои прѣ^з прѣрки и аплаи бысте до цѣркви вѣжой ходили и ш грѣсехъ своихъ розмішляли и шплаковали слн^х дѣла^х своихъ. и кажалиса и колша ю^жкъ не шбрацали сѣа на своа блѣватини аки пѣшь. тако и ти чѣвче и^ж... слаа дѣла. во гди вы матка“.

Б се другій „Небесный лист о недѣлі, середі і пятниці“.
(Гл. д-ра Франка Авокріфіа і легенди, т. IV, ст. 448—52.

11. (№ 133.) Гисторіа || варзо піенкна || и к' разсмѣнню || потрівна. || **Б** сотвореню ѿва || и зѣмлѣ. || И ш Ядамѣ и **Б**вѣ || и^ж іако житіе свое || на сѣ^х свѣтѣ^х зко^ччили. с' Писма сѣ. собрана. || Рокѣ вожіа „а^лп^на || мѣа апріла дна і. | **И**нѣ. (дальше замазано) — (обор.) До Чителника. || **Б**слиса Чителникѣ хцеш' довѣдати своей мѣдрости || з нѣчого правѣ створилѣ. створена в' цѣлости. || Я іакых' есѣ Родичовѣ з'кондѣ початокѣ взали. || **И**кѣ коли. и ѿ кого. и когда зложены. || **Т**вса можеш' довѣ-

дати. в' тої книжици малю. || мене цюмъ сѧ што старал' хова' в ласцѣ ц'клон.

Ркп. кирилицею на 25 лл. мал. 8-ки в мягкой обложці.

л. 2. Гисторія карзо чѣдна. и ко разум'нїю потребна. в сотвореню неба и землѣ. и ины^х рѣчїи. которыи сѧт. По-то^м яко Ядама и Евѧ Бѣгъ сотвори. и яко житїе на сѧ свѣтѣ зкончили. з' писма ѿ: собрана || Глава перваѧ. || На початкѣ сотворил' Бѣгъ небо и землю. земля была пѣста и нѣжитечна. а темности были наве^{рху} пропасти... — слѣ-дую бїблїине оповїданє про твори божї аж до опису сотвореня раю. Оповїданє про рай і введенє в нього чоловіка одвїчає Палеї. (5 об.) „Я рѣка ал'ко поток' выхудила змѣсца рос-коши. ко шк'лженю Раю. котрасѧ д'клї^т на штыри части. Има єднои єстѣ писонѣ. а таѧ єст' котра шхуодїт' вшиткѣ землю. та^к речєнѣ євила^т. гдєсѧ родїт' злото. а злото тої землѣ єстѣ кыборное и та^м тѣ^ж кыквѧ^т най-дованы Бєдєлїнѣ. и шнїхїнѣ клѣкнѧ так' назканоє. Има второ^ю рѣккы є^т Єпонѣ. котра шхуодїт' вшиткѣ землю мѣ-рїн'скѣ. Има рѣккы третєи Тугрѣ. а таѧ идѣт' ко Яссїрїи^н. Има четвєртєи рѣккы є^т Євфрѧ^т. таѧ шквїквѣт' Єгїпетскѣ зє (6) маю. пѧкнє прѣ^в Вавїлонѣ...

л. 6. Сотворєнє Евї; 6 об. Покуса вужа; 7 об. Наслѣдок покуєн... „И зчинилѣ Гдѣ Бѣгъ Ядамовн и женѣ сѧкнѣ кожѣховы и шолок' та внѣ...“ (л. 9.); Голод поза райом, роз-говора вигнаних; л. 10. Покута Адама і Евї: Адам 40 днѣв постїть стоючи по шїю в Іорданї на каменї, а Ева 30 днѣв в Тугрї; л. 10 об. Іорданѣ задержав бїг на 18 днѣв, звїрѧта зїшли сѧ до Адама жаловати його — сатана в видї ангєла по другє звїв Еву і перебив єї покуту — Ева їде на захїд сонцѧ вїчїкувати родїн; де і породїла Каїна в прїсутности Адама і за помочїю арх. Михаїла; л. 14 об. арх. Михаїл веде їх на всхїд — Авель; л. 15. Каїн забїває Авля; 16 об. Адам склїкує перед смєртю своїх 15 тїсяч сїнїв-потомкїв крїм женщїн і пояєняє їм звїдки муки в нього взяли сѧ; 17 об. Адам посїлає Еву і Сїфа перед райську брѧму по єлєї; 18 об. арх. Михаїл дає їм галузку з дерева добра і зла; л. 19 об. Вїтка впала в Іорданѣ рїку; л. 20. Адам велїть посадїти вїтку на своїй могїлї в головах; л. 20 об. Ангєли хоронѧть Адама для науки живїм як хоронїти; л. 21 об. Чудєсна

судьба дерева на Адамовій голові; л. 22. Передсмертний заповіт Еви; л. 23. Смерть Еви.

Є се дословний переклад-копія з польського друку: „Historya || Bardzo piekna, y ku wiedze-niu potrzebna, || O || Stworzeniu || Nieba y Ziemie, || Y innych wszystkich rzeczy, || ktore żyją na świecie: | A iako potym Pan Bog Człowieka, to iest, Adama y Ewe || za Zonę Iemu, z kości Iego || stworzył, I iako życie swoje || na tym świecie skończyli, et. C. || z Pisma S. compendiose || — Zebrana, || Teraz nowo na Polskie || z pilnością przełożona || y do Druku || podana. || Z dozwoleнием Starszych || Roku Pańskiego, 1709“ (20 нумер. л. мали 8-кв). Книжочка ся належала після записі Павлу Свідзінському: „Сны книжца естъ власная вѣлѣного ѿца Павла Свѣдзѣн'скаго Прѣзвитѣра Лодин'скаго кѣплена за Грошій Дванадцатъ в' Перемышлю. котораи Нѣгды немаеть быти ѿ него ѿдаленнаи анѣ ѿ блѣгородныхъ Чадъ Его“, чатаємо на білим листі по передній обложці (Музей А. С. Петрушевича № 1585). Для образця дословности перекладу приведемо „Do Łaskawego Czytelnika“. || „Jesli się Czytelniku chcesz dowiedzieć mało, || Iako sie to szerokie koło świata stało, || Jako Niebo, tak Ziemię, Bog z swoiey mądrości, || Z niczego prawie stworzył, Stworzenie w całości, || Aż do tąd zachowuje, a przystoynym to-rem, || A tego co pod Słońcem iest, kto był Authorem? ¹⁾ || A jakieś Rodzicow, z kąd początek wzięli || Jako kiedy, od kogo, y z czego złożone, || Tu się możesz dowiedzieć w tey Książeczce matey, || Mnie com się oto starał choway w łasce całej. || — та з 4-гол. зшитка А. уступ, відповідаючий вписі з нашого тексту: „А Рзeka або Potok wychodziła z miezsca Roskoszy, ku odwilżeniu Raiu, ktora się dzieli na cztery części główne, Imię iedney iest Pison, a ta iest ktore obchodzi wszystkie ziemię, tach rzeczona Ewilat, gdzie się rodzi zloto: a zloto tey ziemię iest wyborne, y tam też bywaią naydowane Bedelinum y Onychimus kamienie tak nazwane. Imię wtorey rzeki iest Epon ktora obchodzi wszystkie ziemię Murzyńską. Imię rzeki trzecię Tygrys, a ta idzie ku Assyryom. Imię czwartey rzeki iest Eufrates, ta oblewa Egipską ziemię, płynie przez Babilon*...

¹⁾ Розстріленим друком зазначено ствхи пропущені в переводі.

Ріжнить ся наш переклад-копія від польського оригіналу хіба пропущенем заголовків поодиноких статей та невлученем в переклад „Krotkiego opisania Pierwszych Oyców, iak wiele lat ktory żył od Stworzenia Swiata“ і „Przydatku z ksiąg Mądrości Jezusa Syna Syrachowego, ktore zowią Ecclesiasticus“. (4 л.). — Порівняне переводу з оригіналом дає нам повне понятє о його невільничости; сюди належить віднести ще деякі разачі польовізви, як овоц, роджай, владза, кштал'т, выдло, чолгаючїсѧ, мнцїзна, мѡжатка, жродло, потѡжнѡй (potężny), ннцдза, зв'єрность зємли (zwierzchność); в також деякі куріози в роді наглѡй зам. нагнѡй. Крімє сього стрічаємо і деякі цікаві язикові особеннєсти: добрѣ, слѡшнѣк, справєдлнѣк — з'єлѧ — кѡждєє — м'єнѣк — или зам. ѣли — покѡстова-нїѡ — повѣчѣ — вєотѣ.

л. 24. Ё насажденїи Раѧ. Повелѣ Бѣѣ Яѣглас Са-таннѡлѡ принести всѧ сѣмена дрєвєсѣ плодовитѣх... З сѣ-мени затаѡв під язиком, але выдачи, що не втаѡть їх перед Богом, виплював їх серед раю, та сказав Богу: „посади^х дрєва тѣѣк на пропатїє. Бѣѣ же рече. а тѣѣк на прогнанїє. и посе^х дїавѡ^х извѣкѣк из' Раѧ“.

— Кілька цікавих вопроєо-одвїтїв. „Длѧчего хѣ ишѡл' на Іврдѧ^х крѣтитисѧ и ста на плѡтѣ. ѡвѣтѣ. Ядѧ имѣ сѧ. которѡи ма^х (24 об.) седмѣ главѣ. И пришѡлѣ дїавѡл' ко Ядѧмѡ и рек'. запишисѧ мнѣ зовѣкм' домо^х и жоною и дѣтми своими. внѣже повелѣ. И ѡрѣзѧ дїавѡл' 3. гла^х тѣх' и записѣ поховѧл' под' тѣю плѡтѣ в Іврдѧнѣ. гдє хѣ крѣтисѧ. Хрѣтѡє же народил'сѧ и пришѡл' крѣтитисѧ. на Іврдѧнѣ. на тѣю плѡтѣ стал'. и погрѣзи 3. глав дїавѡлскїх' и записѣ потоптал' в' водѣ дѣхѧ сѣ. пришеєтвїє^х. яко свѣдчи^х в то^х Ірмо^х. Испали водою змїєвы главы и про^х. (гл. о єїи: Порѣврїєвѣ, Апокрѡф. сказанїа I, ст. 41—2 і Франко, Апокр. II, ст. 178).

24 об. Адам і по рождеєтвї вернув ся „во чреко ма-тере своєѧ“.

л. 25. Адам 6 годнѡ в раю, пополудни вигнаннѡй.

— Ёнове Ламеховы. Ішвил' и Өвель'. зложили шал'мы до сп'кваня. и гсели до грана кс хвалк' Гдс Крс и шни вымыслили спосо^б воюваня.

— Өцъ ма роди и азъ севк' женс... Бог, Адам, Ева Богородиця, Христос.

л. 25 об. Вопросъ. Неродивыйся смеръ. а родивыйся не смер'. Умеръ а не згнилъ. Моисей в'чертозк'. Павел' в' Д'квкахъ. Соломо^н на воинс пошел'. Двудса женил'. Ядамъ с' сват'хъ... Перхъ горы вода... Тво^н Өцъ мо^н Өцъ. тобк' д'к'. минк' мти. ты минк' бра^т. а я тобк' мти.

12. (№ 215.) Зборник — дрібным гарним скоропшем того самого почерву, що запие на книжочці АСП. 1585 (Historya o stworzeniu) на 116 л. ломаної 4-ки, при.

л. 2. Рокс в'жго ашнд' Өтрималъ фолваро^к Шлахецкый в' Лодинк' Панъ Константый Корнашевичъ. На которы^н в'той часк' и зпровадилъ ся зо вшитко' фортснотъ.

Pomieniony IMC Pan Kornaszewicz przedal tenze folwarek Swoy dziedziczny Za Summe Dwatysiace Siedmset Zlotych polskich in Currente moneta Roku 1765 Panu Stefanowi Malczewskiemu. Tegoz Roku odebral nazad a pieniadze wrucil. (обор.) Тогожъ рокс' продалъ Панъ Ішови Бартови тонже вышъ реченный Панъ Константій Корнашевичъ.

л. 3. NB. В Градк' Стамбелк' М'кетк' Тсрецкомъ, на Ст'кнк' Мечетс, ал'во божницк' Тсрецкой Полакъ написал' тыи Слова: Полскій Һюндзъ — вартк' Тисюницъ, — Рскій Цопъ — вартк' триста копъ — Я тсрецкый Махна — Не вартк' и псего Лайна. (гл. 116 л. те саме по польськи.)

л. 4. NB. Вопросъ. W caley Polsce wiele iest Parafij. Өв'тк'. Trzy kroć sto tysięcy. Вопросъ. W Rzymie Całym wiele iest ulic. Өв'тк'. Siedm tysięcy. Ktoby temu wiary nie dał niechay Sam iako u ia, widzi, u porachuie, a dopiro uzna moiey prawdy.

л. 5. Вопросо-одвітв: ал'инъ = Боже дайте; алиуа = хвалите гда (і по латвнї).

л. 6 об. (вздовж): Anno quo lumen de lumine Domum Virginalis uteri Luce replevit || idefessa || 1765 то || Roku ktorego

Niebo z ziemią a ziemia z Niebem wieczne przymierze || uczyniła || 1765 tego || Начертана выстъ книшка таа.

л. 7. **Оглавленіе** в раздѣленіи **Всего свѣта**. **Всѣ** свѣтъ **Натри** Части вѣтъ раздѣленный, на **Язю**, **Африк** и **Европ**, а тыи Части **Моремъ** велики^м шцелном' свѣтъ шкрѣжены... (л. 8 об.) в Европі є держави „Греца, крета, висѣпа трация, Рѣссна Москва, Волоска, Литва, Ливонска, Прѣска, Полска, Венгерска, Ческа, Гаска, Франкониа, Швеца, Блохи, Авѣстриа, Тѣрциа, Галлациа, Гишпан'ка, Люзитаниа, Англия, Шкоциа, и Инныхъ Прок'нцы" и выс^н много.

л. 9. Рече вѣтъ ко **Архистратиг** **Михаил**, оукажи израилевы^м Людѣмъ во мѣсѣцехъ два дни **Злыхъ**. вниже не починати дѣла' н'кикихъ, на пѣтъ нейти ни кровъ пѣщати, н'к' сѣяти, ни садити, Ни Шорты краяти, ни бракъ творити, Ни торгъ чинити, ни храмину Ставити, и прочая... (по таблиці двѣв злх, на обор.) В тыи дны аще ра'волит'ся **Невстане**, аще родит'ся **Неживо** вѣдет'.

л. 9 об. зри **Читателю**. Се рѣфъ роди фарѣ, фара же роди ѣ. **Сны**... (родовід Якова).

л. 11. **Бытиа** в сотвореню **Нѣа** **Земл'к**. **Вначал'к** сотвори вѣтъ **Небо** и **Землю**... (л. 12.) **Вседмый** днѣ въ адама **вдохнѣлъ** дшѣ и **оживилъ** **Его**...

л. 12. **О** сотвореню **Земли**. Повели вѣтъ согнати п'кнѣ мор'скую и сотвори землю на **Трох'** кит'кхъ...

л. 13 об. **О** седмо^м дни яко вѣтъ починѣлъ **Ѡ** вѣскхъ дѣла' своихъ. Совершивши вѣтъ небо и землю, море, и рѣки и вся движущаяся внихъ... (л. 19.) сотвори **Гдѣ** **Стѣденецъ**, и исхождаше **Ѡ** стѣденца вода на лице всея земли хъждаше шхлаждаше землю.

л. 14. **О** сотвореніи **Адамов'к**. Вѣ шестій **Часъ** дне, в'ден' **пята**, мѣца **марта** дни **кѣ**...

л. 15. **О** насажденіи **Рлѣ**. Разт'кте рече **Гдѣ** прежде вся сѣмена **древъ** плодовыхъ, и паки повелѣ **аггѣ** **Сатанаил** приносить вся сѣмена...

л. 16 об. Рече **Гдѣ** не добро **Єдином** члѣкѣ **быти** на **свѣт'к**...

л. 20 об. **И**ко **И**дамъ и **Є**ва **И**згнани быша изъ **Р**ая. **Є**гда **И**дамъ и **Є**ва изгнани быша изъ **Р**ая и сотвориша 3. дній предъ **Р**аемъ плачущеса..

л. 22 об. **К**нига **М**оссеѡва **Б**ытиѡ гла^в **Є**. **Є**ни книга бытиѡ **Ч**ловече, вонъже деньъ сотвори бгъ **И**дама, сотвори **Є**го по образѣ бжню... (родоводи і літа жытя потомкѣв **А**дама до **Н**оя).

л. 25. **И**ко **К**аннъ оуби **А**веля брата своего. **М**инѡвши лѣтемъ многимъ, и **Р**ече каннъ **А**велю брату сотвори^х жертвѣ бгѣ..

л. 26 об. **С**лово ш кртк **Ч**естномъ и о двою кртѣ **Р**азбойниковъ. **Є**гда погрѣвоша **И**дама извѣнцѣ^х иже изви^т и возложи^л на **Г**лавѣ свою ш **Д**рева ш негш (л. 27) же изгнанъ бысть..

л. 27 об. **Є** дрегомъ **Д**ревѣ, на немъже **Р**азпатса **Б**ѣрннй **Р**азбойникъ. **Є** тогожъ **Д**рева извнесъ **Т**игръ рѣка, изрѣа и стояше на пѣцѣ то^х..

л. 28. **Є** третемъ **Д**ревѣ, на немъже **Р**азпатса **Н**евѣрннй **Р**азбойникъ. **Є** того **Д**рева изнесе вода потопнаѡ, **Д**рево шта при рѣцѣ **М**ирцѣк..

л. 28 об. **В**опросъ како зачашасѡ тыи **Д**рева или како растахѣ толикими. **Є**вѣтъ. **Є**гда насади **Г**дѣ **Р**ай не вѣ тѣ тогда ни лѣгъ, и никтоже токмо бгъ, а наданналъ и що повелѣваше **Г**дѣ садити, а **Н**аданналъ крадыше..

л. 29 об. **В**опросъ. **К**ако **П**аки **Є**воковѣпишасѡ **Т**ыи **Д**рева **Б**ѣ **І**ерусалимъ. **Є**вѣтъ. **Є**гда хоташе **Г**дѣ **Б**гъ да сожидеть **Є**оломонъ до^х бжій **Є**тій **Є**ишнъ и искаше **Д**рева.. (л. 31.) **И** единъ мѡжъ именемъ **Є**лисей (об.) **Д**рево дѣкаше на^х **І**урданѡ^х и впаде емѣ секира к' **І**урданъ и **З**апашаста в' **Д**рево... (демони привели дерево з під раю разом з головою **А**дама в коріню; таким робом і найшли ся воі три дерева разом)... (л. 32 об.) и **В**опросилъ **Є**оломонъ **Д**емонѡвъ колко ест' **М**и^х ш **Є**дена до **І**ерліма, шрекоша **М**илъ рї. **П**еремѣрили бо быша **М**илъ **Д**емонѡв колко и^х **Є**ст'.

л. 32. **Є** главѣ **И**дамовѣ. **Г**лава **И**дамова в'корини вѣше, и никтоже незнаше, **Є**оломо^хже изыйде на ловъ,

изитъ его вѣри напрасна... (слуга скрив ся в пещеру, що оказала ся „кость а не камень“.)

л. 35. NB. Бѣѣ Ядамъ сѣ. лѣтъ и роди Сѣа Сидл... (родовід і літа потомків Адама).

л. 36. Зри Читателю — випись з Хронографа літ від сотвореня світа до розпятя Христа.

л. 37 об. Цѣна лѣмъ Брѣврнико... »гфпѣ золотыѣ Монеты Оугорской. Хѣ Притерпѣвъ Ранъ »епѣ.

л. 38. Бѣпросы і Ѡвѣты како бесѣдоваша стынѣ цы... вѣихъ вопросо-одвѣтівъ 35 по богословію, фізіологіі і др.

Всѣ повнѣші статі (л. 7—43) взяті з апокрифів. Паралелі до них можна найти під одвѣтними заголовками у Порфирьева — Апокрифическія сказанія I, і д ра Франка — Апокрифи I—II.

л. 43 об. Слово ѡ Прѣтой Бѣи. Прѣтой Дѣкѣ вѣи Ѡ рождѣства ея. до коведення во Церковъ Гѣню лѣтъ іѣ. а во цѣркви прѣвѣва лѣтъ іѣ... (15 ти літ породила Іеуса, на 59-ім умерла. По рѣзді ставала в цѣркви в дѣвичнику зі звѣздою на чолѣ. Коли хотѣли з неї зняти се знамя дѣвоцтва, не вдавалось — і Марія остала дальше дѣвою з дѣвами).

л. 44 об. NB. Слѣ Хѣ крѣстилъ Сѣго Петра, Петръ крѣстилъ Андрея, Андрей крѣстилъ Иакова, Иаковъ крѣстилъ Ивана, И прочаи апостолаы. Петръ и Іванъ крѣстилъ Сѣсю вѣѣ.

л. 39 (sic). Слово ѡ стѣомъ Архѣлѣс Михаилѣс. Не хѣй каждый знаѣт ѣакѣи си чѣда дѣвали з волѣ, и розказана бѣа Ѡца сотворителя прѣзъ архѣлѣа Михаилѣа... (Проложне оповѣданѣ про арх. Михаїла; гл. в Прологу і Мінеї під 8-имъ падолиста-ноября.)

л. 48. Слово ѡ Ранахъ Хрѣвѣ. Єдна набожнаѣ царица именеѣ Бринда мѣшкала в' Римѣ вѣдѣчи мнишкаю въ цѣркви Сѣго апла Павла, а то таѣ замкнѣвъши си на часѣ немалый молила си звѣлкою Пѣнѣностю и Набоженствомъ до все милостиваго бѣа лѣвы ей Гѣѣ вѣтъ из'явилъ личѣѣ ранъ тѣла Своего Сѣго. а его стѣла мѣтъ саѣ оуказавши си во вшиткихъ ранахъ своиѣхъ и рече зличи сама, вѣрно ти вѣдѣѣт и на личила »епѣ. ранъ хрѣта Спасителя на тѣлѣ его..

л. 49. Слово на Рождество хр^ово. День хвалебный, день веселый, день знаменитк^к Звцный, иже кшитки Справы ш Гд^к воз^к наше^к, а зваца тоты которысы д^кили, при народженю, и вдично^к звалкню Стго Члвченства и кжества Его... (Се звичайна проповідь на підставі канонічних оповідань, хіба в часті о трьох волхвах говорить ся, що „мудрцеве“ питались в Єрусалимі про новонародженого короля юдейського, що „си родилъ недавно, рокъ томъ яко два найболше“; який запит зложено очевидно ex-post для поясненя масової різні в Вифлеємі. Довідавшись о тім Ірод призвав своїх вішунів і мудрців, щоб вказали де має родитись Христос. А коли дізнав ся, що в Вифлеємі, призвав потайки трьох царів до себе, розвідав ся більше про звізду і післав з ними в Вифлеєм свою службу, щоб вирізала дітей. Но за Єрусалимом скрила ся звізда. Путники муєїли вертати в Єрусалим, розлючений Ірод посадив царів в темницю і приставив до них сторожа персянина, який підслухав розмову узників. Розмова доведена до моменту о тім, як —) „нашъ прадкдъ вкшокъ, валаа^к вперскої землі предъ ты^к, нижлисиа то^к знакъ показалъ, на „ау“ лк^к такъ прорковалъ и нам' на скон^к писмк^к зостави^к тыми словы написа“ — (на сім перериває ся Слово в середині третього рядку з долу; л. 56 — чистий). Є се очевидно перерібка з польського Слова Афродитіана, пор. Франко — Апокріфи II, ст. 11—13.

л. 57. Слово на Рождество Хртко. Исно волаетъ дзкск Исана Проркк тыми словы: Стго Павна почне^к и породитъ сїа, и вдетъ названно имя Ем^к Еммануїл^к то Стгъ Енами вг^к.. (обор.) Елдхайже хртннскїй члвче ш пожиткахъ з' Рождества хва, читаемо в' первыхъ книгахъ Мойсеєвыхъ...

л. 66. Слово ш жидохъ. Члк^к нккоторый былъ господарным и насадилъ виногра^к, и плото^к огороди^к Его ископа к не^к точило. Матдей Зачало пз. Мовилъ Хс Єїситель до оучениковъ свои^к в приповкстгахъ, длатого жебы были сталими оу вкрк^к.. (виноград = жиди, виноградари = жидівська старшина).

л. 74. Слово ш перенесенїи моцей иже во стыхъ шца нашего архїеїпа Николаїа. По преста-

кленїи Его и по многиуъ лѣтаъ зблзнилиси Погане на землю мирскю, а зваца На город', и на мѣсто которо^е звано Лукїа...

л. 77. Слово на стѣго пер'вомѣника Стефана. Бѣ оныи дны гдыси зкирали оученици и было роптанїе Єллинское ко жидомъ, тогда они вї. апостолов' старшихъ призвали... (де в чїм схоже з поданям у Франка — Апокрїфи Ш, ст. 28—33.)

л. 86. Выкладъ дѣхов'ный Пастыремъ дѣхов'нымъ достойнымъ: Мовитъ Гдѣ нашъ Іс Хс ко Євглїи до своихъ оучениковъ, Если неволше перекушати вѣдетъ сїенници правда ваша надъ книжники и фарисеи вїйти не маєте ко царство некесное... (Проповїдник виступав остро проти житя не по евангельскимъ правдам, особливо у духовенства — л. 89 об.) Але панове дне^о чиня^т, годячи бо^{ше} пожитко^м своимъ, а не смотря^т годностей комѣ бы мали порѣчити оубогю винницѣ, Гдѣ вѣа своего. Става^т не пастырк' але волки драп'кжны, нащо днесъ приходять церкви хрїтианскїи, наклады, им'кнїе, пажитки монастырскїе, на потрѣбачк', на машкары, на барвы, на дѣды, на ковзы, на скрипицк', на потравы ро^омантыи, на горилкѣ, на мѣ^а, на вино, и на пиво, а тыи вѣдомо^ацк' и проповѣдатеље (л. 90) вѣжнаго слова недостат^о и голо^а терпя^т, еше котомѣ потвары и оукоризнѣ со всею оубогою ницетою...

л. 92—93 чистї.

л. 94. Шаломъ рлї. ш доброчинности люд'ской. по славянськи и латинї.

л. 96. Назви двїв по латинї и славянськи.

л. 97. П'кснъ ѡ. Немоѣ начати, ш жалю в'кшати, кака естъ причина сѣтнаго мира || Много страстна. вѣ.

На 98 об. в низу: „Єиа п'ксни списатель Андрей Євк'дзискїй сїѣ Ієрєя Павла“.

л. 99 об. Хронологїа князей и королевъ пол'скихъ Начертана быстъ *кажѣ*. годѣ. Мїца марта дны шемого в' вѣоспасаемой веси Лодинк' Надъ Шличемъ. І. П. Є. П. Л. Н. П. Є. Б. мр. (л. 100) Chronologia Xiążąt y Krolow Polskich (від Lecha I г. 550 до Augusta II 1763 г.) По сїм слїдує родовїд Фердинанда від Іосифа I.

л. 103. (Літописні записки). Рокъ «ѡѣѣ». W Styczniu dnia 5. Императорова російска Єлисавета Петровна Преставилася, Тогожъ дня Петръ Ё. князь Тронъ Московскій Императорства Російскаго «сѣл».. Сі записки по виданому з сьогочаснихъ газетъ польськихъ.) л. 104 об. Мѣсто Мѣнско цѣлоє згорѣло.. (Записки польські о смерти St. Poniatowskiego, Radziwiła, Wieliczce; за сѣмъ руські о уступленю Петра II і вступленю на престолъ Катерини II)

л. 106. NB. Moskwa. Katarzyna II. z domu de Anhalt Zerbst Imperatorowa Rosyjska...

л. 107. Polska w Polsce «ѡѣѣ» Рокъ. August III.

л. 107 об. Biskupi Rithus Graeci то єсть владыки.. (по польські; на кінці 108 л. :) Зри читателю какковы имена и Прозвища Єпіповъ Руской Релѣки «коло Рокъ «ѡѣѣ». Такъ в' «воеводствѣхъ малой Полци, іако и в' великохъ князствѣхъ лите».

л. 109. Рокъ вѣжго «ѡѣѣ». Die 25, 9-bris w Dzien S. Katarzyny Stanisław August Poniatowski ukoronowany na krolewstwo Polskie w Warszawie. NB. Станѣславъ Явѣстъ Поніатовскій Шлахтичъ Полскій «бранный вразъ «коронованный на крoлевство Полское презъ войско Московское..

л. 110. Uniwersał na wygubienie Żydowstwa (Chmielnickiego Hetmana Kozackiego — иншимъ чорнилom).. Wasyla Waszczyła wnuka Bohdana Chmielnickiego, Attamana u wielkiego Hetmana na wykorzenienia Narodu Żydowskiego oraz na obrone Chrzesciństwa... Datt w obozie anno 1744... звернений до станивъ Літовського княжества в Вильні, в якомъ гетьманъ вияснює, що йде тільки на жидів за їхъ наругу надъ християнствомъ, а зовсімъ не думає нападати на шляхоцькі маєтки; навітьъ провіянтъ обіцуює брати тільки зъ жидів.

л. 113. Mowa Pana Puzyny z Panem Łosiem. Pan Puzyna mowi. | Powiedział ktoś — Że kiep Pan Łoś. — Odpowiada Pan Łoś — Ze kiep Pan Puzyna, — Niewielka to nowina...

л. 114. NB. Послалъ вѣкъ Гада Пѣрка до царя Дѣда и рекъ: Согришишь еси вѣс, за покѣтѣс, вивери Совѣщъ що хоцешъ, ѡ трехъ речей, або три лѣта голодѣ на землю твою, або три мѣци стѣкати предъ враги, цили

три дни морѣ по всей землѣ твоей, а ш^н рече; зевсюдѣ ми тѣсно, але колю к' рѣки бѣга впасти, нижели вѣрки лю^чкѣн, нехай вѣдетъ Морѣ, и послалъ вѣкъ аѣгла своего, и оумерло людей ш^н поранкѣ до шѣкѣда рѣ. тисячей, оуказалъся аѣгла царѣ Давѣи стоючи з' мечемъ надъ іерусалимомъ.

л. 116. NB. по польськы те саме, що на л. 3 по руськи.

— NB. Najprosztego Zwirzęcia — Zrozumisz nature. — Białey głowie czart w Sercu — drugi wlaźł za skure.

Найшкратнѣйшо звѣрате — зрозумѣеш' Патрѣс, — з нехѣсты чортъ к' Серѣс — а дрѣгѣй вѣкъ к' дзюрѣс.

На 115 об. запис власности — Lewicki Michał 1830 die 30 Listopada.

Правопис і мова руських статей Зборника доволі чисті; особливо богата правописна сторона: грих зам. грѣх постійно — гришѣныхъ 14 об., согришнахъ 18 об., 19, гриха 20 об., 52, 61 об., 85, кезгришенъ 60 об.; и зам. ѣ еще в слѣдуючих разѣх — в рицк 27 об., примириша древо 32, прихали 53, 76, скерипство 19; і зам. ы — о: подѣйнимъ 22 об.; зымы 59 об.; люцкого 50. В морфології звертають нашу увагу форми з весел^н 49 об., межи насѣн^н 58, покрит^н 90 об.; вухмо 59 об., 65, вухмы 60. В лексикѣ замѣтні польонізмѣ — посередкѣ 16, дзѣсай, хюталыкы^н послѣшником 51 об. (в польськѣм chętlwy) і др.; про шнонъ оупадокъ 60 об., вѣ трѣн^н 76, морскают' слѣгѣ 86 об.

13. (№ 102.) Зборник — складаеться з 2-ох що до змісту ріжних частин, переважно скорописом: одна — підручник для духовенства в сповненю його обовязків, друга — записи статей свѣтського характеру. Зборник сей, судячи по записам, зложив ся в домі Свідзѣнського-батька між 1720—1730 р. в Тарнівци. Почерк деяких статей вказує на руку П. Свідзѣнського (сина). — Зшитки, так само як і почерки, ріжні — що до паперу, величини, барви; мають 441 л. 4-ки, прп. дос.

Книжка була набута у „Ierea Swidzinskocho prezwytera Iodyn-
skocho namistnyka Bireckoho“ Авдієм Левицьким (136 об.)

(Статі церковного змісту тільки зазначимо не розби-
раючи їх змісту.)

л. 1. Казанє на святу Пасху — на тему Евангелія.

л. 12. Посвєченїє на погрєвк хрїтіанскаго члвкѣ — прож-
носа фрасєтєть вшєлакїи члкѣ живєчїй. (квирлицєю.)

л. 17. Грѣхи розмантыє вкратцѣ написанныє до спо-
вѣдника и до сповѣдающогосѣ належат и вєтавы, которїє
сєт' вєстановлєны' на соборѣ, потємъ млтвы ш злон твчи
по молитвахъ... Єписанныє всєлѣ Тернов'цєхъ при храмѣ
стго Главного С. Пррка Илїи „ащкѣ“. — (В єтатї уживавтє
єя майже постїйно „грихи“.)

л. 33. Книга вчитєл'наѣ иже содержыт всєлѣ многиѣ
вєщи дхѣвныѣ справѣ иже имаш' главѣ и пєнктовѣ склѣмъ-
найцѣт... (писана) на соборѣ Прємыско^м дня кѣ. Иншариѣ
Рокѣ „ахпѣ“. („Єпислєси Павѣломъ“ читавмо в кїнцєвїм орна-
ментї.)

л. 38. Interdykt przeciwko Czartom u Czarom. † Zaklinam
was Czaronice u Czarowniki na Imie Troycy Przenayswiętszey.

л. 40. Млтвы ш злєк Твчк.. (Устав). ѡ. Но има ш...
Твчє злам вєстановлѣю тѣ вѣомъ Гдны^м Іс Хрто^м..

Ѣ... сино^м божин^м и прєчїстою Матєриєю Єго и стѣ^м
Івано^м Прєдїтєчєвѣ... (і мн. др.)

ѣ. Ишолѣ Іс с' апы к морѣ и нашолѣ жєнѣ имене^м
Єленѣ стѣю и стрѣтила єи злам Твча...

Ѥ. Гдї творчє всєдєржїтєлю всємирныи...

Ѣ. Злам твчє ико коли моѣ мати смѣтнаѣ была втон
ча^с коли менє породїла...

Ѥ. Гдї творчє всєдєржїтєлю и всєдѣтєлю влгнї рачѣ
быти на помєщы...

Ѣ. Я и тоєк злам твчє показѣю дорогѣ и пѣть прѣ^с
лѣгла Мїханѣл...

л. 44. Злам твчє заклинаю тѣ и спїраю тѣ и становлѣю
тѣ и разрываю тѣ вѣдемъ вѣомъ... (м ва переписана р. в.
Іванномъ Добрянскимъ а дїдаскаломъ глѣмецкимъ Рокѣ
вжїна „ащлѣ мѣца юнѣ днѣ гї.)

л. 45. Чїнѣ исповѣданїю їєренскоѣм.

л. 56. Слово на Превображенне Гдѣне.

л. 59. Contio pro die Nativitatis Beatissimae (по Луді 11).

л. 61. Sentencye albo wirsze rozne — на латинські виреченя відповідні польські приповідки.

л. 62 об. Unizona Weneracyia NN. naszemu m. Panu konferowana.

л. 63. Пѣснь козацкаа — Ёи та^м за дякпро^м тамъ надводою | стемла дѣвчина зкандоркою своєю, й. | Ё^у ихавъ козакъ дай зскрини | Надывавъ дѣвчинѣ з чорными шчи-ма й. | Бѣ^т вѣомагай вѣгъ... (Козак заграва своїм „слушним пальцем“ на „вельми красній як жук тай волосній“ бандурці дѣвчини. Пор. І. Франко, Студії над нар. піснями, Бандурка (Записки Науе. Тов. ім. Шевченка.)

л. 63 об. Польські питання і відповіді з і з віршовані славянські виреченя.

л. 64. Salutatoria — Responsoria, по польські.

л. 68. Каталогъ фалмовъ по различномъ ихъ веществѣ, здобувшиаго ради Употребленія (!)

л. 70. Поговорки: „Кто нехче замолодѣ працювати — Того на старостѣ вѣде жаловати — На старостѣ вѣде сторками мандровати.

Stworzyles mię Boże bos chciał — Umiram bo kazesz. Zbaw mię bo mozesz.

л. 70 об. Польські віршовані поговорки. — „Во юности нехотаще трѣждатися — Во старости салк постраждеть“.

л. 71. Слово в смртї як' прїде кчлвкѣ. Бѣ нк-акїи члвкѣ воинъ силній і многіе звитазука на розны^х земляхъ и на різмаитыхъ коннахъ шдержалъ. Іды при-ближиса емѣ конецъ живота его і кившѣ на поли їдачи емѣ на ловокъ і пришла к немѣ смртъ тавно зжа^чна втвари... (Спир Авїки воїна зі смертю. Пор. Буслаевъ — Истор. Христом. 1355—8; Ждановъ — Къ лѣт. исторіи русской былевой поэ-зіи, Прилож. 1: Пол. собр. сочин. I, 688—710 ст., 5 списків.)

л. 75. Конецъ проповіді на ев. Духа: „йнк и^вліа на на^е водѣ живлю дѣха стѣго и наи їрдца наша жаждѣца^т вкч-ны^х веселїе...“ — виписано з проповіді Квирила алеке.

л. 75 об. В четвѣрто^м стѣнн^х синаѣл^р в голокѣ адамово^м втриш^х. (Звід ріжних вісток про місце нахо-дження Адамової голови.)

л. 76. Чаїс. ѿ. Чесо ради выїс написаніе всеї
вселеїнк' всеї і ш нищетк' і ш сифовк' и пр'что' дѣк'
мрїи. іако тоіа не вк' и ма швители во градк' но вк'
града во вѣртенк' на рожтво Іс Хво. Кириїс. ли^о
ѿд. Нїк' минаєт' на^о вече^р смутны" и плачливы" покриты"
мрако^м. шное время внеже вѣ^в вѣл' выхо^м и вѣ^в свѣтла и вк'
домости его...

л. 78. чаїс. ѿ. ш и вѣіенію младенєс^н и ш рыда-
нію мтрїей нхъ на рождтво Іс Хво. ли^о пѣ. Вчєра во
вифлєемк' свѣтїашєса Слнцє прадвы, а неирече^нное веселїє
исполни шнѿ странѿ... (Є се вписєи зі Зборника — Кирил-
лова книга, Москва 1644 р.)

л. 79. Казанїа на ѿспенїє Прєсвѣта влчца на-
шеїа вѣда и прно дѣкы мрїи. мѣца августѣ днѣ єї.
По прѣдницк' прѣднїк' то є^о по прєвбраженїю їднїю прѣ хрїти-
янїнє нїк' на^м настѣпнєт. на которы" ма^тка наша стїає во-
сточнаѣ црковк' та^к іавно на першї" сїновк' скон^х прѣдвїкы"...
взываючи... (Чїстє мїєцє для 3-х рядєїв). Прїдѣтє прѣно-
любнєє сѣворы. прїдѣтє ли^к состави"...

ѿ. прєрокгативѣ. и жъ іако прємудры" будєвнїчїи
лбо дрхїтє^кго^л хотїачи іакїи коштєвны" и прєважны" кмахъ
лбо палл^ц выставити...

л. 80 об. Єпїлогъ Ємєртю поражаєного до жи-
вѣх. Єхъ мнѣ нездномѿ іако шєжаловѣт' маю — же втѣ^к
велико^м добрѣк' шкєдѿ поды^мбю — нехотѣлєм по^мнѣкти по
вск' моєи часы — на тѣи шєстѣнїи колѣ и невчасы. — Ін-
далє^м часто нїшн^х вды и^х погрєкано — землєю и камѣнїѣ^м
вгровѣхъ прикладано — лє^ссїѣ чѣжєю не каралъ пригєдою
— тепє^р вы то не было змєю шкєдою... (зложив: Єимїш^н
Шєл'га.)

л. 82. д. цркъ. гла^с гї. Єлисє" рѣколѣсїѣ волѣзнію своєю
єюжє и ѿмрє. и прїдє кнємѿ цркъ и шасъ и плакасѣ. и прє^с.
Казанїа на погрєвѣ. (вписєи паралєльнїх мїєцѣ з рїжнїх
кнїг і творїв.)

л. 84—97. „Zwierciadła Korony Polskiej“ зшитки D—G З.

л. 98. Казанїѣ рознѣє. на празнїкї Господ-
скїє такєжъ (!) и вєгородичнѣє и на погрєвѣ
шєрѣктаютсѣ в' кнїжыци сєи. — Повѣкншєванїѣ па-

трона — Пункты на стго Николаи: Oculus saeculorum, Pater pauperum — 101. Слово на Страсти Гда Іс Христа в сполнох терпінні нашом Іс Хомъ — (104. Як показати наше співчуте страстям Господним; деякі етнографічні подробиці).

л. 108. Слово шиндїискомъ великомъ царствїи — (індійський цар Іван описує його грецькому цареві Мануїлови, пор. № 59, ч. II, л. 54.)

л. 109. Слово виех кѣ. по ст. дѣк.

л. 111. Фалмы избранны — (квирлицею, на маргінесї толковане).

л. 128. О стлхъ — (виписано з метрики львівського еппа Іосифа Шумлянського 1688 р. в селі Терновцях 1723 р.)

л. 135 об. Слово и назка Петра стго. Вькладанїа в дшїи и в тѣлѣ. Братия моя милаа, тѣтѣ на-чимся писма стого... кгда пѣста вѣдѣтѣ земля царѣ рознеможетѣса и сила его в него розвидетѣса вто члѣк разсыплетѣса каменный городѣ... (слово без кінца) иншимь вдомѣ его ѡживаетѣ, томѣ смѣтокѣ избраннѣи, а иншемѣ радостѣ и веселїе и прочаа. зри конецѣ слова сего гдѣ индѣ и во книжици ншо.

(На 137 об. находятъ ся списе — Cyrkuly w Polsce).

л. 138. Ad maiorem Dei gloriam... † Екрипта розные списаныи всѣлѣ Терновцеухъ рокѣ мѣлѣкѣ. — Историа в еппѣ Іаковѣк.. ниневитскомъ (як молодих женщин покарав сивою косою та браком води в ріці, що на його вид не накрили голов і не відняли підкасаної одежі).

л. 139. Казани (на тему о слїпці, Лука нї., чѣ.)

л. 143. Ексцѣрптѣ якїи скїата вкаторыи нѣдо-стоитѣ дѣлати. (в маю — Глїба і Бориса, Івана Богосл., Николи; в липню — Глїба Бориса, Анни, Пантелеймона; в вересню — Іосафата, Івана Богосл.; десяту пятницю по Воскресїю — Пятюнку.)

л. 144. Казани (на тему: Лука 18, 91).

л. 149. Казани нед. кѣ. Лук. 12, 85.

л. 153. Польське казане на недїлю 50-ницї.

л. 155 об. Горѣ человекѣ томѣ им'же мирѣ соблазнитси — (о розділі церквей, проти католиків-Полявїв) швожѣ машиѣ Гречине слово в ѡщепкнцѣ срѣчѣ в полякахъ, в поля-

кахъ и измѣникахъ котории вѣрсеи пошли а на рѣс' цикаютъ а що вѣрѣша хѣсѣ на стѣго дѣла воскладаю^т. **Ѣ** томъ читан Гречинне гдѣ индѣ, если хочешъ ш то^м знати.

л. 156. Явѣстинъ **Ѣ**тын дванацѣтъ речій наскѣтѣкъ потребныхъ вѣрзо котории вѣе заживанныи жадного по-
рядкѣ нѣгдѣ неѣчинятъ...

л. 157. **Н**ед. лѣ. ш мытарѣк и фарисею. Дивижесе тѣ кеде в гродѣхъ и сѣдахъ свѣцкиихъ неслѣшность и несправедливость ласкавыи песовѣ декретъ штрымаетъ а справедливость шкривдженнаи ещѣ приложитиса мѣситъ...

л. 166. **Г**лово на воскресѣ^{нне} **Г**дѣ вѣа и сѣса нашего **Ѣ**с Хѣ сло^{женное} преподобного **Ѣ**ца **Ѣ**ншего кири^а **Ѣ** прорѣцтва собраное. **Г**дѣи вѣви прочести. **Н**ѣк хрестияномъ радостъ сталаса нѣк весела е^с неизреченное всемѣ мирѣ...

л. 167. Oblęzenie y Starania Mjasta Hieruzalem.

л. 168. **Г**лово ко люде^м вденъ стѣго славно^{го} пророка **Ѣ**лѣи. Привѣдми на ратѣнокъ **Ѣ**же добротливы, а през Илнины заслѣги вѣдѣ намъ милостивы... (Низом лл. 166—8 запись Павла [Свидѣньского], що списав сю „книшкѣ“ в Терновцях 1720 р.)

л. 169. Зизанѣа изложенѣе ш православной вѣркѣ хрестиянско^е коротки^м пытанѣмъ шповѣдѣемъ для лицѣкѣшого вырозѣмленѣа хрестиянскимъ людемъ. **Ѣ**трянный пытаетъ и зловѣрный, а православный шповѣдаетъ емѣ. (пор. За-
витневчѣ — Палинодѣа, ст. 119—130.)

л. 172 об. Oratia ozmartwych wstaniu Pańskim, Słonce zprawiedliwosci zgrobu wynurzone — zniewymownym tryumfem Swiatu ogłoszone...

л. 173. **Г**лово ш оутѣчѣкѣ хѣвой до егѣптѣ.

л. 177. **Ѣ**дамовое поколѣкни.

л. 177 об. **Ч**ловикъ еде^т Релѣки Римской илими **Ѣ**ранцѣкшекѣ... (не послушав ради Ивана руськой вѣри не ити в „По-
хвалную субботу“ рубати дрова в лѣс — кара йому за се:
зломане руки.)

л. 178. **Ѣ** знаменѣи крестномъ.

л. 179 об. **В**опросо одвѣти на теми загадокъ з бѣблѣи.

л. 179 об. **С** въчлченіи їдни... (вопросо-одвіти „странного-православного“).

л. 180 об. Писма теѣты, слѣжачїи казно дѣюмъ до казани и до еѣортїи зыкраныи... (ривнїи, воскликнѣте, траща траше вѣстит' а злаа жона до смерти головѣ сѣшитъ).

л. 181. Катехисмъ, то е° короткаа навка для цѣкчена дѣтей младыхъ.

л. 183. Вопросы при поскженю. (гл. д-ра Франка — Апокрїфи і легенди IV, ст. 410).

л. 186 об. Подякована на памати смерших'... (цѣкаве закїнченем:) и мы дѣховныи весполъ стими свогими вцеркве вѣо" ставичне їда вѣа просили (за память по небїицику і за добре здоровле живих)... тои хлѣкъ который есте на" дѣховны" рачыли вхвалѣ и вчестъ їдѣ вѣс и впамят' небошчика давати велце дакъдемъ, дарѣи хѣ бѣ вамъ многолѣтствовати на тои нискости абы также по вестю того свѣта по влѣк шнаа памат' нигда не стала.

л. 188. Повѣншована на Воскрїніе їс хво... (обор.) Вѣншована на Рождество їс хво Іерешви... (л. 189 об.) Повѣншована на Бѣоавленїе Гдїне.

л. 191 об. Фал'мы никотрие тѣт' положеныи который потребны сѣт' до мовъ розны^х толкованы" покрамъ.

л. 193 об. Стїхира на памати смершихъ. Гдї гдї аще вымъ а вѣдалъ вѣкъ жытїа своего и вышол' вым' на горѣ высокю, и позрѣлъ вымъ са долѣ на землю, и сзрилъ вымъ и гробъ сво" тоцъ. шн гробе^ж, мон гробе прѣвѣчныи мон доме, камене ми сѣсѣди мон, и земля же мати моа, а черкии ми ест' шдежда моа, прѣ сѣдице^ж течет' рѣка шгнинаа, понеиже идѣт' праведны", и гришны", праведныи же по неи прындоша, а гришныи" же бродѣ не знаидоша. ш великїи архангеле мїханїле вѣри ш на° злато и сребро а доведи на° до правѣда нашего аама, а шнже ко ни^х рече, почтостѣ тѣ прышли шкаанныи, ю^же слонце на заходѣ юже торги на розходѣ ю^же врата царскїи затворишаса, ш мѣти помилѣи ма па^шаго.

л. 194. Се рака Гдїни вѣди мнѣ по глѣс твоємѣ — (слово на Благовїщенѣ, а польского казани о одворозї. —

Низом 194—8 запись власности поповича **Андреа Лѣвѣцкаго** **дака сѹлюцкаго**).

л. 201 об. (Польська пісня на Різдво:) Wielkiy Zaprawdę tryumpf, i wielkie wesele — Bog w pieluszkach nam dany iest w człowieczym Ciele...

л. 202—5 (друк:) Krotka relacya o Orderze Krzyżackim.

л. 206. (Польська проповідь на св. Духа.)

л. 210—213. (Листки латино-польських вправ учня пол. XVIII в., цікаві хіба ганебною польщиною.)

л. 214. Sentencyje z Pisma Świętego w Rożnych Materiach — (по славянськи, з 215-го л. о „злыхъ женахъ“). Sluchaj synu przykazania Oycy twego — Iesli pragniesz mądrości y błogosławienstwa Iego.

NB. Sancta Catherina, adsis mihi in doctrina — Tene mihi manum, Ne scribam in vanum — (л. 216 слідують польські і латинські сентенції.)

л. 218. Oda zalosna nad Smiertelnymi Fatami S. P. J. W. IMci Pana Adama z Czekarzewic Tarła, Woiewody Lubielskiego — (з рядом сатиричних епіграм на двубій **Тарла** гербу **Цюлек** з **Понятовским** гербу **Топір**).

л. 221. (Вірші латинські, польські і славянські сентенції).

л. 224. Воскресеніє **Мертвыхъ** вѣще **уко** всѣмъ **бүдүщю**, но страждүщимъ **неповинно** вѣщѣ **сѣмъ**, **блаженна**, а **обидүщимъ**, **гибелю**, в **пяти** **дѣйствїахъ** в **ползү** **чающимъ** **шного** **показанно**. **Ивленїе** 1. **Землемѣръ** **возвратившїа** **отъ** **ни** **сѣм** **произраши** **поминат** в **воскресенїи** **тѣлесъ** **человѣчєскихъ**, по **подобїю** **зерна** в **земли** **гниюща** и **растүща** **имѣющє** **и** **бүт**. — **Се** **нарочно** **виходилъ** **Ниви** **оглядати** — **Чи** **вѣдетъ** **түю** **по** **лѣтс** **сѣпомъ** **пожинати**... (в 2-ій сцені **появляеть** **ся** **священник**). л. 225. **Дѣйствїе** **второе**. **Ивленїе** 1. **Гипомень** **страждүщїи** **извѣгъ** **въ** **рѣкѣ** **Дїоктита** **обидашаго** **исповѣдүет** **озлобленїа** **отъ** **дїоктита** **ѣмъ** **приключившїа** **са**, **ищєт** **же** **и** **мѣста** **гдѣ** **вн** **ѣмъ** **отъ** **него** **скритиса**. — **Ахъ** **кровне** **мнѣ** **вѣдному** **прїшло** **погинати**! — **Недовѣкло** **ѣ** **мене** **имѣнїи** **шнати**! — (л. 225 об.) **Ивленїе** 2. **Дїоктит** **зъ** **слүгами** **напавши** **на** **гипомена** **велит** **его** **в** **тѣмницѣ** **ѣвє**

са^ж же величася могутствомъ з' злобы об'кшаеть гипомена убитъ. (л. 226.) Дѣйствіе третое. Явленіе 1. Терпкнѣя лице проситъ у бога гипомонь о^т в'кды свобожденїа днотити же о^тмщенїа. — О боже правосуде создателе в'кковъ!.. (л. 226 об.) Явленіе 2. Ъради лице об'кшае^т что прощенїе еа не всей, но вградбцій в'квь, е вскорѣже, присп'квшеи ради обонмь Гипоменѣ и Діоктитѣ смѣрти до извн'ка испо^тни^тса. (л. 227.) Дѣйствіе четвертое. Явленіе 1. Гипоме^н в' полусмѣргъ привитїи о^т Діоктита весело супованїемъ блаженна во^дданїа умирае^т. Гипо: Получилъ чего искалъ Діоктитъ суровїй — Наситилса какъ хотѣлъ зв'кръ той мой крови... (сцена як Смерть заглядае^т в очи, а опїеля доторкае^т ся до шиї косою.) л. 222. (!) Явленіе 3. Діокти^т с панства ра^вболк'са, с' огневнцк умирае^т, коего слуги в храмнѣ относат. (л. 222 об.) Дѣйствіе пятое. Явленіе 1. изводи^т дїаво^т Діоктита о^т ада, кой показуе^т казни емѣ наложениїи за окиди. (л. 223 об.) Явленіе 2. Гипоме^н с' Яггломъ о^т блажен^тва и^шедшїй посм'квася Діоктитѣ отославъ же его въ адъ призвнточное за терпкнїе в'кчнїхъ в'лгъ возданїе испов'кдуюе^т. (без кїнца — обривае^т ся на фразї Гипомена:) Иди посп'кшай во адъ погнбелн синѣ — не смѣщай очесъ монхъ зрнцнхъ бога вину.

л. 228. Pean Mundo. Rzucam Swiata marnosc poyde do klasztoru — kiedy nimam u ciebie w afekcie waloru.

л. 229—252: О тайнах, вопросо-одвїти, без початку і кїнца (миропомазане — священство).

л. 250—264, фрагмент польського юридичного друку кїн. XVI в. о законї цивильнїм і карнїм.

л. 265. Канонъ на в'кханїе Гднѣ, велву субботу і на Воскресень.

л. 275. Пролюгъ на Воскресенїе Хѣо. Гды вск речи приходятъ зновѣ особно — На славное хѣо измѣртвнхъ воскресенїе... (дословнїй переклад з польського; для примїра приводимо уступ з л. 277:) Вск смутки вск скорбы ю^ж прѣстѣн'їте — а намса ве весели и радость з вер'кѣ. — ...гди панъ на^х паннї (!) и царъ на^х цари кролюе што трнвнфъ здавна н'кгда неслуханїй — трнвнфъ на св'кт'кѣ Ѡ проро^к мнле пожо^дданї... неприштелевъ свон^х сродзе похромнвшн

— што потвѣжнїи гетманъ мѣнжнѣ покѣжда(єт) — знакъ звѣтиастка хоронгїевкѣ тѣю вистакла(єт).. (По сїм польсько-руським прольогу йде руська віршована промова — 277 об.)

А ци знаєте па: же х̄с̄ Ѡ мертви^х воскресл̄...
во то ѣ и за вас бѣдѣса потикати
коваси и шовдари бѣдѣ метати
а якъ ми видите бѣдѣ и писанки метати
(л. 278) а перепѣчкѣ бѣдѣ за пазуху ховати
цю радите п: если не втримаю
вемъ Ѡ киселю мѣши тоє ва^м покѣдаю
во в' велики^х постѣ барзосмо мало помїно^к
Господинъ¹⁾ издѣако^м барзоси были потвѣрковали
а ми тижъ школнїи мѣсимо перѣкачати
часто гѣсто не вечераючи мѣсимо лыгати...

(голоднїи просять о засидок; амальоване тяжкої зми у кметів-загородників; л. 279 впрошуване ся дяка на мїсце в селї — його попис партесним спївом; л. 279 об. друга примївка дяківсько-школярська о запрошеню на обїд:)

Добрїденъ панове мищане
такжежъ и вамъ селане
З розказана старшого мѣска^м тѣ^т стати
а цю ми казалъ тоє вамъ бѣдѣ покѣдати...
(впрошує ся на обїд)

(л. 280) во вшколѣ батка и матки немашь
тилко голодъ а холодъ ѣ насъ
або то такъ якъ други^х (!) днѣ мѣса навсеи
ваѣзши на пїецъ троха нерозсѣкся
свѣтит' мѣси животъ Ѡ лою якъ цнѣсла
не прострѣлилъ бы ми живота
ген ген колис ѣ ся добре мѣвалъ
ѣ своего батка вкупѣ напїецѣ ското^м лѣгалъ.
п: мѣкалемъ чѣган гѣдзи и петлицѣ
такъ тежъ ко^м пакъ и рѣканицѣ
тогда ми ся п: добре мѣвали
коли горѣчавнїи рѣкки тѣкали...
(скїльки више дяк говорить ся далї.)

1) В значїню „священник“.

л. 280 об. Тѣтъ виходитъ баба, дѣдъ и чортъ:

Дѣдшѣ мо^о порадо моя га^ж дикие минсли^х мо поли
а то намъ вше вказала тамъ божаи воли...

(л. 281.) не дѣанте цю намѣ курманъ лати
мене колижъ кырали усѣк люди вшвати...

(л. 282 об.) По вшисткимъ виходитъ Єпѣлюгъ.

л. 283. Интермедия на три персонѣ. баба, дѣдъ
и чортъ (як л. 280 об.).

л. 285 об. Пѣснь людей зостаючи^х в тепериш-
но^о не безпеченствѣ^к ѿ тѣрка. Прими всеблага Пanno
пречистая, молення наша пѣсни, просимо тебе, прими насъ
до себе, нехъ намъ не буде втѣсни... пanno пречистая на ти
всю мою надѣю имѣю црице небесаи, в тѣтеншо^о кролев-
ствѣ^к гдыжъ внебезпеченствѣ^к зостаемъ ѿ погана, сѣа ѿмоли,
покоє^т шедари зотри тѣрка подноги, котрии воють, насъ
барзо мордуютъ христьянъ забывають, церкви монастирѣ,
стые штарѣк шгне^т и^х поपालют... (церквей, звонів давно нема,
народ плаче). Євѣщенници крилицѣ, законници бѣлци, шрѣ-
жиемъ падоша, котрии невинни, ке^в жаднои причины, кровъ
свою пролиша... (Мати Божа виволи сурову пимету безбож-
ным поганцям.)

л. 287. Продовжене Пасхальной драмы зі слів пророка
Давида:

Коста яко ста Хс^о на^о ради преводеный
возводитъ из ада ро^т вѣ^о ринченный
древле звахомъ до содѣтеля своего
да на^о возведетъ погнбши^х из ада Сего.

Ное Єноуъ та^о волали снами
Іеремни Ісани землю шбанвали слезами
Людие во тмѣ видѣли свѣтъ велии
Гды маю^т воскресення днѣ веселны
вижу ѣнѣ конецъ пророчества моего
Гды шглядю х^та воскрешаго.

Самвилъ пророкъ.

Хс^о воскрѣ^о ш которо^о повѣдале^т давно
коториі Смерть и ада повѣди^т преславно
звѣривъ всю вражію державѣ
и самаго люцыпера пышнѣ стѣ^п главу

на° выводитъ вск^x пророкъ з пекла весело
живымо шьркли всек^k аггаское коло.

Intermedia wychodyt.

Дша богачева.

Мк^ле° ча° роскоши заживати
былъ ча° тк^лс во всемъ оугажати.

Лечъ таи роскошь цю зренила
до ад^с ми з тк^ломъ втрстила...

(дiяльбо з Ангелом; л. 288 Лазар — Ангел — богач.)

(л. 288 об.) М^взика.

И паса своего ремесла шр^ккаю
и скрипк^с свою покидаю

Я того нищого (Лазаря) буд^с выпроважати
бы могла за мною неизны^m до бiа прозв^с вношати.

(л. 289.) богач.

Паса за чсда такiн стали
же ми са вск^k пошр^ккали... (i пiшли за Лазарьом)

И шню (Горк^с) не в^сд^с двати
буду на с^m св^kт^k роскоши заживати
вшакъ мен^k немашъ равнаго
и кмоем^с панств^k немашъ богатшаго.

Смерть виходить i мовить до богача:

Я на цю тебе богач^с такъ выкышашъ
же на^де^p себе на^x вск^k маешъ... (иди-ж собi до Люципера.)

Богач — Смерть — Чорт 1 — Чорт 2.

л. 290. Продовжене Пасхальной интермедii, („ch^lop“ мовить:)

Почешъ певне по пасц^k пски
Гдыжъ ей не помогутъ и фски
южъ нести мен^k сцiенаго
понд^с до дом^с своего власного.

Жена иде и мови:

Дежъ идешъ м^вж^с чемъ не несешъ паски
подобно ей шк^kгъ оу шкон каски.

Ch^lop.

Ѓ тов^k сiе еще хочеть блазновати
внетъ ти почн^с кiемъ лоскотати.

Жонд.

Щожъ то ты мовишь поганине
Перше твоє племѣ изгине
Нѣжели ты мене бѣдешъ шхновати
Певне бѣдешъ са^х кѣа того заживати
Я щожъ та винна щобы^о ми заживаеъ
Ти^х кѣмъ барзо шхноваеъ.

Chłop insydet a zona muwi do ludzi.

Онъ такъ Бсѣддонки твѣи мѣжи пога^хцѣ звикаи чи-
[нити
Кои ему хто що вчинить то си ш^х почне^х на жс^х-
[цѣ мстити

До корчмы иде почнесѣ оупивати
и на жвнкѣ бѣднѣ срѣца добывати
С корчмы пришовши невстигнетъ скѣсти
Заразъ почнетъ жвнцѣк ламти авы мѣ дала исти.

Антипрологъ. Яда^х.

Что дѣишь возлюбленна Бво

Что любезнѣк зршиши на сѣ древо... (290 об.)

Продовжене сього „Малого Ядама“ на 286-ім л. до-
ведено до апострофи Адама до крестного дерева.

л. 291. Бѣршъ Нарождѣство Хѣо ѣ. (кврил.)

Що за монарха вифлѣм' нинѣ резидѣе
же мѣ вшистокъ свѣтъ гойне аплавдѣе... (12 стихів)

Бѣршъ ѣ.

Невимовна радость днес свѣтъ приходитъ
гди спречистон панни звавителса родить... (12 стихів)

(оборот.)

Бѣршъ ѣ.

Значное весѣла днес' показало

Предвѣчное слово человекомса стало

Лежитъ бѣтъ васлѣхъ межн шслами

Звазанїи мѣ рѣки (ниже в польскѣм стиху: pie-
luszkami.)

л. 292. Бѣншованиа на Рождѣство Хѣо. ѣ. Звычай то
ѣ люди посполитыи естъ же зприаздѣ милихъ и пожада-
ныхъ гостей, стѣхи и весѣла заживають...

л. 292 об. в. Ожворилося дна нн'кшого жро^ало мило-се^рдна вжго, которое гоинк потоки шэфиты^х шасливостен з Емпкренски^х высокостей на весь свк^тть вылаало...

л. 293. г. Звычайи то посполитыи з людей и^х гды цо веселого и жычливого пк^тствють на серцѣ, ради то приателю^м або добродкюмъ свои^м пры словны^х афекта^х презентвють...

д. И^к маешъ шповкдати гды ти кто вкнш^ет. Упередилесъ ма вашецъ панъ зычливостю свою, единакже кто позно выидет', тенъ мвситъ доганати...

л. 293 об. е. Бвдвчи и нн'кшого дна велики^х веселемъ з' Рождества Хѣа шграничовны...

ж. Велика и Розвмо^м лючки^м нешграничова Радостъ шиткогоса свкта стала...

л. 294 об. Ккншованы Ма воскресеніе Гд^не. Ккншю вшицк добродзїеи шрочистоцю з' мертвих встани...

л. 295. (Школярьска приговірка на Рїздво.) Хс^т воскресъ... и то правда народил'са перекачте панове цомъ помиливса, бо ми дакъ головѣ завернѣлъ... (давна радїсть школяра, цо замість киедиці ковбаси наїеть ся.)

л. 296. Млтва ст҃аго іерарха хѣа Николая. Стителю и слвжителю хѣв шче Николае, великій архирію пастврю и оучителю Кселенскій... (вирил.)

л. 300. Молитва Марїи Єгипетской ко Пртой Бїи. Дѣо вл^чще бѣе наже вѣа слова плотню рождшїа, швидкхъ оубо оувидкхъ шко нкстъ благокпно ниже достойно...

Млтва достой праведной Янны. Радвси ст҃ам Янно Прамати Гда нашего Іс Хта...

л. 301. Carmina varia. (Характеристика місяцїв — звїстка з друкованих календарїв.)

л. 303. (Польскї вірші по 4 стихи на теми:) Złósć — Nieszczęśliwość — Czas — Fortuna fallax — Expens — Biada — Nieszczyrość — Wymowka — Pruźnowanie — Sąsiad — Choroba — Brać kto co daie — Pan — Starosć — Białogłowa (choc stroie robi do czola — Sowa niedoydzie sokoła.) — Niezgoda — Skryty — Dama — Czas — Pruźniak — Milczenie —

Upadek — Przypadek — Przyiazn — Przypadek — Nie spuszcza
się ni na kogo — Leż — Odwaga — Piiatyka (три 4-о стихв)
— Głupstwo — Damy — Ubogi hardy — Circulus vitiosus —
Cicur incicuratus — Choleryczny (три 4-о стихв) — O biało-
głowie — Servire Deo regnare est — Piiak — Zły dobrym nie
będzie — Zły sługa — Starość — Na niedbałego (два 4-о
стихв) — Leżuchowi — Na mocnego — Lenta magis durant
quam violenta diu — Ukontentowanie — Porywezy — Biało-
głowa szpetna — Sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bo-
nis — Stara — Zły owoc — O krwi puszczeniu (в які дні пу-
скать, а в які ні, л. 310-311).

л. 311 об. Wirsze Misiączne — (латинські, як попередні
польські).

л. 313 об. Чотиростихи польські на місяці; назви місяців
скорочисом. Зміст стихів: приписи гігієни.

л. 315. Віршовані польські вискази — чотиростихи на
теми: Uni parent commissa ministro — Nemo sine suo vitio
miser erit — Felix quem faciunt aliena pericula cautum —
Ebrius nulla pericula timet — Nocet sua cuique voluptas —
Semper tragica est felicitas — Brevis est fortuna favoris —
Praedestinata neminem praetereunt — Voluptas contraria hone-
stati — Dos est uxoriam lites — Nullum sine cortice lignum —
Ante victoriam ne cane triumphum.

л. 316 об. О krwi puszczeniu (як више).

л. 318. Sententiae variae per Paulum Swidzinski In Siemu-
szowa Anno 1717 Connotata. (Від 320 по польські — переплі-
тані виписками з латинських авторів).

л. 336. Mowa pewna miana w sądzie konsystorskim przed
Biskupem w pewney sprawie.

л. 337. Mowa JW. Imci Pana Jana Hrabi z Siecina na Kra-
syczynie Krasickiego Kasztelana Chełmskiego na pogrzebie JW Imci
Pana Franciszka Żaluskiego Wwdy Płockiego w Jarosławiu u OO.
Jezuitow Panny Maryey die 30 Jan. 1736 anno miana.

л. 339 об. Mowa... na pogrzebie P. Sieniauskiego kaszt.
krak. przez P. Jabłonowskiego wwdę rusk. w Brzeżanach 1726.

л. 348 об. Dziękowanie za Jey MCPanne Łaszczowne woie-
wodzianke Belżką od p. Potockiego, Star. Hal. przez P. Jabło-
nowskiego Wwdę a. 1719 we Lwowie.

л. 353 об. Вопросо одвіти, гл. у д-ра Франка, Апокрифи IV, ст. 414, № 7—10.

л. 354. NB. Gdy ktoś iechał z pieniędzmi na jarmark pobliski — Przyłączył się do niego jakiś człowiek nyski... (Приказка про те, як легко звалити вину на другого.)

л. 355. **Назка для д'кте" малы^х** (з катехизму).

л. 356. **Пре^дмова до ты^х которыи пріймю^т мал^ьженство. так^ь богатом^ь іак^ь оубогаго^ь...** (з друкованої Метрики Шумлянського 1687 р. кирил.)

л. 377. **Казаня на погребѣк^ь Православного Члѣка Хртїанского — (на тему:) Теченїе скончах^ь. — Не безтаемницѣк^ь начини избранное Павелъ С^вт^ьий житїе людское вѣгом^ь называе^ть...** (л. 382 об.) **Начертах^ь во веси вѣспасаемой Лодинк^ь Яз^ь йерей Павелъ Свѣдз^ьнскій Пре^р: Лодинскій свѣд^ь. Рок^ь.**

л. 383. **Десят^ь божих^ь приказан^ь — Приказан^ь церковных^ь є.**

л. 384. **Метрика. котораа що значить, длачого и як^ь давно є^о в^ь Ц^рк^кк^ь в^ьжой т^ьт^ь в^ькорд^ьц^ьк^ь вписветса...** (з Метрики друкованої Іосифом Шумлянським у Львові 1687 р.)

л. 391. **Ка зне в ро^ст^ьк^ь Х^ьѣк^ь: явленїе звѣзди. С^вт^ь персиди свѣдан^ьк^ь высть х^ьс^ь исперва ко та^ьк^ь вили вони^ь во^ьсви звѣ^ьдочетыц^ьк^ь и м^ьдри з^ькло. Им^ьще книги свои, и чт^ьще лѣта и м^ьц^ьк^ь и презирающе звизди мални и великиа.. (Господь виводить Жидів в той час через Мойсея з Єгипту и вони) приложишася ко стран^ьн^ьк^ь перести". И во то время царствующ^ь цар^ьу валакию ко изиц^ьк^ьх^ь перст^ьк^ьм^ь (1). И б^ьше конего волх^ьув^ьк^ь вала^ь иже жраше с^ьнцю и шгню. и то^ь ц^ьрствоваше во и^ьбитк^ь(8) и призва^ь цар^ь валак^ь про пророка (обор.) валама ко сев^ьк^ь и рече, Из^ьраил^ь идет^ь и много зла творит^ь ид^ьще.. (повість про чудесне явленє арх. Михаїла Валаамови і даний йому заказ не проклинати Ізраїльтян, бо їх синове) л. 392. процвит^ьт^ь и наслидат^ь гради с^ьпостат^ь нух^ь. (Цар розгнївав ся на свого пророка, що замість проклясти благословив Ізраїля) и рече до него пофто^ь приведи ми те^ьци и выки да пожр^ь в^ьго^ь. пакы фторое сем^ьже пакы кивыш^ь восхот^ьк^ь прокляти, ависа єм^ь Яг^ьн^ьь: А, Х, Й, Л, В, Т, Р, Є. запритив^ь єм^ь не кляти н^ьс^ь бл^ьгсло-**

вити, и возривъ проркъ на страни и днєви, и рече, воснаєтъ звѣзда въ нековѣ и востає члѣвкъ въ нѣди иже спасєтъ люди свои. и снє проч... списашє во книги своѣ. такожде и моѹси пррочєствова, исана, и даниилово, и самоилово, и єременно... (обор.) Црствѣющъ же Соломонъ во нерєсалими и созьда црковъ великю вѣс... къръ єк перьстанинъ царєствовашє во перьскѣ. во своемъ изицѣ позавидѣвъ Соломонъ и сьздавъ церьковъ кѣмиромъ своимъ... (описє будови) и постави конѣ воги злати... воли мидианнѣ и восакнѣ звѣри... волѣвани дрєвѣвани и посривровани і каміани. вѣи сѣлущє. вѣи гѣдѣщє вѣи плашѣщє вѣи трѣвѣщє. вѣи во вѣвни вниущє... (л. 393) вѣше постави кѣмиръ златъ кованъ малъ во шєразѣ дѣицѣ млади и возложи наню вѣнєцъ царьски на ниже вѣше два каменѣ лнѣки изморадъ. вѣше нма єи три имена дє ира. ѣє оукраина (!) гѣ истошъкъ...¹⁾ и послѣждє царєствовавшє авгѣстѣ четєверокластни... во тои цркви вѣше жрецъ велики имене прѣспинъ. иже восєгда вѣше стои прєдъ кѣмиромъ и зрѣше мечтовъ и пррчєствоваше людемъ во єдинъ же денъ пришедши цркви во кѣмирънищъ разѣдришеніє (обор.) сна прѣти въ жєрца своего Прѣпина... (Є се одинъ з варіантѣв повного „Слова Ѳфродитиана“ — гл. у д-ра Франка, Апокрѣфи II, ст. 3, 8, 11, Порфирьєва, Апокр. сказ. II, ст. 149—155 і Апокр. сказ. I, ст. 230—5). Сей списокъ цїкавий з формальной стороны — кудрявимъ почеркомъ, виразнимъ наслѣдуванємъ великоруського XVIII в., а з правописного боку дуже частою зміною и — к (напр. звизда), и — ы (вѣти, ползи) і тричи повторєнимъ „фторынъ“.

л. 397. Въ моканѣно сирѣчъ заповѣди стѣхъ ѡцъ тѣи. иже во никєи ѡ сѣми сокоровъ всєленскихъ. (кврил.) Иже волю оувїєство сѣтвори и прїидєтѣ костѣкѣи цркви испокѣдавѣи сєбє... (л. 398) лицє комуѣ (обор.) потєчє кровъ изнаєсѣ вѣ великїи чє да не причаститѣса... (л. 399 об.) О кровѣ мѣшенїи... (л. 400 об. і 408 о блудї з рїдними „духовного брата“ = побратима; л. 401 (о клеветникахъ і крадіжи); Є же и жєнскѣа Малакїѣ. Єже жєна творитѣ єдина другѣ и тѣже лѣпо є ѡцѣ дѣховному тѣ

¹⁾ На 394 л. „Госпоже истошъникъ (великое сїнце пѣсти ма гѣдъ радостѣ повидати)“.

коваа испытовати. (За сям о постах); (л. 403) **О** стомъ прічастіи. Піанница да не причасті^тса. дондеже не встави^тса оупиватиса... (л. 403 об.) заповѣди ш женахъ. жена волхвоующи или моу^жк да престанетъ и поклетса... (л. 404 об.) Яще штроча крѣсно а не пострыжено вла^о его прѣвухъ и тако оумретъ. да ѡбча^тса родителіе его л^кт ѿ. Жена аще ѡ своего моужа ѡвѣга^т ненавидящи моужескаго совокоупленіа. но ходитъ тако анадема... (л. 405). **С**8^т оуко нѣци во хрѣтанѣхъ. иже еретическаа дѣла дрѣжаци (обор.) егда коудетъ по заходѣ слнца. не даю^т ничтоже ѡ своего домоу (гл. реп. № 140 л. 17 — Арх. I, ст. 48); л. 405 об. **О** второ^м і ш трете^м и четве^рто^м посаганю (т. в женитьбі вдівцѣв). (л. 406.) **С** вѣла^це^х праві^х. Яще кто оудавлениноу или кров' скотию невѣдаше или непотребно что ш^о... (л. 408 об.) Іерей оучитъ дѣти дѣховныа и заповѣди имъ ма^т давати. Болше тыхъ не пріимати. Конецъ правн^х.

л. 409. Пошченіе о семи^х тайна^х. (дрібний півустав поч. XVIII в.) въпро^с. что естъ іерей. ѡвѣт^т. Естъ члѣкъ посціенный ѡ г^а в^а..

л. 417. Наѡка дѣховнаа Іерея Павла Ѣвѣдзѣнскаго презвитера Лодин'скаго (л. 418) Десятеро вжое приказана... (за сям правди віри і ряд катехитичних статей польсько-руською мовою в формі питань і відповідей.)

л. 425. Канонъ покаж^ны^х по вса дни (кирил. пол. XVIII в.)

л. 432. Правило и моїбень ко прѣтѣки вѣи ситце (!) пое^тса. наченшю іерею. (9 лл. грубого гладженого паперу знаку „кабан“, півуставом кін. XVI в.)... къ вѣи прилѣжно притецѣ^х. грѣшніи. сомиреніе^х. съмиреніе^х припадающе поканіе^х (обор.) из'глоубины дшевныа вла^чце помози ми. мл^рдовавши на ны^х. потѣрса, іако изгибае^х ѡ множества грѣх^о. не ѡврати рабы во и^х тоць. тебе ко єдиноу помощ'ници и мамы... (В кождій стихирі повтаряеть ся напе — „вдегітріе“; инші грецизми: стамноу 433 об., граматичні особенности: о м^кр^к (зам. мир^к), сопстата, рце^х 433 об.; ѡ всакоа 434 об. і 438 об.; аще поєши ш грѣ-

дѣ (1) внѣмже житествования 434 об.; гж боѣ 435; хѣ люкѣ-ваго 434; совокоупіла 436, застоупнице 436 об., сміреніе 437 об., велічіе 437 об., прѣвѣгноути, страстїй, предстателнице 438; міроположнице 439; бѣтество 436 об.; ѿ нахѣдѣщиѣ 437, возынграса 437, возынграса радощами 437 об.; грезнь животьныи 439; ко рождешемоуся 440.

На 441-ім л. листку обложки польська записка Свідзѣського о побутї панї Тарлової 1726 р. в Тарнавцях 12 мая. Мужики, закликані до двора, привитали її двома телятами, за що дістали квїг до арендаря на 12 „garcy wutki“; жінки привесли чотири копи яець, за що панї дала квїт на 3 гарці горівки. Переночувавши, панї відїхала.

14. (№ 199.) Збірник польсько-руський; польська часть пол. XVIII в., руська часть скорописом кін. XVII в. і 1691 р.; браки дописані кирилицею пол. XVIII в., 41 л. 8-кв, прп. в папку. Ex libris R. Pauli Swidzinski Praepositi Volo-dzensis.

л. 1. Contio pro Dominica 13 post Pentecostes. Occurrerunt ei decem viri leprosi... (Luc. 17). Wielce się podobała Panu Bogu oddana od tychże trędowatych NN: Albowiem kiedy mu drogę zabiegaia...

л. 10. **Ѡ** звѣрѣтахъ у ш птицаѣ шбывчан нхъ (кврвл. кін. XVIII в.) Белѣлюѣ звѣрѣ имѣеѣ по всеѣ тѣлѣ своєѣ великїи гѣзы. егдаѣ его кто вѣ тѣснѣ брамс наженеѣ. тогда шнѣ тиснѣчиса вѣ брамс вса гѣзы себе вѣтагнеѣ. (оборот.) Слонь звѣрѣ когда хошеѣ ѿпочинѣти шбирлеѣ себѣ едино где дерево не великое... Насилскѣ звѣрѣ шчима шбываеѣ чѣвѣка. Мелїодиѣ рыба такѣ жалостно спѣваеѣ. слышавши чѣвѣкѣ сїе пѣнїе лишаеѣса житїа шмираеѣ... соколѣ птица шчима сто миль видиѣ... критїца животное шчїи немѣеѣ. когда бы верхѣ земля вышла здыхаеѣ.

л. 11. Oratio Gratulatoria Sacerdoti Natalis Christi... (11 об.) Gratulatio novi Anni... Orationes 1. Andreae Oratoris ducis Krakoviensis (по латинї і по польськї на рїжнї случаї).

л. 25. Ѽ Птицахъ и ѡ Звѣрѣтахъ каковы сѣтъ. (вирил.) Понеже вса животнаа и пернѣтаа тѣлѣ прикоснѣвшиа ѡгню абѣ согараетъ. Сѣтъ же нѣкоторыя звѣрѣ глѣмыи саламандра сѣи же ѡгнь пожираетъ. и живѣтъ ѡгнемъ и травитъ ѡгнь. а ничтоже ѡгнь вредитъ емѡ и воды непитъ. сѣце ѡ Саламандрѣ... Струсъ... желѣза пожираетъ и травитъ ѡное гное... врачѣтъ тѣло ѡдовъ е° ко врачеванію. (оборотъ) Славій... Сатиръ звѣрѣ подобіе имѣетъ ко члѣвкъ... роги... копыта... желѣвъ... орелъ... Пергачъ сѣи надъ вса иныа птицѣ. смродливъ е° и сего ради неимѣетъ со ними прихвщеніа. токмо к'нощи шнѣ лѣтаетъ. а к'денъ неказзетса.

л. 26. Да начнеъ глѣти ѡ лѣтѣ црѣ звѣрѣтъ, сирѣчь животныхъ іаковъ ко блвша Ісдѡ, рече скимѣъ ливчицѡ Ісдѡ Снѣ мо ѡ лѣтораси изыде и прочимъ. Егда лѣвъ ѡбходиѣтъ ко горѣ и приходиѣтъ ко горѣ и приходиѣтъ ему воня ловца тогда ѡ... (скорописомъ кѣв. XVII в.) — (л. 27) ѡ срѣ. глава ѣ. Срѣ величаше е° животное много превосходѣща иныхъ звѣрѣ... (л. 29 об.) ѡ врѣтъ глава ѡ. Сѣтъ же врѣтъ црѣ птица... (л. 30) ѡ срѣтъ глаѣ ѡ. Сурѣтъ птица е° чрева всѣхъ птицѣ превосходѣща... (л. 30 об.) ѡ пелѣка глаѣ ѣ. Пелѣка же е° наъ вса птица. чадолюбна е° птица... (л. 31) ѡ коропатѣтъ глаѣ ѡ. Коропатѣ е° много гадна сотворивши гнѣдо и идетъ іа деъскѣпоъ и родитъ мѣца... (л. 31 об.) ѡ финикѣтъ глава ѣ. Финикѣтъ ѡ павы краенѣшии сѣтъ... (л. 32 об.) ѡ павѣтъ глава ѣ. Пѣва же е° красѣшии птицѣ наъ всѣ иныа птици... (По кождій стати находятъ сѣ „толкованіе. И ты же ѡ мыслѣныи члѣвѣ види...“)

л. 34. ѡ звѣрѣтахъ и ѡ птицахъ повѣсть. како ѡ нравѣ ихъ сѣтъ. ѡ лѣтѣ глава ѡ. (вирил. пол. XVIII в.) Лѣвъ звѣрѣ старшій е° всѣхъ звѣрѣ... ѡ медведю. ѣ... ѡ волкѣ. ѣ... ѡ лисици ѡ... ѡ дивѣемъ волкѣ ѣ... (оборотъ) ѡ верклюдѣтъ. ѡ... ѡ кастори ѡ... ѡ елѣвнкорнѣтъ. ѣ... ѡ врѣтъ птици. ѡ... ѡ алкѣвнѣтъ. ѣ... (л. 35) ѡ ластовици ѣ... ѡ жоравли ѣ... ѡ созули. ѣ...

ѡ лебедѣ дѣ. Лебедъ птица прѣ смртію своєю жалео спѣваѣтъ.

ѡ грифѣтъ ѣ. Грифѣтъ птица силнаа. моглѣбы члѣвѣка ѡ земля на повѣтра поднести.

в харадїи зї. Харадїи птица. ащели смотритса на хораго чѣвка. тоса чѣвкѣ шбачиѣ. ащелиже несмотритса на него то шмрѣѣ.

в моноцадїи зї. (оборот.) Моноцадїа птица не имѣѣт ноѣ тилѣко имѣѣт двѣ жилки на хрѣвтѣк. ащели хошеѣ шпочиншти тоса на деревѣк тыми жилами шхопиѣ.

в делниѣк нї. Яелиѣ птица завистливыѣ. когда видиѣ птѣѣца своа тшчнаа. то бїѣѣт нѣ носѣ по реброѣ да шхшдѣкютѣ.

в лектршдѣк дї. (милосердїи взглядом родичїв на старїеть).

в нептирѣк кѣ. Нептирѣ птица нечиста. ко смѣшаѣтса не по естетствѣ. но мшѣ сѣмшжѣѣ жена сѣженоу.

в армалинѣк кѣ. (Довляѣт сю птїцю, замазуючи її гнїздо калом.)

в вранѣк кѣ. Гавраѣ птица чшннаа до рѣ. миль слышиѣ тршпѣ смердѣѣ. прилѣтѣѣт кѣнемш.

л. 36. Разшмѣ спрѣмшдрости Соломонокои вибрано... (Anno) 1691 Marti 20 Grzegorz Krukinicki (41 об.) — швуетавом.

Поставилѣ Хсѣ ран Навостоцѣк и вовѣде коѣ первого чѣвка Ядама. и рече емш Ядаме. Непреслшши заповѣди мои... Человѣче аще хошеши доброе дѣло почати. Почни хвалити Бѣа. Молиса Бѣш и Стѣмѣ Ягломѣ: шженшѣт врага твоего ш тебе шрдїе твое добѣ. вѣ. Евва Бѣомѣ сотворѣѣна дїаволомѣ прѣлѣщѣѣна... гѣ. Стѣмѣ Сїменѣ Бѣопрїимѣѣѣ... дѣ. Стѣмѣ Апѣли прїѣли влаѣ шшшати грѣхи... еѣ. Стѣмѣ и Бѣоносныи шцѣ Слава шстѣмѣннѣкѣ... лютыи звѣркѣ шкратиѣ. Человѣче хочан бы мыслани тоѣк лихїи врази. невчинаѣ ти нѣчого. Оршдїе твое добро. жѣ. стѣмѣ шцѣ Нїколии избавилѣ троѣ мшжи ш смѣрти... Человѣче молиса великомш шцѣ нїколѣк. избавиѣт та печали. Я дѣло котрое намыслиѣт еси во радости починаи. зѣ. Стѣмѣ мѣници мѣни за хѣ кроѣ свою пролїѣли... иѣ. Прѣтаѣ Гїжа велика. рекла чѣкш. доброе дѣло твое человѣче... дѣ. Шкалѣѣна рѣкко шкаиѣны Юда. Пришеѣ ко морѣ ошвергѣ шднцѣ свою во море. Не риваса емш шналѣ. Но шаласа емш лютаѣ змїѣ и скорпїѣ. Человѣче естѣ ти лихїи врагѣ стоиѣт на тебе стерезиса. Штовою говориѣт. а восрѣѣци говориѣт инако. Покиѣ нетвори шрдїѣ сего

зло є. і. Благовѣре^х мѣ^ж иде^т ко цркви вѣжон... ді. Окаин'
 наа р'ко волхво златаа твоа дѣла. темныи твои пѣт. по-
 немѣ ты идешь крѣтїи твои береги. Бѣсы лѣкавіи многи^х
 людїи всекѣ потоплаешъ шеюда злыа вещи. На єдином
 шго^х а на дрѣго^х темѣ^х. Члче зло є врдѣе твоє: Се два
 єспостата стоа^т на тебе. вї. Єтїи Іоа^х Бгосло^в оуѣникъ
 хѣв^х пришо^х во горы великіа разкоиники шкоти... гї. Ласто-
 вица извила совѣ гнѣздо... ді. Видѣлаъ Хсѣ петра стопаю-
 ща... єї. Єтїи^х Никита... сѣдивъ во темници тры лѣта тер-
 пачи... молитвою своєю дїавола повѣди... ѕї. Бы^о врасли
 древа сел'наго и листвіе его шгнило. Язисподѣ корѣ^х погри-
 зень... ѕї. св. Іоа^х Крестите^х жи^х во пѣстини... иї. Летѣвъ
 голѣ^б (л. 38) през море тиверїадское. Перелетѣв^ши море сѣвъ^х
 на дрѣвѣ блгоплодномъ. извилаъ совѣ гнѣздо и вывѣ^х дѣти.
 возрадовалъса вел'ми Голѣб' дѣте^х своимъ. Чловеке радо^оно
 є врдѣе твоє. Во пѣт понди кори^стно. Я вдомѣ котороє дѣло
 помислишь. то почнешъ радости. то и ца^оно вѣде^т. Я ко
 добри^х люде^х врдѣвати сопротивно є. ді. Єтїи проркѣ
 Іліа рече. напиши си дни своа старїа... кї. Єтїи Лѣка
 и Оа^ден Яп^оли єтїи рекли. Чловеке не лѣчи шмомъ своимъ.
 кѣ. Великіи корабель вѣжи^т по морѣ и вне^х планѣт єтїи шци
 ври^х ко стѣмѣ Петрѣ и Павлѣ. Тамъ имъ шготова^на пища
 блгоро^днаа... кѣ. Козвыли звѣркѣ во пѣстини Пергины. На
 древо смотрачи (обор.)... кї. Єтїи аплѣ Павелъ рече. вси
 єтїи шпили вѣнчались и трѣждались кровны^х теченїе^х... кѣ.
 Єтїи пророкѣ Сира^х рече... кѣ. Голомо^х премѣдрии рече.
 Чловеке тайны своєа не изываши женѣ... кѣ. Єтїи Петрѣ
 (л. 39) инокѣ стѣдїнскїи рече.. чловеке Бгѣ товѣ лиха не
 хоче^т... кѣ. Єтїи... данїлаъ ко лвомъ коверже^х вы^х... кї.
 Єтїи аплѣ Петрѣ во пѣстыни вылъ лѣтѣ м... кѣ. Єтї.
 Козма и Демїанъ врачеве и чѣдотворци... (обор.) л. Члче не
 входи два пѣти мысля... лѣ. Бгѣ члче лиха не хоче^т товѣ.
 а вѣсѣ хотачи мѣчи^т... лѣ. Ижъ пчела летитъ на красныи
 цвѣт... лѣ. Єтї. стѣтотерпци хѣвы Бори^о и Глѣвъ єнове Вели-
 каго Колодымера. Стопаста вранскои земли. шскѣтиста сво-
 ими драгими вѣнчи даста повѣдѣ рѣски^х князе^х на пога-
 ны^х доброе врдѣе... лѣ. Євѣтлоє снѣце снѣе^т ш красном
 зорѣ. лѣ. єтї. єв^т. Марко рече... (л. 40) Єтїа Пѣка рече.
 Члче честнши по^тныи днѣ... лѣ. (не став хати на зачарованїи

місці). лї. Єтї. Іванъ дамаскинъ... лѣ. Гаврінъ Архаїгль со
нїсе прине° бїци радо°.. мї. Чловече хоцеши добре дїло по-
чати... мї. Єтї. Іванъ мїтївын... (обор.) Єрмен проркъ рече...
мї. Леткан девъ птиць... (пор. нї.) мѣ. Кысоко орелъ сѣ-
диъ а много вѣнъ мыслиъ... мї. Єтї. Іванъ лкствичникъ рече
чїче не чини дрвгс лиха... мѣ. Єтїи Григорїи Бїсло° рече
не твжи ни плачь чїче.. (л. 41.) мѣ. Єтї. Іванъ Златоустїи
рече. Чїче добре дїло твое... мї. Єтї. Нікола рече. Чїче на
всѣ днї говориш. Помнаш ми бї помнаш ма... мѣ. Єтїи
Славныи проркъ Ісрданъ посвхъ перешо°.. нї. Прїбнаа
Мрїта Єгїпетскаа свна°шнса ко гркскхъ свои° (обор.) по-
кѣже ко пїстыню и шврїте Єпсе°. Иды чїче Гдєскъ смислять
єси добро шрдїе твое: конецъ.

15. (№ 236.) Fasciculus | Variarum | Rerum | V. Pauli Swi-
dzijskj Presbyteri Volodzensis. 44 л. 4-ки по 20—22 стрїчки
на стор. оправ. в тектуру.

л. 2. AMDG. 1-мо Dyskurse o Mądrosci Boskiej.
Niedarmo mędrzec Pański początek mądrosci na Boskiej zakłada
Boiazni...

л. 2 об. Dyskurs o Protekcyi. Gdzie po szerokim
polu, czyli ustronnym mieyscu filozof Xenokrates chodząc uyrzy
uciekającego wrubla, przed drapieżnym iastrzębem... (воробецъ
сховав ся під плащ філософа.)

л. 3. Dyskurs o Cnocie. Nie w łabędzim pierzu temu
zostawać potrzeba któremu Cnota iest w przyjemności...

л. 3 об. D. o Mowie ładałakiej. Volat irrevocabile
Verbum. Nie uchwycisz raz zgęby wypuszczonego Słowa leci
z Wiatrem...

л. 4. Nemo sine nevo.

О згубіє душы. Facilis descensus averni. Nie trzeba
wielkiej przykładać pracy, żeby do drzwi zguby wiecznej trafić...

л. 5. A. M. D. G. Historie Różne. Swiadczą historie
o iedney Sw. Pannie Małgorzacie de Castello... (що в її серцю
дївчїм нашли перлу з зображенем Ієуса на вїї і родивчї.)

л. 5 об. Poeta Jeden niemając włosow na głowie, tak
strzegł owey głowy że nigdy czapki niezdeymował... (раз слу-

чайно зняв, а тоді впала йому на голову черепаха, що її випустив орел, і вбила.)

л. 6. Młodzian pewny wielkiey fortuny y urody iadaąc przez Jedne pustynią ziechał się z drugim wielce Urodziwym Stroynym y grzecznym Młokosem, w ktorego postaci był Anioł... (в дорозі перший заткав ніс і відвернув ся від здохлого пса, а другий від якого то значного вельможи, що в своїм серцю не мав ні кришки добра; розговор, наука загальна. Як один з примірів наведено оповідане (7 об.) про святу Евфразію, Polskiego narodu ozdobę, що спасла свою дівочу чистоту від жовніра хитростію, а то за помочію олійку, що мав чинити тіло невідимим навіть від желіза. Жовнір повірив — спробував сього на ній і на місці відтяв голову. (Гл. після Показчика на вшнім місці). Згадка про самоубійство св. Пелагії і Софронії.

л. 9—15 вирізки друкованих статей, O orderach kawalerów S. Marka w Wenecyi i Maltańskich; 16—20 друк. присвята з гербом Ант. Трипольському — з якого то Kalendarza Polskiego XVIII в.

л. 20 об. 1745 A. d. 15 octobris zasnął do Sądu Pańskiego JW. IMP. Jan Ogiński...

л. 21. Kopia prezenty super Poponatam Zahotynensem. Jan z Kozielska Oginski Mściborski Starosta... 6 (?) sept. 1742 w zamku Dembrowskim... dla Utsciwego Jana Maniawskiego Popowicza Dąbrowskiego.

л. 22. Записки про привілеї на повітства занесені в книги земські староств Сяніцького і Черемиського; 1728 р. на Пятківське повітство, 1631 Малявське, 1654 Малявське, 1738 увільнене з підданства свящ. Панкевича з Бризави, 1718 на Лубно, 1696 на Станкову, 23 об. 1699 на Явірники.

л. 23. List Dno Joanni Paclawski officiali fudali Sanoc. в справі надання повітства Малявського.

л. 24. Продовжене згадок про обляти презент і грамот духовенству: 1666 привілей всему духовенству Сяніцького староства, 1588 Семушова, 1669 Тирява Вол., 1624 Іскань, 1558 в справі граничній між Тирявою — Межибродем — Лодинкою — Wulucz — Глінчем — Вітриловом — Кінським, 1680 1680 Дібровка до Лодинського повітства, 1629 корол. універсал „ut sit unitas“, (обор.) 1719 Стефкова.

24 об. 1742 сѣчня 17. посмертна згадка про свц. Івана з Кривого — „похований чесно в церквѣ.. презъ мене Јеремъ Евѣдѣйского Намѣсника вѣрщкого“.

— 1742 цвѣтня 5. посмертна згадка про свц. Івана Сѣковѣча з с. Ваготина, похований на цвинтарѣ за шл-тарѣ... (як в.)“

л. 25. Копія Prezenty Super Poponatu^m villae Iskanien' (по † Jakubie Kopystynskim dla utsciwego Bazylego Kopystenskiego сына Jakuba) 24 лют. 1740.

л. 25 об. Звѣстка про обляту 1744 р. королѣвського привілея с. Глінче на коршемне.

л. 26. Копія listu Instancyalnego за akolitą pewnym do Biskupa pisany. 21 вер. — 1742 Jan Ogiński z Dąbrowy за Іваном Манявським, поповичем дубровським.

л. 26 об. чвѣта стор.

л. 27. Uniżona Weneracyia NN. Naszemu Wielce MPanu konferowana. = Tamsie zwyczajnie piero z pochwałami, | Ganie gdzie Wielkie y Iasne Snotami | Imci stateczność zacne urodzenie | ... (17 стрічок.) Iasniey honorem iak Niebo gwiazdami. (обор. і слѣд. стор. чисті.)

л. 28 об. посмертна згадка 1745 р. 8 сѣчня про Марію попадю Глоденеьку жену свц. Івана „а то з' указіи зятя свого Івана Манявского, который ей предъ Смертію значне пострѣтилъ“.

— NB. Vide in Castro Premisliensi F. 2 da pridie St. Nativitatis BVM. 1655 anni Consensus Ioannis Casimiri Sup. emptione certi Fundi a Successoribus Zasanski, Pannom Zakonnym Przemyskim.

— 1723 oblata иншого акту тижже.

— 1649 oblata Privilegiorum „

— 1671 „ „

л. 29 об. — 34 об. урив. Kalendarza Polsk. y Rusk. з привятою Andrzeiowi Wolskiemu і гербом Łętowskich.

л. 35 об. 1691 Devotus Joannes Petrowicz presbit. Hlumecensis nobili Dobranski summam certam super medietatem poponatus Hlum. inscribit.

— 1745 повѣтря в Бѣрчѣ в сѣ. Інкѣ, смерло люда розного Рѣского, Полского и жидовъ триста шістьдесят.

— 1638 obl. privilegii super poponatum Starego Bircza.
л. 36. 1743 мѣа мая 31 † свѣщ. Вас. Коритинскій
презвит. веси Малави, похованный честно въ храмѣ ст. мѣ.
Параскевіи.

л. 36 об. Prezenta на Криве Marcellego на Dydni Dydyn-
skiego 1728 р. 19 падол. по † Вас. Козловськѣм для Івана Ан-
тоняка.

л. 37. Привилей пошівству в Сѣмушовій 1734 р. і 1725.

— 1744 серп. 2. „Поводъ была великая шкода немало
такъ взбожахъ яко вгородахъ и будынкахъ нарокила...
(у свѣщ. Свідз.) на Полю шнова названно^х на трийцѣть крѣпъ
Примѣдила и вывечъ швернула и по инныхъ весехъ рѣны
начинила великои... (Згадка про Вислу і Перемишль).

л. 38. Презента на пошівство в Варі по † Луці Кишчаке-
вичу його синові Іякитові 1744 р. Автона Конопацкого.

л. 39. oblata привілея для пошівства в Станковій 1696.

л. 39 об. 1743 р. 24 жовтня † свѣщ. Луки Кишчака.

л. 40. 1708 oblata привілея на пошівство в Бризаві.

л. 40 об. 1744 р. жовтня 26 (ноєвря 6). Пожегналъ са
з' свѣкто^х велможный Его мѣтъ Панъ концехъ Замбрицкій
староста мриглоцкій...

— 1744 † свѣщ. Стефанъ Телеснѣцкій зъ Селискъ.

л. 41 об. Antoni z Kozarzowa Zerzewski wsi Sufferyny Za-
stawny Possessor — презентує поповича Івана сына † Луки
(Кишчака) на священника в Сувчині.

л. 42. 1652 на Глівчу, 1663 деякі вольности руськ. ду-
ховенству, 1624 і 1743 Іскань.

— 1743 лют. 6 в нед. мясопуст. „Дѣвица Євдокія
а цорка славетного андрея крѣвлицкого мѣщанина диновского
выдана за мѣжъ до вѣри за славетного Івана Поповича
варского а сына Іеремі Лѣки“.

л. 42 об. 1743 фѣвр. 20 † свѣщ. Григорій презвит. веси
Кривола.

— 1743 Пожегналъ са з бративъ законною Фходячи
ѿ сего жития Пречестный Законникъ Фѣларетъ Пелкин-
скій в Градѣ Львовѣ, на шнѣ вѣдѣщій вѣккѣ; которомъ не-
хан свѣтлость вѣккѣстна Присвѣчаетъ вцарѣствѣ не-
весно^х.

л. 43. 1640 і 1694. Привилей на поп:вство в Тираві Сольн., 1670 Stanisl. Pieniąszka.

— 1430 in actis Terrestribus Sanocensib. Jezyczki dictis Privilegium Kraynikom Uluckim serviens; 1720 privil. circa scul-teciam in Ulucz.

л. 44. 1744 р. січня 6 † свѣщ. Іван Копистенский свѣщ. села Острова по^а Перемишлем.

In multiloquio non deerit peccatum, qui autem moderatur labia sua prudentissimus est.

л. 44 об. Пѣснѣ Свѣцкая.

Флашкашъ мой потѣха келѣшокъ радости — Яни-цѣя лиха кою тилко звысокости — аренда^р мой батько и мати — зацю мѣся клопотати — ащожъ по жѣрѣ.

Аренда^рка лѣше знае чого мѣ потреба — Повнѣ квартѣ наливає, хоць каже нетреба — Повнѣ квартѣ наливає, горѣлки мѣ достарчае — Каже ми пити.

Йкѣ горѣлки нестане, корока немла — Милша ми аренда^рка цю горѣлкѣ мѣ кри^т — во шнами кажетъ пити тѣся не жѣрити — цю денъ три кварта.

Правдивый той человекъ, который петъ горѣлкѣ — Скоро прійде до домѣ возметъ бити жѣнкѣ — всѣдъ ми жона правдиваа в каждой речи весолаа — да не лай мене.

Вдомѣ несперечай, да не вникаюся — Скорошми идѣ до домѣ тай некалюся — Скоро прійдѣ до своей хати, зарѣ кажѣ исти дати — Потих идѣ спати.

16. (№ 105.) Зборникъ свщ. Павла Свидѣнського скорописом 1740 р. на 16+113+24+40 лл. Q fracto прп. дошка в шк. з застяжкою.

На 1-ім обор. нумер. листі наклеене дереворитне Розпятіє з підписю: Consumatum est.

л. 1. Слово ш створеню Нѣа і Землѣ. Іды сотвори бѣкъ небо и землю и рѣ^х да изведе^т земля пло^х свой, и вы^о тако... (л. 2) Ѣ сотвореню Ядлама. Іды сотворилъ бѣкъ небо и землю, и вся зеліа... (л. 3 об.) Слово ш женѣ Ядамовѣ. И по сотвореню вшиткихъ скотовъ, и вшиткихъ птицъ небѣны^х... (доведено до місяця:) Сидѣ

вѣстѣ Снѣ, и именована ими еѣс ено° сей оупова призывати
ими Гдѣ бѣа.

л. 9. Вопросо одвѣти: „Веле лѣтъ жилѣ ада“... (і його
наслѣдники) — 9 об. Про Ноя і його ковчег.

л. 10 об. Положи вѣ̄ з̄. мученій на канна за брата его
авела. а. Бѣа разгнѣва. в. Щца шкорбн. г. Матерѣ без-
чаднѣ сотворы. д. Брата оуби. е. Крокъ пролиа. з̄. Землю
шкверни. з̄. Яда шенови.

л. 11. О пианицахъ. Горѣ встающимъ из' оутра
и квасъ пиючи^х, и ждѣшимъ на то^{же} вечера, вино бо ихъ
сожжетъ, со гѣслами бо и тимпаны р^с его не вглядяютъ.

— Вопросъ. Силѣ лѣтъ Ной мѣлъ... (і инші вопросы
в библіиной історіі); (11 об.) Кто выси на^х Гдѣ бѣа выжей ро-
дити мѣлъ? Коровецъ, бо вѣ̄ в' жолокѣса народилѣ, а ко-
ровецъ в' стропк... (грншного)... (л. 12.) З синів Новвих: Сима
пошли каплане, а з' афета шлахута, а з' хама пошли хлопи,
то естѣ работники, а з' мѣнта пошла москва.

л. 12. Dzieie znaczniejsze od Stworzenia Swiata do Xtusa
Pana. (л. 14) Po Salomonie Rząd krolow Judy, (л. 14 об.) Po
nich rzędzili krolowie Pogansey, (л. 16) Opis pierwszych rodzi-
cow wiele lat ktory żył.

л. 16 об. Зри Читателю. Сию книшкѣ списалъ сѣ̄. Іерей
Павелъ презвитеръ парох. веси Лодины на^х Зличемъ при
храмѣ Рождѣства прѣтой вѣ̄ци, Намѣсни^х вѣ̄рецькій. Рокѣ
вѣ̄го мѣ̄ца мѣ̄рта дня вѣ̄. Рѣкою своєю власною.
~~Х~~ Х. Paweł Swidziyski, Pleban Łodzinski, Namiesnik Birecki,
вринною по^ккло^шества рѣкою.

— Слово стѣго Методіа Сѣ̄па Іерлі^нского, в
царствѣи Михаловкѣ, и в царствѣи Антихристо-
во^х и в штатны^х днѣх' зачинае^х през' моцъ ми-
лостиваго вѣ̄а и сѣ̄а единороднаго и стѣго дѣ̄ла.
Бо вѣ̄домости нехай вѣ̄детъ всѣ̄мъ инѣ̄ дѣ̄бою вѣ̄ ада^х
и еваа, колижъ (обор.) выгнанныи были из рая... (видруко-
вано у Памятках IV д-ром Франком, ст. 291—292.

л. 41 об. Sędziowie ludu Izrael.

л. 44. Посланіе ко стѣмъ шцемъ горы Ядонской ш православныхъ вѣры Россійской а землѣ Хгорской Хртіанъ. Иже во велицей чести и бѣгодати прешщен' и оукрашенъ во иноческій чи"; избранномъ, вѣжественнѣю бѣгостию, еже быти наставникъ, и оучите^х и пасты^р. извыче^х вѣжественного писанія.. вѣизбранномъ (обор.) шцс і ки^р Гавриилъ прото Стѣма Горы Ядонския, и азъ гришныи меншій во члвцехъ, недостойный хс^с рабъ, Ла^кко ш месеци кролевъ логофетъ, смиренно метаніе приноси^х.. (л. 47) Писа^х в' в^сд^нк градъ в' л^кто жмѣ. (1534) Иншша краля Шорекш^р логофетъ Ла^кко ш мошци.

Швктъ. Ш прота Стѣма горы Ядонския и всего Бовора и^х, Иншшш кролю Шорекомъ, посланіе второе, и Швктъ ко шпрошенію его, противо шчнина Лютира, оучителя ихъ..

л. 62. Genealogia Jesu Christi D. N. secundum Math. et Lucam combinatos.

л. 63. Слово стѣго прорка Ісаіа шна Ямосова сориданіемъ і со слезами ш послѣднихъ дне^х. Тако глетъ Гдѣ послѣшайте мене шнове чловечестіи, и берѣте совѣ враз^м всѣ рѣчи оустъ моихъ.. (Памятки IV, ст. 252--4).

л. 74. Зры Читателю і Биждъ. Члкъ единъ Імене^х лакта^хтибскъ ш Сивил'л'ки ш сѣдномъ дни такъ пише^т, когда (обор.) мае^т пріинти скончаніе свѣкта, первѣе в^сд^{ст} в'людехъ великіи страхи.. (л. 76) в^сд^{ст} свѣктъ деса^т мѣжевъ, мощныхъ, повстане^т единъ из нихъ горшій, и зрошшій, которій Язію, и Африкѣ в^сд^{ст}, и нвыи землѣ по^х себе подове, и разоритъ вѣрѣ, и розо^рветъ, а свой зако^х исправитъ, и оуставитъ (обор.) паньство свое.

л. 77. Ш стѣхъ Іконахъ і ш вбразехъ слово и вопросы Яданаши Александрійскаго ко антишухъ князю.

л. 82. Слово інока Маѣима ш вѣнци Шсовѣ ш сѣ ш шнъ еже пишѣт' иконники вѣнци шсовѣ. Бѣдомо да ти е^о, яко сѣта пословица елли^нска сирѣчъ греческа естѣ.. (84) Мити^рфию.. Члкъ старостію шведе^рти^х вѣ мѣстѣ темнѣ.. иже пишѣтъ на Іконѣ сошествіа стѣго дха. Се слово Макевма Грека.

л. 15 об. Гисторіи ш Милосе^рдныхъ и Милостынню творашихъ. О Pietrze Tylickim Biskupie Krakow-

skim (12 тисяч грішми подачок бідним річно, крім того натурою).

л. 86. Druga o krolu Francuskim (Роберті, що денно тисячку бідних піддержував).

л. 86 об. Trzecia (Тят імператор — Deliciae generis humani, Zygmunt I — oyciec a nie krol, Zygmunt III — Pius, по сімсот злотих денно на духовенство видавав, крім інших милостивь).

л. 87. 4-ta. Czytamy o Tyberiuszu Konstantynie (як вже не мав з чого видавати на церковні потреби і на бідних, найшов в одній зі своїх комнат камінну плиту з хрестом в підлозі. Не хотячи, щоб по хресті люди доптали, казав плиту виняти. Під плитою було ще дві такі самі, а під ними великий скарб, якого вистарчило на всі його потреби).

л. 88 об. 5 ta. Pisze veneralibis Beda... 720 p. Англієць Дрительм завмер на одну ніч та видів судьбу душі по смерті.) Пор. № 99 л. 80.

л. 90 об. 6-ta. Powiada Grzegorz S. o Biskupie parmitańskim... (przybił się do wyspu, bocik = лодка = ботик, buchonek chleba). Слуга єпископа упав з лодки в море, пірваний вітрами відбив ся далеко від корабля; держав ся тільки на лодці, як на коні, в голоді і холоді кілька днів. Єпископ відправив за його душу лігуртію, підчас якої слуга одержав бохоня хлїба, а відтак вігер заніс його до Сицилії. (Пор. № 99, л. 57.)

л. 93 об. Мова по шекдѣ жаловномъ. Бжѣствинный Давидъ и Пророкъ бжій к' фламк раї...

л. 95 об. Historie rozne. 1. O Vigiliuszu Papiezu. (№ 99, ст. 1.)

л. 97 об. 2. O zapamiętaniu grzesznicy. Discipulus pisze o iedney białogłowie gniewliwej... a czyniła się dewotką... не могла прийняти послїднього причастія, бо Господь відвертав ся від неї; вмерла непростена. (№ 99, ст. 3.)

л. 99. 3. O Borromeuszu S. (№ 99, ст. 4.)

л. 100. 4. Hist. o świętokupstwie. Za czasow Wiktora II Papieża... (№ 99, л. 7.)

л. 102 об. 5. Hist. o królu tyranie. O królu perskim Saporze pisze Zonaras...

л. 103. 6-ta. O cesarzu Heretyku. Anastazyusz Cesarz... (№ 99, л. 11.)

л. 103 об. 7-ma. O Lekkomyslności. U Wakaryka S. ucznia Świętobliwego opata Kolumbana... (№ 99, л. 11.)

л. 104. 8. O nieposłuszeństwie. Persowie w niektorym mieście (!) Swoim słuchając Millesa Biskupa...

л. 104 об. 9-ta. O złamaniu Przysięgi. Pisze Baptista Fulgosus i Ludwik krol Burgundyjski... (№ 99, л. 11.)

л. 106. 10. O Ferdynandzie Tyranie, krolu Neapolitańskim. (№ 99, л. 11.)

л. 106 об. 11. O Pob-nosci Xiążenia Lotaryńskiego. Arnolphus Xiąże Lotarynskie... (№ 99, л. 15.)

л. 107 об. 12. O dwóch Uporczywych Złosnikach. Dionisius S. Areopagita uczen Pawła S. apostoła pisze w liście swoim o Karpie biskupie kreteńskim... (№ 99, л. 36 об.)

л. 109 об. 13. O Pokusie Metrona Sw. (№ 99, л. 36 об.)

л. 110 об. 14. O iednym Heretyku. (№ 99, л. 67 об.)

л. 111 об. 15. O Białogłowie Melankoliczney. Ex Iacobo Vitriaco. (№ 99, л. 68.)

л. 112 об. Porządek cudów od P. Jezusa uczynionych y ińszych Spraw Jego...

л. 1. Complementa Natalis Christi: 1. Kwilącego się dzis w Bethleiemskiej stajęce... 2. Gdy kwiat Niebieski... (об.) 3. Słaca sprawiedliwości... 4. Солнце справедливости... (л. 2) 5. Gratulatio. По Щдаленыхъ, а правк темныхъ фрасенкахъ... (л. 3.) 6. Знаменитый день иньшнй... (л. 3 об.) 7. День веселый... (л. 4.) 8. Дивна и нкгда неслухана на свктк показала сцена... (л. 5.) 10. Lzy wcielonomu Bogu... 12. Gratulatio Sacerdoti R. Graeci. Речь сашнаа а вѣс милаа...

л. 6 об. Gratulatio Resurrectionis Christi. По навал'ныхъ невчасхъ а барзо великихъ фрасенкахъ... (л. 7 об.) Alia. Вѣншю дзкстейшон радочной соленикзаци... Alia. Swiadczą historykowie, że przy Narodzeniu Pana znak był... (8 об.) Alia. Nie innego dnia w progach W Pana... (л. 9.) Alia. Здочекана иньшнй оурочности...

л. 9 об. Wiek swiata VII. Co sie dzialo w Judei na Xtusa y Apostolow.

л. 11. Gratulationes Natalis chto. **ѧ**. Звычай то оу людѣй посполитый естъ. (об.) **Ѣ**. Сотворилосѣ днѣ ѿнѣкшного жродло... **Ѥ**. Звычай то посполитый оу людѣй, иже гды цю весолого... (л. 13.) **Ѧ**. Бѣдѣчи на ѿнѣкшного днѣ великою радостию... (об.) **ѧ**. Великая и развѣмо^х людски^х неограниченая радостю... (14 об.) **Ѩ**. Сотворѣдъ на Повѣкшова^{нн}ѣ. Упередилесть мѣ кашецъ жичликоствю своею...

л. 15 об. Zycie osob specyfikowanych y czas akcyi со значniejszych. (подїї библіїни.)

л. 16. Pytanie. Ktory naupierwszy język na swiecie. Odp.: Hebreyski.. (обор.) а гды по потопіе люд се rozmnożyл. wzielisie do budowania wieży babilońskiejey гдзіе им Р^н Бóg języки помieszal. Są główne języki, że od nich inne pochodzą. а ci są główne, iako to: Hebrayski, Grecki, Łaciński, Teutoński, y słowięński.. z Słowieskiego. Polski, węgierski, czeski, moskiewski albo Ruski, Tatarski, Bułgarski, Turecki pospolity. Gdyż powiadają że iest na swiecie 70 językow czyli Narodow. Jako swiadczy Genesis 10. Koniec.

л. 17. Повѣкшова^{нн}ѣ Рождества Хрѣтова. **ѧ**. Powinnyim moim przeciwko WPanu affektem... **Ѣ**. Obligowanym zdawna affektem winszuie WPanu... (об.) **Ѥ**. Sama chęc y zwykly przeciwko WPanu affekt... **Ѧ**. Przy nowonarodzonym Chrystusie... (л. 11.) **ѧ**. Affekt mi sam dzis rozkazuje... (об.) **Ѩ**. Niski oddawszy WP. poklon... **Ѫ**. Dzień wesoly dzień szczęśliwy... (л. 19.) **Ѣ**. Powinnyim moim przeciwko WP... (об.) **Ѥ**. Сотворѣдъ на Повѣкшова^{нн}ѣ. **ѧ**. Za powinszowanie pospolitego swiata szczęścia... (л. 20.) **Ѣ**. Odbiram z chęcią Braterskie WP. applauzy...

л. 20. Повѣкшова^{нн}ѣ Нового Рокѣ. **ѧ**. Ile w Roku następujących dni... (об.) **Ѣ**. Pospieszylem nowego lata powinshawac WP... **Ѥ**. Rok nowy szczęśliwie zaczynamy... (л. 21.) **Ѧ**. Сотворѣдъ. Confundor affektem W Pana... **ѧ**. **Ѣ**. Odbiram przy powinszowaniu nowego roku...

л. 22. Повѣкшова^{нн}ѣ на Бѣомвлєніє Гдѣне. Przewdzięcna wodom Iordańskim estyma... (обор.) Alia. Пресвѣтнѣиый дєнѣ дзѣксейшій вшиткого цѣстѣ ѿшго...

(Лунник.)

л. 1. Наставшо^т мѣца ш пострѣбныхъ днѣхъ оуказъ. Бъ первый дѣнь лѣны Яда^м созданъ выстѣ... Бъ второй дѣнь лѣны Бѣва создана выстѣ... (3. Каїн родив ся, 4. Авель, 5. жертва Каїна, 6. Сиф родив ся, 7. Каїн убив брата) то^т дѣнь вѣда^т на пѣтъ не ити, кѣплю не дѣлати, погнелое не шбращетъ ся, ро^жное влѣт^никъ, и влѣдница, и паница (л. 3.) нездорово и нещасливо, влѣсовъ нестричи, со^т два дна съвѣдетъся, вѣрѣ чистити и кровъ совѣ пѣшати вто^т дѣнь...

л. 8 об. Првѣити хороби від 8—30 дня мѣсяця.

л. 10. Б дванадѣсати планѣтахъ нѣныхъ. А планѣта мар^с слѣжитъ мѣс мартъ. Первая планѣта сѣха и тепла, шгненна дѣржитъ главѣ и лице... (на мартінесѣ наклевно з калѣндаря зображене барава) — (л. 11.) Планѣта вѣ. Тавр^с слѣжитъ мѣс априлю се естѣ Юнецъ, (л. 12.) Пл. вѣ. Бмені^т слѣжитъ мѣс маю се естѣ близнецъ, а на восто^к сѣнца стонѣт. — (л. 13.) Пл. дѣ. Канцеръ слѣжитъ мѣс Іюню сѣ естѣ ра^к, и стонѣт на западъ слонца. — (л. 14 об.) Пл. вѣ. Левъ силна слѣжитъ мѣс Іюлю ш полѣдна. — (л. 15.) Пл. вѣ. Бѣрга слѣжитъ (обор.) мѣс августъ се естѣ дѣва. — (л. 16.) Пл. вѣ. Либра слѣжитъ мѣс Септеврѣю се е^с тар^с. — (л. 17.) Пл. вѣ. Скорпѣи полѣношна слѣжитъ мѣс Октоврѣю. — (л. 17 об.) Пл. вѣ. Стрелецъ слѣжитъ мѣс Ноемврѣю. — (л. 18 об.) Пл. вѣ. Стѣдена и Сѣха Коприко^рнѣскъ полѣшня слѣжитъ мѣс Декаврѣю. (Козюрогъ.) — (л. 19 об.) Пл. вѣ. Якварѣю^т восточна слѣжитъ мѣс январю. (Wodoley.) — (л. 20.) Пл. вѣ. Пѣсѣв^с Запа^тна слѣжитъ мѣс февралю. [На мартінесѣ наклеви кождий раз одвѣтні знаки з калѣндаря).

л. 21. Зри читателю яко воходѣт и исходѣтъ вродѣ^с сло^тце.

л. 22 об. NB. (по польськи) 6 днѣв творчости Божої.

л. 23. Я се естѣ сѣд^т планѣтъ кратко выпи-сано. Слонце. ☉ Недѣла естѣ моцъ дневна шлѣ, сѣхо и гориче, а моцъ маєт во все^т живо... хтоста по^т ни^т на-родѣт, ш мѣрѣ и моцный, часомъ смѣтный, шданный добрѣй, шлахѣтный, вѣлмъхъ шчѣй, крѣглого лица, долги^тхъ воло-совъ (об.) великого чѣла, ро^жного возрастъ, малый голо^с со-

ромію^жливий, на оу^ждреню а ласый, вѣдетъ живѣ лѣтъ рї.
Понѣделокъ мѣць С. (л. 24.) Во второ^ж Марсь, (обор.)
Середа то е^ж Меркврїи, (л. 25.) Четве^ж Юпитеръ. (л. 25 об.)
Патокъ Венсь, (26 об.) Субота Сатурнсь.

л. 27 об. Я се прояви Гдѣ въ знаменїе Иилтіано^ж,
и намъ тако^жде, іако во всяко^ж мѣци по два дны злыхъ, ни
кровъ пѣшай Ни сады сади, Ни вдо^ж старъ входи, ни свад-
бы твори, Ни кѣплю дѣй, Ни вдо^ж новъ входи. Ни Рѣчного
дѣла починай Чого вѣди на добѣ, Ни На пѣ ходи Ни пи-
вовари, Ни зѣлю копай, Ни церковъ строй Ни пи^ж ко^ж: Ни
книгъ писати и вѣша дни Ѡ всего злаго стеречиса потреба...
(кожда 1-ша буква велика киноварю).

л. 28 об. Мѣта Слонцѣ вниже входить На вся Мѣци
Ѡхѣтѣ зри.

л. 29. Чотыри времена, то ест^ж дѣ. часы коли кропля
з'нека сходитъ, и скоторыи бывае^ж штрѣта, на всяко^ж
питїи, и стого люде^ж барзо ест^ж шко^жливо, и которїица не-
стерече^ж питїи ноцнаго, и^ж кропля назначена бывае^ж, прохо-
дитъ каждю накритю сѣдинѣ, во она естъ сама в'совѣ,
и бывае^ж каждого рокѣ дѣ. кро^ж...

л. 30. Сказанїе іако шврѣтаеця Мисонѣст^ж великій.

л. 31. Ѡ крови Пѣшаню короткая Навка Най-
первѣкъ зри коли кровъ пѣшати маешъ. (гл. л. 33
об. — 34.)

л. 31 об. NB. Кропакъ пилнѣй мѣца марта кѣ., септ. кѣ.,
дек. кѣ., юна кѣ.

л. 32. NB. (Положене сонця в поодинокї місяці.)

л. 33 об. NB. (в які днї пукати кров, а в які нї.)

л. 34. Opis Siedm wiekow. (від сотвореня до потопа 1657
лїт, Авраам в Ханаан 426 лїт, до виходу з Египту 430, до
Соломона, до Кира перського, до Августа, до Траяна.)

л. 35. Ѡ двенадѣсят^ж водѣхъ... (л. 36.) Ѡ оудовных^ж
водѣхъ Ѡ добрых^ж и злых^ж и посередних^ж.

л. 37. Ѡ разболѣвшися чловеци. Смотри кол-
ного и считай в'который денъ назнаменѣ^ж недѣгъ его...

л. 38. Opisanie Kosciola Salomonowego. Zalo-
zono ten kosciol od stwor(zenia) swiata Roku 2992 a skon-
czono R. 3001...

л. 39. Relacya o obleżeniu y Skaraniu Zydow miasta Hierozolimy. We cztyrydziesci lat powniebowstompieniu Pańskim, wzbudził Pan Bog przeciwko nim Cesarza Rzymskiego...

17. (№ 141.) Зборник русько-польських проповідей і друкованих польських статей пол. XVIII в. і ркп польск. статї XVII в. на 53 л. 4-ки прп. в папку.

л. 1. Слово на Превращеніе Гдѣне, Просвѣтиса лице его яко солнце. — Не безъשובливой таемницѣ оучинилъ тоє Свѣтлоста с. же хвалебною дѣксѣ на горѣ даворской тварѣ хѣс не до иншой але до солнцевѣ прировналъ... (писано дуже дбалою кирилицею з дуже замашивтим з в нижній часті) — (л. 8.) Начертано вистъ ко веси Лодинѣ рекс вѣго «аѣмѣ. (обор.) NB. Списася во веси Лодинѣ При храмѣ Рождества Пртой вѣи Мѣа августѣ дни ѣ. рекс вѣго «аѣмѣ.

л. 9. Concio pro festo S. Andreae Apostoli. Relictis retibus secuti sunt eum. Opuściwszy sieci szli za nim. — Słusznosię spytać czemu apostołowie Pańscy, czemu y dzisiejszy Andrzej S. Swiatowe opusciwszy siatki ochoczо poszli za Chrystusem Panem...

л. 17. Слово на вѣожвленіе Господне. Снїде Дхъ стый телесным образомъ яко голѣвъ нанъ... Не гды похъ часъ потопѣ Іенералного преславніе всѣхъ источники безднннн и штворилснн хлѣбы нѣвннн, яко читаемо в вѣтнннхъ..

л. 21 об. Poznanie zodyaczne w każdym Miesiącu Rodzących się Ludzi niebezpieczne. — Baran panuie od dnia 10. Marca aż do 20. kwietnia, Człowiek który się rodzi pod tym znakiem ma w życiu swoim Lata niebezpieczne te, 12. 30. 75. .

л. 22 об. (друк.) Ciekawe naturalne opisanie roznych kamieni.

л. 26. (друк.) Opisanie roznych kamieni.

л. 28. (друк.) Kontymacya opisania roznych kamieni... w wnętrznościach roznych zwierząt...

л. 30 об. (друк.) Informacya ad Complementum Przeszley Należąca... rodzących się pod władzą Saturna, Jowisza, Marsa

etc. dwoiakim sposobem poznać możesz, nauprzod z kompleksu potom z obuczaiow.

Всі друковані статі (22 об. — 31) виняті з календарів на різні роки, на що вказують чи то обіцанки продовження на будучий рік (25 об.), чи то повлєки на попередній рік (30 об.)

л. 32. Наука на погребѣхъ хрїстїанскомъ члѣкѣ Склезїастикѣ глѣть. Блго есть ити вдомѣ плача нежели вдомѣ веселїа. — Лѣпше ити вдомѣ гдѣ похвѣстѣютъ ангѣли вдомѣ гдѣ полныи перепиваютъ. — Бѣзлюбленныи мѣи по, хвалляю прїшествїе ваше яко прїидете водою плачливый оутѣшити плачущихъ и послѣжити послѣднимъ послѣженїемъ преставльшемуся братъ.. (півустаново XVII/XVIII в. з киноварю в заголовку і в тексті.)

л. 42. A. 1638. die 3 Januarii... (вирвано) pro memor... (якогось священника, що 45 лїт сповняв свої обовязки.)

Sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit... Eccl. 50. Zaleca (nam?) Dawid krol u prorok życie pobożnego ezleka w psalme 111 nakładłszy mu tam za iego cnoty rozmaitego błogosławieństwa...

л. 47. Pro Muliere sermo qui fuit in depositione Illmae D. Palatinae... (почерком я. в.)

18. (№ 159.) Зборник скорописний (до 168 ої стор. і кирилицею 2-ої пол. XVIII в. на 242-х стор. малої 4-ки, прп. в текстуру зі старої рукописи XVI в.

На листі 1-ої обложки наклеєні „три царі з дарами“ — витинок з якогось сталерита.

ст. 1. Opisanie Kościoła Salomonowego w Jerozolimie, któren to kościół stawiano 46 lat... (Ex Josepho et Vilalpo.)

— 2. Pytania y odpowiedzi ciekawe o różnych rzeczach.

— 6. Historia o Josepchu Prekrasnym z Pisma świętego wyięta. Jakub Patriarcha starozakonny miał dwie żony Lie y Rachel...

— 13. O Dawidzie Krolu. Dawid Krol miał Oyca Jesse któren to Dawid Goliata zabił kamykiem. Pomaszczony na Kro-

lewstwo w Izraelu... Zestarzał się tedy... a bardzo był zimnem ciężkim dręczony. Otoż kładli koło niego młode Panny w Łuszkę. Aby go grzali. Którym imię Pannam było Abirai.

— 15. O Salomonie Krolu. Salomon Krol był syn Dawida Krola od Uriasowej Bratowej. Ten Salomon miał żonę Bardzo piękną. Której to żonie jego pozazdrościwszy Krol Filistynski W niebytnosc Salomona Ukradł mu ją... a tak one żołnierze za rozkazem Salomona; Krola Filistynskiego. u Krolową a żoną Salomonową Na oney szubienicy zawiesili. a Salomon odiechał do swej ziemi.

— 17. **С** церквк ст҃ки що значи҃т церковк... (Є се „Зерцало богословія“, друковане по перше в Почаєві 1618 р.)

— 169. **П**редмова пред' шлюбом'. Тама сїа велїа естк. Ъъ вжтвеном' законк и соборнон церкви вухованїя помыслкте и сважте собк дочогостїса дне° сдали... И дѣв ва^м пода^т здравїе со долгоденствїемъ и дохуватїса дѣток' свонхъ. и свеселїтїса з ними и во старо° глбвокс дости҃гнїти. Чого жичс и вкнїшю.

— 175. **І**сторїа в єдно^м папк Римско^м. Баше папа в' Римк петр' г҃гнївыи вл҃днїкк. Єгоже Рїга Римскїи ца^р вндк^н сконїма вчїма и сркзлаъ мѢ пѢ^т вѢса и пѢл' влады и изгна єго со прѣтола... (їмѣта папи за помічію голуба) и свїнїа єго (Рїгу) и рек' тако естк з҃гдно бѢс да вѢдѣ^т папа и Рїга єдинк, єже вьстк... Посїх'же имаше дк' вїцс на имѢ Стефана, архїдїакона во мѢжескїх' вѢдкнѢс вѢждах' и со нею влѢдѢше. по смертї єго вьстк Памкстнїкк єго Стефа^н Паною... (в богоявленєськїи водохрест породїла дїтїну; звичай оглядати папу і проголошати „masculus т. є менщїзна“).

— 177. Noe korab Budował 7 lat. a nikt o tym niewiedział. aż nareszcie żonie powiedział swoiey. że korab stawil.. (пересказ зі Слова Мефодїя Патарєського, що і одмічено на полю — гл. у д-ра Франка, Апокр. I, ст. 71—2, з варїантом, що кіт повстав з кївненого на божїй росказ рушнїва.) Synowie Noego po potopie wystawiły Wieże wysoką wyzey obłoka. ale im іа P. Bog wiatrem obalił. powtorne chcieli stawic drugą wieże ale im P. Bog Języki помieszal.

— 178. O oblezeniu Jerozolimy — (Josephus). We 40 lat po Wniebowstąpieniu Panskim wzbudził Pan Bog przeciwko żydom cesarza Rzymskiego Wespaziana...

— 179. **Є**казаніє в латина^х и в кє³жє^нных^х **Ж**єндзах^х. Царствуюцѣ великомѣ цѣрѣ Константинѣ в старом^ѣ Римѣ при кер^хховномѣ апѣтолѣ Петрѣ... (вїйна 7 царїв поганських проти Константина на Дунаю... „рече цѣр^кь пойд^кмо слѣгн^и моѣ; колимо на воин^кь погинѣти н^кѣли в^град^к“; дїявол^ь зі злости уморив царицю, та з мертвою сплотив дїявола-пса, який ходив по Римі під назвою Латка. Дочка царя стала ночію жахати ся, тому пустили до неї пса, щоби стерїг. З ним зродила вона хлопця Петра Гугнєвого, який до 20 лїт був дуже мудрий. Його то і післав сатана в Рим з приказом: „иди, писмо имѣ переницюй и переверни все иначей; а потом^ѣ вели имѣ брады голити, абы завше были молоды яко ты еси снѣ мон;... (с. 182) подложницѣ доволно имѣти; цѣркви повели имѣ ставити на подокїє свѣтлицѣ Иродкови; прѣтолѣ повели имѣти при стѣн^кь яко^ѣ ѿ имѣлѣ в домѣ иродовомѣ; приперѣса кы^ѣ кост^кьн^кь, спїрал^ьми своими; Апѣтолы вели ставити иконѣ ѿ зде пицали клѣ^ѣ; такожде имѣ повели держати вомѣсто вочки; людей насчи иначе крѣтити; а миромѣ невели мазати. Речеже петрѣ оугнївий; але их^ѣ бѣ^ѣ крѣтилѣса в овод^к; и рече дїяволѣ лацно на^ѣ тоє перевернѣти и переначити; три его крѣты сѣтъ; але тыл^ько єдинѣ є^ѣ влѣгвенный живодавецѣ; такѣ нектого имѣ и моцѣ крѣтити; но в оразвоннической; Кудѣ кажи дер^жжати завнїє в цѣркви во мѣсто слезѣ монхѣ, же плакалемса вѣсковѣ ради слѣгнѣ своих^ѣ, гды ми их^ѣ Єломонѣ в дєврѣ загналѣ; цѣрквы же повели ставити шницями когорѣ; яко наполи дїврѣ гды нахождоносорѣ царѣ тѣло златєе поставилѣ; поны нехай слѣжа^ѣ шплаткомѣ; нехай совѣ вzmѣтъ знаменїє в домѣ том^ѣ в которомѣ жидове хѣта мѣчили; на том^ѣ во знаменїи вышници мон хлѣбѣ некѣтъ; истого желѣза нехай совѣ вzmѣтъ знаменїє; нехай тылако вѣдет^ѣ такѣ тонко яко зверѣцѣло; а коли попѣ вѣдетѣ нимѣ слѣжити нехай его високо (с. 183) подноситѣ абы видѣли всѣ людє, якомѣ ѿ сотворилѣ Зверцало Иродїадѣ дїи Филипѣй“... В Римі апоетол Петро остерїгав народ від науки Петра Гугнєвого. Дїявол научив його: „напиши имѣ своє

єзсѣ и маткѣ свою именьї панна марїа; менеже именьї па^н бо^гъ вѣщїецъ нашъ“.. Пости, середа, пятница — байдуже, „свѣотѣ же повели по^а клаткою по^тити, матере ради своєа, понеже в^свѣотѣ оумерла, имаже ен вѣ^о марїа матере твоєа; и назови день свѣотный па^ны марїи.. (с. 184.) не им^кте ли в^кры оученїю моемъ, то оузрите ма на ѣко вознесе^наго; и помалк^к времени вѣ^о трѣсѣ съ шѣмомъ великимъ“.. дїаволи вносятъ Петра Гугнивого на небо, но св. Петро пав ниць і молив ся, а воли сказав аминь — дїаволи зникли з під облаків, а Гугнивий злетїв на землю і на прах розсипав ся, „тогда рекоша Римляне в^крѣщїи кнго; матко вѣа панъ Богъ цало зрѣц^каъ на зїемїє а дѣше єго пржиіо^лъ до сїєвїє; и тако ты в^крѣшеши и в^к єго прелѣ^о дїаволомъ на^счє^нїю; Бгѣс нашемъ слава в^к в^кки в^кко^а Аминь“.

с. 185. Исторїа в мѣрѣ царевной и в младїицѣ. Былъ н^который члѣвкъ непростого станѣ барзо мѣрый и на^счонкий; Полни^н внащ^к своей, и вмѣдн^тв^к своемъ и Мовитч^к всек^к такъ пондѣ где ѣчѣжое па^нство албо кролев^ство пристанѣ до іакого пана слѣжити, бо зласки вѣой на^ск^к маю а не м^каъ зацо сѣкн^к справити. Щца продалъ коня кѣпиль ма^ткѣ продалъ сѣкн^к справиль и всквши на коня понхалъ вчюжое ѣнство.. и ѣчинили сов^к веселїє с^км^к днїи и ѣ: ночью к^ли и пиди и веселилися межн собою, и добрыи мысли м^кли и по смѣрти цркой младїицѣ вѣс^каъ на цр^тв^к; мѣре справовали мѣж^чинѣ изжончиною (!), И такъ колшю (моц^к) маєт^к мѣж^к н^кжелн жена и колко было мѣрих^к людїи то вск^к погинѣли смѣртїю злою также и на^н потреба вѣстѣгнатиса Таковых^к жен^к, Яминь. (Гл. № 195, л. 1—18; наш „Опис^е“ I, ст. 187). — Стата ся написана скорописею, доволї чистою украинською мовою з польонїзмами, взятими очевидно з польського оригіналу. З языкових особенностей звертають нашу увагу: позблїк^нных^к 186, х^то — н^кх^то (постїйн), в^змет^к — в^змѣ 186, вс^кх^к господарчи^ковѣ головы 186, 191 = королевичів), мн^к 187, 189, 191—2, 194, кр^оло 187, 190, 193, тїсац^к 188, вїденїє 188, дерево в^к него голїи кї. на кождой гол^к 188, ѣ корм^н 189, хороша и сл^кчна 186, 191, бакойко 191, пїти 192, налїкає^т 192, напїсано 192, пер^стенокъ цр^вниин^к 193, мїлий 194, золотари — золотарѣ 194, напїсати 194.

ст. 195. Краснописані великі букви азбуки.

— 202. Obietnica Ludzi w chorobach. Kiedy Pan Bog przepuści chorobe na człowieka...

— 6) лѣкарства хъ. (кврвл.)

Човекъ хорын свое здорова хце лѣкарство^х сперти
а лѣкар^отво часто выва^т причиновъ ко смерти.

Лѣпше дати свое здорова лѣчити поволн
добра е^о рѣчь вытырвати хоц' тежъ значно коли^т.

Бо наглое лѣкарство нагло тежъ и вѣдси^т
кто можа^т нагло тагне — зрватисѧ мѣсит'.

— 203. Книга лѣчебная ѿ многихъ лѣкарствъ.
Зѣла галганъ. Галганъ зѣла е^о тепло и сѣхо — зжитечно
а ма^т много моци... ѿ имберн... мѣшкатель — г'воздики —
цинамѣнъ — цитваръ — ковки — чеснокъ — цибѣла —
поръ алко плодистецъ — горчѣца — насѣна черновѣйное
— бюки = с полоно^х помѣшати макъ — деватосиалъ —
хрѣнъ (юшкѣ процѣди крокъ сѣсто 208 ст.) — ретковъ —
рѣпа — сыръ — тѣнца — пшено — горохъ — ковь — ко-
нопли — рожа червоная — фѣлалковын кѣтѣ — фѣюницъ
— шалѣка — зжовъ т. е. гад'чен зѣла 212 — петрѣшка
(рымъ выганѣ^т) — чернобыль — гораздъ — порвѣн — ко-
прѣва (на кюмъ бы были коросты 213) — рождѣрековъ —
левѣтѣка — полынъ — (с. 215.) Перва е^о варзо пожитеч-
на... ктѣбы ей живалъ рано варилъши зводѣю и тропаръ
ѣци днесъ сѣннѣю нашѣмѣ начатокъ: и ѣце дѣво радѣсѧ ѣ.
вѣде^т ѿ падѣчей немочи зздоровлѣ^н то естѣ ѿ фѣрибри ѣ.
моць ктѣбы верѣвѣ десходѣ сл^нца выкопалъ и держати врѣ-
кахъ грошкѣ сребро и злато а трѣва копати самою рѣкою
и моѣти непрѣстан'но мѣтѣвѣ ѿче ѣшкѣ: и днѣ сѣсеннѣю ѣше-
мѣ начатокъ: набожне и выкопа^нши платомъ шовковымъ
или шарлатовымъ и носити зсобою а стеречѣсѧ ѿ смертел-
ного грѣха теде если вѣдѣшъ на войнкѣ или насѣдѣкѣ пре-
може^н всѣк непрѣтелѣк носѣвши прѣ совѣк того зѣлѣ верѣ...
(с. 216) а хочашъ знати если вѣде живѣ положи подѣ го-
ловѣ верѣбины сѣннѣю ежели вѣдетѣсѧ потѣти то вѣдетѣ
живѣ. — Смородюнъ — Солнечникъ — Кровавникъ — при-
пѣтникъ — вѣнедѣка — датилъ — вѣндрѣнецъ. (с. 219.)

Лѣкарства Розмантіе фрѣбрамъ. Сока свѣжого
полонс... (с. 220) Мѣтва ѿ фрѣбры. напиши сїю мѣтвѣ
на карткѣ и съпали еи на пополь и дати пити спѣвомъ
льво згорювкою тои попѣлъ поможетъ. Мѣтва. Во има
ѿ. и с. и с. Дѣа. Силюю чѣтнаго и жѣвотворащаго крта...
выписѣюта злаа швражко вѣомъ жѣвы^м и пречѣтою Бѣею
и хранителемъ аѣгла твоего и стѣмъ^х враче^м козмы и демѣана
и всѣхъ стѣмъ^х коевъ нѣнаго жѣтѣа чѣнъ аѣглѣскѣи заклинаю
та повторе и потрете шврашко шкаа колвикъ еси але со-
гараешъ. (с. 221) мѣтва ѿ. ѿ трававицкѣ напишъ сїю мѣтвѣ
на лпкѣ или напрокѣркѣ дан болащемъ стѣзти (!) Заклинаю
васъ нарицаемѣи дѣволицкѣ... Мѣа ѿ. Во има ѿ. и с. и с.
дѣа. Кртъ хѣвъ во мнѣ кртъ хѣвъ намнѣ кртѣмъа жегнаю...
(На долѣшнѣмъ полю дописано: Лѣккѣ ѿ зимы шлова чорного
кѣпѣти, що при сѣкнѣ и намочѣти в' горювцкѣ през два дни
и пѣти.) — На поляхъ скоропшеомъ вказанѣ коротко слабости,
якѣ лѣчать вѣля.

с. 222. На волѣна зѣвокъ лѣкарство.

На велеенѣмъ листку лѣва — „кого гадина вкѣсѣтъ“ —
„жѣгавковъ кропѣвѣцкѣ, вибѣрало, стѣломъ гадѣжѣмъ па-
рѣти — ровно — вычѣстѣтъ — сѣвѣнынъ мозокъ — прѣло-
жити...“

с. 223. На свѣрѣачкѣ или пархѣ... покраваши дрюкно —
скюркѣ дѣвокѣ порохунавѣкѣ искюркѣ 224 — заразъ, кютки,
горювки, вѣвъ, мѣхиръ, кюткѣ 225 — блѣхи, лѣсга 226 ст.

с. 226. Заговор на гусеницѣ: „Гусеницкѣ росказали вамъ
абысте пошли до столѣцкѣ скоро скоро скоро † тое напиши
на карткѣ и запечатай (с. 227) и до капѣсти подверзи згѣ-
нѣтъ... сюль... сало кюнсѣе. (За сѣмъ дальше лѣва на рѣжнѣ
слабости. З 236 ст. Приписанъ чари на рѣжнѣ случаѣ в житю.

с. 241 — 2. Продовжене вѣршѣв воскреснѣхъ ѣ. гласѣ, що
наклеви на 1-ій обложцѣ.

19. (№ 108.) Практика сѣа или Оувѣщенѣе пра-
цовитымъ Господаремъ велѣми позиточнаа з'кото-
рой каждый познати можетъ, постановленне пришлого рокѣ
зѣмы, весны, лѣта, и шсени, навѣтъ каждого мѣца и дня,

яко и коли ѿмѣнности воздухѣвъ небесныхъ, и оурожаевъ земныхъ сподѣкватися (1 об.) — Скоропшеом на 16 л. 4-ки, оправ. Ex libris Reverendi Joanni Swidzinski Parochi in Jawor-nik Ruski. Спиеав, видко, Павло Свідзѣньскый.

Практика ся розложена після місяцівъ: Мѣць Іансартій. Къ ѿ. день іанбария, если зоря, или неко навосто-слонца червоное, знакъ правдивый того рокѣ войны и час-той непогоды...

л. 11 об. Передсказаня після двѣхъ Рѣдва: Niedziela если бѣдетъ Рождество Хѣо внеделю, зима бѣдетъ теплая, весна мокрая, и теплая, Лѣто сѣхое и погодное...

л. 11 об. Практика Пианымъ и чѣлымъ Госпо-даромъ, яко же ѿважнымъ Квпцомъ Мысливцомъ ѿгородникомъ воднымъ жеіларомъ Рыбитво^м и всякимъ Лю-демъ до вѣдомости поданная. Списася во веси Лодинкѣ «ѿѿм. р. Зміетъ книжекъ: „Како познати погоду з' Слонца. Знаки погоды з' мѣца. Зн. пог. з' шволоковъ, Зн. п. на водѣ, ѿ земаѣ и ѿ огня, по праствѣ, зн. дождѣ на слон-ци, зн. дожда на мѣци, зн. дожда по звѣздахъ, з горнего повѣтра.

л. 16. Р. В. «ѿѿм. Мѣца декавриа дни ѿ. в'денъ зачатна стѣи Янны. Звечера години третей внощѣ блискавицѣ Громы страшныи были, такъ велики же ажъ земаѣ држала, градъ и дождъ, а пото^м выхоръ страшивый, который много бѣдынокѣ наказивъ, влѣсахъ веле дерева повыверталъ, дороги позаваливалъ, не тилко жевы конѣмъ мѣклъ кто дорогою перенхати, але и пѣхотою тышко влѣсахъ деревинѣ поваленнѣю швхѣдити было. По селахъ грѣши, іаклонн и инныи деревины з коренемъ вѣри повывертала, и много шко^д начинила.

На 4-х листкахъ вложеныхъ в рукописе: Исповѣданіе во дни неделныи — Іѿ гришный члѣвкъ, исповѣдаюся... Яктъ скрѣхи, Яктъ вѣри, Молитва исповѣдаюся ко ст. Причащенію.

л. 2 об. Timentes Deum, Deus ipse defendit — Kto Boga kocha u iego sie boi, Takiego P. B. zasłania u zbroi. Beatus homo Non egreditur pauper sine dono — Błogosławiony bez ktorego progi Bez donatywy nie przejdzie ubogi.

Зборники.

20. (№ 131.) Зборник з Казань, Пугника і Вопросо-одвітів — грубим друкованим півуставом поч. XVIII в. на 78 л. 4-ки вшитих в шкіру. В рєп. кілька рисунків пером в заставках і в текстї, скопюваних зі знаних друкованих дереворитів, кромї побутових.

Записи власности: л. 4. Єне писанїє раба Ёжого Григорїа. — 5 об. ...Щца Ѡедора Єврана пароха тѣхол'ского 1772 р. — л. 25 об. Єна кнїш'шка Михайла Поповича Грекен'кского. — л. 30. то^{тѣ} пѣтнїкѣ Ѡедора Єврановича пароха Тѣхл'к od iacka ternogradskiego administratora Stawczanskiego 1762. Teodor Suranowicz z Tuchli.

л. 1. Казани на ко^окресенїе х^хво д^дшенолезное и сїсительное вс^ск^кмъ ч^чд^дк^км^м. Коли то жидове проклатїи понимали х^хї сна Ёжого, с^сдиди єго с^ст^тєю м^мл^лсть невиннє... (рис. Воскресенїя) на кінцї бракує одной картки; тої самої редакцїї, що в Памятках II, 327—331.

л. 6. М^мца мар'кта к^кє. д^дна на в^вл^лгов'кшенїе пр^рот^тыа Бл^лчц'к ншєа б^бци и пр^рно д^дкы м^мрїа. (рисунок пером і жовтою водяною краскою). Православнїи х^хр^ртїанє д^дна йн^нкшнаго ц^цр^рков'к с^ст^таа оузаконила и подала нам^м, акысмо д^днь сєй х^хвалєбный... мали оу великой чести и показк^к. (три благовіщеня: в храмі Соломова, в Назаретї і коло кирницї; три звїзди — на головї і двї на плєчах Пречистої по рїздвї; корона із звїзд — „як на іконах тепер малюють“; кара Пилату, що хотїв взяти руками звїзду з голови Богородицї, як прийшла у Єрусалим на Воскресенїє, паралїч рук — Пїлат крестить ся з жінкою; церков на кирницї благовіщеня. — Епїзод з Пилатом поданий у Памятках II, ст. 337—8). — На л. 10 під статею листовий орнамент з 5-ю птїяками; стрїлец цїлить ся з рушницї на кременю в заяця, що причаїв ся за галузкою — нїби корчом, против стрїльця бїжить гавкаючи пес.

л. 10 об. (В заставцї двї птїцї дзюбають китвицю ягїд). Слово д^дшенолезно^о в н^нт^тлю масопѣстнїю. (Мат. р^рс.) Єгда прїидє^т сн^нь чл^чч^чкый в^вк слав'к своєй и вси с^стїи аг^глы єго сн^ни... и разл^лбч^ча^т гр^ркшны^х Ѡ пр^рв^рны^х, іакоже разл^лбч^чає^т паєт^тирь ввєчки свои Ѡ козла^в... (шгєнь 11 об., нев'єрникомъ

12; оубвсь 13, оустати = встати, ци, хто, вокомгненю шка 13 об., невеса зовються на полотно оу сокон 13 об., оудовицк и сыроты 15; которін были пышніи писма стго не сасхали, люде оубогы зневажали, сирота крикдс чиний. 15 об.). Ся проповідь зложена дуже просто після схеми евангелія і зображень послїднього суду в церквах; мова чисто-народна, правопис близький до фонетичного своїми ы зам. и.

л. 16 об. Питана и ѿповѣди. (2 стор. дбалого красивого почерку поч. XVIII в. і 2 л. пізнійшої вставки.)

л. 20. Мѣа шктоврїа дня ѿ казана на покровк прѣтѣм влѣцѣа ѿшеа бѣци и прѣно дѣвы мрїа которю на малоготний и недостоный іерей (имркъ) прошѣ ш помош, а ласкк вашѣ наймилшїи православнїи хрѣтіане ш пиное и не тескливое высасхана. Наймилшїе а вжїи хрѣтіане православнїи прошѣ ва пианѣ присасханте са и списма стго, що то за сто оурочнстое покровк прѣтѣм бѣци мѣтки хвон. которое то сто (обор.) зовст прѣсти покровы... (оубѣ 21 об., епифаный 22, оушиткими 22; Молитва бѣцї 22 об.) Если хто снѣ мой црѣквѣ вѣ има мое поставитк, або иконѣ мою кспит або са напишет, дай емѣ гдїи ѿпѣщенїе грѣхо и црѣство нвное. Я хто поставитк свѣцїѣ и дастк ладанк проскѣры або кѣтю принесет до црѣкве во има мое, дай томѣ ги смїрк чѣтѣю. Я хто на мой днѣ оучинитк прѣдникк або сторонного оу домк свой оубедеѣ нагодѣетк и напоитк, дай емѣ гдїи цѣста, и шкорои его ѿ напасти (л. 23) и ѿ жѣры... Я некѣрныхк на православнѣю вкрѣс наверни... (вродыме 23, постѣ не постимо 23, прѣои бѣцк не стымо 24, црѣковныкк = церквїник 28 об., швоп 28.) Чуда прѣтої бѣцї: 1) в Киевѣ за Із'яслава Володимировича оборонила від Татар, убила царика Бахмета 24, 2) вибавила жишоватко від смерти в печи (рисунок пером, жишовя в ярмонцї) 25, 3) повіеть про Романа Сладкопівдѣя, що з'ївши кусок записаного паперу з рук бѣцї, став добрим співаком-поетом 27 об.

л. 30. Мѣа носврїа вѣ ка. днѣ Поведенїе вѣ црѣковк прѣстѣи влѣцѣк нашѣи бѣцї и прѣно дѣвы мрїа ш которой ст. еуглїи лѣска пишѣт в стѣ еуглїю в зачалк нд... Прѣшѣ тѣды прѣстѣю дѣв бѣцѣ ш помѣцк а вашѣхк мѣтїи ш пинокое а не те тескливое высасхана. (обор.) Наймилшїи православнїе хрѣтіане посласхайте ваша мѣть списма стго... (рисунок Іоа-

вим і Анна ведуть Марію в церков). Пор. Памятки II, ст. 71—74.

л. 35 об. Мѣся августъ въ еї. дѣнь. Казана на оуспеніе пртой Влѣчцѣк ѿшеи бѣцѣк и прѣно дѣвы мѣрїа. (л. 36.) Тебе мѣтко хѣва призываю на помощь а вѣшыхъ мѣтѣй православнѣи хрѣтіане прошѣ в выселѣхана. Маю колю повѣсти Ваши^м мѣта^м якъ то са прѣставила мѣтка хѣва и^з сего дочасного свѣкта къ вѣчномѣ житію въ ѿвѣныа шѣвѣтели. Икѣ то в то^м пишѣт ѡрѣ дѣдѣ оу фл^а: мѣ. тыми слови мовачы. Прѣста црѣца вдѣснѣю тебе въ Рыза^х позлаще^нныхъ вдѣкана прѣвкраше^нна, и на^т оускѣхъ вѣщѣнна... (гл. Памятки II, ст. 390—394. З Унѣварьского рѣк. XVІІІ в., без кінца, тут в цѣле.) (л. 43.) Я пото^м вгорѣлѣк и^х шѣолокѣк великѣи яснѣи, тѣкло ии стѣе и Яп^тловѣк оускѣхъ, и ишли оускѣ оу ясно^м шѣолокѣк якъ оу мѣрѣк, и не вѣкрили не видѣкли тѣкла прѣтои бѣци, то^жко голосы красного спѣквана чѣты было, и пришо^вши Яп^тли стѣкло^м до села Гѣфиманѣи и там (обор.) положили къ грѣвѣк живонача^нное тѣкло прѣ бѣци, мѣтки хѣвой, и та^м сидѣли тры дны. и та^м черѣ^з тоты тры дны непрѣста^нно чѣты было голосы пѣкснѣ агѣлѣски^х. Трека на^м и тоѣ знаты же тогды не было є^ного ап^тола при погрѣвѣк матки бѣжѣи, на имаѣ Фѣмы, ко не приспѣлѣк бы^т и^з и^нѣшими ап^толами але третого дна приспѣлѣк ано ю^же тѣкло мѣтки бѣжѣи попратали ап^толове до грѣвѣ, якъ то в то^м написано оу ново^м и^нкѣ... (вписе в нього про перенесене ап. Фѣми в облаку з Индіи у Гѣфсиманію, де одначе третього дня по похорѣвѣ Бѣи не найшов грѣбу. Описе подиву в небѣ на вид входу Прѣчистої, увѣнчаної 12-ю звѣздами, іх назви і значіне — в се назви созвѣздій)... л. 45. Пятла звѣзда зовѣтѣса вѣфидѣсѣтъ который то (обор.) оужа держалѣк. той то Герѣкдѣсѣк лежа^т оу колисцѣк дѣктыною бы^т, коли Яларѣнѣк палицю свою покинѣ^т пере^з кролѣ^к єгнпѣским' скоторѣ палицѣк оужѣ са оучинилѣк и до днѣ єсть. Шѣстла зовѣт са Подѣсѣк целѣстысѣк, попрѣстѣ оузолѣк ѿвѣнѣи, коѣ то трѣдно є^т ка^ждомѣ розвазати хтѣса писма не добчитѣ... Осмаа звѣзда зовѣтѣса Хѣлинѣк, по прѣстѣ лютнѣа то є^т мѣзыка, ко якъ са стрѣбны згажаютѣ, коли хтѣ оумѣтѣ на ны^х играти такъ колиса на свѣтѣк згажаютѣ живѣчи и добре и^з собою живѣтѣ ласкаве па^нове великѣе, црѣк, королѣк, то втѣ^м ча^т ка^ждомѣ

гораздъ хотъ маломъ хочъ великомъ то е° хочай оубогомъ, (л. 46) хочай богатомъ.. **Ж** Ще тежъ вы^т на свѣтѣ єды^т Айтарішъ цеса^ркъ Римскыи, и ма^т на коронк^т своє^т написа^ніе (обор.) такіе слова. **Ѡ** васъ, На^х ва°. За васъ але тоты тры словѣ не ка^ждый розсм^къ и^к сѣ шны Розказю^т просты^т языкомъ. **Ѡ**то^ж то прав. хрт. потреба на^т и тоє знаты же то и сты^х звѣз^къ слова сѣ^т зложе^ніи на коронк^т пре° бци ты^жже спосово^т **Ѡ** васъ, на^х васъ, за ва° которіе тоты тры словк^т могѣ^т каждомъ оумо^т свои^т ро^квзати..

л. 48 об. Мѣца ноє^тврїа дна ѡ-го казанѣ на со-коръ архистратига **Х**ва ми^хайла коєводи нѣни^х сьмъ. Гдѣ вѣд прошѣ ш^т помоцъ. и архистратига **Х**ва ми^хайла, а ласк^т вашы^х ш^т пиное выслѣхана. (арх. Михаїла колїине зображене пером і водяними жовтою і червоною красками). Найми^тшїи православиіи хртїане, дна ѡн^ткш^наго мiamo оурочистость стѣ хвалекаго, то е° стѣго архистратига **Х**ва ми^хайла.. (оповїданє про бунт горднх ангелїв десятого полку на небї; кара божа їм — л. 50 об.) в^у страше^т и черны и^к головнѣ и пога^т. и тоє рѣ^тши гѣ вѣ затрасъ ѡко^т и оудари^т громо^т велики^т же полетѣ^ткъ Люциперъ изъ нѣа зо всѣ^т полко^т своимъ къ пренспо^тною, и тотє давсмы летѣ^тли и^к дож^т та^к гѣсто м. днїи и м. нocy.. (пор. Памятки I, ст. 325—329).

л. 53 об. (Заставка — розета з 12 стебел цвїткїв). Мѣца априла кѣ. дна житїе и мѣченїе великомѣчника и повѣдоносца **Г**евр^тгїа. (В звїздистїм овалю поясниї рисунок святого). **С**ей стѣи и славный великомѣченик^т **Х**в^т Гевр^тгїи Родом^т вы^т скаппадокїи мѣста, **Ѡ**ц^т его вы^т невѣр^тный еллинъ, имене^т ферентъ, невѣрикъ нѣномъ вѣс, але вѣри^т идоло^т.. (чистою народньою мовою; оповїданє в дїяльбогах св. Юрїа з царем, опше мук святого, царцї Александри і матери Полїфровїї; — цѣра дадїана 55, попѣк^т 54, вѣжницк^т 54 об., перестанъ **Ѡ** мѣ^тдѣости твоєѣ и не говори дѣрнои вєскди, шковати твердо¹) 57 об., цицкки, мѣчити крѣпко¹) 58 об.). В хвилю смерти святого — „нѣко померкло,

¹) Улюблене слївце бойкївського говору.

стало^о великое траскна зє^млк, и^х пише^т оу Трефолон,
и бли^кана^м великое и страшное было..

л. 60. Книга вєсѣды в пѣти ієрлімскомѣ и в
иннѣх мѣсцахъ стѣхъ. По которѣхъ Іс Хс̄ избавитель ншъ
походити рачилъ: и в гробѣ ідни: Красноє читана съ оуба-
женієх избавленіє. Пазка Дшеполезнаа в православнои вѣркѣ
хртіанно^м вєсѣх прочитающы^м на сїніє Дши и оутвержденіє.
Блви бче. = Повѣсть в Ієрлімѣ.

(В початковій букві **С** зображені два мовачи, що взя-
лись за руки — рисовані чорнилом на тлі З-хбанної церкви
цеглястою краскою.)

Се Язъ смиренный Даніилъ, Архіма^ндритъ Корєвнѣ
манастыря в Бѣлви Рѣсы. Братіа моѣ, во^любле^ннаа мїръ
и благо^бтьтѣ бжїа да вѣдє^т съ вами оусѣми. Скажѣ вамъ
братіа моѣ возлюбле^ннаа в мѣсцахъ стѣхъ, и в Ієрлімѣ
и школѣ Ієрліма, котвирхъ мнѣ гвѣшномѣ Гдѣ вѣкъ по-
ходити сподобити (обор.) рачилъ.. (дальше як в виданю Ве-
невитинова, Палест. Сборн. Ш) сегѣ ради списа^х пѣть и мѣ-
ста стѣла, не возносѣ^са и во^звєса, нш іадо^х и пнхъ до-
вољно, и сего ради списа^х то іаковы не вєзвѣтїє было, но
вѣкъ познаніє исты^нни невѣжа^м и хвѣлючи^м вѣкъ православнои
хртіанскои вѣкы (!).. (л. 61) Язъ во недостойны^м и хвѣжшый
вѣкъ ієрмонасє^х Даніи^т доше^т стѣгѣ мѣста Ієрліма, тамъ пре-
бывѣ три лѣта, и походитъ вєса мѣста стѣла. Не возможна во
вєзѣ бжїа добра и вє^з іазыка оувидѣти вєса мѣста стѣла.
аже многгрѣшныи что имѣхъ врѣкѣ довытѣка своєгѣ то
вєсе подава^х вѣдѣшы^м таа стѣла мѣста, давы ми оуказали
вєсе добрѣ.. (61 об.) **С** пѣти къ Ієрлімѣ. Пѣть є^о вѣкъ
Ієрлімѣ вѣкъ ншего Корєвнѣ до Камѣ^нца подо^ского верєть^к
ѣ. Я вѣкъ Камѣ^нца Подо^ского до Гочавы верєть^к ѣ: вѣкъ Го-
чавы до Конста^нтинопола верєть^к ѣ. вѣкъ Конста^нтинопола ити
по оуско^м морю то є^о попри Двнай^т верєть^к.. (Раклаи гра^д,
до Явїда града, Євдїмїи, Якрїдѣ, вѣтола, на Сєлѣни
и на Крїмѣ зам. к' рїмѣ, вѣкъ Крїмѣ (— та) до Неада (Те-
неда), на моры, Ямївдїистый. — (По описї церкви св. Ге-
оргїа 62 об. бракують два листки аж до опису церкви Во-
скресєнїя Х-ва, л. 63) є^о во^знесєнїє Хс̄во, на дє^нной же странѣ

валтаръ написа^{но} бѣговѣщеніе стое, вер^хъ цркви не до
ко^{ца} спертъ камен^ъ но древо^ъ писан^ъ и тако е^с бѣ^з вер^ха
ничи^{же} не покритъ. **О** гробѣ гдны. (л. 63 об.) **О** Краніевѣ
мѣстѣ (л. 64) И списана мѣстѣю то е^с фавами змалю-
вана хитро и прекрасно... намалюванънш... 64 об. Жертов-
ни^ъ Авраамовъ, **О** шбителі прѣстыа вѣдъ, 65 л. **О** домѣ
дѣвѣкъ вѣсѣдъ, 66 об., **О** притворѣ Соломоновѣ и Овчин
вѣспелі, Икова лѣствица, л. 67. **О** домѣ Соломоновомъ,
68. **О** Іерлѣмѣ (в описі Елеонскої гори сплутаний тевет
справлено до слѣдующого змісту, 68 об.) втої печарѣ е^с гроб
пелагій влад^ъницѣ, кающійся, тѣ е^с гробѣ идикона стол^ъ-
ника. (пор. Веневит. ст. 41: и тѣ е^ст столѣнникѣ влизъ,
мѣжъ дѣховенѣ велики.) **О** попѣ зем^{но}мъ, вѣди вѣдомо не-
вѣжамъ в Попѣ иже сѣ^т сїе^нниці полами прозва^ніи. Того
ради иже въ ст^ѣ. градѣ іер^лимѣ, пѣпѣ зем^{но}й, в которо^{мъ}
прежде сказахъ, которы^и то пѣпѣ е^с посредѣ свѣта, въ
кото^ромъ попѣ вѣдрже^н въ іс^хр^{ст}ѣ кр^{ст}ъ... (Опис доведеній
до пещери Авраамової, в якій не лежить тилько мати Іосифова,
а ії пещера лежить) „оу Вифлѣмѣ на пѣты“.

л. 74 об. **С**їмъ вѣсѣдъ изъ вѣблен. (Рисунок пером
в оуб: Ісус Христос в супроводі 2-х ангелів крестить про-
рѣкѣ — Івана Предтечу і 2-х виших, надпись: „Крщеніе
пррѣко“). **О** крщеніи пророка Захаріи и Іованна Пре-
дтечи. Вкое время и кто кр^{ст}и и^х, и гдѣ. **О**у^кѣ. Гдѣ
кр^{ст}илъ шохъ, прійшовъ изъ Египта счоти^{ма} Ягглі,
Егда оубіе^н въ Захаріа въ стѣл стѣхъ, таможъ ихъ кр^{ст}и
шохъ, Захарію вѣкрѣн, (л. 75.) кр^{ст}и Іованна и^н гвры мо-
ви^ской, принесли его агглы и кр^{ст}и его х^рс^т, и оупа^т его
в Твю горѣ посла, а Захаріа оупа^т оумѣ^н и погрѣ^бь его х^рс^т
тамъже подъ трапезою, въ стѣл стѣхъ, а са^м по^шолъ въ
Египетъ, тое са чинило в^с еднѣ нѣчѣ, и Ап^тла Петра са^м
Гдѣ кр^{ст}и^а своима рѣкама, а стѣй Петръ инъшихъ Ап^тловъ
кр^{ст}и^а и стѣго Іованна Богослова кр^{ст}и^а стѣй петръ; а Іованъ
Бгословъ кр^{ст}и^а прѣтвю Бѣс. Копрое^с; Ци много мѣжй
Бѣговѣщеніемъ крѣтишася; Шповѣ^н, скмѣ, пѣрвый сидѣ...
енохъ, Ісаакъ, Самвилъ, Самсонъ си^ный, Іованъ Кр^{ст}., Пр.
Бѣдъ... (обор.) **О** Ро^ждѣ^не Хва до прѣста Ко^ховъ в. Роки ко-
торіи прійшли со дары до Хр^{ст}а.. Почто жиды то е^с нѣ^к-
цѣкъ нерозвѣкли коли х^рс^т на кр^{ст}ѣ заволавъ, елой елой ихъ

языко^м... тотє мовили (що Ілїю зове) жидове то є нѣмъцѣ то ест' лати^нници и тїи Ѡ жидо^в врани пла^тню, грошѣ, и тоты жидове шкал^нїи на кртѣ хї прибили и копїєю про- кодоша... (Юда старав ся повїсїтись перед відходом Іеуса до Аду, щоб таким робом спасти душу, але — заложивши собі єїдо на швию — урвав ся „штескомъ штѣкк“ і тїльєи по кїлькох днях розсїв ся.)

л. 76. Римъ оу єдно бы^х изъ Греками лѣт^р рїї, оу Римѣ елѣжили проскѣрами кислими, а папѣжо^в сѣилося рѣ; избородами были на єдино^х соборѣ собран'їи... (обор.) со греки были православнїи и вѣры годнїи зоставали, не рѣгатеде іако теперѣшнїи...

л. 76 об. Вопросы и Ѡвѣсти како вєсѣдоваша сѣїи Ѡци гл҃а. Когда сотвори вѣкъ Адама, Ѡпо^в. мар'та вѣ. дна, вѣ пато^к; кто первїе именова вѣа на зє^мли, Ѡпо^в. Сотона рече екѣ что ва^м вѣкъ заказа не исти.. (на бїблїїи темв.)

л. 78 об. Любимый читателю вѣ кратѣцѣ написа^х в си^х сѣ^нны^х вєсѣда^х, поїци патодесятницю и швращєши, а сїа книшѣка вєсѣда в пѣти хрѣтовомѣ.

21. (№ 210.) Зборникъ п. з. книшѣка собраннаѣ Ѡ прочїхъ кнїгѣ. Здаломнѣса заречь подобнѣ жемѣ сїю кнї- жицѣ преписалѣ подрокиѣ; Молю читателю милы' ежели єї вѣдєшѣ пил'но сважати — наидєшѣ вней що добре чинїти и чогосїа каровати. — Р. вѣжїа „ахѣѣ. (л. 7.) скоропвєом і пїуєставом рїжних почеркїв на 142-х л. мал. 8-кв, прпл. тектура в шкїрі.

л. 2—3. Ѡглавленїє іажє ко^ннїзѣ сїй. (Низом:) Єниа кнїга Ѡца Григорїа прєзвїтера Пєлацѣкого (?) Намєснїка Кроснїа'ского.

л. 4. Єижє сѣт вѣтїа сїновѣ ноєкыхѣ.

л. 7. (я. в. Вєє слїдуючє пїуєставом по 21 стрїчок на єторїнку).

л. 7 об. Слово с. Іоанна Злт., в вєзконєчно^ѣ мѣцѣ и в црѣтвїи нѣнѣ^х и іако во 8мѣ имѣтїи вєсєгда днѣ нєхѣодны'. Кождо возлюблєнныи внїдє^м во

свою съвѣсть, и помысли^х прегрѣшеніа и сѣ^х на на възлагает^х...

л. 9. Слово ст. Васіліа великаго ѿ послѣшаніи. (На поді:) Пролог^і ноевріа ді. Къзлюбленіе, аще сѣдиши впокиновеніи ѿца дѣховнаго...

— Слово в мѣтвѣ. Патерн^х ѿ отечника. Къпросиша братіа Аввы Агадона.

л. 9 об. Слово ѿ Ап^лски^х дѣланій в оусопшихъ. Ноевріа ж. Да творят^{са} по смерши^х третины... (в в Прологу, С-Птб. 1895 р.)

л. 10 об. Слово ѿ патерника дѣеполезно вѣмъ. Пролог^і мѣца ноевріа і. Глаше нѣккый ѿ вифандски^х старец^х.. (я. в.)

л. 11 об. Побченіе ст. ефрема о черноризч^ко^х житіи. Пролог^і мѣца ноевріа ж. Послѣшате мене во мѣлѣкъ побчюща...

л. 12. Слово о любви и в смиреніи. Пролог^і мѣца феврал^і. Братіе ничтоже чтѣте развѣк не презрима любовь...

л. 14. Слово в постѣкѣ ѿ стѣ^х ѿцѣ. Пролог^і мѣца марта к. Аще постишиша, покажи ми ѿдѣ^х свои^х.

л. 14 об. Тогоже ст. Іванна Злат. в мѣстини. Милостыни ремественница е^о мѣдра, и приставница дѣлающа^х ю и съдрѣжебница бжїа естѣ...

л. 15 об. Слово ѿ патерника в плачущем^{са} мнискѣ по всѣ дни. Пролог^і мѣца септеврїа иї. Братъ шволокъ са во швразѣ мнише^окїи и шѣ^х вселися в^ггорѣ нитрийскю...

л. 16. Побченіе стого Іванна Злат. в молитвѣкѣ прилежати. вси оубо вѣдѣтъ яко начато^х всемо добро мѣнтва е^о и спеніе...

л. 17. Сл. прѣв. ѿ. н. Арсенїа в члѣвчи^х дѣлѣхъ. Пролог^і мѣца дека^р. і. Рече данїлѣ оучника (повинно бути — оученик) арсенїа... (Прол. СПтб.)

л. 18. Авва Пиминъ в сдержаніи вѣстѣ. Икоже еже странствїе наше естѣ, еже оудержати оуста своа, всею оубо силою своею хранити языкъ свой, добротѣ цѣломудрїа твоего, да во^звеселит^{са} дѣхъ стѣ^х.

л. 18 об. Рече Пиминъ в добродѣтели. Аще кто хошетъ стажати добродѣтель, не долженъ естѣ быти нерадивъ...

— Рече Нилъ в преліченіи ѿ дїавола. Яце ѿ дїавола преліченъ вѣдешн, и впадешн в'малое нѣкое прегрѣшеніе...

— Ісаака Сирина Слово лѣ. Се вола дѣла, да во трѣдѣхъ превыкаютъ любимици его дондеже сѣтъ во телеси...

л. 19. Притча в дѣши и в тѣлѣ чѣчи и в воскресеніи измерѣтвыхъ. Прологъ мѣца сеп. кѣ. Чѣкъ нѣкин добра родѣ, насади виноградъ и шплатомъ шгради его... (Прол. СШб.)

л. 21. Слово ѿ патерика яко страшно пріенство воле прѣ вѣдомъ постнаго и пѣстыннаго трѣда. Бѣ нѣкто старецъ во сирѣи, и сѣдѣше при пѣсти близъ пѣстына живый. и се вѣ емѣ дѣло... (Дальші статї скорописом.)

л. 22. Повѣстъ прпд. ѿ. н. Макаріа велми дѣшеполезна. Хода нѣкогда прѣбывъ ѿцъ на^ш Макарій во пѣстыни. Послѣдоваше емѣ аггѣлъ гдѣнъ, и гдѣ емѣ аггѣлъ: бѣви авла... (пор. ркп. № 198, л. 331; д-р Франко, Апокріфи IV, ст. 218—227).

л. 30 об. Стѣы великій василій аггѣловѣ повѣстъ сказветъ. Прологъ мѣца шкто^в дї. Се да слышите слово ѿ іда, аггѣлъ сказѣт вкрывъ, иже страхъ бѣжїа не имѣтъ, гдѣ сице: горе томѣ чайкѣ иже гнѣвалася ски^х или сваритса...

л. 32. Прпдѣ. Іларїона ѿ по^взк дшвнїк: прологъ мѣца шк. кѣ. Потщитса молю вы братїе и сестры ко вѣчнѣй жизни... (Прол. 1895 р.)

л. 34. Сл. стѣ. ѿ. н. Кирила в исходѣ дѣши и в кѣ. мытарствѣ. Прологъ мѣца фе^в. кѣ. Сеже та^{ны} не вѣдѣтъ мнози. Стю на^ш кїрилъ философъ повѣда. Не того во дѣла сотворени выхо^х да тамы и пнемъ ик'различныхъ ризы шблачимъса: но да шгождше бѣш полѣчи^х шнаа бѣгаа... (пор. Памятки IV, ст. 196—201).

л. 40 об. Слово ѿ историа. Стда изыдоша израа. адамъ и ева дѣвѣтвенна вѣста. во лѣ. же лѣто по исходѣ израа. родитѣа первороднаго канна. и сестрѣ его кал'манѣ. по дрѣгнѣ же же ѣ. лѣт. родитѣа авла. и деворѣ сестрѣ его... (Взято зі слова Мефодїа Патарьского, гл. уривки з нього у д-ра Франка, Апокріфи I, 34 сл.)

л. 45 об. гл. лѣ. сово^рнїкѣ. Слово Іванна Златѣ. в твари бѣжїй, и в кончинѣ смъртнѣ, и в покаанїи. Премѣдретїю своєю бѣкъ всюю тварь сотвори...

л. 47. Ємощреніє Прмѣрсти Д. свѣтъ. Мѣдро° сирѣчь раз-
змѣ сотворѣньхъ и несотворѣньхъ. и скоро°тъ смнаи. Цѣ-
ломѣдріе.. Мѣжство.. Правда..

л. 47 об. Ѡ гордыни. (Випеки зі святыхъ отцѣв: Василія,
Максима, Златоуста, Діавій, Ніла, Ліствичника Івана, Максима).
Касилій. Пенадыма'са іако раззмѣ имѣти. да не превѣдени
беззмнаго горшкѣи. Єже ко надѣматиса не вѣтаваѣтъ жити
надымающагоса..

л. 48. Григѣрїа синанта вопро°. Что єсть вѣразъ чер-
нечекаго вѣдѣанїа.. (Символїка монашескихъ риз).

л. 49 об. Подчненїє ст. василїа. Євѣрїиѣ є. Научиса
вѣкрѣнны члѣвче быти бл҃гочестїю дѣлатель. Научиса жати
по вѣльскомѣ словесн..

л. 51 об. Єл. ст. василїа в во'помановенїи члѣскаго
єстїства. Євѣ. гл. в. Невеликамѣ мѣдрѣствѣйте братїе, во
житїи сего превѣванїа..

л. 52. Єл. в хр҃аненїи іазыка. Яце хочете во жизни сѣй
дѣврѣкѣ пожити. цадите сѣта своа Ѡ многогл҃анїа..

л. 53. Казане на рѣждѣ°тво х҃во. Не Ѡ аггѣлѣ сѣво
когда прїемаѣт во Ѡ сѣкмени Явраамѣа прїемѣлѣт. євѣ. в. Дѣкѣ
натѣры найзациѣкѣишїи вѣтъ счїнилъ: аггѣлѣскїю и члѣвчскїю..

л. 63. Казане на соше°вїе ст҃аго д҃ха. Невѣдїмаа во єго
Ѡ созданїа мира.. Написалъ Єоломонъ впрїповѣстахъ три
речи свѣтъ мнѣ трѣдныи: дорога шрла на повѣтрѣс, дорога
сжа на камени, и дорога корава на мори.. (по мѣвї судячи
взяте з польсѣскаго зі сѣвѣлками на Амвросїа і Белярмїна; до-
кази і поясненїа ієтнованїа Бога-трїцїї з помїчїю „сродковъ
фїлософскаго, дѣвлїонцкаго, пророцкаго и Патрїаршаго“
[64 об.]; походжене єв. Духа від Отца).

л. 75. Єлово Іѣвѣна Злат. да не излише по младаѣнцехъ
плачемѣхъ. Єе вѣваче мыслити. Младаѣнца смирающа зрѣи
и речїши. Єемѣ было наслѣдникѣс быти моего имѣнїа..

л. 76. Єл. в величавыхъ и возносащїхъса члѣвцѣхъ. Не
возноси сѣбе члѣвче да не падеши вназапѣс и нанесїши д҃ши
своей безчестїе..

л. 77. Казане на вѣроавленїе г҃дне. К҃гда звѣдоваѣт мѣвѣ
сѣй прївѣтокѣхъ вѣс намѣшканѣе, на той часѣ счїнилъ сѣмы-
валницѣс.. (з вїясненемъ тайни крещенїа і мирѣпомазанїа, зі

свѣлками на катихитичні мови Григорія Нис., книгу Амвросія о сакраментях).

л. 87. (Заголовок вирваний). **Г**озда бѣтъ прежде адма Ѡ земля и Ѡ ребра его женѣ емѣ созда. и дшѣ има водхнѣ. и коведѣ ѣ во ра' пища. и заповѣдѣ има преда... (історія акту відкупленя.)

л. 89. **С**л. ст. Ѡ. Курила ѡ ѣны^х силах^х. **Ѡ** небытѣа во бытѣе кѣгый члѣволюбиць бѣтъ. Сотвори мира сего пер'вѣе помысли ѣныа силы. и помышленіемъ дѣлао бытѣтъ. бытѣтъ же восх^х чинѡвъ ї. и строй коемждо чинѣ на чал'ника и коевѡдѣ...

л. 91 об. **С**л. ѡ милостини. Пролог^ъ мѣца сеп. нї. Члѣкто во константин^к град^к... (Прологъ 1895 р.)

л. 92 об. **С**л. Іѡанна Зат. яко подобаетъ їереш^у счѣти люди аще и непослѣшаю^т. Рече їдѣ. подобаетъ ти сребро мое в'дати торжнѣко^у...

л. 93 об. **С**л. Ѡ патерика ѡ первых^х мнѣсѣх^х, и ѡ ѣнѣшнѣх^х и ѡ послѣднѣх^х. Про^у. мѣца дек. гї. Стѣи Ѡци скитстїи прорѣчествовакше Ѡ послѣднѣх^х родѣ глѡюще. что сотворихо^у предѣ бѣгомъ. (л. 94.) Ѡвѣщавъ же единѣ Ѡ мнѣ вели^х житїе^х именѣ Ісхурив^у... заповѣди їжїи сотворихо^у мы дѣлао^у... иже по на^о. вполѣ дѣла^х наши^х прїйдѣтъ. а иже по нѣх^х послѣднїи мнѣси... не имѣтъ тїи Ѡнюдѣ дѣла мнѣше^окаго. прїйти же имѣтъ на на напасти... (Прологъ 1895.)

л. 94. Провѣщанїа ст. старѣ^н. Что е^о дѣлао мнѣх^х, и Ѡвѣща старѣць расѣсжденїе...

л. 94 об. Прол. мѣца сеп. 3. Житїе прѡд. Ѡ. Дѣла бѣвшѡго прежде разбойника. Сей стѣи и прѣдѣный Ѡ. и. Дѣдѣ баше прежде разбойнѣ... (Прол. 1895.)

л. 97. **С**л. Ѡ лимониса ѡ помѣлѣх^х вѣднѣх^х. Бра^т единѣ живѣи во пѣтѣни и мѣчи^х вѣ Ѡ вѣса вѣднаго на похотѣнїе женско. и прїде ко Ѡ. Пахонѣ повѣдаа емѣ вранѣ... недѣвѣса дѣлаѣ томѣ, нево его стражѣши Ѡ лѣности...

л. 97 об. Слово Іѡанна лѣствичника ѡ важнѣнѣкмѣ исх^тїи хорикитѣкѣ безмолвнѣцѣкѣ. Безмолчѣ бѣвшѡго безмолвнѣка исх^тїа хоривѣта назнаменати повѣсть...

л. 98 об. **Ѡ** старчества ѡ злопомнѣнїи слово. Рече нѣкѣи Ѡ Ѡцѣ, крадѣи или лжай, или инѣ грѣх^х творѣи...

[л. 99—106, в два стовпці]: Виписи мір різних предметів, хронології, генеалогії і поодиноких подій з п'ятикнижжя і інших старозавітних книг. [102] про людей затверділих в гріхах з видінням св. Макарія про те, як не легко прощають ся грішникам (діяволу) гріхи. [102 об.] Вісім примірів Божої ласки людству о півночі. [л. 103.] **Ишо** краженіє **шоре** жителнаго монастира. — [103 об.] про розділ Еноха і Левіаана — [л. 104] Хронологія життя Іс. Христа. [л. 106] Три дорочні свята Жидів. [л. 106 об.] Три стани людий, що бувають спасені — невільників, наймитів і синів.

л. 107— об., 112—117 об. дрібним півустановним скорописом історія Авраама і Лота з книг Мойсея Батія. **Доскѣ** чачѣ **бѣ** Явраама: и мови до неѣ. глаѣ кѣ. пиши книѣ моѣсеѣ. Во мнѣ сна своєѣ єдинаѣ. котороѣ младеѣ. ислака. и иди до краини морѣа и таѣ мѣ его офѣрѣй... л. 112. глаѣ нѣ. Сказалса бѣ авраамови оу дѣба: на роѣнинѣ маврѣа... и реѣ (аврааѣ кѣ сарѣ). иди рихло и возми три мѣрки мѣски пытлованоѣ роѣчиѣ є. а напеѣ поѣпломикоѣ. а самѣ аврааѣ бѣжавши до чроды (!) взѣѣ телѣѣтко младеѣ и добре тлѣсте: а даѣ є слѣжеѣк жѣбы што рѣхлѣ оуготоваѣ. (обор.) потѣѣ принесеѣ масла и млѣкка и телѣѣтко котороє наготоваѣ. поставиѣ є преѣ ним. а самѣ стаѣ при ниѣ подеревоѣ коли или... (л. 116. Утеча Лота з дочками до Сигора; дочки упоюють Лота і зачинають від нього потомство, з якого пішли Моавитяне і Амонитяне). — (117 об.) Глаѣ кѣ. капѣтѣла кѣ. Авраам жениѣ ся в друге з Цетурую, умирає в 175-ім році, його поховали сини Ісаак і Ізмаїл на полі Ефрона в печері коло маврѣйського дуба.

л. 108—111. (скорописом.) **Геврѣгій** **Гонювскій** млѣтію вѣжію православнии **Єпѣкопѣ** **премыѣкін** **Єлѣборскѣ** и землѣ **Єлѣноцѣкоѣ**. (Посланіє з Перемишля 1671 р. цвітня 12 з постановою капітули о висоті нагород духовенству від прихожан за сповнені треба церковні. Мотив сього посланія — скарги вірних на непомірну висоту жадань духовенства. Норма устанавляєть ся така: за крещене найбільше 16 грошей, від кумів по грошу; молитвини 3 гр.; на просфори для служб божих по полумацку пшениці з тих що дають скіпчину, кметі дають мацу (скіпчини платили вони 3 скіпці), ті що не мають поля платять на вино по 3 гр.; літургія 12 гр., дякови 3 гр.; па-

растає 3 гр., дякови гріш; сповідь від дому по 3 гр., комірники і слуги по 1 гр. від особи; елеосвященіє 12 гр., дякунови (!) 6 гр., дякови 3 гр. — при тій нагоді має хорий при свідках відказати духовенству і на церков за похорон; за похорон 2 зол., а брацтву за євангеліє і процесію 2 зол., за псалтирю 20 гр., дякови 15 гр.; сорокоусти 8 зол., дякови 2 зол.; оповіди і шлюб на селі 1 зол., дякови 3 гр. — в місті не більше таляра, а дякови 6 гр.; з помянників по 3 гр. з дому. До доходів сих мають право тільки церковний причт; ті що живуть на попівствах і поповичі без місця не мають до них ніякого права. Понад вказані суми єпископ з капітулою забороняє священникам „витагати“ з вірних під загрозою утрати парохії.

л. 118. Якадисты: кондак': и ікосы: покровѣ прѣсты^ю вѣ^ю: на гласѣ ѿ. по^ю вѣзвѣр^{но} вое^ю. (півустановою по 19 стрічок на сторінку). Избранной вышней^ю црѣ^ю превышшой всакаго созданія, Црѣ^ю нѣси и земли: прѣше^{ше} вѣ Блахѣри свѣю црѣвѣ. Досто^юное поклоненіє сѣ вѣгодареніє^ю приношѣ рабѣ тво^ю Бѣ^ю. За все^ю мирѣ кѣ снѣ своемѣ и вѣс мѣла шейсѣ. Но яко вѣ тѣмѣ сѣрѣи по^ю твоей шмофорѣ свѣтѣ шійсѣ прикѣглѣ^ю. имѣщи державѣ непобѣдимѣю: (обор.) ѿ всаки^ю насѣ вѣ^ю свободи. Да збѣ^ю ти. Радѣйсѣ радости наша. покрый насѣ ѿ всакого зла. Чтѣны^ю твои^ю шмофоромѣ. — (По 13-ім кондаку, повторене 1-го ікоса і кондака і молитва „С) прѣла мѣти дѣво вѣлѣще славнаѣ и црѣ^ю... Достоино, трисвятоє до Отченаш, тропар Покрову гл^ю дѣ. Днесѣ вѣлѣокрны^ю людѣ свѣтло праздне^ю... Ектенія, відпуст. У львівськѣм Акафістнику 1864 р. по 13-ім кондаку находитьсѣ довша молитва „Несквернаѣ, неблазнаѣ, нетѣкнаѣ, прѣчѣла Бѣ^ю“... ст. 199—204).

л. 133. Житіє и ст рѣніє сѣ. вѣ^ю мѣ. Барвары. (півустановним скорописом.) Вѣ царство Мадѣиміана нечестива^ю цара римска^ю: вѣ на востокѣ нѣкки^ю человекѣ^ю благородѣ^ю бога^ю и славе^ю имене^ю Дѣвско^ю...

л. 135. Хожѣніє и видѣніє прѣкнаго Дантіла Ігѣ мена рѣскаго. (скорописом.) Пѣ^ю ѿ црѣ гра^ю ко Іерлиме но оузокѣ морю ити корабе^ю. и до великого моря до петалы вѣстрова. ѿ цариграда рѣ. (вѣ^ю = то) є^ю первы^ю вѣстро^ю на вѣ^ю ко^ю морю и є^ю тѣ имень добрѣ. и на именькѣ то^ю Ирак-

лиа великая и проти^н града выходи^а изморя стѣе миро; тѣ во погребено много стѣм^н мѣнико^н. а ѿ петлы ѿтрова до калиполи р. а до авида града.. калиполи н. вѣр. Проти^н Авиды града лежи^т ст: еѣфими но^н. а ѿ авида до крита нѣ. вѣр. та^нже вы^тти на великое море пѣт на право ко стѣ горк и къ селню и кримѣ великомѣ (обор.) а на лѣво пѣт ко Іерлимѣ... (як в „Сказанію о пѣти во Іерусалимѣ з Книги глаголю^н Странникъ“, Сахаровъ — Сказанія VIII. Остров Хиос називаеъ ся Ахій; пристанище = спочиво^н, Гамос = Гам, Патмос = Патом. — До 138 об. чорвило дуже видляло. Опис церкви Воскресенія доведений до 13-ої стор. Сахарова, засим в половині 13 л. йде статья про Святая святых і печеру Захаріи з каменем Якова патріярха та Давида царя — Сахар. ст. 16, Ямирк = Ямѣрїа; л. 140 статья „Ѿ церкви Стѣго воскресїа Хѣа“ — Сах. 14. доведена до Краніевого мѣстца 141 об.: „а гора гдѣ распятїе їдне зове^тся голгоода. ѿ Распятїа до Снатїа еди^н саже^н и тѣ е^о бли^н гдѣ рад^нклиша рызы его, тѣ бли^н гдѣ возложиша к^нк^н терно^н на головок^н его. и вваграницѣ швакли.“)

л. 142. ѿ каменѣ^н дорогий^н слово. Карѣвнѣкѣл^н мови^тса, а кѣроне ѿ згла ѿгни^нтого...; Іаспїсь... іадъ ѿганѣт...; Шафѣръ взрокъ выснаѣт...; хризолѣтъ ѿганѣт мѣла^нхолкю, верилюсь чини^т чѣка воюющего смѣкы^н...; Гагатовкъ корони^т ѿ зжа.. шрѣлъ приноси^т до гнѣзда своего... Хѣ снѣ кожїй во серцѣ = гагатовкъ; (обор.) Яметїстѣ ѿганѣт панѣство...; шмарѣгдъ любитѣ чїстость... котра панна... панѣство стратитѣ, заразѣ шмарѣгдъ зламлетѣ са на двоє; Топазїонъ значитѣ ѿмѣнѣ ца^та чѣчого...; Маганѣсь тагне^т до себе желѣзо, елибѣ кого пострѣлено кѣлю желѣзною, немогли знего тои кѣлѣ вынати. албо елибѣ пострѣлено кого стрѣлою, а зостало внѣ желѣзко“ — (на сїм і уриваеъ ся Зборник, рѣшта бракує.)

Пасїі.

22. (№ 167.) Кмүченїе Гї нше^о їс Хї, сворописом. пол. XVIII в., без початку, на 24-х лл. 4-ки по 21 стрїчки на сторону, без переплету. — Зачиваеъ ся продовженем: „воз-

диханіе немощное сперси' моѹхъ виходитъ мѣситто пра'да бити; Я прето на'ми'ши' снѣ понеха' того ходѣ во Іерусалимъ на тот' ча° во са^х счи^ш злого сѹходити, а гнѣвѣ мѣсто двати; Тих сло^в на^ш мѣтиви' избавите^а вислѹхавши са^х слези пѣсти^а зна'ст'к'шихъ шчи' сво'к^х и рек' до не'к. в на'ми'шная мѣтко; коли чого би^а ча° не при'шо^а в°тспале^н и вхожова^а; много, шни хотѣли ма каменіе^н повити; а ѿ ни^х с'шо^а невидимо; ти^х хотѣли ма згори зопхнѣти, та^х те^{ст} н^х вѣтспале^н; и ѿ многихъ ихъ казне' скривале^нсія бѣство^н своѣмъ; Я ѿнѣ вже тотъ ча° прити ѿ вѣко^в прѣрѣни', на се бо ма ѿцъ по'ла; и насе придохъ во ми^р да ѿ мѣчте'ства дѣвола своєю сме^ртїю сѣс ми^р; То слышавши е'к стаа ма'тѣ, звелико'к жалости шво'л'кла и вдарилася ревно в землю; Я ре'ла в сердце мое е'тъ во мнѣ; ѿнѣ заправи помнѣла е'тъ пророко^м дѣла моя; разлѣченіе свѣта моего; Шо а вѣднаа и горкая невѣста маю сти^н чинити; ижъ снѣ и бѣ'к мо' свѣтѣ шчи' мои^х хоце^т змною тѣжце а горко са разлѣчити; а Гдѣ ѿшъ Іс Хс поча^а е'к тѣшити; лаго^нними слови повѣдаючи; ижъ все маетъ те^рпѣти волею своєю чинячи по'лшненство бѣѣ ѿцѣ; и по'наючи пророчества в немъ... (12 об. Плач Пречистої на вид мук Іеуса.) То сзрѣвши Прчтая Па'на пала е'тъ мѣртва; би е'к жени не вѣпили завила вися и почала кричати во слѣдъ его идѣчи; в снѣ мо' на'ми'ши' не хотѣле° слыхати мене мѣтки и слыжениц'к своѣ... (17 об. плач Б-цї на вид розпятого Сива:) якъ преда^а дѣш свою прѣблаго'лове'ннѣю бѣѣ, вдарилася е'тъ тѣжце в зе'млю, а си'но и ревно; а жалосливе закричала мовачи та^х — на'милосе^рднѣ'ши' снѣ и бѣже мо' шпатрѣне мо' и ко^рмниче мо' свѣте шчию моею, швлюбле'нниче мо' на'милши'; чемс° ма та^х шпѣсти^а забити, ижъ са^х еси с'мер^р а мене живѣю шстави^а насе^н. свѣт'к не'зно^н и мѣзерно^н... (л. 18) в ясности небесная, поможѣте ми шплаковати сме^рти своего и моего створителя.. в глѣбокости земная разлѣпися и пожри ти^х үки'цо^в моего милос'тника шкрѣтнѣа сме^рти, которая е'тъ непромнѣла моемѣ снѣ единому, непроүсти^а мнѣ матиц'к и слүжебниц'к его на'ми'шо'. а вихъ а тѹжъ по^а крижо^м вѣчнн^н сно^м заснѣла...; в на'милши'к жени по'рѣги мои, видите добрѣ бѣдѣ мою... а би еше ктош держите ма ү свое' моци, а ни до-

пустите мѧ забитисѧ, аби^х ѧ ѡднои години не била живѧ без мого їда... и кто мене призритъ, хтосѧ мною попечалуетъ, хто мене ѡ слезъ горькихъ утѣшитъ... (19 об., як жовнїр пробив копїем біє Ісуса) єк сїла мѧткъ пала єтъ замертвѧю а мовчачи, ѡ проклятихъ панѧхъ заїк слуги и немилосерднїк, и неактостивїн... (л. 19 до креста:) **О** безцноє и запам'яталое древо, а^к ти смѣ^ш: Створителя своего та^к до^{го} ганьбєнє на совѣк держати, и а^к ти може^ш небѣ^онаго и зє^ннаго їда страшнаго хєровимо^х и серафимо^х та^к мощно на совѣк держати, и чомусѧ непадає^ш; аби^х ѧ бѣднѧи своего милого сїна нацѣловаласѧ и наобнималасѧ. Нѣо и земля три^олосѧ, сло^нце и мїцъ затє^нкло, ѡпокисѧ падали, и все створенїє дрижало, жалюючи створителя своего, а ти не-нєшлѧхєтное древо та^к твердо и мощне сто^кшъ; ѡлє твоего великаго безстѣдетка и безцнои смѣлости... (л. 24. конецъ молитви:) а пока^мосѧ грѣхѡв^ї нашѧхъ ѡ чистаго сєрца и тѣла наша сдрѣча^мо по^то^х и молитвами и мило^отиню ѹбоги^нчинѣмо. вє^ллугъ можностє^ї нашѧхъ, а смѣхѡ^т и кѣщи^нков^ї свѣцки^х ви^отерѣгаймѡсѧ, що на^вболше може^х, а безпрє^таннє ѡплакүймо мукү неви^ннєю нашего сотворителя, а звелики^ни згорѧчи^н дүшевни^н жалє^х и скрѣхѡю сєрдєчною хвалѧчи во трѡ^їци сто^ї є. к. ѡ. и с. н. и п. и во в. в. Яминѣ. — Далєшємѧ бїс начати и совершити дѣло сїє вѣгоє бѹ слака и держакѧ во вѣки вѣко^х Ями^н.

Пасѧя та походить з того самого польського жерела, що ї керестурська і Тєслєвцьового (гл. у Франка, Апокріфї ІІ, ст. 222—241) з подробностими про зниманє з креста і видїнем Ірїяди (21 об. — Фр. 240 З.) Судѧчи по язѧку, взѧта — подїбно двом вишим згаданим, з польського. Серєд звїстних польських, одначе, нєма первообразу, а є хїба деякі слїди, що украинська перерїбка була оперта на Опецѧ Житю Христа, та на первообразї бїлоруських Страстей Христових XV в. (Пам. древн. писѣм. в нєк. СХL, напр. подробица перемїни тїла Ісусового по знятю з креста на лѡвї Матєрн — Стр. Хр. 14 об.). З порівнанѧ описаних више рукописєв виходить, що у нас було що найменше два рїжні переклади, з яких списувано сю цїкаву статю. (Бїблїографїчнї данї про сєй вїддїл украинського писѣменства подав д р Франко, Апокріфї ІІ, ст. XXV—XXXII.)

Wspomni Panie na Dawida, że moia suknia w żyda, trzeba żyda wylupić aby suknie wykupić.

л. 24 об. Слово стго Івана Златоустаго в оумиленіѣ дши, какоби изишла на поканіе. Горе тебѣ дше моя Яггла хранителя ѿгнала еси.. (тільки 3 стор. до 25 об. і урв. 26 го л.)

23. (№ 95) Пасѣя и терпение Гя ншего Ісѣ Хя списма стго выбранное. (13 об. скорописом:) Єи Стрѣти Єписаннїи в вѣдспасаемой веси Троѣцианцѣ, при храмѣ стнх Архистратих Мнхана и Гаврїила и Прох за старанїемъ всечтнаго ѿца Петра Чировича Пароха тростянецкаго Рокѣ Афмїи. мїа марта дї. дни Ємирени Іако... Ѹяздовскїи' на тои часѣ будучи дако втростянецѣ.

Півуставом на 13 л. Г⁰ по 43 стрічки на сторону, з кнвоарними буквами в текстї. Зміст той сам, що в № 167, тільки мова ивша, видно взята з ишого переводу.

Ннѣ всѣмъ прорчествїа^м конецъ и совнтіе є: ннѣ всемъ писанїю исполненїе є: ннѣ недовѣдомїе речы ѿ початкѣ свѣта ясность и впознанїе всѣмъ прїишлы. Повиннисмо тебѣ всѣ наймилшїи хриѣтиане звеликимъ наѣженствомъ и скрѣхою срдчною, а горячы^м срѣчны^м жало^бны^м шпакливанїемъ пиане кнмаючы послѣхаты: не жебы тїако тѣломъ тѣтѣ знайдовалисмоса, а мысль мѣлабы гдѣ нидѣ на свѣтски^х потреба^х забавалыса, але дшею и тѣломъ и мыслию ѿ всего срдца дховне розвѣмкючы.. (л. 11. Плач Б цї) Ѹ наймлосерднѣйши' снѣ и бже мой: ѿ кормытелю и патроне мой найласкавшїи, чемъ такъ забытне шпѣстїалес мене лѣткѣ и покорнїю слѣжбеныцѣ своєю, са^м смерѣ є а мене жившю в' такомъ смѣткѣ и втѣжко^м жалю на сѣмъ мѣзерномъ свѣткѣ вѣтавилеск.. Ѹ ясности неман помози мѣ шпакливати страсты и смертѣ.. ѿ глѣбокосте земнаа рѣстѣписа.. Ѹ широкосте морскаа вїлїи ннѣ избереговѣ а вытопы то^т невдѣчнїи людѣ жидовскїи. Ѹ срогаа смертѣ.. Ѹ любимїи панѣ и товаришки мои.. Ѹ проклатїи и незбожнїи жидове.. (12 об. царица Ирвѣда ркп.) 167 названа тут Ирина).. По-стомѣ, поклонами, мѣтвамы, неспанїемъ и стоїанїемъ на на-

боженствѣ, чинѣмо мѣтнню недостатныѣмъ збогыѣмъ ведлѣгк
можности нашей, смѣхуѣ, жартуѣ, шшѣкана бдынѣ дру
гого, задросты гнѣвѣ и грѣхуѣ иннхъ выстерѣгаймѣса...

л. 14—15. Пѣсѣдѣваніе шхрѣжденіа со Прѣ
стѣни Тѣлнми вѣднѣ Праѣ: По литѣргіи авіе по за
дѣбонной мѣтвѣ... (скоропшеом і півустановѣ).

24. (№ 190.) Сѣа книжыца рекомаа Пѣсыа содер
жацаа вѣсѣвѣ страсть или мѣкѣ Гѣа нашего Іса Хрѣта. сѣ
ма стѣго вибраѣнаа. Сѣсѣсаа вѣ Долинѣ при храмѣ Рожде
ства Прѣстѣи Брѣци. Рѣкѣ ѿ Рождества Хрѣтова «аѣѣ. мѣа
Априлаа днѣа ѣ: Григорый Меленевѣ, м. м. п: 1 л. + 144
ст. 8-ки по 16 стрѣчокъ краснопшеої кырилицѣ в мягкѣй об
ложцѣ.

ст. 1. Пѣсыа или страданіе Гѣа Бѣа и сѣса нѣшого Іса
Хрѣта: сѣ писѣма стѣго вибраѣнїе.

Пынкъ всѣмъ прѣрчествїаѣмъ конѣцъ извѣтїй естѣ... По
виѣнѣсѣмо тѣди, всѣкъ наимилшїи хрѣстїанѣ зѣ великимъ Па
боженствомъ и скрѣхою сѣрдечною (ст. 2) а горачимъ и жа
ловнимъ шплаканїемъ, пылнѣ внимаючи послѣхати, и нежеви
тноко сѣ тѣломъ тѣстѣ знайдовалисмѣса... (ст. 22) наймил
шїи сѣс и бѣже мой, повѣжѣ ми чѣмѣ та такъ смѣтнаго
вижѣ: іакогомъ та нѣгди не видала, и неслышѣ ижѣ вершѣк
сѣа ити до Іерѣсалима до Жидѣвѣ, а шни тѣбе колѣко кротѣ
забити хотѣли, и слышѣ же тамъ хоцѣишѣ пасѣхѣ исти...
(ст. 82.) Ѣ сѣс мой наймилшїи, нехотѣлесѣ ма слѣхати,
мѣтѣи и слѣжевницѣкъ своѣи, захотѣла ти сѣа вило до того не
щасливѣго Іерѣсалима: неіакогомъ та днѣа вѣчерїишаго ви
дѣла.. (83) Надѣже моа, и свѣтаостѣ очїи моихѣ, кѣтѣкѣ
мой найслѣчнѣишїи, и найзапахнѣишїи и найвѣдѣчнѣишїи,
то жеѣ вѣ прѣтѣкомъ часѣкѣ оувѣнѣлѣ ѿ прѣнайслѣдшїи мой Ісѣ...
(107) Ѣ проклатихѣ панѣѣмъ злїе слѣги и немилѣстивїи, надѣ
оумерлымъ змилѣвана не маютѣ, шжѣ кѣда минѣ смѣж
ной, шожѣ маю чинити, ижѣ нѣ ѿ кого на свѣтѣкѣ не могѣ
вислѣхѣнаа бити, ѿ наймилѣсѣрднѣишїи сѣс и бѣже мой, ѿ кор
митѣлю и патрѣне мой найласкавшїи, чѣмѣ такъ зѣбитѣ
(108) шѣтавилѣсь ма Мѣтѣс и покѣрнѣю слѣжевницѣс свою,

самъ еси оумераѣ, а мене живѣю в' такомъ смѣтѣсѣ и ташкомъ жалю на семъ свѣтѣкѣ вставилъ... **Ѡ** пасности нѣнаа помози ми шплавивати... (109) в широкостѣ земнаа розстѣпитиса и пожри ти^х зли^х и проклатихъ оубійцовъ; в габенно морскаа вилий нынѣ; з'верговъ, и витони родъ невдачній людъ жидовскій... **Ѡ** любимїи Панѣ и Токаришки мон; видите горкю мою (110) в'кдѣс и жаль которїй нинѣ терплю, южъ и Ѡ сего часѣс недзною и оутрапле^нною вдовою зостала... ктожъ мене смажнѣю присмотритъ и Ѡ слезъ горки^х (111) оутолитъ .. (121—122. Перемїна тїла Ісусеового по знятю в креста під дотиком Богоматери, сов царїці Ірина).. (135) **Ѡ**м'кхо^в и жарто^в спросни^т вистер'кгаймоса: жартовъ, гн'квѣс, шшканаа единъ другого и и^ннихъ гр'кховъ танцовъ вшетечен'ства стереж'кмоса...

ст. 136. **Ѡ**казанїе стаго М'чника Никона, на колицѣкѣ Люда предалъ Хрта. За ѣ. сребникъ, а вкождомъ сребницѣ по вї. литръ ..

ст. 137. **Ѡ** житїа ст'ыхъ Ѡцъ, сказанїе како претерп'к Хртосъ Гдъ нашего ради спасенїа. Старцѣс единомѣс стомѣс, иже всегда размишляа страданїа Хртова горцѣк ридаше, ависа Хртосъ и сказа емѣс подроbnѣс како претерп'к... (у д-ра Франка, Апокрїфи II, ст. 236—7).

На 144. **Ѡ**їю Пассю или **Ѡ**страсть Гдѣа нашего Ісъ Хрта начертавъ Григорїи Меленевичъ мпп: **Ѡ**кончивъ рокѣс вжїа **Ѡ**п'сї. (1790) мїа Існїа днѣ кд.-го.

Пасїа та роздїлена на 3 статї: (ст. 37) **Ѡ**статїа втораа. Потомъ нашъ Милостивїй Избавитель новїй законъ оустановилъ скдши за столъ... (ст. 85) **Ѡ**статїа третаа. **Ѡ** шестой годинѣк на лобн'кмѣ м'кет'к Ісѣа и снимъ два Разконника. .

25. (№ 250. Opisanie zjazdu na synod Do lwowa w Roku 1629 Na dzien 20 octobra. wedlug Uniwersalu Króla JE o M.

2 л. Q почерком 1-ої пол. XVII в.

Напрзод дня 23. octobra Władyka pinski przyjechał. Dnia 24 władyka przemyski. Dnia 26 w piątek xiąże zaslavsky y smo-

trycki у smolenski у Morochowski Władykowie przyiachali do Lwowa... (дуже цікаве дрібними поміченнями літописця-очевидця. Казнодія Бембус¹⁾ положив в основу свого казаня напис на хресті:) Hebreyski grecki у nad samą głową Pana Chrystusową był łacinski iako zacnieyszy. potym wyniosł wschod aż pod niebo, а potym zachod nad wschod przelożył. Piotra Swiętego Apostoła А poniem Papiezow głową widomo... (обор.) wiary krzescianskiey byc twierdził А patryarche Carogrodzkiego heretykiem publicował, а Vnią bardzo zalecił, у swoym polakom cześć у szanować tych którzy są w Vniey usiłował у prosił, у іęzyку slawenski у naboženstwo iego zbawienne у sakramenta byc vtwierdzał... (князь Заславський завзивав і Брацтво львівське, щоб ставилось разом з уніятами на замку — але сї відмовили, що се належить до найстаршого духовенства. В понеділок уніяти скаржились на кухарок руських і вірменських, що їх поганцями по вулицях називали і проклинали — уніятів легко було пізнати по широких мантиях — за се кілька кухарок на замку осадили... Вторник на службі Мороховського у білих монахів-домініканів (?) перед руською іконою Пречистої було багато вірмен і руси; в середу уніят. митрополіт позичав собі риз з Брацтва, того-ж дня уніяти з митрополітом оглядають новопоставлену міську церкву Успенія, витані Брацвом і православними з Вільна — гостина і розговори у пароха отця Боярського, суперечка Смотрицького з Древінським. В четвер єзуїт-казнодія хвалив уніятів, а противників гудив. В п'ятницю вільняне з князем Пузиною і Древінським були у уніятів, щоб вчинити волю королівського універсалу: просили о „praszpurk“ для патріярхи, за якого згодою вчинять все, що тільки захотять король і уніяти. Дневник кінчить ся вторником і згадкою про смерть кн. Заславського 14 падолиста — Laus Deo. (Передруковав D. Zubrzycki — Kronika m. Lwowa 267—271).

На 2-х інших листках занадто обрізаних горішнім краєм протоколярні записки скорописом в два стовпці з дїл Львівського Брацтва поч. XVII в. проти унії після брестського

¹⁾ Видано п. з.: Wzywanie do iedności katholicckiey narodu ruskiego religiey graeckiey. Kraków 1629.

собору. Ё се мабуть уривки якогось брацького меморіялу-протесту зі зсылками на ріжні акти — 1610, 1593 і 1599, без кінця.

Польськю-руські Зборники і Пісенники.

26. (№ 181.) Польськю-руський ркп. кін. XVIII в. на 75 лл. 8-ки в тектуровій обложці.

л. 1. Початок польськюї Різвяної гри, дуже затертий, що ніяк відчитати. (обор.) Stach Mowi. Bartosu Kubaszu wstancie wstancie Bracia. Anioł Bozyi Zwiastuie Do Betlieiem.

Bartos wstaie y mowi dzie,

Kuba wstaie y mowi dzie.

Stach pokazuie wo wo wo.

Bartos muwi o io io io iaki że un straszny iakie un wielkie zemby ma boięsię zeby un mię nie ukasił:

Kuba mowi. O niedał ze nam spac Boday mu zdechła mać; Stach mowy. Oniebuycie się bracia, chozmy my do niego Podzienkuiemy... za iego nowine... Do Anioła y muwią (dzięku-)iemy tobie (л. 2.) Garganielu bozyi za twoią nowynę... (л. 3 об.) Chłopiec krulewski wchodzi do y(z)by I muwi: Pozwulcie panstwo u swoyich progach nieudolno Rozkrzewic mowe prawda że Dodzis Swiat zostawał jednostaynym a teraz przez nowo narodzonego pana Nad wsziskich niepomyślna Godzina okazuie sie. Daycie dla iegomosci krula Krzesła: y postanowi stołek czili krzisiło.

Krol wchodzi do yzby I mowi chodzonci po yzby:

Coto iest, Coto iest, Coto iest

Jam krol monarcha: Chtoz mi się sprzeciwi; że mnie piersi krulowe prawie takie dziwy... (Рабиня — Фермаршали — різня дїтий за дверми намічена співом фермаршалів — чорт; козак і жид говорять по українськи, мужик — пан, циган — циганчук).

л. 23. Moskal wiedzda do yzby nakoniu y spiewa: Hey zdonu zdonu zdonu da po sinomu moru —

Wony piesięki poiut padlulukiwaiut, padlulukiwaiut

a nastarszym ba iaram wsiu załobu kładut, wsiu załobu kładut. (обор.) Kak chrystos narodiłsa

a eroduszko sukyn syn ukrutiłsa... (л. 24 об. до цыгана :)
A prawda poznaw, szczo ia twi pan.

Mowi Cigan staryi.

Ot tak to panowe naszi lyczat — a na dobre cwiczat natryndy kuryndy. (гл. Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. т. 72 статья д-ра Франка, Український вертеп, ст. 25—45. Початок гри загадує особами інтермедію в ркп. Импер. Публ. Б-ки в С.-Птб. „Польск. О. XIV. 12.“ Dramat o narodzeniu Pańskim.

л. 25. Слово в зєвренїи пекла. Єгда хїтось ѿ мѣртва^х всталъши пекло зєврилъ. (скорописом.) Люциперъ мовить до ада: Знаю я аде ш томъ хїтк много Причинъ ижъ шнъ естъ ѿ колѣна давидова шарѣинъ синъ: котори самъ себе синошъ божимъ именуєть и человекко... (пор. ркп. № 212 а. і Зап. Наук. Тов. ім. Шевч. т. 81 в статї д-ра Франка „Слово про збурєнє пекла“, ст. 13—31.) Слово без кінця, доведене до сцени (л. 39 об.): „Хїтось блиско приходить и мовить. Гдѣ крѣпость и силенъ Гдѣ силенъ во брани возмѣте врата князи ваши и возмѣтєся врата вѣчнаи внидетъ до васъ Црѣ Слави; Хїтсь третїй разъ благословить и мовить.

л. 40. Польські колядки: 1) Abrys zakonnego dziś ubostwa: bierziesz zycia moy Panie: Lezysz nie w Pałacu nie na materacu, Barług twoie posłanie, Rysujesz ten abrys na Sercu spisz Jezu moy nie na Kobiercu Lecz na sianku we źłobie.

2) Źlob twoia lektyka w ktorым się zamyka: Bostwo...

3) Z dalekiey wkrainy aż do palestyny Pastyrze się zbiegają...

4) (л. 40 об.) Do nug Twoych się zniżamy...

(л. 41.) Wziwszy zatym skosza Franek obarzanek stach masła garnuszek, kuba worek gruszek, kładnie panu po koledzie; Giesli tego mało Będzie dam jabłuszek.

Mazur mowi Heyze moja do oboia i do piszczałeczki, dla tey dzieciąteczki zagraj że mu miło. Chętnie miło coby się znamy uciesziło to panięteczko...

л. 41 об. Dłużniey pro 1788 an... (л. 42) Ihnat Aptosz za 2 Pogrzeby złt. 4. gr. 2 odrobie... (обоп.) Maruszka Moskalska za два pogrzeby złt. 4... Muszczycha за 3 Pogrz. złt. 10; Pilipiec po Iwanie за 3 Pogrz. złt. оśm... Kuzio Sopiłka за matke 4 złt...

(л. 43.) Fedko Szeyda Pawlow lesny z lasa za pogrzeb zony zlt. pol. sześć.. Hlupczycha za męża Timka pogrzeb trzy złote. Kowalczyk na chałupkach za Pogrzeb Brata zlt. Pol. cztery g. dwa... (обор.) Jurko Pron za slub (поправлено з pogrzeb) zlt. 3...

л. 44 форми писем до епископа і духовних чинів.

л. 47. П'кснъ Скитова. Облудне ноци и Дни шпалакне — якъ цїевїе нїевидзе мое сердце кохане якъ тенъ часъ прждзїе. (вонецъ.)

— Ты п'ксни почтимъ немолчними гласи ш неизреченна Дїо марне...

— ш монархине имя твое слине повсюду...

л. 47 об. Ё неизче(р)паемїй кладязъ мїсдина...

— Ранскїе цв'кти преслична лел'їа.

л. 48. Наоука до пшсѧъ Ѡ святаго Ѡца Зосима. Первая наоука. Я первій Денъ где оуподоклашъ совѣ м'ксце на пасѣкѣ: возми горща и поиди на воду текущю... (розходить ся о то чи місце вогке.)

И знову рѧна ковны положи на то^м м'ксцѣ горчокъ переверни... (чи через нїч оеяде мвого роса.)

(обор.) Гди будешъ пасѣкѣ становити стакъ наво-стокъ...

Я гди поставишъ пасѣкѣ поиди вполе и якъ шбачишъ камень малїй исхилиса и шз'ми его до пасѣки и мовъ такъ якъ той камень твердїй и неможетъ н'хто оугризти такъ жебы немогъ н'хто монмъ пчел^н н'кчого злого оучинити, якъ той камень твердїй и зазаклїй такъ жеки магнїе оуроки зазакли шовѣ немогли найти на мою пасѣкѣ божією помощїю и всѣми небесними, и д'кїствомъ ст'аго Зосима...

л. 49. Бѣторда наоука на Яннино зачатїе. На зачатїе Престой вогородици прїиди до пчелъ и поторкай вѣ оулії каждїй...

— Ст'аго Зосима ѣ. наоука. Вечеръ рождества Хрїтова. Достанъ ривѣ сцѣкѣ и головѣ оуживон оускчи исши и схован... (потерти з ікрою і медом і пчолам дати — заговор.)

л. 50. Наоука четвѣрта на стїй вечѣрѣ. Оувонди до пчелъ и постави пчеламъ удуси вошчинѣ и медѣ хочъ трохи наготїи и розсити...

л. 50 об. ѳ. на святи вечеръ. Тогожъ стго вечера возми кутк скилка зеренъ три рази и каждый страви...

л. 51. наука ѿ. тогожъ стго вечера. Икъ люблю га ба достоннью и пречистью ццъ матеръ вжю.

л. 51 об. Наука ѿ. о мотелицк стго вечера и гнилицю. Оувонди до паскки и покаждиухъ пчелаухъ оудри и закопай подъ порогомъ...

— 8 наука. Когда поставишь паскку в'поле...

л. 52 об. Наука ѿ. та На свтйй вечкръ. Прйти стимъ приколотнемъ до паскки...

л. 53. 10 наука на рждтво Хртво. Рано вставши в печи запали и взми меду...

л. 53 об. 11 Наука На стйй вечкръ в'оавленскйй. Когда воду святиатъ идижъ до цркви и взми первйй разъ води свщнной...

л. 54. в'. випускай пщели свои на стго шлкъвца. врижъ дернукъ земли истравою посередк паскки и тое дерно на чтири оугла шобъ було...

л. 55. Наука гї: Пускавши пщели возми крестъ оу рвки и благослови крестомъ...

л. 55 об. дї. До тогожъ и сие глаголи: на васъ пускаю родитки мои милыи на в'кльи цв'кти и на всякие цв'кти; на чтирии части св'кта.

л. 56. еї. наука. Сотвори крестъ издрва егоже вилъ и закопай посередк паскки и напиши на немъ молитву Гди исусе Христе сие вжйй разршившию всякия д'кли вражии (пропущено, я. в.) злакъ тварей имени твоємъ Щца и сна и стго д'ха аминь...

л. 56 об. зї. Наука на благов'щеніе престон д'ци. Будъ оу церкви рано на оуснощномъ и сл'жвен в'жон и достанъ проскурю...

л. 57. зї. Наука оу свботу великоднюю недели стр'етной. Когда запалатъ оу вечери на цвентари шгонъ, взмижъ того попелу а тимъ попеломъ...

л. 57 об. иї. Наука на вознесение Хртво Гда Бга нашого Іса Хрта. возми древо якое ковакъ исцеркви и принеси до паски...

л. 58. дї: наука. На воскресение Хртво. Рано оуставши понди до церкви и по стр'едни и по сл'жвен в'жон; понди на воду текущю...

л. 59. Нумеро ѿ: Молитва шдурокувъ допасѣки. Мои
prezely вѣню помощию и всѣхъ сѣихъ...

— Молитва ѿ насланиа чужихъ пчелъ. Бо нима... Мо-
литовъ ради пречистаи богородици и всѣхъ сѣихъ...

л. 59 об. На воскресеніе Хрѣтово Гда нашего Іса Хрѣта.
Приди до пасѣки и возми тои медъ цюсъ наготовалъ зво-
щинами сѣого вечера...

л. 60. Якъ перши разъ рон изулина иде... возми где
путь конское...

— Piesn Swiętemu Antoniemu; Jak byc powinna
Boskiey opatrności, Bondz pochwalona bez okoliczności...

л. 60 об. Пѣснь великопосна. Родъ жидовскіи за-
твореніи ѿ Хрѣта естъ ѿпущеній...

л. 61. Не плачь рахилъ зра чада цѣли неждаесть:
но процвітаесть... (оборот.) Перестанъ ридати печалнаи мати
нетривождъ сѣдца хочай мордерца.. Почто горлица слезами
излитса смѣтне волаесть, тажко вздыхаетъ... (В. Перетць,
Историко-литерат. извѣдванія, I¹, ст. 364.)

л. 62. Богомъ избраннаи мати Дѣо
Бѣтроковице Дѣвствомъ похвалнаи
Пречѣтаи влѣце... (В. Перетць, ор. cit., ст. 384.)

л. 62 об. Пѣснь престой Богородице Царице Пречи-
стаи владичице...

— Пѣснь престой вѣци. Милосердіа двери ѿверзи
намъ...

л. 63. Чесо ти ради млѣче вправила въсггү свое
срѣце; Непотреба скорби имѣти лѣьше врадости жити...
(пѣсня свѣцька.)

л. 64. Ісе мои прелюбезніи сѣи сладосте єдина вскор-
бехъ оутѣха мои радости...

л. 64 об. Пѣснь воскресенію Хрѣтову.
Изидѣте Яггловъ лики
во стритеніе владичице...

л. 65 об. Пѣснь сѣому Івану. Ивана богослова
ивритора сладка мова; Достоинно можетъ воспѣти ниже
мало косувалити...

л. 66 об. Пѣснь свѣтова московска.

Яхъ ретушки (2) холоднѣе водюшки; хотятъ менѣе по-
топнѣ смилитъ Другомъ разлучитъ. Яхъ нѣтакто разлучи-
титъ какъ до кувѣи случитъ; а вмоего батюшки три зе-
лоніе сада, впервомъ саду оу зелономъ тамъ зозула куєтъ,
...оу третомъ... грушіца стойтъ; а подтоєю грушою красна
дѣца сидитъ; Горко плачетъ и ридаетъ гземли припадаетъ;
красовица Діевушки приходѣтъ гретюшки.. (л. 67.) за-
тимъ милии нѣвижитъ если его кто дѣержитъ; а первая
красовица та задѣержуєтъ а вторая красовица лошати
сѣдлаєтъ; Я третая красовица двора спроважаєшь; буду
грамоти писатъ буду служуи послатъ а моего батюшки
калавуръ на двори; в фицѣри спалашами все салдати со-
рѣжомъ.

л. 67. Пѣснь свѣтова. Яхъ дюца (1) куміна другъ
куміна! што по полю ходила другъ ходила, а біелии лонъ
свала другъ свала...

л. 67 об. Пѣснь свѣтова. Яхъ ви браца ви браца
ви товариши мои холостнѣе молоднѣе оудолнѣе ви мои..

л. 68 об. Пѣснь свѣтова московска. Вѣсолъ ѿ
вѣсолъ во нинѣшнѣи денъ видѣлъ ѿ видѣлъ надежду
свою...

л. 69 об. (idem.) Самъ панъ самъ панъ самъ пнетъ
гѣлаєтъ менѣе младієхенку гүлатъ нѣспуцаєтъ...

л. 70. Во имя Ѡ. и с. и с. д. Икоже стій авертїи
силою твоею Гди вопустини оукроти лва тако и ти Гди
вже мои оукроти снѣ трасавици во мнѣ раву твоему имѣ
ѧ: † лелѣю; Ѣ. † немѣю...

л. 71. Воспой воспой соловей: Ѣ: шухъ радъ жекъ
воспиватъ: вменіе голосу нѣтүти Ѣ...

л. 71 об. Пѣснь стїимъ апостоломъ петръ
и павлу. Истинная Двойце, во мѣри іакиса петръ теп-
лѣйшій любезнѣйшій...

л. 72. Гвалтомъ зната свита кровію злита.. Нестер-
пимїи днесъ новини нѣк настали же неслихали. Здвигну-
ся днесъ народъ оувесъ.. (обор.) Шедше брани движутъ
страни.. (л. 73.) Вѣчній царю миръ намъ даруй..

л. 73. Пѣснь вознесенію. Гдѣ вознесся на не-
веса ннѣ а дүхъ Стїи сниде в крилк голубинѣ...

л. 74. Трѣби гласъ подимѣмъ пѣснь нову воскаѣк-
нѣмъ во стѣхъ стаго сокрасно прославимъ... свѣтѣ Ни-
колаю...

27. (№ 143.) Реп. кирилицею на 55 л. мал. 8-ки, (бро-
шурований в лист з реп. типика кін. XVI або поч. XVII в.) —
(л. 55.) Wypisał tę Xiażkę Jan Lewicki Popowicz Choczeński Be-
dący Derektorem w Woły. R. 1777. Miesiąca marta Dnia 17 w.
s. k. Рад' птах' цю Гнѣздо довршил'. и довил'. Так и ја.
Рад' цюм концѣ книзкѣ зчинил'.

л. 1. Polonica interpretatio vocum. Vocabule (!) in Varia
materia. (Рідня, військо, власти державні, духовні.)

л. 5. Вопросъ. Иѣкъ" был' Моцныи Голїадъ шлєрим'
Ѡвѣтъ. На Голїадѣ был' зворъ и змѣди из' желѣза ꙗѣ.
ѡвѣтовъ. а в' копїи х̄. ѡвѣтовъ желѣза. а самъ Голїадъ бы^л
на ѡ. локоть звышъ и на плѣ. а Дѣдъ црѣ бы^л маленькїи
и бѣ^л жаднои зрєи зєви^л его. а ꙗѣ Голїадъ смѣр. а Гєдєш^л по-
разил' во'ска поган'скы своими трома сты р̄. тысячїи лѣ.
тиса^л. кро^л же^л и дѣтїи и д̄. црѣ зєви^л. шрива и зива.
и зєва. и салмана. За попомїю Архїгла Михаїла. Посла^л
Бѣкъ Глєда Прорка до Црѣ Дѣда. и рєч. кыбирѣ" собѣ цю
хцєш... (яє в реп. № 102...) и смѣрло людїи ѡ рана до шѣк-
да ѡ. тиса^л. Тоже архїглъ михаїл^л шповид'ка^л чѣвкѣ ма-
нѣви и женѣ его зачатїє Самсона сил'наго котрѣ" мал' і̄.
волосы агїскїи на главѣкѣ своє". котрѣ" великы чѣда чинилѣ
моцїю своєю...

л. 5 об. Вопросо-одвїт: Скотрѣ" повѣтѣ" были і̄. кро-
леве котрѣ принєсли х̄ѣ дары — Дла закон причины аплѣ
Ѡома не приспѣл' бы^л на погрѣ^б П. Дѣвы — Иѣко былѣ най-
денѣ" крѣтъ х̄вѣ (царица Єлена змусєла темницею жидѣ Юду
вєзавати мїєтцє; по найденю крєстїв Юда окрєстїв ся іменєм
Кирїяк, а відтак був єпископом єрусалимським. З гвєздїв зро-
бив золотник удила царєвому конєви.)

л. 6. Дзєоновъ сила изображена здѣ. Бѣга славлю истин-
наго. лю^л со кайро^л собираю — Мѣртвы^л плачѣ. тѣчѣ гоню.
Дни ѡ. возвѣщаю.

л. 6 об. Иѣкою смѣртїю смѣрѣ Самшо^л. Samson miał na
Głowie trzy włosy Anielskie. a taką moc miał. że mury wyla-

mował. Potym zona iego. nie kochała go. bo ynszego krula kochała. y namuwila tam tego krula aby go ubil. a tamten odpowiedział że niemoge ia to uczynic bo bardzo iest mocny twuy Męż. Ona mu taką rade dała. Przyidz którego czasu do niego. a ia mu nim ty przyidziesz te włosy wystrzygne. y w ten czas zabiesz go. y tak się stało. Samson nie widząc tey zdrady. bo zona iego w ten czas barzogo kochała. Un położył głowe swoią na Iey kolanach y usnoł. a ona mu te włosy wystrzygła. Wten czas tamten krul przyiechał. Samson ocuciwszysie mocy iuż niemiał. Tamten krul kazał mu oczy wyłupić y pusić. Un nieboraczek niał sobie wodza i chodził zebrząc cały rok. Potym wodz iego upominal sie zapłaty. on powiedział przyprowadz mnie do mego zamku. y przyprowadził go. Muwil Samson postaw mnie przy tey wiezy co na niey iest złota galka bo ia taki mocny teraz ziedzem iak y pierwey. bo mnie iuż włosy wyrosli te trzy. co ich ostrzyżono. teraz mnie już tam niepoznaią. Y przyprowadził go pod te wieże. muwil iemu Samson. uciekay ztąd. a patrz gdzie ta galka upadnie. zebys sobie ją wziął. Tedy samson iak dzwignie tą wieżę az wszystko miasto upało y iego tam zabiło. a wodz wriął sobie te galkę.

л. 7. O piekle y mękach iego. Choruiąc raz Święta Franciszka od nieszporney godziny az do komplety odszedłszy od siebie. od Rafała S. aniola do Piekła w duchu zaprowadzona była. co tam widziała samaz Spowiednikowi swemu szeroko wypowiedziała. my tylo kылka rzeczy przedniejszych położemy.

л. 10. O czystcu iako go widziała Święta Franciszka. Godna y sluszna to opisać co Pan Bog tey Swietey sam przez sie ukazał.. (л. 12) Te dwa Rozdziały wypisane z żywota S. Franciszki rzymianki ecc.

л. 12 об. Сочисленіе книгъ шбоєго завѣта.. (л. 13) По сихъ же. Сенека, Бесѣды, Прологъ, Велик Минея, Аристотелъ, Платънь, Бергелъ, Порифладеъ, Плутархъ, Платонъ, Четанкъ, Девтерій, Випрїанъ, Кирилъ, Калистъ, Исидоръ, Цицеронъ, Слово ш Дѣк, Бразмъ, Лимонарь, Патерникъ, Лохнеръ, Шпан'неръ, Зерцало, Метафра°, Бертоградъ, Мархантій, Бароній, Кедринъ, Евксвій, Θεωдоритъ, Дел'рїй, Шкне'л'ин, Прдентїи, Бисеръ, Лѣкствица, Бѣнецъ Хѣъ, Рспертъ, Цесарїй, Гоаръ, Специменъ, Геминїан, Сократь, Педагогъ, Никифоръ, Житїе стѣхъ, Вел'лардъ, Дс-

рандъ, Зерцало любве, Микрологъ, Макрій, Кавасиласъ, Юстиніанъ, Христофоръ, Іеронимъ, Корнелій, Зерцл^о Бгосло^в, Слово ш Тр^оци с^т, Назіанзинъ, Історикъ. Рск^х Іменъ книга^х т⁸ е^о сто м.

л. 13 об. Чѣда пр^той Б^ги междѣ Енкл^ами Проркиами Поганским^х. (всѣх 17)... Тыи чѣда выпи- саны с^т з книги. котра называється Новое Нѣо.

л. 17 об. В котромъ Рокѣ житіа своего Дѣца Мрїа змишла з' свѣта — (і инші питаня о рїчах Бого- родиці)... Те niektore Ubiory Nayswięszej (!) Maryi Panny. ktore sie znayduią na tym swiecie na ruznych mieyscach Wypisane są z księgi ktora sie nazywa Zywoť S. Panny ес.

л. 19. (Толк притч Мат. 13 — 77, 21 — 87, 22 — 89, Псалмів деяких).

л. 21 об. (Катехично-біблійні вопросы-одвѣти: конець світу 8001-го року).

л. 22 об. (Серед книг, які мають бути в кожній церкві вказані: Календар, Рѣскы и По^ч. П^ксни.

л. 23. (Готицькі краснописані букви.)

л. 24. Тол'кованіє на Псал^мы дводкы. списаное з' Псалтири толковои кїєво-печерскои. котрыи сти^хи нераз^мны. в' Псал^мк^ѣ ѿ. И вѣдетъ іако древо и пр^ч. Тол^к. Чл^к древо насажде^но при вод^к кре^{ст}...

л. 43 об. Зде вставіиася нѣкотрыи сти^хи (з Піснї- пісней.)

л. 44. Тѣ кладеса кождомѣ Псал^му написаніє до чого котрыи идеть... (вказівки на алегорії або зміст кожного псалму).

л. 52 об. (продовжене толків на менше ясні стихи псал- тирі.) — (л. 55.) Совершиса книжица сіа. в'ненже сти^хо^в столкованы^х е^о р. ѿ. и ѿ. Толкованы з' Псалтири тол'ковои кїєво-печерскои котры сти^хы нероз^мны с^ттъ.

л. 55 об. Іисус. Христос. Марїа, в' ч^тк^ѣ тых^х Іменъ Псал^мы сіа (: 41, 74, 11, 60, 15 — 145, 38, 110, 42, 64, 86, 133 — 100, 57, 109, 129, 126.)

28. (№ 212.) Зборник ріжних почерків — польських, кирилицею, скорописом — переважно дуже невироблених поч. XVIII в. на 91 лл. 8-ки без оправы.

л. 1. 17(1)0 (!). mesonca Junia dnia 27 podnakwaszo była sariha skozakami... skymy była tamze y moskwa y syła sarihowie pogynelo y gnali za nymy aż do beresteczka a drugy z nymy gnali do sokalia. (гл. 30 об.)

1734. mesonca maia iak moskwa skozakami bili sie ale poliakuw syła pogynelo... (Дальше неважні записки.)

1 об. Oratia na Narodzenie Panskie — (всѣх 3, третя без кінця, бо нема 3 л.); (л. 3.) Oracia nazmartwychpowstania) — (3 ріжні орації); (л. 4.) дві орації різдвяні; (л. 5.) дві орації воскресні і т. д... (л. 10.) „Бєлїкєа радость не^олиханага Днїа нї^нкшнаго Ѡкривлє^тсє... алков^кмь прє^тв^кчноє Слово бжїне... вст^пнєть (обор.) вживотъ прєчтєи и прєклагословє^тнои пани... сєго новоро^ждєного х^та шєпрокадити а внєв^к іємругєу^ском лицє єго в^кчнє шглядати чого живчє слєга Сє^ркєвнї”.

л. 11. х^то богатъ то всѣмъ братъ.

П: Многє вст^п всѣхъ сакрамє^ттовъ: Ѡ. сє^тмъ... (Невєличкїй катихизис о семи тайнах скоронисом.)

л. 19. Хл^ква и в^сѣмъ людє єго числомъ т^т. и нї. сє^тмъ вси причастишєса.. (о значїню Мєлхисєдєка) — скорописом.

л. 19 об. Слово прєкєд^наго Мо^с сє^т... (Исп)ов^кдаю Гд^с бж^с прєчи(ст)о^т мєтєри и всѣмъ стїмъ... Ѡчє чєснї^т ижємъ нємїловл^т (Гд^л) Бг^д мєєго зє всєго сєрцє... (формула покєаянїя — крєвл.)

л. 21. Кєпрєсъ котєри д^д. пр^ккъ на зємлє. Ѡв^кт^т — адам^т. єгда сотворї бж^с адам^т и вложї внєго сонъ и речє єм^с адамє чтє єсї вїд^кл^к. шн^т рек^т вїд^кт^т т^т гдї на г^кла^к в^к мєєї на крєст^т распєтє. а пєтра стрє^т глєва распєтє пєвлє камєнїє^т погонєна. Кєпрє^т. Истїна Ѡ зємлє вєснї и правдє снєвєсє прїнїчє. Ѡ. Івлн^т прєдїтєчє... (Сє ряд вєпрєсїв на бїблїйнї, цєркєвно-їєсторїчєвї і лїтургїчєвї тємв.)

Лїтописні записки 1620—1715.

л. 30 об. 1710 Moskal poszed z polszą — Podbendero miał batalio (л. 31) boreyko wielko sturkamy y zordo y zwoiewodo

kyiowskim. nadprutem. tam moskwy syła pogynęło Gdyby moskal nie przeprosił y zgodę y pieniądze Dał. y nogy by ich nie stało...

(л. 31.) 1715 Pogłowizna Była za krolia awusta Od gospodarza po złotemu, od parobokow (!) Po złotemu. Od chłopcow po pozłotego. Od gospodyn, od komornic, y od kucharek po puwzłotego. a od gospodarskych synow choćby i zonaty to nie nie brac. y kapłan swyckym. y ruskym nie nie daie... 1710 Kyiow Pogorzał alie nie wszystek, tylko monastyr peczersky y na padolie cyrkew (о6оп.) Pogorzała to sia działo za cara piotra alexeiewycza fundatora zamytropolity y iosyfa zakrolia polskiego awusta...

1512. Monastyr Krechow fundowałsia. Za Stanisława Sobbeckiego hetmana y za (32 л.) krolia szygmunta.

1620. Na cecorze hetmana sobbeckego zabito miesonca sierpnia Dnia 2 y iako adam spiatma władykamy Berestecky y włodziemirsky krul terliecky, mykołay rogoza uniia od rymu wynesli od papieza Klemensza za trzeciego krolia Zygmunta.

1647. Słoncesia mieniło y zacmienia było. Sarancza wielka była...

1648... chmielnicky woiował zemie polske podelwowem y podzamosciem stał obozem...

(32 о6.) 1650 Powietrzy wielke było długo. 1654 Zacmienie słaça było wie srode sierpnia dnia Drugeho tegoż Roku był Sieym wbrzescu litewskym.

1655. Moskwa była wkorone Polskym y nad posuzy (?) y tam zbytky wielkie czynili.

1657. wiengrzy byli y wszędzy ubrzescu litewskym y iak opanowali miasto y około miasta wał sypali Starszy polkownich był jendzy Gawdar. powietrzy panowali.

1662: mesonca Maia Dnia 20 Mroz był wielky zyto popsował y snig był wielky. zyto koszono a hreczke siano. tegoz roku pogłoweczyzna (л. 33) była tak y duchownim y Rymskych, y ruskych y pospolitych ludzy.

1663. Matka Krulowa Sobbeckego wmarła.

Tegoż Roku szelony włosky zrucono a złoto zabrali miedziane robiono.

Tegoz Roku zwiaky byli ystali obozem Pod Jaworowem. był im pułkownik Swyersky.

W tymże roku wkrainu zburzył Czerniecky.

1664 lubomirsky skrolem Kazimirem woynie miał.

1666. zostawiono Mochowskiego Reieментарzem nad woyskiem. a on nie zechciał cicho na tatar poszed. Tatarowie na niego (o6op.) wierzyli y rozgromili woysko y iego wzeli pod radziwilowem.

1668. Dorszenko statarami Po podhaycami oblegli hetmana sobeckego. y pomorzany y zboryw dobyli y z gode uczynili hetman statarami.

1670. welwowie prognostek Był popodwał jedna krwawa woda a druga była pospołu. y slionska szli y zniesli.

1671. Władyka wniezdziec zylilwowsky(m) szumlanskym wynickiego skatedry wygnał. Tegoz Roku seymie Dekret wydał krol michał kazano wstompic szumlianskemu. a odac swistelnieckiemu katedre.

1672. monastyr Besiady zakładano.

(л. 34.) 1677 Turcy Kamieniec wzeli Sierpnia dnia 7. a lwow okupił sia y monastyr krechow.

1677. Pogłowsczynna była Drugy Raz za krolia michayła ktory krolował try liata y pomar... szengeryn.. turcy fundytus. zniesli y woysko Rozgromili kozackie y moskiewskoie.

1674 we lwowie y wszendze Głód Był wielky iz ludzie zgłodu puchnieli y wmirali. Tegoz roku Czwarty raz była pogłowczyzna.

1673. Hetman Sobecy podchoceniem zbuzył obuz turecky.

1676. liekyca Była na sobeckiego na krolewstwo u post wielky.

(o6op.) 1677 Miosonca Julia Dnia 16 zbaraz Turcy zburzyli awgusta Dnia 26 podlwowem tatarowie Gonilisia zkrolem sierpnia Dnia 2 we czwartek podgayce wzeli. tegoz roku naboze narozdenia ludzie boso chodzili ze było ciepło.

1678. Dnia 8 oktowra obozem podzurawnom oblegli krolia Turcy a z gode z nimi uczynił. Dał pokuy y wrodzay był.

1680 zymy nie było y liato Dobrze na wszystko zyta nieplenne było.

Tegoz roku decemra Dnia 18 w sobote kometa była nastala nazbyt wielka y trywała Długo.

1683. Турцы воіювали на cesарзя Chрысціанскаго аз wstomпы награнице (л. 35) але му krol sobecky napomoc przybył y zwy-
cenzwo otrzymał podwydнем.

1686. Miasta Czense zapadłasia ktore miasto zowiesia nie-
apolin.

1690. wrzymie nastal papizem na ymnie panalek zorodzenia
hyspan ktory miał liat siemdziesiont od tegoz roku niebyło wro-
dzaiu słusznego ani pokoia Coroku tosia drodzy kazda recz y po-
datky na czudo wielky podymna bywali az doroku... (sic.)

1683. Od tegoz roku ze podymna było wielke zesia liu-
dowie niemogli wypłacie.

1696. Był poseł wielky moskesky wie lwowie Dokrolia od
carewny sofiiy ktora zgone nczyniła szkrolem sobeckym y ten
poseł (обор.) poszed Dorymu szeremetom od tegoz roku pocza-
losia Drozyc Długo.

1696 (дата короля Яна III). zyto było po zł. 26 a hreczka
po 36. w tymze roku novembrza 26 przemysky wladyka wie
lwowie obwyniony plutnem zgorzal a spowia(da)lsia w iezuity.

1700: Na S. Truycy uwarszawie naunio przysogał wladyka
lwowski szumliansky w tymze roku Cerkew lwowskie mieskie ka-
zal odbyiac mury waliac. y sluzyl na S. potra.

1701. Februara 26 ajerey Byskup Do lwowa wszedł y slu-
zyl. (Сюда належить еще 1 листок з рки. № 212 а), з ро-
ками 1683, 6, 1690, 1, 6, 1700.

л. 36. Єказанїє ш бражникѣ. (скороц.) Члѣокъ билъ
єденъ нмѣ ємѣ бражникъ которий завше пикаль на каждый
день и в неделю: и во празники Гѣдкнѣ Я за каждымъ
кѣфлємъ бѣл котроци прославля... (по смерти занесли ан-
гели його душу перед стѣни райскї; на товчки в дверї явив
ся св. Петро — но не пустив, відтак ап. Павло, цар Давид,
Соломон: нї один з них не хотїв пустити бражника в небо,
хоча послѣднїй вмїв найти за ними немало грїхів і то тяжких;
аж св. Иван богослов, на згядку о вислові „любїть друг друга
як себе“ відїзвав ся до пянцї:) бражникѣ иди смиромъ вран
и шбрацнїстѣ желаемое мѣсьце сѣбѣ. конецъ.

л. 41 об. Коприси и шкѣкты Єтаго Єфрема:
кто хоцетъ гадати во первихъ. В неделю Бѣгъ створи

нико и земаю день и ноць и всю (далее бравув. л. 42. Продовжене:) Бѣа а дама: ѿвѣтъ: колко любилъ ѿца сына своего. Вопросъ колко а дамъ приви^{тъ} вран. ѿвѣтъ. ѿ шестого часа до девагого... (л. 44 об.) Вопр. какъ маті дѣлаи своа паст. ѿвѣтъ море рѣко пожирае.

л. 45. Но има ѿца и сѣна и стѣго дѣа амин. Житіе преподобнаго ѿца нашего вѣдѣрїа великаго школо Рокъ вѣна аѿт: мѣ:

Блженнїй паѣнсти^и зако^иникъ мешкаючи^и в'едномъ ма^ина^итирѣ: египетцкомъ завзаялъ хтивост вглубинѣ пѣстинѣ ити и шкати стѣх' пѣстел'никовъ... (л. 57 об.) и пришед' до египтѣ где много знаишолъ братїи гдѣс бѣс слѣжащихъ которимъ шповѣдалъ що видѣлъ и слышалъ а шнї слѣхаючі писали и кнїгѣс написавши (л. 58) цѣлаи сцетъ ш(в)кгли и все розглошалаи а на шотатокъ шнѣю кнїгѣс оу церккѣ положили аби вси читали и оуважали: дѣла стѣхъ хвалачи гдѣа бѣа кстїхъ его аминъ.

л. 58. Наш^и длачого члѣкѣ ѿтвореннїй. оучите^и: длачого аби миловалъ гдѣа бѣа своего... (се ряд вопросо-одвїтв о вїрї, способом катхизма уложених, без кїнца).

л. 57. (Продовжене приписїв о пасѣчництвї; пор. вїше рѣп. № 181.)

Да и стрѣтѣтъ потѣворило вражне ѿ раба твоего зосима во имя ѿца и сѣна и стѣго дѣа аминъ.

ѿгда изнидоша роєви и паронци и летѣли во галлиейскїю горѣ и стрѣтилъ и стїни зосимъ и знимъ стїни аѣгели и рекли имъ где ви идете роєви и паронци, и рекоша емѣс поидемъ совѣк шокѣк где гараздъ било прожити тогда же рече имъ запрѣцаю ва^и пчолн ш имени иѣ хѣ товѣк возвратѣтеся во^ипатъ до шгорода моего ѿ негоже идо^ите послю аѣглов' и стѣчно изеню васъ роєви паронци так' и я запрѣцаю ѣнѣк васъ мѣтѣс и именемъ стѣго зосима и стѣхъ аѣгелъ и а^ирѣхангелъ возвратѣтеся во своа мѣсца до шгорода моего изновѣс идѣте соверѣте мѣрднн росн ѿ божихъ квѣк(товъ) [обор.] да вѣдетъ на васъ благодать вѣна во вѣки вѣкомъ аминъ.

л. 67 об. Част': ѡ. ш се^ими грѣхах' головнїх смертелнїхъ. (Вопросо-одвїтн без кїнца.)

л. 68 (продовжене вопросо-одвітів дбалим дрібним скорописом.) Тое пріроженіє оуказа^т моцю своєю свѣтъ сотвори^т мѣдротію своєю земаю зчини^т мѣдростію своєю потвѣди^т є^т. оуче^т. Иково било первѣе гди еше стѣ не билъ сотвори^т. Ма^т. Нѣчогѡ иншагѡ не било єдино тма и сливется хай¹⁾ а втой тмѣ било д. живішлии огнѣ и вода и зѣлаи и свѣтъ... (обор.) Оуче^т. Икѣ є^т пекло сотворе^тно. Ма^т: Пекло є^т пма тоє на се^т свѣтъ є^т Я пре^т нимѣ є^т мгла и тамѣ точи^тся и жаде^т члѣкъ живи^т не може^т тамѣ до^тти. Оуче^т. Чи має^т дно Пекло. Ма^т: Пекло є^т зверхѣ оузко а зи^тподѣ широко. Я то^т широти не може^т нѣхто до^тти конца кромѣ вѣа єдиногѡ а такѣ є. глѣбоко же мнозии дшѣ завжди летятѣ а вдно нѣколи не долетят^т... (Се ряди вопросо-одвітів о землі, небі і світі взагалі з множеством цікавих апокрифічних елементів, особливо о Адамі, місяцями з браком лиетків). (л. 81] оу. Икѣ великую Млѣтъ буде^т мѣти ѡ Гдѣа Бѣа вде^т сѣ^тнии. М. Побожнѣ за^т дшѣ тѣло возмѣтъ на себе и да^тт имѣ Гдѣ Бѣѣ Ге^тмѣ даровѣ Натѣклѣ и за^т на дшѣ вѣдѣ сѣ^тмѣ кратѣ кра^тнѣши нѣжли Слѣнце. Я буде такѣ скро^тни^т же при^ткнѣ^т пре^т му^т камѣ^тнии (обор.) Я будѣ дѣтъ все^ткѣ такѣю моцѣ мати инѣ що єди^т дрѣгогѡ оузритѣ то єму здаетѣся іако ви на се^ткѣ тоє має^т. будѣтъ мѣти великую чє^ттѣ ѡ вѣа а будѣтъ ве^тми про^тторѣчнѣм^т и свободнѣ боже^тго бо^тше не вѣдѣ вѣатѣся смє^тти але радостѣ вѣчнѣю мѣти вѣдѣтъ и той радости іа^т ра(в) милостивѣи вѣже всѣхѣ домѣ^ттити право^тлавнѣки хрѣ^тіа^тнѣ.

л. 82. Кѣрши рознѣи.

которѣи смѣтнѣи веселѣте^т при^ттоинѣ

(11 стихів коляди.)

Я за штаток вѣелце ва^т оупрошає^т

а сѣти хвалебными ва^т поздороваємѣ.

Крол' нови^т на свѣтъ южсиа випроважає^т

(20 стихів коляди.)

(л. 83.) Тое вамѣ шглашає^т ви^тте могли знати

Поздороваємѣ вас' хвалебными сѣи.

¹⁾ т. в хаос.

Раднитесь дѣти въ малихъ лѣтѣхъ,
їса шканти въ видѣлѣтѣхъ, іаслѣхъ,
(17 ствхѣв.)

(обор.) За возо^м нѣбни^х въ ви^дѣлѣ^м ишли.
и тамъ рад^оть гонн^ю нашли.

При доконченю прѣстнаго и триднѣа^наго дне Рождѣ-
ства х^а сна в^жго.

Поневажъ во црковѣ стѣла велегла^{но} поеть х^сс раждаетъ с^я...

(л. 84.) Бѣрши на Рожество х^сс.

Члѣко лювецъ Гдѣ оумилосѣрдиса
для своего створителя Ѡ дѣки воплотиса

Невимовнаа Рад^оть свѣтѣса зѣавила
гди панна читѣла сина повила...

(л. 84 об.) Ѡ свѣтѣ нашъ прекрасны^й крол^ь всего свѣта
вродилса монар^ха во штатнѣе лѣта...

(л. 85.) Посполитѣе вѣщковѣ велики^х пановъ
станѣ воєво^дскаго зѣонжонтѣ и гетманов^ь...

(обор.) Битан Х^сс нашъ ннѣ нарожде^нныи
витаем^ь ти монар^хо во іаслѣхъ положѣ^нныи...

(л. 86.) Битаю ти цр^с дне^о новорожде^нныи
в оубоги^х іаслѣхъ положеныи...

Ѡсежъ и іа ст^сдѣ^нтик^ь малѣ^нки^ь
до навки пиленкѣи...

(обор.) И іа т^с малѣ^нкѣи до всѣхъ^ь волаю
зо всей сили що всевѣ^к маю...

(л. 87.) Ії Ѡрок^ь малѣ^нкѣи до школи пи^ненкѣи
не ра^бни^х до неи ходити. але мѣа
штѣць до неи каже гонити...

л. 87. Вѣрши на въскресеніе х҃во.
Ѡрокъ д.ѣ

Витай х҃е и пане во^скрешаго и^с мертви^х
же на^с вси Ѡкшпила Ѡ мѣкѣ пеке^нни^х...

(л. 88.) Спо^дземни^х краевъ с҃нце виникаетъ
пренасла^шши Іс^с° ве^с свѣтъ шевѣшаетъ
до горни^х краевъ вчи ваши взноситъ...

(оборот.) Ѡрокъ г.
Теперь тижъ и я витаю пречтаа дѣво
Зо всего се^рдца витаю та що живо...

Глѣбокїе моря ннѣ са смирайте
ш своен навалности тѣраз виливайте

(л. 89.) Ангѣлъ то показѣтъ во своен шздоби
що за пожитокъ человекъ справи^тся тоди (?)
Х҃ѣо изме^ртви^х правдивое во^станїе...

(оборот.) Витай х҃рте нашъ витай оутѣхо нша
витай спасителю витай Ѡкшпителю...

(л. 90.) Спѣваймо красеню пѣснь свѣтиса, свѣтиса
Иерусалиме Слава ко г҃на...

При весело^с дни гойне весело заживайте
Я празникъ фалекны^с сполне ви^хвалайте...

(Сю піеню можна би вважати прологомъ в воскресну гру.)

(л. 91.) Впштокъ шемешкалъ плачь и жалост
а ннѣ намъ весела и радость
впштокъ луна вкровѣса шѣршла
а ннѣ намъ свѣтлостъ ненам шгоршла.

(оборот.) Ѡ такъ бѣтъ де^т неде^тныи оулюбень
же его такой го^дности сподоби^т...

28. (№ 212 а.) Має між прочими уривками 3 лл. „Слова о збуреню цекла“, подаві д-ром І. Франком в „Записках“, т. 81.

29. (№ 212 б.) Уривки півуставно-скорописного „Слова шмельхуседецьк Ядана(сїа)“, XVIII в., 4 л. 8-ки.

Оба н-ри зложені з уривків, які були в обложці н-ру 212.

30. (№ 224.) Зборник Івана Левицького поповича Ходченського, 2-ої пол. XVIII в. 16 (друк.) + 18 (рук.) лл. 8-ки.

Сей Зборник складаєть ся з невеличкого друкованого Почаєвського пісенника 16 л. 2-ої пол. XVIII в. і рукописи. На початку Пісенника дереворит Матери Божої Почаївської, помічений ритівником 17—62; за сим ідуть пісні з нотами. „Пісньи ш пресїтїкї Бгородицьк, вї Іконїк Почаевской чюдотворной: Нынїк прослївнєса Почаївсєса склїлї, идїтїже Божїлї Мїти стопїю знакї далї.

Піснь є. ш тїмїже швразїк: Вселєнналє вслї странїлє землїнє совокшпїшєса всї хрїстїанє ..

Піснь ї. (без нот):

Прїчїталє Дїво Мїти Рїсєкагш країю,

По истиннїкї люблїцї Тлї слїдїстнїї Рїю...

Піснь д. Втекїк вожїлї мати прїкїглємї швремєннїи...

(л. 8.) Дереворитне зображенє св. Варвари, поміченє Л. G(oczemski) — 1755. „Піснь стїкї великомшченицьк Барварїк“: „Гїтернїлї їдолсєкагш Барварш дїкнїцш їзрїстнїшю...

(11 об.) Коротка їсторїя чуда з пальцем св. Варвари підчас помору на Подїлю 1714 р.

(л. 12.) Піснь ш прїтчи євїлсєкой ш Богатомї ш Лїзарїк (без нот)

Хошї страшнї прїтчї сказати

тїчїю їзвольтє слїшати...

(л. 13 об.) Піснь вї вїкдахї ш єшцємш. (без нот)

Тїсїлї. Возопїхї вї печалї моєї

Розвага. Подобаетї вї скорбїхї жити

(л. 15 об.) Пѣснь в смерти, сѣдѣ, пеклѣ и цѣтвѣи нѣномѣ.

Помысли человекѣе пригоркѣи часть смерти,
Же не на вѣки жити, но треба оумерти...

Рукопис.

л. 1. (пѣсует.) Собраніе нѣкоторыхъ стиховъ з' книги глѣмо' ключъ развѣмѣнїа. Много е° нѣбъ. ѿвѣт'. ѿдинадцатъ. Першое наини^жшее нѣво е° на которо^м мѣцѣ... ѿдинадцатое нѣво наивы^жшее Емперенское. которе е° маестато^м вѣжи^м.

Что зна^т стѣкна. ѿ. Тѣло члѣвчее. которе х^ѣ вза^т на себе...

(оборот.) Дла чего люде многими назвисками называются. ѿ... словане названы ѿ славы. Полаци названы ѿ пола же вполю воюю^т. Рѣсь названа ѿ Роса княза. Ял'бо ѿ ро^сѣкна. жеса наро^д рѣскѣи широко розсѣмалъ.

Что сѣт исполнини. чили шлерины. ѿ. Исполини родилиса з чѣжоло^жства.. (л. 2.) По страшно^м сѣдѣ земля вѣде^т презрочистаа як' шкло... (Вписеі і поясненя з писѣма святого.) — (л. 3.) Промір пекла 1600 стадій = 200 миль). (4 об. — 5.) Чемѣ снѣце тмитса. ѿ. Гды мѣцѣ зближитса до снѣца и поднего подынде^т. на тои часѣ снѣце тмитса... (л. 6.) Пѣкнь книга ѣ. Гла^в мѣ. в Громах'. Бѣ облокѣ родатса Блискавицы громы и первны. Бо гды сѣхсѣю и теплѣю ѣггалацию парѣ вклѣотны' и зимныи в'коло шволоку' шточит. на тои ча° ѣггалациа пара сѣхаа шѣкаючи мѣстца которы^м бы могла вынти. з шволока соек' противного стиратса з шволоком' и справѣтъ громы. пото^мса тла ѣггалациа пара сѣхаа запалет' и справѣтъ блискавицы. на шстаток' тла^м ѣггалациа пара сѣхаа гды запалившиса на землю з шволока выпада^т на тои ча° первно^м ста^тса.

Ѿ каменѣхъ.

Карѣвнкѣла камен' якъ шгонь в'ночи и в'темностахъ свѣтитъ. Іаспи° камен' падъ ѿганѣ^т. и кров' застановк^а ѿ теченїа.

Шаф'кр' — Хризол'ктъ — Берил'люсь — (обор.) Гл'таток' ѿ 8жа боронит... Яметистъ (против ціянства.) — Шмарагдъ (на двое зломить ся, як панна чистоту стратить). — Топазіонъ — Магн'єсь (з тіла кулю желізну витягне).

Выписаны тыи н'которыи п'ункта з' книги котораа называе'ся ключъ разс'м'єніа.

л. 7. Informacia o różności y rozeznaniu godzin nocnych w ktore się często człowiekowi co sni... (л. 8. Dnie feralne)... (л. 9.) Tablica Pitagoresowa... (л. 10.) Та ієст Tablica Planet... Miesięczne Dni. Pewność snow Ukazuiące... (л. 11.) Tablica Pitagoresowa. Wypisał іа Jan Lewicki Popowicz Chocєski.

л. 11 об. (півуст.) Япокалипси° Глава ї... Толкъ... (л. 12.) Япокалипси° Глава ї... Толкъ.

л. 12. Іккю моць має первн'ь. ѿ. Первн'ь має такю моць же проходи' прє' т'к'ла. и кости в' ч'лвкє крєши'. ненаршнвшн т'к'ла. прєходи' прє' похвы. и м'кчъ в' похвах' крєши'. не наршнвшн похв'. Так' и т'к'ла є. вєдєт' с'в'тєльнннн же могєт' прє' мєрн. прє' ст'єкнн и прє' двєри замкнєнн проходити. Наршнвшн ихъ.

— Вопросъ. Кто роденє ѿ ѿца и маткы. ѿ. Єси людїє родатєя тымъ спосокомъ. (Від батька без матери — Ева, від матери без батька — Ісус, без батька і матери — Адам).

л. 13. Znaki Choruiącego Smiertelne.

Gdy chory zaraz z początku choroby znacznie z ciała opadnie y słabiee...

л. 14 об. Likarstwa domowe. Na zanohcice — Lizaie — Cuchnienie z ust — Gąsienice — Gdy co w Ucho wpadnie — Dziwe mięso — Popadanie warg, nog, rąk — Wszy gubić — Kto chce pamięć dobrą mieć. Sadło z niedzwiedzia Dziecią y stary Ludzią na przepukliny y wychodzące wnętrzności w moszny. smarowaniem goi y leczы Łupieże z głowy goi. y parchy spędza wnet. oto y czoło włosuie. y dobrą zaraz pamięć Człowiekowi do wszystkiego sprawuie. — Myszy wygubienia sposob — Pluskwy czym wygubić — Muchy iako z domu wypędzić — Dla mnożenia mlіka u krow.

л. 17. Толкъ (є. к' Тимодею є.).

— Длачого ї. Ігнатїа Бїгносець Бїгносець называєтса. Толъ. Бєго Ігнатїа самъ Гдѣ ѿшь Іс Хс на рѣки взє. когда Гла хс к' народѣ. аще кто не смириѣ себе яко штроча сїє..

— Поскчены несѣкомаго прєсѣче. (Палиця Мойсея перєсѣкла море).

л. 17 об. Пѣснь.

Былъ то панъ Грицко родоу сѣломи¹⁾. Счилса мѣдро на фѣлїозофїи. Патнаица лѣт в' писмѣ гмыралъ юж и полатинѣ гдырал. а на шєснѣцѣтѣ мѣл' перєчитати фалтиркѣ прєчѣ. Зоставши мѣдрымъ до Батка приходиѣ. бат'ко розмъны вѣдоу пастѣхоу зводиѣ. цѣбы его испытали. цѣ смѣе спрѣбовали. шниса лѣкаюѣ. вѣрѣса зниѣ невѣдаюѣ. бо фѣлїозоф'. капѣт' голова єдє зниѣ повєтає. а коли рєчє фѣлїозоф' мѣспанє. мы тѣю латинѣ знаєѣ. тил'ко сѣ тєкє пытаєѣ. цѣ то полатинѣ. женуѣ в'поле свинѣ. скажи ты наѣ. Зоставши мѣдрыѣ такъ вѣрзо ѿ дивѣ. взѣвши книжєкѣ та пошоу до хлѣва. стоиѣ в'кѣтѣ з' прєзєнциѣк'. мѣвиѣ свинѣ вѣрациѣ. сан'тє свинѣтє. гризѣнтє травѣнтє ин' пернѣкѣсѣмъ. Свинѣ юѣ три днѣ нычѣго не нѣи. рѣхнѣлса разоу дѣвѣкъ вѣломѣи. Бат'ко (л. 18) Грицка за чѣпринѣ. ашацо ты сѣдѣрѣвѣ сынѣ. малєу нѣхъ лѣати. цѣ аѣ стѣкѣати. мѣсѣли вѣк. Грицко вѣдєса не чєкал' шѣтѣкѣ. ѣ дѣмъ дѣ далѣ не забрал' и датѣс. поднѣ Грицко шѣкъ ногѣ. манѣвѣцѣми вѣу дѣрогѣ. тѣ вѣкѣтѣкоу замахѣ небѣчивѣ постѣрахѣ. бо мѣдрѣи былѣ. Зѣвѣкѣтѣ за тридѣны сѣрок' мѣиль в'чѣжинѣ. ажє вѣ шѣмѣркѣсѣ аѣ сѣ москѣвѣчинѣ. тамъсѣ ємѣ вси клѣнали. тил'ко шапок' не знимали. дѣлѣ его нѣвѣки дѣли кѣстѣрѣкъ вѣрѣки. дѣчѣредѣ. Пан'сѣ дѣзнає ѿ мѣдрѣсти его. казал' послѣати пѣл'нєнѣко по нєго. зѣхѣдиѣ зниѣ ѣ дѣспѣтѣ. зѣдѣлѣ мѣ дѣбѣры шѣтѣки. сто батѣгоу мѣ далѣ. цѣбы сѣ зѣрахѣваѣ. цѣ мѣногѣ вѣзѣ. Зѣбѣчилѣ Грицко (обѣр.) жє покѣтѣспѣрава. мѣацнѣлса зѣадѣ. а пѣлѣндѣры дѣкѣравѣ. и мѣдрѣсти не стѣє. лѣхо грицка прѣтѣсѣкає. рѣѣбы пѣтахѣу стѣати цѣбы мѣглѣ вѣтѣкѣати. стоиѣ кѣраннѣ. ѿ хѣоц' былъ мѣдрѣмъ вѣл'шє хѣтѣклѣ смѣкти. аритѣмѣтикѣ хѣотѣклѣ вѣвѣчитѣи. цѣ вѣдєѣ нѣрахѣоваѣ тѣє вѣшѣтѣко в'ночи покѣрал'. пѣт' мѣкѣ ѣ пол'рѣокѣ. а потѣмъ кѣникѣ повѣыкѣрал'. ѿ потѣмъ его за тѣє нѣвѣчили на нѣивѣшѣоу мѣкѣсѣ его послѣ

1) Після риму повинно бути „холомки“.

дили. Стрычко^х за шію ваззали. к шивеници приваззали. та^х
до пѣки вискл' звѣзды в' нѣк' личил'. во былъ ф'клѣзофъ.

31. (№ 213.) Зборник, переважно скорописом половини
XVIII в. на 123 лл. 8-ки без прп.; 1-ий л. бракуе.

л. 1. Продовженє канонічних молитв до Богородиці.

л. 2. Б'кршъ на во'крсеніе х'ко.

Рице^р то га добри" во раласз маю,
во^х барзо см'кливы" то добре знаю
ка пора^тте ви: Р: оу кого ко^х добри"
би его торговати...

(обор.) Яле га знаю же имъ негашко збрехати, и мин'к
поло^рна не схотя^т дати. И ка^о во^шше не вѣдѣ забавлати —
ти^кко пи^тно хот'к'т koladu daty.

л. 2 об. Єсть притча такаж, єдного часѣ оселъ и ли-
сица з лвомъ прилли товариство такое, же чтоки колвекъ
гдѣ здобили, лви тоє межи себе д'клити...

л. 3. Два старца покожне през' много л'к'т зсобою жи-
ючи и во велико" згод'к' николи сја не сварили (...хоть хотіли
спробовати сварки не потрафили).

л. 3 об. Єди^н дворанъ при цар'к' вѣдѣчи завше лѣва
вкоччалъ и щора^з его ласкаючи главѣ свою во ѣста лвова
вкладалъ.. (аж йому лев голову відгриз.)

л. 4. Єсть 8 н'ккоторы^х люди" мова вѣдѣ слѣжити
а дѣвола не гн'квати. (...як чоловік свѣчки ставив — Богови,
щоби помагав, а чортови коби не шкодив. По сѣм коротке
поученє.)

л. 4 об. Камбизе^о ца^л та^х барзо ненавид'клъ сѣде" зли^х
каториє мзди ради и даровъ неправѣдно сѣдили... (що здер
шкіру з хабарника і вибив нею стілець суді — свина, по-
страху ради.)

— Голнма^н велики" Тврѣ^нки монарха барзо здоровію...
ето" р'кчи зоставилъ наѣкѣ... (позволивши жидови витяти,
після умови, з тіла христіянина-довжника 2 унці тіла, але не
більше і не менше — інаше смерть).

л. 5 об. Били єдні малжон'ковє, которіи збоги^х прац'ѣ
своєи нежаловали але вкождю патніцю на юб'к'д'ѣ (!) шавали

на пам'ят мѣки хѣви... (аж одного разу дістали убогого, у якого на ногах були рани в виді розпятія).

л. 6. Єди^н члѣкъ до дому ишо^т вночи чере^т мѣсто маючи џа при собѣ. засажки випавши єди^н люте^р и смѣртелне поразит^ь збикле^т... (пес витѣм збудив міщан, а відтак схватив убійника).

л. 6 об. Єди^н блгородни^н члѣкъ змираючи тромаксю наскѣ до захована снѣ своємѣ пода^т... (уникати злого товариства, згідливо жити з товаришами: весело з веселими, смутно зі смутними, і набожно служби божей слухати).

л. 8. Ки^н єди^н пѣстелни^к ба^рзо поко^жни и сѣобливи^н житотомъ, котори^н малое дити на^шовши вишквалъ... (хлопець виріс на зрілого молодця і — мимо просьб пустельника — забажав життя подружого. На світі стрінув дуже гиду і смердячу жінчину, яка його манила до себе, но він не пішов до неї і тоді довідав ся, що се образ розпусти був; молодець прирік заховати чистоту і вернув до свого опікуна-пустельника).

л. 9. На вечерѣ з свѣкта єдни иди^н и пю^т а дрѣгие голодо^х мрѣт... Єдиного разѣ запроси^т ли^о жѣра^вла на ка^нкетъ...

л. 10. Дрека єдиного разѣ зчинили севѣ се^мъ радичина и^тби томѣ запобѣгчи же и^т сокира строзе пѣсе... (одні радили втопити, другі ступити, аж врадили не дати топориска).

л. 10 об. — 11 об. Моральні виреченя з письма святого.

л. 11 об. Книга трети^т црѣкѣ. глава ѣ. (число робітників і плата їм при будові святині Соломоном). Соломо^н и црѣ имѣлъ женѣ яко црѣць 1000 џ. а menszyi 3000. Подложницѣ треста.

Книги ѣ. црѣкѣ гла^в ѣ. Єгда скакаше дѣдѣ пре^д кикото^м и навратиса блввити до^х сво^н изиде вострѣтеніе ємѣ жена єго Melchol Corgka Садлова и рече ко дѣдѣ. яко славни^н црѣ вше (2) днѣ^о шкриваєса пре^д девками рабѣ свои^х и билѣ шенажени^н яко єди^н ш нестидливи^х (л. 12.) Рече дѣдѣ конѣ^т азѣ буду и грати и скакати, во мене вѣ^т избралѣ црѣмѣ лѣчша паче шца твоего и народѣ твоего, црѣ дѣдѣ живише во домѣ кедровѣ, киштѣ же ви^т по^д шкѣрами.

Имена женамъ дѣдвимъ.

1. Achanoma Ізраилтанина.
2. Awyhail nawalewa Karmyskaho.
3. Melchol дщи Гаслова.
4. Wursawya Sринла.
5. Maacha дщи цѣта asSrskl.
6. Ahukfa.
7. Awytail.
8. Ehla...

(В визу півнійша дописка: Anno Domini 1748.)

л. 12 об. Длaczego Іюда безаконї... (поцілуем зрадив проданого жидам Христа?) ко на та`но` вечерк з прена-стк`ши^x рс^x хви^x принтали пренастк`шиши сакрамент... (і тим стали всі ученики, кромі Юди, подібні до Христа, так що годї було їх відріжнѣти).

л. 13. К`ршк` нище^xскїє Рознк` мѣца Іансарїа дї. аψл.

О витл`те^x паноре вижс ва^o немало
а цю то ва^o до цѣрки та^x много напхало,
ко прѣ^x ти^x ва^o тс^x рѣдко було видати
а тепе^p та^x с мошка... (!) с хатк`.

(л. 14.) Але ви п. на мене за сразс того нема`те
а прѣца зла^oки своєи хочъ по шеляюгү мнѣ да`те
а я за ва^o вѣдс гда вѣа просити
аки ва^x да^x споко`не на сѣктѣ жити.
ти^x мовс своєю скоⁿчлю
а ва^o хрѣтомъ во^oкрсшимъ поздоровляю.

л. 14. Помага` вѣк ва^x п. Мѣщане
и товк` рокови п. Іване,
а ци знає^m коли^x до тебе пришовъ хлѣба просити
а ти мене хотквѣ заправити ячмѣн' молотити
Я я тоє зрозмѣвши и хлѣба не чекавѣ
але^x схати якъ шпарени` стѣккавѣ.

(Описе враю дармоїдів.)

Але ви п. мужеве лкпши` nanas respekt nanas ма`те
коли приде ници` хлѣба и страви дава`те

(л. 15.) во іа^к ви намъ Starania давати не вѣдете
то скоро по во^окресенію будемо совѣк гдѣ индѣ мѣсца
[шскати]

И изѣвши паску, не Стоимо в дѣвочу Łasku.

л. 15. Ово^ж и іа ва^ндровни^н пахолокъ
пришолъ є^х до ва^о на то^н столокъ
барзо ви^х ва^х ра^х що приповѣсти
лѣ здоровя ва^х кажучи хоче ми сіа исти...

И во^окрнїемъ х^нви^х вѣк^х ва^о вѣнчюю.

л. 15 об. Ово^ж и іа па^н Іва^х
вискочиле^х настолецъ іа^к пта^х.

Илѣ п. чомс^о на^ш дя^к зѣвами скрѣноче
подобно ш^х пити и скѣлака хоче.

л. 16. Пога^н вѣтъ ва^х, лѣво вече^р добри^н
на ходого пахо^нка вѣдте вы^н цюдри
бо^х ссе страти^х с тѣрѣ^нко^н во^нк

(обор.) И товтѣ^жкъ котри^н ви слѣги цирого потребова^х
то зард^р зо^нною биса пи^нно сторговалъ,
Илѣво проходѣ^хсіа далекъ nahospodu
та^жже изсобою пригорѣвцѣ^к счини^{мо} з собою згодѣ.
(Пізнійше дописано: а-о 1745).

л. 16 об. Ово^ж и іа П: цо^хсіа ви^х забавилъ
лѣ^хсіа прѣ^х шсоби влш^к барзо пи^нне стави^х
ш спш^нни^х (?) рѣча^х ра^х ви^х ва^х повѣсти
лѣ ва^х здоровя кажучи хоче^х миса исти.

(17 об.) При^ндѣ сѣрке хочү ти^х потравѣ^х зажити
л^х шна мови^х несадиса пане брате нѣщо на стѣкѣ^х.
[положити]

такъ то на^х вѣдни^х ниши^х ца^оти нема^ш
вкарти грати нева^нкю мѣшѣ мовити па^ш
проси^х ва^о п: ла^окави нана^о вѣва^нте
л чна ви ла^ока и цѣли^н хлѣкѣ^х да^нте.

л. 17 об. Орокомъ.
Белики^н и не^носни^н плачъ во ви^нфлѣем^к Stalca
Гди Іро^х на хр^тта зѣавителя nastupował

все то сл^м х^с та^к хоше^т справде
неко^м и землею та^к хоше^т керсе.

Его те^ж хвалачи велича^{мо}
а п^кня^т ем^с вдиачн^ю шире засп^кваймо.

- л. 18. Звича^т то здавни^х школаро^в б^свали
же по в^кршах^ъ коладиса споминали
чого и ми не хотиачи понехати

(оборот.) Д^ле колени б^гъ дав^ъ ве^ни дочекати
М^уш^са Е^тими пога^нцами пожегнати
а колиса б^сд^с з^ними ро^лсчати
б^сд^с ва^с се^кх^ъ паро^фїа^н на бе^нке^т прохати.

- л. 19. Пане ѿтче и пан^к Matusiu
ц^ос^я навчила пок^ксти m^шs^ш
х^с в^ъ на^ш н^нк^ся ра^ждает^ъ
ц^ртво небесное на^м в^кщае^т
котрого та ва^х зич^с дост^впити
и вне^м нав^кки б^га хвалити.

Пане ѿче родич^с мо^н зацни^н
та на^нижши^н подножок^ъ тво^н вла^нни^н
пре^ж токою н^нк^ся спадлю
І ст^и хвалебними поздоровляю
котри^е радости шпроважати
а мене вла^сц^к своей ма^ти, албо ховати.

Х^с ра^ждает^ся тва^р обновляе^тся
А^нг^ли сп^кваю^т в^крн^нх^ъ пов^сжают^ъ
авы ве^с ро^ж знами ро^жденнаго хвалили.

Веселиса св^кт^ъ св^с б^гс ро^жде^нному д^не^с
и ми те^ж весел^кс^я ро^жде^нному поклон^кс^я.

- л. 19 об. Н^нк^ся роди^т Спаситель
всему св^кт^с шк^спитель
сп^рчтон Марїи Panny
вте^нк^ъ видлячо^н ста^нни
Где ц^рк^ъ к^нем^с приходя^т
и трон дари приносят^ъ

Смирънѣ золото и лива^н
и^н вдиачнѣ прини^а како па^н
дарми ти^х царѣ^н негордилъ
а зато и^н нагородилъ
царство вѣчное даровалъ
котрое спочаткѣ зготовалъ.
— Хс^т ра^дде^тся на ва^н заколадѣю
а рождѣство^н х^ви^н рѣкниѣ вѣчю.
Ра^д бы^н та^н що ко^нвекъ засп^квати
албо внашо^н школ^к мало що доброго чувати

(л. 20 об.) Яле ва^н г^диса трафи^т на^н незавѣв^нте
книшами и перогами ин^а ш^кдла^нте
жо^нка^н скон^н наказ^нте ви на^н на см^к пиано мали
по^нча^н и молоко^н зва^нки доливали
и ми вѣдѣ^н за ва^н бѣа^н широ просити
а поживи^ншиса каш^н змолоко^н каждомѣ послажити.

л. 21. Орациѣ на крестина^н.

Z великою повагою дѣток^н дарѣтъ бѣг^н всемог^нщи^н,
до вихованя чл^кови С^мрт^нномѣ — — — — —
...церкви с^тои на подпорѣ а о^тѣс^н како родителем^н на ст^кх^н,
того и ви зичу вѣспо^н з ширими приятелами.

— На крещен^н.

Ико с^ннце пого^нное темними х^мбрами поте^ннаетса та^н
дша чл^ка несмертелнаа зродившиса впервородно^н гр^кх^н е^н
ск^нпана и невеселаа.

л. 21 об. Орациѣ на рождѣство х^во.

С^вворилоса жро^нло милосѣ^нди в^нго С^которого го^н
поточи ш^нфит^но шасливости зем^нкрѣ^нскихъ высокостѣ^н на
И^не св^нтъ...

л. 22. Oracyѣ na Boze narodzenie.

Oycieć Przedwieczny widząc upadek człowieka Mizernego...
(В в^нзу записе — проба пера — Onofry: Ostrowski P: pro-
wento a-o 1741).

л. 22 об. Oracyѣ na Boze narodzenie.

Dzien nieslychany Smiertelnosci naszej...

— На рождество.

Хвалебни^х и знаменити^х тво^е нарожденіе^м Равскимъ ва(ц) Ра^н у Добг. моего в^кншю...

л. 23. Вопросы с^того василіа великаг^о и григоріа в^сослова. (надруковані д-ром Франком в 4-ім т. Памяток ст. 401—407.)

л. 27. Роздѣлъ 5.

Обѣтницѣ нов^ѣи, зазе^ни^и Іерусалим^а небесно Митрополию, завидимю церковь церковь д^сховною, за таблиц^ю каміанне тесленіе. За верѣзаніе кр^сеніе, за манс т^ѣло в^лачне за вод^о ѿ камене вод^о збок^о... за тисачу С^цеников^ъ единого архіерея, м^ѣсто кара^нка бесловесного кара^нка д^сховнаго, та^м шпр^кснок^ъ а т^ѣ хл^ѣбъ, та^м киш^т а т^ѣ б^ѣца.

л. 27 об. На шесто^м соборѣ в три р^ѣчи ш^ома^н стро^нф^ѣт. ѿ: ижъ воды до вина не приливали влит^ѣрг^ии сво^ѣ, ѿ. Ижъ до клир^ѣ Іере^нского ти^х ти^хко котрие збор^ѣ Іере^нского с^ѣт^ѣ прищ^ѣаю^т, ѿ. И^ж маса в шатар^ѣх^ъ варили и Рора подава^лу; и на ш^о ча^о шпр^кснока не^жживали.

Іа^ке до шрма^н ново^ѣ в^о шроважени^и шпр^кснок^ъ пишеть в том^ѣ никиф^ѣо^в кал^ѣ.

Потварне с^даю^т іак^ѣи Григори^н великои Армени и С^ѣп^ѣт^ѣ сл^ѣженіе в^ѣ азим^ѣ шпр^ксноков^ъ и б^ѣс^ѣ води вели^т подавати м^ѣл^ѣ.

Платини Докто^р ри^нски шко^ло рок^ѣ ав^ѣн. жи^т. и жи^вот^ѣ Alexandra Papiza и шф^ѣк^ѣр^ѣ з пр^ѣсног^о а не квал^ног^о хл^ѣба іак^ѣо пр^ѣ ти^х бивало постановил^ѣ, т^ѣ іасним два до води проти^н ко^ѣтела ри^нского. С^ди^н и^н квал^но^н хл^ѣб^ѣк^ѣ пр^ѣ ти^х литургию ш^праковал^ѣ, а др^ѣг^ии^н шпр^ѣсников^ъ албо шпр^ѣсников^ъ албо шплатко^н не ѿ х^рта и не ѿ апостолов^ъ при^нили сл^ѣженіе ал^ѣ papiz alexander то постановил^ѣ и шпро^вадил^ѣ.

л. 28. Рок^ѣшнованіе на срочистн^ѣ ст^ѣн^ѣ.

Пише^т шалм^ѣста ст^ѣн^ѣ иже с^ѣт^ѣ на зе^м с^диви г^дѣ вс^ѣ хот^ѣн^ѣа свои вни^ѣ. Подобна^ѣ в^о р^ѣч^ѣ в^зивати ст^ѣн^ѣ и ѿ ни^ѣ просити порат^ѣнок...

л. 29. Слово в Авраам^ѣ. Авра^м родис^ѣ ѿ тиса^ни л^ѣт^ѣ т^ѣ. в^ыше во син^ѣ единого в^кроющего во идоли. Ш^цѣ его зовишес^ѣ С^ралим^ѣ и мати его хавела. егда родис^ѣ

авраа^м и рече ко мужу своєму хавела — сіе чашо буде все-
му туги стрѣждениє.. (Авраам пізнав, що боги його батька
безсильні, показує се йому з помістю огня і при нагоді за-
топлення осла з богами в болоті; утікає від батька, щоби його
не зарівав, і по вказівці ангела Уриіла йде в гору Елеон,
де мав стрітати дівцю Сарру, яка назве його по імені
і стане його женою).

л. 30. Исправлене Ѡ Сарри. Сарра вѣ дѣвица
имущи лѣпоту и мудро^с. гдѣи вѣ вселени^х егда да^х еси
мнѣ вси добра, Язъ мужа не (обор.) по^мш дондеже ми
ти припустиши и храниши дѣство свое.. (поява ангела в сві
і звістка про Авраама, якого має стрітати у кирниці. По 8-и
місяцах йдуть обоє в Мезопотамію, ніби брат і сестра, при-
года з царем. л. 31.) Црѣ же проізвустя и видѣ ю и Poweli
omytysia ко бани и егда ви^с вечер Poweli prywesty ю. Егда
prystupy Sagra ко Caru, тогда Яггль Muchай яви сѣ страше^х
на^х мѣр тако ратникъ дѣржа страше^х гла^с Recze ко Caru, не
прикоснися ко женѣ Prawednyczy злѣ тако и з градо^х свои^х
погубленъ будаши и тако вси полата вострасяса.. (Сарра
була спасена, цар призвав Авраама, назвав його бога великим
і прийняв з цілим домом віру Авраама).

л. 31 об. Слово како списа Даки^х фл^атирь. Яко
глется. Дви^х їви шѣкшася БѢ іакоклю да егда воїрнтся..
и обрѣте мѣсто Гѣи и сѣде написати фл^атир^с.. (гл. у д-ра
Франка, Апокріфи I, ст. 272—3). — Ро^х в. фл^ат^с. мца
ноєвриа.

л. 32. Слово ш соломонѣ и женѣ его. Быше со-
ломо^х премудри^и снѣ Дѣда цра, шкладаше всею землею
имаше велика дѣла ш сѣкѣ, хо^ждаше іа^к еди^н прикѣгъ
строася ко всѣмъ цремъ и блюдише Го царицами ихъ
и возимаше вѣлигъ Ѡ црицѣ и тако твораше всѣ^х цремъ.
Дѣи^хже рече ш соломоне пойми сѣкѣ жену... (дуже красну,
яку заманив до себе підступом через купця — Исполина цар
перський... [один л. вирваний.]... підступне пробуване Соло-
мона в перській царстві і його побіда з помістю дивноі ки-
товрасовоі труби. Царевн-зводникови підтяв жили, царицю
кінши розірвав).

л. 34. На^о дѣла рашатаго Маріа видѣчи || ахъ сви мнѣ
чадо мое вопиа Слезаци || Ты волѣзненъ сединенъ, зраци
на дрекѣ ахъ сязвленнѣ. ѿ

Сердце ми ѿ волѣзни Строзѣ с...вастькѣ нбо мѣ^х стра^о-
те^н твоихъ сил^не провождаетъ, сврач^н рани, за ми^р ска-
рани^н босѣ па^ти^р мирѣ знека зослани^н. ѿ

Оутѣ^н на^о Мате^р свою во^тани и^а гроба да протее
и мнѣ не^нзно^н незгоритъ строга, Иже коро^ждѣствѣ рад^о.

При дѣвствѣ, да сохрани^т цѣлѣ и поро^ждѣствѣ ѿ.

Нинѣ пода^ждѣ Рад^о Печа^нному сѣрцѣ да || не вланѣ^т лѣ-
пота вѣдѣвическомѣ вѣнцѣ. (Продовжене гл. л. 51.)

— Piesni. Warszawa na to bardzo utyskuie

że rok po roku Sejm się odprawuie...

л. 34 об. Слово како всуди Мрѣда Пилата пре^х
цремѣ. По вознесеніи гѣ нашего Іс Хрѣта во^тгавши мрѣа
иде во римѣ ко црю августѣ кесарѣ и прѣпа^х со плачѣ^н рече.
Помилѣ^т ма влѣко да ви^ждѣ шбраз^т тво^н гдѣи.. (надруковано
д-ром Франком, Апокріѣи II. ст. 418—420; наші варіянты:)
ѿ кога землѣ Przysta, нема „ї аз вѣрѣю“, Логин^н, Лазо^р, жи-
вѣю пазю, приспѣ^т срѣце его со страхомѣ и крестисѣ ѿ
нихъ, архире^нскиа архиреи, и сѣккоша женѣ и дѣти
и наконихъ же паде^т тма (в рукописі Каіво-Михайлівевьего
м-ря ч. 1650, III, 255—6, з якого видав текст д-р Франко,
яснѣйше сказано — сѣккоша ихъ дондеже падѣтъ тма“.) З 36-го
л. друга рука.

Spanem Bogiem Dokączyłem Anno Domini 1729 p.

л. 37 об. Слово како списѣ Ев^ліѣ. По вознесеніи
Гѣ нашего іс хрѣта приа^т Іванѣ сѣ^ндію бѣ^н во своа си. та (жи-
ва)ше дѣ. лѣ^н.. (Маркови, Луці і Матѣеви, що були в рѣж-
них сторонах, прийшло на думку зійтись в Єрусалимі погля-
діти, що творить Богомати.) Сотвориша престолѣ вели^н и сѣ^нди
пречи^нгла на престолѣ и рекоша радѣ^нса мати скѣ^нтодавца
ра^нса всемѣ мирѣ сѣ^нніе. тогда ти шглѣхнѣша и шнѣ^нмѣша
токмо ѿ нѣсѣ гла^о слишахѣ и вземше харатиа и даша имѣ
егда исписахѣ тогда и про^нгоша и гла^о сѣ^н нѣсѣ пре^нста
и принесоша во до^н свое писаніе и составиша сѣ^нтоѣ ев^ліѣ.

л. 38. Wesele niepojęte radosc niesłychana

wszystkich Swiat dzis hoynie wysławiana... (oratio na

Rіздво).

л. 38 об. Oratio 2. Wyniknoł kwiat liliawy Chrystus Pan
mowonarodzony...

л. 39. Хс народи^тса ба правда воскрес^е
не дивѣ^тте^е пп: що^х збрехав['] та^к не^о
бо члвк^к коли що вголод[']к має
хо^чби на["]мудр[']к["]ши["] то сѧ помилує...

(Був я дуже мудрий в пастухах, коли мене тільки ра-
дили ся, як до чужої кози дібратись. В списку полонізм: зб-
вату Pogwala, господареви; народний зворот: чомс вна згнела
ци хто си знає... Я вна сѣдови ещисѧ спротивлала... бордю^т
скѣри... На 41 л. переходить школяр до опису дяківської
науки:)

Я^к коли ми написа^т дж^к Яз['] вѣки, не було
м[']кн[']к на^х тоє нѣгди го^ршо['] мѣки,
гди^к ти показа^т не^ршю л[']ктерѣ аз[']
витнѣта вчелю^о рѣкою раз['].

Поти^к показа^т дрѣгю л[']ктерѣ вѣки,
и зарл['] взл['] кан(ч)ѣ^к вѣрки.

Поти^к ин[']ки л[']ктери почав['] споминати
и канчѣкомѣ по хрѣвтѣ добре затинати
и мови^т м[']кн[']к мо^т за мною люде, бо
еще ти го^рше лихѣ будѣ.

Як же тї (!) пришло до нещаснон фити
тогда^к тѧ взлѧи вс[']к вѣтѣно^к бити.

Яле богда['] тако['] науки незанати,
бо тогѣ^т и вѣст[']нѣю ски[']нагѣ знати.

л. 41 об. Го["] го["] по["]пиле["] сов[']к гор[']к["]кою нн[']к добре
кто ма["] хоче^т слѣхати пов[']к["] емѣ вхотне.
Хвала вѣ['] ю["] и сѧ при["]шли хто нл[']к па[']кѣ
а на си не вѣд[']к["] ти["]ко свою на[']ткѣ.

л. 43. (Давнійший вироблений почерк.)

Пасха сѣенаѧ ми на[']болше сп[']квали
а на[']ме["]ше Ѡ вс[']к["] люд[']к вшкол[']к исти мали.

Спод[']квалнсмостѧ Ѡ ва['] ба[']зо великон ла[']ки

а ви самистѧ вѣ[']вши не дав['] нѣ вди["] нѣ кѣснаѧ

[па[']ки...

л. 43 об. Хс во^окрє^о ба пра^ада народн^аста,
недиву^ттєста П: що^о помили^аста
ко часо^о чл^вк^к фрасно^о голов^в сшит^тк
раз^ммъ завороча^т здоров^а м^мчит^тк...

(просить о пирогах для школы та о дрібні „шеляжина“ на одівок.)

л. 44 об. Хс во^окрє^о ца^олива година,
бл^го^овинам ковбаса и солонина,
а пороса до сокола виста ровнало
ко коки крила мало тоби поп^кк^к н^нєса л^лтало...

(оповідає, як втік від негостинного газди, що вигнав його з хати бучком.)

л. 45. Пов^кншованіє до дх^оовнаг^г. Жаде^н ста-
ров^ккностю, виц^ккчони^н н^ккчомъ такъ при^оны шк^кдчати
не можетъ яко впр^ско^о ми^оли...

л. 45 об. Ёрациа на во^окрєсеніє Х^оо. Ёкншо^о
ва^о прєсв^тли^н и три^мфални^н и весели^н фе^ото^о то є^о во^о-
крєсн^іє^н х^рви^н...

— На рождєство Х^оо. Н^кчого нездоб^т ч^лка та^к
и^к любов^ь М: Р: Ёди^к и са^к в^ік^ь, любячи ч^лв^ка рачил^ь
зо^олати сина своего на з^єлю...

л. 46. Ёраціа на ро^одєв^о. Материн^аное с^лнце св^т-
ста^нцією сл^джаци^н дво^х сло^вц^ь на горизонт^к зо^отаючи^н...

— На ро^одєств^о. Ёплакани^н и за^прали^н св^ть, чека^т
варзо много в^кн^остю св^того с^лнца М: Р: аж^ь н^нкншого
дни дочека^тца ца^оливе...

л. 46 об. Oracya na Boze narodzenie. Wynikniół
kwiat Liliowy chrystus Pan nowonarodzony, który zBoga oycy
bez matki...

л. 47. Oracya na Boze narodzenie. Wdzięczna teraz
nowina Swiatu zakwitnela wielka radosc Sereu naszemu Splywa...

— Oracya na zmartwychwstanie.

Dzien Wielki dzien Wesoly tryumfu zacnego
dzien s^lan^{ny} zmartwywstania krola naszego...

л. 47 об. Ёроко^о. Хс што^о зна^тє, и єго милє в^к
привита^тє бо та єстє^н покоєни^н того и сл^дгою єстє^н єго...

— Кам^книа з^жалю вчораса ро^опадало

Ёди своего творца з^лживо^о по^онало...

— И весте^м пахоло^м небесаго двора
во стои^м пана своего пре^м гробомъ
во невѣрни^х жидовъ била та^м стра^ж
та и^х стѣ^м за еди^м раз...

л. 48. Вита^м Адаме^м Оче^м всего свѣта
вита^м створителю во ко^мчинѣ лѣта
спрѣто^м Ранну^м въ^м Ща ро^жденъ...

л. 48 об. Во прескѣтлѣю шде^ж дѣс^м Гло^мцесѣ^м Сбрало
на звитѣ^мтво^м х^жво свѣтло^м сказало.
Ю^ж сѣ немѣни^т але високо игра^т...

— Ю^ж днѣ^с проро^к Дѣдъ радостно играетъ
на меліодик^к арф^к вострѣни^и ударяетъ...

л. 49. Х^с ѣнк^с во^{кр}е^с до ада встѣпи^с
и на^с ѿ пекла всѣх^х свободилъ
всѣ темни^е па^сства днѣ^с повѣдилъ
адама смертію своею свободилъ...

л. 49 об. Орація до дѣховного. Заквѣтнѣ^с квѣт^к
на^м преслѣ^жни^и Превдичнимъ кольоромъ...

— На крѣ^стина^х. Звеликою Повагою дѣто^с дарѣ^т вѣ^ж
всемог^жщи^и до ви^жована чѣ^жкви смер^тльномъ...

л. 50. (Проби пера — словарні виписки; помѣта 1749 р.
Зачинають ся друга рука.)

л. 51. На^с дѣла распятаго Маріа^и видащи, ахъ^м уви
мнѣ^м чадо мое^м вопиѣ Слезачи, та колѣзненѣ^м Сединенѣ^м
зрачи на дровѣ^х ахъ^м уязвлен^у. Сердце ми ѿ колѣзни
строзе^м смѣ^жквѣ^т або мѣ^ж стра^те^м твои^х си^жне прово^жде^т. Ё.
Скращ^с рани за ми^р скарани^и, во^с пасти^р мира знеба зо-
слани^и. Ё. (яв л. 34.)

Прекра^ни^и крине^м словѣ^м единѣ, на рад^с мирѣ^м во^{кр}есни

И ми^р ти^м всего свѣта со^дателя слави^т. [синѣ,

Єдинаго во тро^ици на земли да хвали^т.

Крѣ^с претерпѣ^жвъ во гробѣ^х пребиви^и вѣ^рнихъ

ѿ ада и^х всѣх^х свободив^и.

(Finis koniec Poszła baba w taniec.)

л. 51 об. Єгда дѣла ѿ тѣла^м Ё. разл^жчѣ^тса

Стра^х велики^и видачи^и Ё. Сжасаетъ^{сѣ},

Забиваетъ при^ителя^м Ща, маткѣ^м, женѣ^м... (гл. Бого-
гласникъ, Почаев 1790, ч. ѳ. Пѣснь ѿ смерти Ё.)

л. 52 об. Ко домс Давидовк Страннаа совершаютсѧ
тамъ мученици
Приемлют вѣнци
ѿ христово денници
ѿ земнаго трона
идѣт ко сиѡну.
Костани дѣе мѡса
жалѣ за грѣхи свои
виѡ невпала вѣктк днавола...

л. 53 об. Пкѡ на кѣхание (поѣ Іѡрдан Рѣко.)
Церко Сиѡнскаѧ южк веселисѧ
што цеса^р тво^ю южк приближисѧ ѿ.
На тихомъ жрецьѡ покорне вѣнждаѣт
вѣхъ люде^ѧ вѣрнихъ на тришѣ^ѧ звиваѣт...

л. 54. Слово ш марѣи како шкаржила Пилата
ѡрѣѣ ѡремъ Явгѣсто^ѧ (гл. висе л. 34 об.).

л. 57. Іако шбрѣте Явраам да^р ѿ вѣ. Превивахѣ
везча^ѧни и скорѣхѣ вѣми ш чадѣхъ. Іре^ѣ Сарра Яврааму
мужу своему. По^ѣми єдину ѿ девиць нашихъ єда како
родит чада наша и вѣетъ дому твоєму. Явраам не хотѣше.
Сарра всегда глаголаше кнемѣ, тогда явисѧ єму агѣлъ
ѣнь кнемѣ гѣа: Иди во даворскѣю гора. І взятъ авраамъ
ризи многоцѣ^ѧниѧ І хлѣбъ І вино І критку. Сице во ради
єму (обор.) агѣлъ ѣденъ вшедъ на гору и стани на камицѣ^ѧ
на мѣстѣ Гѣалемомъ Єрино^ѡ и гласи три^ѧди члѣче кожи...
(Се відривок зі Слова св. Афанасѣя о Мелхиседеѣ, гл. Пор-
фирьевѣ, Апокр. Сказ. І, ст. 133 і д-ра Франка, Апокр. І,
ст. 99 — тѣльки значно розширений подрѣбним описом побуту
Авраама у Мелхиседека, який оповѣдає своєму гостеви про
свій рід та дотеперішне жите на горі Фавор від 40 літ). Єгда
при^ѣде Явраамъ кодомъ сво^ю и примѣсисѧ Равк^ѣ свое^ѧ агарк^ѣ
и роди сѧа и нарече имя єму исмаилъ.

л. 59 об. Пкѡ Єтѡмс прорѣку Илию. Істочниче
благодати — Є илиє вѣво взяти... (гл. Богогласниекъ,
Поч. 1790, ч. Ш. Пкѣнѣ ѣ. св. Илиі — Исполненній благо-
дати і ш Илиє вѣво взатын...)

л. 60 об. Слово ш припрѣ днавола со ѣмъ на-
шимъ Ісѣ Хрѣтомъ (скороп. і пивуставом). Пришедшѣ Гѣѣ

йшемъ іс̄ х̄тѹ на горѣ Слеш^тскую Рє^т ко вѣнко^т скон^т л^тчемо
 м̄. дни". Такожє са^т Іс̄ сними м̄. дни" і два дни. Іда пре-
 прити днѣвола. Слѣша^тже діаво^т, іа^т іс̄ алчєс̄ дєржит̄ и ра-
 гнѣвасѣ вє^тми и шєлчисѣ прє^т іс̄о^т... (гл. Франко, Апокр.
 II, ст. 196—199. Варіанти тільки в деяких словах або про-
 пусках рукописей: сожгѣ — иждєнѹ, пострамити — постра-
 мити, нєхоцѣ єго вєставити во вѣки — н. х. є. погвѣтити,
 і т. д., в і додатки — а дєн' іак' чл^т. а чл^т іа^т шко^т мнѣ-
 нѣти; коєць зовєім другий в порівнаню з надрукованими:)
 и ражєгѣ зє^тлю іако шго^т. Повєлю да нѣше морє іако камє^т
 сєхѹ, и при'дє на мѣсто єже наречєтєсѣ хѹри^т. тѣ при'дєт̄
 мати моѣ іажє роди, І Іванѹ єже ма кр̄ти и всѣ невє^тниѣ
 силы шкрѣжающе пр̄толѹ мо^т и всѣ ст̄ии Го мною при'
 дѣтѹ тогда діаволє погвєлю тѣ и всю силѣ твою и слѣ-
 жащи^т тєбѣ. Да вєдєт̄ чє^т и слава х̄рт̄с̄ моєм̄ ш̄ и Свѣт̄м̄
 д̄х̄с̄ и ѣнѣ и пр̄но и вѣ вѣки вѣко^т ами^т. (О скільки сєй
 текст доповняє Васильєва, Anecdota graeco-byzantina ст. 4 сл.,
 не вміємо сказати, не маючи сього виданя під руками).

л. 64 Слово ш̄ вражнїкѹ славно^т. Члєвєкѹ ки^т
 єди^т паницѣ котори^т пивѣт̄ вєдєлю і ко ст̄а Госпо^тскїє а за
 ка^тдимѹ кѣфлємѹ бѣа вѣхваллѣ^т...

(На полях помїта Roku 1754-to Mea Marta dnia 6 —
 другою рукою).

л. 67 об. (Орації-повіншования на Рїадво, Воскрєсенє).

л. 69. Фаломѹ оутѣшнїи^т на рождєствє.

Го^т го^т садмо вколо, а вєсєло заспѣва^тмо вѣхвала^тмо
 бѣа раждєнаго вєслє^т положєнаго в̄...

(5-та строфа:) Гд̄ Гд̄ старї^т іацѣ пї^т запрацѣ, добрїє
 хлєпє маєшѹ копє знаєшѹ ти дорогѣ вєди на^т ко бѣс̄ в̄...

Гд̄ гд̄ влѣзѹ на вишѣкѹ скінѹвѹ кишѣкѹ Ма^тримѹ
 дає знати цю южѹ ш̄говѣвєсѣ гдї вѣк̄ оуродивєсѣ. в̄...

Гд̄ гд̄ вєзвєсѣда нѣтѹ шєкдѣ...

(69 об.) ти^т гаври^ткѣс̄ пї^т горѣкѹ...

Нѣно юркѹ печи кєрѣкѹ прѣдко Стєцкѣс̄ мелн грєчкѣс̄...

Лисї^т кѹва влѣзѹ на дѣла а ти карткѣс̄ вѣзми карткѣс̄
 ү дѣди загра^ттє...

Anno Domini 1729.

л. 70. **С**отвореніа мїрѡ ѡ лѣтопиѣца вокрѣ-
цѣ избрѣнїа. **С**адама до потопа лѣтѣ **ѣ**смѣ... (Датн
соборів.)

л. 71. Рѡсѣ крѣлася ѡ грековѣ прѣ владимѣра. **С**вѣ-
полаци принали кѣрѡ зримѡ Рѡсѣ цнї. (Фльборенський собор,
взяте Царгороду, смерть князя Константина Острожеьского
1608 р.) тоѣ кнѣ велѣ милѣтнї набожѣтва грецкоѣ, положеѣ
в цркви сѣверноѣ вѣстроѣскоѣ. За ѣго кѣкѡ были два синоди.
в верѣтн литѣскоѣ всѣхѣ **С**їпокѣ и митрополита. **ѣ**. кнѣ
рѡсѣ **ѣ**фѣнѣ, **ѣ**. Рѡсѣ **ѣ**фѣѣ.

л. 72. Польські поговїрки: Wes to co tobie Serca twoie
każe...

л. 73. O chmielu Racyiy. Chmiel woła, zacznie się Po-
kora — a przy ochocie Chmielowa robota...

(74 об.) Chmiel na Seymyku..

л. 76. Jak Piiacy Piiiaią.

Kat go wie, iak to Piiacy piiiaią
nawyższyj pełney nigdy nie piiiaią,
bruch nie beczulka — beczulka sie wlezie
a mnie od cebra glowa zaboieie,
nie stęka Piiak, acz Piiie dni kilka
wszad y od mięsa nie boli nic wilka.

л. 76 об. O swiecie marnym terazn(ieyszyn).

Fe coz to dzieiesz ty Swcie dla boga
a philozopha wienc y Theologa
Za infiniska stroynym w latach Sądzis
Na wyzsze mieysce nieuka prowadzisz...

(без кінця, обриваєть ся л. 80 об. уступом о жінках:)

Spisz Pasieczniku Niedzwiedz do paseki
Spisz Pasieczniku osobliwie stary
Aliez tu tucze wosk y zmiodem Jary,
Kto tylko żony szuka z tysiącami
Szuka z rogami Diabła — Pan Bog z nami.

л. 81 (зовсім відміннай почерк від 2-х попередніх). Про-
довжене „видѣнїа царя Анфілога“ (пор. Калужняцкій,
Обзоръ славяно-русскихъ памятниковъ, передрукований у д-ра
Франка, Апокр. IV, ст. 92—5).

Тогда дхъ стїи сниде на нїереса и покриваетъ стїна дарю рече Іері' возмѣкте стїое возношенїе...

л. 82. ш знадїенїи кр҃та и гвозди. Гдѣ цр҃ца Елена За многиѣ Страданнїи и молитвами школо Рокѣ По воскресенїи х҃вомъ тк. по хр҃ткѣ шк ш тоѣ пишѣтъ дохторове стїни...

л. 83. Пишетъ кнїигаѣ вториѣ царѣкъ гдѣ кишѣ принесеѣ кнѣ въ дѣмъ акердара Геддеи блѣвиѣ его вѣѣ и вѣѣ доѣ его... (о перенесенїю кивота в храм, збудованїи Соломоном).

л. 83 об. Гдѣ цр҃кѣ дѣдѣ идучи преѣ киштоѣ... (аї спївом і в танци, жена посміяла ся над ним і за кару вістала неплїдною до кінця житя).

л. 84. Слово ш рождѣствѣкъ Канновѣ. Егда роди ся и кїло нанеѣ ѣ. главѣкъ змїевнѣ а чѣча єдна и кїла тѣга келїка адамѣ и женѣ его Евѣкъ ш рождѣствѣкъ канновѣ, егда бо ссаше матеѣ а змїевѣкъ глави кепїнахѣ шростю страшно и кѣкъ глави змїевнѣ сїгающе до перси Евжїннѣ. и начаша плакатїсїа адаѣ и Ева ш своѣѣ Согрѣшєннїи и ш рождѣствѣкъ канновѣ. и невѣдаше какови исцѣлїти его ктомѣ. и прїшеѣ дїавоѣ и рече адамѣ и еѣкъ чого плачетєсїа. рече адаѣ кою(сїа) вѣа. и рече дїаволѣ, и гдѣ єѣ вѣѣ рече Ядаѣ невѣдаю и рече дїавоѣ азѣ єсѣ вѣѣ твоѣ, и рече адаѣ аще ти єси вѣѣ моѣ исцѣлї сїа (обор.) мѣєго канна. Рече дїавоѣ исцѣлю азѣ сїа твоего канна а ти запишїмїсїа аки єѣ моѣ вїлѣ и плємїа твоє. записалєсїа адамѣ дїаволѣ, имѣючи за вѣа Создавшаго Е҃го, рече тако ми вѣдї. дїавоѣ же кїа канна и поторгавѣ всїа глави змїевнѣ, и завязавѣ ѣ плаѣ, такожде и рѣкописанїє адамово, и положиѣ ѣ рѣцѣкъ Іурданстє поѣ камѣнѣ. вѣдаше бо дїаволѣ иже на тоѣ камєнї Хс҃ крестїтїсїа маєтѣ. Егда хс҃ кр҃тїсїа и ста натоѣ камєнї и истре змїевнїа глави и рѣкописанїє адамово Wodoiu Іурданскою. Die 15 Febr. 1723. — (У Порфирьєва, Аповр. сказ. I, 93 і 212: Адам дав рукописанїє за землю, на якїй орав).

л. 85. Ѡ знаменїи Чтїнаго кр҃та кїзнанїє до вѣкри та внѣѣ стїшю трїцѣ. Яковѣкъ зашченїє троѣ паѣцовѣк пѣсполѣ: то єѣ великаго и малого и третєго поѣле малаго... (за сїм дрібнї канонїчнї випискї).

л. 87. Слово ш аггѣлѣкъ. глава і. Тоѣ аггѣвѣ єѣ творєѣ и народосодѣтелѣ Ѡ несущаго ко єже вїтї прїведеѣ ш...

л. 90. **Г** діаволъ и дѣмонъ: гла^в і. **Г** си^х агѣл^а ки^х си^х перво стояти в призе^наго чина. и зе^нли храненію вѣрчиви^х си^х **Г** бѣ. не ест^вомъ лѣквѣхъ вивѣ...

л. 91 об. **Г** воздусъ и вѣтрѣ: гла^в ѱ. Воздусъ е^с стихіа то^ча^ша...

л. 92. **Г** вѣтрѣ. глава ѿ. Вѣтри диш^т **Г** во^стока жатве^наго...

л. 93. **Г** водахъ. глава і. И вода же єдина стихіа четири^х е^с тва^р бжла доврѣша...

л. 95. Противъ вгнѣ чистителнаго. Нездорови тѣ оучинити слоко **Г**порѣди противко вгнѣи чистите^номъ. в которомъ вжадни^х старого и нового законъ писма^х свѣдоцтва и наѣки немаемо... (в відєпачах на маргінесі згадуєть ся про Афанасія, Василія о суднім дві, Максима Грека, митарства, Пролог, Кирила о тілі і душі, Варлаама Дамаскиноваго, Патерик, Феодорита, Баронія, Феофилакта болг.) Die 28 februaris 1730 P: P: Łysiecki.

л. 106 об. **С**лово подча^с стго котрого актъ мовити. Іаковъ гди **Г** Іуенфови^х крати^х которини єго вили продали. Пѣтрю єго свѣ^кс кроваксю взя^х, внсю зпаче^х слезни^х цѣлова^х... та^х ти^х и ми хртіане гди кланіємоси вєразъ любѣ хвомъ лю^б прѣстѣки вѣи... не матеріи кланіє^сіа антѣ те^х фаре^х але чи^х вєра^х... die 28 7bris a. 1738. Na tę czas бєда^ху U tysmieczanach Michał S. P. P. Łysiecki.

л. 107 об. **Г** дитинномъ причащеніи... Повѣншованіє на веселю...

л. 108 об. **С**лово како подобаетъ христіаном^у стояти во цркви... **С**гда приходит^ь сѣеникъ во црkvѣ... (надруковано у д-ра Франка, Апокріфи IV, ст. 460.)

л. 110. (Літописні записі.) Першкі євнги вили Рокъ 1668... (хронольоія турецких нападів-воєн), «ахч. сара^ча перша, «ахче кролъ Бокєцки^х поме^р, «ахчій. **С**рда покѣти врала, — солнце мѣнилося, Москва з Козаками на Шведів.

л. 111. **И**ще слвчитсѣ Ро^ждєство Хѣо бѣди вкотрїи днѣ: **С**крито прѣ^в прроча **С**здра. **И**ще слвчитсѣ Ро^ждєство Хѣо вндлю зима бѣдѣ^т добра: а вєна бѣдѣ^т снѣжна и лѣтѣ бѣдѣ^т до^жчс стато^к. жнива сѣх^к: межи недѣга

велика: меѢ статокъ. вина вскѢдно, дѣтемъ мали^х смерть: ко^на велика царска. Покажется вземли вск^н снѣжна...

(Так на бождй день твжня.)

л. 112. Дни лѣннѣ послѣдѣющѣи книжни^х мѣцемъ и часомъ. Ко ѣ. и днѣ лѣны^х ада^х созда^х въ^с бѣгомъ, то днѣ добръ... die 30 Junii 1730.

л. 116. Рождакъ. Искони бѣ слово и слово бѣ ѡ бѣа: ѡ: Радѣ повѣда^т ти чѣче. ѡ не^же ми^лниши исцѣлѣ^тиа хс... (таких поучающих висказів 130).

л. 123. Трепетникъ. Яще зашнѣе потрепещѣ дѣнниа страни (то) добро кажетъ. яще лѣвниа страни то (зло) — Яще десно шко по^х бровою то добре кажетъ... яще зѣки со- сѣкающе. внощи (чорнило майже зникло), яще колѣно десноѣ то радѣ кажетъ, яще лѣвое то пѣшествоѣ сказуетъ.

32. (№ 249.) Реп. на 6-и лл. сірого паперу 8-ки поч. XIX в. без при.

л. 1. W tym Sexterniczku zawiera się tłumaczenie niektó- rych Słow niemieckick dla użytku i łatwiejszego pojęcia czyli prędkiego spamiętania małych uczniów Szkoły Trywiałnej Dobrzanskiej... (всього 40 слів в 2 стовпці).

л. 2. Piesn I. Anioł pasterzom mówił... (Kancyonał, Kra- ków 1794, str. 62.)

л. 2 об. — II. Boh predwiczny narodyl sia aby tez lud swoy wes potiszyl sia... (текст проти внѣшнього досить відмінний.)

л. 3. Piesn III. Dywnaia nowyna, nuni Panna Syna... (Богогласникъ № 16.)

л. 3 об. Piesn IV. Cwit myslenny dnes sia rodyt... (Богогласникъ № 7.)

л. 4 Piesn V. Nebo i zemla nuni lŷkostwuiut... (Богогласникъ, Поч. 1790, № 10.)

л. 4 об. Piesn VI. Szczo za radost na Switi postala...

л. 5. Piesn VII. O predwiczny Boze, kto izreszczy moze ustnamy... (Борогл. № 20.)

— Piesn VIII. Przybiezeli do Betleem Pastyrze... (Kancyonał 1794, str. 128.)

л. 5 об. Na Bohoiawlenya Pisu perwa.

Jordan rika uhotowy sia... (Богогл. № 28.)

л. 6. Pisu wtoraia.

Kreszczaiet sia Wladyka wo Iordany...

33. (№ 233.) Ркп. кантичкового формату ($\frac{1}{2}$ мал. 4-ки) на 126 л. ррп. ріжних почерків початку і половини XVIII в. ст. 1. Крши великопостныи.

Хотащй Размно Исусовъ Слышати Тинницъ Сладкѣмъ Страсти Христосъ Радость И веселѣ Славный Триумфъ Сѣт-гроба Сходитъ. Христосъ Радскію Искупивъ Сладостъ, Терпащє Сѣрстныє Страсти.

ст. 3. Пѣсн' величмѣ стѣо' ка'варк:

Плачиси дше жалю неизмѣрна... (нотв)

ст. 6. Пѣс' Сѣлю Николаю.

Горы сладост' искапа'те

вси людїє козыгра'те... (нотв)

ст. 8. Сѣ хто хто Николаю любитъ... (нотв)

ст. 10. Сѣ николѣ чудотворче...

ст. 15. Пѣснь на рождество Іс Хѣо.

Безконѣно' влагостинны, и не змѣрно' милостинны... (нотв)

ст. 18. Сѣ днѣное нарождєніа вѣго сѣна (нотв)

Сго же днѣ породила Дѣла Мрїта...

ст. 19. Пѣснь, въ Нѣлю Цвѣтоноснѣю.

Радсисѣ з'кло дши Сивна. — Сѣ царь твои воскресъ на конѣ (новїйшого пьєма, поч. XIX в. з Богоглає. № 44.)

ст. 21. (рукописевѣ нумераціи л. ѣ.) Пѣснь Прѣтой Бѣци Кїевскѣо' зостлючѣо' кмонастири брагско.

Повѣдителнаѣ вѣк. кїевскѣа страци

вопо'те Матцк вѣжѣо' пришещѣной ѣ врани... (нотв) (Пор.

I. Франко, Карпато-руське письменство, ст. 130—1.)

ст. 31. (л. ѣ.) Радсисѣ Црѣце, наша за'тѣшнице,

Небеснаго пелѣкана Мѣкою на звана... (нотв)

ст. 33. (л. ѣ.) Царѣце Небѣ и зѣ'ли Госпоже

Свѣтѣ покрове, вѣдѣнаѣ вѣкѣ роже...

ст. 35. (л. ѣ.) Сѣ прєсвѣтѣа Дѣо помѣщнице моѣ

Помога' на' вѣтрапеню за'ше мѣтѣ твоѣ...

(нотв).

ст. 37. (л. љ.) Кто не хвали^т кто не слави^т Ро^жд^ества прѣч^та
той противни^к ненави^отни^к еи дѣства ч^та...

(нотв).

(ст. 38.) Дарши црю госддарю тишинѣ покши

(ст. 39.) во^т царыца Голубица таи е^о вл^о твоѣ, ѿ.

Рече^тсѣ малой роси ты буди правица,
в^ѣжа сила и сно^т справи твоѣ на^х девица, ѿ.

Іва^нна намъ Гетмана ук^ркни црице,
в^ѣрне радити шадливе жити Снодови дѣце, ѿ.

ст. 39. (л. і.) Радс^тси м^ттко вѣла прѣ^х вѣки,

Квѣте рѣжовы^т хвала на вѣки, ѿ...

ст. 42. (л. лї. об.) Ѣ пречистаѣ Па^нво дѣо вѣроудице

всего свѣта ты^о Па^нво чи^ота

вдичнаѣ Роже Ц^рце Госпоже...

ст. 45. (л. гї.) Ѣ прѣ^вятаѣ дѣце к тебѣ^к прие^кгаю

Ѿ на помо^ш тебе все^гда к себѣ^к призываю...

ст. 47. (л. дї.) Нова стрѣ^ка в^роса^х восіала

бого^х дѣла^ннаѣ С^де^скаѣ скл^а

(л. еї.) Дѣо живѣщи^х низѣ есте^о М^ти,

нех^тк роси^скїй наро^х ѿп^дцати.

нехайже в^рднѣ^к, Поки днѣ^кпрѣ^к плине

имѣ твоѣ слине, ѿ.

ст. 50. Радсисѣ рад^о твою во^оп^кв^ае^х

та^к горкїй см^уто^х мой шоложе^х...

ст. 53. (л. зї.) Пѣ^нь ро^жд^ествѣ^х вѣи по^х, Ѣ прѣ^таѣ

Дѣо.

Ѣ любимаѣ дѣо ѿ ца^рского рода,

величаемъ ти родини ѿ ч^тнаго плода...

ст. 55. (л. нї.) Ратс^т Марїе ратс^т погикаемъ

тебе патро^хкѣ на помо^ш взымаем^х...

ст. 58. Пѣ^нь Б^цы по^х: Нова у^трѣ^ка.

Б^це вѣ^рны^х шборона,

уповающи^х на тебе корона...

ст. 60. Прѣ^ста ц^рца на високо^х тронѣ^к,

вшатѣ со^не^нно^т и свѣ^тло^т коронѣ^к,

(ст. 61.) Рѣ^цк по^темъши, С^на си шкѣ^тши

М^твѣ прїемъши, ѿ

Цесаря хрѣта, ахъ миле благесть
и шмофоро^м лю^х свой покрывае^т,
Покрый на^о покрій, Панно шмофоро^м, по^д скон^м дворо^м, Ё:
Вролю Іѡан^н8 поспѣши врице^рствѣк.

За своа люди, и за своа цркви, Не дай бе-
сѣрmano^м, татарски^м ұлано^м, и пога^нски^м пано^м, Ё.

На хрѣтѣне нехъ ненастѣплютъ

Ѱчизнѣ нашѣ нехъ не Ѱимѣю^т

Потлабми црѣа, Тѣре^ккаго Пана, и в'татаръ погана, Ё-

Гѣ^тmano^м пано^м подай вѣлакѣ,

всемѣ рице^рствѣ вѣкѣнствѣю славѣ

ра^х намъ привѣ^рнѣсти подолскіе краини

и хрѣтѣано^м везмѣкры, Ё...

ст. 63. (л. кѣ.) Ѧ дво прои^вбраннаа

неке^о сѣци^х прѣхва^ннаа,

Ѱ тебе бѣ^к коплотиса...

ст. 65. Броско^о коронѣк, чѣ^д великі^о ста^дса

же наро^д лю^дскі^о ка^рзо здивова^нса

(ст. 66.) Ёкото^ро^м мѣсцѣ, нѣгды не бывало

влюдско^о памяти нѣгды не сливало.

Брѣднѣ^тской вѣсп, Прѣ^таа Па^нна

дивними чѣдеса сѣметъ преславна

ввразъ то единъ, Па^нны прѣ^той

даюшъ на^х всегда чѣ^д свои стѣн новыи

пакъ вновомъ дворѣ, лю^д многіи^х сцѣ^лахѣ.

ст. 67. (новішого пѣсна XVШ в.) Ё^кршъ на вос-

кресеніе Хѣ^о.

Весели^о ю^ж дне^о пророче Іѡане и крѣ^тлю

всего пекла и моцы его засмѣтителю ..

ст. 68. Пѣ^снъ в Розваженію Сѣ^мрти:

Помышалаю шка^нны^и азъ

впадаючи во грѣ^хи шо разъ...

ст. 70. Пѣ^с на Ро^ждество прѣ^го^в вѣ^н. по^д: в прѣ-

таа дѣ^о поѣ^т.

Ѧ люкимаа Дѣ^о Ѱ црѣ^кскаго Рода

величаемъ ти родини Ѱ чѣ^таго плода, Ё...

ст. 72. Пѣ^с в сѣ^мрти члѣ^вческо^о.

(ст. 73.) Ѧ всесѣ^тнаго свѣ^та

Мимо идуть ѣшк лѣ^та...

ст. 76. Пѣ° ш стрѣтѣхъ хъвыхъ.

Гдѣ Ісѣ творче црю: Стрѣти твоѣ бл҃гѣрѣ: вѣ.
котрыи срѣзѣ скатовѣны... (огляд страстей).

ст. 79. (скороп.) Пѣ° іако можемо мати вѣрѣ на-
дѣю и любовь ко вѣс.

Надѣя моя в'Нанкынаго Пана
же злая доля будеть штегнана, вѣ...

ст. 82. Днѣ° весела на мѣ Радѣ° настѣпила
южѣ моцныѣ закы земля штворила,
маючи в'собѣкѣ давно стѣѣ шци закнѣнѣ
днѣ° Ісѣсоѣмъ воскреснѣ на радѣ° выпроваженѣ.
Радѣса Ядаме со Прамѣтрѣю Еврѣю,
южѣ вы свобожѣдены сѣтѣ и пророци стѣѣю.

(ст. 83.) зтогоса мы днѣсѣ веселачы
Хрѣта воскресного кам' вѣкншѣючы,
звычайно лкысте тѣстѣ вѣщѣю (!) шпликали,
а по смерти в' Невѣкѣ з' Хрѣтоѣмъ кролевали.

ст. 85. Przenajświętsza Panno czystości
co w niedostępnej mieszkaś iasności...

(ст. 87.) Panno ezcercowi rokosz cukruiesz
srebro y zloto iemu daruiesz ..

(ст. 89.) Boday by byli taci ezcercowie
iako w pieczarach swięci oycowie
co swiat wzgardzili, rokosz puscili
Matce Bozey służyli ..

ст. 90. Бѣѣ вѣрныма шкороно,
уповаючи на тебе короно,
Сѣйси наѣ ш вѣдѣкѣ, Мѣтѣи преклагана, Дѣѣо стѣѣа...

ст. 93. Думатѣ калл.
Знаю ижѣ іа естѣмѣ іако паучина
пороѣ земля и пѣнѣѣ, и слаѣна (?) глина, вѣ.
Знаю ижѣ всѣкѣ мои лѣкта сѣтѣ іако цѣкѣтѣкѣ,
и прѣѣко минаюѣтѣ, іаѣкѣ в' полю пенѣкнѣый квѣѣтѣ, вѣ...

ст. 96. Пѣ°нѣкѣ ш клѣднѣиѣ сынѣ.
Нѣѣсмѣ достѣнѣ нарищисѣ сѣнѣѣ твѣѣнѣмѣ
сотворима хочѣкѣ еднаѣкѣ равоѣмѣ свѣнѣмѣ...

ст. 99. Piesn o Drogocie.
Gdzieśię zapodziały požądane gody,
kiedy człowiek nieraz używał swobody...

ст. 101. Скорописом пол. XVIII в. поговорки, переважно книжні.

Jak wsczęściu Tak wniesczęściu Pamiętaŭ o przygodzie
Bys nie utonoł Na Suszy Tak iak na bystrey wodzie...

(ст. 104.) **Стережися** такого що вочи цєкрьє — ко то
не все є^с правда що мала^п фїулю^є...

(ст. 107.) Nie rozmawiaj z meżatą, ani zachodz z nią w Słowa
Skorocie zrozumi po mowie, zaraz iest grzychem gotowa.

— Ktora Panna siła wudki lubi,
to ona prędko swoje cnote zgubi.

(ст. 110.) **Пийай вино не вбогатит'ся**
пийай водає не вбєзмит'ся. (пор. ст. 114.)

— Pan hardy, chlib twardy Szklanica na kołku,
trudno się pozywie chudemu pacholku.

— Kto ma podle szaty, tego nie biorą w swaty,
In vili veste, nemo tractatur honeste.

(ст. 112.) **Лєчше Ницкь Првѣнь** нижели богать ложкь.

(ст. 114 старшої рукописв.) **Лєчше жити** вземлѣк пєстѣк,
нежели со жєною сварливою, Гнѣвливою и изычною. (гл.
ст. 121.)

— **Люба'** вино и масло не вбогатѣткь.

(ст. 116. Значїне гроша: почєсть.)

(ст. 121.) **Лѣпше жити** со свѣрми влєщи
Нижели со жєною (я. в.)

34. (№ 169.) Уривки Зборника, скорописом поч. XVIII в.
на 15 л. 4-ки, на корєні значно ушкоджєних — без прп.

„листкь Д.“ Продовженє оповїданя про „Мудрого мо-
лодця і царївну“, з хвилєю підступного навіщеня царївною
молодця на його кватирі.

л. 6. Пѣснь вїи.

Посл^н ви^т' агїлѣ гавриналѣ, ко дѣк прѣчт^о
возвѣстити князарѣтѣ весєлиє вѣсти, ѳ.

Сѣрктє ю вдомѣ своє^н натронѣк сидицѣ,
не празднѣюцѣ ни лежациѣ ти^нко книги чтициѣ. ѳ.

Я читавши вѣдно мѣсци, знашла тѣе слова,
жеса млеѣ народити прѣвѣчнаа слава, вѣ...

л. њ. Пѣснь прѣтой вѣи вѣа.

Ратѣи мѣре ратѣи погибаеѣ тебе патронѣс напомоцѣи звиваеѣ
Приди поѣшиса, а зажиѣ лѣтѣсти, Поѣлѣми враги котриѣ
[з своеѣ злѣсти

На наѣ керѣюѣ ста ѡворюѣ твоѣѣ клеверитоѣ пожеѣти же-
[лаюѣ...

л. њ. об. (Пѣ)снь прѣтой вѣи На стѣрти хѣѣ, вѣа.

(O) Dewyce preczystaia, Maty blahoslowenaia otwsiak...
yzbrannaia, Wo roźdestwi Iŝ Chry: wszedszaho wtia boha ysta,
obritesia diwa czysta... (гл. Богогласникѣ 1790 р. № 102:
Пѣснь вѣ. на состраданіе прѣстѣя Бѣи).

л. њ. Пѣснь на роѣдѣство Іѣ Хѣѣ.

Послахаѣ теѣ цюса стало, веснѣ свѣтѣс завитало, Хѣ сѣиѣ
вѣиѣ ѣнѣсиа родитѣ. и незначне вѣтѣлѣк прихѣдитѣ...

л. њ. об. Пѣснь прѣтоѣ Бѣи.

На сеѣми дареѣ дѣа Стѣа ѡснована, Цѣркаа дѣи Мѣиѣ
Прѣта Паѣа, Родитѣ явиѣ во коѣчинѣ вѣкоѣ... (14 стрѣков, без
вѣнца).

лиѣтѣ вѣ. Конѣцѣ піснѣ Богоматери.

и Гѣодѣствіа, влаѣсти и сили начаѣствіа, архѣа(гѣѣ)
и агѣлѣк и воинство Дѣѣѣѣ множество славослѣвѣѣтѣ вѣлѣ(сло)-
вѣѣтѣ полѣтѣ всѣзлатѣ ти прѣвоѣносѣтѣ...

— вѣи Почѣевскаа, дѣ.

Весѣло спѣвѣѣте, чѣлоѣ ѣдѣрайте, прѣѣ мѣтѣкою царѣвою...

Голоѣ поѣносѣтѣ, странаѣ воѣвѣтѣтѣ, славити звитѣѣство
[ново, вѣ...

(Пор. перерѣбку тоѣ піснѣ в Богогласнику 1790 р. № 112.)

л. вѣ. об. Пѣснь Прѣсѣѣти вѣи.

Прѣѣста цѣрица на високоѣ трѣнѣкѣ, вѣлатѣ сѣнѣчно и свѣтѣ-
лѣѣ корѣнѣкѣ: рѣцѣк прѣстерши, сѣа си ѣвѣѣши, мѣтѣви приѣмши: вѣ.

Цѣсарѣа хѣѣта дѣѣ милѣ вѣлѣгаѣтѣ, и ѣмоѣороѣ людѣѣ свѣѣ-
покрѣваѣтѣ покрѣиѣ наѣ покрѣиѣ своимѣѣ ѣмоѣороѣ поѣ своѣѣмѣѣ
дворѣмѣ. вѣ.

Поѣажѣ звитѣѣзѣство королю агѣѣѣтѣс, поѣкори враги вѣлѣвѣкѣ
панѣс, би впрѣдѣкоѣ часѣѣ, вѣѣкѣ поѣѣ ноѣи впаѣли, тебе вѣхѣва-
лаѣли.

ГѣлманѸ панѸ подаждѸ мѸ вѸлавѸ, всемѸ рицерствѸ
и воинствѸ славѸ, покори враги, вѣговѣриѸ панѸ королю
Імпѣ:

ВѣсмѸ снатороѸ поради додавѸ, шѸчисти краѸ шмо-
фороѸ вкривѸ; додѸ' помощи такѸ вдеѸ таѸ и внощи непреѸ-
стаючи, вѸ.

Илилибиа, илилибиа слава нехѸ' ти вѸдеѸ Ѡ наѸ чеѸт
и хвала, Сохрани Ѡ вѣдѸ, Мати преблагая Дѣво стѸа.

л. гї. Пѣснь Прѣтой вѣи. гї.

...Слѣчнана дѣво чѸтаи вѣдичнѸ пахнѸчнана. ПодаѸ наѸ рѸкѸ,
нехѸ' нендеѸ вѸмѸкѸ, матко мѸрднана. вѸ.

...вѣла лѣлѣи, дѣа мариа, вѣтѣню заккитнѸла, подѸ'
наѸ рѸкѸ (я. в.)

Чѣртоже славнѸ (кѣкѸ)ткани ксѣлѸни тиѸ вѸѸ згото-
влѸннѸ... (я. в.)

Визри своѣмѸ шкоѸ знѣннѸ шкоѸ, (ви)зволѸ наѸ Ѡ не-
волѸ... (я. в.)

Ѡ сѣнца пѸнѣйша, врагоѸ карзо страшиѣйша, панно
прѣстѸа... (я. в.)

СѸа препроснѸ, гнѣкѸ его крѣснѸ, стѸдне живѸтнана... (я. в.)

...дарѸи покѸеѸ поѸ скриѸлоѸ своѸнѸ вѣрниѸ равоѸ своѸнѸ... (я. в.)

ѠстаѸ знами своѸми синами, роже прѣслѣчнана... (я. в.)

авѸмо има вѣа хвалили и стѸкою вѣнѣѸ жили... (я. в.)

(подай) рѸкѸ, подѸ' наѸ шѣкѸ: прими наѸ вѣво к соѣѸ: вѸ.

— ПѣснѸ до прѣслѣчѸаго ІсѸа. ИсѸе мои прѣнайслѣѸ-
ший, и творѣ сѣкѸта, Ѡще хочѸ' мало поѸди моего шѣкѸта...
(Богоглас. № 243.)

л. гї. об. РадѸсиа МрѸе вѣсмѸ стѸимѸ главо,

земнана и прѣвнана славо, илилибиа,

ТиѸ бездѸна прѣжде вѣкѸ вѣгомѸ стѸворѸна

и дѸха стѸаго всѸа напоѸнѸнна, илилибиа... (я. в.)

л. дї. об. ПѣснѸ шѸ страстахѸ хрѸтовухѸ.

Юже декрѸт поѸписѣтѸ, пѸлаѸ кирѸ юѸ ГотѸетѸ,

на смѸртѸ, вѸ. крижѸкѸю агнѸца, тебе вѸ. всегоѸ сѣкѸта творѸца... (я. в.)

(гл. БогогласѸникѸ № 41.)

л. еї. ІсѸ ХрѸте вкрѸжѸвалѸннѸ, ТиѸ цаѸ наѸ цаѸми вѣвѸрѸннѸ : вѸ.

терпишѸ' занѸ' мѸки рани, межи жидѸвскими Пани, вѸ.

— **Є** сродни плачѣ, **ѣ**. ср^дце проражаешъ,
внѣрности моя, **ѣ**. кс^тами проникашъ,
Іса вѣтницъ тѣрновъ збиратъ, и нарѣгаютъ...

л. 67. об. Плачѣси и зжасаю, егда шнѣ чл^о помишляю
гди прийдѣ сѣдня правий, в бѣтвѣк своей слави, **ѣ**.
всього 5 стріхів, дальше бракуе 1 л.

л. зѣ. (1) Продовжене піснѣ:

„владри^м ты и ко^пквалѣ^м, смотрѣние ти вси вихвалашемъ, **ѣ**.
(и)мже спѣлъ еси ми^р погнающъ, и грѣхъ потреби и^м...

— На стѣго архистратига миханла.

Миханле кто тако бѣтъ, велми возопилѣ^о
гди снѣси люципера до пекла стрѣтилѣ^о...

(пісня уложена після звичайних проложних статей о архангелі:)

л. зѣ. об. На вѣомавленіе Процѣсиш.

Іврданъ рѣко зготови^о, секо приходитъ вѣтъ крѣтити^о...

(Богоглас. № 28.)

л. иї. Пѣснѣ ко Прѣтой вѣи.

Дѣо мѣти превлагла, ти^о црѣце нѣнаш,
ра^х на^м ласкѣ свою дати, ви^омо могли штримати...

л. иї. об. Пѣснѣ стѣлю хѣвѣ Николаю.

Николаѣ стѣлю, ми^р ликійскій оучителю... (всього 5 стрі-
чок, без кінця — за браком листків).

литъ ѿ. (Piesń o wygnaniu Adama u ewy Zraiu.
Rozmisał sobie adam, 2, czego był dobrze swiadom, 2,
(z)nawszy roskoszy wraiu, 2, chodząc po zielonym gaju, 2,
ach tu niędza na swiecie, 2, Jak w zimie tak y wlecie. 2,
Robic tu ciężko trzeba, 2, chcesz sie naiesc chlieba, 2,
ciężko tu Było słuchac, 2, gdy począł aniol fukać, 2,
fora adamie fora, 2, stego świętego dwora, 2.

л. ѿ. об. Piesn O żołnirach wojskowych.

Pod Kąlnikiem stali, 2 na krula wołali, 2¹⁾
Krule miłosciwy, Bądź nam litosciwy,
Dla Boga zywego, chlieba zimowego,
Jesli chcesz woiwac, Trzeba nam folgować,

1) Кожда часть стрічки 2 рази — дальше означуване пропускаємо.

aby konie naszymy, mieli swoje czasy,
uszarze ustaio, konie im padaio,
Woła y piechota, Już kray y ochota,
wszystka w sniegu leży, zaden niepobiezy,
Dragani spieszeli, drudzy pochorzeli,
Pacowie uciekli, sławy sie wyrzekli,
Boga zapomnieli, Pana odbieżeli,
Lecz radziwiłowicie, znimi sapigowie.
Służba y piechota, y ynsza w nich ochota,
Przy krulu zostaio, Także Już wołaio,
Krulu miłosciwy, Bądź nam litosciwy,
Rozday nakwaturze, my Twoie żołnirze,
pewniejszy Będziemy, y Slawy doydziemy.

л. лѣ. Пѣснь Прѣтой вѣи на успение.

Архангѣли знека пришли до вѣи,
якъ полове ѿ своего црѣа до црѣи, вѣ.
Впроѣ покорне ажъ до землѣ поклоу оучинили,
аголосомъ едностѣнимъ сѣкъ говорили, вѣ...

л. лѣ. об. Пѣснь Прѣтой вѣи.

Радиста Мрѣе, Нѣна црѣе,
радиста прѣтаа прѣлѣчна зорнице, вѣ...

Геретицка рука всѣхъ на° шдѣмсетъ. вѣ.

Ѹдѣми мечъ шстри' ѿ рѣккъ бесермацкихъ,
недѣ на° згвѣити, всѣхъ дшѣ хрѣтиацкихъ,

л. лѣ. Пѣснь прѣтой вѣи на божнаа.

Вѣе црѣе, прѣтаа влѣце, Мѣи всѣхъ црѣа,
пана и вѣа, Мѣть его ко на° многа, вѣ...

— Вѣе вѣрниѣ шкорона, шповоуциѣ на тебе корона,
сѣси на° ѿ вѣдѣ мѣи прѣвѣгаа, Дѣо сѣтаа, вѣ...

л. лѣ. об. Приде Архангѣлъ вназаретъ ко дѣвѣ,
приноситъ радость прамѣтри Бѣкѣ...

л. лѣ. Бѣгаго црѣа мѣи, что ти маеѣ воздати,
себе приноситѣ, сѣрдно просиѣ не дѣ на° погнѣати, вѣ

л. лѣ. об. Бѣоѣ избранаа Мѣи Дѣо шроковице, Дѣствоѣ
похвала Прѣтаа влѣце, во молодомъ вѣкѣ видиш мою сла-

волю, вѣн^нкон впадаю грѣх^нокъ мон^н неволю... (пор. Перетць В. — Ист. лит. изслѣдов. I¹, ст. 384—5).

л. лд̄. Даждъ ми Слово словетъ кжїи, славити крѣтъ твою може, нхд̄ми твою моцъ споможе, Бѣнца свѣщами (ш)вѣаютъ, свѣтло^т мирѣ поте^ннаю^т...

л. лд̄. об. Црѣс Хрѣтѣ пане милїи, ти^о вара^нкѣс незловивїи, в четвертокъ вѣ^трѣс бывшѣс, совѣтъ жидо^н сотворивша... (пор. подібну змістом в Богоглас. № 39).

— Початок пісні на Воздвижене Ч. Креста: „Ѣ тре-бѣжечное древо...“

35. (№ 194.) Пісенник кирилицею кін. XVІІІ в. або поч. ХІХ в видї кантички на 70 дл. 16-кн, без оправы.

л. вї. (Продовжене Пісні Богородиці.) Хтожъ невдичнїк ласки твоей скажи...

л. гї. Пѣснь на Рождество Хѣе. вї.

Аггль пастиремъ мовить, Хѣ са намъ народилъ... (Перетць, op. cit., I¹, ст. 170.)

л. дї. Пѣснь Дрѣжкопѣлка. гї.

Годъ прекогатни, Ранскои полати, Мрїю намъ раждаеть, мтер' снебесъ даетъ... ми вси приходѣмо, красотѣ оузрѣмо вградѣ вдрѣжкополк... во иныхъ криноколк...

л. зї. Пѣснь свѣтомѣ Николаю. дї.

Ѣ свѣтїнии Ѣче свѣтителемъ слово... (гл. Богогласникъ, № 175.)

л. нї. об. Пѣснь староскѣцка на Божна. вї.

(л. дї.) Я всакжъ моя потѣха цѣлон Радости, анѣ а са бою лиха тилоко звисокости...

л. к̄. Пѣснь скѣцка зї.

Бѣдажъ моя надеждами голѣбонка за водами прїнде нѣчкѣс начѣвати не маю скимъ розмовлати...

л. к̄а. об. Пѣснь на Божна зї.

Боспонтѣ согласно пѣснь новѣ прекрасно, мрїи дѣница небеснои црїци вса страни... (гл. Богогласникъ № 84.)

л. к̄р. об. П. свѣцка нї.

Ѣ. Насъ рано: в̄: мти повѣдила нѣ теперъ: в̄: вставите до дѣла: в̄:

... Ё. И цитѣ: Ё: на кавалокъ хлѣба и идѣ помнѣсо: Ё: бо вамъ исти треба.

Ѓ. Чи спѣ чи встала панѣ наша мила спѣздаемѣса: Ё: бо вчера пана вѣла.

Д. Ѓи тамъ на ринкѣ: Ё: стали галасати попи здакми идѣтъ ратовати: Ё:

Е. И тамъ дѣвчина: Ё: тѣсдики збирала ти собѣ хѣю: Ё: пѣсенкѣ спѣванѣ: Ё. — Вказані повтореня мають на ціли віднести двозначники до властивого значіня, через що пісня етае сороміцьбою.

л. кѣ. Пѣсень на вожна дї.

Ѓи вѣспѣла мѣти Ё: ш мати мѣти благодати Ё..

л. кѣ. об. Пѣсень на Рождество Хрѣтво. кѣ.

Бѣкъ раждаетѣ хѣтожъ то хѣщеть знати...

л. кѣ. об. П. свѣцка. кѣ.

Ѓи горонка каманѣа чогосѣ лѣнаешъ, скажи дѣвче менѣ правдѣ кого ти кохѣашъ. Ё.. (По сѣмъ воцѣ идѣнаю... по тимъ воцѣ идѣнаю...)

л. кѣ. об. Пѣсень на Рождество хрѣтво. кѣ.

Цѣкѣтъ мислени днѣсь сѣ родитѣ.. (гл. Богогласникѣ № 7.)

л. кѣ. об. П. свѣцка. кѣ.

Ѓи мѣти мѣти естѣ дакъ сѣхатѣ, спѣвае жартѣе не дае [спати...]

Ѓи доню: бѣ дакъ хѣць кацюкою боюсѣ мѣти шѣби не [вклатати.

(л. кѣ.) Болю ѣ мѣти дакъ прохати ѣ посѣцѣлонкѣ до секе [спати.

Жѣпанѣ новенки самѣ молоденки боюсѣ мѣти шѣбѣ не вклатати: [лати:

Дѣвчина плаче ѣ дакъ спѣвае погланѣ вѣкконце чи вже [свитае.

Ѓи даче: Ё. еше раненко присѣнѣса до мене мое серденко: Ё. Присѣнѣсѣса до неи заколисѣк еи ши лю: Ѓ: поднѣвши ко- [шѣлю: Ё.

Ѓи даче: Ё. вѣлаго лица южѣ змене тепѣрѣ молодѣца.

Ќи прїшла мѣти донкѣ питати чи добре вѣло издакомѣ
[спати.]

(обор.) Ќи спаламѣ: ѣ. ледвимѣ оустала лажемса страхѣ
[набрала.]

Ќи доню: ѣ. страха незнаешѣ що такѣ са вадзо дака
[лакашѣ:]

л. кѣ. об. П. на Оуспенїе. кѣ.

Троне вишни днесь двигниса... (гл. Богоглас. № 105.)

л. лв. П. в смерти. кѣ.

Знаменанѣ гробѣ сие трие ѣжасаютма, первое же маю, фторое ики часѣ идеть не знаю третое где по смерти вѣдѣ; и тамо штѣидѣ вѣсюдѣ господи: ѣ. колнвимѣ видѣлаѣ часѣ житїа моего вшелѣ ви и на горѣ високѣ и ѣзрѣли а гроба моего ши гробежѣ мои гробе прикраснїи мои доме. Каменїе то сѣсѣде мои а червие то дрѣжи мои пѣсокѣ точица (обор.) то постела моя земле сватаа ти мѣти моя. прїми мнѣ до сѣе ико мѣти чадо свое на вѣчное житїе мое їди: ѣ. слава тѣбѣ. ѣ.

л. лѣ. об. П. до Пречистои дѣвѣ кѣ. Почаевска.

Пречистаа дѣво мѣти колннскомѣ краю же свои вбразѣ прославлешѣ...

л. лѣ. об. П. на Рождество Хрїстово. кѣ.

* Предвѣчнїи родилса Подлѣти хотачи землю просвѣтити... (Богогласникѣ № 17.)

л. лѣ. П. свѣцка. кѣ. (Московска).

Гей що то естѣ за городѣ вїелаа вїереза ген. вїелаа вїе-
(об.) вїзпотои вїерези вода протѣкае... [реза. ѣ.]

Нежаль вода пѣть вода холоднаа...

Нежаль жонкѣ вѣть жонка молодаа..

Ќи повѣлаши вотои часѣ заплакалѣ введелю...

Ќвчилѣ крѣчилѣ чарни шчи ажѣ до темной ноци...

Зтамтои страни гарадѣ пошла дѣвка поводѣ...

Сладатѣ за нао постѣпкалѣ какѣ ши еи догонѣла...

(л. лѣ.) Конѣюжки не хочѣ за сладата не поидѣ...

Оу сладата чѣжа чата срака емѣ какѣ гармата...

л. лѣ. П. на Божна Старосвѣцка. кѣ.

Кажѣть люде що а оумрѣ, а а хочѣ жити, во жиючи на семѣ свѣтѣ треба согрѣшити... (гл. Богоглас. № 236.)

л. лй. П. на Бжѣна ш нѣсѣ ѡтѣ. д. (Распятому
зборѣвск.)

Милосерднѣйши Бгъ пресвятѣйшій единомуъ слово, вси
привѣглантє... (Богогласникъ № 75.)

л. лѣ. об. П. з Борѣвска на Божна. лй.

Духъ шкъ чсдѣ великій з Борѣвк нинѣ видимъ на рас-
пятомуъ Бжѣнимъ Снѣ Страхъ ш предикнаго дѣла вден
сватога михаила шеразъ шкрикавленій дѣтемъ завленій: ё.

л. мѣ. об. П. на Богоавленіе. лѣ.

Врищаетъ сѣ владика во шврдани имѣетъ на нѣбси
и надводами. (дальше нема.)

л. мѣ. (продовженє сирітєької пісні; видно переписчикъ
пропустив яку картку, бо слѣдуюча пісня вже 34 а не 33.)
Мти на свѣтѣ породила, що мене тепер нѣкчимъ нера-
тѣешъ тилко тои тамѣ комѣ ноти слѣжишъ духъ ш бѣднїй
сирота.

д. Ксди ѡ пѣдѣ не много радости тѣлко вочехъ
сдози...

л. мѣ. об. П. свѣцка. лѣ.

Гей оучинилъ горобель на припѣчкѣ жнива, змолотив-
ши наварилъ пшиничнаго пива, три течинѣ хмелю давъ
потомъ барзо жаловалъ ставъ вдомъ извиратъ гостен ча-
стовати...

л. мѣ. Пѣснь свѣцка. лѣ.

Пѣвѣ коржа: ё. пѣвѣ паленицѣ пѣстѣте дѣвчата несѣ
вамъ рибчата на вечерницѣ.

Пѣстѣте дѣвчата во вжесѣ трасѣ, во люде чигають
на мене желають згинѣ безчасѣ.

(л. мѣ) Ми тебе пѣстимо лби споконне висписѣ вѣкѣм-
натѣ нѣхуть не бѣдетъ знати вцалѣ безпечне.

Дѣвата година звечера вила, зачинила сѣни хатѣ сама
пѣшла оукѣмнатѣ дѣвчина мила.

Биншовши зкѣмнати вѣпѣтѣвкѣи крѣше, верны сѣ сер-
денко, на дворѣ темненко, собачка врѣше.

л. мѣ. П. на Рождѣство Хѣо. лѣ.

Видѣ Бгъ видѣ творецъ же миръ погибаетъ... (гл.
Богогласникъ № 6.)

л. мѣ. об. П. Расплатомъ Ісѣс. лѣ.

І хтожь такъ запам'ятали... (Богогласникъ № 43.)

л. мѣ. П. свѣцка. лѣ.

Саваринъ: ѣ: Савариночкѣ: а чего:

(обор.) Непѣскаи: ѣ: коня на долиночкѣ: а чемъ

Козаки гречкѣ твѣтъ, дѣвчинѣ кити имѣтъ: а за що:

Ѧ в катеринкѣ проавилоса: ш се таковсе

Черевко вдѣвчины изавилоса: ш се лихо нек' емъ

Посващавъ: ѣ: попонко хатъ: во треба:

Икъ ставъ читати взала посцѣль трѣцати: во такъ

[написано вѣло:]

Ѧи стала нинка до горѣ скакати: во дѣрна вѣла страгѣ

[не знала.]

л. ѡѣ. (Продовженѣ набожой піснѣ св. Тройці:)

Знаю та пана живота и смерти жесь всакїи Речи си-
ленъ вѣццо смерти тебе контса нево и зимла (!) пекло
хоцькѣ вз(а)ости втекло...

л. ѡѣ. об. П. набожна лѣ. Почаивска. Причистаѣ
дво мѣти рѣскаго краю... (Богогласникъ № 115).

л. ѡѣ. об. П. набожна мѣ. (о смерти і послѣднім суді).

Ѧ всемогѣщи всещедри вѣже, Розумъ помати нѣгди не

[може

Грѣшниковѣ скоро чемъ не карешъ, покаанїа токмо че-

[каешъ...]

л. ѡѣ. об. П. свѣцка. (О перелюбвику, що навѣщав
чужу жінку).

Ген внадивсѣ котикъ на чѣжеїе сало, дотижъ во шнѣ
ходилъ доки єго стало, а человеккѣ оубажає, що тѣ часто
привѣкає, же сала немного, щесъ поило злоге...

л. об. П. свѣцка (туга самітного молодця).

Яхъ менѣ жалѣ велики тѣжѣ неперестанно, тажко взди-
хаю якъ мѣ день настане сидачи вхаткѣ дѣмлю що приа-
тѣла не маю жалѣ серцѣ моємъ сидачи самомъ... (пор.
Перетцъ В., ор. сіт., I², ст. 162.)

л. об. П. на благовѣщенїе.

Да прїдетъ. ѣ: всемъ мирѣ радость... (Богогласникъ
№ 98.)

л. оѣ. об. П. на божна прѣсвятїи бородини
(скорописом.)

Подъвою милость вси приѣгаемъ помощи твоѣй всегда
жадаемъ...

л. оѣ. П. свѣцка. (w лахухъ и змоскалами).

Ген чи чѣкавъ хто w Лаховской вѣотромомъ достали
въ мѣсткѣ Станѣславкѣ якъ почали вѣли мѣсто рабѣвати
передъ москалами почали вѣтѣкати...

(л. оѣ.) Такъ Москалкѣ вѣкють лаховъ частовати же-
биса зарекли болше рабѣвати дютьъ мало тѣсти а ще
менше (обор.) пити цюкса зарекли болше вѣнгов' чиньти.
(Пор. І. Франко, Студїї над народнїми пѣснями, ч. 29. За-
писки Наук. Тов. ім. Шевченка, т. 94.)

л. оѣ. П. Гвѣцка.

Ген оу полю криничинка видно дно,

Їи десь мого миленкого не видно...

(л. оѣ. об.) Їкъ залапає костиронка за плече

То вѣнъ менѣ головонкѣ наточѣ.

л. оѣ. об. П. на Бжѣна. (Богородицї Тивровѣскїй).

Причистаи дѣо мѣти словенѣскомъ раю а вѣкстечкѣ
оу тивровкѣ оукраинѣскомъ краю чѣда свои (л. оѣ.) показала
гди в' палацахъ плакати стала чистаа пѣна.

Бгомость панъ Калитинскїй' того дознає оуходачи
до капицѣ главѣ скланѣе..

л. оѣ. об. П. на божна (скорописом).

Болшого нѣтъ на земли трона хто хочеть свѣкъ за
патрона швати Николає свате ковнемъ естъ помощь не-
понята Разуму... (Богогласникъ № 173.)

л. ѣ. П. на божна великопѣсна. мѣ. (скорописом.)

Црю Хрте пане милїи ти каранкѣ незловивї...

л. пѣ. П. на божна. ѣ. (скорописом.)

Їи вѣнѣтаи мти гди на сѣдѣ кажѣтъ вставати во-
тѣрѣвѣк парѣвѣк не подаван врагомъ. ѣ...

л. пѣ. об. П. на божна. нѣ (скорописом.)

Иврданъ рико веселиси Иване спѣшиса... (пор. Бого-
гласникъ № 27)

л. пѣ. об. П. на божна (о муцї Іеуса Христа).

Яхъ якъ жалѣ тяжкїи вѣзневине оумерти тяжко тер-
пѣти невиннои смерти...

л. нї. об. П. навкожна. нї. (скорописом.)

Радуйтеся небеса витайте вси Іса котори ѿ гроба восталъ и намъ животъ даровалъ нинѣ Ядъ пакнися Ядаш веселися Хс̄ воскресъ воскресє измѣртвихъ. ѿ. (дальше нема, бо бракують листки).

36. (№ 135.) Пісенник скорописом початку XVIII в. на 82 л. 4-ки кантичкового формату, без початкового л. — Сей Збірник описав проф. М. Грушевський і видав тексти з деякими поясненнями в 15 і 17 Записок Т-ва п. з. „Співанняк з початку XVIII в.“; щоби однако доповнити де в чім сю працю, подаю постатейний опис сего виданого вже рукопису, вказуючи при кожній статі сторону виданя.

л. 1. (Конець пісні:)

По стѣнкахъ ходжү василинү воджү
ый василю пане хорощій твой стане, ѿ.
Ќй нелюви дѣвочокъ анѣ чужихъ жончокъ,
Любижъ мене самүю, що я тебе шаню. (ст. 9.)

Пісня Гансейцѣ красной. (ст. 9.)

Ганусійко перло дрога нїє кондзже мѣ така срод(га)
пріймъ вїензніа до покою свѣго
зрждцъ окови а зчинъ волниго...

л. 2. Пісня ѿ свѣцкака. (ст. 10.)

Дѣвчинойко моя Голүвойко
клопочешъ ти мою головойку ѿ.
Ижъ жєсиа мнѣ да не клопотати
ци моя ци не моя будешъ...

л. 3 об. Пісня Pannie Idąc zamąż rozczesuiąc
kose siedząc za stołem tak ią spiewa. (ст. 11.)

Żalostnie Panienka płakała
gdy zamąż nieboga isc miała...

л. 6 об. Пісня О воиніе зydowszkoyi. (ст. 13
і 81-2.)

Na mosci Rosci Trawa Murawa,
Spotkali żołnirze polskyie
rycerze Bryckiego Rawa 2.

Jiedzien Słuzalec ciol rawa w palec,
czornaia hodyna niedobra nowyna,
wziol kozu Baleć 2...

л. 10 об. **Фалма свѣцкая.** (ст. 16.)

Перепеличенка и **невеличѣка**, по полю **лѣтала**
сокола шѣкала. Ё.

Соколоукы **пташе** **шхъ** **мò** **миай** **гаше**,
чемъ **ты** **гордиш** **мною** **не** **береш** **сокою.** Ё.

Я **цò** **мнѣ** **сталоса** **шо** **ш** **ошукалася**
Неробляю **люб(ила?)** **вѣди** **захотѣла**
вставиле **на** **чужинѣ** **при** **лихò** **годинѣ.** Ё.

(л. 11.) **Мене** **молодую** **мене** **хорошую** **и** **чорнобровую**
Погуляю **повуляю** **да** **стану** **гадати**
чи **любити** **совѣ** **соколоу** **ка** **ци** **занѣхати.** Ё.

л. 11. Psalma swiatowa o weselącym sie pta-
stwie. (ст. 17.)

Стѣноло **гранѣло** **влѣсѣ** **ё.** **кома** **здѣла** **звалисѣ**
трафникъ **на** **коренице** **в.** **зникъ** **совѣ** **голѣ** **плечице...**

(Гл. Перетцъ В., Малорусскія вирши, ст. 55 і Ист. лит.
Издѣдов. I¹, ст. 309)

л. 11 об. **Пѣсня** **на** **оусѣкновеніе** **чѣнїа** **глави**
сѣла **ё** **Івана** **Предтечи.** (ст. 18 і 82.)

Веселисѣ **краѣна** **пѣстина,**
Радуйтесѣ **аггласкіа** **сили...**

л. 13. **Пѣсня** **ш** **извѣстни** **младѣцла** **ё** **Ірода.**
(ст. 19 і 83—4.)

Не **плачѣ** **Рахїиль** **зри** **чада** **цѣли**
не **увядаютъ** **—** **но** **процвитаютъ...**

(Шор. варіант в Боготласнику 1790 р. № 4)

л. 14. **Пѣсня** **ходячи** **до** **плѣни** **вкомѣ(о).** (ст. 20.)

По **Роже** **слѣччла** **Дѣо** **чѣла.**

Ой **гойже** **гойже** **мой** **моцнї** **вѣе**

тожемсѣ **зафрасовалъ,**

вшистка **дла** **цѣвїе** **моѣ** **дзїефчино** **же** **сїе** **в** **товїе** **закохалъ**

Мовницмѣ **вило** **моѣ** **дзїефчино.** **жесїе** **нїекохл** **втовїе**

лвимъ **нїе** **трацѣлк** **своѣ** **младосцѣ** **вакїонцїе** **и** **прш** **товїе.**

Рѣченки **риннѣ** **лужейки** **шумѣ** **калинò** **ка** **процвитаѣт,**

Гдѣ **моѣ** **дѣвчина** **гдѣ** **моѣ** **сердейко** **зишими** **ро** **мовлаѣт.**

Чему^о нїе прїшаха^х мой кохане^хку, вїеди^х до ціе лїксти ни-
[сала.]

(обор.) Вїйди дїкчино вїйди се^рдейко промо^в до мене слово.
Радавимъ я вїйти — сто^бою говорити

Люде браму^ют люде шацїю^т нїкакъ тебе любити.

Нїеухже шацїю нїеухже браму^ют, хоча^х по вши^ткїе^х сїїце

Я я нато нїе^вба^х вишижи шцїе коха^х л^х мд^х ружовїй квіцїе.

л. 14 об. Пѣсна велико Пое^тнаи хорошаи спїк-
вати. (ст. 21.)

Блеш^тски^х голосо^х Мвзи заспїквайте Пїу

Своєм^в мнїе, при грєв^к зард^те, смє^р па^х всего свѣта мо-
(нарха..)

[На л. 15 внизу остав ся еще слїд записев, тої самої руки
— 1718 8bris 29 w szkole].

л. 15 об. Пѣсна свѣцкаи. (ст. 21.)

Пошла па^нна по риву зашла пѣскора

л^х. л^х. н^х. н^х. Заїла пѣскора.

Нїе прє^тгосїе врдїкла л^х о нїешпоже.

л. 16. Psalm a swiatowa. (ст. 22.)

Бїй перєста^х вї. до мене ходити

мене молодєнку^ю зрозвм^у зводити...

(Фонетичні особенвости: матю^тке, вєатрина — 16 об.,
пощупай пайма^тко 17.)

л. 17. Пѣсна свѣцкаи. (ст. 22.)

Постав^клю^х я сторожейк^с: о малєйкой хвил^к жеви моє^т
сл^кчн^д дами Інше не любили вї.

Б^т ти орде ормачейку цо високо лата^т
повкджем^к всю правдо^хку есїли ти та^х бачи^ш..

л. 18. Пѣсна На страсти Х^вї. (ст. 23.)

Іс Х^с всего свѣта цр^ь на^х цри вѣчне лїкта,

кото^рїи то жидове кривави^х рѣк^ь злїе лютрове...

л. 19—22 пізнївшої вєтавки.

Фалма Бамогла^дна. (ст. 68.)

Ягга^кїй црю прє^вкчнїй вїже довр^ь твоух^ь изик^ь
зрєци не може...

л. 19 об. Пса^тма Прєст^тон вѣци. (ст. 69.)

Послан^ь вєст^ь арх^агел^ь Гаврїил^ь ко дѣв^к прїчт^д ко-
вѣкстити вназарєт^к.. (пор. ркп. № 169, л. 5)

л. 21 об. **Шалма на вѣговѣщеніе Престои кци.**
(ст. 70 і 96.)

Ликунте днє сишне возигрѣте гори... (Богогласникъ
№ 100.)

л. 23. (дї.) **Пѣсня великопѣнаи поѣ ш Дѣнице**
пречистаи. (ст. 24.)

Даждъ ми слово слове вѣій
Славити крестъ твоє ложе нехѣ твои моѣ поможе...

л. 23 об. **Шалма самогласнаи.** (ст. 24)

Радунси црце ѣша заступнице
нѣнаго пелѣкана маткоюсь названна...
(Порівнай подібну, но не варіант в Богогласнику № 139.)

л. 24 об. **Пѣснь свѣцкаи веселаи** (ст. 25.)

Пудзь (п)олска замоѣжъ еслѣсь дзѣвечка
ой нѣ пуйде моспановіе нѣпуде французовіе
вомъ нѣцалечка. ѣ.

Згвалцкакміе юѣ ваѣтвіе пановіе
(л. 25.) **взіелк мѣ вѣнеѣ колносцк страпкк міе**
веѣ лѣтосцк салк санѣговіе ѣ.

а кроль **Двѣстѣ** ктори вкраткіей сѣкманіе
а в ваѣшавіе на калварже нѣзоставкк жаѣней
вцаліе **Мосцккне паніе ѣ.**

Я панъ кѣіовскій и теѣъ съѣ полскій
Пѣсаржъ короѣній и теѣму ровній.

І теѣъ земніе сукніе лѣпкк
І саѣсіе лѣѣвѣе викупкк ѣ хлона пнѣнеѣ
Москалн гардѣѣ. ѣ.

Скрилаѣсіе вила нѣщеѣсна панк
Скрилаѣсіе вила вшлѣхеткнѣ стѣнк

Панъ Шмѣгѣл(с)кій наѣхлѣши
(обор.) **К**оніе повипровадзавши, налѣлѣ міе в стѣнк
нѣценсно паніѣ ѣ.

Намавила міе Москва до црца:

плацкк мѣ тисюѣцамк:

леткиѣ сриверемъ конѣкамк а на **Нѣѣцала.**

Поѣкоморжина цѣ счинккла впоѣщи мѣжа зоставкк
до **Саѣѣнѣсіе** квапккла бо вила ладна ѣ.

Польши синовіе вѣлци пановіе

Щодро матко вчинѣлъ каждѣму да^ч прии^волѣлъ
ви наймолодшему ѿ.

Москаль скалмукемъ вѣгльк заводе
нааѣ^лѣ мѣ и вко^цѣлѣе забрал^к мѣ
(л. 26.) скарбѣ вѣлѣ дз^ккѣе народи в.

Панъ Полонѣцкѣи, подѣ толь спо^нѣкче
тилѣому пово^хаць дала дал^к мѣ шска^ч казала
вшедзкѣй гранѣци ѿ.

Ќй полаци ста^пцѣе втропѣе:

товѣе зполскѣ кара хлѣпѣе машерѣ^ч дал^к ѿ.

л. 26. Подобенъ Радѣсія Црѣе. (ст. 26.)

Рвала Касѣа вѣшнѣе с зѣлѣонимъ сл^ккѣ
нѣе вѣдзѣла нѣе слѣхала в свѣн^к приипл^ккѣ... (о зведенѣй
дѣвчѣнѣ.)

л. 27. (Piesn swiedzka.) (ст. 27.)

A w boru Sosna gorzała gorzała podnię Dziefczyna
Stoiała Stoiała Diefczyna stoiała
Nadobna stoiała... (о зведенѣй дѣвчѣнѣ.)

л. 27 об. Подобенъ Роже сл^ккнѣи. (ст. 27.)

Boze łaskawy przymi płacz krwawy
Upadających ludzi

(л. 28.) Sercem wzdychamy Łzy wylewamy
Niech prozba Łaskie wzbudzi... (о страшнѣх спусто-
шенѣх через сусѣдѣнѣкѣ войнѣ.)

л. 29. Czemu bijesz bogini Swe dziecko pieszczone,
czemu Rany zadaiesz tak nieuliczone... (о Венерѣ і Ку-
пѣдонѣ — ст. 28.)

л. 29 об. A gdziezes ty Curo była zes trzewiczki zarosiła
Vlnum była Matusięko Vlnum była... (о зведенѣй дѣв-
чѣнѣ — ст. 28, пор. Перетцъ В., оп. cit. I², ст. 186.)

л. 30. Piesn kochając się w Damie. (ст. 29.)

Kocham sie wlobie moia Dziefczyno serdeczna
gdysz nieprzestane poki niedostanie koniecznie...

л. 30 об. Псалма Гѣой трѣици по^ч Іорданѣ
Р^кко. (ст. 30, 84—85.)

Трѣице стѣла вѣже ласкави, шсвѣкти срдце шко вѣк правѣи
втрѣи^х персонахѣ непостижимѣи
в едномѣ вѣжествѣкѣ всегда хвалѣнѣи...

л. 32. Пѣсни свѣцкаша, поѣ: Помисляю окаяннѣ.
(ст. 31.)

Ци та була ци не краснаа ци та була ци не вѣдѣнаа
звѣкила мѣся за нелюбоѣ ѿ нещастя мое..

л. 33. Пѣсни Оуспенію престоѣи вѣи: Поѣ: Горн
сладоствѣ: (ст. 32.)

Ѹ девице твое Ѹспеніе прїими нѣше хваленіе
и подаждѣ намѣ Радованіе..

л. 33 об. Пѣсни втораа. (ст. 32.)

Радѣсія Радость твою воспѣваемѣ
такѣ горѣкїи смѣтокѣ свѣдѣ шоложаемѣ..

л. 34 об. Пѣсни третая престоѣи вѣи. (ст. 33.)

Роже слѣчнаа дѣо чѣла вѣачне пахнѣчаа..

л. 35 об. П. четвертая. (ст. 33.)

Ктѣкѣ вѣлаа мѣти привѣгаемѣ
ратѣи наѣ Пачно ратѣи погиваемѣ..

л. 36 об. Пѣсни навожнаа. (ст. 34.)

Ико вѣомѣ прѣвѣбравннѣю Матери дѣву прѣвѣснѣю..

л. 37 об. Пѣсни Я. стѣлю Хѣс ѿцс Николаю
Мурланкїйскомѣ чѣдотворѣс. (ст. 35, 85—86.)

Ѹ хто хто Николаа любитѣ..

л. 38 об. Пѣсни о дѣши неѣзнаѣ. (ст. 36.)

Ѹ дѣше Моа дѣше неѣзнаа
Чемѣ грѣхи вогатѣши..

л. 39 об. Псалма на благовѣщеніе прѣсвѣтѣ
вѣи. (ст. 36.)

Прїиде архангѣлѣ вназарѣ ко дѣвѣкѣ
Приноситѣ радѣстѣ праматери Ѹвѣкѣ..

л. 40 об. Пѣсни Ісѣс слаѣкомѣ. (ст. 37.)

Надѣя моа навнѣшаго пана
же злаа дола будѣтѣ ѿогнаѣна..

л. 41 об. Помисли челоуѣче прѣгорѣкїи часѣ смѣрѣти (ст.
38 і 86.)

л. 42 об. Пѣсни Стѣмѣ Николаю, поѣ О девице
твое Оуспеніе. (ст. 39 і 87.)

Горн сладоствѣ искапѣте и вси людіе возиграѣте
іерарховѣ хѣвѣ Николае Ми до тебе вси привѣгаемѣ
а на помошѣ тебе призываемѣ.

л. 43 об. П'кєни прєст'ой в'їи. (ст. 39.)

0¹⁾ прєч'ага Панно д'во к'їє

вєго св'к'та ти^о п'а^нна Ч'та в'д'ачна Рожє ц'р'є Го^оп'жє...

[На 44 л. п'єсля 3-х заставок-плєт'нок почерком руко-
пису написано: Sala kappela Szkoły Olesko.]

л. 44 об. Пєса^ама по^а: шк'к' в'н^омо могои п'а^нн'у
ч'т'є х'валити. (ст. 40.)

Ѓ трєклажє^ное древо На нє^жє Ц'р'к' слави
расп'а^тєса зан^о гр'к'шн'и^х и ст'є^р враг^ом глави...

л. 45 об. Пєскєрна и нєвазна чистага Госпожє (ст. 41.)

Нєта^кнна П'в'єсия мн'к' кра^нна рожє...

л. 46 об. П'кєни хорошага. (ст. 42.)

Дшє шк'к' ти в'арзо го^нна а до гр'к'хов'к' и надє^р пово^нна
вєск'т'к' жити єси рада а за тоє ш'идє^т до ада...

л. 47. П'кєни ст'ому пророц'к' Ілии. (ст. 42 і 87.)

Істочничє благодати ш Іаїє в Н'б'о взят'и... (Богоглас-
ниєк' № 201.)

л. 48. П. прєсвят'о' в'їи: (ст. 43 і 87.)

Богом'к' из'в'ра^ннага м'ти д'во ш'роковицє

д'к'вєтк'о^м пох'вала прєчистага Владичицє... (Богогласниєк'
№ 141.)

л. 48 об. Ш'алма св'к'ц'к'кага. (ст. 43.)

Д'к'в'чино^ака т'ажєко в'здихає а ш'о^ж сєк'к' за ч'ужє^нк'у
гадає краса зличєкка исп'ала чор'ни очи заплакала...

л. 49 об. Ѓи мати мати є^о д'як'к' 8 х'ат'к'... (ст. 45;
пор. више ст. 243 л. к'ї. об., в с'їй п'єсн'ї значн'ї вар'їант'ї.)

л. 51. Ciężki to jest kryminal miłosci (ст. 46.)

kochać Dame, a być wodległosci...

л. 51 об. Juz Pochwal mi 2., krula tego (ст. 46.)

betleiemie narodzonego...

л. 52. П'кєни Московскага. (ст. 47.)

Моя милейкага Чор'нокрик'єкага, по^ала мене сєди^т

да как'к' св'єчка гор'т'. Да у на^о на Дон'є, Да нє повашєм'є

Да р'ат'єт'т'к' пероги да г'арачиє измасє^тк'о^м, да моск'о^кка

нєкла, исп'єстєла г'арода на нєй с'єк'ни зел'їона

1) В т'їм 0 нарисовав писєць голову усатого молодця.

спагои черкони, танс — ё. Дескъ мой мъжъ на донѹ,
о ѹ дома вѣла, троѣ дѣтокъ привела, да какъ
Сини пороѣтѹтъ батъкѹ зало^б приведу^т ѿ кѹта,
До кѣта кинѣтѣ ся гайдѹка лѣпше пико нѣкъ вода.
ой змерзъ на печи старѹ бакѣ гнетѣчи человекѣче.
рѹдѣй не полохѣ людѣй, и^к сполошиш^ш люде, лихѣ товѣк вѣде.

л. 52 об. Liczba łacinska tudziesz z polska. (таблицѣ з рубриками.)

л. 53 об. Єіе псалми рака вожого Млѣдца Лев^того
Родича иго^тницъккого року вжины са^пшдї. мѣца марта. Дня ѣ.

л. 54—61 кривлицею півнійшої вставки.

Фалма Бокеденію прѣстои кѣи по^к Істочниче.
Патриарси триумфѣйте со пророки ликовствѣните..

(Тільки 1-а строфа, гл. варіанти в Богогласнику № 93;
у проф. Грушевського ст. 72—73 і 96—97.)

л. 55. Самъ ѹ незнаю якъ на свѣтѣк житы: Бѣвши
тѣлѣ на землі бѣс неслѣжиты: ё: (Перетць В., ор. cit., I¹,
ст. 160; проф. Груш. 73.)

л. 55 об. Ісе мой пренѣсла^шшій и творче свѣкта: (78 і 87.)

Єще хоча мало пожди моего ѿвѣкта: ё... (варіант
в Богогласнику № 243; Перетць, ор. cit., I¹, ст. 350.)

л. 56 об. Псалма прѣстои кѣи. (ст. 75.)

Бѣе црце прѣтлаи владѣце: Мати всѣхѹ црѣ црѣи и бѣа
мѣть его конѣ многа ё: (гл. Богогласникъ № 139.)

л. 57 об. Псалма стѣомѹ велико мѣникѣ Дими-
трїю. (ст. 76.)

Ликвите свѣктло празнѣюще: Во страстѣ бѣа хвалѣце:
Бхрамѣ стѣаго намъ всесвѣктаго Димитрїа вѣженого: ё..

л. 58 об. Флѣма стѣомѹ Іоанѣ бѣословѣ: по^к Бѣе
црце. (ст. 76.)

Апостоле Учениче Іоане Дѣствениче:

власцѣ всѣхѹ хѣвѣ вѣла на^к вѣглай

Бѣослове Іоанне просимотѣ непрѣста^нне: ё.

л. 59 об. Псалма ѿ изгнанїи Ядама израю: По-
добенъ вѣе лѣкавїи прими плачѣ. (ст. 77 і 98.)

Гдн бѣъ адама створилъ рѣками во шбразѣ славы его:
да^т ему женѣ на имя Еѵвѣ
зрѣбра вокѣ лѣкого: ѣ.

(На мартінеї: Anno Domini 1727 miesiąca Junia dnia 22
Pawiel Hryniewicz: B: O: S: N:)

л. 60 об. Dysputa Aniol z Diabłem: (ст. 78.)

Iuzes zginiony iuz potempiony nieufay w Bogu iuzes na
progu Piekielnym...

л. 61. Псалма прѣстѣ вѣи па^тковецкѣ: по^т
Істочниче. (ст. 79.)

Цвѣтъ Маслиннй и кринъ по^тниі во па^тковецком малѣ
веси Чѣдо вѣше на небеси Ѡ сло^тца во^тлонца...

л. 62. Пѣснѣ на крещеніе Гдѣне по^т Трѣце сѣла.
(ст. 48 і 88.)

Иврданъ рѣко зготовисѣ
секо приходитъ бѣъ кре^ттитисѣ... (Богогласникъ № 58.)

л. 63. Псалма прѣстѣй вѣи Рѣдна^тской, по^т О трѣ-
блаженное древо. (ст. 49.)

Икѣ вис^тмо могли Панны Чѣшю хвалити
котраѣ занѣ грѣшнѣ рачѣ ласкѣ мѣти...

(Похвальна пісня чудотворнй іконѣ в „панчанской шкѣ-
тели“.)

л. 64 об. Пѣснѣ Прѣстѣй вѣи Настасовско^т.
(ст. 10.)

Возвеселисѣ веси настасово ѣнк
пришла южѣ фѣндаторѣка вѣшасливѣ годнѣ...

л. 65 об. П. вѣци^тской прѣстѣй вѣи. (ст. 51.)

Дѣо мѣти прѣлагѣѣ, тисѣ цѣце ѣвнѣѣ
рачѣ намѣ ласкѣ свою дати вис^тмо могли
отримати о всепѣтѣѣ Мѣти. ѣ...

л. 66 об. По^т ѣсе створенѣ: (ст. 52.)

Бѣце вѣрнимѣ оворона
оуповающимѣ на^т тебе корона...

л. 67 об. Пѣсенѣ починаютѣ сѣ великопостнѣи.
Пѣснѣ ѣ. (ст. 52 і 88—89.)

Црѣю Хѣ пане милѣй ти^т бара^ткѣ незлобивѣ... (Богоглас-
никъ № 39.)

л. 68 об. По^а да^ж ми слово сло^е вожій. (ст. 53 і 89—90.)

Ѡ девице пречи^отаи М^{ти} бл^гословенна
Ѡ вс^кхъ родо^в изв^ра^ннаи. Ѡ... (плач Богоматери.)

л. 70. По^а жало^о на св^кт^к паншетъ.

Юже д^екр^ет^т по^жпису^ет^т пила^т ви^ро^к ю^ж сказу^ет^т... (ст. 55 і 90—91.)

л. 72 По^а Б^це к^рни^м шворона. (ст. 57.)

Ѡсе створенна По ш^мршо^м пану
вси р^ен^е плачу^т по ви^шнемъ гетманш...

л. 74. По^а се створенна. (ст. 59.)

Ѡ ц^рс сила^м в^же превелік^и
на др^ев^к крестно^м ти ви^т еси прибити...

л. 75. П^ксн^к починаю^тся На ро^жд^ество Х^ѣо.
П^ксна ѧ. по^ж Непостижим^и Ч^лвчски^м шмомъ. (ст. 60 і 91.)

Нево и з^мла н^нк^к ликовств^ет^тгъ... (цор. Богогласникъ
№ 5.)

л. 76. Пса^тма Ѡ. подобенъ тойже. (ст. 61 і 91—2.)

Непостижим^и члове^чскимъ шмомъ
и непонят^і аг^гльскимъ разшмомъ...

л. 76 об. П^ксна ѣ. (ст. 61.)

Ѡ востока восіа Ѡ. зв^ззда пасна
и повстан^ет^т члове^чк^к Ѡ изра^кла...

л. 78 об. П^ксна ѧ. (ст. 62 і 92—93.)

Аг^гль пастире^м Мовилъ х^сса на^м народилъ... (Пе-
ретць В., ор. cit. I¹, ст. 170.)

л. 79. П^ксна самогласнаи. (ст. 63 і 93—4.)

Рад^шт^еся вси люд^е Ѡ. Радос^т на^м з^нба спада^е
Ступи^т до на^о звисокости, Ѡ. Яки на^о мог^ль с^ск^хь спа^оти...
— Х^с спасите^т Ѡ. с^ск^м в^ѣрнимъ Ѡ. православи^м Ѡ.
просв^ктите^т... (ст. 64.)

л. 80. Пса^тма самогл^аснаи. (ст. 64.)

Х^сса сп^лни ражда^ет, в^ѣ чл^вкомъ става^е
аг^гли в^дачне сп^кваю^т...

л. 81. П^ксна по^ж креца^ет^тся І^с во иш^рдани. (ст. 65.)

Ѡ строби двиа в^ѣк^к произи^д
вселитися на землю Ѡ н^бс^к прійде...

л. 81 об. Пѣсни пох: Бѣселісія краснаа. (ст. 66 і 94—6.)
Прѣвѣчній родиѣсія пох лѣти хотиачи земаю просвѣт-
тити.. (Богогласникъ № 17 і Церетцъ, ор. cit. I¹, ст. 368.)

37. (№ 163.) Пісенник польський Михайла Левіц-
кого 1832 р. на 47 л. сивого паперу 8-ки, тільки брошуро-
ний в зшиток.

л. 2. Piesn o Boskiej opatrznosci.

Ach nieskonczony Litosciwy Boże

Ktoz mię w nieszczęściu moim tak wspomozę...

л. 3 об. Piesn o Panu iezusie 2.

Zawitay ukrzyżowany, Jeżu Chryste

przez twe rany prosiemy ciebie w kazdey potrzebie...

л. 4. Pisń do preswiatoy Diwy. 3.

Preczystaia Diwo Maty ruskaho kraju

Na nebesach y na zemly tia welyczaiu...

л. 4 об. Piesń o Panu Bogu. 4.

Do Ciebie Panie, Pokornie wołamy

Łzy wylewaiąc serdecznie wzdychamy..

л. 5. P. o Panu Jezusie. 5.

Boże w dobroci nigdy nie przebrany,

Żadnym ięzykiem niewypowiedziany...

— P. Wielgopostna. 6.

Jeżu Chryste Panie miły — Baranku bardzo cierpliwy...

л. 5 об. P. o Nayswiętszey Maryi. 7.

Вас поздравіона Paniенко Marya,

ciebie wzywaią wszyscy grzeszni i ia...

л. 6. Piesń o Nayswiętszym Sakramencie 8.

Niebo Ziemia swiat i morze i co tylko z was być może

Jak naygłębiey upadacie, pokłon panu swemu daycie...

л. 6 об. P. nabożna. 9.

O Boże wieczny což sie ze mną dzieie

Gdy zycie moje Rozbiram truchleie...

— P. o Panu Jezusie. 10.

Duszo moia wspomni sobie — Pan cierpiał kwoli tobie...

л. 7. P. o Nayswiętszey Pannie Maryi. 11.

Zawitay Rana Jutrzenko, i grzechow naszych lekarko...

л. 7 об. P. o Panu Jezusie. 12.

U drzwi twoich stoię Panie — Czekam na twe zmiłowanie...

л. 8 об. P. o Męce Pańskiej 13.

Rozmyslaymy dziś wierni Chrześciance...

л. 9 об. P. Suplikująca. 14.

Boże Łaskawy usłysz płacz krwawy upadających Ludzi

Sercem wzdychamy łzy wylewaymy...

л. 10. P. na Boże Ciało. 15.

Twoia cześć chwała nasz wieczny Panie

Na wieczne czasy niech nie ustanie...

л. 10 об. P. o smerty Sudi Pekli i Nebi. 16.

Prydet hodyna dla wsich iedyna...

л. 11. P. o Nayswiętszey Maryi Pannie. 17.

Witay Niebo i nad Niebo Drosza ozdobo...

л. 11 об. P. o Nayswiętszey Pannie. 18.

Witay święta y poczęta Niepokalana...

л. 12. P. Lament Serca Skruszonego. 19.

Straszliwego maiestatu Panie

zame grzechy płakac łez niestanie...

(На обороті внизу вижовквим чорнилом: Roku Pań-
skiego 1829.)

л. 13. P. o Nays. Pannie Szkaplirza Świętego. 20.

Witay Pani my poddani Donog padamy...

л. 13 об. P. o Nayswiętszey Pannie. 21.

Chwalmy Boga wszechmocnego

 Że nam dał Syna swiego...

л. 15. Litania o Męce Panskiey. 22.

Kyryie eleyson. Chryste eleyson...

л. 16 об. P. Nadobranoc Panu Jezusowi. 23.

Dobranoc głowo święta Jezusa małego

Kturaś była zraniona do mozgu samego...

л. 17. P. o Męce Panskiey. 24.

Gorskie żale przybywaycie, serca nasze przynikaycie...

л. 17 об. P. o Ukrzyżowanym Panu Jezusie. 25.

Zawitay ukrzyżowany Jezu Chryste przez twe rany...

л. 18 об. P. u Grobu Pana Jezusa. 26.

Płaczcie Anieli, Płaczcie Duchy święte...

- л. 20 об. Pisń Welykopostna. 27.
Rod żydowski zatrwożony, od Chrysta iest opuszczony
Zbyralysia iak zabyły, Mensyiasza...
- P. do preswiatoy Bohorodycy welykopostna. 28.
O diwyce preczystaia, Maty Błahosłownaia...
- л. 21 об. P. welykopostna. 29.
Caru Chryste Pane myły Tys Baranku nizłobywy...
- л. 22. P. welykopostna. 30.
Caru Chryste pane myły toż ies tak bardzo terpływy gdy
tia mocno katowano...
- л. 22 об. P. w Czetwertok Welykyi Strastem. 31.
Iuże Dekret Podpysuiet, Pyłat Wyroki iuż kasuiet... (Богосланикъ № 41.)
- л. 24. P. o Panu Bogu. 32.
Boże kocham cie (bis)
Całym sercem kocham cię...
- л. 25. Modlitwa w każdym utrapieniu. 33.
Przed oczy twoie panie winy nasze składamy...
(обор.) Koniec Pieśniам Iubileuszowym. Wypisał te Piesni
Michał Lewicki Ręką Własną wypisał w Roku Panskim 1831^m
die 5ta Marca.
- [л. 26—29: подвійний екземпляр перемиського друку
20-их років XIX в. на 2 л. маленької 8-ки.]
- Pisny w deń Bohojawłeniја piwajemyja.
Tropar, Hl. 1., Tropari Hl. 8., Kondak Hl. 4.
- (л. 26 об.) Pisń. (34.)
Iordan riko uhotowisia
Se bo prichodit Boh krestytysia... (Богосланикъ № 28.)
Передача церковного и через і еще в сих разax: widom
5, widiwszy — widia 6; poszczym sia 10 місто потцимса.
Писець, що складав Зборник перенумерував пісні дублетного екземпляря порядковими нумерами.
- (л. 29.) Pisń. (37.)
Iordane uhotowisia
Ioanne skoro spiszysia... (Богосланикъ № 27.)
(jedina 1, priniczuszcze 3, nispuskaiut 4, wo Płoti 5, Łastowice, Krasnopisniwa, Horlice, płoti 7, Swiditel 8, Krestitelu

i Preditecze 9.) Слова — priniczuszcze, Rabolipno, Priobrił —
пояснені в нотках по польськи.

л. 30. Piesń. 38.

Matko niebieskiego Pana, Sliczna i Niepokalana...

— P. o Najswiętszey Pannie. 39.

Gwiazdo Morska ktoras Pana mlekiem swoim karmila...

л. 31. P. o N. Pannie. 40.

Stała Matka boleściwa pod krzyżem bardzo smutliwa...

л. 32. P. o N. Pannie. 41.

Przez czyscowe upalenia, kturzy noszą przewinienia...

л. 32 об. P. o koncu Życia. 42.

Н. Przyidzie godzina, a godzina uplakana

Od wszystkich praktykowana ziąących...

Против дальших двостихів стоять: Е. І. О. У. У.

— P. o Panu Jezusie. 43.

Jezus zraniony na me dusze rany

tak wiele razy iuż medyk doznany...

л. 33 об. P. o N. Maryi. 44. (na te note Bądź pozdro-
wiona.)

Najswiętsza Niebios i ziemi Krolowa...

л. 35. Piesń o Męce pańskiej. 45.

Nadzieio ludzi żyjących pociecho duszy ponoszących...

л. 35 об. P. na Ziawienie pańskie. 46.

Troyce swiataia Boże łaskawy

proswity serdca iako Boh prawy...

л. 36 об. P. o N. Pannie. 47.

O wsepitaia Maty, Hdy na sud każut staty,

wotrubi pahubi ne predaway Rabow...

л. 37. P. o Panu Jezusie za dusze zmarłe. 48.

Jezu wogroycu mdleiący

Krwawy pot wylewaiący...

л. 38 в незручнім рисунку пером: Roku Panskiego 18—32
d. 2S marca Michał Lewicki Reką własną.)

л. 38. P. o Panu Jezusie. 49.

Krwią wobrazie zapocony

Cudnie Jezu obiawiony

Znowegos stanu kazdemu

Zrodłem rok płynął grzesznemu...

л. 38 об. Р. о Марыи Найсвятшеу. 50.

Nauwyższa niebieska i ziemska ozdobo...

л. 39 об. Р. о Мѣсе Па̃нскеу. 51.

Oycze Boże wszechmogący, który z miłości gorący...

л. 42. Р. о Мѣсе Панскеу на те note **Ѓ** дѣквице
прѣгла. **МѢТИ БѢГОСЛОВИ:** 52.

Day nam Chryste wspomozienie, day bolesci wyslawienie
Panny Maryi Matki twey...

л. 43. Р. о Panu Jezusie. 53.

O jak srodze iest rozpięty
na krzyżu moy Jezu święty...

л. 43 об. Lament Bolesney Matki Chrystusa
Pana. 54.

Już cie żegnam najmilszy synu Chrystusie...

л. 46. **ПѢСНЬ ДО ПРѢТОЙ ДѢМЪ БГОРОДИЦѢ НА ТОЙ
ПОДОВЕНЬ.** U drzwi twoich stoie Panie.

O gospodzie uwielbiona, nad niebiosa wywyższona
Stworces swego porodziła
Mlekiem go swym karmiła...

л. 46 об. Р. о Sercu Pana Jezusa на той подовенъ.
Будз pozdrowiona Paniенко Marya. 56.

Будз pozdrowiona, Serce mego pana,
Przed tobą grzesznik pada на kolana...

— Р. о Panu Jezusie на те note U drwi twoich stoie
Panie. 57.

Бѣде cie wielbił moy Panie, poki mie на swiecie stanie...

38. (№ 172.) Зборник, рки. півустановом 1691 р. на
207+5 л. 4-ки, без прп.

Трєакадистный Мѣтвословъ, список півустановом
Чернигвєського виданя Тройце-Глинєської Лаври 1691 р., з при-
святою гетманови Иванови Мазепі. Списав „Стефанъ Рухвал'скій
в' бѣспѣмой веси Рухвал'тк презкитеръ Р. Ѡ коплощ. Гнѣ
„лхчѣ-го Мѣа августѣ дѣ.“ (л. 4 об.), по передмові акафісти:
св. Тройці, Страстям, Покрову, Варварі.

ст. 129. **Навка** в прѣчты^х Тайнахъ и Крѣе Збавителя нашего Бга и Гда Іса Хд. Бсѣдобрый и прѣдобрый вѣкъ и творецъ нашъ...

ст. 137. **Книга Бесѣды** в пѣти іерли^нскомъ и в всѣхъ мѣстахъ стѣхъ по которы^х Іс Хс Гнъ вжѣтъ избавитель нашъ походити рачи^н и в Гровѣ Гни. блгого читана и оубажнаго избавленной навки дшѣполезнаа повѣстѣ в православнои хрѣтіанскои вкрѣ и всѣхъ прочитающи^х на спїіе и оутвержденіе. Блви ѡче. Се азъ смиренный Данила, архимандрит' м-ра Града Корсунна вѣклои Русси пѣт'шествова^х и видѣхъ мѣста ст. Рокс афѣ. Братїа моа возлюбленная. Миръ и блвеніе и блгдть вжїа да вѣдетъ сками. скажѣ же ва^х вр. м. возл. в мѣстахъ стѣхъ... ..140 Пѣть къ іерлима, 141 в кипрѣ, 143 в ладанѣ, 144 о Гровѣ Хѣомѣ, 145 в кранїевѣ мѣстѣ, 147 в обитали(щи) прѣт. Бїа, 148 о домѣ Дѣвѣ, 141 о притворѣ, 141 Акствица Іаквова, 153 о горѣ Слешнѣтѣ. 154 о градѣ Іерлима, 155 о пѣпѣ земно^х, в пѣти къ Іурданѣ ѡ Іерлима. 156 о горѣ Ермонѣ, 157 в пещерѣ, 159 в Іерихонѣ, в Іесеѣ Наввинѣ, 160 в пещерѣ идеже постиса Гѣ ншъ Іс Хсѣ, 162 в мори содомско^х, 163 в Сїонѣ горѣ, 164 в Вифлѣемѣ, ѡ виденїи прѣтѣи Бїи, 166 в пещерѣ прѣтѣи вци, в домѣ Іесеѣвѣ, 167 в пѣти къ хевронѣ, в Авесаломѣ, 168 в дѣвѣ мам'врїнско^х, 169 в горѣ Хевронѣ, 170 о пещерѣ Авраамовѣ, 171 в гровѣ Іусифа прекраснаго, 172 в женѣ Логовѣ, 173 в монастыри ст. Харитона, о ц-ви ст. Пророкъ, 174 о пещ. ст. Мѣкъ, 175 о домѣ Захарїинѣ, 176 в Рамѣ, Еммаусѣ, Лидѣ, Іопїи, Кесарїи, Капернаѣмѣ, 177 в г. Кармилѣтѣ, Вирѣпѣ, 178 в пѣти ѡ Іерлима къ Галилеи, в г. Оаворской, в ст. Сленѣ, 179 о кладѣзи прѣт. Бци, 180 в зѣенїи Сабла цра, о ровѣ Іусифовѣ, 181 в градѣ Гамарїи, в Савинѣ градѣ, 182 в кѣпели Гда нш. Іс Хд, в кїнонѣ, в верѣ Іурдановѣ, 183 в мостѣ Іурданско^х, о княжати Болвинѣ, в гровѣ Іусифовѣ, 184 о домѣ Іосифа обр., 185 о Канѣ, в ст. градѣ Іерлима, 186 о Ново^х свѣтѣ. — Сї розділи в текетї, з кїнцевим уступом лучить ся на

— ст. 199. Слово о ст. Аутсрѣи с. ап. Павла.
Бы° Инфлогъ Ѡ цркого рода некѣдѣче закона, и не вѣро-
кавши въ Хѣ Іса...

ст. 205. Правосченїе. Дондеже время е° твори^м
влѣго... (без кінця).

На 5-ти нунумерованих листах Якадіетъ прп. Ѡ. н.
Онсфрїю — другого почерку.

39. (№ 217.) Зборник півустановом 2-ої пол. XVII в. на
187 л. 16-ви.

л. 9. Місяцеслов.

л. 16 рб. рука Дамаскина, л. 17 Седмочисленниевъ, Пас-
халія — таблиці індікта.

л. 35. Лѣвникъ, чверти місяця в кругах.

л. 42. Имена Ісуса. Почто наречеса швчѣ. тако Ѡ на°
пожретьса...

л. 43. Я се имена прс. Бци. Кѣпина, жезлъ...

л. 43 об. Рожтко прс. Бца къ° Ѡ созданія мира
ше. ч. п. р... (л. 44.) И тако быти ей вск^х лк^т жѣ. и тако пре-
стависа Ѡ смроти вживотъ.

л. 44. Єпистолиа Авгара црж. Послана ананїе^м вор-
зоходце^м ко гѣ вѣ ншемс іс хѣ. Авгаръ црѣ мѣстнїи кна^в...

л. 45. Ѡписанїе гѣ наш. іс хѣ. посла^{на} (!) ананїе^м
скороходце^м ко авгарѣ црѣ. Блженъ еси авгарѣ црю...

л. 46. Чудо Ѡ стѣмъ ѡрѣск Гѣни. и Ѡ кїерамидк.
и Ѡ чѣдеси кыше^м. Прїе^м црѣ авгаръ єпистолию гѣню...

л. 49 об. Преданїе хѣ вѣла наш. жидомъ за л.
сребрникъ... а золоты^х шефкѣ. толико носи^т всѣкѣ цкна гѣ
наш. Іс хѣ.

л. 50. (Продовженє молебна Прс. Б-ці.) рожши изба-
вленїе. и мира всѣ^х оумъ примѣцаго. (без кінця.)

л. 52. Молитва ст. смѣ. киприана прогнанїе
вѣсо^в и лѣкavy^х и^х кознии. Да воскрїне^т вѣ и разши-
дѣтса вси врази его...

л. 62 об. Гѣ книга собрана Ѡ многи^х зєлии
потребны^х. Єгда починає^т чѣка зла гѣва. Ѡзми гѣлєбина
лайна. и пк^твова змѣшан звїно^м...

л. 68. Конецъ сказанія видѣня св. Сесенія і розмови з ангелом, що дав молитви від трясавиць. „жили родѣ члѣвкомѣ. тѣмже ще оуслышите има мое ѿ кого...

— матва (ѿ трасовицѣ) а. Бо има ѿ. и с. и ст. д. (об.) Моцю мотре бѣжѣа и всѣхъ стыхъ...

л. 68 об. мол. вѣ. ѿ трасовицѣ. Бо има... (л. 69.) запрѣщю ти їдехъ...

л. 70 об. мол. г. Бѣко їди бѣ нѣшъ...

л. 71 об. мол. д. Бо има... якоже стѣи и великій аркадий поразихъ...

л. 72 об. мл. е. Бо има... и матвами прѣчтыа бѣжѣа мотре (л. 73) силою чтнаго...

л. 73 об. мл. з. Гѣ вѣ їс хс снѣ бжій...

л. 73 об. Начало зерцала живота члѣвочаго. Гл. а. Соломо^н знаменитый а вѣми славный. вѣдрости своен ца^р пишѣчи книги приточни^х... (л. 75) гл. б. Сѣ яко цасливыи а мѣдры ро^х которын на пришлии рѣчи паматаетъ... (л. 77) гл. г. Сѣ марности... (л. 85 об.) гл. е. Люде блазныи а немѣдры марности свѣтскѣа любѣа^т... (л. 87 об.) гл. з. в смерти дочасно^у тѣла нѣшого... (л. 92) гл. ж. в страшно^у дни сѣдно^у... (л. 94) гл. и. в ты^х рѣчехъ которын на грѣшники вѣдѣ^т жаловати на сѣдѣ бжѣмъ... (л. 98) гл. к. в пекаѣ и в его шкрѣтны^х мѣка^х... (л. 102 об.) гл. л. в хвалѣ и радости нѣнон...

л. 109. Ѽкрытїе мѣст прѣстѣи вѣи и^х ш гладала гдѣ мѣчатса грѣшныи. Помолласа вѣа снѣ своен мѣ мовачи. гї зошли ст. арх. михаила жѣвы ми Ѽкры^т всѣ мѣки...

л. 120 об. Мѣска како маемъ вѣдати по^х которою планѣтою родиле^сѣа и вкото^ро^м знаменю. Наипрѣвѣки напиши на чи^х колѣ^х...

л. 142 об. Слово в воскрнїи мртвы^х. Сгда вѣзыйде їс на горѣ елиѣнскѣю. тогда рече оученико^м свои^м... (питаня і одвѣтв.)

(л. 148—159 дописанї пізнїйше.)

л. 148. Люцида^р то есть свѣтило. Бо що с книгахъ скритого то все Люцида^р выавлаѣ^т

и знаменсѣ. Предмова до чителника исксена. Бѣтъ которїи єи вѣдѣтъ докоѣца...

л. 181. **Ѡ** початкѣ рокѣ ведле Ѡновленя астрономовѣ. Розныѣ и розманитыѣ народоѣ...

л. 182 об. **С**лово в смѣрти предѣъ которою санихто не можеѣ скрити. Хочѣ ваѣ в смѣрти повѣдати, если хочете правдиве в неї знати. Ижѣ нѣкоторый мѣдрецѣ поликарпѣсъ вызванный, велики мѣтрѣ вывраннї. которїи просиѣ бѣ абы смѣрть видѣѣ...

Копїї з дружив.

40. (№ 112.) **С**уношїсѣ на 31 л. вел. 4-ки дрібним скорописом по 47 стрічок, без прп. з віршом „Кѣ читателю сего лѣтописца Ѡ типографовѣ“ і вихідною літописю на кінці „Лѣта гдѣна мхѣѣ. (!) Авгста к.“ Список поч. XIX в. з виданя київського 1680 р.

41. (№ 52.) **К**азаня приданїи до книги **К**лючѣ разѣмѣ кнїи **К**їевѣ мхѣѣ. скорописом вїн. XVII в. на 2+445+(132—204) лл. 4-ки по 17—20 стрічок, в тектурнїм новїйшїм прп.

42. (№ 64—65.) **Ѡ**писѣ на листѣ в бѣѣк велѣвнаго Ѡца **И**натїа **В**олодимѣрскаго і **Б**ерестѣнскаго **Ѡ**ппа... Рокѣ мѣфчїи писанѣ. — 55 л. мал. 4-ки прп. в текѣ, по 22 стрїчки на сторїнці пївуєтавом. (8 об. скорописом, лл. 9 і 10 бракують, 11 скорописом.)

л. 33 об. **И**сторїа в листрикїнскоѣ то єсть в разкойническоѣ фарарскоѣ ако флюреѣскомѣ **С**инвѣдѣ. **В**коротцѣ **П**равдиве **С**писаннаа. (л. 49—50 скорописом.)

л. 55 об. (скорописом;) **И**списаса **С**їа книга **З**овемата **К**аменѣ, то єсть в вѣркѣ православно' карвалическо', в **С**ѣкорѣ **Ф**лїорен'скимѣ **М**ногорѣшныѣ рабѣ вжїиѣ **Р**оманом' **В**еличаѣскиѣ вѣкл'ци: в'дому **Г**дѣна **Ѡ**ца **А**ндреа **П**резвѣтера **С**ѣлецкаго **Н**а то' часѣ вудѣчого.

Писана єсть и^з вѣтроского дръкѣ (ниже Рѣкѣ вѣ^ж алфѣи.)
Рѣкѣ вѣи: ѡѡѡ: мѣа мѣрта д^н: сѣ.

43. (№ 146.) Алфавитъ духовный. Урив. л.
(3—189) 8 ки півустановом пол. XVIII в. по 18 і більше
стрічок на сторінці в рамках без при. Починаєть ся про-
довженем вступу: „дѣ на вѣтници ѡ всюдѣ гонители, ѡ
всюдѣ ратници и сопротивокорци..“; уриваєть ся 6-ою сті-
хословією: „да не люба дѣкѣстрѣеть вѣщехъ сѣтны^х мое-
срѣце. Да не сказѣетса и пѣкни^тса вѣщми мимотекѣщми.

44. (№ 196.) Алфавитъ духовный на 175 л. 8-ки по 16
стрічок півустанового письма пол. XVIII в., при. сучаснай
дошка в ск. з тисненнями. Обриваєть ся на 10-ій точці 33-ої
гл. 3-ої части: „се тѣкѣ единое да вѣдѣ^т вѣвѣчноє оутѣ-
шеніє, и радѣ^о и веселіє, слава же и наследженіє. Ико
томѣ подева —“. Бракуєть в сѣм списку коротке послѣслово
(№ 146, л. 176 об.): Стихословія.

45. (№ 179.) Уривекъ Трѣбника півустановом кін. XVI в.
(мѣ.—ркѣ.) л. 4-ки без при. Заключає в собі продовжене
„Провода мѣрского“. вѣ^жны^х ти, жизнодавче чѣколюбче. Сонь
вкляѣ^тса вѣроующыи^м сѣмѣрть. тѣкѣ положеноу къ грѣкѣ;
вѣ^жми владѣоущемоу. и сѣмѣртноу дръжавѣ рѣздрушнвшоу..
(сти^х. гл. д.).

л. 61. Я се покааніє попо^м глѣ^т іерѣ. (надпись верху
сторінок:) іерѣ скаа исповѣ^т..

л. 68 об. Чи^т погрѣванію іерѣ^тскомѣ на ра^олоученіє дѣши
ѡ тѣкла.. л. 69. Начало погрѣванію іерѣ^тскомоу. (Надпись:)
Погрѣ^т іерѣнскѣн. л. 115 писаный півустановым почерком, нага-
дуючим румунський півустанов.

л. 116. Внѣ^тлю й. сѣлаго дѣха по лѣтоурги сѣнцю зстоу-
пи^тшоу сполоу^жне. Клепемъ вечерни поскоро, слоу^жбы ради

колѣннаго преклоненїа... (до святого Духа). Служба ся доведена до відпуста): Прѣоую, стооую и превѣвннооую влѣчѣ нашу вѣооу...

46. (№ 222.) Молитви священнику благопотрібні на 21 л. мал. 8-ки кирилицею поч. XIX в. виняті з Требнѣва. Є се: Мол. женѣ родившій штроча, Мол. женѣ и послѣживши^м той вѣ время рожденїа, М. има нариши штрочати, М. прѣ^х дѣйствїе^м стѣ^х Тани^х, Чинѣ Крищенїю, Чинѣ коведенїа вѣ црковѣ жены по поро^жденїю, Благословенїе крашенѣ, М. надѣ болнымѣ неспащимѣ, обор. і 3 сл. л. Святї мартївського року.

47. (№ 54.) Зборник списаний півуставом пол. XVIII в. 219 л. 4-ки в розбитім переплетї, дош. в шк.

а) урив. Помоюкана з правилами св. Отцїв, здасть ся список з львівського виданя 1646 р. вьсього 8 листкїв перепутаних в бібліотечній нумераці.

л. 6 об. Неко нокое з новими зкѣздами сотворенное, то естѣ преклгословеннаа Дѣла Мрїа Бѣда з чѣдами своими Ро^к мѣнѣ. мѣа феврѣарїа дна иї. — списане з виданя львівського Сльозки 1665 р. Після запису власности низом 7 об. — 14 л. Зборник сей купив свящ. Михайло Андроховѣч у Івана Літвнського за „шаклю шправнїю“ року 1771 м. октоврїа.

л. 130. Зерцалло богословїи ш прѣсщественно^м сщшествокѣ вжїетѣ іако должны єсми знати Бѣга и вѣ іакомѣ мѣстѣ показѣетѣ сѣ. — Перед сим заголовком киноварю рисунок пером і киноварю коронованя Пречистої в двї третї сторони — з Уневського виданя 1696 р. — На кївці „Краткоє повѣненїе на шлюбѣ“.

48. (№ 162.) Єо сакраментѣхѣ швѣще. „Що естѣ Сакраментѣ? Сакраментѣ естѣ знак чѣвственнїй постановленїи ш Гдѣа нїшго Іса Хрїта..“ Список скорописом к. XVIII в. на 184 ст. 4-ки по 29 стрїчок до одвїта на питаня: „Иакою частїю Сакраментѣ Поксти є^с доси^тшчиненїе?“

49. (№ 154.) Зборник скорописом кін. XVII в. на 133 л. 4-ки без прп., без поч. і кінця, зложеннй зі слідоучих списків:

Наука о тинк ск. покаяніа, з продовженя о 3-ім смертельнім гріху „вернѣти позыченого комѣ, лео те^ж нашоши нехотѣль ѿдати... — (л. 52.) „Напечатана вѣсть сіа книжица в' православно' и стѣ. вел. чюдотвор. Лаврѣ кієво-печерскои... зрощ. а ѿ Рожд. Хѣа кахощ. Нача° печатати февралѣ єї. Доко^{ча} Мараца ѣ. Преписанаже е° Ємире^{ны}х Андрее^х К. пре^з: гладышо^з: Ро^к во^ж кахощ.“

л. 52 об. Дв҃гма^т Д. в тинк покаяніа з книги Мир^ь съ в҃го^х л. ркѣ. і виші, Київ 1669 р.

л. 68. В'сѣтавы Єпїпкой. Казасы а^{бо} припа^тки которы^х повинѣ сѣ^тїникъ до' Єпа ѿсылати, Я само^мѣ не ра^дрѣкнати немаючомѣ на то власти да^ннои ѿ Єпї^скопа. (На полю:) Єпїкъ Ви^нницкїй Іннокѣ^тїй в'сѣтавкъ за^рѣкнѣль.

л. 69. Єседми тайна^х з Требника Вилевського 1617 р. з відписом передмови до чительнива: „Разныѣ были вдрѣккѣ поданыѣ требники, в'которы^х много нето^кко Єпї^сеникови не належачи^х, але и ты^ж и в'крѣ проти^{ны}х рече' зна' довалоса...“ до 5-го пункту перешкід супружества, т. є до 169-ої ст. друку.

50. (№ 171.) Несѣдалное Престола Прѣ^тыа Трѣ^цы со Дѣи Яг҃лскими Дѣєю предстоаще. Тѣломъ же в' Храмѣ Без'тѣлесны^х си^т... (чорнило від вохкоети витділо) творимое во стѣой Вели(кой Чудо)творной Лаврѣ (кієво)печерской типомъ (издадеса) Рокѣ ѿ Рож^а: Хѣа кахощї.

л. 1—2: Актанїа къ Престѣ^ткїй Дв҃к Мрїи Богородицы, Пѣваемаа во всяки^х Єкоре^ткѣхъ, Рано в' полднѣ: и в' Бечеръ... (без кінця).

л. 3. О почести стѣ^тыхъ и ини^х мошеи ѿ стѣ^тыхъ оучителеи црковныхъ в' крадцѣ (!) написаное.

л. 7—9. Предсловіє в' книжицѣ — архимандрита Іоанкія з братівю о чудодїйствениї силї (на рїжні случаї)

мошей печерських угодників. — На 9 об. наклеєний рисунок пером св. Варварі дуже примітивної роботи. За сям слідує списки Службв (л. ѿ.—кї.) і Житія святої (л. кї.—мѧ.) без кінця.

Є се список з кївського друку півуставом 1-ої пол. XVІІІ в. в 4-ку без прп.

ПОКАЗЧИК.

Ссылки на виданя.

Акафістник, Львів 1864 р., 186.
Богогласникъ — Почаїв 1790 р.,
226—7, 232—3, 239, 242, 244—
7, 249, 251, 254—8. 260.
Буслаев — Историч. Хрвстома-
тія, 134.
Васильев — Anecdota graeco-
byzant., 228.
Веневитинов — Паломник, 179.
Wesselski — Mönchsleben, 13, 14.
Wzywianie do jedności 1629 г.,
193.
Historia bardzo piękna 1709 г.,
123.
Грушевський М. — Слїванник,
248—258.
Dramat o narodzeniu Pańskim,
ркп. Имп. Публ. Б-ки в С.-
Птб., 195.
Жданов — К литер. ист. рус.
былевой поэзіи, 134.
Завитневич — Палинодія, 137.
Записки Имп. Акад. Наук, 15.
Зерцало богословія 1618 р., 168.
Zubrzycki — Kronika m. Lwowa,
193.
Извѣстія 2-ого Отд. Имп. Ак.
Наук, 12.
Калужняцкій — Обзор, 229.
Kancjonal 1794 г., 232.
Кирилова книга 1644 р., 135.

Путешествіе Коробейникова и
Грекова, 94
Никольскій — Матеріялы, 12.
Ореѣ — Żywot Chrystusa, 189.
Перетц — Ист. литер. изслѣдов.,
242, 246, 255, 257—8.
— Малорус. вирши, 249.
— К ист. рус-пол. театра, Пе-
редмова II.
Петров Н. И. — Опис. ркп. со-
браній, 41.
Порфирьев — Апокриф. сказа-
нія, 227, 230.
Прибавленія к твор. св. Отцев, 12.
Прологъ, С.-Птб. 1895 — 2, 5,
8, 10, 11, 13—25, 28, 181—2,
184.
Рукописи Музея А. С. Петру-
шевича: № 1—6, 7, 20, 22,
43; № 28—11; № 34—13, 26;
№ 50—37; № 57—26; № 59—
136; № 79—22; № 85—20;
№ 99—161, 162; № 134—15;
№ 165—20; № 169—250; №
195—170; № 198—182.
Сахаров — Сказанія, 94, 95, 187.
Страсти Христовы XV в., 189.
Студинскій К. др. — Памятки
полем. писем., 119.
Fontes rerum bohemicarum, 33.
Франко І. др. — Апокриф (Па-
мятки), 5, 6, 13, 20, 26, 33—4,

- 38, 41, 49, 54, 56, 59, 60, 85, 110, 121, 124, 129, 130, 138, 147, 148, 159, 168, 174, 176, 177, 182, 189, 192, 227, 229, 231.
- Франко І. др. — Пісня про правду і неправду 56.
— Студії над народ. піснями 134, 247.
— Слово о збуреню пекла 211.
— Укр. вертеп, 195.
— Карп. рус. письменство 233.
- Шумлянського Іос. епіа — Метрика 136, 147.
- Яворскій Ю. А. — Два замѣчат. сборн. Передмова II.
- Яковлев — Измарагд 2, 4, 6, 7.
- Власники, вкладчики, писці, переводчики книг, прозвища.*
- Андрей К. презв. Гладшовський пис. 1689 р., 269.
- Андрей презв. Сілецький 1672 р., 266.
- Андрей попович Старосамбірський писець 1600 р., 96.
- Андрохович Мих. свщ. 1771 р., 268.
- Борзювич Ник. свщ. Грубешовський архипрезв. 120.
- Васильковського Вас. поминають 1617 р. 98—9.
- Васильковська Євгенія монаш. 1617 р. вклад для Унева 98, 99.
- Велчанскій Вас. пис. 1672 р. 266.
- Винницького Іннок. епіа — Уставы 269.
- Врублицка Евдокія міщ. Днівська замужна за свщ. Кишчаком 1743 р. 157.
- Григорій презв. Пелацький намісник Кроснянський, влас. 180.
- Hryniewicz Paw. 1727 р., 256.
- Goczemski L. 1755 р. штихар 211.
- Добрянскій Вас. свщ. з Соли 1600 р., 96.
- Добрянскій Іван 1732 р. 133.
- Замбрицькій Войт. † 1744 р. 157.
- Zaluski Fr. † 1736 р. 146.
- Іван свщ. з Кривого † 1742 р., 156.
- Кишчак Іван попов. женить ся на Врублицькій (гл.) 157.
- Кишчак Лука свщ. † 1743 р. 157.
- Копистенскій Ів. свщ. † 1744 р. 158.
- Коритенскій Вас. свщ. † 1743 р. 157.
- Корнашевич Конст. в Лодині 1754 р. 125.
- Krasicki Jan hr. 1736 г. 146.
- Krukinicki Grz. 1691 р. пис. 152.
- Курбського Андрея князя переводи 98.
- Лацко логофет угор. короля Януша 1534 р. 160.
- Левицькій Андр. 133.
- Lewicki Jan porow. Chocenski 1777 р. пис. 200.
- Lewicki Mich. 1830 р. 132.
- Леонти родич Ягольницький 1719 р. 255.
- Льтинскій Іван 1771 р. 268.
- Максима Грека переводи 96.
- Malczewski Stef. 1765 р. 125.
- Марія попадя Будковска свщ. Тимофея † 1720 р. 44.
- Марія поп. Глоденска побита зятем Іван. Манявським † 1745 р. 156.
- Меленевич Григ. з Долини 1790 р. 191.
- Михайло попов. Гребенівський 174.
- Н(ер)нович В(іктор) 1864 р. пис. 96.
- Ogiński Jan † 1745 р. 155.
- Околович Іван свщ. † 1742 р. 156.
- Панкевич свщ. з Бризави 1738 р. увільняеть ся з підданства 155.

Paclawski J. 1654 р. 155.
Пелєинський Франц. законник
† 1743 р. 157.
Potocki star. hal. 1719 р. 146.
Селиван Москвитин переводчик
96.
Стефан презв. Рыхвал'скій 1695
р. 262.
Стефан поп в. Войславський 120.
Суран(ович) Федор свц. Тухлі
1772 р. 174.
Susza Jak. ep. chełmski, авто-
граф 120.
Tarło Adam, сатира на него 139.
Тарлової побут в Тернівцях
1726 р. 150.
Твердозуб протопоп Бродський
1665 р. 94.
Телесницький Стеф. свц. † 1744
р. 157.
Устецькі Григ. і Параскевія
1665 р. 94.
Уяздовський Яков дяк Тростян-
ський 1748 р. 190.
Чирович Петро свц. Тростянця
1748 р. 190.
Шулга Симон зложив 135.
Jablónowski wojewoda 1719 і
1726 р. 146.

Життя і пам'яті святих.

Авдима 81.
Авдися еп. 66.
Авди еп. 52.
Авукта 35.
Агава пр. 54, 55.
Агапії 52, 56.
Агапіта папи 57.
Агапія 38, 47.
Агафія 67.
Агафоника і др. 91.
Агафопода 53.
Агафодора корс. 34.
Агрипини 76.
Аделфія еп. 20.
Азата скоп. 56.

Ази діяк. 49, 55.
Акакія еп. 43, 52, 57.
" мч. 63, 67.
" нов. 85.
Акили ап. 81.
Акиндина 58.
Акинфа 82. сл. Якинфа.
Акустіона 58.
Акуляни 74.
Александра 48, 54 (цвіт. 10),
65, 73.
" аеп. ерус. 66.
" " конст. 71.
" мон. 20.
" мч. 37, 38, 46 (мар-
та 13 і 14), 47.
" патр. ал. 70.
" попа 38, 47.
" Свицького 93.
Александрі 39.
Александрії ц-ці 58.
Алексія моск. митр. обрѣтєніє
мощей 67.
" чол. бож. 39, 47.
Алимпіади 84.
Алфія 64.
Амоса пр. 74.
Амфіана 52.
Анастасія Свн. 58.
Анатолія 78.
Андрея крит. 72, 78.
" мч. 66.
" Стратилата 90.
Андріана 57, і Наталії 92.
" другого 92.
Андроника ап. 66.
Аннина мон. 21, 39, 47.
Авни усненіє 84.
Антинина 58.
Антіоха мч. 82.
Антипатра 60.
Антипи еп. 55.
Антонина 58.
Антонини 73.
Антонія алекс. 88.
" печ. 63.
Анфиногена еп. 82.

- Анфісі 85, і Афанасія еп. і др. 91.
 " доч. Копронима 55
 " кавал. 57.
 Аполинарія еп. равен. 84.
 Аполонія пуст. 43, 52.
 " муч. 80.
 Аполоса 58.
 Апостолів Собор 77.
 " історія 105.
 Ардаліона мимьського 56, Арделеона играца 57.
 Аристарха ап. 56.
 Аристовула ап. 38, 47.
 Аристоклія презв. 75.
 Аркадія еп. 34.
 Арсенія вел. 63.
 Артемія 60.
 Артемона еп. 49.
 " прозв. 49.
 " 55.
 Архилія еп. 65.
 Аскалі 67.
 Аскитрії 56.
 Астія еп. 72.
 Афама мч. 38.
 Афанасіі ігум. 55.
 Афанасія алекс. перен. мощ. 61.
 " аф. 78.
 " чет. 75.
 Африкана 48.
 Африка 54.
 Ахилея 53.
 Богородиці Успеніє 89.
 " полож. чест. ризи 77.
 " принес. чест. пояса 55.
 Бориса і Гліба перен. мощ. 61.
 " 84.
 Валеріяна 71.
 Валентіяна 59.
 Варасихія 43, 51.
 Варвари 186, 270.
 Варсонофія 67.
 Варфоломея ап. 73, прен. мощ. 91.
 Варяга муч. і сина Івана в Кієві 80.
 Василейс 56, і дїтей 90.
 Василіска 56, 68.
 Василія амас. 59.
 " анк. 49.
 " вел. 45.
 " еп. пар. 55.
 " корс. 34.
 " нов. 42, 44, 50.
 Васоя амор. 33.
 Вати перс. 61.
 Вафисн і Унрика 42.
 Вахвосоя 66.
 Велвиста 71.
 Венедикта аеп. 37.
 " рим. 46.
 Венедина 65.
 Веніямина діяк. 52.
 Виарона і Сулуява 80.
 Виктора 58.
 Висаріона мон. 8, 18.
 Виталія мон. 14.
 " 60.
 Вита 66.
 Власія мон. 20.
 Володимира князя † 81.
 Вонифатія милост. 24.
 Вячеслава чеського 32.
 Гавриїла арх. собор 50.
 Галинії 56.
 Гая і дїтей 76.
 Генадія патр. 3.
 Георгія вмч. жите і чуда 59, 177.
 " еп. ант. 58.
 " мит. 54, 66.
 " нов. 69.
 " озер. 91.
 Герасима з львом 33, 41.
 Герма аеп. конст. 64.
 Гліба перен. мощ. 61.
 Гликерії 65.
 Голендухи 80.
 Гордіана 64.
 Григорія папа 3, 36, 46.
 Давида і Евфросинії 76.
 " мч. 47.
 " отця 16.
 " розб. 8, 184.

- Давида сол. 76.
 Дада і Киндиліяна обрiт. моц.
 86.
 Дази 60.
 Далмата і др. 86.
 Дарії 47.
 Деметрія перс. 87.
 Деонисія мч. 35.
 Дядима 53, 70.
 Дводора 48.
 Диомида 89.
 Двоонисія мч. 35, 38, 71.
 Дносія 66.
 Діоскора 64.
 Двоскорида 70.
 Дисерія четця 58.
 Дія 83.
 Дмитріана діак. 75.
 Доментія 34, 49.
 Домна 42.
 Домнина 48.
 Дорофея еп. 72.
 Дросиди 49.
 Дулі мч. 74.
 Евагрія філос. хрещене 23, 55.
 Евгенія корс. 34.
 Евдокима нов. 85.
 Евкарпія 47.
 Евила 34, 88.
 Евпраксії 84.
 Евсихія 54.
 Евсевія мч. 1 bis, 59.
 " еп. 75.
 Евсегнія 87.
 Евстафія анк. 85.
 " еп. 51, 91.
 Евстахія 76.
 Евхимона 37, 46.
 Евфимії 48.
 Евгхія 58, аеп. 53.
 " учен. Івана Ев. 70, 91.
 Евфалії мч. і Ліверія еп. 92.
 Евфима 24.
 Евфимії 39, 80.
 Евфимія аеп. новгор. 46.
 " 18.
 Евфразії 39, 48.
- Едесія 52.
 Езекія 83.
 Катерини 45.
 Еладія 70.
 Елени цар. 67, 102.
 Елсавефи чюдотв. 59.
 Елсея пр. 74.
 Еллія мон. 81.
 Елпидія корс. 34.
 Елферія 87.
 Емеляна 82.
 Елафродита еп. 67.
 Епикониди 70.
 Епимаха 64.
 Епифалія аеп. 64.
 " жид. 64.
 " і др. 92.
 Еразма 62.
 Ерекса пуст. 63, 71.
 Ерея 53.
 Еремія мч. 71.
 Еремії пр. 61.
 Ерма і др. 90.
 Ермолая, Ермила, Ермократа 84.
 Ермоли 71.
 Еспера (Испера) 61.
 Еферія 34.
 Ефрема аеп. 72.
 " корс. 34.
 Ефросина псков. 65.
 Ефросинії муром. 76.
 Зани 75.
 Зинова 48, 54, 58, 75.
 Зосими (И—) 53, 75.
 " солов. 57.
 Зотика 58.
 Івана безмолв. 43.
 " еванг. 63.
 " психата 69.
 " колод. 51.
 " Крт. 102, Рождество 76,
 " Усїкн. 93, Обрiт. главн. 69.
 " крупич. 68.
 " куц. 18.
 " Ліств. 43, 51.
 " отш. 75.
 " скиф. 76.

Івана старої Лаври 58.
" Страт. 85.
" учен. Григорія Дек. 57.
" і Скюна 83.
Ізмаїла 74.
Ізоя 61.⁴
Іларія чудотв. 62.
Іларіона іг. 72.
" нов. 51.
Ілії взнес. на небо 83.
Імануїла 50.
Іни 75.
Іоада пр. 43, 51, 52.
Іова 62.
Іони мч. 43.
" митр. моск. 51.
" 51.
Іосифа еп. 81.
" піснопис. 53.
Іпатії 71.
Іпатія в Руфинах 74.
Іполіта і дружини 88.
(І)раклія 65.
Іриней еп. 42, сврм. 91, лугд. 91.
Іринії 52, 56, — Ора і др. 91.
Ірини 56, 62.
(І)родіона 49, 60, ап. 54.
Ісавра діак. і др. 79.
Ісая мон. 78.
Ісаїї пр. 63.
Ісакія мон. 21, 44, 49.
" 58, перс. 66, мч. 67, іспов.
70.
Ісидора 65, юрод. 65.
Ісихія хорвв. 184.
Ісухія 64.
Іювія еп. 66.
Кадима 54.
Калерії 72.
Калиди 56.
Калиника патр. 91.
" 85.
Калопія 54.
Капитона корс. 34.
Карпа ап. 69.
Карпія еп. 89.
Кассіяна еп. 63.

Келестина папв 54.
Керкири царівни 60.
Кесарія 58.
Киндея презв. 80.
Кинділія 60.
Кипріана мон. 35.
" 64.
Кира мон. 21.
Кырика і Улти 81.
Кырила терпівє 36, 46, 51.
" аеп. 36.
" алекс. 73.
" бѣлоозер. 73.
" діак. 51.
" еп. кат. 48.
" еп. 74, 80.
" іер. 39, 46, 47.
Кыріяка 61.
Кыріякії 72, 79.
Клавдії 39, 48, 71.
Козми 86, — і Даміяна возр-
моц. 77.
" халк. еп. 57.
Койнта 77.
Колуфа 67.
Ковдрата мч. 35, 50, 58.
" з дружиною 64.
Конона мч. 33.
Константина амор. 33.
" царя 67, 102.
Крискента 35, 55, 70.
Кувкуларія 78.
Лавра 90.
Лаврентія і Ксеста 88.
Леонида 56.
Леонтія 1, 59, 74.
" еп. рост. обрїт. моц. 68.
Ливерія еп. 92.
Лидії жени Филита 50.
Лукії дїви і др. 79.
Лукіяна 71.
Лукія 91.
Луца 91.
Маври 62.
Магдалини мирон. 83.
Магна 60.
Макарія ігум. 52.

- Макарія вел. успеніє 65.
 Маккавеїв 86.
 Макрини сестри Василя В. 83.
 Максима 48, 54, 60.
 " еп. 58.
 " іспов. принес. мощ. 88.
 Малха мон. 6, 50.
 Мануїла 42, 50, 74.
 Маріу Егип. 52.
 " Магд. 102.
 " 72.
 Марина мч. 39, 47.
 " стар. 87.
 Марини мч. 82.
 Марка ап. 59.
 " 78.
 " іспов. еп. 51.
 " мон. 33, прозорл. 36.
 Маркела еп. 89.
 " мон. неусипающих 17.
 Маркіяна 72, 81.
 Мартина еп. милостив. 11, 19.
 " мон. туров. 76.
 " папи 56.
 " 55.
 Мартурія черця, що носив Христа 18.
 Марфа мат. Сим. Дивногор. 78.
 Марцелінуса папи 102.
 Матрони солун. 43, 50.
 " 48.
 Матвія ап. 47.
 Мафроніу 39.
 Медоста 66.
 Мелетія страт. і 11.250 мч. 68.
 Мелхиседека 68.
 Мемнона чуд. 60.
 Менандра 67.
 Меропи 81.
 Мефодія аеп. кипр. 74.
 " " морав. 64.
 " Патар. 75.
 Мирона 89.
 Митрофана аеп. 71.
 Михаїла арх. 41, 128.
 " еп. 68.
 " мон. 68.
- Мяхея пр. 59, 89.
 Мойсея пр. 8.
 " Мур. 92.
 Мокія мч. 64.
 Мокіяна 78.
 Мононії діви 51.
 10 Мучеників 6. черв. 72.
 26 " в Готѣх 50.
 42 " 33.
 " корс. 34.
 " монах. в Лаврі св. Сави 40, 48.
 " монах. тьма задуш. димом 80.
 45 " никопол. 80.
 7 " отроків Ефес. 87.
 9 " Памф. 86.
 " плѣнник. перс. 54.
 " Саваст. 35.
 " Филип. 92.
 37 "
 Настасіу 56.
 Наталіу 92.
 Нафанаїла ап. 59.
 Неона 59.
 Неостиха 60.
 Неофита 1.
 Нестора еп. 34.
 Никандра 38, 47, 72.
 Никіу 56.
 Никити апол. 41, 48.
 " ігум. 52.
 " переясл. 68.
 " син. 60.
 Никифора вел. возвр. мощ. 37, 46.
 " ігум. 58, 62.
 " конст. 71.
 Николи перен. мощ. 64, 129.
 Никона і 199 муч. 49.
 Нисія 32.
 Нифонта 16.
 Нунехіу 56.
 Ольвіяна еп. 62.
 Ольги княг. рус. 80.
 Онисима 81.
 Онисифора і Порфірія 82.
 Онуфрія 73, 207.

- Оретина і 6 братів 76.
 Отців св. 1-го собора 70.
 165 Отців св. 5-го собора 84.
 " " 7-го " 82.
 Павла ап. 77.
 " врача 77.
 " Валерія і др. 82.
 " Юліяни і др. 89.
 " еп. 10.
 " іспов. 34.
 " мч. 35, 66.
 " прот. 21, 40.
 " 70, 71.
 Павлина 65.
 Павли діви 71.
 Павсикакія 65.
 Панкратія еп. 80.
 Пантелеймона врача 84.
 Панхарія 48, жерця 69.
 Пармени ап. 44.
 Пасикратія 59.
 Пасовлапія 54.
 Патермуфія і др. 80.
 Патрикія 67.
 Пахомія мон. 63, 65.
 Пафнотія ігум. боров. 61.
 " вел. 35.
 Пелагії блуд. 11, 62.
 " тарс. 62.
 Пеона 71.
 Пергіана і др. 79.
 Петра алекс. 54.
 " ап. 77, 106.
 " афон. 73.
 " князя 76.
 " мон. 20.
 " мч. 66.
 " патр. 77.
 " чудотв. 62.
 Пивонія 36.
 Пивина 92.
 Пиви 75.
 Поліена 67.
 Полувія еп. 65.
 Помбія 54.
 Помплія 48.
 Прокла і Іларія 80.
 Прокопа вмч. 79.
 Прокопія юрод. Усгюж. 79.
 Прокула мч. 58.
 Процвсія 55.
 Пуда ап. 56.
 Рими 75.
 Румола 38.
 Руфа 60.
 Саварія солосв. 57.
 Савела 74.
 Савина егип. 46.
 " еп. 65.
 " мч. 36.
 Сави гот. 57.
 " Страт. 59.
 Самоіла 90.
 Самсона стран. 76.
 Санекта і др. 84.
 Севира і др. 90.
 Селивана еп. 61.
 Семіона перс. 66.
 " мч. 67.
 Серапіона мон. 54, 81.
 Сергія іспов. 65.
 " пуст. прозорл. 21, 38.
 Сикіота чудотв. 59.
 Сили і Силуяна 85.
 Сильвестра прѣвнє з жидами
 і єдинами 17.
 Симеона дивногор. 68.
 " еп. 57.
 " Зин. 64.
 " Сродн. 60.
 Сисоя вел. 79, пуст. 87.
 Солохона 66.
 Соса 58.
 Сосипатра ап. 60.
 Софронія аеп. 36, 46.
 Старця з гори Лїмб (Олимпа)
 20, 75.
 Стефана первомч. 105, перен.
 мощ. 86.
 " аеп. 66.
 " ігум. 49.
 " 1 лют. 44
 " пани 86.

- Стефана -Сав. 81.
Стовпника едеського 18.
Стратона і др. 89.
Стратоника 71.
Сура 48.
Сурана милост. 24.
Тасії блудн. 87.
Татіона 91.
Терентія 48, 54.
Тимолая 38.
Тимона 47, 85.
Тимсофея і др. 90.
" еп. прус. 73.
" чет. 62.
Тита еп. 92, мч. 52.
Тихона еп. 74.
Трофима ап. 56.
" 47.
" мч. 38, 47.
" і 14 муч. 83.
Улити 81.
" кес. 85.
Урика 42.
Уреикія 89.
Фадія кел. 90.
Фалелія 67.
Фама 47.
Фавмасія 60.
Фантина чюдотв. 93.
Фаусти 58.
Февронії муром. 76.
" мч. 76.
Феогвида 60.
Феодора 60, 10 цвіт. 54, амор.
33, кор. 78, мч. 44, перг. 58,
скоп. 72, страт. 72, студ. 27,
трих. 58, учен. Пахомія 66.
Феодори 53, 56, 70, сол. 53,
цар. 19.
Феодорита ант. 35.
Феодосії 48, діви 52, мч. 67,
70, мч. конст. 70, мч. 82.
Феодосія 42, 50, печер. † 62,
ігум. 87, мон. 18.
Феодота анк. 66, 72, корчем. 13.
" і Феодотії 78.
Феодотії 39, 85.
Феодула 53, 61.
Феоии 58 bis.
Феофана ант. 73, іспов. 36, 46,
милост. 10, 22.
Феофила амор. 33.
Феофилакта еп. 35.
Ферапонта еп. 69, презв. 69.
Ферфури 53.
Фетимії самар. 41, 48.
Фяладелфа 64.
Филикса і др. 93.
Филимона 42, 48, 60.
Филита синкл. жени і дітей
42, 50.
Филдтера мч. 67.
Филонида еп. 93.
Фле(г)онта 54.
Фоки нов. 83, попа 83.
Фомы з Мал. Гори 79.
" патр. 40, 48.
Фотія і Аникита 88.
Фрола 90.
Хариси мч. 56.
Харита 71.
Хвонії 52, 56.
Хрисанфа 47.
Христіанці 66.
Христинь 66.
Христофора 57, 58, 63, 93.
Честны муч. 78.
Ювеналія еп. 73.
Юди фад. 75.
Юліяна 83, врача 34, і др. муч.
за ікону Спаса 88, егип. 75,
кил. 38, 47, мон. 34, тарс. 75.
Юліяни 39.
Юліянії 48.
Юста 71, 81.
Юстина філос. 71.
Яквнфа 78.
Якова брата Івана богосл. 61.
" іспов. 48, 49.
" пост. 32, презв. 49, 55.
Януарія еп. 58.
Ясона ап. 60.

Святоотецькі слова.

- Аммонія — хотаячим спастися 5.
 Анастасія син. — главы 4, 8;
 о гнѣві, неосужати 1, 11, о каз-
 нех бож., ратех и гладѣ 60,
 неклеветати духовенства і о
 причастію 22, 53; о исповѣд.
 грѣхом 58.
 Апостол свв. — о поклоняющих-
 ся недѣли 30, раби да не
 обидят господ 25, 73 (гл. Ва-
 силія В.), о усопших 181.
 Апостол свв. и Отець — о по-
 стѣ 2, како жити христіаном 4.
 Арсенія — о чловѣч. дѣл. 15,
 181.
 Асира патр. — о злобѣ и до-
 броуміи 31.
 Афанасія — не осуждати 20,
 44; о смерти грѣш-
 ных 83.
 " алекс. — о иконах
 112, 160, о Мелхисе-
 децѣ 68, о св. Трой-
 ци 119.
 Варлаама — о печали 57, прит-
 ча про царя 10.
 Варсонофіи — како претерпѣти
 обиды 26, 75.
 Василія Вел. — Ангелова по-
 вѣсть 182, воспомин. члов.
 ества 86, 183, к лѣнливим и
 похвала тружен. 85, неотчаив-
 ватись 76, о благодареніи Богу
 50, о добродѣтели 81, о зав-
 висти 83, о идущих в монахи
 33, о многоиманіи 73, о пиян-
 ствѣ 85, о послушаніи 181, о
 постѣ 35, о судіях и клевет-
 ах 91, а суетном житіи 73,
 раби да не обидят господ 72.
 Венедикта — вѣрвати и не от-
 чаиватися в бѣдѣ 24.
 Веніамина — о помыслѣ чистом
 31, о просившем масла 30.
 Гада пр. о ненависти 31.

- Генадія — о царствіи неб. и
 муках 92.
 Григорія — о гнѣвѣ 30, 93, о
 милостивѣ 36, 46, 72,
 о христіолюбцѣ 25.
 " мон. о казни 10.
 " богосл. — о пиянствѣ 3.
 " Двоесл. — О Карпѣ
 еп. 89, о Матронѣ же-
 вѣ 3, о подвизѣ 90, о
 просфорѣ за усопших
 — сорокоустіе 90.
 " папи поученіе 42.
 " син. — образ чернеч.
 одѣванія 183.
 Діонисія еп. — к желѣющим по
 умерших 6, 79.
 Евагрія — к черноризцем 56,
 мыслем сложеніе — объяде-
 ніе 46, 47, о тщеславіи 56,
 о умиленіи души 13.
 Евсевія — о умирающих на-
 прасно 2.
 Євекіла пр. — на іерея иже
 не учитъ люди 24, 83, к е-
 пископом и попом 89.
 Екклесіаста — Господь не на-
 граждает зла 36, на немил-
 лост. князеи 35, о богаты-
 щихся 39, о постѣ 36.
 Єремїи пр. — о блудницях 26,
 74, о боговгодном пути 25, 61.
 Елифанія аеп. — житіе прс.
 Богородицѣ 30.
 Єфрема сир. — Вопросы 206,
 к богатым 38, 47, не имѣти
 чернор. много риз 35, не прѣ-
 ходити монаху от мѣста на
 мѣсто 73, о безстрашіи 84,
 о непокор. мнѣсѣх 76, о пол-
 зѣ души 34, 92, о страхѣ
 бож. 71, о суетѣ 61, о учите-
 лех 76, о монаш. житіи 181,
 с прилѣжан. чести св. книги
 67.
 Заулона патр. — о милосер. и
 братолюбіи 26.

- Івана Дам. — на Благовѣщеніе 50.
 „ Злат. — на Благовѣщеніе 50, не воздавати злом 78, не осуждати никого 24, — монахов 47, не пещися нынѣшним 79, не плакатись излише по младенцехъ 183, не проповѣдати божеств. невѣрнымъ 72, о имающихъ много имѣнія 31, о емлющихъ рѣзы на сиротахъ 70, о говорящихъ нѣсть муки 74, о грѣсѣхъ 72, о жидяхъ в пуст. 79, от Матфея 46, о безконеч. муцѣ и небѣхъ 180, о возданіи всякому по дѣломъ 87, о милост. 56, 60, 83, 181, и рабохъ 51, о женахъ злыхъ 83, о молящихся всеюду 57, о молитвѣхъ 67, 181, о мятежи сея жизни 85, о покаяніи 75, о поуч. духов. 94, о притчи смоковнѣй 8, о сопротивленіи 49, о смиреніи 71, о твари бож. кончинѣ и покаяніи 182, о умил. души 88, 190, о чести священ. 45, 71, похвала милост. 87, учащему творити якоже учить 79, яко подоб. священ. учиги люди 69, 184.
- Івана Колова — о Константиновѣ царѣ сошед. с небесъ к Пафнотію 67.
- Івана Лѣств. — слово 8, о Исихин хорив. 184, о терпѣніи Кара мон. (гл.) 21, 36, 46, 51.
- Івана Милост. — ко церкви 28, о двою сус. клирику 80, о долготерпѣніи бож. 86, о исходѣ души 6, 13, о ползѣ души 23.
- Івана Старца — о любви к нищимъ 30.
- Іларіона — о ползѣ души 12, 182.
- Ісаія мон. — о безлобіи, не поминати зла 19.
- Ісаїи прор. — о послѣд. днехъ 160.
- Ісаака сир. — о милост. 54, слово лѣт. 182.
- Ісахара — о простотѣ и трудолюб. 26.
- Іюди патр. — о пїянствѣхъ 31.
- Касіяна — не возноситься 53.
- Кирила еп. — не забывать учителей 9.
 „ — об исходѣ души 182, о небесныхъ силахъ 184.
- Климентъ — на Преображеніе 87.
- Козмы еп. — не называть жены госпожа 28.
 „ презв. — о хотящихъ в монахи 4, 41; о затворн. добрыхъ и злыхъ 30.
- Макарія — повѣсть душеполезная 182.
- Максима — главизны 35, о любви 12.
 „ инока (Грека) — о вѣщцѣхъ Спасовѣхъ 160.
- Моисея — о дерзости 57.
- Марка ап. — поученіе 59.
 „ — главизны 8, слово 83.
- Никона — о сребр. Іюды 96, 192.
- Вила — о прелщеніи 182, посланіе к Хариклію 5.
- Нифонта — о богатомъ и скупомъ 2, о сребролюбци 88.
- Огець свв. — душеполезное 2, к христіаномъ 1, о времен. житіи 2, о пїянствѣхъ 4, о поствѣхъ 181.
- Павла ап. — о литургіи 264, о любви 27, 84, о запахахъ 27, о поученіи людий (противъ бісовскихъ ігрищъ) 23.
- Павла прост. — о покаяніи 52.
- Паладія мн. — о подвизѣхъ 21, 37, 46.

Пандока — не обижати, о благорѣчїи 16, о званїи божїи 20.
Патрикія еп. — о огни зем. 20, 34.

Петра ап. — о души и тѣлѣ 136, о двою рабу виновну 23.

Петра черн. — о житїи сем 4.

Пимина ав. — о храненїи языка, о добродѣтели 181.

Приточник — о казни чад 3, 84.

Рувима патр. — о грѣсѣх и покаянїи 30.

Сави — чернориз. добродѣт. 75.

Семїона патр. — о зависти 31.

Сидора — к Евсевию о несправед. дѣлѣ 1.

Синклитика — о смиренномудрїи 92.

Сираха — на немилост. князи 70, о милостыни 86.

Феодора — едескїй столпник 18.

” Студ. — не отчаиватися 12, о подвижѣх, похвала святих, о труждающихся бога ради 22, претерпѣти обиды 27.

Феодорита — о разсмотренїи всего дѣла 26, 74.

Филарета мил. — слово 30.

Фога (Θ) — о постѣ 6.

Евангельскїи і святї навчаня 31.

3 Лїмониса: білоризець посміхав ся над братом 66, Івану пуст. спокуса од біса 63, князь помилував вдову за смиренїе сина монаха 58, монах ужалений змією 80, Матвія видїне як біси виводять людей з церкви 69, монахи що ходять в корчму 68, милостивия 70, надїя на прс. Богородицю 69, о напастях 72, помисли блуднї 184, послух більше значить як пуст. жи-

те 62, слово полезно 74, розбїйники звернули зрабоване пустинникови 52, спасене душев. 58, Сялуяна видїне 56.

3 Патерика: душеполезне сл. 181, за любов прщенїи грїхи 61; оповїдана про Марцелїна, двох мон. блудників (56), не йти в церкву підчас служби — 2, монаху спокуса од бісів і о молитві 181, о боротьбі мон. з бісами 181, Висарїон проганає словом бісів 62, два пустинники 74, о монахах в трапезї 87, о плачущїм ся мон. 181, монахи перві, нинїшнї і послїднї 81, 184, монах опустив монаст. 84, мон. дав ризу убогому — самому Христу 86, не мстити обидчикам 75, нагороди одолѣвшим сїти ворожі 85, не творити доброго перед людьми 57, о пїянствї 66, о покаянїю 67, о пользї души 77, о послуху 55, о смиренїю 57, 67, трудитись руками 63, страх бож. 53, 87, страннопрїимство більше як постне і пустин. житє 15, 29, 182, старець прогнав льва з печери 89, стариця пустин. 55, монах при смерти звїщав що йде на покїй 61, хитрость книжна і злоба 81.

Із Старчества: не предестити ся діявол. мечтами 59, покусн діавола 23, провѣщанїе св. Старець 184, злопомненїе 184, послух 82.

Слова на свята:

Рождество Христово: 17, 129, 135, 147, 183.

Поклоненїе вохлвов: 17.

о Іосифї обручн., утеча в Египет 17, 137.

їзбїенїе младенець 135.

Богоявленїе 18, 166, 183.

о Митарі і Фарисею 137.
 2-а нед. поста 111 (Студит).
 о Богачі і Лазарі 7.
 о 10-и прокажених 150.
 о Слїпці 136.
 Преображеніє Господне 87 bis,
 134, 166.
 о Страсти Христа 43, 51.
 Воскресеніє Господне 51, 133,
 137, 174.
 св. Духа 134, 136, 139, 183.
 Чест. Креста 24.
 Богородиці рожество 134.
 Введенє в храм 175.
 Благовіщенє — 49, предпраз.
 50, 138, 174.
 Успеніє — 89 предпр., 89,
 135, 176.
 Покров — 175.
 о Ангелах 230.
 Андрея ап. 166.
 Івана крт. рожество 76.
 Ілїї 137.
 Козми і Дамяна возвр. мощ.
 77.
 Марка ев. 23.
 Михаїла арх. собор 177.
 св. Отцям похвала 16.
 Петра і Павла 77.
 Стефана первомч. 130.
 Казаня ріжні 135.
 „ на шлюбї 147.
 „ на погребї 133, 138 по-
 дякованє, 147, 167, на обїді
 жалобвїм 161.
 Слова на теми:
 богати милостивї 77, божа по-
 мїч у всякій бїдї 29, величавї
 і возносячі ся 27, 80, 183,
 воздасть ся кождому по ді-
 лам 27, гнїв 12, 20, гордия
 93, 183, грїшники не каючі
 ся 27, 82, дерзость і ярость
 12, Десятословець 37, 149,
 Dyskursy o mądrości Bos.,
 Protekcyi, Snocie, Mowie la-
 daiakiey, zgbie duszy 154;

добродїтелї потрібні для сла-
 сеня 11, женитьба і блуд 91,
 жени да будуть мовчливї
 71, 77, о званїи божїи в цар-
 ство небес. 67, зле вмираючі
 — не вмирають за божою
 волею 7, злоязичні 83, знамя
 крестне 137, 230, знамя хри-
 стїянїна 47, житє христїян-
 ське 10, клевета 12, ко вся-
 кому христїянину 75, клятва
 в лжу 91, лїствиця 25, мадо-
 нманіє — рьзы — кунолюбїє
 — лихоиманіє — рьзкуны 12,
 любов 74, люб. і смиренїє
 181, любвти іновірних 29, ми-
 лостина по смертї богу прї-
 ятна 43, милост. і смир. 78,
 милостина 83, 184, мир і лю-
 бов найлучше 29, 90, мїрска
 чадь 76, молитва 53, 82, 90,
 монаше житє 33, 39, 47, ис-
 брегшїи имїнія 42, 50, не ві-
 рити клеветнпкам 17, не глу-
 митись 22, в імїа боже не да-
 ватись насильникам сего сві-
 та 22, стязатись з насильник.
 пред богом 43, 52, не для
 тіла но для душі жити 15,
 немилост. богати 7, не оби-
 жати вдів і сирїт 93, не осу-
 жати но милувати 9, 17, 19,
 20, 89, не платити злом за
 зле но терпїти 28, нерасуж-
 денїє согрѣшаючих 71, не у-
 повати на себе і можних
 тїлько на Бога 27, 78, несо-
 храненїє язика — лєсть 29,
 92 (гл. хранити язика), но-
 ровнї добрі 65, обїдженє 11,
 обїти і жертви 23, 61, пе-
 чаль 27, 79, пїянство 3, 4, 6,
 11, 31, 66, 85, пїяницї 159,
 159, погребаяючіися в церкві
 6, покаянїє благоє 6, пок.
 грїшних 6, 22, сповїдь грїхів
 6, 52, 62, покаянє і очищенє

26, 27, 28, 78, 81, 83, попи 68, попа не осужати в гріхах 13, 92, попа чтити 75, піст 41, 112, покаяться власти і чтити 27, 85, польза душі 60, 64, посіщати хорих 26, 77, Правда і Неправда 54, пророцьке навчанє 21, премудрости смотреніє 183, разум с премудрости Солом. — 50 ріжних статей 152 сл., о смерти 266, смерть і суд 65, страш. суд 5, спасенє душі 15, страннолюбіє (од Бытія) 26, 77, страх божий основа спасеня 28, судії і пани несправедливі 24, 66, — хабарники (емлють мзду) 68, сущим в напасти і печали 26, 73, о семи тайнах 149, творити все в славу божу 22, труд і царство небесне 28, 91, узка дорога в житє — широка на муку 28, 89, ходити в церкву позитечно 27, 90, хранити язика 29, 90, 183, в церкві стояти із страхом 66, 231, чтити отця і матір 77, 88, як хто поступає так прийме од бога 27.

Пісні.

А w boru sosna 252.
 А всякж моя потѣха 242.
 А gdzieżeś ty curo była 252.
 Ангел пастырем 242, 257.
 Ангелскій царю 250.
 Anioł pasterzom 232.
 Апостоле учениче 255.
 Арендарка лучше знає 158.
 Архангелъ з неба 241.
 Ах вы браца 199.
 Ах дяюца кумива 199.
 Ах менѣ жаль великї 246.
 Ach nieskonczony 258.
 Ах ретушки 199.

Ах як жаль тяжкї 247.
 Ах як чуд великї 245.
 Bądź pozdrowiona 258, 262.
 Będę cię wielbił 262.
 Безконечная благостыни 233.
 Благого царя Мати 241.
 Бог раждається 243.
 Boh predwiczny 232.
 Богом избранная Мати 198, 241, 254.
 Богородице вѣрным обороно 236, 256.
 Богородице царице 241, 255.
 Boday by byli 236.
 Boże w dobroci 258.
 Boże kocham cię 260.
 Boże łaskawy 252, 259.
 Болшого нѣт на свѣтѣ трона 247.
 Был то пан Грицько 214.
 Бѣдаж моя 242.
 Warszawa nato bardzo utyskuie 223.
 Вдому несперечай 158.
 Веселєс юж 235.
 Веселися красная пустыне 249.
 Весело спѣвайте 238.
 Видѣ богъ 245.
 Wielki zaprawdę tryumf 139.
 Вієсол я вієсол (Весел я весел) 199.
 Witay niebo 259.
 Witay Pani 259.
 Witay święta 259.
 В котором мѣстцу 235.
 Во дому Давидовѣ 227.
 Возвеселися веси Настасово 256.
 Возопих в печали моей 211.
 Воспойте согласно 242.
 Воспой, воспой соловей 199.
 В роской коронѣ 235.
 Вселенная вся страны 211.
 Ганусейко перло 248.
 Гей ввадився котик 246.
 Гей у полю криниченька 247.
 Гей учивал горобель 245.
 Гей чя чував хто 247.
 Гей що то естѣ за гарод 244.

Год пребогаты' 242.
Горя сладост искапайте 233, 253.
Господи, Господи аще бым я въ-
дал 138.
Господь вознесеса 199.
Гвалтом зняти 199.
Gwiazdo morska 261.
Gdzie się zapodziała (Dorota) 230.
Гды Бог Адама 256.
Gorzkie żale 259.
Дажд ми слово 242, 251.
Day nam Chryste 262.
Да прїдет 246.
Dywnaia powyna 232.
Днес вселенная нам радость 236.
Dobranoc głowo 259.
Do ciebie Panie 258.
Душе як ты барзо 254.
Duszo moia wspomni sobie 258.
Dewyce preczystaia 238.
Дѣво мати преблагая 240, 256.
Дѣвчинойко моя 248.
Дѣвчиночка тяже'ко вздыхае
254.
Егда душа 226.
Елеонским голосом 250.
Żaloznie panienska 248.
Zawitay ranna jutrozenko 258.
Zawitay ukrzyżowany 258, 259.
Значное веселя 144.
Знаю иж я естем паучина 236.
Jezu w ogroycu 261.
Jezu Chryste Panie miły 258.
Jezus zraniony 261.
Іоанна богослова 198.
Iordane uhotowysia 260.
Jordan riko uhotowysia 233, 260,
кирил. 240, 247, 257.
Истинная двоице (Петру і Павлу)
199.
Источначе благодати 227, 254.
Ісусе мой прелюбезный 198.
Ісусе мой пренайсладшій 239,
255.
Ісусе Христе вкрижованыи 239.
Ісусе Христос всего свѣта царь
250.

И хтож так запамяталый 246.
Кажут люди, що я умру 244.
Kat go wie 229.
Kuryie eleyson 259.
Которіе смутные (коляд.) 208.
Kocham sie w tobie 252.
Krwia w obrazie 261.
Kreszczalet sia władyka 233.
Кроль новы' (кол.) 208.
К тебѣ божія Мати 211, 253.
Кто не хвалит 234.
Куды я пѣду 245.
Лякуйте днес 251.
Лякуйте свѣтло 255.
Люд жидовски' затрвожоны' 44.
Matko niebieskiego Pana 261.
Милосердія двери 198.
Милосердїиши бог 245.
Михайло, кто яко бог 240.
Моя милейкая 254.
Nadzieo ludzi 261.
Надѣя моя 236, 253.
Naywyższa niebieska 262.
Nayswiętsza niebios 261.
Na mości rosci trawa 248.
На седми дарех 238.
Нас дѣля распятого 223, 226.
Нас рано мати 242.
Nebo i zemla 232, кыр. 257.
Невимовная радость 144.
Не могу начати от жалю 130.
Не плач Рахил' 198, 249.
Непостижимы' челоуѣческим у-
мом 257.
Нескверна и неблазна 254.
Niebo ziemia swiat 258.
Николае святителю 240.
Нова утренка 234.
Нвѣѣ прослався 211.
Нѣсм достоиы 236.
Облудне ноци 196.
О Воже wieczny 258.
О вѣта'теж панове 217.
О всемогущи всещедри боже 246.
О всепѣтая мати 243, 247, польс.
261.
О всеуегнаго свѣта 235.

- О *gospodzie uwielbiona* 262.
О дивное нарощдена 233.
О душе моя 253.
О Девице пречистая 257.
О *diwuse preczystaia* 260
О девице твое Успеніе 253.
О Дѣво прозабранная 235.
Ой гойже мой мощи' боже 249.
Ой горонка каменная 243.
Ой мати мати есть дяк у хатѣ
243, 254.
Ой перестан до мене ходити
250.
О там за Днѣпром (Бандурка)
134.
Oczy Boze 262.
О Ісусе творче 236.
О любимая дѣво 234, 235.
О мати Дѣво чистая звѣзда 31.
О монархине 196.
О неизчерпаемый кладяз 196.
О Николае чудотворче 233.
О *predwicznui Boze* 232.
О пресвятая дѣво 233.
О пресвятая дѣвице 234.
О пречистая панно 234, 254.
О святѣйши отче 242.
О сройн плачу 240.
О трєблаженное древо 242, 254.
Г востора восія 257.
Г тернія идолекаго Варвару
211.
Г утробы дѣвыя 257.
Ох мнѣ ненданому 135.
О хто хто Николая 233, 253.
О цару силам 257.
О *jak srodze* 262.
Panno czercowi roskosz 236.
Патрїарєс трїумфуйте 255.
Пѣв коржа пѣв паланицѣ 245.
Pieśń sw. Antoniemu 198.
Плачєся душе 233.
Плачєся и ужасаю 240.
Placzcie anieli 259.
Побѣдительная всѣ 233.
Под твою милость 247.
Pod Kąlnikiem stali 240.
Помысли человекѣ 212, 253.
Помышляю окаянный 235.
Перепеличка я 249.
По снѣйках хожу 248.
Послан быст ангел Гаврил 237,
(архангел) 250.
Послушайте щось стало 238.
Поставлюж я сторожейку 250.
Пошла панна по рыбу 250.
Правдивый тот человекѣ 158.
Предвѣчный родился 244, 258.
Предста царица 238—9.
Прекрасни' крине 226.
Пречистая Дѣво Мати 211, 244,
полс. 258.
Przed oczy twoie 260.
Przez czyscowe ubolenia 261.
Przenayswiętsza Panno 236.
Przybieżeli do Betleem 232.
Przyidzie godzina 261.
Приде архангел 241, 253.
Prydet hodyna 259.
Привми всеблагая Панно 142.
Пречистая Дѣво Мати 246.
Пречистая Дѣво Мати (тиврив)
247.
Пудз Полска замонж 251.
Радуйся зѣло 233.
Радуйся Маріе 239, 241.
Радуйся Матко 234.
Радуйся радость твою 253.
Радуйся царице 233, 251.
Радуйтеся вси людїе 257.
Радуйтеся дѣви (коляд.) 209.
Радуйтеся небеса 248.
Rajskie cвѣти 196.
Рату' Маріе 234, 238.
Рвала Касіа вѣшнє 252.
Rzucam swiata marność 140.
Род жидовскїи 198, полс. 260.
Роже слѣчная 253.
Rozmislal sobie Adam 240.
Rozmyslamy dzis 259.
Сарітьска пісня 245.
Саварин, Савариночку 246.
Сам пан, сам пиет 199.
Сам я не знаю 255.

Stała Matka boleściwa 261.
Strzaszliwego maiestatu 259.
Стукнуло грянуло 249.
Twoja cześć chwala 259.
Тройце святая 252, полс. 261.
Троне вишни 244.
Труби глас подимъм 200.
Тя пѣсни почтим немолчними 196.
U drzwi twoich 259.
Усе створеніє 257.
Fe coż to dzieiesz 229.
Фляшказ моя потѣха 158.
Chwalmy Boga 259.
Chmiel woła 229.
Хошу страшну притчу 211.
Христос спаситель 257.
Христос ся с Панны 257.
Царице небу в землѣ 233.
Царице пречистая владчице 198.
Caru Chryste terpeływy 260.
Цару Христе пане 242, 247, 256, полс. 260.
Cwit myslenyi 232, квр. 243, 256.
Ciężki to iest kryminal 254.
Ци я була ци не красная 253.
Цорко Сионская 227.
Czemu biiesz bogini 252
Чесо ти ради младенче 198.
Що за монарха 144.
Szczoz za radost 232.
Juz cie żegnam 262.
Юже декрет 239, 257, полс. 260.
Jużes zginiony 256.
Już pochwal mi 254.
Якбисмо могли 256.
Як горѣлки нестасе 158.
Яко богом предвозбранную.
(Гл. дальше Вірші.)

Статї літературного і історичного змісту.

Авгар цар едеський 105, лист до Ісуса 264.

Авраам і Лот 185, Авр. обрѣте дар од Бога 227, про Авр. слово 221, Авраамова дочка і Еффай 37.
Адам і Еза вигнані з раю 127, Адамова голова 127, 134, Адам. покоління 137.
Александра Макед. письма 108.
Анастасій царь евтихіянець насильник 44, 52.
Ангели служать священнику 21, 37, 46.
Ангели ставять Анфилофія еп. 14.
Ангели хоронять од гриха тих, що їдять 88.
Аніола z diablem dysputa 256.
Аніки воїна спір з смертю 134.
Антихрист 109.
Анфілога царя видіне 229.
Аполінарій св. обогатив чоловіка милостянею 90.
Арій одщепенец з Хрон. Бел. 102.
Арона ризи, милостиня і камінь 29
Афродитіана слово 148.

Блуд, чистота:

блудник милостивий спас ся 7, 88, блудниця хотіла звести монаха — за кару вмерла і прощена воскресла 17, блудницю спасають — мон. Віталій 59, два старці 9, мон. Сераціон 14, Даниїл мон. оклеветаний в блуді 39, 47, дякон зблудив 84, діва боронить своєї чистоти смертю 9, Дмитрій св. спасає дві дівці од насильників 13, дівця продаєть ся ради довжника 22, 54, св. Евфрасія боронить своєї чистоти смертю (олій проти желіза) 155, єпископ зблудив і покаяв ся 8, жєнщина заклєла двоє дїтей 40,

- 48, женщина боронилась молитвою од напасти 53, Ліля пуст. поборов похоти 55, Курмеркурій не знасилував жінчину 12, Курило звів свою похресницю 17, Мастрвдія дїва осліпила себе 14, Монахи блудники прощені 16, Монахи впав в блуд 83, монах хотів зблудити 28, монахи і блудниця 86, Монїя дїва спасена св. Макариєм 27, перла в серцю чистої дїви з зображенем Христа 154, Пелагія і Софронія св. вбивають ся щоб заховати чистоту 155, постниця зблудила 23, презвитер блудник спас ся 10, Тасія блудниця 28, юноша зогидив себе щоб спасти ся од покусн 85.
- Богородиці*: життя — аеп. Епіфанія 30, 128, імена і рожество 264, ходжене по мукам 265, воспоминаніє церкви в Неорві і чуда над хорою жінчиною і мон. Антонієм 93, знамена од ікони Бці в Чирсках Псков. 82, положене чест. пояса і чудо 93, стрігене Владимирської ікони на Москві р. 92, чуда межн Сивілями 202, чудо над дитиною 29, над скоморохом Гаїном 16, про юношу що понадїяв ся на Б-цю 24.
- Вірші, стихи, орації*:
Вірші нищенські 217 сл.
Епілог смертю пораженного 135.
Carmina varia — польські стихи 145—6.
Кольядки польські 195.
Poesni jubileuszowe 1831 г. 260.
Піснї пїяцькі 229.
Піснї о смертн (прозою) 244.
Стихи жартоблівн на свята 215.
- Стихира умершим 138.
Sentence, поговірки 134, 139, 146, 237.
Повншована-орації 135, 137, 138, 144—5, 162—3, 209—10, 220 сл., 223 сл., 228.
Вопросо-одвіти: 31, 124, 125 сл., 128, 137—8, при посїдженю 138, 147, польс. 167, 175, 180, 200 3, 206 сл., 221, 265.
Гад прор. у царя Давида 131.
Давид цар — 167 пол., і жінки 216, 230, спасав псалтирю 222.
Давїла Мнїха хожденіє 186.
Драма, Интермедія:
Воскресеніє мертвих 139.
Пролог на Воскресеніє Христова 140 сл.
Баба — дїд — чорт 142.
Пасхальной драми уривок і інтермедія 142 сл.
Антрипольот „Адам“ 144.
Рїадвяна гра польс. 194.
Евангелія пергамін. XIII—XIV в. уривок 99.
Еффава жертва 37.
Завіти Патріархів 31.
Заговори, молитви: на гусениці 172, interdikt przeciwko czartom 133, св. Зосими наука до пчїл 196, св. Кипрїяна молитва од бісів 264; мол. од Фрибр-трясавиць 172, 199, св. Сесенія 265; од злої тучї 133.
Зерцало живота чоловічого 265.
Зільник 264.
о Jozefu Prekr. historia 167.
Исторично-літописні і географічні записи: з біблії на різні теми 185, Віки світа з Хрон. Бел. 100—1, Historye różne 154—5, 161—2, Гори огняні 101, дивні народи 101,

Египет 102, Єрусалима плъ-
неніє 110, Єрусалима облога
166, 169, Zwierciadło Korony
Polskiej 135, Куміри поган-
ські 108, ім жертви 109;
Дивя ріжні 1269 р. 108, лі-
тописні записі 130 сл., 1620—
1715 р. 203—6, 229, 231, об-
ляти і списки презент на при-
ходства в Сяніц. і Перемис.
XVI—XVIII в. 155—8, Став-
ропиг. акти 1593—1610 р. 194;
Магомет 103, мов походжене
і старшинство 163, Риму за-
ложене 102, в Римі яма за-
пала ся 109, Русь 103, Русь-
Москва 104, Сатурнус 109,
Сивілли 110.
Исус Христос: описане вигляду
264, образ дятати — обрус-
трьом волхвам 112, припря
з дияволом 227, Хрещене апо-
столів і Богородиці 128, Хрещ.
пророків 179, Історія акту
одкупленя 184, Хс како пре-
терпѣ 192, рани Христові 128,
о кресті Господнім 111, 119
Панагіот з Азимігом, і о роз-
бійниках 127, дерев хрестних
зачатіє 127, хреста і гвоздів
знайдене 230, ціна 30 сере-
бреникам 128, 192, 264; Єван-
гелія спасане 223, Манна
з Гроба 63, Марфа осудила
Пилата в Римі 223, Марія
осудила Пилата 227, св. У-
брус 264, перенесенє неру-
ковор. образа з Єдеси 89,
Хреста явлене на небі 63, чо-
ловік сповідав ся образови
Хреста 18, Празник всеми-
лостивому Спасу і прчт. Бо-
гоматери (рус.) 86, Память
освяченю храма Спаса 87.
Каїн — родить ся 230, вбиває
Авеля 127.
Книга Учительна 1681 р. 133.

Книги обох завітів 201, добрі
і ложні (св. Апостол) 38,
книжне навчане (св. Отець)
30, почитане книжне 74.
Лічебник 171, 231.
Лунник 164—6, 252, 264, пла-
нетник 265.
Люцидар 265.
Mowy, Oracye — *Dziękowanie za*
panne Łaszczównę 1719 г.,
Mowa pogrzeb. † Sieniawskiego
1726 г., † *Zaluskiego* 1736 г.
146, *Mowa przed biskupem na*
sądzie konsystorskim 146.
Oda żałobna, сатира на Тарлів
139.
Орнаменти в н-рі 76 ст. 97,
н-рі 131 ст. 174, 175, 176—8.
Поляміка релігійна: Лавр. Зи-
занія Изложеніє 137, Латин-
ські новшества в обряді 221,
Латинь і безженні ксеєндзи
169, Предмова о латині про-
тив Єзуїтів 113—19, о папе-
жах гісторії 112—13, Петро
Гугнивий папа 168—70, про
розділ церквей 136, против
чистилища 201, 231, Кара ка-
толїку за роботу в похвальну
суботу 137, Посланіє ко св.
отцем Горы Афон з Угорської
Руси 1534 р. і одвіт Свято-
горців про Лютра 160, Тал-
муда критика 110, о жидах
слово 129.
Посланіє отца ко сыну духов-
ному 6.
Право канонічне: Номоканон
148, св. Петра і Павла по-
станови о святых і недѣлах
48, Притчу церков. кари 111,
в які свята не належить ро-
бити 136, Устав мнѣшеский
— епітимії 28, 88, Георгія
Гошовського еппа Перем. 1671
р. посланіє про нагороди за
треби 185, доходи за треби

185, доходи за треби 1788 р.
 195, Іосифа Шумлянського
 про свята 136, Метрика 147.
Природописні статі: Воздух,
 вода, вітер 231, Звіздоточна
 премудрість 31, астроном.
 початок року 266, про звірята
 і птвці 150 сл., риби і мор-
 ські диви 101, опис різних
 камінтів 166, про дорогі ка-
 мінні слово 187, їх сила 212,
 krwi puszczenie 146, рус. 165,
 прятча о душі і тілі 182, о
 составѣ тѣла чоловічєского 4.
 Псалтирі толкованя 202.

Релігійно-церковні статі:

Акафист Покрову 186; Вв-
 клад духовним пастирем 130,
 Казнодієм писма (теми для
 казань) 138; Вѣрую — апо-
 стол. символ 105; Гріхи роз-
 маїті 133, акт сповіди 173,
 ісповіданє ерейське 133; Ка-
 нон покаянный 149; Катехизм
 138, 147; Молитва пре. Бгго-
 родиці зложена Марією Егип.
 145, Правило і Молебен ко
 пре. Б-ці 149, Молитва св.
 Анні 145, св. Николаю 145;
 Наука о св. тайнах 140, 263,
 Основи христ. життя 111, О
 церкві святій 168; Послѣдо-
 ваніє обхожденія со прєсв.
 Тайнами 191.

Рождає 232.

Самсона смерть 200.

Слова оповіданя: бісів у ли-
 хого монаха видів презвітер
 74, Богу служити і чорта не
 гнївити 215, Боже чоловіко-
 любіє прогнало Агарян 89,
 Бражник славний 206, 228,
 св. Варвари чудо з пальцем
 на Поділїю 1714 р. 211, Ге-
 расим з львом 21, 41, 48,
 два брати-вороги 49, два пу-
 стельники 16, два старці згід-

ливі 215, два сусіди-шевці 7;
 Дерев змова проти сокири —
 не дати топориска 216; Дія-
 воли і Демони 231, Дитя не-
 хрещене і власть священника
 73; Евхарист пасгух 14; Епі-
 скоп пустянник 13, св. Епіфан
 у перьського царя 14; Жена
 з сином на острові 25, 71,
 Жена Патрикїєва 16, Жен-
 щини сповідають ся у Нео-
 фіта 11, Жена-цариця вертає
 назад до своїх прав 9, Жу-
 равель у лиса в гостині 216;
 Затворник кляв ся бісу 91.
 Зинов цар насильник 22, Іван
 богосл. спасає молодця роз-
 бійника 10, Камбіз і судя-ха-
 барник 215, про куця бого-
 бійного 7, купець спає ся
 в монашестві — видів св.
 Шафнутія 49, розбійник Ки-
 ріак 94, Матронї кара за лі-
 чене чарамв 3, Магістрїян
 закриває нагого мерця своєю
 одежею 23, 61, св. Макаріян
 дав убогому свою ризу 18,
 Милос. Монах дав ризу убо-
 гому 25, Мєснт чародій і Фе-
 дуд 15, Милосердні вчинки
 різних достойників (польс.)
 161, Милосердні супруги 215,
 Милосерд. монах вимолив у
 Бога 12 золотць бідному 38,
 Милосерд. ісхаластик 11, Му-
 жа милосерд. оклеветали 24,
 Милосерд. старець уздоровив
 24, Милостинї ради хорий ви-
 здоровів 28, Милостиня убо-
 гогу — Христу 9, Милост.
 і по смерті Богу прїятна 52;
 арх. Михайл спає город од
 агарян 13; *Монаші* діла зна-
 менують ангели і діяволи 61,
 Монах соблазнив ся о св. прї-
 частію 52; Георгія ігум. свн.
 ангел перенїє в Єрусалим і

нагад в келію 21, 39, 47, 50; мон. Данило воскресив вбитого 56; мон. Данила оклеветали в блуді 39, два монахи клялись не розставатись до смерті 29, 92, о діяконах 70, жена погниця-пустинниця 13, Затворник кляв ся бісу 29, Івана мон. спасає Іван крт. 20, Ігумен мав силу виганяти бісів 12, Іор чернець скушений дияволом 15, Ісакію мон. покса од біса 5, 60, Логин мон. спасає недужих словом 54, Михайл чернець 5, Монах волокигник не вживав ся з братією 19, Монах добродітельний 75, Монахи і вдова що збирала колосє 15, Монах лицемір 11, Монахи лїнїві покаяли ся 17, Монахи нерадиві 16, Монах одрікаєть ся Христа, щоб женитись і покаяв ся 19, Чернець опускає монастир 64, Чернець-батько і трое дітей 34, Монах помириє ся за келію 54, Монах прозорливий 38, Монах розбійник 19, Монах спокушений дияволом кинув скит для монастиря 23, Монах хвалить ся 11, Монах хотїв впасти в блуд 88; Пустянник згрішив ся і покаяв ся 71, Пустин. приймає хлїб од Бога 61; Прєзвитер в епітимїї од єпископа 18, Священник-донощик 30, Сидір мон. каєть ся о грїєї плачем 21, 35; Мурин дровосїк 9, Сила молитви (хлїб з неба утопакчому) 161; Сказка про ослалиса і льва 215; Набожний швець 25, 70; Павлин єп. продав ся з милосердія за вдову 18, Пафнутій мон. спас розбійників 15, Пафнутій муж

спас ся від розбійників 48, Пес вірний 216, Петра ап. пренїє з Симоном 26, 77, Петро митар 10, Поп оклеветаний перед єпископом 16, 93, Пустянник і вихованок 216, Розбійник прилюдно покаяв ся 24, 63, як Срацин хрестив ся 8, Сисой воскресив мерця 62, Скоморох з двома жінками спас ся 20, Созомон милостивий 94, Солїмана турец. суд над вірителем і довжником 215, Старець звїв дощ з неба молитвою 7, Царівна і мудрий молодець 170, 237; **Слова** — о збуреню пекла 195, про сотворенє світа 126, про сотвор. неба і землі і про Адама 158—9, про Індійське царство 136, про попа Івана короля афрїк. 107, Таксіота воскресєне 22, 43, 51, Трує антиохійський 53, Усмиритель льва 215, Фалелїй єпископ преступник 90, Федор жидовин в хоробі хрестив ся пїском і виздоровїв 29, 93, Федор і Месит чародїї 15, Христїянин кривоприсяжник перед жидом 77, Чоловік вкушений змією 18; **Чуда** — пр. Єлисея з мерцем 111, св. Георгій спас болгарина з війни 15, св. Геор. на поповім синовї — над іконою і пастиухом вкушенїм змією 59, св. Козмї і Дамяна над чоловіком з змією внутрі 13, св. Никола над хромцем 16, над утонувшим Дмитром в Новгороді 64, причастїє — чїсте тїло Христово 11; Юноша коваль 10, Юноша з ангелом — суди божї 14, 155, Юноша обдер мерця 8, Яков нїневіт. єп. і молодїцї підкасанї 136.

Смерть — *Суд*: Александра
вопрошеніє о судѣ 49, Зна-
мена судного дня 102, 110,
Лактанцій про судний день
160, Макарія врус. видіне 5,
Меодія патар. Откровеніє 159,
168, 182, св. Пахомія видіне
о душах 66, Петра черн. пре-
ніє з Смертію 25, 70, Смерть
як прийшла д чоловіку 134,
Суд 49, Трус великий показав
день воскресенія 10, Пекло
111, полс. 201, Рай 110.
Соломон король 168 польс., і
жінки 216, і його жінка 222,
святинї Солом. опис 165, 167.
Сонник 213.
Трепетник 232.

З М І С Т.

	стор.
Передмова	V
1. Зборник XVI. в. № 69	1
Ізмарагд і Святоотецькі поученя.	
Житя святих:	
2. Мінея XVI. в. № 85	32
3. Житє св. Катерини пол. XIX. в. № 126	45
4. Пролог XVI. в. № 27	45
Путники, хронікарсько-землеписні статі:	
5. Сказаніє о св. градѣ Іерусалимѣ 1655 р. № 251	94
6. Исторія о плѣненні слави. Царяграда пол. XIX. в. № 221	96
Поченя церковні:	
7. Бесеѣды св. Іоана Злг. на євгелія 1600 р. № 76	96
8. " " " " " Матфея, поч. XVII. в. № 3	97
9. " " " " " св. Івана, поч. XVII. в. № 82	98
10. Зборник XVII. в. № 59	99
Наука о семи тайнах, Кроника Бельского, Козмо- грапія.	
Бібліотека Свідзінського:	
11. Ё спаденномѣ камени со небесе поч. XVIII. в. № 168	121
12. Гвсторія ѡ сотвореню неба и землѣ 1781 р. № 133	121
13. Зборник пол. XVIII. в. № 215	125
14. " ок. 1730 р. № 102	132
15. " к. XVII. і пол. XVIII. в. № 199	150
16. Fasciculus variarum rerum № 236	154
17. Зборник 1740 р. № 105	158
18. " пол. XVIII. в. № 141	166
19. " " " " № 159	167
20. Практика господаремѣ № 108	172

	стор.
Зборники :	
21. № 131 поч. XVIII. в.	174
22. № 210 з 1665 р. (гл. еще 38 і 39)	180
Пасії :	
23. № 167 пол. XVIII. в.	187
24. № 95 з 1748 р.	190
25. № 190 з 1790 р.	191
26. Opisanie zjazdu na Synod do Lwowa 1629 R. № 250	192
Польсько-руські зборники і Пісенники :	
27. кін. XVIII. в. № 181	194
28. Івана Левіцького поповича 1777 р. № 143	200
29. Слово о збуреню пекла, урив. № 212 а.	211
30. Слово ѿ мельхиседець Аѳанасія, урив. № 212 б	211
31. Івана Левіцького поповича № 224	211
32. пол. XVIII. в. № 213	215
33. поч. XIX. в. № 249	232
34. пол. XVIII. в. № 233	233
35. поч. XVIII. в. № 169	237
36. Пісенник кін. XVIII. в. № 194	242
37. " поч. XVIII. в. № 135	248
38. " 1832 р. № 163	258
39. Зборник 1691 р. № 172	262
40. " пол. XVII. в. № 217	264
Копії з друків :	
41. Синофісь, № 112	266
42. Казаня придані, кін. XVII. в. № 52	266
43. Гявезь на листъ, Исторія ѿ листрійскогь Синодъ, № 64—65	266
44. Алфавить духовный, № 146	267
45. " " № 196	267
46. Требника уривки кін. XVI. в. № 179	267
47. Молитви благопотрібні, поч. XIX. в. № 222	268
48. Зборник: Номоканон, Небо Новое, Зерцало № 54	268
49. О сакраментях № 162	268
50. Зборник кон. XVII. в. № 154	269
51. Несъдалное № 171	269
Показчик	271
Зміст	293

PUBLIKATIONEN

der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg

Supiňskij-Gasse, 17.

(in ukrainischer Sprache).

Mitteilungen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften, redigirt von Prof. Michael Hruševskij, bis jetzt erschienen Bde I—XCVIII (Geschichte, Archäologie, Ethnographie, Sprache und Literaturgeschichte, besonders der Ukraine). Preis: Bde I—XX kosten 48 Kronen, jeder weitere Bd. (auch separat käuflich) 3 Kr., Bd. XXIII—XXIV (Doppelband) 5 Kr., Bd. XXXI—II u. XXXV—VI (Doppelbände) à 6 Kr.

Publikationen der Sektionen und Kommissionen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften:

A. Die historisch-philosophische Sektion publizierte bis jetzt:

1. Dreizehn Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk istorično-filozofičnoj sekcyi) B. I—IV u. VI—XIII enth. Geschichte der Ukraine von Prof. M. Hruševskij (I. Teil bis Anfang des XI Jahrh., II — bis Mitte des XIII Jahrh., III—IV bis zum J. 1340, VI—VII bis zum J. 1569, VIII—X Verfassung und soziale Verhältnisse in XIV—XVII Jhrh., X—XI Oekonomische, kulturelle und nationale Verhältnisse in XIV—XVII Jhrh., XII—XIII Ukrainische Kosaken bis zum J. 1625). Preis I, II B. à 7·50 III u. IV B. 7·50 VI u. VII B. 7·50, VIII u. IX B. 7·50, Bd. X—XI 7·50 Kr., Bd. XII—XIII 8 Kr., Bd. V. enthält Materialien zur Kulturgeschichte Galiziens im XVIII—XIX Jahrh. Pr. 4 Kr.
2. Historische Bibliothek, bis jetzt erschienen B. I—XXIV.
3. Ukrainisch-ruthenisches Archiv I Band: Die Handschriften des Museums des Narodnyj Dom in Lemberg, — 3 Kr. II Band: Materialien zur Geschichte des Bauerntums und der Oekonomik Galiziens im XVIII—XIX Jhd., — 4 Kr. III Band: Materialien zur Geschichte der nation. Wiedergeburt der Ruthenen in Galizien 1830—1840, — 5 Kr. IV Band: Materialien zur Geschichte des ruthenischen Schulwesens in Galizien, — 3 Kr. V Band: Philologische Schriften des Iv. Mohylnyckij. Pr. 5 Kr.
4. Juridische Zeitschrift, bis jetzt X Bde, à 2 Kr.
5. Juridische und ökonomische Zeitschrift, bis jetzt IX Bde à 3 Kr.
6. Juridische Bibliothek, bis jetzt III B. à 2 u. 3 Kr.
7. Studien aus dem Gebiete der Sozialwissenschaften und der Statistik, I Bd. Pr. 3 Kr.; II Bd. Pr. 4 Kr.
8. Beiträge zur ukrainischen Bibliographie, bis jetzt 1 Bd. Preis 6 Kr.

B. Die philologische Sektion publizierte bis jetzt 12 Bde ihrer Beiträge (Zbirnyk filologičnoï sekcyi), enthaltend: Bd. I und IV Biographie des ukrainischen Dichters Taras Ševčenko, von A. Konykij, Preis à 3 Kr. Bd. II u. III Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde und Literatur, von Michael Dragomanov (erster Teil). Preis à 4 Kr. Bd. V. Die Mundart der Lemken, von I. Verchratskij, 6 Kr. B. VI. Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde von M. Dykariv Preis 4 Kr. Bd. VII u. X: Abhandlungen aus der ukrainischen Volkskunde und Literatur von Michael Dragomanov (Zweiter Teil). Preis 5 Kr. Bd. VIII—IX u. XI—XII, Die Korrespondenz d. J. Holowackij, Preis à 7 Kr. Ukrainische Bibliothek, Bd. I—III. Sämtliche Werke von J. v. Fed'kovič. Bd. I. Gedichte, Preis 6 Kr., B. II. Erzählungen, Preis 4 Kr., Bd. III. Dramatische Werke 1A Teil, Preis 3 Kr., 2 Teil, Preis 3 Kr. Bd. VI—VII: Gedichte von Taras Ševčenko, Preis à 3 Kr.

C. Die mathematisch-naturwissenschaftlich-medizinische Sektion publizierte bis jetzt 13 Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk). Die beiden ersten Bände kosten à 3 Kr., Bd. III—VIII erschienen jeder in zwei Abteilungen, jede unter einer besonderen Redaktion; die mathematisch-naturwissenschaftliche red. von Iv. Verchratskij und Vlad. Levickij, die medizinische red. von Dr. E. Ozarkevč. Preis jeder Abteilung 2 Kr. Bände IX—XIII à 5 Kr.

D. Die Archaeographische Kommission publizierte bis jetzt folgende Werke: 1. Quellen zur Geschichte der Ukraine, Bd. I (Lustrationen der königlichen Domänen in den Bezirken Halyč und Peremyšl vom J. 1565—66); Bd. II (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Peremyšl und Sanok im J. 1565); Bd. III (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Cholm, Belz und Lemberg im J. 1564—5); Bd. IV u. V (Galizische Akten aus den J. 1648—1659). Bd. VII (Lustration vom J. 1570); Bd. VIII (Akten zur Gesch. der ukr. Kosaken 1513—1630). Jeder Bd. kostet 4 Kr., III Bd. 5 Kr.

2. Denkmäler der ukrainischen Sprache und Literatur. Bd. I. Alttestamentliche Apokryphen; Bd. II. Neutestamentliche Apokryphen A. Evangelienkreis. Bd. III. B. Apokryphe Apostelgeschichten. Bd. IV. Eschatologische Apokryphen. Bd. V. Denkmäler der religiösen Polemik aus dem XVI—XVII Jh. Bd. I u. V. Preis 4 Kr., Bd. II III u. IV à 5 Kronen.
3. Kotljarevskij, Die travestierte Aeneis, Abdruck der ersten Ausgabe vom J. 1798, Preis 60 Heller.
4. Akten-Sammlung zur Geschichte der sozial-politischen und ökonomischen Verhältnisse der West-Ukraine, Preis 3 Kr.

E. Die Ethnographische Kommission publiziert:

1. Ethnographische Sammlungen (Etnografičnyj Zbirnyk); bis jetzt erschienen 27 Bände. Bd. I enthält: M. Kramarenko, Weihnachtsfeier bei den Kosaken am Schwarzen Meer; M. Rozdol'skyj, Galizische Volksmärchen aus Berlin, Bez. Brody; J. Šymčenko, Volksanekdoten aus der Ukraine; Programm zur Sammlung der Materialien über das ukrainisch-ruthenische Land und Volk 3 Kr.
Bd. II, enthält: V. Hnatjuk, Die Leiermänner, ihre Lieder, Gebete, ihr Jargon usw. aus dem Bez. Bučač; G. Žatkovyč, Ethnographische Skizzen aus Ungarisch-Ruthenien; M. Dykariv, Volksmärchen und Anekdoten der Kosaken am Schwarzen Meere 3 Kr.
Bd. III und IV enth.: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch Ruthenien (Legenden, Novellen, Märchen, Fabeln, Sagen, Anekdoten) 2 Bde. 6 Kr.
Bd. V, enthält: M. Dykariv, Volksgerüchte über die Zarenkrönung; M. Jendyk, Aus den Volkerinnerungen über die Fronarbeit; I. Franko, Huzulische Beschwörungen; Philaret Kolessa, Volksglaube im Dorfe Chodovyči, Stryj Bez.; I. Franko, Volksglaube im Vorgebirgslande; R. Kaindl, Folkloristisches Material aus dem Munde der galizischer und der Bukovinaer Ruthenen, und andere kleinere Beiträge 4 Kr.
Bd. VI enthält: V. Hnatjuk, Volksanekdoten der galizischen Ruthenen. . . . 4 Kr.
Bd. VII enthält: J. Rozdol'skyj, Galizisch-ruthenische Volksmärchen 2 Kr.
Bd. VIII enthält: J. Rozdol'skyj, Galizisch-ruthenische Volksschwänke (Novellen) 2 Kr.
Bd. IX enthält: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch-Ruthenien, Bd. III (I. Materialien aus den Komitaten Zemplin, Šaroš, Zips; II. Volkslieder aus der Bačka) 3 Kr.
Bd. X enthält: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. I, Heft 1: A — vidaty) 4 Kr.
Bd. XI enthält: Ivan Kolessa, Galizisch-ruthenische Volkslieder aus dem Dorfe Chodovyči, Bez. Stryj, mit Noten 5 Kr.
Bd. XII—XIII enthält: V. Hnatjuk, Galizisch-ruthenische Volkslegenden, 2 Bde. 6 Kr.
Bd. XIV enthält: V. Lesevyč, Ukrainische Volkserzählungen 4 Kr.
Bd. XV enthält: V. Hnatjuk, Materialien zur galizisch-ruthenischen Dämonologie 4 Kr.
Bd. XVI enthält: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. I, Heft 2: Vidaty — djity) 5 Kr.
Bde XVII—XIX enthalten: V. Hnatiuk, Kolomejken (2 oder 4-zählige Volkslieder) à 4 Kr.
Bd. XX erscheint im Jahre 1910.
Bde XXI—XXII enthalten: St. Ljudkevyč, Galizisch-ruthenische Volksmelodien, T. I—II à 6 Kr.
Bde XXIII, XXIV, XXVII enthalten: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. II, Hefte 1—2: Djity—Pjatj, Bd. II¹, Heft 1: Rabunok—Čas) 11 Kr.
Bd. XXV enthält: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch-Ruthenien, Bd. IV. 3 Kr.
Bd. XXVI enthält: V. Hnatjuk, Volkssagen über die Opyšky. 4 Kr.
2 Materialien zur ukrainischen Ethnologie, Bd. I, Preis 8 Kr. (Enthält Abhandlungen über neueste archäologische Funde, über die Lebens- und Arbeitsweise der ukr. Fischer in der Dobruža, der galizischen Kürschner usw., sowie auch eine Abhandlung über die farbigen Ostereier, ihre Herstellung und Ornamentik, mit 13 chromolithographischen Tafeln und zahlreichen Illustrationen im Text). Bd. II, 4 Kr. Die Huzulen, Land, Leute, Lebensweise, Industrie, Sitte und Brauch, religiöse Vorstellungen usw., mit über 300 Illustrationen. Bd. III, 4 Kr. Neue archäologische Funde, Volkskalender, aus der galiz. Volksindustrie, Hochzeitslieder und Gebräuche a. d. Gouv. Černyhiv, Die Korporationen der Dorfjugend in der Ukraine. Bd. IV, 4 Kr. Die Huzulen (zweiter Teil). Bd. V, 6 Kr. Die Huzulen (dritter Teil). Bd. VII, Die Huzulen (vierter Teil) 6 Kr. Bd. VIII—IX Das Kind in der ukr. Volkskunde, 4 Kr. und 3 Kr. Bd. X (enthält Abhandlungen über anthropologische Messungen des ukrain. Volksstammes Huzulen, samt XII Taf. und 1 Karte, über die Kleidung der Bojken (samt XXXII Taf.) und 5 neue Aufzeichnungen von ukrain. Hochzeitsbräuchen und Liedern). Bd. XI (Enthält Abhandlungen über die Bauernbauten und Volkstrachten der Bojken (mit Illustrationen) und neue Beiträge zur Dämonologie der Huzulen), 2 Kr. Bd. XII. Die Osterlieder mit Melodien, 5 Kr.

Chronik der Gesellschaft, enthält Berichte über die Tätigkeit der Gesellschaft, Sektionen und Kommissionen derselben, erscheint 4 Mal im Jahre Bis jetzt erschienen N. 1—40 ukrainisch und deutsch.

Diese und andere Publikationen der Gesellschaft sind in der Buchhandlung der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg, Ringplatz, 10 vorrätig.